Oktay Avcu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

21.2.2014

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Oktay Avcu (oktay avcu oktay avcı)

Türkiyeli bir şair-şiir düşünürü - Oktay AVCU Hekimhan da 1964 te doğdu. ailesinin en kara çocuğuydu, ama en çok sevileni değildi. ticarette sıfırdan başlayıp, sıfırda kalmayı başaran tek İktisatçıydı. hiç adınıda değiştirmedi memleketinide, Ülkesinide, hep iyi bir yurttaş olmak istedi, aynı isimle il il dolaştı. bir şiir gezgini olarak, kimileri ona çağın donkişotu dedi,. o bir şiir düşünürüydü. sadece Şair değil. ilk kitabı (Bahar beni bekliyor) un ardından, (Aynı denizin yolcuları) , üçüncü olarak (Adını sen koy) daha sonra (Mumcuyu bende öldürdüm) adlı suikast silahıyla gezisini sürdürürken (Türkçe küfürler) adlı kitabı önünde buldu. Broy yayın evince sahiplenilen şair, Bumerang yayınlarında kitap çıkardı, son olarak (ben bir deli şairim) adlı kitabı çıkaracakken Başbakanın yavaş adımlarından, olumsuz çıkışlarından, açılımda geri dönüşlerinden etkilenip öneri ve kızgınlığını dile getiren bir şiiri, kapağa dönüştürdü. hiçte hesapta yokken bu 6. kitabı (nereye kaçıyorsun ERDOGAN) ortaya çıktı. hiç imza günü düzenlemedi, hiç bir kitabı en çok satmadı, en çok okunan şairi değildi Ülkenin, okunmayanlarda belki birinciliği elindeydi, protokollerde hiç en ön sıralarda yerini almadı, ama ne Valiyi önemsedi ne Kaymakamı,ne Başbakanı, en arkadada olsa kendini hep en önde hissetti, Türkiyede bazı ilklere imza attı, tek kişilik eylemci, protestocu şair, korsan şair,çılgın şair dediler,en radikal çıkışlarda onun adı ve imzası vardı, bir gün ÖSS ler olmasın, Eğitim engellenmesin, kirli eğitime hayır dedi. Ankaraya yürüdü, Devlet düzenine karşı çıkmak ve bozmaktan. ilk 301 lik davasıyla burada tanıştı, sonra biz nasıl yurttaşız, başlıklı açıklamasıyla, ülkede yurttaşlık kampanyasını sürdürürken, Türk halkının % 98 i hırsız ve haindir derken. ikinci 301 lik davasına bakıldı, haklılığını kanıtladı ve arkasından (Ankarayıda bombalıycam) başlıklı şiiri beğenilmeyerek 3. kez 301den davası açıldı ve yargılandı, devamı başka 301 ler geldi, Ülkedeki tüketicilere karşı hep savaştı, üretim zihniyetini sahiplendi, memuriyetin asalaklığına karşıydı, Özelleşmelerin haklılığını savundu. Savunurken savunduğu iddiaların içini hep doldurdu. Hırsız değilsen, kurumları soymayacaksan, çalmayacaksan neyine karşısın dedi. Bırakınız çalanlar çalamayacaklarına üzülsünler. Karşı çıksınlar...en kötü bürokratlara ve yöneticilere yüzlerce dava açtı, suçlular hep üst düzey Bürokratlardı, hep soydular, soydurdular, çetelerle mafyalarla derin Devletlerle halka karşı Devletçilik oynadılar, halk için olması gereken Devlet, Devlet için halk anlayışı oluşturuldu...dönemin Cumhur başkanı ÖZALa sivil diktatör açıklamasıyla Cumhurbaşkanına hakaretten 1 yıl hapis cezasına çarptırıldı, yine Cumhurbaşkanı DEMİRELe vatana ihanetten ve vatan hainliğinden dava açtı, bir sonuç çıkmasada o utanç ona yeter dedi. Ülkedeki işsizlerin sahipsizliğini gördü onlara çare olacak bir Sendika kurmaya karar verdi ve ilgili Bakanlığa Türkiye işsizler sendikasını kurmak üzere başvurdu. başvurusu ilgili Bakanlık ve Cumhurbaşkanlığı tarafından geri çevrildi kabul edilmedi, Oktay AVCU yu ve bu gençlerin gücünü bir tehlike olarak gördüler ve bu gücün yenilmez olabileceğini kavrayıp,

başlamadan bitirdiler. önün kestiler, Yine aynı yasakçı Cumhurbaşkanı SEZER in yabancı hekimlerin muayenehane açmasını veto kararına karşı, hastaları hekimlere soydurmakmı istiyor, 10 liraya muayene olmak herkesin hakkı başlıklı açıklamasından Cumhurbaşkanına hakaretten bir daha yargılandı. Zorunlu Askerliğe ilk o hayır dedi, dönemin Genelkurmay Başkanına ya Asker ol ya eşkiya dedi, modern, profesyonel orduya ilk o değindi, ERDOGAN ada önerisini sundu, Abdullah GÜL ede, Genelkurmay Başkanınada, Barışı sağlayın savaşı nasıl bitirirseniz bitirin, Örgüt Lideriylede anlaşın, ama bitsin bu kan ve gözyaşı başlıklı korkusuz açıklamasıylada dikkat çekti, Ateist olmasına rağmen, ERDOGAN ın başarılı çalışmalarını taktir etti ve sahip çıktı, eleştirilere ve tepkilere aldırmadan, sanatçının sağı solu, saplantısı olmaz dedi, sadece doğrusu ve yanlışı vardır diyerek devam etti, satılmışsın oğlum sen dediler. o ERDOGAN ın kendisini satın almaya gücünün yetmeyeceğini söyledi ve söylediği doğruydu, tarihtende ders alarak, Beyinler geliştikçe, Tanrıların sonu, tanrı / tanrının sonu, tanrısızlıktır. diyerek tanrının nerden geldiğini ve nereye gittiğini kanıtladı. ve Tanrının kimseye zararı yok, üstelik kötüleri dizginliyor, yola getiriyor diyerek, Tanrı hep var olsun yaşasın istedi, ispatında ısrardan vazgeçti. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısına. adam gibi görev yapın önce insan olun, sonra Yargıç, derken, 1 yıl ceza aldı. Partiler kapatılmasın, halklar savaştırılmasın, çözümsüzlüğe karşıyım dedi,, 5 yıl konuşma ve açıklama yasağı getirildi. 2002 seçimlerinde, ERDOGAN ı tanımadan ve ERDOGAN la tanışmadan, Gençlerin Ankaraya Yürüyüşü sloganıyla Sanatçı kontenjanından CHP Mersin millet vekili aday adayı oldu, ardından, sık ve sıradışı açıklamaları ve demeçleriyle parti merkezi disiplin kuruluna sevkedildi, savunmasında ben buraya susmaya değil, parmak kaldırmaya değil, konuşmaya, vatandaşın hakkını aramaya ve hesap sormaya geldim dediğinde, parti üyesi olmamasına rağmen ihracı istendi ve genel merkez tarafdan çok komiktir, ihraç edildi. Ahmet KAYA yı çok sevdi, ona Ahmet abi dedi, sanatına ve ustalığına aşıktı, Orhan PAMUK a herkes Ermeni soykırım tasarısından küfrederken, sahip çıktı, ve Ermenilerin kesildiği bir yer var, orası benim köyüm. diye bir şiirle restini çekti, Sivas katliamında dönemin İçişleri Bakanına nazioğlu istifa başlıklı açıklamasından Bakana hakaret davası yürütülürken, Mahkeme Başkanına alevi değilim ama insanım çıkışıyla dikkat çekti, ULUDERE katliamında 33 çocuğun katledilmesi olayında terörün başrolü İçişleri Bakanıdır derken ilgili Bakan tarafından aforoz edilerek suçlandı davası devam etmektedir. gezisine bıkmadan korkmadan, yılmadan kaldığı yerden devam ediyor, kimseye sormadan seviyor yaşamı, usanmadan ve uslanmadan, her şeye ve herkese inat, restleşerek sürdürüyor sevdasını, onun için bu bir yaşam biçimi ve aşktır....

1. gerçek liderler
çıktıkları yerden inmesini bilenlerdir
her defasında
kovularak atılanlar değil.....

2. Kuduz bir köpekten
Kaçtımsa yol ortasında
Beni korkak sanmayın
Bu benim en asil cesaretimdir
-

3. bir mavi okyanus neye yarar
kudurmayan
çırpınmayan
kayaları dövmeyen
köpürmeyen
ve dalgalarıyla gemileri fırlatmayan
adaları boğmayan arada bir
ben neye benzerim hep memursam
arada bir şair olmalıyım
adamlığım ortaya çıksın.

4. Zor iş insan olmak
Hayvanca yaşamayı herkes çok güzel beceriyor
Bu konuda çok başarılı insanlar
Beni kimsenin sevmeyişi bu yüzden
Belki çağımın ötesindeyim
Sivri dilliyim

Aptallığı konduramıyorum insanlığın üstüne
Üst üste yanılgıları kabullenemiyorum
Herkesi anlamayışım
En sevdiklerimi kırıp döküşüm
Dağıtışım hep bu yüzden
Herkes her şeyi anlasın istiyorum
Her iş doğru yapılsın
Başka ne gerekçem olabilir
Haklılığım hep bu yüzden
Zor iş be ustam insan olmak

Eserleri:

Bahar beni bekliyor / Aynı denizin yolcuları / Adını sen koy / Mumcuyu bende öldürdüm / Türkçe küfürler / Nereye kaçıyorsun ERDOĞAN /

' hayatı oktay avcı Biyografi Oktay avcu otobiyografi malatya mersin

Türkiyeli bir şair - şiir düşünürü - Oktay AVCU Hekimhan da 1964 te doğdu. ailesinin en kara çocuğuydu, ama en çok sevileni değildi. ticarette sıfırdan başlayıp, sıfırda kalmayı başaran tek İktisatçıydı. hiç adınıda değiştirmedi memleketinide, Ülkesinide, hep iyi bir yurttaş olmak istedi, aynı isimle il il dolaştı. bir şiir gezgini olarak, kimileri ona çağın donkişotu dedi,. o bir şiir düşünürüydü..sadece Şair değil. ilk kitabı (Bahar beni bekliyor) un ardından, (Aynı denizin yolcuları) , üçüncü olarak (Adını sen koy) daha sonra (Mumcuyu bende öldürdüm) adlı suikast silahıyla gezisini sürdürürken (Türkçe küfürler) adlı kitabı önünde buldu. Broy yayınevince sahiplenilen şair, Bumerang yayınlarında kitap çıkardı, son olarak (ben bir deli şairim) adlı kitabı çıkaracakken Başbakanın yavaş adımlarından, olumsuz çıkışlarından, açılımda geri dönüşlerinden etkilenip öneri ve kızgınlığını dile getiren bir şiiri, kapağa dönüştürdü. hiçte hesapta yokken bu 6. kitabı (nereye kaçıyorsun ERDOĞAN) ortaya çıktı. hiç imza günü düzenlemedi, hiç bir kitabı en çok satmadı, en çok okunan şairi değildi Ülkenin, okunmayanlarda belki birinciliği elindeydi, protokollerde hiç en ön sıralarda yerini almadı, ama ne Valiyi önemsedi ne Kaymakamı,ne Başbakanı, en arkadada olsa kendini hep en önde hissetti, Türkiyede bazı ilklere imza attı, tek kişilik eylemci, protestocu şair, korsan şair,çılgın şair dediler,en radikal çıkışlarda onun adı ve imzası vardı, bir gün ÖSS ler olmasın, Eğitim engellenmesin, kirli eğitime hayır dedi. Ankaraya yürüdü, Devlet düzenine karşı çıkmak ve bozmaktan. ilk 301 lik davasıyla burada tanıştı, sonra biz nasıl yurttaşız, başlıklı açıklamasıyla, ülkede yurttaşlık kampanyasını sürdürürken, Türk halkının % 98 i hırsız ve haindir derken. ikinci 301 lik davasına bakıldı, haklılığını kanıtladı ve arkasından (Ankarayıda bombalıycam) başlıklı şiiri beğenilmeyerek 3. kez 301den davası açıldı ve yargılandı, devamı başka 301 ler geldi, Ülkedeki tüketicilere karşı hep savaştı, üretim zihniyetini sahiplendi, memuriyetin asalaklığına karşıydı, Özelleşmelerin haklılığını savundu. Savunurken savunduğu iddiaların içini hep doldurdu. Hırsız değilsen, kurumları soymayacaksan, çalmayacaksan neyine karşısın dedi. Bırakınız çalanlar çalamayacaklarına üzülsünler. Karşı çıksınlar...en kötü bürokratlara ve yöneticilere yüzlerce dava açtı, suçlular hep üst düzey Bürokratlardı, hep soydular, soydurdular, çetelerle mafyalarla derin Devletlerle halka karşı Devletçilik oynadılar, halk için olması gereken Devlet, Devlet için halk anlayışı oluşturuldu...dönemin Cumhur başkanı ÖZALa sivil diktatör açıklamasıyla Cumhurbaşkanına hakaretten 1 yıl hapis cezasına çarptırıldı, yine Cumhurbaşkanı DEMİRELe vatana ihanetten ve vatan hainliğinden dava açtı, bir sonuç çıkmasada o utanç ona yeter dedi. Ülkedeki işsizlerin sahipsizliğini gördü onlara çare olacak bir Sendika kurmaya karar verdi ve ilgili Bakanlığa Türkiye işsizler sendikasını kurmak üzere başvurdu. başvurusu ilgili Bakanlık ve Cumhurbaşkanlığı tarafından geri çevrildi kabul edilmedi, Oktay AVCU yu ve bu gençlerin gücünü bir tehlike olarak gördüler ve bu gücün yenilmez olabileceğini kavrayıp, başlamadan bitirdiler. önün kestiler, Yine aynı yasakçı Cumhurbaşkanı SEZER in yabancı hekimlerin muayenehane açmasını veto kararına karşı, hastaları hekimlere soydurmakmı istiyor, 10 liraya muayene olmak herkesin hakkı başlıklı açıklamasından Cumhurbaşkanına hakaretten bir daha yargılandı. Zorunlu Askerliğe ilk o hayır dedi, dönemin Genelkurmay Başkanına ya Asker ol ya eşkiya dedi, modern, profesyonel orduya ilk o değindi, ERDOĞAN ada önerisini sundu, Abdullah GÜL ede, Genelkurmay Başkanınada, Barışı sağlayın savaşı nasıl bitirirseniz bitirin, Örgüt Lideriylede anlaşın, ama bitsin bu kan ve gözyaşı başlıklı korkusuz açıklamasıylada dikkat çekti, Ateist olmasına rağmen, ERDOĞAN ın başarılı çalışmalarını taktir etti ve sahip çıktı, eleştirilere ve tepkilere aldırmadan, sanatçının sağı solu, saplantısı olmaz dedi, sadece doğrusu ve yanlışı vardır diyerek devam etti, satılmışsın oğlum sen dediler. o ERDOĞAN ın kendisini satın almaya gücünün yetmeyeceğini söyledi ve söylediği doğruydu, tarihtende ders alarak, Beyinler geliştikçe, Tanrıların sonu, tanrı / tanrının sonu, tanrısızlıktır. diyerek tanrının nerden geldiğini ve nereye gittiğini kanıtladı. ve Tanrının kimseye zararı yok, üstelik kötüleri

dizginliyor, yola getiriyor diyerek, Tanrı hep var olsun yaşasın istedi, ispatında ısrardan vazgeçti. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısına. adam gibi görev yapın önce insan olun, sonra Yargıç, derken, 1 yıl ceza aldı. Partiler kapatılmasın, halklar savaştırılmasın, çözümsüzlüğe karşıyım dedi,, 5 yıl konuşma ve açıklama yasağı getirildi. 2002 seçimlerinde, ERDOĞAN ı tanımadan ve ERDOĞAN la tanışmadan, Gençlerin Ankaraya Yürüyüşü sloganıyla Sanatçı kontenjanından CHP Mersin millet vekili aday adayı oldu, ardından, sık ve sıradışı açıklamaları ve demeçleriyle parti merkezi disiplin kuruluna sevkedildi, savunmasında ben buraya susmaya değil, parmak kaldırmaya değil, konuşmaya, vatandaşın hakkını aramaya ve hesap sormaya geldim dediğinde, parti üyesi olmamasına rağmen ihracı istendi ve genel merkez tarafdan çok komiktir, ihraç edildi. Ahmet KAYA yı çok sevdi, ona Ahmet abi dedi, sanatına ve ustalığına aşıktı, Orhan PAMUK a herkes Ermeni soykırım tasarısından küfrederken, sahip çıktı, ve Ermenilerin kesildiği bir yer var, orası benim köyüm. diye bir şiirle restini çekti, Sivas katliamında dönemin İçişleri Bakanına nazioğlu istifa başlıklı açıklamasından Bakana hakaret davası yürütülürken, Mahkeme Başkanına alevi değilim ama insanım çıkışıyla dikkat çekti, ULUDERE katliamında 33 çocuğun katledilmesi olayında terörün başrolü İçişleri Bakanıdır derken ilgili Bakan tarafından aforoz edilerek suçlandı davası devam etmektedir. gezisine bıkmadan korkmadan, yılmadan kaldığı yerden devam ediyor, kimseye sormadan seviyor yaşamı, usanmadan ve uslanmadan, her şeye ve herkese inat, restleşerek sürdürüyor sevdasını, onun için bu bir yaşam biçimi ve aşktır....

1. gerçek liderler
çıktıkları yerden inmesini bilenlerdir
her defasında
kovularak atılanlar değil.....

2. Kuduz bir köpekten
Kaçtımsa yol ortasında
Beni korkak sanmayın
Bu benim en asil cesaretimdir
-

3. bir mavi okyanus neye yarar
kudurmayan
çırpınmayan
kayaları dövmeyen
köpürmeyen
ve dalgalarıyla gemileri fırlatmayan
adaları boğmayan arada bir
ben neye benzerim hep memursam
arada bir şair olmalıyım
adamlığım ortaya çıksın.

4. Zor iş insan olmak
Hayvanca yaşamayı herkes çok güzel beceriyor
Bu konuda çok başarılı insanlar
Beni kimsenin sevmeyişi bu yüzden
Belki çağımın ötesindeyim
Sivri dilliyim
Aptallığı konduramıyorum insanlığın üstüne
Üst üste yanılgıları kabullenemiyorum
Herkesi anlamayışım
En sevdiklerimi kırıp döküşüm

Dağıtışım hep bu yüzden
Herkes herşeyi anlasın istiyorum
Her iş doğru yapılsın
Başka ne gerekçem olabilir
Haklılığım hep bu yüzden
Zor iş be ustam insan olmak

Oktay Avcu

'Oktay avcu hayatı oktay avcı Biyografi otobiyografi malatya mersin

Türkiyeli bir şair - şiir düşünürü - Oktay AVCU Hekimhan da 1964 te doğdu. ailesinin en kara çocuğuydu, ama en çok sevileni değildi. ticarette sıfırdan başlayıp, sıfırda kalmayı başaran tek İktisatçıydı. hiç adınıda değiştirmedi memleketinide, Ülkesinide, hep iyi bir yurttaş olmak istedi, aynı isimle il il dolaştı. bir şiir gezgini olarak, kimileri ona çağın donkişotu dedi,. o bir şiir düşünürüydü..sadece Şair değil. ilk kitabı (Bahar beni bekliyor) un ardından, (Aynı denizin yolcuları) , üçüncü olarak (Adını sen koy) daha sonra (Mumcuyu bende öldürdüm) adlı suikast silahıyla gezisini sürdürürken (Türkçe küfürler) adlı kitabı önünde buldu. Broy yayınevince sahiplenilen şair, Bumerang yayınlarında kitap çıkardı, son olarak (ben bir deli şairim) adlı kitabı çıkaracakken Başbakanın yavaş adımlarından, olumsuz çıkışlarından, açılımda geri dönüşlerinden etkilenip öneri ve kızgınlığını dile getiren bir şiiri, kapağa dönüştürdü. hiçte hesapta yokken bu 6. kitabı (nereye kaçıyorsun ERDOĞAN) ortaya çıktı. hiç imza günü düzenlemedi, hiç bir kitabı en çok satmadı, en çok okunan şairi değildi Ülkenin, okunmayanlarda belki birinciliği elindeydi, protokollerde hiç en ön sıralarda yerini almadı, ama ne Valiyi önemsedi ne Kaymakamı,ne Başbakanı, en arkadada olsa kendini hep en önde hissetti, Türkiyede bazı ilklere imza attı, tek kişilik eylemci, protestocu şair, korsan şair,çılgın şair dediler,en radikal çıkışlarda onun adı ve imzası vardı, bir gün ÖSS ler olmasın, Eğitim engellenmesin, kirli eğitime hayır dedi. Ankaraya yürüdü, Devlet düzenine karşı çıkmak ve bozmaktan. ilk 301 lik davasıyla burada tanıştı, sonra biz nasıl yurttaşız, başlıklı açıklamasıyla, ülkede yurttaşlık kampanyasını sürdürürken, Türk halkının % 98 i hırsız ve haindir derken. ikinci 301 lik davasına bakıldı, haklılığını kanıtladı ve arkasından (Ankarayıda bombalıycam) başlıklı şiiri beğenilmeyerek 3. kez 301den davası açıldı ve yargılandı, devamı başka 301 ler geldi, Ülkedeki tüketicilere karşı hep savaştı, üretim zihniyetini sahiplendi, memuriyetin asalaklığına karşıydı, Özelleşmelerin haklılığını savundu. Savunurken savunduğu iddiaların içini hep doldurdu. Hırsız değilsen, kurumları soymayacaksan, çalmayacaksan neyine karşısın dedi. Bırakınız çalanlar çalamayacaklarına üzülsünler. Karşı çıksınlar...en kötü bürokratlara ve yöneticilere yüzlerce dava açtı, suçlular hep üst düzey Bürokratlardı, hep soydular, soydurdular, çetelerle mafyalarla derin Devletlerle halka karşı Devletçilik oynadılar, halk için olması gereken Devlet, Devlet için halk anlayışı oluşturuldu...dönemin Cumhur başkanı ÖZALa sivil diktatör açıklamasıyla Cumhurbaşkanına hakaretten 1 yıl hapis cezasına çarptırıldı, yine Cumhurbaşkanı DEMİRELe vatana ihanetten ve vatan hainliğinden dava açtı, bir sonuç çıkmasada o utanç ona yeter dedi. Ülkedeki işsizlerin sahipsizliğini gördü onlara çare olacak bir Sendika kurmaya karar verdi ve ilgili Bakanlığa Türkiye işsizler sendikasını kurmak üzere başvurdu. başvurusu ilgili Bakanlık ve Cumhurbaşkanlığı tarafından geri çevrildi kabul edilmedi, Oktay AVCU yu ve bu gençlerin gücünü bir tehlike olarak gördüler ve bu gücün yenilmez olabileceğini kavrayıp, başlamadan bitirdiler. önün kestiler, Yine aynı yasakçı Cumhurbaşkanı SEZER in yabancı hekimlerin muayenehane açmasını veto kararına karşı, hastaları hekimlere soydurmakmı istiyor, 10 liraya muayene olmak herkesin hakkı başlıklı açıklamasından Cumhurbaşkanına hakaretten bir daha yargılandı. Zorunlu Askerliğe ilk o hayır dedi, dönemin Genelkurmay Başkanına ya Asker ol ya eşkiya dedi, modern, profesyonel orduya ilk o değindi, ERDOĞAN ada önerisini sundu, Abdullah GÜL ede, Genelkurmay Başkanınada, Barışı sağlayın savaşı nasıl bitirirseniz bitirin, Örgüt Lideriylede anlaşın, ama bitsin bu kan ve gözyaşı başlıklı korkusuz açıklamasıylada dikkat çekti, Ateist olmasına rağmen, ERDOĞAN ın başarılı çalışmalarını taktir etti ve sahip çıktı, eleştirilere ve tepkilere aldırmadan, sanatçının sağı solu, saplantısı olmaz dedi, sadece doğrusu ve yanlışı vardır diyerek devam etti, satılmışsın oğlum sen dediler. o ERDOĞAN ın kendisini satın almaya gücünün yetmeyeceğini söyledi ve söylediği doğruydu, tarihtende ders alarak, Beyinler geliştikçe, Tanrıların sonu, tanrı / tanrının sonu, tanrısızlıktır. diyerek tanrının nerden geldiğini ve nereye gittiğini kanıtladı. ve Tanrının kimseye zararı yok, üstelik kötüleri

dizginliyor, yola getiriyor diyerek, Tanrı hep var olsun yaşasın istedi, ispatında ısrardan vazgeçti. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısına. adam gibi görev yapın önce insan olun, sonra Yargıç, derken, 1 yıl ceza aldı. Partiler kapatılmasın, halklar savaştırılmasın, çözümsüzlüğe karşıyım dedi,, 5 yıl konuşma ve açıklama yasağı getirildi. 2002 seçimlerinde, ERDOĞAN ı tanımadan ve ERDOĞAN la tanışmadan, Gençlerin Ankaraya Yürüyüşü sloganıyla Sanatçı kontenjanından CHP Mersin millet vekili aday adayı oldu, ardından, sık ve sıradışı açıklamaları ve demeçleriyle parti merkezi disiplin kuruluna sevkedildi, savunmasında ben buraya susmaya değil, parmak kaldırmaya değil, konuşmaya, vatandaşın hakkını aramaya ve hesap sormaya geldim dediğinde, parti üyesi olmamasına rağmen ihracı istendi ve genel merkez tarafdan çok komiktir, ihraç edildi. Ahmet KAYA yı çok sevdi, ona Ahmet abi dedi, sanatına ve ustalığına aşıktı, Orhan PAMUK a herkes Ermeni soykırım tasarısından küfrederken, sahip çıktı, ve Ermenilerin kesildiği bir yer var, orası benim köyüm. diye bir şiirle restini çekti, Sivas katliamında dönemin İçişleri Bakanına nazioğlu istifa başlıklı açıklamasından Bakana hakaret davası yürütülürken, Mahkeme Başkanına alevi değilim ama insanım çıkışıyla dikkat çekti, ULUDERE katliamında 33 çocuğun katledilmesi olayında terörün başrolü İçişleri Bakanıdır derken ilgili Bakan tarafından aforoz edilerek suçlandı davası devam etmektedir. gezisine bıkmadan korkmadan, yılmadan kaldığı yerden devam ediyor, kimseye sormadan seviyor yaşamı, usanmadan ve uslanmadan, her şeye ve herkese inat, restleşerek sürdürüyor sevdasını, onun için bu bir yaşam biçimi ve aşktır....

1. gerçek liderler
çıktıkları yerden inmesini bilenlerdir
her defasında
kovularak atılanlar değil.....

2. Kuduz bir köpekten
Kaçtımsa yol ortasında
Beni korkak sanmayın
Bu benim en asil cesaretimdir
-

3. bir mavi okyanus neye yarar
kudurmayan
çırpınmayan
kayaları dövmeyen
köpürmeyen
ve dalgalarıyla gemileri fırlatmayan
adaları boğmayan arada bir
ben neye benzerim hep memursam
arada bir şair olmalıyım
adamlığım ortaya çıksın.

4. Zor iş insan olmak
Hayvanca yaşamayı herkes çok güzel beceriyor
Bu konuda çok başarılı insanlar
Beni kimsenin sevmeyişi bu yüzden
Belki çağımın ötesindeyim
Sivri dilliyim
Aptallığı konduramıyorum insanlığın üstüne
Üst üste yanılgıları kabullenemiyorum
Herkesi anlamayışım
En sevdiklerimi kırıp döküşüm

Dağıtışım hep bu yüzden
Herkes herşeyi anlasın istiyorum
Her iş doğru yapılsın
Başka ne gerekçem olabilir
Haklılığım hep bu yüzden
Zor iş be ustam insan olmak

Oktay Avcu

‘Se oktay avcı oktay avcu malatya mersin

Bulursam soğan ekmeğe bin şükür
Olmazsa yavan ekmeğe çok şükür
Peki, isyanlar niçin var

Oktay Avcu

1 mayıs Taksim

Sen varsan
bende varım ERDOĞAN
Sen başbakansan ben şairim
Unutma kalemlerde keskin olur
Düşüncelerde güçlü olur silahtan
ve bir ordudan
Savaşları başlatır
ve savaşları bitirir şiirler
mazluma zulmedersen
mağduru ezersen
17 yaşında çocuklara terörist diyenleri sahiplenirsen
Ben yokum bu işte
Bu oyunu bozarım Erdoğan
Bu kalleşliği
Bu kirliliği kabullenmem
Bir mayıs işçinin bayramıysa
Nerede istersem orada kutlarım
sana sormam
Kimseye sormam
Adam gibi
Alırım rakımı
Alırım çayımı
Herkes ayran içmek zorunda değil
Alırım Çocuklarımı
Alırım sevdiklerimi
İstersem alanlara iner
İstersem dağlara çıkarım
Yengeçliğim tutar
Kocaman silahlardan korkmam
Saldırırım
Kopartırsın belki kıskaçlarımı
Bacaklarımı
Ben bir yengeçsem
sürünerek üstüne gelirim
korkuturum
korkuttuğumu sanırım
ne anlarım senin cani sevinçlerinden
benimki kalıtsal
savunma yöntemim bu
üstüme basarsan ezilirim
ezme özgürlüğümü Erdoğan
kır şu katır inadını
anla beni
Halbuki ne kadar yakabilirim canını
Bir ısırığım karınca gücü
bir çocuğun yumruk atışı say babaya
eşkiyalara
hal bilmezlere
halden anlamazlara
yaptım oldu diyenlere
bombalatma
marjinal yaptırma,

radikalsem daha iyi
sen orjinalsinde ne oldu de
ne oldu de Erdoğan
bir sor
bir sorgula
adammısın ulan de
hödük de
otur oturduğun yerde de
de ERDOĞAN
Ben bir şiir düşünürüyüm
At beni zindanlarına
Derin devletin varsa gönder faili meçhullere
Sende öğren bunları ERDOĞAN
Benim susacağım yok
Kaybedeceğim bir şeyde yok
Sustur
arkamda yok
gücümde bu kadar

Oktay Avcu

Abov va Oktay avcı oktay avcu malatya mersin

Biz bir numara, biz bir numara
Biz birinciyiz
Biz her zaman her yerde biriz
Nambır van, nambır van, number vanız
İkincilik yakışmıyor adımıza
Biz bir numara, biz bir numara
Biz birinciyiz
Abov va va va abov vaa
Biz iyilikte, biz güzellikte
Biz varız doğrulukta,dürüstlükte
Biz asmada, biz kesmede
Biz kırmada, kırdırma da
İşkence de ve sevme de
Soyma da ve soydurma da
Va va va va va abovva
Biz her zaman biz her yerde biziz
Biz her zaman biz her yerde varız
Bu el ayak bu gövde, başarıda kusurda
Bu endam, bu boy bu pos
Bu kalça bu göğüste
Bu kaş bu göz bu bakış
Bu yalvarış,yakarış
Bu namus bu beğeniş
Kavgada ve dövüşte, barışta ve savaşta
Halayda ve horonda, yokuşta ve inişte, yatışta ve kalkışta
Ölüşte yaşayışta, va va va va abov va, abov abov
Biz her zaman en başta, en başta geliriz biz
Adımız belli andımız belli, var sakta yok sakta biz birinciyiz
Sokaklarda biz, sınıflarda biz, aşkta da biz, işte de biz
Sonuncu da olsak, onuncuda olsak biz birinciyiz
Çünkü biz biziz
Masallarda biz tarihlerde biz
Öykülerde romanlarda biz birinciyiz
Yaşasakta biz ölsekte birinciyiz
Va va va va abov va
Abov abov abov abov va
Yedi bizim, sekiz bizim on bizim
Bu en güzel türkü bizim
Söz bizim

Oktay Avcu

Acılar azaldıkça sevinçler çoğalır Oktay avcı oktay avcu malatya mersin

acılar,saklandıkça azalır
Sevinçler, paylaştıkça çoğalır

Oktay Avcu

Acılar dağıtın bana Oktay avcı oktay avcu malatya mersin

Denizi sevdim
Boğuldu nefesim
Özgürlüğü sevdim
Kıskandı parmaklıklar
Seni sevdim ağıtları hatırladım
Cesareti sevdim
Kullanıldım
Dürüstlüğü sevdim
Kalleşçe yenildim
Korkuyu sevdiğim de horlandım
Acılar dağıtın bana
Kaderimi seviyorum

Oktay Avcu

Acıları bal eyledik Oktay avcı oktay avcu malatya mersin

Yaşam bir zehirse insana sunulan
Onu tatlandırıp
Usulca yudumlamalıyız
İstemeden içersen
Zevki kalmaz

Oktay Avcu

Acıları sevinçlere değiştim Oktay avcı oktay avcu malatya mersin şiir şair

Kollarımda çiçekler taşıdım sana
sevinçler taşıdım
İlkbaharda sonbaharı, yazı taşıdım
ama neden?
sevmedimse sebebi vardı
ama yine neden?
akşamı sabahlara değiştim
karanlıklar korkunçtu aydınlatılmadığında
acıları sevinçlere değiştim
ama neden
belki mecburdum
belki anlayamadım
belki çömezdim
belki çözemedim kendimi
belki çözemedim sorularını yaşamın
yaz gününde zemheriyi yaşadım
ama neden
sağ gözün sol göze faydası yok dediler
inanmadım
ama doğruydu
ama neden doğruydu?

Oktay Avcu

Acımadan gel Oktay avcı oktay avcu malatya mersin

Bir ömür çok uzun
Bitmeden yine gel
Yine gel buğday renklim
Yine gel doymadım
Sana açım
Sana susuz
Sana çaresiz
Gönlümü fethedip
Katletme yine gel
Savaşlarda yen
Gönlüne yenil
Benimki kazanma arzusu değil
Kaybetmenin başka şekli kavuşmak
Yine gel yine gel
Çoğaltma sensizliği
Acımadan gel
Bir defa sevdiğini söylemeseydin
Bir ömür gönlümü bekletmezdim

Oktay Avcu

Acımasın yüreğim

Biliyorum anne
Seni çok üzdüm
Ama inan isteyerek değil
İsteyerek koparıp almadım
Bağrından bir şeylerini
Su serp yüreğine anne
Yüreğin soğusun
Acılarını koparmak isterim
Koparıp atmak denize
Kanat takmak isterim
Uçurmak isterim
Kesip kanatmadım yüreğini
İçindeki sızılar benden değil
Seni zincire bağlamadım anne
Sök zincirleri düşünceden
Sana bir sürgün evlat ben değilim
Sen istemez miydin insanları sevmemi
Sevin anne
İşte insanlığım için yaptım
Bir kırmızı gül kanasa ne olur
Bir dünya kırmızı güllerden
Koparıp atsalar ne olur acımadan

Oktay Avcu

Acımayın bana Oktay avcı oktay avcu malatya mersin

Suratıma tokat atın
Birde yumruk vurun çeneme
Kırılmazla dövün beni
Alında elinize bir sopa
Ben hak ettim bunları
Beni seveni sevmeyip
Acılara gömün beni
Boğulayım yalvararak

Oktay Avcu

Acımazdı zaman Oktay avcı oktay avcu malatya mersin

Sensizliği yaşamsızlık saydığım günlerde
Önce saatler geçti
Sonra günler
Ayları sayamadım
Zamanın seni tanımadığını anladım

Oktay Avcu

Acımazlar Oktay avcı oktay avcu malatya mersin

Kuşlar kanatlarına takarlar zamanı
Uçarlar
Uçarlar
Uçarlar boşluğunda tanrının
Zamansa taşıyamaz
Gün gelir atar boşluğuna ölümün
Paramparça düşerler yere

Oktay Avcu

Acımızı kendimize saklarız

Biz en güzel ölümü beceririz
En kolayımıza o gelir
Asilce teslim oluruz
Mertçe kavgamızla
Ne el avuç açarız
Ne yalvar yakar
Varsa var
Yoksa yok
Ölürüz dağ bayır
Ne hastane kapılarında dilencilik
Ne emniyette ispiyonculuk
Ne bürokrasi içinde kırtasiye
Acımız kendimize saklarız
Ve kendimiz dindiririz
Ve yaşamı böyle yorarız

Oktay Avcu

Acınacak olan

Hiçbir dağ
Hiçbir taş
Yalnız değildir
Her taşın bir sahibi
Her ağacın koruyanı vardır
Her dağın bir seveni vardır
Sahipsizlik insanındır
Acınacak olan insandır

Oktay Avcu

Acının tarifi

Bence
Acının tarifi
Uy anam uy anam uy anam uy
Acının dayanılmazlığıyla
Anneden yardım isteniyor

Oktay Avcu

Acısanıza bana

Yüreğim yasta
Kara tren
Yüreğimi taşır mısın
Göçmen kuşlar kanatlarınıza asın hasretimi
Ülkeme götürün beni
Belki bir gece uykusunda vuracaklar sizi
Misafir olduğumuz bir dağ köyünde
Hiç tanımadığınız avcı kılıklılar
Ve asılı kalacağım
Bir ağaç dalında kimsesiz
Acınıza sarılıp
Küsme güneş
Hoyratlıklara
Haksızlıklara
Caniliklere
Sabah aydınlandığında ülkem
Sevdamla ısıt
korkumla
hüznümle
hayranlığımla
heyecanımla
kayboluşumla
Isıt ülkemi
Orda çocukluğum var
En sevdiğim babamın beni kucaklayışı var
Ve birilerinin beni fırlatışı var
Atışı olsun
Dünyanın en sevmediğim ülkelerine

Oktay Avcu

Acısız ölümmü olur. oktay avcu oktay avcı malatya hekimhan şair şiir mersin

Lan gardaş
Acısız ölümmü olur
Ölümler ya sevinçli olur
ya bol acılı
Acısız ve Sevinçsiz zulümde olmaz
Biri acı çekecek birileri sevinecek
Halaysız düğünmü olur
Zoraki kız kaçırır gibi
Sevinçsiz
İsteksiz
Biri güler,
biri ağlar
Lan paşam sen niye hiç konuşmuyon
Yalan de
Saçma de
Deget de
Bişey de
Ağıtsız hapismi olur
Erkek olduğuma bakma
Yalnız kaldığımda ağlarım hıçkırıklarımı tutmadan
Gurbet elde başka nasıl geçecek sensizlik

Oktay Avcu

Acısız sevilmez

Engel yok
Zor yok
İşte yok
Hep kolay
Her şey kolay
Her şey güzel
Her şey istenilen
Anlamımı kaldı yaşamın
Nerede kötü
Nerede acı
Nerede sancı
Bazen yırtınmalı
Bazen boğulmalı
Bazen bitmeli
Ve yeniden çoğalmalı
Böyle olmalı
Sevilecekse yaşam
İşte bu

Oktay Avcu

Acıya dur denilmiyor

yüreğim yasa tanırmı
kural koyabilirmisiniz acıma
narkozu uyuşturucuyu saymazsak
kanayan bir yaraya dur deseniz
ne kadar dinler sizi
acıya dur denilmiyor
vicdanımı kaldırabilirmisiniz
acıma diyorsunuz
anlama
dinleme
hak verme
sahip çıkma
ödüllendirme

Oktay Avcu

Aç güneşin perdesini

Ablam perdelerini açıyor güneşin
Ve eniştem başını yaslıyor güneşe
Sigarasını dumanlıyor
Kapıda işçiler var
Onlarda güneşe sarılır gibi sarılmışlar işlerine
Aç ablam
Aç güneşin perdelerini
Bize de aç işçilere de

Oktay Avcu

Aç üstünü ölümün

Askıda bir kız
Bu bizim mahallemizin dilberi değil
Ağzından sakızını düşürmeyen
Çengi kızı da değil oturak alemlerinin
Sorguda bir devrimci bacımız
Grevimizle dalgalanan
Evimizin ırgatı
İşçimiz
El değmemiş memeleri
Parmaklarına sıkışmış hergelenin
Biri
Diri göğüslerinden asıyor avuçlarına
Ağıdını yutamıyor
Kapkara bir hıçkırık sıçrıyor onun ağzından
Kime sakladıysa gençliğini alıyorlar
Bacakları açık serili ortada
Mosmor her yanı
Neye uğratmışlar bacımı
Öylece yatıyor orda
Gel bacım beraber utanalım
Ve beraber ölelim avuç avuca
Ve beraber kutlayalım zaferini de
Aç ellerini
Aç üstünü ölümün
Yarısı sana
Yarısı bana
Aşağılayansa
Neyi kutsayabilir alçaklığından başka

Oktay Avcu

Açılımla geri ver

şiirimi türkümü geri ver
benden aldığını geri ver
kitabımı kalemimi geri ver
kırdığını döktüğünü geri ver
kürdüm kürtlüğümü geri ver
insanım insanlığımı geri ver
benden aldığını bana ver
koyamadım adlarımı geri ver
Geri ver geri ver geri ver
Barış ile açılımla geri ver
Dağda şehit olanları
Çatışmada ölenleri
Geri ver
Şair olup yazanları
Şiir olup uçanları
Geri ver
Aşkı için ölenleri
Sevgi seli olanları
Sevda için yananları
Geri ver
geri ver geri geri geri geri geri ver
Sürgünlerde ölenleri
İşkencede, zulümlerde
Baskılarda, askılarda
Barış için ölenleri geri ver
geri ver geri geri geri geri geri ver
Kenanları Evrenleri al götür
Ağarları çeteleri getirme
İnsanları hayvanlardan
İşkenceci paşaları siliver
Gençliği katledenleri görüver
Kürtle Türkü ayıranı
Karta kurt a benzeteni salıver
Failleri meçhulleri buluver
18 de ölenleri geri ver
geri ver geri geri geri geri geri ver
Demokrasi özgürlükler alındı
Darbeleri yapanları, halka karşı koyanları alıver
Barış ile açılımla geri ver
geri ver geri geri geri geri geri ver

,

Oktay Avcu

Açlık

Güneş gözlerime sığmıyor
Gündüzlerden
Gecelere taştı
Gözlerim mi küçüldü
Güneş mi büyüdü birden
Yoksa kuduz muyum
Neden ısırıyorum insanları
Küçücük ağzıma
Kocaman dünyayı sığdırıp
Neden dişleyip duruyorum evreni

Oktay Avcu

Açlık anlamaz

Rengi yeşil değilse de fark etmez
Kurbağalar derede yüzer
Böcekleri yer
suçu olmasa da
Soru sorulmadan
Yanıt alınmadan
Sorgusuz
İzinsiz
açlık anlamaz
ne güzellik ne iyilik
doğanın doğallığı
doğanın doğası budur

Oktay Avcu

Adaletimiz

İşte asılacak biri
Şu görevli,
koruyucu polis
Dört eli çolak
Dört ayağı topal
Dört dişi kırık
Dört beyin tahtası olmayan
Dört acınacak halde
Görevini kötüye,
görevini çirkefe,
görevini en gaddarca kullanan
Şu devletimin memuru
İşte asılacak
Ama asmayın, ama durun
Ona da bir müebbet değil
Ona bir insanlardan uzak
Hayvanca hayvanlığını gösterir ceza
Ona bir toplum korkusu
Ona lanet,
ona sürgün
Ona kocaman bir azar
Ona bir deli payesi
Ona anormal bir ödül
O bizim kızımızın gençliğini
O bacımızın geleceğini
O bizi kirletti
Zavallılığımıza bakmadı
Anamızın yüzüne bakamaz,
utanır olduk sorulardan
Yüzümüze bakılmaz etti
Kardeşimizi sağır
dedemizi kör
baskıyla susar olduk
dilimiz lal
o devletimin polisi
o benim güvencem olmalıydı

Oktay Avcu

Adamlar

Sen de ne adamsın
O da ne adam
Şu şiir yazan şair
Şu heykeltıraş ne adam
Şu gökyüzünü maviye boyayan
Ne adam
Şu savaşlar çıkartıp
İnsanları katledip
Yeryüzünü kana boyayan da
Ne adam
Anlayacağın herkes ne adam
Kötüsü de var
İyisi de ne adamın

Oktay Avcu

Adı ihanet olmasın

Adı ayrılık olsun
Söyle başka olmasın
Bu ihanet olmasın
Bu sade ölüm olsun
Adı yaşam olmasın
Adı sensizlik olsun
Adı susuzluk olsun çölde
Adı nefret
Adı yokluk
Adı çaresizlik
Adı işkence olsun
Adı korkmak
Adı kovulmak olsun
Ne olursa olsun
Adı ihanet olmasın
Adı kaçmak
Adı kaybetmek
Adı yenilmek olsun
Bu ihanet olmasın
Söyle başka olmasın

Oktay Avcu

Adım okunuyor seviniyorum

Bugün on üçüncü günüm
Tutukluyum
Suçum kitap yakmak
Kitap yakmak zalimce
Dört duvar zaptediyor beni
Ve parmaklıklar
O gardiyanların kendini bilmez hali
o cehalet
o kapris
O aşılmaz beton yığınları
Kocaman kocaman kilitler
ağızlara sığmayan iğrenç kahkahalar
Hep engelliyorlar özgürlüğümü
Bugün görüş günü
Görüşçülerim geliyor
Karımdan umudum yok
Kadeşelerimi bekliyorum
Biliyorum ki karım çok kızgın
Üzülüyor
Kulağım hoparlörde
Anons ediyorlar adımı
Okunuyorum
Fırlayıp koşuyorum kabine
Karımı buluyorum evvela
Beklediğimde o
Bana kızımı getirmiş
Henüz yeni doğan
Soruyorum özlem koymuş adını
En sevdiğim isim
bana neleri çağrıştırıyor
Onu kucaklayıp öpmek
ve doyasıya bakmak
tanımak istiyorum
Anlatmak ülkemi,
insanlarımı,
tanıtmak istiyorum yaşamı
korkuları ve kaçışları
yenilişlerin nedenini
Oysa camlar arkasındayım
Kulaklıkla yapılmıyor bunlar
Ve ben ışık gibi delemiyorum camı,
kavuşamıyorum
Öpmek istiyorum karımı
Ve kızıma hoş geldin demek
Dışarıda yaşamı
içeride kavgayı öğrenmek istiyorum kısaca

Oktay Avcu

Adımı bile öğrenemediniz

Kesilen sakallar
Bilirsin daha gür
Daha görkemli
Daha güçlü çıkarlar
On yıl önce kestiniz bizi kökten
On yıl sonra ne oldu
Yeniden büyüdük çoğaldık
Yeniden kazıdınız kökümüzü
Sildik süpürdük sandınız
yenildiniz
Yanıldınız
Adımı bile öğrenemediniz
On yıl sonrada olacağız
Yüz yıl sonrada
Doksanda da varız
Yüzde de
İyisi tadında bırakalım
Hep olacağız anlayacağın

Oktay Avcu

Adını bile anmam sevdanın

İş ona kalsın
Bırak de yeter
Fedakarlık dediğin nedir ki bana
Adını bile anmam sevdanın
Ölürüm de dudaklarımda kalır
Yeter ki kov sevgimi
Yine de gönül bu diyecek olursan
Hadi beni attın
Sevgimi attın
Peki mantığı nereye nasıl atacaksın

Oktay Avcu

Adını sen koy

Neye benziyordu yaşamak
Bir suç muydu
Yoksa suçun cezası mı
Ne demekti yaşamak
On üçünde çaresizce sokağa atılmak mı
Satılmak mı adını bilmediğim birine
On dördünde kaçmak mı sevmediğin adamın koynundan
On beşinde fahişeliğe başlamak mı
Ruhsatsız
Yalan söylemek mi istemeden
Aldatmak mı üst üste
On dokuzunda yaşama küsmek mi
Tanıyıp a'dan z'ye düzeni
Korkmak mı
Kaçmak mı
Savsaklamak mı
İki ayak üzerine basamamak mı
Yaşamak sevinmek mi odaya yaydığın paralarla
Hastane kapılarında beklemek mi umar aramak mı
Dilenmek mi elinde diplomalarla
İşçi sokaklarında oy saymak
Ve tarlalarda ekin biçenlerin yüreğini saymak mı
Ne demek yaşamak adını sen koy
Sürünmek mi işsizlik ve açlık kurumlarında
Daha çok suç işlemek mi
Daha çok adam öldürmek mi
Daha çok hırsızlık edip
Daha çok zengin olmak mı
Yoksa daha fazla sevip
Daha çok iyilik yapıp
Daha fazla aç kalmak mı
Daha az sevilmek mi
Umutlanmak mı direnerek
Özlemek mi asırlarca sevdiğin insanları
Ve sevdiğin geleceği
Hiç bulamamak mı kaybettiklerini
Tıpa tıp ne demek
Dokuz ay on gün karnında taşımak mı
Karşılık beklemeden
Uçlanıp filiz vermek mi
Sonra kesilmek mi kökünden
Yasaklanmak mı yediden yetmişe
Özgürlüğü
Bilinci
Ve özveriyi
Konuşmak mı kendi köklerinden uzak
Arapça, Farsça, Frenkçe
Şu halde yaşamak
Elini yüzünü yıkamamış bir çocuğa benziyor o
Bakımsız ve sevimsiz
Aç ve kirli bir çocuğun nesini seveceksin
Hep sündüklenir ve ağlar

Önce doyur onu
Bak nasıl sever herkes
Sen de seversin
Hadi adını koy

Oktay Avcu

Adını sordum söylemedin

Bekleyemem
Beklemenin de sabrı vardır
Dolar ve taşar
Kimseler karşı koyamaz
Bekleyemem gururum engeller
Yok olası
Olmayası demeye dilim varmıyor
Yine de olmayası gururum
Beklemekte suçtur
Bu suçu işlemekte suçluluktur
Bekleyemem güzelim
Dedim ya bekletmeyin

Oktay Avcu

Adlarını bilemedim

Bütün çiçekler ilkbaharda başlardı güzelleşmeye
Doğanın kanunuydu bu
Yaz boyu sürerdi bu şahane gösteriş
Bu şaf şata bu albenilik
Ve sonbaharda son bulurdu
Bir dahaki doğuma kadar
Senede bir tekrarlanırdı
Bazıları hariç
Kanunsuzlar uymazdı bu kurala
Sürünün içinde olmayanlardı bunlar
Adlarını bilmek zor
Botanikçi olmak lazım
Bitki korumacı
Bizim köyümüzde kar çiçekleri vardı
Kışları açardı
Karların ortasından fışkırırdı
Yediverenler de vardı

Oktay Avcu

Adsız şiir

Hiçbir yerde
Hiçbir şey beklemeyenler
Hiç kimseye
Hiçbir şey vermezler
Her zaman bir şeyler bekleyenler
Her yerde
Herkese
Bir şey verirler

Oktay Avcu

Affedemiyorum kendimi

Kendimi saklamalıyım
Ama ne yapsam görüyorum
En çirkin tavırlarım
Utanıyorum kendimden
İsteklerim bitmiyor
Kimseler farketmesede kaldırımlarda yürürken
Kendimden saklanamıyorum
Düşünki en çıkmaz sokaklar
En mavi denizler
En uçsuz bucaksız ormanlar
Suratıma çarpıyor arsızlığımı
Benim olmayanı aldığımdan beri
Çirkinleştim
Affedemiyorum kendimi

Oktay Avcu

Aforoza uğruyorum

Şairim sen ne yaptın
Bu şiirler beni alt ediyor
Beni azarlıyor
Beni yeniyor
Yok ediyor
Aforoza uğruyorum sanki
Beni aşağılıyor
Şairim üşüyorum
Bu şiir beni yok ediyor
Ya yakıyor
Ya eritiyor

Oktay Avcu

Ağaçlar gelecek aklıma

Güneşi karşıma alıp bir sabah
Aylarca konuşacağım
Kimseler duymayacak konuştuğumuzu sessizliğimizden
Isıtacağım sırılsıklam gönlümü
Sıkıp güneşe asacağım içimdeki sıkıntıları
Ormanları getireceğim gözüme
Orada bir yaşam kuracağım
Ağaçlar gelecek aklıma
Gürül gürül dereler
Derelerde balıklar
Adını bilmediğim çiçekler, böceklerle sevişecekler
Bir tahta barakada çocuklarımla günü selamlayacağım
Kurutacağım rutubetimi, nemimi
karanlığımı atacağım
Sırtımda ağrılarım dinecek
Bacaklarım sızlamayacak
Acılarımı atacağım buharlaşacak
İçim kim bilir nelerle dolacak
Benliğimi neler saracak

Oktay Avcu

Ağaçtık taşlandık

Elimde bir fincan çay
Demini almış
Memleketimi düşünüyorum
Dilimde türküm
Sarhoşçasına içiyorum
Hoş, demli çayla sarhoş olunmaz
Uzağım
Yalnızım
Ve ayrıyım
Benden habersiz
Bana sormadan
Bana göstermeden
Gökyüzünü paylaşmışlar
Bulutları
Yıldızları
Ayı
Beni vatansız
Beni topraksız
Beni yurtsuz
Beni yuvasız bırakmışlar
Neredeyim
Neredeyim
Yıldızları bile saymışlar
Sahip çıkmışlar
Sahipsiz ülkeme
Benim ülkem
Benim toprağım nerde
Doğduğum
Filizlenip büyüdüğüm
Anam benim
Babam benim
Ben kiminim
Şu yıldız uçurduğum gökyüzü
Şu top koşturduğum saha
Balık tuttuğum dere
Şu ıslandığım yağmur
Şu hayaller kurduğum orman değil mi?

Oktay Avcu

Ağıtlar getirdim işçilerden

İşçi sokaklarından geliyorum
Ter içinde boğulan insanlar
Açlığın korkusu var
beğenilmeyen
Sevilmeyen yemekler var evlerde
Çocuklar açlığın oyununu oynuyorlar
Elbiseleri yok
üstleri üstsüz
altları altsız. kıyafetsiz
Ayaklarında boyasız cilasız lastikler
Üstü açık naylon tipi ayakkabılar
İşçi yerlerinden geliyorum
Grevler var dalga dalga yayılmış
Az kazanıp çok çalışmak var sözde
üretmekte yok doğrusu
tüketim için savaşa devam bana sorarsan
Küskün yüzler
asık suratlar
ağıtlar var
Bağırmalar çağırmalar
Susmalar var istemeden
Geleceksiz yarınların korkusu var
Gelin çocuklar size neler getirdim
Oturun dizimizin dibine
Annenizi de çağırın
Küfürler getirdim işçilerden
Kucaklarımda
Ağıtlar getirdim işçi çocuklarından
Çaresizliği sefaleti getirdim işçilerden
şizde görün
İsyan dolu her yanım
Size benim gençliğimi getirdim
Görün çocuklar halinizi
şükredin demiyorum öğrenin

Oktay Avcu

Ağıtlar yakılmaz

Geçmişi unutalım demiyorum
İbret olsun
Kalsın soframızda
Açlıktan bir çeşit
Tokluktan bir çeşit
Yarınlar bizim için
Yarınları süsleyelim
Güvenle ve umutla

Oktay Avcu

Ağıtlara gerek yok

Seni unutmadım
Uzatma küskünlüğünü
Hatırımdasın daima
Özlemimde var
Sevda mı sana sakladım
Ağıtlar yakamama gerek yok
Hayallerimde senle oluyorum
Uzatma küskünlüğünü diyorum
Seni görmek istiyorum

Oktay Avcu

Ağıtlarımı bitirdim

Ağıtlarımı biriktirdim
Üzüntülerimi sakladım
Kaçmadılar
Kaçmak istemediler
Kapalı karanlıktan
Coşkulu neşeli günler uçtu
Kilit vurmadım
Ceza koymadım
Korkmadılar
Korkutmadım onları
Ama bir gün işte hepsini salıverdim
Üstüne
Acıların var
Yorgunluğun, bıkkınlığın var
Ve bitmişliğinle
Boşluktasın
Üstüne saldım
Senden aldığım güzelliği
Al senin
Al hepsini

Oktay Avcu

Ağlamak dolayısıysa

Uzansın kelimeler dudağımdan yıldızlara
Bitmesin arkası kesilmesin hiç
Ne çok sevdiğim bundan belli değil mi
Konuşmak konuşmak
Konuşurken seni katmak kelimelerin arasına
Noktasında durmak
Virgülünde yavaşlamak
Esprilerde gülmek
Duygulanmak en umulmadık yerinde
Ağlamak doyasıya
Gözlerini boşaltmak sayfalarca
Ve kahkahalara boğulmak
Ne güzel yaşamı yoğurmak ellerinde
Konuşmak kelimeleri bitirmeden yavaşça
Hiç susmamak benim en güzel uğraşım
Düşünmek düşünürken de konuşmak kendiliğimden
Duyarlarsa duysunlar deliliğimi

Oktay Avcu

Ağlamasını bilmiyorum

Bir resmin dahi yok
Bakıp hatırlamam
Hatırlayıp ağlamam için
Ondan ağlamıyorum
Zaten gülemiyordum
İçim kan dolu
Ben ne biçim insanım
Beceriksizin iş bilmezin biriyim
Sevgilimi eller alıyor
Ben ağlamıyorum bile
Öyleyse
Artık ne er nede geç
Bir son
Kimse değiştiremez kaderimi
Doğanın kanunu gibi kesin ve katı

Oktay Avcu

Ağlamaya değmem

Ağlama
Gözlerin buğulanır
Ağlama
Dudakların ıslanır
Ağlama
Üzüldüğünü sanırım
Ağlama
Kırılırım, küserim bak
Ölülere ağlanmaz
Çirkinim
Çirkinlere de
Kalleşim
Sefil hayatım var
Serserilere ağlanmaz
Ağlama bana
Ben ağlamaya değmem

Oktay Avcu

Ağlamıyorum

Başımı kaldırıp bakıyorum
Bulutlar gözlerime doluyor
Şimşekler çakıyor gözlerimde
Yanaklarım ıslanıyor
Sen kaçıyorsun çünkü benden
Gözlerimden
Dudaklarımdan
Ve ellerimden

Oktay Avcu

Ağlayamam büyüdüm ya

Doğduğumda açıktı gözlerim
ama görmüyordu
Herkes gibi bir yaşımda öğrendim
Elime aldığım ekmeği kemirmeyi
Aç kaldığımda ağlamayı,
doğduğumda biliyordum
Önce sürünmeyi, sonra emeklemeyi
Düşe kalka öğrendim yürümeyi
Koşmayı öğrendim sonra
Kaçmak için sıkıştığım da
Zıplamasını yetişemediğime
Ve tırmanmasını kavuşamadığıma
Çalmayı öğrendim aç kaldığımda
Kıskandım benden yükseğe çıkanı
Ve bazen tuzaklar kurdum ardından,
bencilce
adice
Nihayet ağlayamaz oldum büyüdüm diye
Ve en sonunda senle tanıştım
Şana da alıştım
Âşık oldum,
sevdim delice
senden de hayır yok
ama kural bu
hep böyle olacak

Oktay Avcu

Ağlayan bir çocuğa

Acıyı ölçmek zor
Bu ağlayışın ne kadar acıya eşit
Ya da bu sevincin ölçüsü
Çocukça sonsuz
Tarifsiz
İki kolunu açtığında
Uzunluğu kadar
biri patlayan bir balonu kaybedişse
Bir bayram şekerinin kazanılışıdır diğeri

Oktay Avcu

Ağlayasım geliyor

Trenler
Trenlerin üstünde uçan kuşlar
Ve içinde sevdiklerine koşan yolcular
Tramplenden atlayan balık kız
Derede balık avlayan balıkçı
Hiç biri beni kızdırmıyor
Dalgalarla yarış yapan martılarda
Yarışırcasına yüzen balıklarda
Ellerinde bilyeleriyle
Oynayan çocuklara kızamıyorum
Özgürlüğü özlüyorum da
Ondan ağlayasım geliyor

Oktay Avcu

Ağlıyorlar çocuklar

Bugün bayram
Ellerimi öpüyor çocuklar
Onlara bir şeker veriyorum
Bir yüzlük
İçim titriyor
Ürperiyorum
İstemedin acı doluyor ellerimizden
Çocukların dudağı
Bugün bayram
Bayram çocukların
Balonlar uçuyor
Bir heves gökyüzünde
Gökler çocukları eğlendiriyor
Tapalar patlıyor
Ve mutlulukta yüzüyor çocuklar
Çocuklar oyuna düşkün
Parasını oyuna yatırıyorlar
Ve anlatılmayacak kadar eğleniyor çocuklar
Seviniyorlar
En sevdiği yemekler hazır
Sofraları onları bekliyor
Gelmiyorlar kaçıyorlar bugün
Ağızları şeker dolu
Yarınından habersiz çocuklar

Oktay Avcu

Ağlıyorum sessizce

Bütün gün düşünmek yarını
Sevgiliyi düşler gibi
Yarınların hayalini kurmak ne zor
Ne zor yarını anlamak
Tanımak ve karar vermek
Bir bakıyorsun
Umulmadık zaman da
Umulmadık yerdesin
Şaşırıyorsun beklentilerine bakıp
Ve ağlıyorsun sessizce
Bazen kadere bile inanasın geliyor

Oktay Avcu

Ah kitapsız

Her yaz bitimi neler hatırlatacak bana
Saat yedi neler hatırlatacak
Pazartesi neler
Ayın biri neler
Ah kitapsız
Bir ihanetin neler hatırlatacak bana
Bir kendini aldatışın neler

Oktay Avcu

Ahmet KAYA nın anısına

Ne diye vurdun
En ağır tokadını sürgünlüğün
Ahmet size bir şey mi yaptı
ne dedi ahmet size
özgürlük dedi
demokrasi dedi
insan hakları dedi
kendi dilinde konuşmak istedi
barış dedi
de hele ne var bunda
Gözüm dedi
Sakallarını kesmedi
Küfretti birilerine
Türkü söyledi
Rakıyı biraz çokça içerdi
Severdi ülkesi kadar
Arada bir söverdi ana avrat
Devrimleri pek takmazdı
Restleşirdi yaşamla
Karşı koyardı haksızlıklara
Hırsızlıklara
Soysuzluklara
Biz onu öyle radikal sevdik
O yüzden bağrımızda basılı
Koparıp atamıyoruz tıpkı yüreğimiz
Az daha bekleseydiniz
Adam gibi ölseydi memleketinde
Bir kucaklasaydık
Bir taşısaydık
Milyonların omuzlarında
Duygularımız taşsaydı sığmayıp şehirlere
Son yolculuğunda şakalaşsaydık
Sakallarının arasından gülümseyerek bize
Yumruklarını sıksaydı
Şafak türküsünü söyleseydi annelere
Dinletide
Birde sigara molası verseydi
Sevdalılar yakamozda buluşsaydı
Şimdi Ahmet Abinin vapuru da yok
Vapursuzmu kaldık
Kim gezdirecek bizi denizlerde
En beğenilen türkülerin düşünde
Asarken kendimi dar ağacına
Kim unutturacak bana acılarımı
Sevinçle kaynaştırıp
Kim umut pompalayacak yüreğime
Ve beni kim birden yüze çoğaltacak
Özgürlük türküsünü kim söyleyecek dağlarda
Olanca sesiyle kulağıma
Yeni türküler istiyor Ahmet abi güneş
Bir daha doğ
Bir daha tanıma kimseyi

Bir daha kominist ol
Bir daha Kürtçe türküler söyle
Alınterim bir şey olmaz
Sen en yüce emeğimsin
En kirli ellerinle dokun bana
En sevimsiz yüreğinle sarıl
Kim başkaldıracak
Kim ateşleyecek toplumun suskunluğunu
Kim uyandıracak bizi en derin uykumuzdan
Kim tokuşturacak kadehlerini Yaşar KEMAL le
Bir Tekirdağ rakısının
Kim anlayacak en iyi kalitesini
Kim bazı zıpırlara bunlar bir boka yaramaz
Böyle sanatçı olunmaz diyecek
Tadı damağımızda Ahmet Abi sesinin
Ve ben bir beste yazmıştım sahi sana
Kim yorumlayacak şimdi bunu
Bestem arka sayfada kaldı
Senden sonra yazdığım kitaplarımıda okumadın
Ahmet Abi sen ne yaptın
Ülkeni türküsüz bıraktın
Sensizde
Birileri
Çatal kaşık şovu yaptı
Neden alet oldun onlara
Üstelik onlar terör kapsamında yargılanmadı
Hatta hiç yargılanmadı
Şimdi üniversiteliler aynı suçu işlediler
Ama yargı onlara başka çalıştı
Sana başka
Onlarda kimdi
Süs itleri
Memleketim m sini bilmeyenler
Ne çok sevdi ülkelerini
Hiçbir şey olmayanlar
Onlar seni anlayamaz
Bu ülkeyi en çok sen sevdin
Senden çok kimse sevmedi
Kim sevdim derse yalan
Sen paraylada beklemedin
Maaşın kadarda sevmedin ülkeni
Karşılıksız ve bedava gittin ölümlere
Sevmeseydin gidermiydin
Birde bak hele bak
Sana sağlığında sahip çıkmayanlar
Şimdi sayende
Türkülerine sarıldılar
Bestelerini yorumluyorlar
Yarışırcasına okuyorlar
Sen giderken nerdeydiler
Hangi korkunun uykusundaydılar
İki gözüm ne yapıyor bunlar

Rant peşinde mi koşuyorlar
Neyin iradını topluyorlar
Senimi emiyorlar
Sen hiç sevmezdin sömürülmeyi
Sen giderken
Bir feribot gemisinin misafir kamarasında
Dalgalar fırlatırken seni fransaya
Sokağa küfrettim
Tükürdüm ve tepindim
Gitme dedimdi sana
Kulakları patladı şehirlerin
Duymadın çığlığımı
Kurda
Kuşa
Çakallara inat
Gitme
Halkını seviyorsan
Türkülerini seviyorsan
Sevdiğin ülkeni bırakma dedimdi
Gittiğinde
Sarı saplı ağaca türküler söyleten adam
Sahip çıkmıştı sana sağlığında
Mahsuni ŞERİF ti o
Türküler söyledi adına
Oda yok iki gözüm
O ormanıydı türkülerin
Sen zemheride yaz gülü
Yani türkülerde cennettin iki gözüm
Nerdesin

Oktay Avcu

Ahmet Kayaya beste

Dön şiirler yazayım gözüm sana
Dön türküler çalacak sazım sana
Dön sevdiklerini kucaklasana
Eş toprağı, deş toprağı dön iki gözüm
Kaz toprağı, kaz toprağı gelsene gözüm
Sana bir şey söyleyenin ne ne ne nam
Dönmeni istemeyenin ne ne ne nam
Fransa dan Paris ten Malatya Hekimhan a dön iki gözüm
Amerika dan Rusya dan Türkiye ye Ankara ya dön iki gözüm
Türkü serbest, şiir serbest
Sohbet serbest, rest serbest
Kürtçe serbest Türkçe serbest
Bildiğin bütün dilleri serbest gözüm
Kaz toprağı kaz toprağı gelsene gözüm
Sana bir şey söyleyenin ne ne ne nam
Dönmeni istemeyenin ne ne ne nam
Sağmancılardan metristen
Mamak tan kürkçülerden
Şöyle bir sağ salim, ayakların yerde
Ellerin sıcacıkken
En tiksindiğin yerden,
en âşık olduğun,
ilkbahara koşsana gözüm
Yalın ayak,
aç açık,
dilenci gibi
Ama dilenmeden,
bilinçle,
hınçla
Yeniden sevmeye başla iki gözüm
En asık suratınla sev beni
Kaz toprağı,
kaldır başını göğe
Şana ölmek yakışmıyor
Özgür türküler söyle
Kanatlan,
kanat tak,
uç iki gözüm
Kaz toprağı, kaz toprağı
Dişinle,
tırnağınla,
bakışınla,
ışınla gözüm
Eş toprağı,
deş toprağı dön iki gözüm
İtalya dan,
roma dan,
Varşova dan
Moskova dan
En sevdiğin Türkiye ye dönsene gözüm

Oktay Avcu

Akdeniz

İlkbahar ayları başkadır
Yeni doğmuş gibidir doğadakiler
Gençler sevgilileriyle el ele
Kırmızı güller açar
Öbek öbek
Ve sunulur demet demet
Yeşil yeşile bürünür
Gökyüzü bir başka mavi
Deniz bir başka
Bir canlılık bir canlılık alabildiğine
Kırık dökük anılar, param parça tazelenir
Yelkenler uçuşur
Uçurtmalar göklerde
Sessiz sedasız suskun boşluğun
Rüzgar sesleriyle dolmasına dayanılmaz
Doyulmaz çocukluğa
Çocukluğum akdenizde yüzüyor
Orda konuştum, orada yürüdüm, orada sevmesini öğrendim insanları
Ara sıra nisan yağmurlarında ıslanmak
Ne garip bir güzeldir
Şarkılar söylerler martılar
Denizle dalga eşliğinde
O zaman çocukluğum gelir aklıma

Oktay Avcu

Aklımda kalan oyuncaklar

Canım sıkılıyor bu camekanlara bakarken
Aklıma her bir şey geliyor
Kendime almak istediğim parka
Karım için beğendiğim kolye
Çocukken aklımda kalan oyuncaklar
Ve camını kırdığım oyuncakçı
Sefaletim canımı sıkıyor

Oktay Avcu

Aklımdasın

Hani dün sevdiğini söylemiştin ya
İşte o sözünü sakladım
İyi ki söyledin
Gülüşün kaldı aklımda
Bakışın
Susuşun
Tutuşun
İyi ki sarıldın

Oktay Avcu

Aklımdayken

Haydi durma sev beni
Hemen şimdi
İşte şimdi
Tez şimdi
Haydi durma gel bana
Hemen şimdi
İşte şimdi
Tez şimdi
Uzak durma
Acı durma
Soğuk durma
Sarıl bana
Sar beni
Sıcak sıcak
Taze taze
Kıtır kıtır ye beni
Islak ıslak
Yağmur deme
Para verme
Hemen şimdi al beni
İşte şimdi
Tez şimdi
Güneşte ıslak sev
Yağmurda kuru
Aklımdayken
Unutmadan
Canım isterken
Hemen şimdi
İşte şimdi
Tez şimdi

Oktay Avcu

Akşamdan akşama

Yıldızları sayarlar akşamları
Sayarlar birden yüze şaşırmadan
Güneş batar
Yıldız oynarlar üşenmeden
Ve gün ışınır
Güneş severler sabahtan akşama
Hiç eksilmeden sevgileri

Oktay Avcu

Akşamdı

O gün güneş hiç doğmadı
Tanrıyla benim savaşımdı bu
Hiç kimse karışmadı
Çünkü ben karanlıkta öldürüldüm

Oktay Avcu

Aktıkça

Birer birer eridi
Kar misali
Umutlarım
İsteklerim
Beklentilerim
Sonrada su oldu
Damla damla
Gözyaşlarım gibi aktı dudaklarımı ıslatarak
Aktı derelerden coşarak
Aktı denize
Aktı rüzgarlardan
Bulutlardan bir yağmur boşalırcasına üstüme
Islandım sırılsıklamım

Oktay Avcu

Aküsüz bir motora benzet beni

İnsan bir bütündür
Parçalanamaz
Sevecek
Şiir yazacak
Âşık olacak
Baş kaldıracak
Ve rest çekecek
Susacak ve konuşacak
Arada bir iğrenecek
Yasaklar koyduğunuz yanım hep eksik kalacak
İnsan beyni bir bütünse
Parçaların yarım kaldığını düşün
Olmadığını
Unutulduğunu
Aküsüz bir motora benzet
Hadi yürüt
Hadi koştur

Oktay Avcu

Al beni koynuna

Geceyi seyret
Bırak beni terk etmeyi
Koy elindeki gülü masaya
Barışalım
Otur düşlerimin yanı başına
Bir beni seyret
Bir geceyi
Gör ki ben daha güzelim
Daha tatlı gülüyorum sevildiğimde
Seni sevdiğimi söylediğimde de
Al beni koynuna
Koynundayken mehtaba bak
bak ki Öyle daha güzel yıldızlar
Bir beni sev
Bir de yıldızları

Oktay Avcu

Al cennetin senin olsun

bir tırda geçse üzerimden
babamı görmeden ölmeyeceğim
tanrıya inat
gözlerimi yummayacağım
ruhumuda teslim etsem
babamı isteyeceğim
bir cehennem zebanisinin ellerine sarılıp
beni ona götür diyeceğim
yani tanrım cennetini istemeyeceğim
mademki sen bunu yaptın
al cennetin senin olsun

Oktay Avcu

Al işte

Nerede bir mavi görsem deniz
Nerede bir mavi görsem gök
Nerede mavi görsem umut
Nerede bir mavi görsem sevinç
Yine de bir mavi görsem şairliğim aklıma gelir
özlediğimde olduğu gibi
Şiirler mavide gizlenir hep
Açarsın üstünü kelimelerin
Sana
 yeşil
Sana pembe
Sana al
Sana mor
Sana dünya harikası bir şiir

Oktay Avcu

Alak suresi oktay avcu

Ve yarışa sokuyor
Korkutuyor zebanilerle
Sevgiyle yaklaşmak yerine
O alnı sürteceğiz diyor
Baskıcı ve zalimce bir inanç oyunu
İkna yok
ikram yok
sevgi yok

Oktay Avcu

Aldandın

Keşke ölmeseydin arıcık
Ne hayaller kurmuştum seni kurtarmaya
Sense dayanamamıştın
Vitrinlerin albenisi cezp etmişti
Bir de kızıl saçlı manken vardı
Gerçeğin dışında
Üzerindeki o güzelim kürk ve eline tutturulan kırmızı karanfil
Seni aldatan bunlar biliyorum
Bilseydin de aldanmasaydın arıcık
Sen üretendin
Sen bal verendin
Tüketen olmasaydın arıcık

Oktay Avcu

Aldanmayın

Güneşin parçasıyız biz
Karanlığa da atsanız aydınlatırız
Soğuğa da atsanız ısıtırız
Denize atsanız boğulur muyuz
Aldanmayın
Yelken açarız
Kanatlanırız martı oluruz
Uçarız özgürlüğe

Oktay Avcu

Aldatan olma

kendin inanmadığın sözleri
başkalarına söyleme
aldatan olursun

Oktay Avcu

Aldatılmışlığın hesabı

Yarının hesabını yaptık
Oturduk saatlerce
Topladık çıkardık
İki dedin hatırladım
Parkın karşısındaki kafede
Adresim seni göstermiyor
Saatimde de yoksun
Yine seni göstermiyor zaman bugünde
İhanet ettim gururuma
Bekledim gelmedin
Üçte de yoksun dörttede

Oktay Avcu

Aldın başını gidiyormusun

Satılıksın oğlum sen
İhaleye çıkarmışlar seni
Sen şimdi kendini de eleştirmeden
Mevcut kirli yönteme karşı direnmeden
Bu dünyaya bugün git yarın gel mi diyorsun
Diyorsan da nasıl olacak bu iş
Beğenmediğini mi söylüyorsun
Yazık ediyorsun
Kalleşsin oğlum sen
Üstelik korkaksın
Batsın bu dünya mı diyorsun
Kirletenlere bir çift sözde söylemeden
Aldın başını gidiyor musun?
Korkaksın oğlum sen
Unutma yanı başında Akdeniz
Bir ucunda ege
Yeşil Karadeniz var
Göremiyorsan güneydoğuyu
Doğduğum kent var çocukluğunla en doğuda
Yinede tanımadan suçu ve suçluyu
Devam mı ediyorsun sövmeye sövdürmeye
Sistemi de eleştirsen diyorum
Düzeltmek için
Körsün oğlum sen
Kabul et sağır olduğunu da

Oktay Avcu

Aldırmadan

Hoşça kal dünya desem
Ve alıp başımı gitsem ölüme
Güle güle der misin aldırmadan
Hiçbir şey yokmuş
Hiçbir şey olmamışçasına
Bir daha gelmeyeceğimi de bilsen
El sallar mıydın
Yalvaracak değilsin biliyorum
Ama bir gitme de
Bir kal de
Bir geri dön de

Oktay Avcu

Alır başımı gidemem

Gidemem
Gidemem dedim
elime sevdamı versen
Alıp gidemem
Kim ne derse desin
Ne kadar istesende
Bastığım toprak ateş olur yakar damarlarımı
Senide almadan yürüyemem
Yüzüme öyle bakma
Gülümserim
Ağlarım
Kaçarım
Saklanırım duygularımdan
Ama gidemem
Gidersem sende kalır her şeyim
Hiçbir şeysiz
Hiçbir şey kalırım
Hiçbir şey istemesem de
Sevdama haksızlık olur
İtaatsizlik olur
Gidemem
Hırsızlık olur
Çalarım tüm güzelliğini
En güzel değerlerini bırakıp gidemem
Ne olur kalbini yokla
Tekrar sor
Gidebilir misin de
Yinede seni almadan gidemem
Yemine gerek yok
Gözlerini bakışlarını bırakıp gidemem
Yüreğini, tertemiz hislerini senden alıp gidemem
Beklerim, acelem yok
Sabırlıyım
Ecelim alıp götürürse sözüm yok
Unutup gidemem
Atıp gidemem
Vazgeçip gidemem
Çağır beni kaybolurum sensiz
Susarım
Karşı çıkmam
Olmaz demem
Ama gidemem
Kalırım gözyaşlarımı saklayarak
Ağlayarak gülerim, haberin olmaz gözyaşlarımdan
Tutup gidemem bir ucundan sensizliğin
Al elimden bu çaresiz isteklerini
Bu sevda bu
Oyun sanma
Arsız deme, soysuz deme gidemem
Ne kadar güçlüysemde güven bana
Ama sensizliği taşıyamam
Alır başımı gidemem

Bu nehir taşımaz ağırlığımı
Tekneler beni almadan terk ediyor limanı
Israrım ondan
Senden başkasına gidemem
Acının güneşinde kurutup sevdamı
Yalnızlığın çaresizliğinde terk edemem
Sensizliğin ormanlarında kaybedemem
Alır başımı gidemem

Oktay Avcu

Alışacağım

Şaşırmayın
Şaşmayın
Bir yıldır
Yıldızları görmediğim doğru
Ne tuhaf değil mi
Ben tuhafı böyle bilmezdim
Güneşe dokunmadığımda doğru
Bir yıldır
Kırmızı güller yok masam da
Masam da yok yanımda
Şu mavi gökyüzünü ara sıra
Hastalandıkça görüyorum
Keyfimden bakmadığımı sanmayın
Yani küskünlüğümden falan değil
Biz dünya da yaşıyoruz
Bazen yasaklanıyor yaşamak
Yalan gibi geliyor
Masmavi denizi yüzemediğim
Bir yıldır
Kaç bayram yaşamadım
Kaç yolculuk atlattım
Kaç güzel kıza sevdalanmadım
Ne gerek koşarak yürümeye
Mapushanedeyim
Orayı bilmezsiniz
Bir yıldır
Kaç bin defa öldüğümü

Oktay Avcu

Alışkanlıklara son

Daha çok yemek ayır bana karıcığım
Cezaevinde usandım
Usandım bir tabağa sığmayan yemeği
Yarım ekmekle paylaşmaktan

Oktay Avcu

Alkışlanmak mı

Doğru nedir gözüm
Yaşamda var olan her şeyin yerini bilmek mi
Ayakta alkışlanmak mı ödevlerini iyi yaptı diye birini
Sonuncu olduğun da da utanmak mı
Bir şekilde ayakta kalmak
Ve yaşamak mı
Başarmak ve kazanmak mı her defasında
Peki ya kaybetmek
Yenilmek üst üste on kez
Ve yüz birincide devam etmek yenilmeye
Ölmek bile doğru yeri geldiğinde
Ne diyorsun sen
Bir cambazın ipte yürümesi doğru
Aşağı düşmesi mi istemeden yanlış olan
Övmek mi görevini yapanları
Alkışlamak mı
o zaten görevi
o zaten onun işi

Oktay Avcu

Alkışlıyorum tanrımı

Oğlumu kurtardın
Bu bir lütuf
Bu ne büyük bir sevgi
Ve bu ne anlamlı bir bağış
Bir ömür çalışsam bu borcu ödeyemem
Yerine kendi canımı versem
Ödeşir miyiz
Ne harika bir son olur
Babasını da yaşattın oğlunu da
Başak türlüsü çekilmezdi
Karşılıksız kalmayan bir özveri
Oğlu için kendini feda eden
Kendini öldüren bir baba
Organlarını oğluna bağışlayan
Bu nasıl bir miras yaşarken
Beni ne kadar çok sevdin tanrım
Bu dev adam ben miyim
Bana bu gücü
Bu cüreti nasıl verdin
Bravo sana kutluyorum
Alkışlıyorum tanrım

Oktay Avcu

Allah ki

Nedir ki bu tanrının sorunu
Çırpınıp durur
Akdeniz in dalgaları misali
Yarattığı kullarından
İbadet,
iman,
merhamet bekler
İnansınlar diye aracılar gönderir
Kitaplar yazdırır
Peygamberler görevlendirir
Savaşlar başlatır
Çaresizce seyreder
Ölenleri ve öldürenleri

Oktay Avcu

Allahıma küfrettim duymadı oktay avcu oktay avcı şair şiir malatya hekimhan mersin

Lan demirci bu tanrıya küfrettim
Bana bir şey yapmadı
Şaşırdım
Gücenmiş olmalı
Belkide gülümsemiştir
Erkek çocuklarının babalarına sövüşü kadar ilginçse
Benim haykırışım
Lan demirci ibnesin oğlum sen
Bir şey söyle
Sende bana söv
Susma
Ağla
yada kahkaha at
camiye çağır beni tövbeler et de
bravo diyorum, helal olsun bu tanrıya
nasılda affetti beni
allahıma küfrettim duymadı
kaşlarını çatmadı
tokat atmadı
gülümsedi

Oktay Avcu

Allahın işi

Güneşe yaklaştığım da
Sarı kokuyor renkler
Ve sıcaklar yanıyor
Cehennemde ki gibi
Ve sonsuza uzanan dünya var
Yaşamın içinde
Yani yanımızda
Ama oradan da görünmüyor
Yani tanınmıyor
Yıldızlardan da baksan aynı
Bu kadar giz
Bu kadar sır
Bir bu kadar bilinmeyen
Allahın işi

Oktay Avcu

Allahın keşfi

Ve tanrıyı keşfederken yeniden
Tanrı yasakçı değildir
Sevendir
Özgürlükten yanadır
Düşünendir
Sorandır
Yanıtlayandır
Araştırandır
Ve hep verendir
Menfaatçi değildir
Kadını köle
Erkeği efendi yaratmamıştır
Tanrı türbana ve çarşafa da kapatmadı kadını
İnsanı kıyafetsiz
Çırılçıplak yarattı
Ve kadını kıyafetle sevmedi
Ayrımda yapmadı
Hep haksızlıklara karşı
Hep aynı mesafede
Kapalı ya da açığı da aynı uzaklıktaydı
Kötüleri ve canileri hiç sevmedi
Ve insan yakanlardan iğrendi
İnsan kesenlerden de

Oktay Avcu

Almak için istemelisin

Yaşam
şana hiçbir şey vermez istemezsen
İstemezsen
İstemediğin şeyleri alamazsın
Hep başkalarının vermesini beklersen
Beklersin

Oktay Avcu

Altmışı yetmişi yüzü olmalı rakamların

Yirmi yedisinde böyle mi olmalı insan
Sanki kırkında sormuşça yaşam
Yüreklerde biriken yüzyıllık acıyla
Oysa altmışı yetmişi yüzü olmalı rakamların
Ve sonrası olmazsa olmasın
Bir asır yeter insana
Ama şimdi
Yarıyı fazlasıyla geçtim
Yaşam zorladı buna
Ezdi çökertti ve kaybetti yıllarımı
Arada atlattı rakamları
Üçten beşe beşten on beşe
Karıştı rakamlar
Kırk yedi yirmi yedi altmış yedi
Ve önce
On yedi elli yedi otuz yedi
Karıştım böylece
Ne kaldı saymadığımız unuttum
Unutuldum
Dünya benim gözümde kör
Kulağımda sağır şimdi

Oktay Avcu

Ama ben geldim

Kat dört
Daire on bir
Sevda sitesi
Yine ziline dokundum
Bir din dOn dan sesi
Odayı sağır eden
Sen evinde değilsin
Sevinemezsin
Unutup olmadığını
Varmış gibi yapamazsın
Ama ben geldim
Yoksa geçmi kaldım

Oktay Avcu

Ama benim için

benim için devrim yap
adamda öldür
katliamda yap
cinayetler işle
soygun yap
benim için korkularını yen
benim için savaş
savaşırken öl benim için
haksızlık yap
mazlumun ahını al
benim içinse birşey olmaz

Oktay Avcu

Amaç kazanmaksa

Kazanmaksa amaç
Amaç kazanmaksa
Güzelleştirmekse
Oyna yen
Kazan yen
Barış yen
Dost ol yen
Kalleşçe korkakça
Öldürerek yenmek olmaz
Bil yen
Öğren yen
Tekrar söylüyorum
Dinle yen
Anla yen
Öldürerek yenilme

Oktay Avcu

Amca bu kalsın

Saat gecenin onu
Bir Kürt çocuğu penceremde
Penceremden televizyonumu çalıyor
Perdenin aralığından
Sekizinde özlem dolu filmlere
Ben beşinci kanalı açıyorum
Çaresi yok izleyecek
Amca bu kalsın diyemez ya
Oyunbozanlık değil bu
Ne itiraz edecek
Ne küsecek
İçinden bir ah geçirecek belki
Kimse de gönlünü almayacak
Oysa üçüncü kanalda
En sevdiği dizi vardı
Ne anlasın
Haberlerden
Spordan
Ona bir çizgi film ver
Ona bir Kemal Sunal yeter

Oktay Avcu

Anılarını dökeceğim

Yarında akşam olacak
Geride kalacak beklediğim gün
Sevdiğim insanlarla görüşüm bitecek
Söylemeyi unuttum
Yarın görüş günü
Ben mahkûmum
Ben hapisteyim
Yarıda kesecekler konuşmamı
Sonra bir on beş gün geçecek
Yine gelecekler ziyaretime
Yine selam getirecekler sevdiklerimden
Ezile büzüle,
süklüm püklüm
Sabırsızlıkla bekleyeceğim
Uyku girmeyecek gözlerime beklerken
Ve sevdiklerim acıyacaklar halime
Bende ağlayacağım
Kimse duymayacak
Kimse görmeyecek beni ağlarken
Ve yine akşam olacak
Bu defa
Karıştıracağım sayfalarını anılarımın
Anılarımı dökeceği yere sessizce
Ranzamdan aşağı hepsini
Hatırladığımda olacak
Unuttuğum da
Kaybedeceğim bazılarını
Hafızamın karışık çöplüğünde
Yine geride kalacak
Kötü şeylerde
İyi şeylerde

Oktay Avcu

Ankaralı eşkıya

Eşkıya dağ bekliyor
Eşkıya yol kesiyor
Eşkıya ev basıyor
Eşkıya evimdesin
Eşkıya soframdasın
Eşkıya yanımdasın
Eşkıya benimleydin
Şimdi köy basar oldun
Şimdi ekmeğime göz koydun
Şimdi ev yakar oldun
Dağdaydın şehirli oldun
Evel kırda
Evel dağda
Evel bozkırda
Şimdi şehirli
Şimdi Ankaralı oldun
Eşkıyam
Yol keserdin
Köy basardın
Dağda yaşardın
Şimdi ulaşamadığım yerdesin
Ekmeğimde
Azığımda gözüm
Cebimdeki üç beş kuruşumdasın
Yersin yersin türkiyeyi doymazsın
Neredeydin
Nere geldin eşkıya

Oktay Avcu

Ankarayıda bombalıycam

Unutmadan
Ülkem temiz kalsın diye
Bir gün gidip Ankara yı bombalıycam
Mecliste ülkemi satanlar öldüğünde
Yeni hırsızları korkutacam
Ben şairim şiirlerim var
Bazen C4 ten daha güçlü patlar
Daha çok tesirlidir
8 şiddetinde deprem etkisi yapar
Böylece bürokratlarda payını alır
Ölmeden yapacağım son iş bu olmalı
Yaşarken de yapacağım ilk iş

Oktay Avcu

Anladım satıldığını

Dün kuyumcu vitrinlerinde seni aradım
Sergide sen var mıydın?
Bütün kuyumcular çarşısını bir bir yürüdüm
Şeklimden alıcı olmadığımı anladılar
Kimse beni içeri çağırmadı
Buyur abi ucuz işçilikte demediler
Maliyetine satış yazmıyordu
Hiç denemediler
Bir kuyumcudan bahsetmiştin
Seni beğendiğini
Arkadaş olmak istediğini söylemiştin
Unuttuğun seni almak istediğiydi
Söylemediğin
Şaşırdım
Senin paran yoktu
Zengin de değildin
Ne altın aldın
Ne sattın ömrün boyu
Hiç gerdanlığın
Bileziğin künyen olmadı
Hatta yüzüğünde gümüştendi
Nerden altın satıcısı arkadaşın olacak
Mahallenizde de oturmuyor
Ailenizi de tanımıyor bu sarraf
En güzel gülüşünde
Seksi dudakların
Dudaklarının arkasında parlayan inci dişlerin
Birde hiç adresinde durmayan
Sütyenlerden fırlayan göğüslerin
Fazla çarpık olmayan
Düzgün ve dolgun bacakların vardı
Ölçülsen 85 60 90 dın
Anladım
Kuyumcuya satıldığını
Biliyorum
Biliyorum seni bir bilezik pahasına aldığını
Kdv sini bile ödemeden
Dün seni aradım vitrinlerde satılık altın dükkanlarının
Ama sen vitrinlerin ötesinde
Çırılçıplak satılıyordun
Sarrafın kirlenme odasında
Bir eski arçelik marka 12 binlik klimanın serinliğinde
Yabancı öpücükler altında ne düşündüğünü bilmiyorum
Sol yanım acıyor dediler
Sol yanım neresi hiç öğrenmedim
Öğretmen yazı yazdığın elinin tersi demişti
Ben hep sol elimle karaladım sayfaları
Sağ yanımdı öyleyse sol yanım sandığım
Hep yanılttım kendimi
anladım

Oktay Avcu

Anlamadan

Bir kedi korkar
Bir kedi kaçar çöplüğünden
Sabahları
Benide korkutur ölümüne
Benide kaçırtır
Oysa ne kemiğini isterim
Ne de ekmeğinden
Ondan almaya değil
Vermeye geldim ben
Bayat balık
Kokmuş et
Küflü ekmek
Yine de kaçtı o

Oktay Avcu

Anlamadım

Fazlası var mı
Olan söylesin
Seni canım
Seni kanım
Seni kendim
Seni senin kadar sevdim
Seni Senden çok
Seni ölecek kadar
Ölene kadar sevdim

Oktay Avcu

Anlamasın

Geçer mi sanıyorsun bu yara
Bu sevda ki yüreğimde oldukça
Unutur muyum seni
Bir acı veriyor ki kanserden de beter
Kurşun yarası ne ki
Denizde boğulursun ya öyle
Çırpın
Bağır
Yalvar yakar
Nafile
Bir sevda bilmeze düştünse
Duygusuza
Hissize
Anlamaz da
Anlamaz seni

Oktay Avcu

Anlamsız şiir

Bu bir kaçamak mı
Bu bir yanıt mı
Arayışı mı çaresizliğin içinde
Yoksa sevgi gösterisi mi
Bu kaçış mı dürüstlükten
İhanet mi istemeden bilmeden yapılan
Öyleyse beni tanımalısın
Boyumu, kilomu, enimi değil
Düşüncelerimi, felsefemi

Oktay Avcu

Anlar mısın

Sana
I love you
Desem
Beni anlar mısın
Anlarsan ne dersin
Bu İngilizce oldu
Sen Türkçe söyle

Oktay Avcu

Anlaştıkmı demirci çırağı

Yerin çekim kuvvetini kaldırmadan
Ağırlığı havada tutamayız
Anlaştıksa
Tanrının doğasını da paylaşırız
Adilce
Kimseyi kayırmadan
Ve ayırmadan
Birilerini aç bırakmadan
bizde doyarız

Oktay Avcu

Anlatacağımızı unuttuk mu?

Evvela özlemek ne demek sevgilim
Buradan başlayalım
Boyu eni ve uzunluğu
Kaçla çarpsak ne tutar
Toplasak ne çıkar
Ölmek kadar büyük mü?
Mesela sen özlüyorsun
Ben ölüyorum özlerken
Ne demek sevmek
Açlık kadar var mı?
Ayırsak aşkı ve alçaklığı
Kim hangisini sever evvela
Mesela ben
Seni düşünürken
Açlık bir ya da kalıyor susuzluk öte yanda
Şimdi korkmak ne demek memedim
Yağmurlu bir günde yıldırımların altında patlamak mı?
Güneşin arkasına saklanıp
Polislerden kaçmak mı dağ bayır
Yoksa hâkimin vereceği kararı beklemek mi adliyede
İnsanca yaşam kavgasından kaçmak mı?
Susmak mı masumların gözlerine bakıp
Ağlamak mı sonradan içinden halimize
Ne demek sevdiğim insan: kısaca korkmak
Bize yakışan mı?
Yoksa yakamızdan hep attığımız kalleşlik mi?
Neyi anlatacaktık
Unuttuk mu?
Yoksa korktuk mu?

Oktay Avcu

Anlatamadım

Bütün gün bekledim
Bütün gece
Her çalışında telefonun
Sesini aradım kulağımda
Hep başkaları çıktı
Hiç sen konuşmadın
Hep başkaları sordu beni
Sen değildin gülümseyen
Başkalarının kahkahasıydı duyduğum
Söylemezdim herkese seni beklediğimi
Onlarda anlamadılar

Oktay Avcu

Anlatın

Nasıl aşık olunur delice
Nasıl aşık olunur böyle
Bir tane desem dünyada
Az
İki tane desem
Çok
Kader mi bu
Kaderse de inanmam

Oktay Avcu

Anlatmak gereksiz

Seni çölde su sandımsa
Son halimi düşün
anlatmama gerek yok

Oktay Avcu

Anlatmazlar

Yumuyorum gözlerimi arada bir
Neyi özlüyorum en çok biliyor musun
Gözlerini
Gözlerin nasıldı anlatsalar
Anlatmazlar
Ay gökte bize bakıyor görür
Yıldızlar bizi dinliyor duyar
Hadi kaçır gözlerini
Görmesinler
Yum

Oktay Avcu

Anneler günü annelik doğurmakla olmuyor oktay avcu

dualarla insanlık olmuyor
İyi niyetle insanlık olmuyor
Faydayla oluyor
Yararla oluyor
Katkıyla oluyor
Destekle oluyor-
Ama annem bilmiyor
Öğretmemişler anneme
Halil ibrahim bereketi diyor
Yerden yağsın gökten versin diyor
Allah birine bin katsın dileklerini savuruyor
Dualarını okuyor
Bu kadarmı,
hepsi bumu
Bumu insanlığın
Bu kadarmı insansın
Acılarımı
Çaresizliklerimi görmeden
Sorunlarımı dinlemeden
Çözüm aramadan
Elini cebine koymadan
çocukları sevindirmeden
Bir kuruş yardımda bulunmadan
her şey tanrıya havaleyle olmuyor
Hal hatır sorup
Bir telefon görüşmesimi
Geç bunları annem
Geç bunları babam
Bumu aile
Bumu kardeşlik
Bumu annelik
kaşım gözüm
elim yüzüm bu değil
Bu insanlık değil
Ben böyle insan olmaktansa olmamayı tercih ederim
Ederim annem gücenme
erdem ve büyüklük
Bir ucundan tutmaktır yükün
Ağırlığını almaktır
Hafifletmektir
Üstüne çıkıp oturmak değildir
Asılmak değildir
Ortak olmadan
paylaşmadan
Bumu babannelik
Bumu annennelik
Bumu dayılık, amcalık
Oku demek
sırt sıvazlamak
sarılıp öpmekmi
amanda aman demekmi
Artırmakmı acılarımı

dualarla karın doymuyor
ev kirası ödenmiyor
soba yanmıyor
yanmıyor edem
elektrik su çalışmıyor
bana iş lazım
bana temenni değil
herşeyi tanrıdan beklemek olmuyor

Oktay Avcu

Annem gururum olmalı

En çok sevdiğim yemeği annemin
Hiçbir şey bulamadığında yaptığı
Kuru ekmeği çöpten esirgeyip suyla buğulayıp salçalamasıdır

Oktay Avcu

Annem neder? avcı oktay avcu

Yeniden başlayalım dersen her şeye
Düşünmeye ne gerek
Başlangıç nerdedir, kaybettik
Kaybolan yılları sorgulamak olmaz
Sorgusuzda bir yere varılmaz
Şimdi sana sorsam nerden başlasak diye
Bir yerden bak gözlerime diyeceksin
Bir yerinden tut ellerimi
Gözlerim en çirkin yerinden bakacak ilişkimizin.
Ellerim en isteksiz
en tutulmaz
en zayıf yerinden tutacak ellerini
Böyleyken yinede başlamak ister misin?
İstersen,
çaresizliğine ağlamak isterim
En zayıf noktam bu benim
Doğrusu fedakârlık yapmak mıdır?
Kestirip atmak mıdır gaddarca bilinmez
Güneş ne der
Ay ne der
Yıldızlar ne der
Dahası annem küser mi seni üzsem
Ve ben anneme ne derim
Bana onca süt emzirdi
Herkesten sakladığı göğüslerini bana açtı
Koynuna aldı ve yattı yıllarca
yatağını paylaştı
Şimdi annemin söyleyeceği çok önemli
Annemin alnındaki çizgiler
Annemin tanıdığı yaşam ne der
Islık çalar gibi söylesem kızgınlığımı
En sesli söylediğim türküler suskun kalır
Ellerimi ceplerime soksam
Hatta bayram gelmeden şeker dağıtsam çocuklara
Postacıya mektupta getirmeden bahşiş uzatsam
Ve hiçbir rahatsızlığım yokken
Ameliyat masasına uzansam uzman bir cerrahın
Kanayan bütün yaralarımı dik desem
Ve kazandığım bütün paralarımı versem
Annem ne der
Çocukken yumurtasını çaldığım kuş
Öfkeden bana hiçbir şey yapmamıştı
Tanrıya havale etmişti kızgınlığını
Kafamda bir delik açsaydı iyiydi
Bu şimdi tanrının intikamımı
Yinede anneme sormalıyım
Annem ne diyecek
Kim her şey böyle kalsın diyebilir
Ben aksak kemalinde ayağının düzelmesini
Ve koşmasını isterim
İngilizce konuşmasına gerek var
Ama Türkçede konuşsa yeter derim oğlum

Oktay Avcu

Annem sultan malatya hekimhan mersin şair şiir oktay avcu oktay avcı

Bir yanım adıyaman
Bir yanım nere
Bir yanım memleketim
Bir yanım sürgün
Bir yanım sen
Bir yanım annem sultan
nereye baksam
Bir yanım sevdan
Bir yanım yokuş, çıkamıyorum
Bir yanım öyle bir inişki
uçurum
Kayboldum sensizlikte
Bir yanım çaresizlik
Bir yanım zulüm
Bir yanım yokluğun
Her yanım sensizlik
Her yanım ölüm
Nerede Gökyüzü iki gözüm
Yaşamaya geliyorum
Bir yanım gel gülüm

Oktay Avcu

Anneme sor

Her nefes almayış ölmek mi
Sustuksa konuşmadıksa küstük mü
Konuşmayacak mıyız bir daha
Yok mu bu öfkenin arkasında barış
Kardeşlik yok mu
Kinimizin en derin köşesinde
Çirkin mi kalacağız hep böyle
Şimdi anneme sor
Ay mı güzel ben mi güzelim
Üstümüzü yağmur ıslatacak mı hep
Güneş kurutmayacak mı hiç
Baykuş mu ötecek penceremizde
Bir gün barış güvercini konmayacak mı
Sen istersen anneme sor
Güneş mi güzel ben mi güzelim
Geleceği anlatsın annem
Kelepçesiz
Parmaklıksız
Tel örgüsüz
Yasaksız sürgünsüz
Isırgan otları, sırtımdaki terim kalsın
Birde anneme sor
Güller mi güzel ben mi güzelim

Oktay Avcu

Annemsiz kalır bu şehir

Ve sen hala sevmesini öğrenemezsen
Bir nehir gibi taşarım
Ve üstüne kusarım bu kentin
Kirletirim
Volkanik dağların patlatmasına benzer hıçkırığım
Kurur ağaçlar
Güneşin sarısı ısıtmaz bir daha ellerini
Ve geceleri yıldızlar süslemez
Tüm gemileri batar Akdeniz in
Taşar denizler taşımaz bu çirkinliği
Çocukların oyunları yarım kalır
Ve bayram şekerleri dağıtılmaz
Boyacılar ayakkabıları parlatmaz
Gidersem söylemeden öfkemi
Saçlarınıza en kalıcı şekilleri yapar berber
Ve sen böyle çalmaya devam edersen
Susarım
Suskunluğum okyanustur
Bütün mavilerini çalarım dünyanın
Alışkınım hırsızlığa
Bütün kadınlarını alırım yaşamın
Annesiz kalırsınız
Ama öksüz çocuklara dayanmaz yüreğim
Neyi bekliyoruz bu şehirde
Neyin nöbeti bu tuttuğumuz
Devrettiğimiz ikinci adımızla
Çalabilecek bir şeylerin peşinde
Herkes polis olmuş
Herkes jandarma
Kimin geleceği bu gasp ettiğimiz
Kimin malı aşırdığımız
Ve sen onursuzluğunu korursan
Kırarım bütün camlarını kışların
Bembeyaz bir ölüme boğulursun
Ve fabrikalarda tütün saranlar
Buzun renksizliğinde kaybolurlar
Sigarasız kalan tiryakiler

Oktay Avcu

Annesini sevenler bilir

Annem üstümü örtüyor
Ne güzel duygu bu
Omzum açık kalsın
Cennetin en güzelindeyim
Kapatmayın odamın penceresini
Ay girsin içeriye
Yıldızlar yatağım da uyusunlar
Odam gecelerle dolsun
Bana annemin kucağını verin
Ben annemin kucağını isterim

Oktay Avcu

Arada bir

Beni ağlatma sevgilim
Kucağına al
Ninni söyle kulağıma
Dizine yaslanayım
Bana sevdanı anlat
Dudaklarımdan öp beni
Beni bebeğin gibi
Beni çok sev
Okşa saçlarımı
Arada bir
Arada bir şiir oku
Şarkı söyle

Oktay Avcu

Arada olur

Bazen küçük yalanlarda
Gerçekler kadar değerli olabilir

Oktay Avcu

Arada sırada

Bu güneş beni Kovalıyor
takip ediyor
Gölgede kaçtığım oluyor
ağustosta kaçıyorum
kışın kendime çekiyorum
bu defada Gölgeden kaçtığım oluyor
arada bir
Hep saklanacak değilim
Alışmalıyım

Oktay Avcu

Arayış

Altını çiz söylediklerimin
Yaşamı çirkinleştirmek kolay
Gel beraber güzelleştirelim
Altını çiz
Altın çizilmez biliyorum
İyi dinle diyorum
Yaşamı çirkinleştirmek kolay
Gel doğruyu bulalım
Güzelleştirelim
Uyumlu
Esnek ve olumlu
Sevecen ve sempatik
Katı soğuk
Ve kuralsız değil
Gel kurallarımızı koyalım
Sınırını çizelim kötülüğün
Ve kalleşliğin
Güzelliğinde
İyiliğinde
Ve anlatalım herkese
Aynı dille
Kötülük ve iyilik karışmasın
Karışırsa olmaz

Oktay Avcu

Arılar sokarsa

dur küçük
o acılar benim
bana bırak
sen çocuksun taşıyamazsın
büyüklere bırak
oynlarını oyna sen
şimdiden başlama yanmaya
daha çok zamanın var
şimdi sil gözyaşlarını
güneşe doğru gül
ve sevinci yıldızlarda bile yakala
kelebeklere dokunma
onlar hassas kanatları söner
arılarda sokar
çekirgenin zıplayışına dokun
kertenkelenin aldatan kuyruğuna
köpekler ısırırsada
kedilerle oynarsın
tırmalarsa bırak
tavşanını sev

Oktay Avcu

Arılar soktu sevincimi

ben ağlarken
elimi bile tutmadın
ölürkende yanımda yoktun
nerdeydin
beyaz kelebekler savrulurken papatyalarda
ben çocuktum
kucakladım gökyüzünü
arılar soktu sevincimi
nerdeydin
arılara kızacak değilim sevincimi böldüğünde
ama sen büyüdüğümdede olma
mutlu günlerimde yanımdaydın
acılı günlerimde
nerdeydin
ve kimleydin

Oktay Avcu

Arka yüzüne bir bak

insan dünyaya bir defa geliyor diyorsun
gördüğün madalyonun ön yüzü
arka yüzünede bir bak
o daha önemli
çünkü bir daha gelmeyecek insan dünyaya
insana yakışan en güzel şeyleri yap
kimliğini ve kişiliğini bir daha kazanamazsın
kaybetme fırsatın olmayacak
öyleyse
gördüğün değil düşündüğün olsun madalyonun bir yüzü

Oktay Avcu

Arkadaşlığın böylesi

Oysa ne kolay çıkmıştı ağzımdan kelimeler
Saatini sordum
Yok dedin
Öyleyse adını sordum
Söylemedin
Ne güzel bir arkadaşlıktı bizimkisi
İki yanıtsız soru
Yağmur altında ıslanırken
Sorulacak üçüncü bir şey kalmamıştı
Bu defa adımı söyledim
Dinlemedi
Öyleyse yolcu yolunda gerekti
Beklentilerimiz de oldu işte
Sen Sarıyer'e
Ben Beşiktaş'a
Ve ayrıldık

Oktay Avcu

Arkamızdan öldürdüler

Ormanlar geçiyor önümüzden
Bizde ona bakıyorduk
Açlığımızı da öyle unuttuk
Perişanlığımızı da
Yoksa kim ala bilirdi canımızı
Cellatlar asabilir miydi
Trenler dolusu insanları
İşkenceler öldürür müydü bizi
Aydınlığa bakıyorduk
Karanlıkta arkamızdan öldürdüler
Düşüncelerimizi

Oktay Avcu

Arkası var

Sadece bu günleri yaşarsak
Yarınlar hesap sorar

Oktay Avcu

Arkasından

Sonra yeniden soracağım
İnsanlar sevdilerse
İlkbaharı
Sonbahar güzel değil mi
Kışı da var
Yazıda mevsimlerin
Bazen karı severim
Bazen yağmurda ıslanmayı
Bazen güneşe sarılır yatarım
Sonra bir daha soracağım
Aynı sarı güneş mi
Hangisi sıcak soracağım

Oktay Avcu

Arkasını siz anlatın

Burası dünya
Karanlıkları delmeye matkabımız yok
Ama yarım günlük bir ilacımız var
Güneşimiz
Bilmiyoruz reçetesini yarısının
Gün ağarır odalarımız hep aydınlık
Pırıl pırıl caddelerimiz
Gecelere gelince
Elektrikli fenerler yanıyor avizelerde
Zindanları kastetmiyorum
Orası başka
Ben bizim dünyadan bahsediyorum
Bir gökyüzümüz var uçsuz bucaksız
İçine bir ben sığmıyorum
Buyurun sizde eğin başınızı
Belki görebilirsiniz
Denizimiz bile var
Alabildiğine geniş
Diyardan diyara gurbetlere yol olmuş
Kalanını siz anlatın
Arkası sizlerde

Oktay Avcu

Artarsa

Bil ne alacağım
Sevgilim sana
Güneş ister misin
Ay ister misin
Yıldızlı bir geceye ne dersin
Şana bir kır
İçinde en sevdiğin güllerle
Sana bir dünya dolusu her şey
Sana bedava bir oda
Bedava bir bakmak istediğine
Bil ne alacağım sevgilim sana
Karnımız aç
O bir doysun
Sonra da artarsa eğer
Ne istersen alırım

Oktay Avcu

Asalet başka şey

Kıyafet herkeste güzel durabilir
Yakışabilir
Ama asalet
Herkeste aynı durmaz

Oktay Avcu

Asıl ayıp olan

ayıp olan bilmemek değil
bildiğini öğretmemek
bildiğini saklamak
bildiğini başkalarının öğrenmesini kıskanmak

Oktay Avcu

Asıl ayıp olan oktay avcu oktay avcı malatya hekimhan şair şiir mersin

ayıp olan bilmemek değil
bildiğini öğretmemek
bildiğini saklamak
bildiğini başkalarının öğrenmesini kıskanmak

Oktay Avcu

Asıllarını verin

resimleri
anıları
anlatılanları değil
gerçeklerini
var olanları seviyorum

Oktay Avcu

Asın beni

Asın beni
Daha güzel bir dünya istiyorum
Asın beni
Çocuklar sokaklarda uyumasın
Çocuklar parklarda sevinçli
Geceler çocukları korkutmasın
Anneler ağlamasın
Bebeğini doyurmak uğruna satmasın bedenini
İşsizim diye asık suratlı olmasın babalar
Ve kapıdan kendini saklayarak girmesin içeri
Gece 12 leri beklemesin
Karısından utanmasın
Çocuğundan kaçmasın
Asın beni mutlu insanlar istiyorum
Daha demokratik bir Türkiye
Daha özgür
Daha geleceğinden emin
Asın beni isteklerim bitmeyecek
Daha güler yüzlü bir gökyüzü
Bulutlarda mutlu bu kış
Asın beni
Cennet misali bir dünya arzuluyorum
Savaş açtım umutsuzluğa
Mutsuzluğa
Çaresizliğe
Ve cezalar yağdırın üstüme
Ülkemi seviyorsam
Asın beni
Tertemiz lekesiz
Pırıl pırıl bir Türkiye istiyorum
Bütün dünyanın imrendiği
Çiftlik zannedilmesin ülkem
Makamları tanımıyorum sorumsuzsa
Kötüleri sevmiyorum
Kalleşlerden iğreniyorum
Boğanın kırmızıya düşmanlığı
Sizin bana düşmanlığınızla bir sayılır
Beni asın engelim hırsızlığınıza
Arsızlığınıza, soysuzluğunuza
Ben konuşuyorum rahatınız kaçıyor
En iyisi asın beni
Yasalar koyun yargıçları çaresiz bırakın
Yargıçları üzün
Ve korkutun
Yasaları yasaklı bırakın
Sorgusuz sualsiz, suçsuz mecliste yargılayın
Hainlere vatanperver
Vatan için ölenlere anarşist deyin
İşte beni bu yüzden asın
Bu ülkede yaşayanlar kardeşse
Onlar için savaşa dur
Savaşa hayır dedim diye asın

Sizin işinize gelir kan dökmek
Kin salmak
Hep kavgaları alevlendirmek
İkiye bölmek
Çünkü biri sizin
Çoğu da sizin
Fabrikalar istiyorum yüz binlerin üreteceği
Bu doğa başka yerde yok
Değerlendirmedik
Engelledik sadece asın beni
Biz ne çok düşmandık bize
Hep dışarıda aradık düşmanı
Hiç Ankara ya sormadık
Hiç bürokrasiye bakmadık
Hiç baştakileri sorgulamadık
Hep öğrencileri
Hep işsizleri
Hep zavallıları suçladık
Oy anam yüreğim yanıyor
Neden astık bu pırlanta gençleri
Neden çürüttük mapuslarda
Neden kurşunladık meydanlarda
Ve neden işkencelerle öldürdük
Asın beni suçlu baştakilerdi
Ülkeyi yönetemeyenler
Solu sağa kırdıranlar asılmadı üzgünüm
Asın beni suçluyu haykırmadım
Düşmanları dost sandım
Bende sustum sizin gibi
Asın beni üzgünüm

Oktay Avcu

Asırlar böyle uzun sürmez

Aldılar evlerine
Yedirdiler içirdiler
Kuralları vardı katı ve kesin
Haftada bir banyo yarım saat
Giyinmen soyunman
Yıkaman çamaşırlarını ve kendini
Hepsi içinde
Fark edilmiyordu zamanın tükenişi
Oysa yine de asırlar sürüyordu günler
Görüş günleri de var
On beş günde çeyrek saat
Ziyaretçinde olursa
Nasıl giderilirdi telefonda asırların hasreti
Ne dokumana izin var
ne yaklaşmana
Camdan cama selam söyle aşk söyle
Yemek saatlerine geldi zaman
Altı, on iki, on sekiz
İşine gelirse ye
Yok gelmezse öl açlıktan
Ne ısrar eden
Ne sağlığını düşünen
Temizlik şahsi sorunun
Türkü söylemek serbest avluda
Alçak sesli
Marşta yasak
Kitapta
Yatma saati gelince
Buz kesilir gecelerde küflü yataklar
sonra asırlar böyle uzun sürmez
Ömür biter gün bitmez

Oktay Avcu

Asilliğimdir

kuduz bir köpekten kaçtımsa yol ortasında
beni korkak sanmayın
bu benim en asil cesarretimdir

Oktay Avcu

Asker yemin töreni oktay avcu oktay avcı malatya hekimhan şair şiir meresin

Askerdik
Ama Çocuktuk
askerdik
davulla zurnayla yolladılar
bir ucundan bir ucuna adımladık ülkeyi
vatan millet dediler
20 sindeydik
annemizin göz bebeğiydik
Kıçımızı yırttık ya törenlerde
Anlamını bilmediğimiz sözleri sarfederek
and içtik
Sonra dağlara gönderildik vurulduk
Sahip çıkan olmadı
Öldük
Arada bir öldürüldük
Eğitim zaiatları dediler
Şahitlik edende olmadı
Görenleride kör ettiler
Duyanları sağır
Ne diyorduk o yeminde
Kanunlara ve nizamlara
Amirlere
İtaat edeceğime
namusum üzerine yemin etmiştim
ulan ustam
ulan onbaşım
Geri alıyorum andımı
Namusu olmayanlara itat etmişim
Memleketi satanlara
Paraçalayanlara
Bölenlere
Savaşları bitirmeyenlere
Barışa yürümeyenlere
Bu kanunlar yanlış yazılmış
Halk için bir şey yok içinde
Barış için bir şey yok
Hep savaşı sahipleniyor egemen güçler
Bir ırkı yüceltiyor
Bir ırkı yok sayıyor
Bir ırkı tanımıyor
Bunun içinmi kıçımızı yırttık yemin törenlerde
Generallerin nezaretinde
en masum güneşi yağmurlara değiştik
nöbetlerde
patlayan demirlere değiştik yavuklumuzu dağlarda
üşüyen ellerimizi donmaya terkettik
bir gün biri çıkıp
yeter ulan bitirin bu savaşı diyemedi
unutun bu kini
bu öfkeyi
bu hırsı
bu kabullenmeyişi demedi

paylaşmayı bilemedi paşalar
ondan öldük
anlaşmayı bilemedi
ondan öldürüldük
ulan çavuşum boşunaymış andımız

Oktay Avcu

Askerliği övdüktü ya

Şu yirmi yaşındaki insanlara bak
Gençliğini mapuslar da çürütüyorlar
Hepsi senden
Benden bile küçükler
Karanlıkları bekliyorlar
Gece saat üç
Üçte herkes rüya görür
Uykudadır bilirsiniz
Gecenin kaçamakları hariç
Bakın bizim asker isyan ediyor
Ayaklarda buz tutmuş
Ellerde
Bu nöbetin kahrı çekilmez
Büyüğümdür ekmek istemiş anam
Sövmüşüm
Çalış demiş babam
Azarlamışım
Şimdi burada susuyorum
Gözlerim kan çanağı uykusuzluktan
Bedenim bitkin yorgunluktan
Allah bilir bana da küfrederdir
Askerliği övdüktü ya ondan

Oktay Avcu

Aslı başka sahipsizdim

Benim de ellerim vardı
Ellerimden tutan olmadı
Benim de hayallerim
Düşlerim vardı
Yoruldum
Gerçeğe zaman kalmadı

Oktay Avcu

Asmalılar mı beni

Asmak istiyorlar bedenimi,
Asmak istiyorlar düşüncemi
Asacaklar duygularımı, sevgilerimi, mutluluğumu
Asmalılar mı beni
Asacaklar umutlarımı, güzelliğimi
İnsanlığımı asacaklar
Çocukluğumu, oyunlarımı
En sevdiğim günlerimi asacaklar
Kırlarda papatyalarımı, gelincikli gülücüklerimi
Bulutların yağmurunu, kışın beyazlığını asacaklar
Yıldızlı gecemi, kelebekleri mi, gökyüzü mü, mavi denizi mi asacaklar
Derede balıklarımı, özlemlerimi, memleketimi asacaklar
Ağlatacaklar beni onca seven annemi
Varsa bebelerimi ve onların sevgili annelerini
Beni bir şafak sökerken
O en güzel günde asacaklar
Kirletecek masumluğunu aydınlığın
Kan lekesi bulaşacak sokaklara
Korkutacaklar insanlarımı
Adım karışacak gökyüzüne
Taa uzaklarlarda göreceksiniz
Asmalılar mı beni
İşçiliğimi asacaklar işçi sokalarınıda, grevlerimide
Beni zindanda asacaklar
Biliyorum kelepçeler asılmayacak
Tel örgüler, kapalı karanlıklar, kalın duvarlar asılmayacak
Öyleyse en mutlu günümde asmalılar beni
Severken asılmalıyım yani

Oktay Avcu

Asmayı bilir onlar

Çingenler yaşamayı bilmez
Asmayı bilir onlar
Asmayı bilirler
Halatı kementleyip
Sandalyeyi çekmeyi bilirler
Ölümü sunmayı
Cellatlığı bilir baştan sona
Ve bir sanatmış gibi övünürler
Kolaylarına gelir kementi yağlamak
Korkuyu ve acımayı bilmezler
Cehalet sinmiş üstlerine
Çingenler sevmeyi de bilmezler
Öfkeyi ve kini bilirler
Ve taşırlar yaşamları boyu
Her şeyden uzak, yalın ayaklarında
Ve küfür dolu ağızlarında
Çingenler insanlığı da bilmezler
Ve hevesleri de yoktur öğrenmeye
Öğrenmeyi bilmezler önemlisi

Oktay Avcu

Asmayın

Babamı öldürmezler
İyi insan
Güzel insan o
güzel insan değilmi hakim amca
düşündü diye insan asılmazki
Yaşamak istiyor
Bırakın da yaşasın
Sevsin bizi
okşasın
Asmayın babamı ince dallara
O dallarda sallanmasını bilmez
Bana dedemi anlatmıştı babam
bana daha çok şey anlatacak
Asmayın kardeşlerimin babasını
Onları ağlatmayın

Oktay Avcu

Aşıktım

Bir gece sarhoştum
Sahil bandında şu maket atlara bindim
Çok hızlı koşuyorlardı
Düştüm
Hiçbir yerim kırılmadı
Ama alkollüydüm
Hatırlamıyorum canımın ne kadar yandığını
Âşıktım
Ondan düşünemiyorum onurumu
Gururumu unutuyorum
Neler kaybediyorum
Ne kadar değişiyorum

Oktay Avcu

Aşk yaşanmadan vardı

aşk hiç gerçek olmadı
hep yalandı
var sanıldı
asılsızdı
önce yaşandı
sonra unutuldu
usanıldı
hep sanıldı
insan yüreğinde saklıydı
ne zaman gerçekleşti
aşk yaşanmadan vardı

Oktay Avcu

Aşka dair

Sevenler zaten ağlatmazsa sevdiklerini
Ağlatanda sevmeyendir
Sevmeye değmez onu da

Oktay Avcu

Aşkımız

Sakın karıştırma
Bu bizim aşkımız
Bu benim aşkım
Ne paraya satarım
Ne telefona
Ne eşyaya
Ne servete değişirim
Çocukluk etme
Yani şimdi hediye yoksa
Bitirecek miyiz
Bitecek mi aşkımız
Unutma
Bu bizim aşkımız
Basit
Sıradan
Öylesine olmamalı
Zorlu ve sonsuz diyorum
Düzeyli
Yani hediye yok
Telefon yok
Sen de olma diyorsan
Kötülük demek bu
Ben değil, başkası da olsa
Bu sana yakışmaz
Ve ne de aşka

Oktay Avcu

Aşkın adı

Aşkın adı
Aşk insanın kanıtıdır
İnsanın doğrulanışıdır
Ve bir oyundur
Yedisinde de vardır
Yetmişinde de
Hiç bitmez
Acılarla çoğalır
Sevinçlerle azalır

Oktay Avcu

Aşkın kanıtı

Aşkın ispatı
Elimi tutman
Bana güç veriyorsa
Dokunduğunda volkanlar patlıyorsa içimde
Seviyorumdur aşığımdır
İşte sana kanıt

Oktay Avcu

Aşkın sırrını çözdüm

Sen nasıl sevdin bensizliği
Sen nasıl başardın
Nasıl seçtin
Kısmet diyorsan inanırım
Ama nasıl alıştın
Deki bir hafta ağladım
Deki bir hafta yaşama küstüm
Deki bir hafta yemeden içmeden kesildim
Deki bir hafta konuşmadım
Deki bir hafta gülmedim
Uyumadım
Kaçtım herkesten
Aşkın bir haftalık değeri varmış
Sırrını çözdüm
sırrını çözdüm aşkın
fenamı yaptım
Aptallığım bir haftalıkmış
Fazlası gerizekalılık olur
Kendime yakıştıramadım eşşekliği
Düşündüm hayvanlık bana göre değil
İnsandım
ve dünya benle senden ibaret değildi
Başkalarıda vardı
olmalıydı
Seni tanımasam ne olacaktı
Kim olacaktı
tabiki başkaları
Tanımadığımı varsaydım
Başkalarının farkına vardım
Doğrusu buydu
Eğriside bu

Oktay Avcu

Aşkın tanımı

5
Aşk
Elde edildiğinde değeri azalan
Hatta değersizleşen
Ele geçmediğinde
Çoğalan
Duygu yoğunluğudur

Oktay Avcu

Aşkın tarifi

Aşk evvela korkusuzluktur
Sonra kazanmak
Ve kaybetmektir
Yenilmektir bir zavallıya
Bir hiçe
Teslim olmaktır
Var olan tüm silahlarınla
Kör bir çakı bıçağına

Oktay Avcu

Aşkını sakla

Bekle ağlama
Durdur gözyaşlarını
Bu sahnede geçsin
Şimdi en hüzünlü saniyeleri geçecek filmin
Hemde alt yazılı
Sakla gözyaşlarını
Ve diğer sayfada
En sevilen yıldızı çıkacak asrın
Ona sakla aşkını
Seveceksen bekle
Onu sev
Dur patlatma kahkahanı hemen
Bu daha ne ki

Oktay Avcu

At geçmişi boşver

Geçmişi sil
Gelecek önemli
Çünkü dün yok
Dün geçti
Olmayacak
Dün bitti
Hay senin geçmişine
Hay senin dününü
Oysa yarın yaşanacak
O şart
O önemli
Şimdi kopart geçmişi
At
Bugünü yaşa
Yarını düşün
Çaresi yok
Dünün
Tedavisi hiç

Oktay Avcu

Atatürk 10 kasım cumhuriyet şiirleri

Atatürküm
Sen cumhuriyeti kurdun
Ne kaldı ki bize
Yaşatmak
Fidanları diktin
Yeşerttin
Bize seyretmek kaldı güzelliği
Arada bir su serpmek
Çapalamak toprağını
Nedir ki
Sonra meyvesini yemek doyasıya
Ve dallarında sallanmak
Özgürce
Özgürlüğe
Bazen kuruyan dallar olur
Yapraklar olur
Onları temizleyip
Yeşertmek
Yaşatmak var olanı
Çok mu ki
Bazen hatalar
Yanılgılar olur
Onları düzeltmek
Doğruyu bulmak
Çok değil
Zor değil
Zaruret

Oktay Avcu

ATATÜRK mü ERDOĞAN mı

ATATÜRK mü çok ERDOĞAN mı
Ezilerek
Sömürülerek
Dövülerek
kovularak
Horlanarak geldik
köylüydük, barbardık, Osmanlılardık
Övünerek,
gururlanarak,
Türk olduk sevinerek
Bir Mustafa Kemal elimizden tuttu
Demokrasi ve özgürlük cennetine attı
Çağdaşlaştık
Bağnazlıktan kurtulduk
Sonra aradan yıllar geçti
Menderesler,
Demireller,
Evrenler,
Özallar
Yıl 1990
Usandık
Utanır olduk Türklüğümüzden
Almanyalara
Fransalara,
Hollandalara kaçtık
Kaçmadıksa
kaçmak,
kurtulmak istedik
En ağır şartlarında ölümün
Kölece yaşamaya da razıydık
Yine de kovdular bizi,
istemediler kapılarında
Aşağılandık
Horlandık, utanır olduk türklüğümüzden
Ve öyle bir hale geldik ki,
İnsanlıktan çıktık, çıkarıldık
Birkaç yüzkarası insanlığın
Nasıl söylenir yakışmıyor ağzıma
Canımızdan usandık
yıllarca saltanat,
yıllarca soygun
Yıllarca vurgun
Talan, yağma yıllarca
Yalan, dolan aldatma
Hala üstümüzde kene
Koyun kılığında geldiler
Kurttular,
maskeleri düştü
Kendileri görmediler
Ondan utanmadılar
Vatandaş arsızlıkarından sanıyor
Bakalım ne zaman görecekler çirkinliklerini

birgün ERDOĞAN geldi
Yeniden insan olduk
yeniden adam yerine koyulduk
değerimiz arttı
onurumuzu kazandık
demokrasimiz gelişti
İnsan hakları, özgürlükler
geleceğimize güvenle bakar olduk
umutlarımız yeniden filizlendi
önce ATATÜRK tü şimdi ERDOĞAN
Şimdi Hangisi daha çok
insani olarak ERDOĞAN
başarı olarak ATATÜRK

Oktay Avcu

Atatürk'ün isyanı

Ben sizin lideriniz olmadım
Ben sizi kurtarmadım
Sizin için savaşlarda ölmedi atalarınız
Süngülerle
Silaha karşı
Havan mermileriyle
Bomba yüklü uçaklara karşı
En modern araçlara karşı
Kağnılarla
Sahip çıkmadınızsa devrimlere
Demokrasiye
İnsan haklarına
Medeniyete
Üretime
Çağdaşlığa
Ben sizin için boşuna savaştım
Boşuna öldürdüm
Kendimi yüzlerce kez
Ölüm emirleri
Fetvalar
Boşuna döktüm yunanı denize
Boşuna türk subayıydım
Boşuna cumhuriyet
Bağımsızlık boşuna
Yakın resimlerimi
Adımı unutun
Silin ezberinizden
Şiirlerinizden çıkartın
Ben sizin lideriniz olmadım
Halen açsa yurttaşlar
Taşlar yerine oturmamışsa 80 yılda
Yurttaşlık bilinci sıfırsa
Milliyetçiliğin adı çete kurmak
Tetikçilikse
Askerlerim menfaat için rütbelerini kirletiyorsa
Alınıyor ve satılıyorsa en kutsal değerler
Kurduğum parti mafya babalarının emrindeyse
Bu cennet ülkede cehennem hayatı sürülüyorsa
Ben size hiçbir şey öğretmedim
Ben sizin hiçbir şeyiniz değilim
Sürün beni kalplerinizden
Küskünüm halkıma
Küskünüm Akdenize
Egeye
Karadenize
Marmaraya
Küskünüm kaşlarımı çattım bakıyorum
Doğuya ve güneydoğuya

Oktay Avcu

Ateistliğin açılımı

beyinler geliştikçe
tanrıların sonu
tanrı
tanrının sonu
tanrısızlıktır

Oktay Avcu

Ateş bile demez

Her sabah onda başlar kavgamız
Sürer gecelere
Gece yarılarına
Deniz demez
Taş demez toprak demez
Soğuk demez
Kar demez
Kış bile demez
Yağmur da ıslanır
Güneşte kurur
Kahvaltıda zeytinle başlar
Yatakta yorganla sürer
Ne yenisi olur
Ne eskisi
Sürer de sürer

Oktay Avcu

Atmaca

Bir atmaca gökyüzünde
En yükseğinde bulutların
Üstünde yani rüzgarın
Yıldızların yanında gibi
Dağların arkasında
Bir güvercin kaçıyor
Kaçamıyor
Kanadına takılıyor korku
Şimdi atmacanın ağzında kopuk başı güvercinin
Ve yine atmacanın ağzında güvercinin kaderi
Pençesinde gökyüzü atmacanın
Ve gövdesi boşlukta uzanıyor
Gözlerinde bir yenisi
Açlık geçmişinde
Geleceğinde de
Boşlukta bir savaş
Ama boşuna değil

Oktay Avcu

Avuçlarına sığdır

Karanlıkta
Yıldızlardan aydınlığı yapmışlar
Okuyorum
En büyük harflerle yazılmış
Baş harfi (Ö)
Sonu (K) öyleyse, ama öpmek değil ona yakın, ölmekte değil
Öldürmekte değil, ölmekte en güzeli, özgürlük yani
Kapatıyor şu demirden örülü beton yığınları
Sen saçlarını dağıtıyorsun
Perdeyi kapatıyorsun
O zaman göremiyorum
Kavgadan
Korkudan
Umutsuzluktan uzaklığımı
Yılgınlığın neresinde olduğumu
Niye peki
Avuçlarına sığdıramıyorsun bensizliği
Ya da yanımda kalamıyorsun
Niye
Beni niye alıyorlar
Sevmemi niye engelliyorlar
Sevdam niye altında kalıyor kaderin
Niye eziyorlar
Benle seni de

Oktay Avcu

Ay diloy

Kar yağsın
Dolu savrulsun
Yağmur ıslatsın üstümüzü
Bahar örtsün yüzümüzü
Güneş kopsun
Aysız kalsın dünya
Yıldızlar karanlıkta boğulsun
Kuşlar üşüsün soğukta
Odamızda soba yanmasın
Biz yine de yaşayalım
Duvarların arkasında
Karanlıkta gözlerimizi yumup mavi bir pencere açalım
Kapalı odamıza
Pencereye
Yeşil dalları
Kelebekleri
Kırmızı gülleri
Pırıl pırıl güneşi
Ve sabahı koyalım
Kovalım yılgıyı
Yenilgiyi kaçışı
Sen de gir içeriye
Sonra da
Akşamı bir güzel yaşayalım
Sevgilim kollarımda
Mutluluğum gözlerimden belli
Bir de balkon sefası
Oh ne güzel
Ay diloy şarkısı radyomuzda
Çaylarımızı yudumluyoruz
Ağlamayı bilmezsiniz
Öyle güzel mutluluğu var ki
Sigaramız külleniyor
Soframızda karanlık
Çatalımız kaşığımız bile var
Dostlarım ziyaretime gelmiyor
Sevdiklerim yok yanımda
Yine de üzülmüyorum
Hepsini kollarından tutup getirmiyorum
Yanlarına oturuyorum masalarındayım
Kadehlerinde beni de selamlıyorlar

Oktay Avcu

Ay vurmuş üstüme gözüm kamaşır

Prangalar vurun ayaklarıma
Zincirleyin ellerimi bileklerimi
Sensiz dünya bana çok geniş gelir
Al canımı, toprak et bedenimi
Sensiz yaşamakta bana az gelir
Yakın ateşleri yanayım biraz
Sensizlikte yanıyorum
Ateşteyse soğuyorum
Sensizlikte parmaklıklar arasındayım
Karanlığa ne hacet var
Hapse ne hacet
Ay vurmuş üstüme gözüm kamaşır

Oktay Avcu

Ayağımda ayakkabım vardı

Trenler geçer istasyondan
İşçiler yolları yapar
Yollardan insanlar geçer
Asık suratlı
Ve güle oynaya
Lojmanlarda birileri oturur
Şurada çocukluğum aklıma gelir
Trenlerin vagonlarını sayışım
Ve yolcuları selamlayışım
Şu yalınayak, yırtık elbiseli göçebe çocuk
Çadırlardan gökyüzüne dolan bebek ağlayışı
Bana bir şeyler özletiyor
Ben onlar gibi değildim
Ayağımda ayakkabım vardı
Elimden annem tutardı
Saçlarım taranır
Elim yüzüm tertemiz
Elbiselerim pırıl pırıldı
Sayı sayardım birden yüze
Ama ben de öylesine çocuktum
Kentliydim babam da işçi
Emeğine ve alın terine karşılık
Sevincimizi mutluluğumuzu alırdı
Yaşamayı seviyordum
Onun da şikâyeti yok
Belli o da seviyor
Belki ben yalınayak dikenlerde yürüyemezdim
O da benim gibi ayaklarının bağını
Çözüp bağlayamaz her saat

Oktay Avcu

Ayaklarımda tekerim dönüyor

Altımda dört tekerlekli arabam
Ayaklarımda tekerlerim
Ellerimde frenim
Ve ellerimde pedalım
Alabildiğine koşuyorum
Dağlardan derelerden değil
Hiç ayağımın altını gıdıklamıyor balık
Ve hiç yaban güllerine kavuşmuyor ellerim
Bir karınca yuvasını ezdiğimde ağlamıyorum
Duygularım böylesine kör ve sağır
Ama yine de polyanacılık oynuyorum
Bazen yokuş aşağı bırakıyorum
Pedalım kendisinden dönüyor
Hızlanıyorum
Sonra korkuyorum
Belki duramam, bir yerlerim kırılır
Sakatlanırım, arabam bozulur yürüyemem
Canım yanar, ondan korkuyorum
Elim frene takılıyor istemeden
Ter içindeyim
Kıpkırmızı kızarıyorum
Pamuk tarlasında işçiler gibi sırılsıklamım
Sonra duruyorum
Derin bir nefes alacağım
Nefesim yetmiyor
Ve ayaklarım tekerim hala dönüyor

Oktay Avcu

Aydınlanmadı gece

Öylesine acımasızlaştı ki ellerimle yüreğim
Bütün çiçeklerini kopardım yaşamın
Beraberinde kuşlarını çaldık göklerin
Artık güzellikler cezp etmiyordu beni
Vurgun yemiş denizciye dönmüştü dünya
Evvela güneşi söndürdüm
Yıldızlarda söndü
Bütün mevsimlerin bitirdik yaşamın
Çanlılarda öldü
Ölüm kol geziyordu
Ne yapacaktık ne yaptık
Yaktık önümüze geleni
Aydınlanmadı yaşam
Saldırdık gücümüzün yettiğine
Yine de doymadı açlığımız

Oktay Avcu

Ayılar becerdi beni

onun için
70 kg ağırlığında ettim
bir baba
bir oğul
bir görevli
bir insan
önemli değil
sadece karnını doyuracağı yiyecektim
sonu ne oldu
et olarak bakarsan
olacağıda buydu
hep böyle görüldük
hep bu yüzden vurulduk
ayılar becerdi bizi

Oktay Avcu

Aynı

Yalanın ön yüzü de bir
Arkası da
ayırmak zor

Oktay Avcu

Aynı denizin yolcuları

Düşünün
Düşünün ki bir gemideyim
Gemide yolcular var
Düşünün ki ecel geliyor
Ve yaklaşıyor bana Azrail
Ve hançerini bağrıma saplıyor acımasızca
Kalleşçe
Gözlerinin önünde
Ama göstermeden görünmeden
Kan akmıyor acımıyor da
Hiçbir yerimde iz de yok
Yinede ölüyorum
Ölüm beni ayırıyor aranızdan
Az evvelki muhabbetim
Konuşkanlığım yok artık
Size bir fıkra anlatmaya hazırdım
Anlatmayacağım
Siz de gülemeyeceksiniz
Boğazınıza takılacak kahkaha
Kanlı denizin dalgaları
Derinliğe boğuyor beni
Daha güneş bile doğmadan
Şafak sökmesine bir saat kala
Düşünün düşünün ki siz de varsınız yanımda
Ve ağlıyorsunuz
Ve ağlamadan
Ben bir kızın bacağına yaslanmıştım
Kucağına kaçırmaya uğraşıyor ve tokat atıyor suratıma
Çığlığını çığlını basmadan evvel
Biliyorum az sonra pişman olacak
Artık canım acımıyor utanmıyorum
Hem utanacak ne yaptım
Duymuyorum artık insanları
Ağlıyorsunuz hep bir ağızdan
Boşuna ağlayanları duymuyorum
Yine de yufka yürekleriniz dayanmıyor
Sağlam değilsiniz bir duvar sütunu kadar
Korkuyorsunuz kıskananlar da var
Kaçıyorsunuz adresime bakıyor birisi
Bir başkası cüzdanımdan paralarımı çalıyor göstermeden
Soyuldum bağıramıyorum
Bir de balıkların denizini kirlettim
Bir elim bir elimini parmakları suda
Şimdi ne yapacağım şafağa bir saat var
Mersin limanında sürgünlüğümün bitmesine de
Sevdiklerimin sarılıp gitmesine de ölünecek zaman mı şimdi
Bir kar çiçeği koklar gibiyim
Ve bir saat sonra her şey bir saat geride kalacak
Beni çırılçıplak edecekler bütün elbiselerimi çıkaracaklar
Düşünün bir kere nasıl utanırdım yaşasam
Düşünün ki hepiniz bir gemidesiniz ve yanınızda insanlar var
Köpek balıkları da var işin kötüsü ve fırtına var geminizin

Direklerini kıran ve savuran denizi üstünüze
Kim kimi düşünür o zaman soruyorum komünist bile olsan
Kim başkasına ağlar
Düşünün düşünün ki kim kimin canına göz diker
Ve kim kimden kaçırır fazla fazla paralarını

Oktay Avcu

Ayrı felsefeler

Sen yarınını güvenceye almışın
Bugününü düşünüyorsun
Bende bugünümü güvenceye aldım
Yarını mı düşünüyorum
Sen bugünüme imreniyorsun
Ben yarınına

Oktay Avcu

Ayrı şiirler

Güneş kaçtı gözüme
Çıkarsana anne
Balonumda patladı yapıştırsana
Kelebeğimde uçtu
Bırak onu da gökler yakalasın
Uğur böceğimde kaçtı
Ben ne dertli çocuğum
Bu yaşımda ağlıyorum
Büyüdüğümde nasıl güleceğim
Saçlarım aklaşmış siyah yapsana
Ben kaç yaşındayım söylesene
Bu kadar sert yaşıma çok değil mi

Oktay Avcu

Ayrılığımız

Ölmek mi zor
Gülmek mi sensiz
Ölmek zor değil
Gülmek imkânsız
Ağlamak mı çok kolay
Senin içinse gülmek
İşte bu yüzden ayrıyız

Oktay Avcu

Ayrılık havası

Gün boyu upuzun uzanıp
Sere serpe yatacağız
Sevgilim ne sağa dön
Ne sola
Ne beni düşün
Ne kendini
Bırak geleceğimizi
Gökyüzüne bak
Dağlarda bak
İstersen mehtabı seyret beraberce
Ne uyumaya vaktimiz var
Ne konuşmaya
Sus ve sessizliği dinle
Onlar sana sevgimi anlatırlar
Kimse çalmasın kapımızı
Şu an yaşamı paylaşıyoruz

Oktay Avcu

Az kaldı kollarımız

Karanlıkları delmeye ne hacet var
Nasılsa güneş doğacak değil mi
Aydınlatacak yüzümüzü bir bir
Tanınacağız hepimiz
Bekleyelim sabredelim
Sabaha bırakalım ötesini
Gerekirse
Az kaldı yollarımız

Oktay Avcu

Azar azar

O kadar güzel dünya ki
Bir oda dolusu gülenler
Bir deniz dolusu ağlayanlar var
İkisi de azar azar

Oktay Avcu

Azı sevinçtir paylaştığın

En sevmediğin böceği
İğrenmeden tüylerini dikip
Kelebek diye aldınSa avucuna
Anladığında şaşIRma
Şoka girme tanıdığında
Akrepte olur
çıyan da
Yaşam her zaman böyle
Ya kanarya diye tutmalısın yarasayı
Yada balığı yılan sanmalısın
Dikkat et kucağında sarıldığına
Sevdana dikkat et
Ya bir canavar olur yarattığın
Çeker pimini patlatır dünyayı
Çoğu acı
Azı sevinçtir paylaştırdığı
Ya bir iyilik perisi olur
sevmediğin
Sevince boğar birilerini
Ya da her gün birini ağlatır.
En sevdiğin
Sana yaptığı giiiiiibi

Oktay Avcu

Azıcık daha

Seni düşünmek ne güzel
Uyurken düşümde görmek gibi
Yatağımı açıyorsun
Koynuma giriyorsun
Ben uyumuş gibi yapıyorum
Göğsünü göğsüme dayayıp
Başını omzuma koyup
Bir mutluluk yaşatıyorsun bana
Özgürlüğümü hissediyorum
Büyüyorum, büs büyük oluyorum
Yanaklarını bile öpüyorum
Zamana bırakıyorum ötesini
Ve seyrediyorum seni
Yastığımın işlemesi kadar güzelsin
Ve kafesteki muabbet kuşumun
Ötüşü kadar sade ve yakınsın
Buradayken, gelmişken, azıcık daha kal
Azıcık daha öpeyim
Ve azıcık daha kalsın göğsümde memelerin
Azıcık daha okşayayım
Azıcık daha kalsın dudaklarımda gülücük
Alıp götürme hemen yatağımdan mutluluğu
Azıcık daha kalsın azıcık daha

Oktay Avcu

Babadan oğula kaçıyorum oktay avcu oktay avcı malatya mersin hekimhan şair şiir

İlk arabaya kes biletini
Kaç Bu şehirden
Şehir yakın olur diyorsan
Ülke seç emmim
Vizesiz, pasaportsuz
Dünyayı terket
Böyle olmaz
Böyle mal mal
böyle koyun koyun
Böyle sıradan
Böyle hali hazır
Böyle kaba saba
Böyle kibarcık
Böyle baba
Böyle eş
Böyle insan olunmaz,
Bana göre olunmaz emmim
Ne kadar sevsemde
Tutamam ellerini neyim ben
Saramam, sarılamam kimim ben
Bir elim cebimde
Bir elim sende olmasın
Güler yüz, anlamsız sırıtışlar
Her şeye evetler,
her şeye olurlar,
her şeye tamamlar
ama hiç birşey olmayışlar, Bana göre değil
Okul ister
Yolluk ister
Kira ister
Defter ister
Et istemez,
Ekmek ister
top istemez
yakacak ister
hamburger istemez,
okul harçlığı istemez
yürür kilometrelerce ses etmez
of oğlum,
of kızım, birazcık huysuz olsaydınız
her şeyi isteseydin,
küstürseydin beni
Ne iste biliyormusun
öyle bir şey isteki
kızdır beni
isyan edeyim
delireyim.
Sel olsun gözyaşlarım
Babalık bu değil
Yürütürken seni yağmur çamur,
Servis ücreti kursağımda
Kaba taslak bu ağırlık benim değil

Alışkın değilim
Onursuzlukmudur bilemem Söylediğim
hiç bir şey istemem deme
vur beni
sen yetersin deme
dayanamam bu cesur yüreğe
siktir git de
at beni tekneden
boğulayım aldırma
 kolay olmayacak bu son görüşümse hepinizi
bu yüreğime sığmayan sevdanız
söğüt gölgesinde yanıyorsa
bir söze hacet yok
buğulu gözlerim neyi anlatacak

Oktay Avcu

Babalar gününde bir baba oktay avcu oktay avcı şair şiir malatya hekimhan mersin

Bu gece bütün mevsimlerini kaybettim yaşamın
En özel günler anlamını yitirdi
Sevdiklerim yok
Yapayalnızım
Şanssızlık buya, kahretsin
Bütün paraşütlerim kilitlendi
Yerin çekim gücüne direnemiyorum
Korktuğum parçalanmak değil
Hiç birşey olmadan,
hiç birşey yapamadan yok olacağım
Oğlum yok
kızım yok
eşim yok
ne önemi var varlığımın
Bir günde hepsini kaybetmek
anlatamıyorum
Anlayamıyorum
İzahı yok
Ne istenir
Ne doldurur onların boşluğunu
Sermayem
Emeklerim
Ellerim, ayaklarım, kollarım yok
Varlığımı hissedemiyorum yokum
Çıldırmak üzereyi aştım
Çıldırdım
Çaldırdım tüm sevgilerimi
Sokaklar üstüme yürüyor
Karanlıklar boğuyor
Çirkinleşiyorum
Dahada var
Bütün elbiselerimi unuttum
Çırılçıplağım çarşılarda
Güneş yakmıyor gözlerimi
Yol boyu çarpıştığım araçlar acıtmıyor canımı

Oktay Avcu

Babam ne zavallı memurmuş

Malatya da doğdum ben
Tam büyüdüm Tosya da yeni bir yaşam
Alışmıştım
Okulum arkadaşlarım
Komşular
Hadi Leyla teyze beni çok merak eder
Sürgünlerde bir memurdu babam
Şırnak ta
Tunceli de
Kars ta
Her yılı bir yeni dünya
Alışmak yok
Tanışmak yok
Ortak bulmak zor
Bir şehirde çocuğum
Bir ilde bebek
Bir kasabada genç
Tamda aşkı yakalamışken
Şimdi yenisini bulmak kolay mı?
Babam ne zavallı memurmuş
Benden vazgeçtim

Oktay Avcu

Babama

Ne yere
Ne göğe sığdıramazsın
Fırtınaydı
Seldi
Tufandı
Ben de en çok babamı sevdim
Deryaydı
Devdi
Yedi başlı
Yetmiş canlı
Ne yenildi
Ne de yendi güçsüzleri
O benim babam
zalimlere zulmedenlere karşı
mazlumları savundu
hiç susmadı
susturamadılar
herşeyini aldılar
onurunu vermedi
direnişini sürdürdü
Hiç ölmedi
hiç öldüremediler
Hiç karıncayı zevkine
canlıyı öylesine öldürmedi

Oktay Avcu

Babama gideceğim

Bu dünya bana soğuk
Bana şefkatsiz
Bana hak tanımaz
Bana üvey
Bana şans vermez
Bana ne
Babam bile bıraktı gitti beni
Acımadı acımadan
Bende oğlumu bıraksam
Bu kahpelik biliyorum
Bu vicdansızlık,
İnsafsızlık,
İnsanlıksızlık
bu adilik ekmekçi
Ama yinede
Şen mecburiyeti bilmiyorsun
Üst üste söylüyorum anlamıyorsun
Çaresizim,
çıkmazdayım,
zordayım,
zorundayım
sarılmadan
dokunmadan,
koklamadan
babasızlıkta zor
oğulsuzluk ondanda zor

Oktay Avcu

Babama özeldi

çocukken
babamın mezarına giderdim her bayram
annem en güzel
en temiz halimi gösterirdi merhuma
tırnaklarımız törpülü
çoraplarımız ütülü
kunduralarımız büyüklerinkinin aynı
takım elbise bile giyerdik
zul olurdu çocukluğuma
oyunlara kaçmak
oyunlara koşmak
para toplamak
şeker biriktirmek
daha zevkli gelirdi
tanımadığım komşuların kapılarını çalıp
sevinçlerimi artırmak
heyecan yapmak
ve ayırmak az verenle çok vereni
ve hatta vermeyeni
annemide babamıda anlayamıyordum
şimdi bende büyüdüm
bende çocuklarım yanımda olsun
kocaman değişmiş hallerini görmek isterim
onlara dokunmak
onlarla tokalaşmak
ve şakalaşmak
en güzel bayramım olurdu
beni bağışla baba
bayramın kutlu olsun
şimdi büyüdüm gelsem kabul edermisin
mezarını süslesem şekerlerle,
güllerle
sulasam bitkilerini
geçmi kaldım
kaçırdımmı bütün garın trenlerini

Oktay Avcu

Baban da çok seviyor seni

Şimdi sokakta
Şimdi parkta
Şimdi başıboş caddelerde
Bir entel barında sarhoş
Ayakların yere değmiyor
Nağra at
Bağır
Ama kimseye dokunma
Usulca de ki
Her şeyi seviyorum
Yaşama aşığım
İnkâr etme güzellikleri
Kimse küsmez sana
Kimse kınamaz
Aldırma beğenmeyen de gitsin
Şimdi kırlarda diyorum
İşte bembeyaz kar dağları
İstersen sevdiğinin koynunu doldur
Şimdi tıka basa olduğumuz
İnsan pazarlarına doluşmak varken
Bu alışveriş herkesin ihtiyacı
Baban da çok seviyor seni
Bu sakallı adam da
Şu köpek sana boşuna mı havlıyor
Şu bakkal
Kim için açtı dükkânını
Sabahın altısında
Akşamın ikinci yarısında kapatacak
Elbette senin için değil tek
Ama biri de sensin müşterinin
Sigaranı da ondan aldığın kibritle yaktın
Ayakkabılarını neyle parlattın
Bu süngeri
Bu boyayı o sattı sana
Toprağın altında çürümek niçin
Ve niye ne diye
Karanlık odalarda hapsolmak
Bir karıncayı dahi öldürmeden
Bir kuşu ürkütmeden dalında
Hani gökyüzü
Hani yağmur yüklü bulut
Hani deniz
En azgın dalgalar hani
Hani orman
Hani sen
Hani beyaz kanatlarından maviye asılı kuşlar
Hani nerde korkuluğu bu on katlı apartmanın
Kıyamam çocuklar düşmesin
Şimdi İngilizce öğrensem
Kime yararı var
Cezamı da hafifletmez ki
Mahkûmluğum da bitmez

Bulaşık yıkamaya da yaramaz
Çamaşırları kurutmaya da
Duvarlarda İngilizce bilmiyor
Hani konuş
Hani susma
Hani sev beni
Hani gül yine de her şeye
Çünkü baban da çok seviyor seni

Oktay Avcu

Babanda olsa sevgilinde malatya hekimhan mersin oktay avcu oktay avcı şair şiir

Tanıtırken utanacağın insanlarla arkadaş olma
Yada arkadaş olduğun insanlardan utanma
Arkadaşım derken
Yanında gezerken, birden uzaklaşacağın
Tanımazdan geleceğin insanlarla konuşma
Zamana ve yere göre değil
Hep gururla
hep sahip çıkacağın insanlarla yürü
babanda olsa sevgilinde

Oktay Avcu

Babanın gözünde

O ne kız
Ne de erkek olduğunu biliyordu
Henüz üçüncüsündeydi yaşın
Ama o bir kızdı.

Oktay Avcu

Bacaksızlığımı düşün

Karınca nerden bilsin
Dört bacağının olduğunu
Ve birinin eksildiğinde üç kalacağını
Bilse kaybeder mi o kadar
yürüyemeyeceğini
Karıncaya benzetirsen beni
Seni kaybettiğimde
Hiç bacaksızlığımı düşün

Oktay Avcu

Bağıra bağıra

Tanrım senden çok şey istedim
İsteklerim hiç bitmedi
Bitmeyecekte
Şimdi bir isteğim daha var
Tanrıysan ve varsan
Yoksan diyeceğimde yok
Bir kız çocuğu istedim
Verdin
Dünyalar tatlısı
Birde oğlum olsun isterim
Verirsen
Bağıra bağıra inadına
Şimdi ister ver
İster verme
Ötesi sana kalmış

Oktay Avcu

Bağırdığını duysunlar

Sen de ağzını aç
Sen de konuş
Senin de dişlerin var ağzına
Sen de gül benim gibi
Yaşadığını göreyim
Tut özgürlüğü
Taşı benim gibi
Sevgiyi eksik etme dudaklarından
Söyleme duymasınlar
Gülleri, yaşamayı, özgürlüğü, korkusuzluğu
Umudu sevmediğini söyleme
İşçi sokaklarını
Avuçlarındaki insan
Ezikliğini
Kimini inkâr etme
Ve öyle bağırma dağlardan aşağıya
Sesin yere düşmez
Zayıf çıkmasın avazın
Kaba ol
Katı ol demiyorum
Ama şu çok kibar edayı bırak ağzından

Oktay Avcu

Bağlandıkça

Sevdim
Sevdikçe büyüdün
Kocaman bir deniz oldun
Damlaydın
Boğma beni derinliğinde
Boğma beni yüzemiyorsam
Boğma beni seviyorsam

Oktay Avcu

Bahar beni bekliyor

Annem önüne yığmış bir dağ boyu güneşi
Ben istedikçe koparıp koparıp üstüme
Oturmuş güneşin karşısına
Ben karanlıkta kaldıkça
Kucak dolusu ışık,
Ve bağrından koparıp kucak dolusu
Sevgi atıyor, birilerine inat
Ben yenildikçe
Ben yıldıkça
Umut umut üstüne
Annemin ceplerinde sevgi
Bende bittikçe avuç avuç
Annemin ayağının altında mutluluk yok
Ondan mı yalınayak
Ondan mı aç
Ondan değil, kaderinden
Annem yakmış sobasını
Kışı bekletiyor
Baharı bekletiyor
Odasında sıcağı bekletiyor
Annem beni bekliyor
Kimse bekleyemez annem gibi
Bana saklamış sevdiğim yemekleri
Bir teneke kavurmam
Bir küp peynirim hazır
Yılları bekletiyor annem
Annemin denizde ayağının yarısı
Bana deniz getiriyor
Bana martı getiriyor denizden
Kuşları kafesleyip bana getirmiyor ama
En azından bir kuş türküsü duyuyorum penceremde
Kulaklarım doluyor
Annem özlemlerime
Annem hasretlerime dayanıyor
Sevgilim
Seni bana getirmiyor diye kızma
Annemin ağzından düşmeyen bekleyiş
Bir gün getirecek
Ve üstüne konacağım
Bahçenizde en sevdiğiniz gülün

Oktay Avcu

Baharları veremem

Senin olsun bayramlar
Bayramlıklar
En güzel hazırladığın yemekler
O en çok sevdiğim güzelim börekler de
Adını söyleyemem baharların
Karda açan kardelenlerin
Çiçek kokularının baharda
Mademki sevmiyor yaşam beni
Baharları veremem
ama alın yaşamda sizlerin olsun
kavgada
bana birşey bırakmayın

Oktay Avcu

Bakkal amca

Bir de gül koy
Koyusundan
Kırmızı kan renginde
Akmasın ama
Adımı
Önemli değil
Bir şiir
Birde resim yap
Onlarda özgürlüğe uçursun
Hürlüğün en sonsuzunu yaşasın kardeşim
Ve bakkal amca
Bütün sevgilerimi doldur
Sığabildiğince sepete
Birde kelebek koy
Gönderdiğim çiçeklere konacak
Onlar açacak
O uçacak
Alabildiğine özgürlüğe değil
Ama bir koğuş kapısı
Bir havalandırma boşluğu
Sevindirecek
Öpmeyeceksin bakkal amca yani
Ona biraz umut
Biraz bahar
Biraz gökyüzünden
Özlemiştir
En çok aydınlık
Güneş
İnsanlardan insanlık koy bakkal amca
Varsa
Kaldıysa

Oktay Avcu

Balıklar ölüyor

Nişancılığıma diyecek yok
Attığımı vuruyorum
Vurduğumu da öldürüyorum
Öldürdüğümde acımıyorum
Kaskatıyım
Kurşun atıyorum
Yıldızları vuruyorum
Gece de yıldızlar ölmüyor
Orada asılıyor kurşunum
Aya sıkıyorum sabah oluyor
Denizlere sıkıyorum
Deniz de balıklar var
Deniz de mavi var
Deniz de bir martı uçuşu
Deniz de bir özgürlük
Deniz de bir mutluluk türküsü
Deniz de kurşunumu balıklar yiyor
O zaman balıklar ölüyor
Üzülüyorum
Balıkçılarsa seviniyor

Oktay Avcu

Balıkları yüzdürmek

Hiçbir şey sevindirmiyor beni
Ne evlenmek ne en sevdiğinle sevişmek
Ne de zengin olmak
Paramın sayısını bilmeyecek kadar
Bir kayısı bahçesinden, kayısı çağlası yolmak bile
Bir şiir yazmak sevindiriyor
Bir de sevdiğim insanlarla konuşmak
Ölesiye hazlandırıyor
Bir dere kenarında balıkları yüzdürmek
Küme küme
Gökyüzünde kuşları uçurmak yıldızlara
Kanat kanat
Yoksa başka şeyler özlemlerime kavuşturmuyor beni

Oktay Avcu

Balıkların isimlerini sayışından yorulmadan

Yeni doğmuş yaşlı bir adam
Annesinin ağzından anlatıyor
Yüz yıl dizilmiş anılarını
Yorgunluğundan anladım
Kırışıklığından yüzyıllık teninin
Sevmesinden anladım işte anlaşılır her şeyinden
Bilgeliğinden
Şu uykudaki gölü anlatışından
Balıkların isimlerini sayışından yanılmadan
Anladım anladım ki yeni doğmuş yaşlı bir adam
Konuşmasından yorula yorula dinlenerek

Oktay Avcu

Bambaşka kuralları yaşamın

Ve hastalanacak olursan
On yedinin üstüne çıkmamalı akrep
O saatten sonra almazlar seni revirin listesine
Ölünde kalır dirinde
Yakar kendini ateşin
Yakar hastalığın
Sabahın altısında hastalanırsan
Ya da gecenin on ikisinde
Öyle ayarlamalısın ki
Mesaj biti mi dolmasın
Dört en iyi saat
Numaranı yaz adını yaz
Böyle olur askerlikte hastalık

Oktay Avcu

Bana ait

Ağaçları seyrediyorum ormanda
Kravatlıların kararını beklerken
Dallarını
Yeşilliğini
Seve seve
Ağaçları seyrediyorum
Boynum ipin altında
Rüzgârda dalgalanışını yaprakların
Güzelliğini okşaya okşaya
Çiçeklerini açmış
Baharı yaşatıyor bana
Gıdıklanıyorum
Mutluluğum
Sabırsızlanıyor içimde
Ağaçları seyrediyorum ormanda
Bir kolum zindanda
Bir ceylan
Dikenli çalıların arasında
Bir yavrum tavşan
Annesinin karnında
Bir sincap
Dallarda daldan dala
Yaşamaya geldim diyorum
Böyle mutlu görünce dünyayı
Oradan denize dalıyorum
Bir bacağım dışarıda kalıyor
Martılar
Balıklar
Oltalar
Sandallar
Sahil boyu insanlar
Kumsallar çırılçıplak
Dalgalara kulaç kulaç açılıyorum
Birilerinin ağlarına takılıyorum
Bir kanadım takılıyor
Uçamıyorum
Biliyorum
Bir daha göremeyeceğimi
Bir daha özlemeyeceğimi
Son sürgünlüğüm bu
Biliyorum
Bana ait

Oktay Avcu

Bana ait bir söz

Başkalarının fazlalığını eleştirmek
Kendi eksiğini tamamlamaz

Oktay Avcu

Bana bak

Arkamdan bakma bana
Tanıyamazsın
Gücenirim
Bak önümü dönüyorum
Yüzüme, duygularıma
Sevgime ve gerçeğime
Bana bak bakacaksan
Arkamdan beni göremezsin
Gördüğün başkası olur
Ben olmam

Oktay Avcu

Bana beni gösterin

Bir de sinema açın odama
Odam da beni gösterin bana
Bana ait değil biliyorum, yıldızlar
Ben burayı
Üste milyonları verseniz de almam
Ben öldüğümde biliyorum
Başkasını n başkalarının olacak
Ama şu yaşadığım günler benim sayılır
Çektiğim acıları
Sürünüşümü gösterin bana
Bende bilmek istiyorum eziyetimi
Yaşamak yetmiyor
Anlamıyorum yani yaşarken
Bir de filmini çekin
Bir de görüntüyle gösterin

Oktay Avcu

Bana bırak

En azgın dalgaların coştum nehirlerin
Yalınayak yürüyerek
Nehirler ki azgın
Taşa çarpsam taş kırıldı
Dokunduğumu kayalar yarıldı
Çünkü yüreğimde sevdan vardı
Ne güneş yaktı çöllerde tenimi
Ne susuzluk beni kuruttu
Ne de buz kesildi eksi kırkta ellerim
Yine tuttum seni
Sarıldım bırakmadım
Sen korkma yürekli kız
Sev .sevdim de
Sonra vur sırtıma dünyayı

Oktay Avcu

Bana bir sigara yak

Tekerlekli arabam var benim
Koşuşturuyorum her gün caddelerde
Üçtekeri
Bir de dümen gibi kolu var
Can alıp
Can atıyorum pazarda
Yeşil soğan
Domates biber
Nane var
Maydanoz var
Bağır bağır bağırıyorum
Duymayanlar duyanlara söylesin
Nefesimin yettiği kadar
Kış gününde
Kar altında
Üstüme yağmur yağıyor
İnsanca çalışmak
İnsanca doymak amacım
Evimde sobam yanıyor yarım ayar
Sevgilim akşama bir çay yap
Yorgunluğuma
Bana bir de sigara yak geliyorum
Ezik domatesleri
Kırık yumurtaları
Bir kenara yarım çürümüş biberleri
Satılmayan maydanozları getiriyorum
Bir de menemen yap

Oktay Avcu

Bana çok

Kime yeter haftada üç gün
Kime yeter
Bir saat
Kim dayanır
Sensizliğe dört gün
Bir hafta yedi gün düşün
Geceleri de say
Gündüzleri de
Üç asır verseler
Bu kadar eder
Ben az söyledim
Daha çok
Çok da ne sayısız aslında

Oktay Avcu

Bana gelince olur

Sevda suçu olmaz
Kimse seviyor diye kurşunlanmaz
Hapse atılmaz
İşkence yapılmaz sevdi diye
Ne polis düşmandır
Ne jandarma
Yine de sevdim diye vururlarda özgürlüğü
Vururlarsa barışı kardeşliği ve güzeli
Şaşırmayın
Ben sevdim mi suç olur düşünceler
Düşman olur kavramlar

Oktay Avcu

Bana ihanet

Kuşlar saz çalıyorlar
Her kuşun kanadında gökyüzü
Bulutlar mızrap
Her yıldızın elinde bir keman
En sevmediğim türküyü söylüyorlar
Bana ihanet
Bana rest
Yine de zor dinletirler bana zor
Kulağım sağır
Kulağım duygusuz
Ben karga sesini kanarya diye dinliyorsam
Bilmiyorlar bilmiyorlar
Daha beni tanımıyorlar
Bu benim intiharımsa
Bana iyilik mi yapıyorlar

Oktay Avcu

Bana ne oldu

Bu akrep
Bu yelkovan
Anacığım, anacığım, anacığım
Beni hızla ölüme götürüyor
Kalk durdur
Koş durdur
Bu zembereği boşanmış zamanı
Neden hızlı dönüyor
Kim bozdu bu tanrının dengesini
Hızlanıyor hep durmadan
Günler aylar mevsimler yıllar
Doğalı bir saat oldu oysa daha
Büyüyeli bir saat
Yaşlanalı bir saat
Henüz yeni bıraktım ağzımdan biberonumu
Daha annemin kucağındayım
Ve kelimeleri, ne çabuk ezberlemişim
Ne çabuk okudum
Ne çabuk yazdım
Bir saat
Bir saat oldu masamdan koltuğumdan sürüklüyor seneler
Bendinden taşmış sel sanki
Beni nereye çalıyor

Oktay Avcu

Bana ne öğrettiniz

Bir kere ben yok demedim
İnkâr etmedim
Neyi saklayacağım
Neyim var ne biliyorum
Daha kaç yaşındayım
Ne öğrendim
Kim ne anlattı bana
Korkarak bir şeyler fısıldadılar
Anlamadım
Ama korktum anlatışlarından
Yeniden soramadım
Neyim var neyi saklayacağım şimdi

Oktay Avcu

Bana tüh

Bu ben miyim
bensem inanmıyorum
Bu bensem bana yazık
Görmeyen
Duymayan
Karşı koymayan
Bu süklüm püklüm
Bu iki kat eğilen
Bu her şeyi kabullenen
Bu bensem bana tüh
Tükürün suratıma
Az bile
Ben insan olmalıydım
Düşünen
Tartışan
Sonra sahip çıkan
Hep doğruları savunan
Satılmayan ve atılmayan
Her zaman
beklentisiz ve menfaatsiz seven
Zulmetmeyen
Zalimlere karşı olan
Bu ben miyim insan mıyım?
Aynaya bakın hele
Siz kimsiniz
Nasılsınız
İnsan mısınız?
Yaşadınız da ne yaptını

Oktay Avcu

Bana uzat

Bugün de mutluyum
Sevinmeliyim
Yine ayaklarım yerde
Adımlarla ilerliyorum
Toprağı tekmeleyip
Kelebekleri seyrediyorum
Kuşların mutluluğunu kovalıyorum
Elimdeki sevgilerle
Sana bir kır çiçeği
Bir tokat atıyorum güne
Saçlarımı rüzgâra bırakıp
Ellerimle tarıyorum yeniden
Güneşe uzatabiliyorum korkularımı
Kollarımı umutsuzluktan çekip
Ve sensizliği dinliyorum şimdide
Bu balıklı göl
Uzun kargılardan oltalar
Ve sandaldaki balıkçılar
Karanlıkta avlanıyorlar
Amerikan usulü içkilerini yudumlarken onlar
Ben ellerim ceplerimde yürüyorum

Oktay Avcu

Bana üzüldüğünü söyleme

Ayrılırken arkamdan ağlamayasın
Sakın ha
Yalvarmayasın da ayağıma kapanıp
Beni sevdiğime pişman etme
Ben güçsüzleri sevmem
Zalim ol
Zulmet demedim
Dirençli ol
Bak beni tanrı affetti
Yeniden günahkâr olmayayım
Otur koltuğunda rahatına
Sabahın bacasından doğacak güneşi seyret
Bana üzüldüğünü görmeyeyim
Söyleme
Bensiz yaşamana bak

Oktay Avcu

Bana verme

Sende gözlerini al git
Senin olsun bakışın
Sende saçlarını götür
Senin olsun
Sende ellerini al git
Sende kalsın tutuşun
Sende yanağını al git
Senin olsun dudağın
Sende mutluluğu al git
Sende kalsın gülüşün
Bana verme

Oktay Avcu

Bana yoksa

Fırtınada bir limansam sığınacağın
Acılarını paylaştığım ortağınsam
Güneşi
Gülen günü kime ayırdın
Mutluluğu
Sevinci kim paylaştı
Sen yine öyle san ama yanıl

Oktay Avcu

Banada

Bahçemizde bütün kuşları çok sevdim
Sarı
Kırmızı ve mavi
Ne kadar futbol takımına benzese de
Hiç ayırmadım
Ama onlar
Bütün meyvelerini yediler ağaçların
Bana hiç bırakmadılar
Öyle olsun istemedim
Onlar yalnız kendilerini sevdiler

Oktay Avcu

Banane

Ben hasta değilsem
Hekimin ne faydası olacak
İlacın ne
Doktor hastaya lazım
Herkes yerine

Oktay Avcu

Barbekü

Bugün yapacağız biz bir barbekü
Yarın yine yapacağız barbekü
Yine yağacağız biz bir barbekü
Rakılar biralar
Gelsin şaraplar
Selam arkadaşlar
Merhabalar komşular
Sonra yine yola devam eder dostlar
Lıkır lıkır içeceğiz
Buz gibi ayran
Buz gibi limon
Buz gibi içecek bedava
Ekmek içer
Rakı içer
Su içer
Etini yer
Biranı yer
Pepsi yer, nara atar, cimdik atar, söz atar
Herkes coşar, herkes oynar, herkes koşar burada
Bura balkon, bura oda, bura dam
Bura piknik, bura bahçe, bura kır
Al teyibi çal kaseti vur oyna
Al kemanı, al gitarı, al sazı
Söyle sözü
Güzel sözü
Hoş sesi

Oktay Avcu

Barış için

Savaşa her zaman ve her yerde hayırsa
Elimi tut

Oktay Avcu

Barış için ölenler

Ölümüne savaşlara cesur
Savaşırken ölenlere şehit
cömertçe savaşa karşı
savaşmayanlara ne diyeceğiz
kahramanmı
Barış için ölenlere
Barış için ölmeyenlere
barış için öldürülenlere
ne paye vereceğiz

Oktay Avcu

Barış için yapılan savaşlar

Önce savaş barış için yapılmalı
Sonra barış için bitmeli

Oktay Avcu

Barışa bombalar attıkça

Her gittiğim yerde yalnız kalacağım
Bu kadar fedakar oldukça
Bu kadar insanları sevdikçe
Ve bu kadar doğruları savundukça
Anladım hep yargılanacağım
İyiyle kötüyü ayırdıkça
Doğruyla yanlışı gördükçe
İdamlar kesecek önümü
Ve Sen devletimin memuru
insanlara dışkı yedirdikçe
Barışa bombalar attıkça
Ve insanı aşağıladıkça
Hiçbir şey vermeden hep istedikçe
Ve hep aldıkça
Terör olarak dönecek
Kin olarak dönecek
Ve her defasında yenilecek
Yıkılacak
kaybedeceksin
Barışı insanlara sunmadıkça
Özgürlüklere karşı oldukça
Demokrasiye karşı durdukça
Direndikçe açılımlara
Bilirim seni idamla yargılarlar
Ve asarlar
Ama assınlar
sen özgürlüklere koş idamlarla

Oktay Avcu

Bari söyleseydin

Evet sen gittin
Ben ne büromun camlarını kırdım
Ne de komşular kim bu deli diye mırıldandılar
Ne de kendimi tavana astım
Herkes birini suçlayıp
Soru aramadı parmak uçlarımda
Yine çayımı demledim
Yine daktilomun başındayım
Ve telefonlara da cevap verdim
Bazen ağladığım da oldu
Ama gelen gazetelere de göz attım
Magazin sayfalarını bile karıştırdım
İnanmazsın
İçimden gülmek bile geldi
Ama sen gittin
Niçin gittin
söylemedin

Oktay Avcu

Basma oraya sevgilim

Çiviledim en sağlam
En kırılmaz en uzun en soylu duygularla sevgimi
Kaynak yaptım beni sana
Örgüler ördüm demirden etrafımıza
Ne sen kaçabilirsin
Ne ben çıkarım
Mayın döşedim toprağa
Basma oraya sevgilim
Kelepçeler vurdum
Zincire bağladım kaçışımızı
Her tarafımız sonsuz
Kaçmakla bitiremeyiz

Oktay Avcu

Başarının sırrı

Et bulamadığım zamanlarda
Vejeteryan olmalıyım

Oktay Avcu

Başını dik tut

Şimdi horon
Şimdi halay
Şimdi şenlik var
Sen yürü
Sen konuş
Sen büyü annem
Gözlerim yaş
Yüreğim kin
Ellerim nasır
Sen görme
Sen duyma
Sen bilme annem
Şimdi kavga
Şimdi zafer
Şimdi hasat var
Hasret bitsin
Kan bitsin
Üzülme annem
Ağlama
Yorulma
Yüreğin kin dolmasın
Sen büyü annem
Başın dik
Alnın açık
Sen konuş
Sen susma
Sen koş
Sen yürü annem

Oktay Avcu

Başka

Aşkın ayıbı mı olur
Kusuru mu
Olsaydı sever miydim
Hadi yanıldım da ben sevdim diyelim
Toprak sever miydi güneşi
Güneş yeşili
Yeşil suyu
Su balığı
Bak başbakan sevdi
Bakanlar da
Ama onların sevdası koltuk
Başka
benimki sen

Oktay Avcu

Başka bir

Başka bir yaşam
Ben ki kurşun uçurdum gökyüzünde kuş yerine
Ve insanları vurdum kuş diye
Oyun değildi bu bamlı bumlu
Bu haldeyken sevmesini bilmezsem
Sevmeyen kalmaz şu kahrolası dünyayı
Bu suratımın askınlığı soğukluğum
Korkusuzluğum
Sevgisizliğimden değil
Kim daha çok seviyor
Gelsin yarışalım
Getirsin sevgisini
Benimki dedim ya tartışılmaz
Oyunun kuralı uymazsan ölürsün
Uyarsan sevgisizleşirsin
Yaşamı ben sevmezsem
Kim savunur dağlarda delice
Kentlerde ölümüne
Sevmediğim yaşamı
Kimi savunuyorum sence
Sevmediğim kahpe yaşamımı öyleyse

Oktay Avcu

Başka bir amca

Bakın ben buna yaşamak derim
Şu amcamdan bahsediyorum
Sam amca değil
Güvercinciden
Sabahın köründe körlüğünde
Alacakaranlık basmış üstüne
Bir rüzgar esiyor dallarda
Yapraklarda bir parçalanış
Oturmuş sandalyesine
Kuşlarına ot satıyor
Her sabah yemliyor sevgililerini
Yıllardır aynı hikaye
Aynı gidiş, aynı geliş
Yani aynı tas, aynı hamam
Yaş yetmiş
İş bitmemiş
Bir heves, bir tutku
Bir bağlanış bir şeylere
Kuşlarını eskitti
Kuşlarını öldürdü
Kimini yeniledi de
Hala kendisi yaşıyor
Kuşların duasından olmalı
Hep kuşlar ona dua ediyor

Oktay Avcu

Başka bir söz

Seni görmeyince kör olduğumu anladım
Seni kaybedince de hiç görmediğimi

Oktay Avcu

Başka bir söz

Gözlerin kör
Kulakların sağırsa
Seni beklediğimi hissetmedin mi

Oktay Avcu

Başka istemem

Bir orman dolusu ceviz ağacım
Deniz dolusu balığım
Kırlar da koyunum
Koyunlarımı koruyan bir kangal köpeğim
Ren geyiğim eksik olmasın dağlarımdan
Eşkıyalığım
Çobanlığım kalsın
İstemiyorum
Ne sincap fındıklarımı yesin
Ne de ayı balımı
Benim olan benim
Herkes kendinin olanı
Herkes payını
Başka istemem

Oktay Avcu

Başka mıyım

Ne tuhaf
Bir gariplik var bende
Oda ölümden korkmayışım
Çare aramayışım
Kaçmayışım
yaklamayışımda

Oktay Avcu

Başka şeye örnek

Yine yaptığım aptal tartışmalardan biriydi
Patlıcan
Peyle mi
Yoksa
Beyle mi başlıyor
Ne olacak yani
Peyle ya da beyle başlasa
Tadını mı değiştirecek
Biçimini mi
Rengini mi
Başka şeye örnek

Oktay Avcu

Başka şeyler

Ben resim yapmam
Şiir yazmam
Bir yunan müziği dinlerim
Atina dolar kulaklarıma
Ve Aristo gelir aklıma
Başka şarkılar söylerim
Eflatun çıkar ağzımdan
Theodorakis çıkar

Oktay Avcu

Başka türlü

Bizde hırsızdık
Ama neyini çaldık dünyanın
Hırsız değildik
Ama neye gücümüz yetti de çalmadık

Oktay Avcu

Başka türlü isterim

Yalan üç yıl kaldığı
Kimse inanmasın
Kimse inandıramaz
Ben ne kanser oldum
Ne de olsam da yenilirim
Yanıldılar
Bu tahliller
Bu testler
Ben böylesine ucuz
Böylesine sıradan
Ölecek adam değilim

Oktay Avcu

Başka türlü yorulurum

Kırışmasın diye ellerim
Hiç bükmem
Nasır tutmasın diye avuçlarım ve sırtlarım
Kalem tutarım
Ne varki bu kezde gözlerimi kaybederim
Başka türlü yorulurum
Başka şeyler kaybederim beraberin de

Oktay Avcu

Başkaları

Güneş tuttuk
Güneş kalmadı odamızda
Bahar desen
Ondan da yok
Bir kış kaldı
Bir de odunsuz sobamız
Ne sen varsın
Ne başka sevdiklerim
Siz vefasız değilsiniz
Başkaları insafsız
Başkaları zalim

Oktay Avcu

Başkalarıysa

Kim yoluyor bahçemizden çiçekleri
Gecenin bu yarısında
Güzel çocuklarsa tamam
Ya kocaman insanlarsa

Oktay Avcu

Başkasıydın

Ne vardı sende benim olan
Hiçbir şey yoktu
olmamalıydı

Oktay Avcu

Başkaysa

Suda içmem çeşmenizden
Ağuda
Ben bıraktım güzelleri sevmeyi
Bana çirkinlerin güzelliği yeter
Al güzelliğinde senin olsun
Etinde senin
Kemiğinde
Tadında
Tadsızlığın da
Boyunda
Kilonda
En sevdiğin
Gülleri de koparmam
Sümbülleri de
Bana kır çiçeklerim yeter

Oktay Avcu

Başrol olmama gerek yok

Sen pırlantalarla süslerken bedenini
ben doğanın güllerinden taç yaptım
tespih ipine bağladığım bir yengeç kıskacı güzelleştirdi
Bir serveti tüketmeme gerek yok
Su tanecikleri kıvırcık saçlarımı ıslatırsa yağmurda
Ben modadan uzak kıyafetlerimle de güzelim
Jöleli saçların kıskandırmadı
saçlarımı
oynadığım bütün rollerde Figürandım
Başrol olmama gerek yok
herkes beni böyle sevdi

Oktay Avcu

Bayılırım yaşamaya

Bu bahar gününde yaşanılır
Yılda bir görürüm dağların canlandığını
Rüzgarın özgürce estiğini
Ve zevklerimin zincirlerini kırıp
Delicesine eğlendiğini
İşte ben bazen bu duygularla dolar taşarım
Ne düşüncem kalır ne dertlerim
İyiden iyiye efkârlanırım
Duygularımda bir yükseliş
Teperlerden uzağa
O zaman bayılırım yaşamaya

Oktay Avcu

Bayram değil biliyorum

Gökler sessiz
Konuşmuyor suskun
Küskün
Umursamıyor
Bugün öyle pırıl pırıl ki
Tertemiz yeni yıkanmış
Kuşlar kanatlarında taşıyorlar maviyi
Ve boşlukta siyah saçlarım parlıyor
Rüzgâr öylesine dalgalı ki
Gökyüzünü gıdıklıyor
Yer gök gülüyor bugün
Güneş şimdi ağzına aldı kahkahayı
Kelebekler çiçekleri kokluyor
Baharı okşuyorum şimdi
Bir arı kümesi kar çiçeklerine saldırıyor
Bütün dünya mutluluk dolu
Çocuklar bayramlıklarını giymemişler
Elleri yüzleri tertemiz, ama birilerinin çirkin gülüşü var arkalarında
Anneleri ellerinden tutmuş
Babalarına götürüyor
Bugün bayram değil
Bugün belki görüş günüdür

Oktay Avcu

Bazen

Bazen
Boğazım kuruyor
Oturup
Bir kadeh atıyorum
Ağzımda içki kokuyor
Sarhoş değilim
Bazen
Nefesim kesiliyor
Ağzıma takılıyor kelimeler
Konuşamıyorum
Ve yeniden yutamıyorum
Ben söylüyorum
Onlar içeri yitiyor ağzımdan
Ve alışılmışın dışında bir söz çıkıyor boğazımdan
Onu çekip çıkarıyorlar

Oktay Avcu

Bazen hatalara da göz yumulur

Gökte yıldızlar var
Gecede parlar
Güneşteyse kaybolurlar
Oysa biliriz ki hep varlar
Yaşarlar
Şekiller değişir
Kimse koparmaz geceden
Aklına da gelmez koparmak
Bilirler insanlar aysız geceler yaşanmaz
Çekilmez kahrı karanlığın
İnsanlar koparılıp atılır yaşamdan
Aldırış edilmez
Ne rengine bakılır
Ne diline, ne dinine
Devrimler yakılır tarihlerde
Yıkılır kitaplarda
Yalanlarla süslenir yenisi

Oktay Avcu

Bazıları

Bütün çocuklar oynuyor
Ağlamayı ve gülmeyi başrolde
Bazıları hariç
Onlar nerede

Oktay Avcu

Bazısı sahi

Bir ebe çocuk doğurtur
Sıradandır
Doğaldır
Önemi yoktur
Bu ilkte değildir
Sonda olmayacaktır
Ama anne yalvarır
Canını serer
Ve canını ister
Bir ebe çocuk doğurtur
Baba jestini yapar kibarca
Belki kibarlığı kibarlık görür
Anneyi iyi doğurtsun diye
Çünkü ölümde var yolun sonunda
Bir personel müdürüne gülümser
Ceketini ilikler
Selamlar
Hoş görünsün diye
Bir hamal
Çocuğuna simitçi çağırır
İyilik olsun diye
Bu gerçektir
Bu doğrudur
Bu istenilendir
Bir anne çocuğunu kucaklar
Sahiden

Oktay Avcu

Bebeğim

Seni oyuncakçıdan almadım
Minicik bir kız çocuğunun
Kucağında taşıdığı
En sevdiği oyuncak değilsin
Ağlatmadım o minicik yüreğini
Seni senden aldım kucağıma
Seni senden yüreğime
İstemeseydim almazdım
Taşıyamazdım ağırlığını
Şimdi bir kuş kadar hafif
Bir kuş kadar özgür
Bir kuş kadar sevimlisin
Bebeğim
Sen sevilmeyi istedin
Sen aşkı özledin
Sen de aşk aşk oldu sevdaysa sevda
Sen oyuncak bir bebek olsaydın
Vitrinlerin en güzeli cazibelisi
Ama sıkıldığımda atardım
Sen gerçeksin
Ağladığın da
Sevdiğinde de
Sahte bir i love you demiyorsun kulağıma
Seni ne atarım
Ne satarım
Ne değişirim
Sen gerçeksin
Sakın değişme
Sakın bozulma
Olduğun gibi
Sevdiğim gibi kal
Beni yanıltma bebeğim
Bebeğim öyle kal

Oktay Avcu

Bebeğin dünyası

Kapalı bir odam
Bir yorganım
Bir döşeğim
Soba moba da istemez
Annem olsun
Annemin memesini isterim
Babam da
Babamın kucağını
Televizyon da istemem
Radyoda
Kuşları gökyüzünde görürüm
Balıkları derede
Sokakta oynayan çocuklar olursa
Onlardan öğrenirim oyunu
Bana bir anneyle
Bir baba yeter
Dünyanın luksü kendinde kalsın
Hani komşumuzun attığı küçük boyalar var ya
Onlarla yaparım resmini gökyüzünün
Ve nasıl yaptığımı da söylemem kimseye
Söylersem bir daha atmaz

Oktay Avcu

Beceremediniz

12 eylülcüler
12 martçılar
Cuntacılar
Darbeciler
Sizler annemin evlatları değilsiniz
Ve çocuklar sizleri hiç sevmiyor
Bende sevmiyorum, amcamlarda
Sevmelerini de beklemeyin
Onlar özgürlüğe
Ve insanlığa sevdalı
İnanmazsanız amcama sorun
Sizler diktasınız
Ve birilerinin uşaklığını vermişler görev
Bizler sevmesini bilmiyorsak eğer
Niye 1 mayısçılar
27 mayısçılar kardeşimiz
Onlar Atatürkçü
Ve insan önemlisi
Annem onları çok seviyor
Sizi sevmediği kadar
Sizler devrim dışı kaldınız
Çağ dışı olduğunuz gibi
Ezdiniz
Ezdiniz
Ezdirdiniz
Ezileceksiniz
Ezileceksiniz
İnsanlık suçu işlediniz
Tarih yargılayacak sizi
Hesap soracak zaman
O zaman gülmeyeceksiniz acımıza
Suratınızdaki çirkinliğinizi de göreceksiniz
Aynalar saklamayacak sizi
İğrençsiniz
Gün gelecek
Ve pişman, pişman olacaksınız
Sizler iyi bekçi değildiniz
Yani eflatunun istediği gibi
Bizleri koruyamadınız
Sizi de kimse koruyamayacak
Ne yaptınız gençleri
Ne yaptınız tanrının insanlarını
Hep astınız
Hep öldürdünüz
Hep savaşlar başlattınız
Özlediğimiz barış dolu bir dünyaydı

Oktay Avcu

Bedava diye yatmalımıyım

Yüreğimde sevdiklerim ağlarken
Yorulmayın yaşamın selinde
Boğularak yürümek beleş
Yollarda sürünmekte bedava
Komşunun kızına âşık ol
Sende en sevdiğin oğlana sarıl
Kimse para istemiyor sizden
Ali emminin oğlu da küserse sevmedin diye
Onu da sen bilirsin
Nasılsa sevmekte parasız
Para istemiyorsa kimse
Hepsinide yapmak gerekmez

Oktay Avcu

Bedavaya çalıştırdılar

Sabahın onunda doğdum
Doğdum derken uyandım
Kirli sulara gömüldüm
Denizin en pis yerinde
Ben denizi de böyle sevmem
Suyu da
Temizlenmek için yıkandım
Yıkanırken
Kimseler duymadı ağladığımı
Ağlamadım çünkü
Gözlerim de sakladım ağladığımı
Ağladımsa da duymasınlar
Duymasınlar
Beni yüzüyor sansınlar
Ben lunaparkta çalışırken geceleri
Uyuyamazdı gündüzleri
On altı saat iş
İki saat yol
Bir saat yemek
Yorulmaya kalmadı zaman
Bedavaya çalıştırdılar
Karnım bile doymadı
Açım hala
Ondan
Ondan ağladım en çok

Oktay Avcu

Bedelsiz olmaz

İşgal edilmiş bir ülkenin
Gözyaşıydı ağlayan
Ama kimse yoktu anlayan
Duyan
Ve gören
Bu benim ülkemdi
Satılan
Ve teslim olan
Karşı koyanlarsa asıldı
Ya hain
Ya anarşistti

Oktay Avcu

Bekleme beni geleceğim

Gölgeler güneşi soğutuyor sevmiyorum
Bekleme beni geleceğim derken
Bu gece küstü yıldızlar bana
Ve bende gölgelere küskünüm
Neden dersen
Güneşi soğutuyor üşüyorum
Sarılsam ısınırım biliyorum
Ne kadar tanrıya inanmasamda
İnsan inançsızda yaşayamıyor
Sevilmediğinde küçülüyor
İnandığında devleşiyor

Oktay Avcu

Bekleme sana bitti

Bekleme yüreğim boşuna
Çalma kapılarını çaresizliğin
Açan olmaz sevilmedinse
Acındırma
Ayrılanlar bir daha kavuşmuyor ki
Bekleme yüreğim terk edildinse
Atılanlar bir daha satılmıyor ki
Hurdacılarda almıyor
İş antikacılarda
Girme tanrının vicdan odasına
Sana yer yok
Sana uzak
Sana bitti
İhaleyi kaybettinse gönül oyununda
Üzüldüğün kar kalacak yanına

Oktay Avcu

Beklemeden

Olacaksa eğer
Birden olsun
Acısı da ağıtı da
Sevinci de
Birden devleşelim
Yavaş yavaş değil
Beklemeden
Bekletilmeden

Oktay Avcu

Beklenen saattir geceler

Kim beklemez yarını bugünden sonra
Ne kaldı şurasında şunun
Nerden baksan dört saat eder
Birazdan güneş tepikler ormanları
Sonra insanlar terler fabrikalarda
Soğuk kar kış demezler
Arkasından ılık bir rüzgâr gibi eser paydos
Ve yolculuklar başlar
Kimi her zamanki yolundan kavuşur
Kimisiyse güzergâh değiştirir
Ekmeğin yanında başka yiyecekler bile alırlar
Beklenen saattir geceler
Ve sabaha kaç kaldı
Kahveler çaylar akşam sohbetleri
Ama bu Tv'ler oyunumuzu bozdu
Sohbetlerimiz yarım kaldı
Eski muhabbetler de kalmadı
İşte uyku vakti
Ne düşünmeye zaman var
Ne dinleyince
Kim beklemez yarını şimdi
İşte güneş doğuyor aydınlıyor yaşam
Ve kavgalar bekliyor insanları sayısız sonsuz
Bir sabahçı kahvesi müşterilerine hazırlanıyor
Bir hamal, yaşamını omuzluyor sırtında
Ve işte yarın, yüzyıl kadar uzak değil dudağımıza
Bir adım atmaktır o kadar
Öyleyse ne kaldı yarına

Oktay Avcu

Beklerim

Beni yine ara
Ne zaman anlarsan
Telefonumda açık
Gönlümde sonunaca
Şimdilik kalbimde gömdüm
Sor
Çıkardığımda söylerim

Oktay Avcu

Beklerken

Dün seni bekledim
Bekle demiştin
Al beni beşte
Saat altı
Saat gece
Saat sabah
Hala gelmedin
Ben bekliyorum
Bir de sana benzeyen kız gördüm
Sen sandım
Herkes şüphelendi
Herkes merak etti bekleyişimi
Akşamdan sabaha
İyi ki ihbar yok
Bir de karakolluk olsaydım
Şimdi söylesem
Güleceksin bana
Kahkaha atacaksın
Ben olsam ağlardım
Üzülürdüm
Çünkü duygularım var
İnsanım
Sana bir söz söylersem olmaz
Sen kendine kendin söyle

Oktay Avcu

Bekletme çocukluğumu

Ol artık ol armudum
Bekletme çocukluğumu
Canımın istediğini
Bekletme umutlarımı
Geçmesin zamanım
Yarını mı bekletme
Ol artık acılarım
Bekletme güvenimi
Olgunlaş
Beni kazandır yaşama

Oktay Avcu

Bekleyin geleceğiz

Bekle sen geleceğiz
Hep bir ağızdan
Koro halinde söylediğimiz türkü gibi
Çıkacağız dudaklardan
Yayılacağız sonsuz
Sıramızı bekliyoruz
Bekle geleceğiz
Bir kadının kalabalığı yırtıp
Koşması kadar tuhaf değil teklifimiz
Bekleyin geleceğiz

Oktay Avcu

Bekleyiş sonsuzda da var

Çocuklar göklerde balonlarınız
Kim salıverdi onları
Bırakmayın iplerini
Kim alacak
Nasıl yakalayacak uzayda
Büyümediniz mi çocuklar
Hadi hep beraber el ele
Birlikte yakalayalım
Oyuncaklarımız da orda çocuklar
Hayallerimizde
Beklemeyin çocuklar
Bekleyiş sonsuzda da var

Oktay Avcu

Beladan kaçış

Ben hayatı mutluluk için seviyorum
Mutlu olmayacaksam
Niye seveyim
Ya da sevmediğimi niye yaşayayım
En başa dönelim
En baş neresi
En son neresi
Bir bilebilsek
Ortada kalmayacaktık
O zamanda
Bana açlığı
Bana çileyi
Bana çirkinliği
Vermeyeceklerdi
Üzüntüyü yüzüme sürüyorlar
Sensizlikleri çaresizlikleri
Geleceksiz yarınları veriyorlar
Ne diye alayım
Belamı edeyim başıma
Yaşamam daha iyi

Oktay Avcu

Belirsizlik

Oh merhaba akşam
Yine mi sen geldin
Hoş geldin
İyi ki geldin
Karanlık çöktü soframa
Buyur başım üstüne
Ne dilersen
Bir otuz beşlik yeterse yeter
Yetmezse de arkası yok
Fazlası da haram
Şimdi sarhoş olursun
Başın döner
Sallanırsın sabaha dek
Ay yıldıza karışır
Yıldızlar güneşe
Ayrılıklar isyanları oynatır
Birliktelikler kine
Usanca döner
Ne başta ne sonda
Ortada bir belirsizlik

Oktay Avcu

Belki

Ben varsam
Sende varsın içimde
Ben yoksam
İçimde olmayacaksın
Belki başkalarında
Belki kendinde bensiz

Oktay Avcu

Belki anlarsınız

Belki ağladığımı fark eder misiniz
Dudaklarımın ıslaklığına baktığınızda
Ama yüzüm sizden taraf değil
Belki size bakmadığımdan anlarsınız
Belki de yutkunuşumdan
Ve yutuşumdan gözlerimde gözyaşlarımı
Belki anlarsınız baktığınızda ağlayacağımı
Ve ellerinizi çekersiniz korkumdan
Ama kurtulamazsınız ağlamamdan
Susarım susarım içimden ağlarım

Oktay Avcu

Belki farkında değildin

Sıcağın üflendiğini öğrendin
Sonra acıyı da üfledin
Ben söylemedim
Kimse söylemedi
Sen yaptın bunu bir yaşında
Ekşiyi de soğuğu da üfledin
Çocuktun
Parmağını kestin
Canın yandı
Onu da üfledin
Bravo oğlum sana
Bunu sen düşündün
Ben sadece sıcağı öğrettim

Oktay Avcu

Belki sonra

Sana şimdi sevdalanmam
Zamanı var
Şimdi sevmem
Sevdiğimi söylemem
Sevsem de
Özlemem
Doğru olmaz seni
Seninle yaşlanmak yok
Zamanı senle bitirmek
Zamanım yok şimdi
Ne ölmeye
Küsmeye de
Kahrolmaya da
Bildiklerimi yazmalıyım
Bir milyona
On milyona
Duyarlarsa milyarlara
Duyarlarsa herkese
Duymazlarsa
Duyurmayalım
Ben elimde fener dolaşmalıyım
Semt semt
Pazar Pazar
İşçi sokakların da dağ bayır
Sırtımda işçiliğim
Sırtım da kara cehaletim
Sırtım da kara cehaletim
Sırtım da acemiliğim
Biraz aydınlatabilirsem
Biraz ısıtabilirsem
Ne mutlu karanlığı
Ne mutlu soğuğu
Ne mutlu bana
Odanızın perdesini araladımsa
Ne mutlu insanlığıma

Oktay Avcu

Belkide anarşi istediğim

İşimiz rüzgara kalmışsa
Sonbaharı mı bekleyeceğiz
Suysa kışı
İlkbaharı mı
Ne rüzgarı beklerim
Ne suyu
Başka çözüm
Başka çare
Başka alternatif
Başka şans
başka şaka

Oktay Avcu

Ben

Kolayına âşık olmazdım
Kolayına sevmezdim
Sen sevilmeye de değdin
Yenilmeye de
Bir sana yenildim
Bir sana bağlandım
Yıkıldım sevda güreşinde
Senin haberin yok

Oktay Avcu

Ben açlıktan öğrendim sefaleti

Ben soğuktan öğrendim
Yatağı başıma çekip geceleri
Soluğumla ısınmasını
Kazmayı küreği eski ayakkabıyı
Ne bulursam yakmayı
Ben soğuktan öğrendim üşümeyi
Ben yokluktan öğrendim
Bir parça ekmekle karın doyurmayı
Öğlen aç kalıp
Akşam azla yetinmeyi
Yılda birkaç kez et yemeyi
Manavdan bakkaldan gizlenmeyi
Sonra hasretten öğrendim
Yokluğun acısını
Hayattan öğrendim ben
Biliyorsam yaşamasını

Oktay Avcu

Ben ATATÜRK

Ben sizin lideriniz olmadım
Ben sizi kurtarmadım
Sizin için savaşlarda ölmedi atalarınız
Süngülerle
silaha karşı
havan mermileriyle
Bomba yüklü uçaklara karşı
En modern araçlara karşı,
kağnılarla
Sahip çıkmadınızsa devrimlere
Demokrasiye
İnsan haklarına
Medeniyete
Üretime
Çağdaşlığa
Ben sizin için boşuna savaştım
Boşuna öldürdüm
Kendimi yüzlerce kez
Ölüm emirleri
Fetvalar
boşuna döktüm yunanı denize
Boşuna Türk subayıydım
Boşuna Cumhuriyet
Bağımsızlık boşuna
Yakın resimlerimi
Adımı unutun
Silin ezberinizden
Şiirlerinizden çıkartın
Ben sizin lideriniz olmadım
Halen açsa yurttaşlar
Taşlar yerine oturmamışsa 86 yılda
Yurttaşlık bilinci sıfırsa
Milliyetçiliğin adı çete kurmak,
tetikçilikse
Askerlerim menfaat için rütbelerini kirletiyorsa
alınıyor ve satılıyorsa en kutsal değerler,
ben bu orduyu darbe yapsın,
barışa ipotek koysun
halkına zulmetsin diye kurmadım
Kurduğum parti mafya babalarının emrindeyse
Bu cennet Ülkede cehennem hayatı sürülüyorsa
Ben size hiçbir şey öğretmedim
Ben sizin hiç bir şeyiniz değilim,
başöğretmeniniz olmadım
sürün beni kalplerinizden
küskünüm halkıma
küskünüm akdenize,
egeye
karadenize
marmaraya küskünüm
küskünüm kaşlarımı çattım bakıyorum
doğuya

ve güney doğuya

Oktay Avcu

Ben bana yetsem

En mavi gömleğimi astım sırtıma
Gökyüzüne sarılsam bugün
Güneşi atsam yurdumdan
Yıldızlara ömür olsam
Bulutlar üşütmeden beni
Şimşekler çakarken korkusuz
Odamın pencereleri kapalı
Karanlığa aldırmadan
Kendime mi sarılsam
Bir kız çocuğu çaresizliğine ağlamasa
Zavallı dedirtmese kendine
Biliyorum kimseye ihtiyacım yok
Ben bana yetsem diyorum
Bir akşam yatağımda bile olsan
Nasılsa ayrılacaksın sabaha
Öyleyse neden düşünüyorum seni
Boş ver aldırma
Uykularını da kovma
Bir bütünü oluşturmadan
Suyun uçuşunu düşün buhara

Oktay Avcu

Ben beklemem

Ben beklemem
Valla beklemem
Herkesten evvel
Küserim dünyaya
Kaçarım dünyadan
Kimseye danışmam
Sırasımı olur bu işin
Sevdiklerimi kaybetmeden
Kaybolurum
sevdiklerime üzülmeden
üzülerek sevinçle giderim
ben beklemem
valla beklemem

Oktay Avcu

Ben benim

Sandal da gülerken bir resmimi çekmişler
Bir resmimi çekmişler benim
Samimi
Ağzım kahkaha dolu
Çirkin olursa olsun
Be benim resmim
Bende benim
Bu benim gülüşüm
Bende benim
Kendimi inkar edemem
Yürüyüşümü eleştirmişler
Bu iki adımı
Peş peşe atmasını beceremeyen de benim
Alın işte her şey kabul
Bana ait olan her şey
Başkasının olmasın benim

Oktay Avcu

Ben bile şaşırmalıyım

Ben seversem kadını
Gizli kalmalı sevdam
İçimde saklamalıyım
Ne kadın bilmeli sevgimin boyutunu
Ben bile şaşırmalıyım bazen
Sıradan sanmalısınız
Büyütmeden abartmadan
İçimde kalmalı sevgimin çoğu
Azıysa dışarı taşmalı
Duymamalı görmemeliler
Kıskanmamalılar
Kimsenin gözü kalmamalı
Ben seversem kadını
Kimselere göstermeden yıldızlarla paylaşmalıyım sevincimi
Yıldızlarla paylaşmalıyım sevincimi
Geceye bile duyurmalıyım

Oktay Avcu

Ben bir deli şairim

Ben bir deli şairim ne anlarım
Banka hesaplarındaki bol sıfırlı rakamların
Ne işe yaradığından
Ben bu rakamlarla kaç insan ölüm açlığından kurtulur
Kaçının evi olur
Kaç bebe sokaklardan kurtarılır
Kaç seven sevdiğine kavuşur
Ben bir deli şairim ne anlarım
Yastık altındaki trilyonlardan
Parmağındaki elmasın paha biçilmezliği
Boynundaki o eşsiz gerdanlık
Bana şu ekmek bulamayan
Açta uyuyamayan bebeleri anlat
Evine ayda bir kemikte alamayan fukara bayramları
Ben deli bir şairim
Hoşgörüden anlarım
Sevgiden
Kardeşlikten güzel olan ne varsa ondan
Üretimden
Emekten
Çalışmaktan
Savaşların ne kazandıracağından banane
Bana barışların artısını anlat
Kanla,
kinle işim olmaz
Ben ne anlarım bir kişinin yaşadığı 500 metrelik
Yüz odalı bir sarayın sıcaklığından
İçinde insan olmayan
Ellerini ısıtacak 10 metrelik penceresiz kapısız bir odada
Yatağın sıcağına saklanan çocuklardan anlarım
Bana umuttan
Bana hırstan
Bana hiç almadan hep verdiklerinden
Bana sevinçten
Ben bir deli şairim ne anlarım matematikten
Milyon kişinin katledildiği savaşlardan
Fethedilen ülkelerle kazanılan ganimetlerden
Ne anlarım bu zafer beni aydınlatmaz
Bu bir yenilgidir,
kaybediştir insanlığımı kirletir
Hiç tutamadığım sevgilimin elleri yanıyor ateşinde esirliğin
Bana parmaklarımı ver
Ben deli bir şairim bu benim mutluluk anlayışım
Kimsenin parasının ortağı da değilim
Yaparsan yap diyorum öneriyorum

Oktay Avcu

Ben bir savaş çocuğuyum

Ben bir toprak çocuğuyum
Toprakla büyür yüreğim
Annem savaş
Babam savaş
Büyüdüğüm kent
Oturduğum sıra
Öğretmenlerim savaş
Elini tuttuğum ilk kız
Âşık olduğum dünya savaş
Ben barış istiyorum arkadaş
Savaşta kaybettim barışımı
Kolumu istiyorum kolumu
Tut ellerimi gökyüzü
Sarılın bana bulutlar
İnsanlardan kesmeden umudu
Yine de
Savaşta kaybettim her şeyimi
Bir başıma yalnızım
Barışta kazanmak istiyorum
Kimse beni görmüyor mu?
Kimse beni duymuyor mu?
Herkes kendini mi dinliyor
Öfkeyle çoğalırım sandım
Yenildim
yenildim
yenildim
Kazanmak nafile
Hep kaybettik
Kaybolduk savaşlarda
boyumun uzunluğunun önemi yok
kısada olsam
savaş heryerde ülkemde
bu anlamsız
bu kimseye birşey kazandırmayan savaşta
ölenlere hep şehit dendikçe
bitiren olmayacak bu savaşları
artık paralı subaylara şehit denmesin
maaşlı kim varsa öldüğünde şehit sayılmasın
zavallı para için öldü denecek
maaşsız, gönüllü erler şehit olacak
hak eden onlar
karşılıksız ve beklentisiz olmalı
almadan verilmeli sevgiler

Oktay Avcu

Ben birine yaralandım

ben birine mecburum
bu sensin
ben birine yorgunum
bu sendin
ben birine alıştım
rüzgar bile yetişemedi hızına
bu benim alışkanlığım
bu sana alışkanlığım
ben birine yaralandım
bu sana

Oktay Avcu

Ben böyle mutlu olurum

Yaşamak bana göre değil
Ben yaşamayı güzelse severim
Beğenmezsem ya öldürürüm
Ya da ölürüm
Bağlanırsa elim kolum kelepçelere
Paslı paslı zincirlere
Beton yığınları kapatırsa yollarımı
Engelse düşüncelerime parmaklıklar
Engelse özgürlüğüme
Be ne yerim ne içerim
Yaşamam da ölürüm
Düşüncelerim kapatılırsa hücrelere
Kapalı karanlık odalara
Beş paralık insan ezerse beni
Bir ilkokul bitirmişliğiyle
Yaşamam da ölür müyüm
Belki de öldürürüm
Ben böyle mutlu olurum

Oktay Avcu

Ben böyleyim

İstersen unut
İstersen unutma
Düşündüğüm bile yok seni
Sabahı düşünmediğim gibi
Umurumda mısın ki
Ya ararım bin yılda bir
Ya da aramam aklıma düşmezsin
Umutlan sen
Umutlan yine de
Ben umutlarını çalacağım
Nasıl olursan ol
Adını da söyleme
Ama bir daha sev sımsıkı
Ben bir daha kaçayım uzaklara
İstersen bul, istersen bulma

Oktay Avcu

Ben cehennem çocuğuyum

Sen öldün yaşamıyorsun
Bana öbür dünyayı
Cennetin içyüzünü anlat
Atayım mı bende ayaklarımı
Bir kış gününde sobanıza
Oturup ısınayım mı güneşinizde
Forsumu savurarak dünyaya
Görsünler ki oradaki sefaletim
Buradaki mutluluklarım
Anlayın ben cehennem çocuğuyum

Oktay Avcu

Ben çocuğum

Ben çocuğum
Ama herkes gibi insanım
Benimde canım yanar
Güneş yakar
Soğuk üşütür
Tokat acıtır
Benimde haklarım olmalı
Birileri korumalı beni
Sahip çıkmalı
Güldürüp eğlendirmeli
Kimseye gücüm yetmezse
Dövüldüğümde ağlarım
Hak etmedimse kimse üzmemeli beni
Benimde haklarım olmalı

Oktay Avcu

Ben de seni

Mor sümbüllü dağlarında memleketimin
İlkbahar sandım
Ben de seni
Kapkaranlık siyahında renklerin
Beyazım sandım,
Bende seni
Aysız gecelerimin
Güneşi sandım
Ben de seni
Boğulurken son nefesimde
Umudum sandım
Bende seni
Bırakıp da giderken
Dönecek sandım
Ben de seni
Salkım saçak bağlarında ülkemin
Kelebek sandım, uçan kuş sandım
Bende seni
Kaymakam bahçesinde
Açacak sandım,
Ben de seni
Azrail'in pençesinden
Kaçacak sandım
Bende seni
Öpüp giderken beni
Gelecek sandım
Bende seni
Kış aylarında kar altında
Açan gül sandım, açacak sandım

Oktay Avcu

Ben değilim

Ben altı demir üstü paslanmış
Değersiz bir taşım
Araştırmayın boşuna
Benim tarihim bu
Altı pırlanta üstü küflenmiş
Unutulmuş değilim

Oktay Avcu

Ben geçmişteyim

Şu yamuk yumuk
Eğri büğrü duygularım
Yürümesini bilmeyen
Konuşmasını
Gülmesini
Eylemesini bilmeyen
Sevemeyen köylülüğüm
Modası geçmişten bahsediyorum
Bende eskiyim ya
Gıramafon devrinden kalmayım
Eski asırlar
Yıllanmış şaraplar yaşıtım
Siz bu günde yaşamıyorsunuz
Yarını öbür günü yaşamaya çalışıyorsunuz
Ben geçmişten de eskiyim

Oktay Avcu

Ben giderim

Kar yağar gider
Yüce dağ başında kar yağar gider
Yağmur savrulur
Ben savrulurum
Rüzgâr savrulur
Sen savrulursun
Yüce dağ başında eller savrulur
Umutlarım bir bir kaybolur gider
Sevinçlerim bir bir toz olur gider
Yüce dağ başında isyan savrulur
Gözyaşlarım akar akar
Sel gibi gider

Oktay Avcu

Ben gökten inmedim mi

Tanrım şikâyetim var
kullarını anlatacağım
Günlerin aydınlığın bittimi
Benden esirgiyorlar
Beni karanlığa saklayıp
Yalnız gecelerinmi kaldı
Aysız,
yıldızsız,
penceresiz,
kapısız
Benim için değilmiydi yoksa
Herkesin olan özgürlük
Ben hariç miyim
Ben aydan mı geldim
Güneşten,
yıldızlardanmı
Adını bilmediğim, bilmem ne galaksisinden mi
Ben tanrım gökten inmedim mi
Topraktan çamurdan yoğrulmadım mı
Ben taştan mıyım
Demirden mi yapıldım
Gözlerim
Gözlerimin rengi yok mu
Bende can değil miyim
Acımıyormu küfrettiğiniz de her yerim
İşkenceniz yakmıyormu canımı
Kaçmıyormu dört duvar arasında uykularım
Neme, rutubete ne kadar dayanırım
Kızdığımda, kinlendiğimde isyan etmiyormuyum
Ondanımya bu karanlıklara sürülmem
At üstümden tanrım bu zindanları
Ben ışıkta boğulayım isterim
Karanlığı gözüm görmüyor benim

Oktay Avcu

Ben halkın insanıyım

Açık olmak lazım
Meydan da çırıl çıplak değil
Anlaşılır, tanınır
Beni anlamayanlar var
Onların suratına çalmak kendimi
İşte ben buradayım
Ve buyum dercesine
Öyleyse söylüyorum
Herkes kulaklarını açsın sonuna kadar
İşte söylüyorum
Faşizmin iğrençliğine, gaddarlığına çekilmezliğine karşı
Bir kominist kadar sevimli, kararlı ve tutarlı
Ve onurlu
Sıradan bir vatandaşım
Ve devrimci bir zihniyetim var
Ben halkın insanıyım
Bazıları anlamıştır
Anlamayanlar da vardır
Bir daha söylüyorum
Ben insanları seviyorum
Ve onları sevenlerin yanındayım
Yanında olacağım

Oktay Avcu

Ben Hiç Çocuk Olmadım

Ben çocukken tramvay var mıydı bilmiyorum
Ama ben hiç asılmadım bacağından
Beyoğlu'nda tramvayın
Hiç koşmadım arkasından
Ve koşarken insanlara çarpmadım
öfkelendirmedim kimseyi
Ve kimse beni kapkaççı sanıp
Peşimden kovalamadı

Oktay Avcu

Ben kendimi diyeyim

Güneşe tutun kötülükleri kurusun
Işıl ışıl olsun sapsarı
Sevmediğiniz ne varsa, güneşe atın aydınlansın
Küfü, pası, kiri, eskiliği kalmasın
Yenilensin gıp gıcır
Bilensin keskinleşsin
Neyi beğenmiyorsunuz
Mesela korkuyu çıkarın güneşe
Yasakları onları da
Ne kalıyor geriye
Neyi sevmiyorsanız
Ben mesela silahı sevmiyorum
Çıkarıyorum güneşe patlamıyor

Oktay Avcu

Ben köpeği de çok severim

İti de
Ama itleri de sevmem

Oktay Avcu

Ben küs değilim kendime

Küs değilsen kendine
Konuşabilirsin kendinle
İyi hissedeceksen konuştuğunda
Kendiyle konuşana deli diyorlarsada
Varsın ne derse desinler halam oğlu
Doğru olan hissettiklerin
Ben küs değilim kendime
Ondan konuşuyorum kendimle

Oktay Avcu

Ben nasıl çocuğum

Böyle çocukluk mu olur
Burada kocamanlığı da aştık
Dertlerimiz var
Duraklıyoruz
Tokluk peşindeyiz
Açlıktan kaçıyoruz
Yalan söyleyip de beni kandırmayın
Biliyorum
Çocukluğun böyle olmayacağını
Anlamsızlığı
Haksızlığın şikâyetini
Ellerinizi çekin hilelerin üstünden açığa çıkıp görünsünler
Çekilin güneşin önünden
Hey siz, boyu uzunlar
Görmüyor musunuz karanlıktayız
Ben daha küçücüğüm
Korkuyorum karanlıktan
Ve benden başka küçükler de var

Oktay Avcu

Ben ne demek

Kol ne demek
Al omzumu
Ben ne demek
Ben kim
Ben ne
Senin bir saatliğin
Yüz defa al
Bin defa helal sana
Bir ayak ne demek
Al iki
Al beden
Al canım

Oktay Avcu

Ben ne oldum

ve tanıdığım sen
güzel bir insandın
kaliteliydin
kendindin
sakın başkası olma
hep böyle kal

Oktay Avcu

Ben ne oldum sakın

ve tanıdığım sen
güzel bir insandın
kaliteliydin
kendindin
sakın başkası olma
hep böyle kal

Oktay Avcu

Ben olmazsam

Bütün ışıklarını yaktım bu şehrin
Hiçbir ışıkta bulamadım kendimi
Hep karanlıkta hep kıyıda köşede
Bütün yeşillerini aradım
Hiçbiri bana benzemiyor bu şehrin
Hiçbir köşesinde ben yokum
Şu sayfalar hariç
Hep bana benziyor
Tek bana benzeyen bu kitap
Neresini ayırırım
Neresini bölerim
Bütün yollar kapalı
Bütün yollar çıkmaz
Bütün yollar kör ve sağır
Bütün yollar görgüsüz ve kuralsız
Bütün denizleri boş
Kumsalları sahipsiz
Ben yokum diye
Bu şehir bensiz
bu şehre yazık

Oktay Avcu

Ben ölmedim

Ölmedim anne yaşıyorum
Yaşarken bak yüzüme
Yüzüm nasıl gülüyor dünyaya
Hak ver bana anne
Haksızlıklara karşı
Hak ver
Savaştığıma
Savaşıma hak ver
Akan kanlara bak dağlardan dereye
Ağlayan canlara bak dağlardan şehre
Peki bana yeter demek anne
Hak ver bana anne
Haksızlıklara karşı
Kanımız dereden nehir olmasın
Bir Fırat
Bir Dicle
Kan dolmasın
Kurusun
Bitsin bu pis savaş
Bitsin bu kalleş savaş
Hak ver bana
Elime silah alırsam
Her şeye rağmen bırak diyorsan
Ölmedim anne ölmedim

Oktay Avcu

Ben ölümü de gördüm

Ölümsüzlüğü de
Yaşarken
Siz yok muydunuz

Oktay Avcu

Ben öyle görüyorum seni

Sen bir meleksin
Göklerde uçuyorsun
Parça parça bulutların arasında
Bir kayboluyorsun bir görünüyorsun
Bana bakıyorsun değil mi
Pembe pembe sırılsıklam ıslaksın
Bana sevdalısın değil mi
Süzülmüş bana yaklaşıyorsun
Yanıma geliyorsun değil mi

Oktay Avcu

Ben özgürsem

Çok sevmeliyim
Öyle çokki
Denizlerden taşmalı bir ucu
Bir ucu da göklerden
Ben özgürüm
İstediğim kadar sevmeliyim
Yani
Ne kadar özgürsem
O kadar

Oktay Avcu

Ben sevdim

Sen uyurken
Seni öptüm
Fark ettin mi öptüğümü doyasıya
Bildin mi rüyalarım da sana sarıldığımı
Nasıl sarıldığımı
Nasıl seviyorum seni
Kaç defa anlattım
Dünya duydu
Herkes duydu
Bir sen sağır
Bir sen kör
Bir sen dilsiz
Kaç defa gül verdim demet demet
Kaç defa çiçek sundum
Aldın mı
Baharda nasıl yattık
Koyun koyunu sevdiğin yıldızlarla
Seni de aramıza alıp
Sen uyurken fark ettin mi

Oktay Avcu

Ben ülkemi ne çok sevdim

Çayı sevdim
Rakıyı sevdim
Sevişmeyi sevdim
İnsanı sevmedim
Sanırsam insanlığı da
Eğlenmeyi sevdim
Halayı sevdim
Türküyü sevdim
Şiiri sevdim
Çalışmayı sevmedim
Çalmayı sevdim
Onurlu yaşamak zordu
Hırsızlık ne ki
Yap bir alışveriş belgesini alma ülkeni soy ve soydur
Okulda öğrencine parayla ders ver kirlet eğitimi
Sözde hastane muayenehanende rapor ver Hipokrat a
Gecik mesaisine nasılsa memursun
Erkende çıksan bir şey olmaz boşuna mı müdürsün
Hani hain değildin
Ölmek ve öldürmek değilse sevmek
Yaşamak ve yaşatmak olmalı güzellikleri
Ben ülkemi ne çok sevdim
Eminim hepiniz böylesiniz
Kolay kazanmayı
Harcamayı sevdim
Sahiplenmeyi sevmedim
Yatmayı sevdim her önüme çıkanla
Öyleyken hiç sapıklığı kabullenmedim
Kendi ırkımı sevdim
Başka ırkların güzelliğini görmedim
Benim olsun istedim güzel olan ne varsa
Öğrenmeyi sevmedim
Uslu durmak işime gelmedi
Temizliği sevdim
Temizlenmekten hiç hoşlanmadım
Doğru olmayan her şeyi yaptım
Kötü olan hiçbir şeyi kabullenmedim
Yemeyi sevdim hazırı
Kazanmayı ve pişirmeyi sevmedim
Kıskandım ve hasettim
Toprağı ekmedim
Biçmedim harmanlamadım
Ormanlarını yaktım
Tüketmeyi sevdim
Üretmeyi sevmedim
Tembelliğim her zamankinden fazla üstümde
Hoşgörüyü sevmedim
Kazanmayı sevdim
Kaybetmek hoş değildi
Vermeyi sevmedim
Hep almaktı sanki görevim
Bana kim öğrenmişti tüm bunları

Size teşekkür ediyorum öğretmenlerim
Annem ve babam
Ve büyüklerim
Beni böyle alıştırdınız
Ve beni suçlarla güzelleştirip tanıştırdınız
Tadı damağımızda kaldı kötülüklerin
İyilikleri öğretemediniz
Ben ülkemi ne çok sevdim
Sevdiğim için en çok ben kirlettim

Oktay Avcu

Ben yanıldım

İlk ben kabulleneceğim acizliği
Ve herhalde
İlk ben yenileceğim
Teslim olacağım
Hiç kimse hiç bir şey yok karşımda
Delilik işte
Al elimden bıçağı
Al elimden tabancayı
Vur kafama, kafama vur
Şu dağı ne yapacaksın peki
Şu elektrik direğine
Bisiklete asılır gibi asılmam
Şaka gelir sana, inanmazsın
Ne yaparsın sakalımı keser gibi, kessem damarlarımı
Kıpkırmızı güller gibi kanasam
Anlaşıldı tutarsızlığımda
Aranızda kalamam
Hey devrimci gençlik
Hey uzaklarda kalan gerçekler
Ben yenildim
Güçsüzlüğümü bağışlayın
Şafak vakti kuşlardan evvel öleceğim
Sizler bana benzemeyin
Benzemezsiniz biliyorum
En azından benim gibi olmayın
Akılcı ve ilerici
Katkılı ve tutarlı olun
Ve kayın bir adım ileri
Ben bin adım geriye gidiyorum

Oktay Avcu

Ben yine bildiğimi okuyacağım

Bir gün asker olacağım
Ve asker ocağına gideceğim
Orada özlediğim türküyü söyleyeceğim
Bağıra bağıra kulağına yaşamın
Dövecekler beni
Susacağım
Üstüme gelecekler
İyice patlayacağım
Bu defa bende söveceğim onları
Onlar kıracaklar ellerimde parmaklarımı
O çağ dışı düşüncüleri ve sopalarıyla
Ağaçtan düştü diyecekler
Ya da merdivenden yuvarlandı
Ve biri şahitlik edecek mertçe
Onu da ölesiye dövecekler
Ben yine karşı geleceğim gerçeğin dışındaki yaşama
Ve onlarda bir gün vuracaklar beni
Ranzamda en güzel uykudayken
Ya intihar diyecekler
Ya da bulamayacaklar katilimi
Oysa biz çoktandır biliyoruz
Ve ben diyorum ki bu dürüstçe bir savaş değil
Korkakça ve kalleşçe
Ben hem savaşta sevmiyorum askerliği
Yaşamda değil kavgada askerlik

Oktay Avcu

Bence

Ben sana mecburum
Çünkü yüreğimde sevdan var
Bir yangın yanıyor şuramda
Orman gibi ağaç gibi çoğalır
Sel gibi taşar yüreğim sana
Taşıyamam
Atarım
Düşer
Düşürmekten korkarım
Güzelliğin eskir
Sen eskirsin
Korkuyorum atarsam
Bu kadar güzelliğin yok biliyorum
En güzel olmanı istiyorum
Sevdiğime değsin

Oktay Avcu

Bende asılmalıydım

Gençliğim paslanırken
İşsizliğin en arsız
En piç şehirlerinde
Yaşlanıyordum
Bir çivi de çakmadan ülkeme
Tüketiyordum yaşamı
Hiç üretmeden
Bunu annem de biliyordu
Herkes te
Ben yine de konuşuyordum
Susmadan utanmadan
Sanki bu tanrı nın
En kutsal zamanını çalan
Ve öldüren ben değildim
Hep başkaları mı suçluydu böyleyken
Bende asılmalıydım
Çünkü sustum
Karşı çıkmadım
Bir sen mi anlamadın ahlaksızlığımı
Ve çok sevdin bu halimi

Oktay Avcu

Bende paylaşırım

kimse birşey vermek için paylaşmaz
almak için harkes paylaşır
bu bir kuraldır
bu bir yaşam tarzıdır
bu bir fantazidir
zevk alırsın

Oktay Avcu

Bende vardım

Bende ağladım
Bende sustum
Bende kızdım
Bakınız kimse duymadı
Kimse görmedi
Kimse fark etmedi
Oysa bir ömür yaşadım ben
Yarım asır vardım
Kimdim
Ben neyim
Nereliydim
Kimse şarkı söylerken duymadı beni
Sorsanız kimse tanımaz
Bende ağladım
Bende ağladım diyorum
Yaşlar boşaldı gözlerimden
Gözlerim kapkara
Gözlerim kupkuru
Gözlerim bakmaz oldu
Kimse silmedi gözyaşlarımı

Oktay Avcu

bende varım ERDOĞAN oktay avcu

Sen varsan
bende varım ERDOĞAN
Sen başbakansan ben şairim
Unutma kalemlerde keskin olur
Düşüncelerde güçlü olur silahtan
ve bir ordudan
Savaşları başlatır
ve savaşları bitirir şiirler
mazluma zulmedersen
mağduru ezersen
17 yaşında çocuklara terörist diyenleri sahiplenirsen
Ben yokum bu işte
Bu oyunu bozarım Erdoğan
Bu kalleşliği
Bu kirliliği kabullenmem
Bir mayıs işçinin bayramıysa
Nerede istersem orada kutlarım
sana sormam
Kimseye sormam
Adam gibi
Alırım rakımı
Alırım çayımı
Herkes ayran içmek zorunda değil
Alırım Çocuklarımı
Alırım sevdiklerimi
İstersem alanlara iner
İstersem dağlara çıkarım
Yengeçliğim tutar
Kocaman silahlardan korkmam
Saldırırım
Kopartırsın belki kıskaçlarımı
Bacaklarımı
Ben bir yengeçsem
sürünerek üstüne gelirim
korkuturum
korkuttuğumu sanırım
ne anlarım senin cani sevinçlerinden
benimki kalıtsal
savunma yöntemim bu
üstüme basarsan ezilirim
ezme özgürlüğümü Erdoğan
kır şu katır inadını
anla beni
Halbuki ne kadar yakabilirim canını
Bir ısırığım karınca gücü
bir çocuğun yumruk atışı say babaya
eşkiyalara
hal bilmezlere
halden anlamazlara
yaptım oldu diyenlere
bombalatma
marjinal yaptırma,

radikalsem daha iyi
sen orjinalsinde ne oldu de
ne oldu de Erdoğan
bir sor
bir sorgula
adammısın ulan de
hödük de
otur oturduğun yerde de
de ERDOĞAN
Ben bir şiir düşünürüyüm
At beni zindanlarına
Derin devletin varsa gönder faili meçhullere
Sende öğren bunları ERDOĞAN
Benim susacağım yok
Kaybedeceğim bir şeyde yok
Sustur
arkamda yok
gücümde bu kadar

Oktay Avcu

Bende varım unutma

zaten kaldırımlarda büyüdüm
Bir tokat atsan ne çıkar
Güllerim solacak değil ya
Ya da yanağımdan öpsen
Durduramam dostluğa ayrılan özlemlerimi
Ben kendime vurdum farz et
Sen değildin sövdüğüm
Kucak aç
Öpmesen de beni sarıl
Ama ne çıkar insan kanıyla kazanılan zaferlerden
Al her şeyim senin olsun
Ama dünyaya sahip çıkma
Bana da bir şeyler kalsın
Bende varım unutma
Benle senin toplamından biz çıkar
Bizden herkes
Herkesten ülkeler

Oktay Avcu

Benden birine

Orda mısın
Burada mısın
Sevdiğim kız sen nerdesin
Yanağına dokundum ben
Ormanında çoğalt beni
Çoğalt kendini
Ve uzun
Ve kısa
Ve oğlan
Ve kız
Ve en güzel
Ve en zeki
Ve en çevik
Ve en aptal
Ve en vurdum duymaz
Ve en başarılı olsun çocukluğum
Çokluğumuz

Oktay Avcu

Benden sana

Bana bir ceza ver tanrı
Tanrım demiyorum yanlış anlama
İnsanlar aldanmasın
Sen benim değilsin
Bana ait olsaydın derdim
Şimdi yeniden sesleniyorum
Bana bir ceza ver
Ölüm olmasın
Ayrılık olmasın
Adınıysa sen koy
Kötülüğüme kalleşliğime bedel
Korkaklığıma kaypaklığıma
Ve vurdumduymazlığıma
Bu insanları sevmediğime
Öyle bir ceza ver
Hastalık olmasın
Zenginlik olabilir
En ağır cezan buysa eğer

Oktay Avcu

Benden sanane

Herkesin sevinci kendinin
Hüznü kendinin
Senin olan senin
Benim ki benim

Oktay Avcu

Benden size

Siz suratınızı asıyorsanız bana
Ben sımsıcağım size inadınıza
Ve siz küsüyorsanız yaşama
Bende sarılıyorum inadınıza sımsıkı
Barışıyorum arsızca
Ve siz yüreksizce kaçıyorsanız
Ben direniyorum sonunaca
Siz düşmanca yaklaşıyorsanız
Ben dostça kaçıyorum düşmanlıktan
Siz küfürler ediyorsanız arkamdan
Ben gül uzatıyorum içimden
Hep mi inadınıza yapıyorum
Hayır hep değil
Aslında içimden geleni yapıyorum

Oktay Avcu

Bendim

O zamanlarda aynıydım
Hep farklıydım
Öğrenciydim
Ellerim ceplerimde gezerdim teneffüslerde
Öğretmenlerle sohbetlerim hiç eksilmezdi
Kimse bana kızmazdı
Neden ellerin ceplerinde diye
Karakolda hariç
Hoş karakolda da çıkarmadığım oldu
Tartıştığım da
Öğretmenlerimin evlerine gider
Odalarında oturur
Çaylarını da içerdim
Ama saygısızca değil
Biçarede değil
Tartışırdım adabınca
Çalışkandım
Başarılıydım
Derslerim hep iyinin üstündeydi
Her şeyimle bendim
Şimdide aynıyım
Değişmedim
Bir numarayım
Benle dolaşmak
Benle arkadaş olmak
Bir ayrıcalıktı

Oktay Avcu

Bendim yinede

Yavru bir kuşa benzedim
Attım başımı yatağımdan aşağı
Sarkıttım boynumun uzunluğunu
Kimse kucaklamadı beni
Öylece öldüm

Oktay Avcu

Beni

Şuraya bir şey yazacağım
Mutlu bir şey
Herkes sevinsin
Herkes duygulansın
Ama ağlıyorum

Oktay Avcu

Beni atma dünyadan

Şair baba
Beni şiir yaz
De ki çaresiz
Deki aç
De ki öfkeli
De ki kızgın
De ki odun
Hırsız deme
Arsız deme
İt deme
Beni kovma şiirlerinden
Ressam ol da
Resim yap beni
De ki yorgun
De ki sürgün
De ki yılmayan
Gözümü yap
Kaşımı yap
Dudağımı yap
Beni yap
Bana benzesin
Beni silme çirkinim ya tanrı baba
Beni gül yap açayım
De ki kurumayan
De ki solmayan
De ki koparılmayan
Beni insan yap
İnsan yap tanrı baba
Çalmayan
Zulmetmeyen
Sövmeyen
Sövdürtmeyen
De ki sevmesini bilen
De ki insan gibi bir insan
De ki konuşan
De ki gülen
De ki gülünce güller açan
De ki beni atma dünyadan

Oktay Avcu

Beni bana hapset

Benimle konuşuyorsun
Yüzüme
Bana konuş
Atacaksan da beni bana at
Arkamdan konuşursan
Susarım
Konuşmam
Yanıtsız kalırsın
Benle benimle konuş
Benle başkasıyla değil
Başkasıyla da benle değil
Herkesin kendisiyle konuş

Oktay Avcu

Beni dağlara bırak

Ben sende tutuklu kaldımsa
Hapsetme özgürlüğümü
Beni dağlara bırak
Tutsak etme acılara

Oktay Avcu

Beni de al

Artık sevmiyor musun beni
Götürmüyorsun da yanında
Kimi okşayacaksın anne
Kime vereceksin sevgini
Kime anlatacaksın masalları
Beni mutlu etmeyecek misin anne
Beni de al
Nolursun kucağına
Öksüzler gibi boynum bükülmesin
Beni de çağır
Senle olmak
Yanında kalmak istiyorum
Söyle eceline beni de boğsun
Dur bekle bende geliyorum
Üstüme toprak atın benimde

Oktay Avcu

Beni dinle

Sen belki sevginden güzelsin
Yani şu dallardaki güller kadar sevimlisin
Görünce sevesi geliyor insanın
Güzelliğin boynundan da uzun, kilondan da ağır
Ama beş para etmezsin
Yok seni satacak değilim
Mesela sevmesini bilmiyorsun
Özlemesini, umutlanmasını
Sarılmışsın öpmüşsün neye yarar
Doğru dürüst ağladığın bile yok
Yaşamaktan, yaşamaktan bile acizsin
Sen sevilmeye değmezsin
Beni dinle değmezsin

Oktay Avcu

Beni dünya yarattı

Benim de babam sizlerin ki gibi olsaydı
Ayaklarım havada yürürdüm
Sizlercesine başımı kaldırıp kendimi beğenerek değil
Bakın yinede ben bu dağların sahibiyim
Beni dünya yarattı, dünyada benim
Gökteki yıldızlar kulesi
Ay şatosu
Güneş aydınlığı da benim
Bakın ne kadar zenginim
Bir yanda denizler
Bir yanda uzayın bitmezliği
Bir yanda dağ
Bir yanda orman

Oktay Avcu

Beni güneşe bağlayın

Beni aydınlığa asın
Asacaksınız yani
Biliyorum asacaksınız
Onlar gibi sallanacağım
Güneşli bir günde
Güneşe bakarken
Güneşe bağlayacaksınız beni
Güneş boğacak
Güneşte sallanacağım o zaman
Biri gülecek
Bir başkası kahkaha atmayacak
Üzülmeyecek de
Korktuğumu sanmayın
Beni insan
İnsan gibi asın
Ve insanca gömün toprağa
Yani güneşe
Işık cennetine atın beni
Yalnız
Evvela göklere bakıp
Evvela sevdiklerime doyup
Evvela dostlarıma merhaba
Şu bulmacayı çözmeliyim
Evvela memleketime kavuşmalıyım
Sürgünlüğüm bitmedi
Evvela yıldızlara sevdalandığımı
Ve sevda türkümü söylemeliyim
Mehtabı seyretmeliyim
Evvela sevdiğime
Sevdiğimi özleyeceğimi
Kucak dolusu mutluluk vermeliyim
Ve öpmeliyim
En umulmadık yerlerimden
Evvela anneme ne diyeceğim
Nasıl söyleyeceğim yani
Ellerini öpüp helalleşmek kolay değil
Nasıl ağlamadan susacağım
Evvela kırlara uzanıp evvela tanımadığım çiçekleri tanıyıp
Evvela insanları sevmeyi öğrenip
Evvela yaşamalıyım
Daha ben hiçbir şey bilmiyorum
Evvela çok şey öğrenmeliyim
Sarhoş olmalıyım
Başım dönmeli
Dertlerimin hepsini unutmalıyım
Kış gelmeli
Sobam yanmalı
Başım dönmeli
Dertlerimin hepsini unutmalıyım
Kış gelmeli sobam yanmalı
Yeniden saate bakıp baharı yaşamalıyım
Evvela şakalaşmalıyım

Evvela mutluluğu çok çok tatmalıyım
Evvela ölmemeliyim
Şiz de evvela asmalısınız
Öldürmelisiniz yani

Oktay Avcu

Beni güzel çek

Çocuğum beni çek kamerana
Beni göster dünyaya
Yüreğim içimde saklı
Sen düşüncelerimi tanıt
Bitişimi
Kalmayışımı
Yok oluşumu
Olmayışımı
Ve gülmeyişimi göster
Yanıma bir de kolumu
Omzumda kolum da olsun
Kolsuz çıkarma beni
Yani kolsuzluğumu
Bu beden kolsuz
Bu beden ayaksız
Bu benden başsız
Bu beden bedensiz olmasın
Beni güzel çıkar çocuğum

Oktay Avcu

Beni küstürdün

Selam değildi verdiğin
Söz verdindi
Sözünü unuttun
Türkü değildi söylediğin
Acı bir söz
Kulaklarımı deldin
Beni sana küstürdün
Beni düşman yapmadın belki insanlara
Ama bazılarına kinlendim
Bazılarına düşmanca baktım
Kurşunda değildi göklere attığın
Gururumu yerlere attın
Ezdin ezdirdin benliğimi
Özgürlüğümü vermedim diye
Beni hayvan gibi değil
Beni hayvandan da küçülttün

Oktay Avcu

Beni meyhaneciye sor

Öyle ki seni bile sevdim
Nefret etmedim
Sen hala sevgisizliğimi, kabalığımı, katılığımı diyorsun
Hangimizin ki doğru
Birde beni başkasından sor
Birde eski şarapçı anlatsın
Ve balıkçılardan sinle beni sahilde
Deniz kadar oluyorum açılıp
Şu gömleklerimi ütüleyen hanıma
Ve şu beni en iyi tanıyana sor
Şu köpeği yanıma çağırıyorum
Nasıl geliyor kuyruğunu sallayarak, sevmese gelir mi
Sen beni zamana sor en iyisi

Oktay Avcu

Beni onlara anlat

Pencerem açık kalsın
Kapatmayın şafak bir daha sökmeden
Odamın yalancı kelebekleri
Çıkmayın ışığım söndü diye
Bakın ben içerdeyim bir daha yaşayacağım çiçeklerle süsleyin beni
Anne sende beni anlat
Anlat onlar tanıdığın beni
Bilsinler ki onların insanıyım
Söyle karanfil getirsinler
Beni yalnız bırakmasınlar

Oktay Avcu

Beni sayma

Yaşamın içinde acılar
Yaşamın içinde sancılar var
Paylaşılmak ister
Kimine az
Kimine çok
Kimine hiç düşmedi
Bu yüzden
Seni yok say
Hatta sayma
Ben yokum bu yaşamda

Oktay Avcu

Beni sevme

Beni sevme
Beni tanrı lanetledi
Ben beni sevenleri sevmem
Bana kin güt
Bana küfret
Beni kov ki

Oktay Avcu

Beni sevme sevmemezlikte etme

Ağlama sevgilim
Ağlama mezarıma
Ağlama bana
Ben gördüğün kadar yakın değilim sana
Bakma göremezsin
Boyun yetişmez uzaklığıma
Sonsuzdayım
Onun için beni sevme
Ama yine de sevmemezlikte etme

Oktay Avcu

Beni uçurtmasına takmıyor çocuklar

Şimdi silindir geçiyor üstümden
Pestilimi çıkarıyor
Kâğıt gibi uzuyorum
Okuyamıyorlar beni
Yazamıyorlar da
İnceliyorum
Kelebeğin kanatları gibiyim
Uçamıyorum ama
Sevmiyorlar da güzelliğimi
Çiçeklere konamıyorum
Onları sevmiyorum artık
Öyle kararıyorum ki
Güneşle yanıyorum
Ama gece olamıyorum
Yıldızlar ay yok bende
Korkmuyorlar karanlığımdan çocuklar
Yarasalar dolaşmıyor tepemde
Beni uçurtmasına takmıyor çocuklar
Ve gemi yapıp derede yüzdürmüyorlar
Özgürlüğüme kavuşamıyorum
Konuşamıyorum
Bakamıyorum
Gülemiyorum
Sevdiklerimi özleyemiyorum
Unutuyorum
Artık onlar bana ağlıyorlar
Ve sevdiklerini defalarca kulağıma söylüyorlar
Söylemeseler de biliyorum
Duyuyorum tekrar tekrar bağırmayın
Ben yasağım
Beni sevmeniz de suç
Ondan çocuklar uçurtmasına takmıyorlar beni

Oktay Avcu

Beni utandırma

Beni utandırma
Plastik bir bardakla ver suyunu
Kırdığım bardağı parçalama bedenimde
Bu asık surat sesi
Kanatıyor yaralarımı
Bu hoşgörü
bu tebessüm
Bu bir şey olmazlar
Bu önemi yoklar
Bir yağlı kurşunla vuruyor beni
Utandırma beni utandırma
Neyim olursan ol
beni bu kadar çok sevip utandırma

Oktay Avcu

Benide öldür

Anne beni bul dağlarda
Anne ben dağların oldum
Adı yok
Adresi yok
Anne beni vur dağlarda
Öldür
Ara beni sor beni
Bir zavallı ölmüşse
Yeşil berem var sırtımda
Asım yazılı içinde
Çakaralmazım bir asırlık
Eşkiyadan farksızım
Kimi gördün onu vur
Neyi gördün öldür
Bizim kuralımız bu
Kimi beğenmedin öldür
Gören oldu
Soran oldu onuda
Anne as beni dağlarda
Sonra bul
Kokla sarıl
Pişman ol
Dağlar benim mekanım
Ben dağların oldum anne
Kentlerde unutuldum
Dağlarda var adım

Oktay Avcu

Benim

Eyvah
yine sivri dilim patladı
yaralayacak birilerini
biliyorum iyi yapmadım
ama doğruydu da yaptığım

Oktay Avcu

Benim balıklarım

Balıklarımı tutmayın
Çıkarın oltalarınızı denizden
Yelkenlerden sarkıttığınız ağlarınızı geri çekin
Yasaklıyorum balıklarıma ölümü
İndirin tüfeklerinizi arkanızdayım
Teslim alıyorum hepinizi
Artık ne kınalı kekliklere ölmek var
Ne de uzun kulaklı pamuk prenseslere
Mavi göllerdeki yeşil kuşlara da
Çocuklar sizlerde kırın sapanlarınızı
Sizlere de öldürmek yasak
Artık gömmek yok insanları ölmeden
Ne karanlığa
Ne de açlığa

Oktay Avcu

Benim ellerim yok ki

Arkanda kaldım kolum
Seyircinim
Olmayışını izliyorum
Seni istiyorum kolum
Yine ol
Yine sallayayım
Yine tutunayım halaylarda
Oyun kalsın
Düştüğümde
Elini ver çocuğum
Tutayım
Ama benim elim nerde
Ama benim elim yok ki
Ben kolsuzum
unuttum

Oktay Avcu

Benim farkım

Yağmurda yağsa ben ıslanmam
Güneşte doğsa aydınlamam
Yağmurda kuruyum
Güneşte ıslağım
Karanlıkta aydınlığım
Aydınlıkta karanlığım
Ben nasılım bilmiyorum

Oktay Avcu

Benim güneşim sizden çok

Bugün çok soğuktu hava
Klimam ve odunum yoksa
Dulda bir bina önünde
Güneşi aldım karşıma
Artık bana göre sıcaktı
Yanmıyorsam
Üşümüyordum da
Ama bugün hava soğuktu
Birileri üşümeye devam edecekti
Onlar güneşi olmayanlardandı

Oktay Avcu

Benim için

Benim sırtımda gömleğim
Ayağımda pantolonum
Yine ayağımda çorabım
Ve yine ayağımda ayağım
Yine ayağım parmaklarım olmasın
Yine ben olmayayım
Peki, insanlığım nerede
Beni kim yaşatacak
Ve zorla kim yaşatacak
Ve zorla kim atacak
İstemediğim umutsuzluğa
Kim yıldıracak kavgalarımdan
Şu çöp sepetine nasıl sokacaksınız kocamanlığımı
Karanlığa aldırmıyorum
Kim ne zaman caydıracak
Özgürlüğe tutkumdan beni
Kim bıraktıracak
Barışı parmaklarıma

Oktay Avcu

Benim işte karşınızda

Bana sıkın silahınızda kurşun varsa
Savaşa sıkın
Mermi kaldıysa çakaralmazınızda
Namlunuzu bana çevirin
Madem öldüreceksiniz
İşte ben
Beni öldürün
Beni vurun
Yüz kurşun bin kurşun
Milyon kurşunla
Ben öleyim
Milyon insan değil
Mermilerinizin sıcağı
Kolumu bacağımı yaksın
Kanımda sönsün ateşiniz
Mademki sevmiyorsunuz insanı
İşte ben
Beni sevmeyin
Mademki kininiz nefretiniz var
Benim işte karşınızda
Bana atın sevmediğinizi
Eski elbiselerinizi değil
Eski kullanmadıklarınızı değil
Son mermi kaldıysa hatıra
Saçlarımı sıkın
Saçlarım taransın
Kovun kötülükleri, acıları korkutun
Dalından kopardığınız
Gülün kırmızılığı
Kan değil
Ve o gülün kokusu benim
Beni koparın beni atın yere
Mademki hoşunuza gitmiyor
Beni ayırın sevdiğimden
Beni gurbete sürün
Beni bir kafese
Beni kilitli bir odaya
Beni bir karanlığa sokun
Üstümü örtün
Güneşimi alın
Rüzgâr saçlarımda dolaşmasın
Mademki birileri asılacak
İşte ben
İşte benim
İşte ben birileriyim
Beni asın
Beni bin defa binin yerine
Bin kahkahayla asın
Annem bin kez ağlamasın
Anneme söylemeyin bin defa asıldığımı
İnsanlara söylemeyin
Kapatmayın radyoların düğmelerini

Bir sevdiğim türkü koyun

Oktay Avcu

Benim kadar mı özledin

Yola çıktım, yoldayım
Açık mı kolların
Sarmak, sarılmak için
Sevinç yaşları akıyor mu gözünden
Söyle
Söyle ne kadar özledin
Benim kadar mı
Çok mu

Oktay Avcu

Benim mi

İçim senle
Ben sensizim
Umutlarımla yaşıyorum
Sevgisizim
Nereye kadar sürer
Onu da bilmiyorum
Bekliyorum
Sürüklüyorum

Oktay Avcu

Benim olanlar yasak

Yarım ömrüm
Ellerim benim değil
Gözlerim benim değil
Sözlerim benim değil
Ben benim değilim
Şimdi sorsanız yanıtlayamam
Çağırsanız gelemem
Vursanız
Bağırsanız
Küfretseniz
Engelleyemem
Zindandayım
Rehinim
Bu soru
Bu yanıt
Bu düşüne
Benim değil
Benim olanlar yasak

Oktay Avcu

Benim suçum

Benim seni çok sevmem
Tabiî ki senin suçun değil
Dün seni en sevdiğim gündü
Böyleyken aldatıldım
Buda benim suçum değil

Oktay Avcu

Benim şiirlerim ne olacak

Bunca yıl şiir yazdım
Şarkı söyledim kendime
Kitaplarım çoğaldı
Sesim eskisinden de güzel
Yaşamı da tanıdım
Sevmesini öğrendim
Barıştım hayatla
Rol yapmasını da bildim
Peki benim şiirlerim ne olacak
Kim dinleyecek şarkılarımı
Kimse okumayacak mı beni
Hiç duygulanmayacak mı sesim
Hep beni ben mi tanıyacağım
Ben mi öveceğim kendimi

Oktay Avcu

Benim tanrım

Tanrı insanları doğurdu
Ama analık etmedi
Babalık da
Onları sokaklara bıraktı
Yalnız ve acınacak halde
Genelevde fahişeler de böyle yapardı
Orospuluğun kuralı buydu
Doğurup sahiplenmemek

Oktay Avcu

Benim törem

Çiçeklerle donatın beni
Her bayram
Her bahar
Her doğum günü
Her aklınıza geldiğimde
Ne ağıt isterim
Ne sövgü
Küskünlükte olmaz kadere
Tebessümle süsleyin beni
Ben öyle mutlu olurum
Ağlarsanız üzülürüm
Ağlarsanız kahrolurum öldüğüme
Ağlarsanız
ağlamazsınız

Oktay Avcu

Benimse

Doğrumuydu diye sorma
Doğruydu
Çünkü ben yaptım

Oktay Avcu

Benle başlamıyor ki yaşam

Nasıl kurtarırım dünyayı tek başıma
Yağmur değilim ki yağayım, bıkmaksızın
Sile süpüre
Masallardaki sihirli aynanın cinide değilim
Nasıl yaşatırım güzelliklerini
Her zerresinde yaşamın
Belki kendimde yaşatırım
Benle de bitmiyor ki yaşam
Sen varsın
Onlar var
Başkaları da var

Oktay Avcu

Benle ilgili

Ben mutlu olduğumda gülerim
Gülümseyişim ondan değil

Oktay Avcu

Bensizliği veremiyorum

Yaşamak için gelseydim dünyaya
Şüphesiz yaşardım
Dünya benle var değil
Yaşamak isteyenler
Yaşayanlar
Yaşamayı sevenler yeter
Üzüldüğüm bir şey varki
Bir sevenim var
Ona da bensizliği veremiyorum
Yoksa
Bir gece yıldızları seyrederken
En güzel yerinde seyrimin
Yıldızlardan atardım kendimi
Düşerken yıldızada tutunsam
Yıldız düşer
Ben düşerim dünyadan

Oktay Avcu

Beraberce diyorum

Senle toplasak diyorum bulutlardan yağmurları
Gözyaşlarımızı topladığı gibi denizin
Sonra boşaltsak çöllere
Yem yeşil bir dünya yaratsak
Yeniden
Ve fazladan

Oktay Avcu

Beş kuruşluk ben

Bir tenezzül edip ağlamadın da
Yalancıktan da olsa
Ne kadar doğru yüreğin varmış
Ne kadar kıymetliymiş
Ne kadar önemliymiş sen
Bu kadar sevdiğini bilseydim kendini
Seni senden çok sever miydim
Seni sana bırakır kaçardım
Kaçırmazdım aklımı
Sana satılmazdım bedavaya
Yani şimdi
Senin ki yürekte
Bizim ki şey mi
Biz miyiz beş kuruş etmeyen
Beleşe atılan
Beleşe alınmayan

Oktay Avcu

Beyaz ve pembe

Nasıl açardı kar çiçekleri
Nasıl açardı unuttum
Kardelen diyorlar
Biz kar çiçeği diyelim dilimizce
Unuttum nasıl açardı
Nasıl açardı beyaz ve pembe
Taşarlın kıyılarında saklanırdı
Sayardım gördüklerimi dağlarda
Her sayışımda bir sevinç kaplardı içimi
Belli olmaz bazen otuz bazen elli
Şimdi nasıl açardı unuttum
Önce boynunu eğer sonra kanatlarını açar
Ama uçmazdı
Belki karanlıkta kapanırdı
Bilmiyorum bilmiyorum dedim ya

Oktay Avcu

Beynim mayın tarlasıdır

Beynim mayın tarlasıdır
Her yanlış adımda patlar
Korkuturum birilerini
Ben bile ürperirim
Bazen tanıyamam kendimi
Bedenime sarılmış kamyonlar dolusu bombalar taşırım
Ve patlatırım üstüne
Korkunun
Kalleşliğin
Puştluğun
Hayırsızlığın
Ölür sevgisizlik
Sorumsuzca bakarsınız
Sanırsınız ki hepiniz masumsunuz
Kaldı ki hepiniz parçasıydınız
Ve kurşunlarsınız beni
Ölü bedenime söversiniz
Hâlbuki ben ne yaptım
Hiç sormazsınız
Sorgulamazsınız kendinizi
Neden kendimi öldürdüğümü bilir misiniz?
En çok kendimden nefret ettiğimi
Tanımadığım için de kendimi sevmediğimi

Oktay Avcu

Bırakıp kaçacağım

Adını söyleyemiyorlar
Adını sevmiyorlar
Adını bilmiyorlar
Adını öğrenmiyorlar
Hasret demek
Özlem demek
Sevda demek zor mu ki
Öyleyse memleketi terk edeceğim
Bırakıp kaçacağım

Oktay Avcu

Bil ki seni çok seviyorum

Gözlerim dolupta ağlayamazsam
Bakıp da üzülme ağlayışıma
Konuşmak isteyipte konuşamazsam
Dudağımın şekline aldırma
Ben böyle çirkin değilim aslında
İçimdekileri atamayışımdan söyleyim
Yaklaşır gibi kaçarsam, uzanıpta sarıl bana
Bil ki seni çok seviyorum

Oktay Avcu

Bildiğim şeyler

Ne yapmalıyım ki bir şeye benzeyeyim
Şu kamburum olmasın
Kaygılarım
Korkularım ve acılarım
Yalnızlığım olmasın
Biliyorum gülmesini öğrenmeliyim
Şükretmeliyim
Sonrada mutlu olmalıyım
Yaşamayı sevmeliyim bir defa
Yine de soruyorum
Ne yapmalıyım ki bir şeye benzeyeyim
Bunun için yeniden doğmalıyım
Doğabilmem içinde ölmeliyim

Oktay Avcu

Bilelim

Senin için
Ölmeye de hazırım
Öldürmeye de
Ama sen kimsin
Önce sen nesin
Sen diye biri yok yaşantımda

Oktay Avcu

Bilemedim

Yasaklar koydum yüreğime
Bir daha sevmeyecek
Tövbeler tövbesi
Sen yetersin
Sen fazlasın
Sarışınım
Çakır gözlüm
Sevdam
Bir gözünün rengini öğrenmedim
Yeşil miydi
Çakır mıydı
Ela mıydı
Siyah mı
bilemedim

Oktay Avcu

Bilemeyeceğim şeyler

Aklıma başka şeyler geliyor
Ne bileyim kötü şeyler
Şen aldatmış mıydın beni
Öyle şeyler

Oktay Avcu

Bilemezsin

Ayakların yoksa üzülme ayağında
Sen hiç boğuldun mu
Bir de paraşütünün açılmadığını düşün
Göğün bin metre yükseğinde
Parmakların yok diye üzülme kolunda
Sen hiç toprağın altında uyudun mu
Yüzünde sivilcen var
Gözünde ben
Sen hiç cehennemde yandın mı

Oktay Avcu

Bilen varsa söylesin

Canım benim
Neyin nöbeti bu sevgilim
Dururken
Burada insanlar öldü
Bu topraklarda açan güller onların güzelliği
Bu meyvelerin tadında onlar
Acıların ağıtların nöbetimi tuttuğun
Neyi bekliyorsun
Elinde mevzerin, belinde süngün
Yüreğinde yangınlarla
Düşüncende sevdiklerin
Kaybolan canların dönüşünü mü engelliyorsun
Bu yeşil elbiseler
Bu tepeden verilen emirlerle
Canım benim
Bir tanem
Neyin arayışı bu sevgilim
Burada insanlar öldü
O insanlar kanımızdalar
Onlar savaşçıydı
Onurlarını şereflerini beklediler
Bilen varsa söylesin
Biz neyi bekliyoruz

Oktay Avcu

Bilene sor

Dağı dağlıya sor
Şehri şehirliye
Aşkı yaşayan bilir
Aşkı tanıyan
Yaşamayana sorma
O bilmez

Oktay Avcu

Bilin işte

Sevdiğim şeyler özlediğim şeylerse
Mutluluğum özlemlerimden saklıysa
Yani özleyen insan mutsuzsa
Peki özlediğim şeyler ney benim
Kavgamı,
tutkumu,
umutmu
Yılgımı,
yargımı,
kaçışmı
Yenilgimi,
zafer mi
Ney benim özlediğim şeyler
Paramı,
şöhretmi,
insanlıkmı
Bilin işte soruyorum
Parça parça oluşumu
Prangadan kaçışımı
Sürgünlük mü,
sürgünlükten tiksintimi
Gecedeki yıldızlar mı özlediğim
Soruyorum cevap verin
Çocukken sevdiğim şeyler vardı omu
Çocukken mutluluğum vardı
O mu
yoksa hiç yaşayamadığım çocukluğum
gençliğimmi

Oktay Avcu

Bilirsin

Başımda boynuzlarım
Büyüyecekse severken seni
Bilmiş ol
Boynuzsuz bir yaşam isterim
Bilmiş ol
Boynuzsuz bir yaşam isterim
Sensiz olsun
Şimdi boynuz ne
Kulak ne diye sorma
Aldanmak
Aldatılmaktan bahsediyorum

Oktay Avcu

Biliyimde demiyim

Ben gülmezsem sen ağlarsın biliyim
Biliyim gülü biliyim
Sevmek budur Bizim orda
Saymak budur
Beğenmek budur
Değer vermek budur
Onun için gülüyüm
Gülüyümki üzülme
Gülüyümkü ağlama
Gülüyümkü gül
Mutsuz olma
Biliyim emmoğlu biliyim
Komşu kızı bana bakmaz
Yabancıya gözü kaymış biliyim
Biliyimde söylemiyim
Biliyimde demiyim
Yetişmiyesice demiş annem
Onun beni sevdiğini biliyim

Oktay Avcu

Bilmeden

İki sevgi arasında
Karma karışık
Kararsızlık gibi bir şey
Kırmak
Dökmek
Dağıtmak değil
Bölüp parçalamak
Hani bir çiçeği sunmak
Sunarken de yapraklarını koparmak
Ya da dalını kırmak
Sakarlık gibi
Karma karışık
Unutmak gibi
Paylaştırmak azar azar

Oktay Avcu

Bilmediğim gibi

Nasıl beğendim seni
Neyini sevdim
Nereni
Saçlarını ne kadar okşardım
Ne kadar tarardım
Hala anlamıyorum kendimi
Çözemiyorum çözemiyorum
Bilmediğim gibi rengini saçlarının
Sarı mıydı siyah mıydı
Bir başkamıydı

Oktay Avcu

Bilmediğim şeyler

Burada da mı doğardı güneşler
Ve sabahlar olurdu
Güneşler içinde
Hiç bilmezdim yaşamın burada var
Ve her türünün güzel olduğunu

Oktay Avcu

Bilmezdim aldandığımı

Bilmezdim ki elini uzatırken bana
Elini değil parmak uçlarını
Cömertçe sunduğunu başkalarına her şeyini
Bilseydim üzülmezdim
Sevmezdim de
Bilseydim aldatmazdım kendimi

Oktay Avcu

Bilmiyorsun

Sen bilmiyorsun
Yıldızlarda falına baktığımı
Sokaklarımızda
Şu tarihi fenerlerin altında
Seni yürürken gördüğümü
Ve bir gece odamdayken
Işıklar sönüyor
Karanlıkta kalıyorsun
Korkup sarılıyorsun
Ve ben
Kapatıyorum bütün kapıları pencereleri
Bilmiyorsun
Başımı yere eğip
Gözlerim de seni aradığımı
Ve seni bir göklerde
Bir denizde
Bir umutta bulduğumu

Oktay Avcu

Bilselerdi ki böyle

Çocuklar ağlarlardı
Ağlarken düşünmezlerdi
Ne açlıklarını
Ne geleceklerini
Uykuları da akıllarına gelmezdi
Gecenin ikinci yarısında
Ve şüphesiz sevmezlerdi de ağlarken
En sevdikleri oyunu ve koşuşturmayı
Ve çocuklar ağlarlardı
Düşünmeden
Kocaman gözlerinde büyüte büyüte acıyı
Büyüdüler benim kadar oldular
Anlamadılar
Anlasalardı
Küserlerdi annelerine babalarına
Kendilerini yönetemeden zavallıca yaşadılar diye
Korktular yıldılar ya
Çocuklar ağlarlardı bilselerdi ki böyle
Ağlarken düşürmezlerdi ellerinden parmaklarını
Kocaman kocaman olurdu öfkeleri
Sığmazdı zınga zıng meydanalrda
Ve baka baka ağlarlardı
Gömerek gözlerine dünyayı
Sorumsuzca ve kaygısızca yaşayışını görselerdi
Ağlarlardı ağlarlardı gözlerinize bakarak, bir dere boyu
Dünyayı yutkunuşlarla sindirerek
Yaşama bakarlardı
Çocuklar ağlarlardı
Küçücük gözlerine kocaman dünyayı
Ve gerçekleri gömerek

Oktay Avcu

Bir başka söz

İstekler ve aşk gurur tanımazsa
Sebebi arzuların zaptolmayışıdır

Oktay Avcu

Bir acemi işiydin

Belki bir ömür eskittin üstümde
Giysilerimin ve ayağımda çarığımın eskiyişi kadar
Çabuk ve kalleş
Geçen ömrü yamamak olmadı
Gökyüzüne benziyordu yaşam
Yırtıldı
Baştanda hatalı biçilmişti kumaş
Ve terzisi hiç özenmemişti
Belliydi işte belliydi
Bir acemi işiydi.
Ve sıradan bir yaşamdı benimkisi

Oktay Avcu

Bir akşam söz vermiştim

Bir akşam
Bir kucak özgürlük alsaydım evime giderken
Caddeleri tepikleyerek
Ve karıma gösterseydim sevincimi
Bir de özgürlük türküsü tuttursaydım dudaklarıma
Bu karanlıkta da bu gider ancak
Bir şişe bir şişe rakıya bedel sarhoşluğum
Ve ayaklarım havada
Üst üste atıyorum adımlarımı
Bir akşam mutluluk taşısaydım sevdiklerime
Bir ömre bedel olurdu
Bir akşam söz vermiştim karıma
Kucaklarımda taşıyacaktım onca yolu
Yorgunluğumun üstüne yürüyerek
Kızarak küserek küfürler ederek değil sevinerek
Renkli bir televizyon taşıyacaktım kollarım da
Sonrada oturup karşısına
Saatlerce seyredecektim karımın sevincini
Ve özetlersek
Oda televizyon da başkalarına özenecekti
Biliyorum
Bir şeyler yitirecekti sadeliğinden
İstemiyordum istemiyordum bu yüzden
Ama yine de söz vermiştim

Oktay Avcu

Bir asır dolusu düşünce

Köyümde dağ başında çoban olsaydım
Düşünmezdim geleceklerimi
Koyunlarımı otlatır
Kuzularımla oynar
Güzelliklerle sevişirdim çağlayan derelerle
Mutluluk koparırdım dallarından dağların
Çiftçi olsaydım
Babamın tarlasını sürer
Eker biçer yemlenirdim
Bilirdim ki her şeyimin varlığımın toprakta olduğunu
İşçi olsaydım
Bileklerime güvenirdim
Alın terimle kazanır
Yaşardım, eziyetsiz, dertsiz, geleceksiz, yarınsız
Şimdi hepsi umduğumun aksi
Bir asır dolusu düşünce
Bir o kadarda çaresizlik
Ben ne oldum
Ben neyim
Ben hiçbirşey olamadım

Oktay Avcu

Bir avuç olta attım

Yıldız uçuyor kollarımda
Ay uçuyor
Bahar uçuyor
Denizin dalgalarında martılar uçuyor
Uçurtmamda çocukluğum uçuyor
Çocukken sapanıma takılan kuş uçuyor
Ve sapan taşım hala düşmedi yere
Topaç oynadım sokaklarda
Son attığım hala dönüyor
Çocukken düştüğüm yerdeyim kalkamıyorum
Bacaklarım sızlıyor
Bir avuç olta attım denize
Bir avuç balıklara
Her birinde bir balık çırpınıyor
Şimdi sapanım
Şimdi topacım
Şimdi uçurtmam
Şimdi bilyem
Şimdi oltalarım yok
Şimdi o çocuklar büyüdü
Şimdi düğmelerini koparıp ceketimin
Bir oyun kuruyorum zamana
Günler bitmiyor
Aylar uçmuyor önümde
Ben koşuyorum
Yaklaşıyorum bir yerlere
Yoruluyorum
Arkamda bir şeyler kaldı
Farkındayım

Oktay Avcu

Bir avuç tokat

Şu kuş konmaz ağaç
Şu su akmaz dere
Şu balıksız göl
İnsansız çöl değil
İnsanın sözünün geçmediği
İnsanın sesinin duyulmadığı
Issız bir ada değil
Ya da
Denizin ortasında batan gemiden de bahsetmiyorum
İnsanın insan olmadığı
İnsanın yalnızlığa atıldığı
İnsanın ağzına birileri
Bir lokma yerine
Bir avuç tokat attığı
Ve insanın kul olduğu birilerine
İnsanın insanlığa
İnsanın sevgiye doyamadığı
Şu yasaklarla dolu
İnsanın yıldızlara bakamadığı
Kavuşmak istediği hep bir şeylere
Şu en güzel baharı yaşamadığı
Koşamadığı, yetişemediği sevdiklerine
Sıcak sobasında yanmadığı demeyeceğim
Isınmadığı demlice çayını içerken
Bir insanlık insanlıksa
Bir hayvan
Bir hiç olayım

Oktay Avcu

Bir babanın tutamayışı nedir

Üşüyorum diyorum
Ama
Annem duymasın sesimi
Bacaklarımın titreyişini
İnsanlıktan çıkan en son resmimi görmesin
Anneme duyurmayın bitişimi
Uzaklarda annem
Duysa kaygısız kalır mı?
Düşüyorum diyorum babama
Babam tutamıyor beni
Bir babanın tutamayışı nedir
Onu bilin yeter
Görse siper eder
Uçar havada yakalar beni
Boşuna olsa da bu yakalayış
İzin vermez ölmeme
Öldürüyorlar diyorum beni
Susmayın karşı koyun
Sizinde evlatlarınız var
Niçin öldürüldüğümü bilmek istiyorum
Tek onu söyleyin bana
Annem bile beni suçlu sanıyor
Masum olduğumu anlasa
Dünyayı şöyle bir sallar
Ve sizde korkarsınız kandırılmayan annelerden

Oktay Avcu

Bir bahar boyu

Zavallı karıcığım
Ne kadar zavallısın
Bense ne kadar zalim
Kadirim acımasız
Ondan sana eziyetim
Sana zulmüm ondan
Ne bileyim kaderimiz bizi eziyor
Aslında karım olmadın
Koynuma girmedin çünkü
Ama seni sevdim
Karım olmanı istedim
Evet, seni öptüm
Seni okşadım
Doyasıya muhabbetimiz oldu
Hatta bir bahar boyu güldük
Oltalarımız dereye attık
Belki balık çıkmadı
Belki biz suyun altında ellerimizi ıslattık
Yüzdük elbiselerimiz ıslandı
Ateş açtık gökyüzüne
Yıldızları vurduk
Ve bir gecede özgürlüğe sevdalandık

Oktay Avcu

Bir bana sevdalandınız

Siz bir aşkı bilmeze sevdalandınız
Aşkı tanımaza
Anlamaza
Siz bir yüreksize
Siz bir bana sevdalandınız
Bir ben aşksız
Bir ben soğuk
Bir ben kış günü
Bir ben kar yağmayan dağlarına
Siz yanlışı seçtiniz
Bir bana sevdalanılmazdı
Yazık ettiniz
Bendeki bana
sevmediniz

Oktay Avcu

Bir bardak su gibi ver

Kolayca
Tren faciasında kesilen bacaklarımda kaybettiğim aşkımı
Bacaklarımla kesildi aşkım yeniden
Alışmalıyım bacaksızlığa ve aşksızlığa

Oktay Avcu

Bir başkalık

Çiçekler sarı mı açtı bugün
Dün kırmızıydı hepsi
Geceyi mi değiştirdi allahım
Bugün hep aydınlıktı
Çimenler mavi mi
Gökyüzünün yeşil
Denizlerin beyaz olduğu gibi
Bugünü hiç anlamıyorum
Her şey sarma dağın
Olduğundan farklı
Ben yıldızlara bakıyorum
Güneş kamaştırıyor gözlerimi
Uçurtmam
Çocukluğum
İnsanlığım
Geleceğim
Umutlarım başka
Kuru ağaçlar ormanında gibiyim

Oktay Avcu

Bir cennet sözü

Herkes ölmeden bir şeyler bırakmak istiyor birilerine
Kimi çocuklarına iyi bir gelecek
Kimisi neslini sürdürecek çocuk
Kimi açlık ve sefalet
Kimi yılgı yenilgi
Kimi iyi bir irtiba
Kimi sabır bırakıyor
Kimisi bir şey bırakmak istemiyor
Ve bende bir şeyler bırakmayalım dünyaya
Şevgilerimi
Özlemlerimi
Umutlarımı bırakıyorum
Parayı sevmiyorum
Hayali sevmiyorum
Bir yığın gerçek istek bırakıyorum
Kalemimden düşen birkaç satır
Bir söz bırakıyorum yarına
Bir umut sözü
Bir barış sözü
Bir insanlık sözü
Bir kavga sözü düşmedi dudaklarımdan
Bir cennet sözü bırakıyorum
Bir kaygısız yaşam sözü

Oktay Avcu

Bir çocuğun dramı

Ben ailemin en kara çocuğuydum
Elbette zencilerle kıyaslasan
Beyaz sayılırdım
Ve en çok ben ağlardım
Ellerimin yanmasına
Ya da kesilmesine hacet yok
Şımarıklığımdan
Şüphesiz
En kıskanç olan da bendim
Doyumsuzluğumdan belli
Hiç kimsenin sevmediği
Ezberimdeki ben
Herhalde sonradan değiştim
Hep arkasından koştum gidenlerin de
Hiç karşılarına durup
Engellemedim
Ben neden bu kadar korkaktım
Halbuki hiç suç işlemedim
Ben kimlerin yanındaydım
Hiç taraf olmadım
Sorarsam kendime şimdi
Be ne demekti
Ailemin en beyaz çocuğu olsam şimdi
En çok ben sevilsem
Ne değişti
Yine karşı koymadım haksızlığa
Hep sustum
Göz yumdum
Kabullendim
Ben hiç insan olmayacak mıyım
Kendime onu sorayım
Başkaları yanıtlasın

Oktay Avcu

Bir çocuk

Bu kucak
Bu yan
Bu yanak benim
Bu babam
Bu babamın sevdikleri benim
Bu annem
Bu anneme ait olanlar
Aklından geçenlerde benim

Oktay Avcu

Bir çocuk avucu şeker

Yıldızlara uzanacağım
Çocukluğumla bir avuç
Bir avuç şeker uzatacağım
Çikolatalı
Limonlu
Akideli
Bir avuç yıldızlardan da
Bir avuç insanlık
Bir avuç sevgi alacağım insanlara
Bir avuç değil
Bir cep dolusu
Bir cennet dolusu özgürlük uzatacağım
Bir avuç değil
Bir ağız dolusu şarkı söyleyeceğim
Sallanarak özgürlük beşiğinde
En güzel çocukluğum özlemiyle
Bir uçurtma salacağım
Şu uzakta duran yıldıza
Kuyruğuna çocukluğumu takıp
Bir demet değil
Bir gül bahçesi atacağım insanlığa
Kırmızılı, beyazlı, sarılı
Pembeli, mavili, yeşilli
Karanfilli, zakkumlu, papatyalı
Gelincikli, yaban güllü, kır çiçekli
Ve bu gül bahçesinde
Kelebek olacak
Kuş olacak
Yaşam olacak
Bir avcı nöbet tutmayacak saklanıp
Bir silah sıkılmayacak ansızın
Bir barut kokusu sinmeyecek çocukluğuma
Ve kan akışı korkutmayacak çocukluğumu

Oktay Avcu

Bir daha düşündüm

Merak ettim meraklandım sordum
Düşündüm insandım
Sorumun yanıtı değil bu
Ben başka cevap bekliyordum
Evet kanadım yoktu, kuş değildim
Yüzgecimde yoktu, balıkta değildim, karada yaşıyordum
İki ayağım vardı, iki elim
Düşünüyorum da
İnsan olmalıydım
Yapraklarım yoktu, yeşil de değildim
Bitkide olamazdım
Öyleyse bir şeylerim eksikti
Yani çok şeylerim
Peki canlı mıydım
Bir iğne aldım elime
Kaba etime batırdım
Canım yandı
Bir daha düşündüm yaşıyordum
Bir sınıfım olmalıydı
Yoksa insan kılığında hayvan mıydım
Bakıyorum insanlığımda kalmamış
Kim nasıl fark etti insanlığımı
Kim tanıdı beni
Kim söyledi insan olduğumu
Merak ettim
Meraklandım sordum

Oktay Avcu

Bir daha düşünelim

İnsanı şair diye tanımlıyor
Evet doğru bir söz
İnsan konuşur
Konuşurken bazen şiir akar dudaklarından
İmgeler ve kavramlarla
Ondan mı öyle diyor beyit nezir
Yoksa politikamı yapıyor
Şimdi bir daha düşünelim
Yani her insan şair midir
Şiiri sever mi
Her şair insandır biliyorum
ve her şiir bir yaşamdır
bir dünyadır
bir kapıdır güneşe açılan

Oktay Avcu

Bir dahamı yanılsak

Yüreğimdeki geçmişi silebilseydim
Her şeye yeniden başlardım
Onurumu kandıramıyorum
Bir tarafta sevdan var
Diğerinde nefretim
Bir daha mı denesek
Bir daha mı yanılsak
Bir daha mı değişsen beni başkalarına
Bilemiyorum

Oktay Avcu

Bir de

Senin ellerin var
Benim yok
O eskiler benim değilse de, bana bırak
Sen yenisini al
Paran var
Sen doğduğunda da ben yoktum
Bana saklama tokatını
Ben küçüğüm
Öfkeni
Hıncını
Kızgınlığını
Kendin yen

Oktay Avcu

Bir defa kırılmıştır testi

Gözünden damlalar dökülürken sevenin
Yüreğinden seller boşalır sevdalının
Çıldırıyor elim ayağım
Çılgınlığım beni sana taşıyor
Kendimde duramıyorum
Kendime sığmıyorum
Kırmızı bir ay doğar akşamları
Ve sabahları güneş olur
Kırılan bir şarap testisidir sevdam
Bir defa düşmüştür gönlüme
Yok edip
bir daha doğurmalısınız beni baştan

Oktay Avcu

Bir defa ölünür

Henüz kimseye söylemedim
Kimse bilmiyor sevdamın sınırını
Yakamozda yıldız saydığım günlerde
Gökyüzünde ay da yoktu
Yengeç ısırmıştı parmağımı
En baş parmağımın acısından mıdır
Yoksa gözlerimin renginin olmayışından mı
Bana kızgınlığından komşusuz imamın
Tanrıya ettiği dualar da tutmadı bu defa
Belki de alkole tutkunluğumun faturasıdır
Tanrının affı
Ne çok içtiğimi tanrı da biliyor
Oysa hep saklamışımdır taşıdığım içki şişelerini
Siyah poşetlerde kimseye göstermeden
Bakalar da hep düşman oldu
Başka renkli poşeti almıyorum ya
Bir sabah kalktığımda sarhoş olduğumu hatırlayıp
Bir dahaki sabaha ertelemişim seni
Ve bu sabahlar hiç bitmemiş
Hep sürmüştü
Sen de usanmış mıydın
Daha mı sabırlıydın benden
Ne açlığı düşündün
Ne yaşlandığını
Zaman nasıl eskitmişti seni
Onun açıklamasını bile yapamadın
Umutların yeni öbeklenmiş gül
Hep hazırdı sabaha
Sen on sekizinde değildin
Ben de altmışımda
İkimiz de aynı yokluğu paylaştığımızdan
Sözümüz yoktu birbirimize
Yosunlar kadar kokuşmuşsa da sevdamızın eksikliği
Palmiye ağaçlarının en yüksek gölgesinin uzunluğunda
Akasyalarda en sarıçiçeklerini göstermeden gökyüzüne
İşitmesini beklemeden kaçırmıştı en güzel sesini
Henüz mutfakta bana en güzel yemeği hazırlayan babamdan
Kaçırdık treni
Kaçan aşka yetişecek ondan hızlı araç da yok
İnsan bir defa ölür anlayacağın
İkincisi sırada yok

Oktay Avcu

Bir defada

Dedim ya
Nede olsa insan bir defa ölüyor
On defa ölecek değil ya
Öyleyse tadını çıkarmalı ölümün
Ölümü bile bile
Korkusuzca
Ustaca
Ve yorumsuzca
Küsmeden
Kızmadan
Kaçmadan

Oktay Avcu

Bir deli şairin düşüdür

Bir deli şairin düşüdür
Bir sabah uyanır
Kendini başka dünyada bulur
Çıldırmıştır insanlar
Herkes doğruyu yapmak için yarışır
Bu ülke kimin diye sorar
Pırıl pırıldır caddeler
Alışveriş merkezleri
Ve fabrikalarda üretim yapan işçiler
Tarlalarda çiftçiler
Ve turizm yatırımcıları
Çöpçüler daha iyi temizlemişler diye düşünür
Gerçeği kimse kirletmemiştir
Herkes tertemizdir
Düzenli işleyen trafik araçları
Kaldırımlar yayaları uğurlarken
Denizlerin maviliği kadar
Yemyeşildir bahçeler
Aksayan hiçbir şey olmasa da
Aksatmak için çaba sarf edenlerde yok
Bir maliyeci mükellefin işlerini hızlandırıyor
Bir bakkal yaptığı alışverişte fişini unutan müşteriyi azarlıyor
Ve zoraki uzatıyor
Bu onursuzluğu yaşayanda
Yaşatanda yok
Vatan böyle sevilir
Ve vatana böyle sahip çıkılır diyor
Ne klakson çalmak
Nede konvoy oluşturmak
Ne miting alanlarında slogan atmak
Evlere bayrak asmakla kurtarılmaz diyor
Aman tanrım inanmıyorum
Bu ne sevda
Bu ne yurttaşlık bilinci
Herkes ülkesini çok seviyor
Memurlar mesaisine sadık
Doktorlar muayenehanesine çağırmıyor hastalarını
Fazladan ilaçta yazmıyor
Sahte Raporlar düzenlemiyor
En kutsal mesleği kirletmiyorlar
Çaresiz hastaları ölüme terk etmiyorlar
Rüşvette yok yolsuzlukta
Öğretmenler
İyi öğrenci
İyi insan
İyi yurttaş yetiştiriyor
Çocuklar
Pati seriden aldığı simitten
Çiğnediği çiklete
Ağzını tatlandıran lolipopa
Pazardan aldığı domatese
En sevdikleri ne varsa

Her kuruşluk alışverişin belgesini alıyorlar
Almazsa ihanet olduğunu biliyor ülkesine
Annesine
Babasına
Geleceğine
Küçük kardeşine
Onu yaşatıyorlar kendilerine
Bunun bir oyun olmadığını biliyorlar
Annelerini babalarını uyarıyorlar
Mutlu olmak onların hakkı
Haklılar
Dünya bir cennettir aslında
Kuralına uyulduğunda
Ama cehennemde yaşamak isterse insanlar
Bir deli şairin düşlerini yaşayamazlar

Oktay Avcu

Bir dut ağacında

Bir dut ağacında dut taneleri
Olgunlaşır olgunlaşmaz yer beni
Tadı beyaz
Rengi tatlı
Kendi yumuşak
Bu anlattığım bir dut tanesi
Bu neyi açıklar biliyor musun
Bir kadını
Bir erkeği
Bir yaşamı
Bir bitişi
Ve bir geleceği

Oktay Avcu

Bir dünya yap

Benim için bir dünya yap
İçinde istediğim her şey olsun
Herkes olsun
Gecenin karanlığına karşı değilim
Hep cesurlar olacak değil ya
Yüreksizlerde korkaklarda olsun
Ama korkutulmasın
Yine kayısılarda Malatya'nın
Muz anamur'un
Çift renkli kediler van'ın
Kangallar Sivas'ın
Bankalarda olsun kuyumcularda
Soyguncular olmasın
İhalelerde yapılsın
Fesat karıştırılmasın
Ekşi narı da seven olacak
Antep'in baklavasını da
Zenginlere karşı değilim
Kimse aç kalmasın
Politikacılarda, koltuk düşkünleri de olsun
Onursuzluk kimsenin kaderi olmasın
Herkes daha güzel dünyalara hizmet etsin
Benim için böyle bir dünya yap

Oktay Avcu

Bir el dokundu ellerime

Bir öpücük kondu yanağıma
Yanak benimdi benim olmasına
Peki, bu dudak kimindi
Senin değilse istemem
Ve sen değilsen öpmem
Beni duvar saysınlar
Bir el dokundu ellerime
Bu sıkılan el benimdi
Peki, bu elleri sıkan kimdi

Oktay Avcu

Bir elimizde militanlığımız

Ne terlediğimiz yetiyor tepeden aşağı
Tuz ve kir koktuğumuz
Ne de yorgunluğumuz yıldırıyor işçiliğimizi
Hepsine inat
Bir daha fazla savuruyoruz balyozumuzu
Karın tokluğuna salladığımız kazma sesleriyle
Çıldırıyorlar şimdi
Çıldırtıyoruz onları
Yakalarını yırtıp düğmelerini koparacaklar
Çırılçıplak öfkeleriyle kalacaklar
Karanlığa aldırdığımız yok
Aldırsak korkacak mıyız
Kaçacak mıyız, yılacak mıyız
Nasılsa bir elimiz de emeğimiz
Bir elimizde yorgunluğumuz
Bir elimizde alınganlığımız
Bir elimizde sevdamız
Gurbetçiliğimiz bir elimizde, yazgımız bir elimizde
Bir elimizde grevlerimiz
Bir elimizde militanlığımız var
Öbür elimizde hücremiz
İşkencemiz ve sürgünlüğümüz olsun
Terk edilmişliğimiz ve tanınmazlığımız

Oktay Avcu

Bir gençliğin yok edilişi

Her şey bir oyun gibi başlar
Kız babasının sevincini görmek ister
Babasına bir onluk verir
Baba mutlu olur
Hemen sevincini gösterir
Bir gün bir marlboro sigarası
Bir başka gün kontör ablasına
Babası her geçen gün az daha çok sever
Daha fazla değer verir
Annesinin de biricik kızıdır artık
Evin en sevileni
Ona da bir şeyler ısmarlamıştır
Her geçen saat az daha saplanır batağına bilinçsizliğin
Arsızlığın esiri olur
Konfeksiyonda bir ayak işçisidir
Getir götür yapar gün boyu
Ağız kokusunu çeker hal bilmezlerin
Anne aybaşında maaşını ister
El koyar kazancına
Kızın gözü kalır hep mağaza vitrinlerinde
Anne son kuruşun hesabını yapar
Güzeldir alımlıdır
Henüz onyedisinde cazibelidir
Ele avuca sığar
Bir gün patron göz koyar
Bir gün patronun ortağı
Kolaydır güzel hayallerle kandırması
Aç bir köpeğe ne atarsan yer
Ve uysallaşır en vahşisi bir tutam et verdiğinde
Bir gün bir işverenle tanışır
Lüks yaşam şatafatlıdır
Cazip gelir
Bir yüzlük uzatır göğsünü okşar
Bir başka gün bir elliliğe bacaklarına dokunur
Kız kardeşinin sevincini düşünür
Tesellidir
Bir başka gün bir onluğa yatağına
Alışkanlık olmuştur
Bedava para, bedava mutluluk, bedava sevinç
Hâlbuki bedeli ağırdır
İlk günlerde bir bıçak gibi saplanan bu dokunuşlar
Artık rahatsızlık vermez çok fazla
Alacağı beş liktedir aklı
Ve annesinin sevincinde
Artık kızını daha çok sevecektir babası
Cebine daha fazla harçlık koyduğunda
Bir fahişe yaratmaktadır istemeden
Bilinçsizce bilmeden
Bu kendi çocuğudur harcadığı
Vurun beni
Kurşuna dizin babalığımı azdır
Bir gün izin için ödün verir

Yanağını okşar patron
Evdeki yangından iyidir
Bir gün işe geç gelir kızmasından endişelenir
Sıkı bir gülüş sarkıtır yanağına
Bir gün bir işyeri sahibi çok beğenir
Âşık olmuştur bir yıllığına
Kiralar sevgisini
Bedava giyecek
Bedava öğle yemeği
Bedava harçlık koyar avucuna
Sözde yardımsever pezevenk
Karşılığını bir başka gün isteyecektir
Zavallı yasemin hala fark edememiştir
Bu kuzu kılığındaki kurtları
Nerden bilsin 19 luk bedeninin
Bir yılda kırklık bir zavallıya çevrileceğini
Sıkı dur yasemin
Henüz çözememiştir
Matematiği de çok iyi değildir zaten
İyi hesap kitap yapamaz
Hep bugünleri görür
Bilemez ki bu günlerin yarınları da var
Ve yarınlar bugünlerden değerlidir
Kız annesinin sevincini görmek ister
Annesi kızına yaptığından habersiz
Hala bir şeyler ister
Aç gözlerine kızının gençliğini gömer
Kaybederler bir gençliği
Her geçen gün biraz daha kirleterek
Ne anne anlar kızı
Ne baba
Ne abla ne kardeş
Kızsa hala çırpınmaktadır
Sonra çerez fiyatına satar gençliğini
Güzelliğini en ucuza
Şimdi as kendini anne
Baba yak kendini
Kimliğimi kaybettim
Bu benim de suçum

Oktay Avcu

Bir gün anlasalar ki

Bir çırpı da parmaklarının üçünü kestiler
Sorgusuz sualsiz
Suçu devrim şarkısı söylemekti
Annesine sormadılar
Kopardılar üçünü parmağının
Kopardılar canını
Midesine yüz kurşun sapladılar
Şaka değil adilce bir mahkeme
Adilce bir karar aldılar
Adil derken adiliği kastediyorum
İşkencelerle yüklediler
Aldatmalarla yüklediler
Aldatmalarla korkutmalarla
İşin kötüsü geriye dönüş yok
Peki kim ödeyecek bir gün anlasalar ki hatalıyız
Anlayacağız
Kim indirecek boynundan yağlı ilmeği
Takarken kolay taktırmıştınız
Kim çıkaracak kefeninden canını
Kim dikecek bu on sekizindeki gencin parmaklarını eline
Belediye çöplüğünden çıkarıp kemiklerini
Bu nasıl suç
Kim ödeyecek bedelini

Oktay Avcu

Bir gün bugün olsun

Karakol karşınızdaydı
Sizi görmezdi polisler
Sorgulamazdı
Karakol komşunuzdu
Belkide siz karakolun içindeydiniz
Ya siz polistiniz
Ya babanız polis şefi
Ne yaptınızsa da kar alırdı yanınıza
Yine de
Bir gün hesap verirsiniz vicdanınıza

Oktay Avcu

Bir gün karanlıktan kurtulduğumda

Birazda bana ışık ayırın
Bende kalkacağım sabah olduğunda
Bende ısıtacağım ellerimi
Aydınlığa alışacağım bir gün
Karanlıktan kurtulduğumda

Oktay Avcu

Bir günde biz

Hadi kalk birde biz uyandıralım güneşi
Bağıralım çağıralım sövelim
Isıtsın aydınlatsın bizi
Hadi kalk
Hadi kalkın
Bizde uyandıralım güneşi

Oktay Avcu

Bir günün hesabı

Bugün seni sevdim
Akşamı
sabahı
gecesi
Saati olmaz sevginin
Bir gün 24 saat
Yirmi dört çarpı altmış
Bin yüz kırk dakika
Çarpı altmış
Seksen altı bin dört yüz saniye
Çarpı altmış hesapsız saniseler
ve nice seneler
Sonsuz rakamlar çıkıyor
Dedim ya
aklım ermez benim matematiğe,
fazla hesaba kitaba aklım almaz,
Kafamı karıştırıyor rakamlar
Bir günde bu kadar seveceğim
bir yılda bu kadar
Çalışma saatleri ayrılmaz senden
Işimide sana böleceğim,
uykumuda
Bana senli geçen zaman yeter

Oktay Avcu

Bir güzel şiir

Şen sevmesini biliyorsun
Özgürlüğe sevdalısın
Barışa ve güzele
Umutlusun ve gelecekten bir şeyler bekliyorsun
Beklemek hakkın
Çünkü sen en güzel insansın
Güzelliğine b,r güzel şiir armağan ediyorum
Bir güzel gelecek dileklerimle

Oktay Avcu

Bir hayvan olsam

Korkaktım korkak olmasına ya
Beni kurbağaya benzetiyordu babam
Oysa tavşan kadarda hızlı tırmanırdım yokuşu
İlla bir hayvana benzetecekse
Neden bu bir sincap değil

Oktay Avcu

Bir kaçak aşk hikayesi

Yarın gidiyorsun
Gidiyorsan beni de götür
Beni de al yüreğinde
Yarın gidiyorum
Yarın seni de götürüyorum
Gözlerini gözlerimde sakladım
Yüreğini yüreğimde
Seni bırakmadan sana sormadan
Seni de götürüyorum
Yine de sen gelme
Sen kal
Kal dedim ya küsme
Sorsaydın
Yarın da kal
Yarın da gitme diyecektim
Şormadın
Öbür gün de kal
Bırakma
Beni de al yüreğine
sakla

Oktay Avcu

Bir kara Çingen kızı

Eteklerinde dalga
Denizi dağıtıyor
Bir kara Çingen kızı
Dalgalar bacaklarını açıyor
Bacaklarını kıskanıyor
Ve çıplaklığını kapatıyor
Yolunu kaybetmiş bir balık eteklerinde
Dalgaları tutamıyor
Eteklerini ıslatıyor
Tuzluluğu kalıyor denizin
Eteklerini silkeliyor
Dalgalar düşüyor
Kuşlar uçuyor bu defa
Dokunamıyor
Ve eteklerinden denize dökülüyor martılar
Derken ağzından ciklet çıynayışı kaçıyor
Denizkızı oluyor bir kara Çingen kızı
Bir kara Çingen bir kara denizkızı
Eteklerinden denize savuruyor bu defa zamanı

Oktay Avcu

Bir kere oldu

Şuramda bir tokat asılı
Senin adını yazdım oraya
Kimse bilmiyor
Oysa yüreğim sızlıyor hala
Sende kendine sor
Niçin diye
Ve kendini sorgula
Suçluysan affet
Suçsuzsan bir şey yok
Ben unutmasam da
Belki unuturum

Oktay Avcu

Bir kürt kadar kürdüm

Bir yolu var
Bir yolu var barışın
Sahip çıkmak
Susmamak
Savunmak ölümüne en cesur yüreklerde
İlk yolu
ve son yolu
Almadan versende olur
Özveri
Fedakarlık şart
Herkese ve her şeye inat
Şahin kanadından kurtarıp özgürlükleri
Bir çınar ağacının dallarında büyütüp
Yapraklarında çoğaltıp
Güvercin kanadında uçurmak
Aydınlara bir görev düşüyor
Ateşlere uzanıp
Yanarken bedeninin her yeri
Acılar içinde sevinerek
Bir ülkeyi kurtarmak
Hoş geldin barış
Hoş geldin kardeşlik
Hoş geldin istikrar
Güle güle ölüm
Güle güle kalleşlik
Güle güle ihanet
Güle güle baskı
Gözdağı ve zulüm güle güle
Bir daha gelme
Git
Çünkü artık
Ne kadar Türksem
Barış için
bir kürt kadar Kürdüm
Bir Ermeni kadar Ermeniyim
Bir Karadenizli kadar Lazım
Rengim bembeyazda olsa bir Afrikalı kadar zenciyim
Çünkü
En sevdiğin renk beyazsa
Kirlendiğinde siyah olur unutma

Oktay Avcu

Bir mayıs taksim 2013 e oktay avcu

Sen varsan
bende varım ERDOĞAN
Sen başbakansan ben şairim
Unutma kalemlerde keskin olur
Düşüncelerde güçlü olur silahtan
ve bir ordudan
Savaşları başlatır
ve savaşları bitirir şiirler
mazluma zulmedersen
mağduru ezersen
17 yaşında çocuklara terörist diyenleri sahiplenirsen
Ben yokum bu işte
Bu oyunu bozarım Erdoğan
Bu kalleşliği
Bu kirliliği kabullenmem
Bir mayıs işçinin bayramıysa
Nerede istersem orada kutlarım
sana sormam
Kimseye sormam
Adam gibi
Alırım rakımı
Alırım çayımı
Herkes ayran içmek zorunda değil
Alırım Çocuklarımı
Alırım sevdiklerimi
İstersem alanlara iner
İstersem dağlara çıkarım
Yengeçliğim tutar
Kocaman silahlardan korkmam
Saldırırım
Kopartırsın belki kıskaçlarımı
Bacaklarımı
Ben bir yengeçsem
sürünerek üstüne gelirim
korkuturum
korkuttuğumu sanırım
ne anlarım senin cani sevinçlerinden
benimki kalıtsal
savunma yöntemim bu
üstüme basarsan ezilirim
ezme özgürlüğümü Erdoğan
kır şu katır inadını
anla beni
Halbuki ne kadar yakabilirim canını
Bir ısırığım karınca gücü
bir çocuğun yumruk atışı say babaya
eşkiyalara
hal bilmezlere
halden anlamazlara
yaptım oldu diyenlere
bombalatma
marjinal yaptırma,

radikalsem daha iyi
sen orjinalsinde ne oldu de
ne oldu de Erdoğan
bir sor
bir sorgula
adammısın ulan de
hödük de
otur oturduğun yerde de
de ERDOĞAN
Ben bir şiir düşünürüyüm
At beni zindanlarına
Derin devletin varsa gönder faili meçhullere
Sende öğren bunları ERDOĞAN
Benim susacağım yok
Kaybedeceğim bir şeyde yok
Sustur
arkamda yok
gücümde bu kadar

Oktay Avcu

Bir mayıs taksim oktay avcu avcı

Sen varsan
bende varım ERDOĞAN
Sen başbakansan ben şairim
Unutma kalemlerde keskin olur
Düşüncelerde güçlü olur silahtan
ve bir ordudan
Savaşları başlatır
ve savaşları bitirir şiirler
mazluma zulmedersen
mağduru ezersen
17 yaşında çocuklara terörist diyenleri sahiplenirsen
Ben yokum bu işte
Bu oyunu bozarım Erdoğan
Bu kalleşliği
Bu kirliliği kabullenmem
Bir mayıs işçinin bayramıysa
Nerede istersem orada kutlarım
sana sormam
Kimseye sormam
Adam gibi
Alırım rakımı
Alırım çayımı
Herkes ayran içmek zorunda değil
Alırım Çocuklarımı
Alırım sevdiklerimi
İstersem alanlara iner
İstersem dağlara çıkarım
Yengeçliğim tutar
Kocaman silahlardan korkmam
Saldırırım
Kopartırsın belki kıskaçlarımı
Bacaklarımı
Ben bir yengeçsem
sürünerek üstüne gelirim
korkuturum
korkuttuğumu sanırım
ne anlarım senin cani sevinçlerinden
benimki kalıtsal
savunma yöntemim bu
üstüme basarsan ezilirim
ezme özgürlüğümü Erdoğan
kır şu katır inadını
anla beni
Halbuki ne kadar yakabilirim canını
Bir ısırığım karınca gücü
bir çocuğun yumruk atışı say babaya
eşkiyalara
hal bilmezlere
halden anlamazlara
yaptım oldu diyenlere
bombalatma
marjinal yaptırma,

radikalsem daha iyi
sen orjinalsinde ne oldu de
ne oldu de Erdoğan
bir sor
bir sorgula
adammısın ulan de
hödük de
otur oturduğun yerde de
de ERDOĞAN
Ben bir şiir düşünürüyüm
At beni zindanlarına
Derin devletin varsa gönder faili meçhullere
Sende öğren bunları ERDOĞAN
Benim susacağım yok
Kaybedeceğim bir şeyde yok
Sustur
arkamda yok
gücümde bu kadar

Oktay Avcu

Bir noel daha

Bir yılı daha süsledik
En güzel renklerle
En beğendiğimiz desenlerle
Bir daha eskidi dostluğumuz
Bir yaş daha yıllandı şarabımız
Kinimiz biraz daha koyulaştı
Bir yılı daha kattık arkamıza
Yenisini de önümüze
Yine koşturacağız altımızda bir faytonla
Dümeni beynimizde
Çevir ha çevir
asıl kötüsü
Ben ihtiyarladım bir yıl
Seneler de bir yıl daha eskidi
Gençliğim bir yıl daha yaşlandı
bir yıl geride kaldı
Geleceğimden bir yıl kaydı
Dünler kaçışıp düşlerimden
yarınlara mecbur kaldık

Oktay Avcu

Bir okul hikayesi

Ben rakımım döküldüğüne üzülüyorum
Bir de harçlığımın tamamını vermiştim
Ulan harçlıksızda kaldık
Rakısızda
Yanında çerez bile almayacaktık
Şurada üç arkadaş dertleşecektik
Sen kokuya başkaldırıyorsun
Namussuzda gerçekten kokarmış
Yine de sahur dedin
Uykularımı böldün
Hoş inanıyordun
Bu senin inancın
Bu yüzden rahatsız olmadım
Takunya seslerinizdi
Yurdun bir ucundan
Öbür ucuna bağıran
Herkesin uykusunu bozdunuz
Gecenin üçünde
Sabahın beşinde
Ya inat
Ya fark etmediniz
Biz bir oruç tutmadık
Vurdunuz öldürdünüz
En yakın komşunuzla düşman
Şimdide beni yargılayıp
Beni doğrulayıp
Beni suçladınız
Oysa ben
Ne iftarınıza karıştım
Ne sahurunuza
Caminiz beni beşte uyandırdı bir ömür
Davulunuz dörtte
İmamınız vaazında kandırdı
Onun maaşı da benden çıktı
Arapçayı da öğrenmeden tek kelime
Dualarla ağlattı insanları
Şimdi bir sarhoş oldum
Bir defa nağra attım
Hep birden yuhladınız
Hep birden boğdunuz sesimi

Oktay Avcu

Bir pazar yeriydi limason

Bir Pazaryeriydi limason
Yüreğimi çaldığında gözlerin
Kömür karasıydı
Kayısı çağlasıydı
Çocukların en çok sevdiği
Çocuklar ağzının tadını bilir
Ve ellerimi sende kaybettiğimde
Belli ki kendimi de yitirdim
Bu kimlik bana ait değil
Ben bana ait değilim
Kaybolduğum her halimden belli
Ne duruşum duruş
Ne bakışım bakış
Yabancı bir ülkede gibiyim kendime
En adi suçu işlemişim gibi
Ha bire yargılıyorum kendimi
İdamlar veriyorum
En cellât yargıcıyım kâinatın
Hitler in subaylığını andırıyor zalimliğim
Bir Pazaryeriydi gökkuşağı
Gözlerini satmıştı bana
Ve yüreğimi almıştı yerine
Hangisi pahalıydı bulamıyorum
Oysa ellerime alsam kömür karası bakışlarını
Bin yüreğim ederdi toprak kahvesi suskunluğun
Hak etsen
Ellerim kül olur
Ellerim ateş
Gökyüzü yanardı
Şimdi hatırlamadığım bu garip sevda
Ne çok yakmıştı gençliğimi
En çok neye sevindim biliyor musun?
Hiç canımı yakmadan ayrıldın
Yani ihanet değildi sebebi
Ne olduğunu bilmiyorum
Sen biliyorsun en azından
Ne güzel bir ayrılıktı bizimkisi
Yinede güle oynaya
Bir halaya tutuşmadığımız kaldı
Kargaların hiç mavi kanatları olmayacak
Onun için dünler hep acı olacak
Ama daha fazla canımı yakmayaca

Oktay Avcu

Bir perde aralığı ışık

Gökyüzü karanlık değil
Ay var
Yıldızlar yanıyor
Odam karanlık
Bana bir oda dolusu ışık
Bir gök dolusu istemiyorum
Güneş var dışarıda
Kuşlar var
Kelebekler
Yeni açacak güller var
Odam da değil
Bana yasak
Bana kapalı bir yerde
Bana da bir perde aralığı ışık
Ben kör değilim
Deniz var mavi gökyüzü var
Yeşiller var
Ben hapsinden uzağım
Odam da insanlığım yok
Evet gülen insanlar var
Ama yaşayan insan yok
Hepsinin umudu var
Hepsinin özlemi var
Hepsinin gök dolusu sevgisi var
Ama hepsi ömür boyu ölecek

Oktay Avcu

Bir saatliğine

Tanrı yarattı beni
Soyumu kilomu ve rengimi gözüm kahve,tenim buğday
Saysanız yirmi diş çıkmaz ağzımdan
Yine de bu benim fikrim değildi
Dedim ya tanrı yarattı beni
Bana sormadılar doğarken
Bir maden işçisinin çocuğuydum
Sorsanız soramazsınız
Tanımazlar
Kim derler adama
Saçlarım siyahın siyahı
Yarısı kel
Henüz yaşamı yarılamadan
belimin kamburu bile var
yine de
beni de tanrı yarattı
itiraz olmaz tanrıya
inananlar bilir inanmayanlar da
kimse değiştiremez suratını
atamaz bir saatliğinde de olsa çirkinliğini
hayal değildir bu
yaşam doğduğumdan bugüne
güne vur geceye vur
aya yıla asıra
ben çıkarırım ortaya
tanrı yarattı beni adım soyadım önemli değil
bu göğüs küçük
bir numara büyüğü olmaz
sütyen değil
neyse o
bu kaş,bu göz,bu el,bu ayak
hepsini toplarsanız ben ederim

Oktay Avcu

Bir sabah kalktım

Arkama baktım
Önüme baktım
Sağımda yoktun
Solumda yoktun nerdeydin
Nerdeydin güzele sevdalandım
Nerdeydin öfkeye sevdalandım
Kızdım kinlendim kimseyi sevmedim
Neredeydin
Bende yaşama sevdalandım
Bir sabah kalktım güneşe baktım sevdalandım
neredeydin

Oktay Avcu

Bir sen kalacaksın

Kinin
Öfkenin
Ve kızgınlığın karıştığı bir sevgi
Ve bölündüğü altıdan yüze kadar
Öfkeni sevebilirim
Ya kinini kim sevecek
Kime sevdireceksin
Korkunu da severler belki
Yargını ve kaçışını kim sevecek
Acını kim saracak kollarına
Ve kim batıracak bir kılıç gibi göğsüne
Öyle ya kinin öfken ve kızgınlığın kalacak
Banada neren
Nerelerin
Bir sen kalacaksın adını bile bilmiyorum
Sende benim adımı
Yarın ben seni unutacağım
Sende beni
Seninde kinin
Öfken
Kızgınlığın
Ve küskünlüğün artacak
Zaten yorgunluğun ve bıkkınlığın var
Acın ve ağıtların boğacak seni
Boğacak biliyorum
İhanetin yanına kalmayacak yani

Oktay Avcu

Bir sevda var üzerimde

Bugünlerin arkasında yarınlar
Yarınların arkasında sevdalar
Sevda başladı mı yalanlar susar
Konuşmaz ağızlar diller
Gözler söz söyler
Yarınlarla gelen sevdalar
Ayşe Fatma ana bacı sevdası
Kardeş baba ekmek iş güç
Kanarya kelebek gül, çiçek sevdası
Düşünce görüş duyuş sevdası
Bir sevda var yüreğimde
Gurbet yalnızlık savaş

Oktay Avcu

Bir sıcak bahar

Kanımız akmıyor
İsteksiz kesiyorlar ya bizi
İstemediğimiz savaşa sokuyorlar
Kavgadan kaçıyoruz
Kan kırmızı güllere benzetiyorum
Kaçışımızı
Sırf koparmayalım diye dağ başlarında açıyorlar
Bilmem nerelere saklanıyorlar
Yine hoyratça koparıyoruz
Ya yakamıza asıyoruz
Ya bir bardak suyun içinde soluyor
Kayboluyor bütün güzelliği

Oktay Avcu

Bir söz

Kendi düşen kendini ağlatırsa
Düşürüleni kim güldürecek

Oktay Avcu

Bir su çek susuz olsun

suyu susuz içersin
birayı susuz
rakıyıda susuz içemezsinya
beyaz peynir
kavun
biraz kavrulmuş et
çerez merez
küfletli iş alkol almak
bana göre değil sarhoşluk
bana bir su çek susuz olsun
doğrusu aklıma gelmişken
suyun yanında rakı istemez tanrı
rakıyıda su diye içirmez

Oktay Avcu

Bir şekilde

Her şeyin bir bedeli var
Bedelsiz yaşamak olmaz
Ama az
Ama çok

Oktay Avcu

Bir şeye dair

Bir karınca ordusu saldırdı bedenime
Yaşasam hadi neyse
Siz olsaydınız ne yapardınız
Size bir ordudan bahsediyorum
Ve savunmasız bir bedenden

Oktay Avcu

Bir şeye denir

Kardeşliğe atılan her adım
Bir zafer
Bir başarıya koşuştur
Onun için biz kardeşiz
Kardeşliğin kıymetini bilmeliyiz
Başarı ve zafer bizim
Mutluluklar bizi bekliyor
Hadi bekletmeyelim

Oktay Avcu

Bir şeyin sırrı

Şen
Öyle birisin ki sen
Ne zaman nereye attıysam seni
Nereye attıysam seni
Bulması zor değil
Kolay oluyor
Kim beni ne zaman attıysa yere
Ayrılık ölümden beter oluyor

Oktay Avcu

Bir şeyin tarifi

Sevmek sahip çıkmaktır
Acısına haksızlığına
Zulmüne
Sadece gülümsemek
Sarılıp öpmek
Okşamak değil
Bağırmaktır bazen
Bazen de susmak
Yükseltmeden sesini konuşmaktır
Coşmaktır bayramlarda
Tepetakla aşağı inmektir şelalelerden
Balıklarca suya tutunup
Korkusuzca ölmektir uğruna bir şeylerin

Oktay Avcu

Bir şeyler anlattılar

Sanki usanmış gibi kaçtık
Terk ettik sevdiklerimizi
Nefretimiz kinimiz yoktu
Öyle ki yaklaşmak istiyorduk
Ağız dolusu küfretmek değil
Ama onlar yaklaştıkça uzağa kaçtık
Ve bir gün bize bir şey anlattılar
İnanmadık yine de inandık
O zaman yenildik yıkıldık
Ve o zaman anladık en büyük hatamızı
Aslında birileri itti bizi
Birileri kapıp kaçırdı
Yoksa ne sana doydum
Ne de uzak durmak geldi içimden
Yıldızlar kadar yaklaşmak
Yakın olmak istedim gecelerine
Sen gecelerden uzak durmadın
Birileri kapıp kaçırdı bizi

Oktay Avcu

Bir şeyleri eskittin

Ben daha yeniyim
Taptazeyim
Yeni başlıyorum her şeye
Sen eskisin
Yılların sesi nefesinde
Yılların eskiliği sesinde
Yılların yorgunluğu üstünde, yılların birikmiş küfürü ağzında
Yılların peş peşe bitişi anılarında
Yılların birikmişliği, yılların ağırlığı sende
Ve yılların kaybolmuşluğu
Dünyanın yaşlanmışlığı sende
Sana ondan eskisin diyorum
Sen hep bir şeyleri yıktın
Bir şeyleri eskittin
Bende bir şeyler eskitmeli ve yenmeliyim
Umutlarıma kavuşmalıyım

Oktay Avcu

Bir şubat klasiği

Aynı odada ısıtmıştık
Üşüyen ellerimizi
Mekân senindi
Sen hiç belli etmedin üşüdüğünü
Ben de etmedim
Deli miyim eder miyim
Sen utancını sakladın
Ben sevincimi saklar mıyım
Düşüncelerimiz sımsıcak
Sohbetlerimiz ateşli
Yine de yanmadı ellerimiz
Avuçlarımızı ovuşturduk gizlice
Birazcık hareket iyi geldi
Şimdi çok daha iyiyiz
Sobamızın olmadığını aklına getirme
Yakmadığını düşün
Böyle daha sıcak

Oktay Avcu

Bir Türk dünyaya bedel değil

ben artık savaş istemiyorum
ben artık ölmek istemiyorum
öldürmekte istemiyorum
cinayetlerinize ortak
caniliklerinize ortak
zulme ortak
ne için olursa olsun bitiriyorum bu ortaklığı
bu kirli tuzaktan ayrılıyorum
ben artık ağlamak istemiyorum
ağlatmakta istemiyorum
ben artık sevinç istiyorum
artık ben güldürmek istiyorum
gülmek istiyorum
siliyorum sayımı bir eksik hesaplayın toplamınızı
insanların üstüne basmadan yürümek istiyorum
yalınayak topraklarımda
korku bir şey kazandırmıyor
ben kaçmak istiyorum
bir Türk dünyaya bedel diyorlarya
inanma
bir Türk dünyaya bedel değil
bunu biliyorum
hiç olmadı
hiç olmayacak
böyle bir şey yok,
komiklik yapmayın,
bu bir şaka
bu bir yalan
insanlığımla öne geçmek istiyorum
herkes Türk olmak zorunda değil
bütün meyveler kayısı olmaz
ve bütün hayvanlar it olmasın

Oktay Avcu

Bir valiye

Ulan vali
Kalem sende
Mühür sende
İmza sende
Silgi sende
Her şey sende
Ama sen her şey değilsin
Her şeye de yetmezsin
Yardımcıların katip
Emniyet nerede
Kimseye yetki vermiyorsun
Sonra yetişemedim
Zamansızım diyorsun
Elbette ki ulaşılmazsın
Bunca kırtasiyeye
Geleni de kapıdan kovduruyorsun
Sen angaryalarla yaşarken
Gerçeğe
Önemliye
Güzele
Yatırıma zaman mı
Zaman mı kaldı
İşte memurluğunda bitti
Ülkede
Her şeyin içinde bende
Hepsi neyse de
Geleceğe yazık oldu
Yazık oldu ülkeme

Oktay Avcu

Bir yerlerden

Boşluğunda ölümün
An kala yaşamana
Ya da yaşamsızlığa
Nerden çıktı şimdi
Bu ibne kurşun
Ya da bu isabetsiz bıçak darbeleri
Şimdi iyi değerlendir zamanı
İyi mi olmalısın yoksa kötü mü
Kalleşlikten bir şey çıkmaz
Gel dürüst ol
Candan ol
Bırak öç almayı kini
İnsan gibi insan ol

Oktay Avcu

Bir yıl tutmak

Ver elini
Elini ver diyorum
Bir yıl tutmak istiyorum
Bir yıl tutmak baksana
Tutmasan düşecekmişsin gibi
Gel yanıma
Bin yıl sarıl, bin yıl öp
Bin yıl kucaklarına al
Bin yıl okşa
Bin yıl koynunda sakla ve bin yıl koynumda kal
Al ellerimi sana veriyorum
Ellerimi sana veriyorum
Ve üst üste bin milyon kere seviyorum
Duy işte duymanı istiyorum

Oktay Avcu

Bir yüzüm hiroşima

Bir yüzüm bethowen
Bir yüzüm aınstine
Kime benziyorum böyle
Bir yüzüm yunan
Bir yüzüm çin
Heredotla diyojen arasında kayboluyorum
Bazen çorçili oynuyorum
Bazen che guevara oluyorum
Bazen hitler
Nobel barış ödülünde bana verdiler
Bir elimde barış güvercini
Diğerinde savaşlar taşıyorum dünyaya
Yeni atom bombaları
Yeni Hiroşimalar yaşatıyorum
Karanlıklara hapsederken başkalarını
Kendimi ışıklara boğuyorum
Arada bir pollyanna oluyorum
Bazı zaman hiç doymuyorum
Yeryüzünün en özgürlükçü şairiyken
En gaddar askeri de oluyorum
bir yüzüm hiroşima
bir yüzüm amerika

Oktay Avcu

Bir yy

Bir yaz günüde olsa
Sensizsem
Sarıl bana üşüyorum
Kıtlıkta gibiyim
Doyur beni
Yüzme biliyorsam da
Bir kaşık suda boğuluyorum
Kurtar beni
Kaldır dünyanın ağırlığını üstümden
Eziliyorum sensizlikten
En güzel yazdığım şiir sendin
En kolay çizdiğim resim de
İzin verme başkası olmasın

Oktay Avcu

Biraz

Karanlığa fener tutan yıldızlar
Yıldızlara bir selam insanlardan
Evvela benden
Önce benden
Hepsi benden
Sana değil
Sana yok

Oktay Avcu

Biraz değiştir

ayağını yorganına göre uzatmıyorsan
Yorganını ayağına göre yap
Yatağını boyuna göre

Oktay Avcu

Biraz ısıtmalısın kışı

Yaşaman gerek
Sevmek gerek dostum
Severek yaşamak yani
Güzeli iyiyi kaliteyi
Ya çirkini
Kaldırıp atmalı mı
Değil, onu da sevmeli
Her şeyi sevmek değil
Bazen de sevmemek
Mesela bir kuşu sevebilirsin
Bir yıldızı uzaklardan seyreder
Ve uzaklardan seversin
Şu denizde boğuluyorsun
Onu da mı sevmelisin
Şu gülü dalında sevebilirsin
Kimileri koklamayı sever
Ama kafesteki kuşu sevemezsin
Belki kuşu değil
Yalnız kafesi sevmeyeceksin
Açlığı sevmezsin
Yorgunluğu ve bitkinliği
Acıyı sevmezsin ezilmeyi de
Gülmek gerek
Ondan sevemezsin
Ağıttan sızıdan yana olanları
Ondan unutulmayı sevgisizliği sevmezsin
Mesela ölüyorsun
Arkanda neler kalıyor neler bırakıyorsun
Ölümü de mi seveceksin
Bir kış günü sobasızlığı sevmezsin
Biraz ısıtmalısın kışı
Eritmelisin camlardaki soğuğu
Bir çocuk neyi sever
Mesela oynamayı
Annesini, babasını, kardeşlerini de
Oyuncaklarını da
Şekeri sever, çikolatayı sever
Ona göre sevmeli insan
Seveceğini bilmeli yani

Oktay Avcu

Birazcık varsan

Tutun buluta
İnsansan sevgiye
Tutun denize
Onurluysan ve varsan
Fırtınadan kopan rüzgâra
Güneşten kaçan sıcağa tutun
Tutun sevgilim özgürlüğe
Savursun seni atsın
Maviye ve yeşile
Ben insanım
Ne kadar iyiysem de değişirim
Evvela kendine tutun

Oktay Avcu

Birazda çiçekleri

Seni sevmediğimi sanma
Biraz seni seviyorum
Biraz annemi
Biraz yaşamayı
Biraz oyun oynamayı
Ve oyun oynarken gülmeyi
Biraz kendimi
Biraz balık tutmayı
Biraz ağır adım yürümeyi
Ve biraz ilkbaharda ıslanmayı
Birazda çiçekleri
Ne sana en fazla
Ne onlara
Hepinize bir

Oktay Avcu

Birbirinden uzak

Sanki bana geleceklermiş gibi bakıyorum
Oysa onlar başkasına gidiyorlar
Fakat uzaklarda gördüğüm yeni gelenler
Yeniden bir güven veriyor bana
Yüzlerine bakıyorum, hepside birbirinden uzak
Ve benden kaçıyorlar
Onlar ki beklediğim insanlar
Uğruna sevda harcadığım
Gelmiyorlar boşuna bekledim
Boşuna heveslendim
Boşuna aldattım duygularımı
Ve boşuna aldattım kendimi

Oktay Avcu

Birde kanaryayı sevmeyin

Yabandaki gülleri koparmak kolay
Gövdesinden ayırmak canını
Birde sahipli çiçekleri elleyin
Kargayı herkes karalar
Vurur vurur yere serer
Hiç karşı çıkan karışan olmaz
Dur deyen engelleyen
Bir de kanaryayı sevmeyin
Bak gülmüyorlar mı size
Ya da bülbülü ağlatın
Bak neler gelir başınıza

Oktay Avcu

Birde şu sinek varya

Aynı odadayız hepimiz
Aynı kapıdan girdik
Aynı kapıdan çıkacağız bir bir
Aynı sevinci paylaşarak
Aynı düşüncedeyiz şimdi
Kanımız ayrı
Canımız ayrı
Suçumuz cezamızda ayrı
Belki bir tastan içiyoruz suyu
Bir bardaktan doyuyoruz
Kaşığımız değişiyor habire
Bir sen benimkini kullanıyorsun
Bir ben başkasınınkini
Birde şu sinek varya
Senin kanını bana karıştırıyor
Benimkini sana
Öyle bir iğreniyorum ki
Bazen yemeklerime konuyor
Bazende uyurken kanıma
Seni bana bulaştırıyor
Beni başkasına
Bazen militanımı sen alıyorsun
Sevdiklerin geldiğinde
Onlara ne güzel görünüyorsun
Karanlığa ortağız hepimizde
Bu bizim en büyük ortaklığımız

Oktay Avcu

Birgün benide biri sevecek

Sen misin gözlerimi kamaştıran
Islak sarı bakamadığımı
Yetmiş köyden kaçıp kovalandığım
Bir gün beni de biri sevecek
Arkamdan yıldızları düşerken gecenin
Sabah oluyor anlaşılan
Hep karanlık olacak değil ya
Yağmurda ıslanırken üşüdüm
Güneş doğar birazdan kuruyacağım
Denizin balıkları karanlık ta mı kaldı
Ne olmuş
Bir defa yanlışlıkla sevdalanmışım
Üstelik söz vermişim kendime
Başkasını nasıl seveceğim
Ölüm var dönüş yok diye yalvarmışım
Unutma bir gün beni de biri sevecek

Oktay Avcu

Biri anneme tecavüz etmiş

Herkes bir yerlerde doğar
Kimi hastanede
Kimi evde
Kimi tarlada
Ve mevsimler değişir birde
Kimi ağustosta buz kesilir
Kimi kışın ortasında yanar
Ben tımarhanede doğdum
Bildiğin deliler evinde
Annem çok güzel bir akıl hastasıydı
Hep beni döverdi
Kucağına aldığında saçlarımı yolardı
Ağladığımda sevinirdi
Ben çok korkardım annemin deliliğinden
Kucağını istemezdim
Annemde başkalarından korkardı
Mesela öksüren birini görse saklanırdı
Yinede annemin kucağını özlerdim
Ve bu deliler evini çok severdim
Kapalı odanın içinde dünyanın en özgürüydüm
Babamı tanımıyorum
Belki bu tımarhanenin en akıllı doktoru
Belki de gece temizlikçisi
Bir hastabakıcıda olabilir
Başhekim olmadığı da belli değil
Biri anneme tecavüz etmiş
Ve annem beni doğurmuş istemeden

Oktay Avcu

Biri kurtarsın

Bana bir kefen parası lazım
Kimse ölmemi istemiyor mu
Herkes çok mu seviyor beni
Parasız ölsem küfredersiniz
Paran yoktu da niye öldün dersiniz
Bir hayırsever
Bir beni sevmeyen
Kimseye yük olmadan
Kimseye aşağılanmadan

Oktay Avcu

Biri ötenazi yapsın

Hastane önünde dikildim kaldım
Ne ilaç veren var
Ne muayene
Kanayan yaram var
Ağrıyor her yanım
Biri duysun beni
Biri görsün
Biri dinlesin
Biri dindirsin uyutsun acılarımı
Biri iğne yapsın beni öldürsün
Diri diri gömmeyin acılara
Asmayın beni pansumansız
Tedavisiz
Bir ötenazi yapın
Bir kurtulun benden

Oktay Avcu

Biri verecek

Bir sahip çıkan olacak
Bu zulme yeter diyen
Bu caniliğe dur diyen
Cesur yürekli bir Yaradan
Biri görecek haksızlığını
Bu oyunlar
Bu senaryolar
Bu filmler
Çok diyecek
Bir özürle
Bir iyilikle
 Bir hayırla
Bitirecek
Son verecek
Takatsiz kaldığında
Al diyecek kullan diyecek
Biri verecek umutlarımı
Biri verecek hırslarımı
Biri verecek kaybettiklerimi
Biri verecek
Ama nasıl verecek

Oktay Avcu

Birileri

Onlar hayvandılar
Hiç kendinden başkasını düşünmediler
Ve yaşama hep bir kişilik baktılar

Oktay Avcu

Birileri kirlenen dünyayı temizleyecek

Sen yaşamın içinde
Bir şeyleri kirletirken
Birileri senin için temizledi hep
Seninde başkalarının pisliğini temizlediğini unutma
Unutma
Birileri kirlenen dünyayı temizleyecek

Oktay Avcu

Birilerinin tanımı

O ne bu dağlara layıktı
Ne bu psikopatların pis kurşunlarına
O bildiğim en güzel insandı
Yaşamın içinde
Çıvıl cıvıl
Öfke dolu öç dolu
Yaşam dolu zevk dolu

Oktay Avcu

Birine

Seni kimseye değişmedim
Ve sen
Hala bende sensin

Oktay Avcu

Bitirmeden

Madem ki gidiyorsun
Beni toprağa gömmeden git
İçinde bir umut kalsın
Yüreğinde beni bitirme
Belki bir gün

Oktay Avcu

Bitmezse

Herkesin ölçüsü bir olsaydı
Bu kız bir cumhuriyeti doyurur derdim
Öyle çoktu ki
Sanki bir orduya yeterdi dudakları

Oktay Avcu

Bitmiyorsun

Bende sevmiştim
Hiç kimse sevmesini bilmezken
Bir zamanlar
Yani adamken
İlk seni sevmiştim, havaydın o zaman
Ve ilk defa ben sevmiştim seni
Halende öyleyim
Güneş yanıyor, güneş sönüyor
Bir bahar geliyor, bir yaprak dökülüyor sararmış
Rüzgarın altında üşüyorum
Seni buluyorum içimde, ısınıyorum
Seni öpüyorum
Bitmiyorsun
Yarınların hepsinde varsın

Oktay Avcu

Bitti

Kötüye kalmadı
Sizde kötüyseniz
Kinliyseniz
Sevgisiz
Sorumsuz
Duygusuzsanız
Size de kalmadı
Kavgaya kalmadı zaman
Barışa az kaldı canım
Sevdaya az kaldı
Bitirdiler azar azar
Yediler
Yedirdiler zamanı
Kötüye kalmadı zaman
Kine
Öfkeye
Sevgisizliğe kalmadı

Oktay Avcu

Bitti şimdi

Hâlbuki sakalımı bugünde tersten kesmiştim
Şenle tanıştığımda başlamıştı bu alışkanlığım
İlk uğurum sandım
Şimdi yanıldığımı anladım
Yosun tutmuş bir sevgimiz vardı
Bitti şimdi
Bitti şimdi
Nerede
Ne zaman
Nasıl olursan ol
Gel şimdi
Sarıl bana
Dokun bana
Kapım sana açık olsun

Oktay Avcu

Biz bir yaşam sevmiştik

Biz bir yaşam sevmiştik
Ah tanrım ah
Söz verdim kendime
Bir sürpriz yap
Güneş doğsun
Dokun parmağını geceye
Yunluğun deresinde boğ soysuzluğu
Cinayet sayılmaz bu
Cezada almazsın
Biz bir yaşam seçmiştik
Yaşamda öldürmek yoktu
Biz bir yaşam sevmiştik
Sevgisizlik yoktu yaşamda
Korkutmak yoktu
İhanet yoktu
Terk etmek yoksa da
Terk edilmek olacak
Kin yoktu
Haset yoktu
Ambargo koymak yoktu özgürlüklere
Haram yoktu
Haset yoktu
Barış vardı
Kardeşlik vardı
Hoşgörü vardı
Esir almak yoktu sevenleri
Tank sürmek yoktu çocuklara
Panzerini siper etmek vardı ezilenlere
Polislik kutsal meslekse
Çok bilmek
Araştırmak
Ve hep haklının yanında olmak vardı
Vur deyince vurmak
Kır deyince parçalamak değil de
Neyi ve niçin kırdığını bilmek vardı
Kalleşlik neyimize
Eğitmenlik kutsal olacaksa
Öğrencilere eğitimi satmakta doğru değil
Bilgiyi beleşe öğretmelisin
Üç kuruşa satılmak ta ne demek
Parayla her şey alınır
Sen satmamalısın
Maaşınla yetinmelisin
Kirletmeden öğretmenliği
Bırak tertemiz kalsın
Yanlış verildiğinde cezalar
Adalet yanıltıldığında
Adil olmayacaksa
Kır kalemlerini yargının
Sana bir şey olmaz
Hesap soran mı var
Ah tanrım ah

Yazı turada kurtarmadı aşkımızı
Hâlbuki turada kazanmıştım
Bir sihir yap
Bitir sevgisizliği yeryüzünde
Sakladığın yerden çıkar cüretkârlığın
Herkes görsün sevginin hep kazandığını
Üstünlük burada
Fedakârlık birinci mesleğim olsun
İkinci mesleğim
Bütün zor görevleri bana ver
Kimsenin beğenmediği ne varsa
En kirli işler
En iyi çöpçü olayım
En iyi bulaşıkçı
En bayat
En kuru ekmekleri bana ayırın mutfağınızın
En iyi susan
En iyi kaybeden
En iyi hizmetkâr
En çok üreten
En az tüketen olmalıyım
En çok kaybeden
Sen yanan ol
Yakmayı başkalarına bırak
Yapan ol
Yıkmayı yakıştırma güzelliğine
Bu gece karanfil ısmarladım kendime
İyi baktım moralime
Elektrikte yoksa balkonumda
Tanrının ısmarladığı ayın ışığındayım
Kirlenen sen ol bırak temiz kalsınlar
Ah tanrım ah
Bir sana söz vermiştin
Hep bana diyorsun
Cennete çağırıyorsun
Değiştir şu dünyanın tersine dönerliğini
Tersine çalan ıslığını değiştir
Sende kullansan diyorum gücünü
İyilikten
Adaletten
Doğruluktan
Güzellikten yana
Tarafsızlık başka bir şey
Susmak taraf olmaktır
Biz bir yaşam özlemiştik
Özlediğimiz yaşam bu değildi

Oktay Avcu

Biz bu devletten az çekmedik

Biz bu devletten az çekmedik
Biz bu devletten neler çektik
Sayımız azdı
İşsizdik
Okumuştuk
Eğitimliydik
Hürmette kusur etmedik
Saygılıydık
Ülkemizi çok sevmiştik
Bölelim demedik
Parçalamak istemedik
Paylaşmadık
Sadece birleştirmek
Sahip çıkmak istedik
Eğitim dedik cezalandık
Adalet dedik coplandık
İnsan hakları, demokrasi dedik kurşunlandık
Ana dilimizi konuştuk suçlandık
Aşağılandık
Ülkemize sevdalıydık
İlk bizi vurdu eline silahı alan
Eline gücü alan
Bizde denedi varını yoğunu, kuvvetini
Mazbata alan,
Kalem tutan
Bizde yazdı idamlarını
Rabbim izin verdi mi bilinmez
İddialar tutanaklar
İthaflar, hayali fetvalar
İftiralar,
Yalanlar,
Hıyanetler
Bir bu devletten az çekmedik
Bir kitap okuduk 15 yıl yedik
Biz kitap yazdık 30 yıl
Bir türkü söyledik cezalar yağdı başımıza
Şiirlerimiz yakıldı
Şiirlerimiz korkutuldu
Çok değil bu böyle olmaz dedik
Sahip çıktık
Doğruları önerdik
Bir açıklama yaptık
Devletin ekmeğini yiyenler
Çok değil az ye dedik
Soyma dedik
Etme dedik
Dur dedik
Yeter dedik
Bizim dedik
Susmadık
Onun için fişlendik mühürlendik
Sürgündeydik

Tecrit odalarında
Hücrelerde
Caydırıldık
Tanklar
Panzerler
Ordular yürüdü üzerimize
Bombalar parçaladı bedenimizi
Biz bu devletten çok çektik
Anamızda ağladı, babamızda
Bizden değil ondan özür dileyin
Sabırlıydık
Vefakârdık
Fedakârdık
Eğitimimiz yarım kaldı
Okullardan atıldık
Bütün kapılar kapandı suratımıza
Çocuklarımız babasız
Eşlerimiz sahipsiz
Biz bu devletten ne çektik
Önemi yok bizden değil
Sevdiklerimizden özür dileyin
İşte fırsat borcunuzu ödeyin

Oktay Avcu

Biz bu kadarız

Demokrasinin her harfini ilmiyoruz
Bazen hata yaparsak affet
Özrümüz var
Anlayabilmelisin bizi
Biz henüz bu kadarız

Oktay Avcu

Biz bu yaz öldük

Yünlü battaniyelerde ısıtmaz yatağı
Aslan kürkü de tek başına
Tavşan potsuda
İçinde insan olmalı
Yoksa fare kediden korkar
Kedi köpekten
Köpek kurttan
Kurt ayıdan

Oktay Avcu

Biz de hırsızdık

Ama çalmadık
Çalmadıksa
Çalmak istedik
Ne fark eder
Aynı şey değil mi
Çalmakla
Çalmak istemek
Kötü bir hırsızdık
başaramadık

Oktay Avcu

Biz de varız

Bu insanlar bizimse
Biz kiminiz insanlar
Nerede sahibimiz

Oktay Avcu

Biz gurbete alışığız

Yolumuz sevda yoludur
Sevda yolunda oynarız oyunlarımızı
Güle eğlene kolkola tutuşur
Sevda yolunda doğar
Sevda yolunda ölürüz
Sevdayla doğar acımız
Sevdayla büyür
Biz sevdasız yapamayız
Sevdayla çoğalırız

Oktay Avcu

Biz miydik

Tanrıyı küstürmek olmaz
Bunca yıl sustum neredeydim
Bunca yıl söylemedim şarkılarımı
Bunca yıl ağladım neredeydim
Neredeydim neredeydim bunca yıl
Yaşamadım neredeydim
Bunca yıl sevmedim neredeydim
Sen vardın
Bende vardım
Neredeydik
Bunca yıl konuşmadık
Küsmüydük
Bunca yıl koşmadık
Bunca yıl kovalamadık
Bunca yıl sevişmedik
Varmıydık neredeydik
Bakmadık
Ne yıldızlara
Ne doğan güne
Kör müydük
Biz miydik
Fark etmedik
Sevinmedik

Oktay Avcu

Biz mutluluk oyunu oynuyoruz

Gülmek var mı çaresizliğe
Biz mutluluk oyunu oynuyoruz
Üzülmek olmaz
Öyleyse kaça satmalıyız düşünceyi
Ve saat kaçta karar vermeliyiz
Kaça ayarlamalıyız geleceği
Ve bu gece saat kaçta bitmeli
Biz mutluluk oyunu oynuyoruz
Üzülmek olmaz
Karar verirken de gülmeliyiz

Oktay Avcu

Biz ne idamlar gördük

Durun hele ne var bunda
Daha bacaklarımız olmadan yürüyüp
Kollarımız olmadan tutacağız
Biz ne idamlar gördük
Ne infazlar
Sizin korktuğunuz kader oyunu
Daha kolsuz ve bacaksız neler üreteceğiz
Cevapsız kalan
tüm Sorulan soruları yanıtlayacağız
Bizden korkan çocukları seveceğiz
Durun hele ne var burda
Sel götürmüş evimi
Ben buradayım
Memleketim burada
Bir şehir silinmiş
Başka şehirler var
Güneş yaz mevsiminde duruyor
Tabii ki deprem olacak
Kazalarda kaçınılmayacak
Şımarmayın hemen
Annem ölmüşse babam var
Ablamda elimden tutar
Durun hele ne var bunda
Daha sizi çok yanıltıp
Çok şaşkına çevirteceğiz
Belki sen olmayacaksın
Biz olmayacağız
Annem senin için ağlarken
Kardeşinin başarısına sevinecek
Şaşıracaksın
Durun hele ne var bunda
çok acılar çektik
daha çok güleceğiz

Oktay Avcu

Biz neyi çaldık

Neyini çaldık dünyanın
Çaldık da çaldıklarımızı ne yaptık
Bırakmayacak mıyız
Hep üstümüzde mi kalacağız
Öleceğim
Öleceğim, günü geldiğinde
Çaldıklarım da kalacak
Çalmadıklarım da
Babam annemi çalmış
Sonra da beni
Ben çocuklarımı çalmadım
Karımı çalmadım
Ne annemi ne babamı çaldım
Kardeşim
Kardeşim uslu dur
Seni de çalmadım
Yaşamın neyini çaldık da
Habire kovalıyor bizi
Kocalayan yok da niye kaçıyoruz ya
Kardeşim
Kardeşim aklını başına al
Çalmadan yaşamasını öğren
Ve sevmeye çalış yaşamayı çalmadan

Oktay Avcu

Biz parasızda zenginiz memet

Biz parasızda zenginiz memet
sanmaki herşey parayla
Biz böylede güzeliz
Kimse bizi saçımız gür diye sevmiyor
Çok fazla paramızda yok cebimizde
Boyumuz posumuz ölçü değil
Birisi aklımıza bakıyor
Çok beğeniyor güzelliğimizi
Başkası
Omzumuzun genişliğine değişiyor aptallığımızı
Biz böylede güleriz memet
Sanma ki hep ağlayacağız
Acıyı bal
Yokluğu bolluk
Çaresizliği umut yaparız
İşte biz böylede severiz memet
Hiç sevilmeden
Menfaatsiz
Rantsız,
Beklentisiz
Biz böyle daha güzeliz memet
Saçsız
başsız
Takımsız
kravatsız
Pardesösüz
Modadan uzak
Modayı yaratırız
Gülümseyerek yaşama
Ne diyorsun memet ne diyorsun
Biz hiç aç kalmadık
Kursağımız da ekmek varsa
Hep toktuk
soğansız da olsa
Katıksız da
Hiç koltuk değneğine ihtiyacımız olmadı
Hep yanımızda taşıdık
Çayımızı şekersizde içtik
İkinci suyuna demlediğimiz de oldu
Ve içkimizi mezesiz yudumladık
Rakısız da olur memet
Biz böylede yaşarız
İşsiz,
aşsız
Odunsuz
ocaksız
Geleceksiz
Sokakları bekleriz
Biz parasız da zenginiz memet
Ne diyorsun memet ne diyorsun
Dünyayı başımada yıksan kızmam
Ben bu düşünceye savaş açmam

Savaşmam senle savaşmam
Seni yenmek yürek ister

Oktay Avcu

Biz uykudaydık

Çocukken çatısız bir evimiz vardı
Babam ölmeden yaptırmıştı
Yağmur yağdığında akardı
Hep çözüm arardık
Küçücük beyinlerimizle
Bulamazdık
Çaresizce
Kab kacak uzatırdık altına
Islatmadan halıları kilimleri
Çok yağdığında
Zapdedilmezdi aka n damlalar
Kovaların çaresizliğini görürdüm
Peş peşe boşaltılan
Annem çaresizce
Hangisine yetişecekti

Oktay Avcu

Bizdik

On dördünde sevdim
Tanımadan aşkı
Bilmeden
Belki susuşuna kandım
Belki bakışına
Bekli de gülüşüne
Kim bilir
Sevdim sandım
Aşk sandım
On beşinde sevilmeden terk edildim
Dertliydim
Kahroldum
Küstüm
Zehrettim hayatı kendime
Ağladım
Ağlattım Sevenlerimi
On dördünde diyorum
Düşünün
Biz böyle mutsuzuz
Bizim derdimiz budur
Derdimiz çoktur
Sonra bulutlar
Dağlar
Taşlar
Kuşlar ağlar anlatsan
Bir reha muhtar çıkar anlatırda
Ağlatırız dünyayı
İşte buna
İşte Bu komediye
Biz yaşamı tanımadık
Savaşı
Kazanışı sevmedik
Biz hiç yorulmadık
Hep yorgunduk
Hiç zinde
Hiç zeki
Hiç başarılı
Hiç çalışkan olmadık
Hep tersiydik
Aptaldık
Kördük
Hep baktık
Hiç görmedik

Oktay Avcu

Bize yakışan neyse o olur

Nerden çıktı bu yorgunluk
Bunca yıl sonra
Biz savaşı usanmadan yaparız
Ötesi bize yakışmaz
Ne soğuk üşütür
Ne ateş yakar
Ne deniz boğar
Ne karanlık
Ne sessizlik korkutur
Ne toprak çürütür etimizi
İşkencelerde konuşturmaz
Yaşarız da yaşatırız
Ne kaçmak olur
Ne çekinmek
Korkma
Bu yorgunlukta kalmaz üstümüzde
Atarız yorganımız döşeğimiz gibi
Atarız anasını satayım
Eskiyen elbisemiz
Kırılan camlarımız gibi
acımadan

Oktay Avcu

Bizi dağlara sürdüler

Anne ben özlüyorum
Ölüyorsam ağlama
Bir kalleş kurşuna vuruldım
Dağlarda yaşamak daha mı güzeldi
Mapuslarda çürümek
Yargısız, sorgusuz infazlar
Yani seni hiç görememek yaşarken
Sevdiklerime dokunmamak
Sarılamamak daha mı güzeldi
Hesabını yapamadığım rakamlar kafamı karıştırıyor
İlkokul öğrencileri gibiyim
Ellinin yüzden büyük olduğunu sanıyorum
Yanılıyorum anne yanılıyorum
Bizi dağlara sürdüler
Güneşi gösterdiler
Oysa güneş kışı ısıtmıyor
Üşüyorum anne üşüyorum
Kentlere sığmadım
Metropoller dar geldi özgürlüğüme
Şimdi geri dönmek istiyorum
Sırama, sınıfıma
Saltanata meze yaptılar gençliğimi
Güzelliğimi, idealistliğimi
Benim kardeşime düşmanlığımı seviyor anne birileri
Savaşlar istiyorlar
Hep akan kan bizim olduğunda

Oktay Avcu

Bizim köyümüz de açardı

Bütün çiçekler, ilkbaharda başlardı güzelleşmeye
Yaz boyu sürerdi bu şahane gösteriş
Bu Pazar
Bu bayram havası
Ve sonbaharda solarlardı
Kimseye küsmeden
Bir dahaki doğuma kadar
Ölürlerdi
Bazıları hariç
Sürünün içinde olmayanlardı bunlar
Adlarını bilmek zor
Bizim köyümüz de
Kar çiçekleri vardı
Kışları açardı
Karların altından fırlar
Renk yarıştırırlardı

Oktay Avcu

Bizim olanlar bizim

Sen Antep'te
Ben Adana'da
Küçük kardeşimse mersinde
Şen Van'da baldız
Özgürlük savaşı bu her yerde
Yaşamı kazanana dek
Annem dizini dövsün
Karımsa ağlaya dursun
Ben mitinglerde yumruğumu savurayım
Sen bir formda ağzına geleni
Kardeşim meydanlarda örgütlesin
Korkma abi bu yaşam bizi yenemez
Biz galip geleceğiz
Kimse farkında değil
El ele kardeşim
Omuz omuza
Bu yakışır bize
Yakışanı yapalım
Sen Malatya'da karımın kardeşi
Sen İstanbul'da okul arkadaşım
Ankara'daki öğrenci kardeşin
Grevlerde işçi babam, tarlalarda çiftçi anam
Bu yaşamda bizim
Bu kavgada
Bileceğimiz tek şey bu olmalı
Sloganımız
Bu yaşamda bizim bu ülkede
Bizim olanlar bizim
Bize verin

Oktay Avcu

Bizim sokak

En çok ben ıslanırım güneşte
Ve siz yağmurda alışmışsınız ıslanmaya
Hep aynı
Ben güneşte üşürüm
Güneş sokağındadır evim
Yorganım güneş
Yatağım toprak
Bizde güneşten evler yapılır
Güneşten odalar
Güneşten arabalar
Ama yine yağmur yağar
Güneş sende ıslanırsın
Yaşsan da
Güneş sokağında gölgelerde vardır
Güneşten kaçan
Güneşten insanlar vardır sıcacık

Oktay Avcu

Bizim türkümüz

Kim söyledi bu türküyü
Ağzımdan çıktığı kadar taze
Sanki ben söyledim de haberim yok
Kulaklarım kulaklarım da çınlayan bu seste ne
Ben mi bağırıyorum
Bana mı sesleniyorlar
Delirtiyor mu yoksa beni yaşam
Bu insanlar ağlıyorlar
Ağlıyorlar mı
Ya bu parmakların dokunuşu
Tanıyorum işte onları
Bir şeyler anlatıyor bana
Sevdiklerim
Geride yapayalnız bıraktıklarım
Kaderimin çekilmezliği desem
Kadere inanmıyorum
Bu dokunuş
Dokununca ağlamayı anlatıyor
Onca yılın çalınışı, haksız ve izinsiz
Baskılarla akla gelmedik
Ve yine susunca
Yaşamı yutuşunda anlatıyor
Seni anlatıyor işte
Kavganı ve yinede bizi anlatıyor

Oktay Avcu

Bizimse size ne

Geceler bizimse
Yırtarız karanlığın bir kısmını
Aydınlığı açarız
Bizsek eğer kalem tutan
Bizimse bu kalem
Bu kalem tutan eller
Ve bizsek insan olan
Bu yürek
Bu bilek bizimse
Bizsek kaderimizi yaratan
Yeneriz
Bazen yeniliriz
Zaferlere
Yenilgilere koşarız
Yılmadan
İstemeyiz sinmişliği
Kokuşmuşluğu
Olur ya
Yine de savaştır
Yeniliriz
Ölürüz

Oktay Avcu

Boğma beni yüzemiyorsam

Bir elimi bıraksan da
Diğerlerini tut
Boğma beni okyanuslarda
Yüzme bilmiyorsam
Ve izin verme köpek balıklarına
Bir elimi tut
Düşürme beni uçurumlara
Kanadım yok
Parçalama beni sensizliğin taşlarında

Oktay Avcu

Boğsun diye seni

yüreğime anlatamadım sensizliği
dinletemedim
bir nehir akıyordu yanağımdan
dayanamadım
yüreğime çağırdım nehirleri
boğsun diye içimdeki güzellikleri
taşırdım çoşkun sellerinde korkunçluğun

Oktay Avcu

Bombalar patlarken çıtırtıdan

Bir yüreğim vardı
Bir yüreğimi de
Bende bir şey vardı sana sundum
Bende bir şey kaldı
Sen hızla kaçarken sevdamdan
Çaresizliğimi anlayamazdın
Bombalar patlarken beynimde
Çıtırtısını da duyurmadan
Öylece bitirmeliyim bu aşkı

Oktay Avcu

Bombalar sar bedenine

Altısında bir çocuk
Ne kavgayı bilir
Ne barışı
Ayağını da ateşe sokar
Ellerini de
Nasıl yakıyor kendini korkusuzca
Önce canı yanacak
Ve ağlayacak
Sonra tanıyacak
Ama bazen çok geç olacak
Cesaretine hayranım
Bombalar sar bedenine
Bilse yanar mı
Bilse yakar mı
Bilmeden
Öğrendiğinde
Vakit çok geçtir
Altısında bir çocuğa benzet şimdi kendimi
Kör bir adam
Bas dersin uçuruma
Kendini Everest'ten atar aşağı
Ve çocuğa tetikle dersin silahı
Beyninde patlar
Ve inanana
Allah için yap dersen
Sevap sayar caniliği
Bombalar sarar bedenine
Ve patlatır kendini
Bilmeden

Oktay Avcu

Boşalmasın

Bir sen indin
Boşaldı bütün tramvay
Bir sen indin
Boşaldı caddeler
Boşaldı bu şehir
Boşaldı bu kent
Sen miydin bu şehri dolduran
Sen miydin bu denizi taşıran
Bir kurulanmaya çıktın
Susuz kaldı balıklar
Kurudu nehirler
Kurudu deniz
Sen miydin yaşam
Anlamadım
Bir sen miydin
Anlasam
Anlamsız olur
Bir sen indin
Ne oldu dünyama
Ne oldu bana
Bir sen miydin sevdiğim
İnanmam
İnanmıyorum

Oktay Avcu

Boşlukta bir şiir

Mevsim kış değil
Gecenin on ikisini de göstermiyor saatim
Yanılmazsam körde değilim
Miyopluğum dışında
Ama güneşi göremiyorum baktığımda
Aradığımda yok
Sanki çok şeyler eksik
Körelmiş bendeki hisler
Sabahın altısına da aldırdığım yok
Tarlada ırgatların kavrluşuna da
Bir şeyler kayıp
Denize giriyorum
Dalgalar çarpmıyor
Boğmuyor da derinliği
İnsan bakar kör olur ya öyle
Beynim de düşünce adına bir şey yok
Bitkisel yaşamda gibiyim
Onca insan konuşurken çevremde kulaklarım sağır
Duymuyorum
Biliyorum bana seslenmiyorlar
Yine de aralarında konuşuyorlar
O kadar gecede yıldız olmaz mı
Ay olmaz mı
Karanlık olmaz mı
Ben yok zannediyorum

Oktay Avcu

Boşuna

Kimseye açma kapıyı ben sanıp
Ya gelirim
Ya da gelmem bir daha
Bu son gidişimdir belki
Yanılıp açma
Ben değilim gelen
İstersen
Kim olduğumu sor
Sesimi dinle
Kulak ver
Ben değilim
Ben böyle mi yürüyorum
Böyle mi çalarım zili
Konuşurken böyle mi başlarım söze
Böyle mi bitiririm sözümü

Oktay Avcu

Boşuna mı

İnsanlar kaderlerini yaşamalılar
Öyleyse boşuna mı savaşmak
Ve boşuna mı savaşırken ölmek
Zindanlarda çürümek boşuna mı
Zavallı insanları savunmak

Oktay Avcu

Boşuna seviniyorlar

Boşa çalıyor bu gemi borazanını
Cebeli tarıktan marmaraya
Yolcularda boşuna sallıyor ellerini
Boşuna seviniyorlar
Kucaklamayacaksın onları
Yine de
Bir sokak duvarının ardından
Gizlice arayacağım kimseye görünmeden
Bulamazsam
Sonraki gemiyi bekleyeceğim
Aradığım yok içinde
Doğrusu mu sen yoksun
İnmeyecek merdivenlerden koşarak
Anlaşıldı gelmeyecek
Gelmeyecek küskün
Yine de bekliyorum
Umut işte
Şevgi işte
Özlem
Hasret
Aşk işte
Ve merak
Bir sürgünün dönüşünü görmek
Sarılıp sarılıp öpmek
Şakalaşmak
Yılların biriken köleliğini atmak
Adımlamak limanı boydan boya
Bir Sovyet yapısı Moskova ayağıyla
Ve sonra
Bir Moskova sigarası koklatmak Amerikalılara
Balıklara atmak izmariti
Boşuna bu hayaller
Boşuna bu uğraş
Boşuna bu çaba
Ve anladım ki her şey boşuna

Oktay Avcu

Boyacıysan

Ben iki elimde sallamak isterdim fırçamı
Ama bir elim var
Yine de sallıyorum
Şana iki elimle dokunmak
İki gözümle bakmak
İki kulağımla duymak isterdim
Diğerini saklamadım
Diğeri yok

Oktay Avcu

Boyanmasaydın

Bu siz miydiniz
Pardon
Dün sarıydınız da
Siz sarıydınız aslında
Göremedim
Pembeydi bildiğim
Kaybolmuş boyanın altında
Seçemedim
Üzgünüm
Sizin dudağınız nerde

Oktay Avcu

Boynumu astınız

Siz sevgileri suya attınız
Ben kendimi
Siz köle görmek istediniz
Ben özgür
Siz kırmızı gülleri kopardınız
Ve kanattınız
Ben yaralarımı
Kendimi kopardım
Siz kıskançtınız, kalleştiniz, kötüydünüz ve kustunuz
Ben ondan savaştım
Umutlarımı istedim
Ve ölüme koştum
Ve siz boynumu astınız
Ben geleceğimi askıdan aldım
Ve yıktım darağaçlarını
Çingeneliğinizi yendim
Yendim işte

Oktay Avcu

Boynuzlandım

dün en sevdiğim sen
bu gece başkasının kollarında
boynozlandım
aldatıldım
bugün seni affediyorum
ne kadar silik
ne kadar sıradan
ne kadar biçare
ne kadar soysuz
en kirli seni yine koynuma aldım
ve yüreğimde taşıyorum
sana sorsan
ne kadar anlayışlı oluyorum
ne kadar centilmenim
en sevdiğim eşimi başkaları ne yapıyor
ben ne yapıyorum

Oktay Avcu

Böyle bırakıp gidemem

Seni vuracak tabancam yok
Bilmem ne marka
Hadi yedi atmışlığım varsa da olmaz
Seni kesmeye keskin bıçağımda yok
Varsa da ben alışkın değilim
Sana sahanda zehir sunacak kadar gaddarca değilim
Ne yapalım öyleyse
Böyle de bırakıp gidemem ki bir başına
Beni hiç kimse tanımıyor mu
Tanıyan varsa konuşsun
Hiç kimse duymayacak mı öldüğümü
Ben böyle bırakıp gidebilir miyim sevdiğimi
Biriniz konuşun
Biri konuşsun içinizden

Oktay Avcu

Böyle bir Türk olmadım

Ben Amerika'nın en zengin eyaletlerinde
En lüks semtlerin
Çöp sepetlerinde çıkan
En güzel sürprizli oyuncaklarını
Şafağın sökmesine az kala
Saklanarak bulmadım
Onu yapanlar bilir
Sadece çöpçüler değil
Çöpçülere kim iş bıraktı ki
Ev sahipleri de anlar
Zengin kiracısı olan
En değerli eşyaları
Bir saat
Bir kolye
Bir radyo
Bir yüzük
En gümüşünden
Bugün halı
Bir gün kovboy şapkası
Dünkü partiden kalan
Bir henüz toprağa değmemiş nike
En sporundan
Bu kot blue ve jeans
Güzel hava atılır markasıyla
Bedeni de uyar
Boyu da uzun olursa Amerikalıların
Biraz Türkçeleştir
Yani kısalt
Kes
Kendine benzet
En açık sahneli miki kasetlerini de söylemedim
Babanın oğluna satarsın iki beşliğe

Oktay Avcu

Böyle daha güzelsin

Sen böyle güzelsin
Yaşarken
Doğalken
Severken
İnsanken
Değişme kal
Özenme
Çalma başkalarının çirkinliğini
Küsersen güzelliğin kalmaz
Kıskanırsan çirkinleşirsin
Böyle kal
Olduğun gibi

Oktay Avcu

Böyle isterim

Konuşmamı istemiyorsanız
Sustuğumda
Ağzımı
Kollarımı
Uygarlığımı bağlayın
Ve denizin en derin çıkmaz boşluğunda saklayın
O zaman
Ne kağıt tutabilirim
Ne kalem
Ne de haykırırım
Duyanda olmaz ağıtlarımı
Bütün özgürlüğüm sizin olur
Yani köleniz olurum
Yine de küfürler yağdırırım
Söverim
Suratınıza olmasa da
Lanetlerim hepinizi arkanızdan

Oktay Avcu

Böyle olsun

Böyle bir resmini çek
Körken, sağırken, topalken
Ve yürüyemezken
Yaşamasını bilmezken
Birde şöyle
İstediğim gibi olsun
Ay yeşil
Güneş yeşil
Uçan bulutlar yeşil
Kargaların gagası siyah kalsın
Onlar siyah ötsünler
İnsanlar sevgilim
İnsanlar gülücüğüm
İnsanlar insanlığım
Tam mutluluğum gibi
Umutluluğum
Kavgam gibi
Şevdam
Özlemlerimdeki dünyanın resmini yap bana
Yıldızları, güneşi aydınlık
Işık dolu yap isteklerimi
Gece yine karanlık
Zindanları aldırma
Olmasınlar
En yükseğe yap özgürlüğü, herkes okusun, herkes görsün
Şu beyaz kağıda as

Oktay Avcu

Böyle yandı Muhsin

Ne sen vardın kalktığımda
Ne ben
Ne Muhsin
Üçümüz de yoktuk
Ben kaybolmuştum gecenin karanlığında
Sen sadece hayaldin zaten
Balıkçı muhsinse fenerini yakmış
Kısmetini bekliyordu denizin bir köşesinde
Bir elinde olta
Diğerinde yem
Yıllanmışlığı martılarla sohbetin
Dudağına şarkıların en güzeli
Ve yosun tutmuş ayakları
Balıkların da hepsi tanıyor onu
İki defa ağına takılan bile var
Birincisi de küçüktü, işine yaramadı muhsin'in
İkincisindeyse kocamanlığıyla yırttı ağları
Ve kanattı kulaçlarını
Deniz kırmızıya boyandı
Sonra bir kasırga esti
Kulübesinde feneri düştü
Ve alevlendi Muhsin
Gece kırmızıya boyandı
Yandı,
Yandı muhsin'in kulübesi
Yandı Muhsin

Oktay Avcu

Böyleyken

Bütün caddelerini ezberledim mahallemizin
En iyi ben kayboluyorum
Saklanırsak
Nereden girilir
Nereden çıkılır
Hangi cadde
Hangi sokağa bağlanır
Hangi numarada kim oturur
Ama bulamadım seni
Bulamıyorum
Okulun
Çalıştığın
Dershanen
Yine bulamıyorum seni
Nerdesin

Oktay Avcu

Bu allahı hiç sevmiyorum

Hep bir şey olmasın diye sustum
Anneme kızıyor, beni cezalandırıyor
Bu tanrıyı hiç sevmiyorum
Babam suç işliyor ben yanıyorum
Ben komşumuzun bostanını bozuyorum
Ablamın karnını ağrıtıyor
babasının acısını oğlundan
annesinin cezasını kızından
dedesinin suçunu torunundan çıkartıyor
sonra yapanın yanına kar kalmadı deniliyor
bu nasıl bir hesap sorma
bu nasıl bir matematik
bu nasıl bir adalettir

Oktay Avcu

Bu aşk burada bitsin

En büyük sandığım aşklarda
Bir yağmur tanesi ıslaklığında dayanmıyorsa güneşe
Acıya ve ihanete direnmiyorsa
Yok oluyorsa bir defalık bakışlarda
kaçamaklarda ve sevişmelerde
Artık aşkada, sevgiyede inanmam
Sizde inanmayın kimse inanmasın
Benim canım yandı
Herkes yanmasın

Oktay Avcu

Bu aşka aşk denmez

İlk kâğıtlarla konuştum sana
Korkumun
Ve utangaçlığımın arkasına saklanıyordum
Sevgimin yetersiz olduğunu sanıyordum
ben mektuplara anlatıyordum
Onlar sana
En anlaşılır duygularımı
Kâğıtlar ne anlatırdı anlatılanın dışında
Ne bakışını
Ne duruşunu
Ne masumluğunu
Ne bilinmeyen soruları yanıtlardı
Bu nasıl bir sevdadır ki gizlenir
Geceler boyu uyuyamazsın
Gündüzler kendini kaybeder arto nun meyhanesinde
Anlamsızdır olup bitenler
Sen yinede her şeye rağmen anlatamazsın
Bu nasıl bir korkudur
Bu aşka aşk denmez
Sevda denmez
Sevgi denmez
Bu bir sevgisizliktir
Olmayan sevdanın var sanılışıdır
Sevsen haykırırdın
Sevsen susmazdın
Sevsen korkmazdın
Sevdanın suç olmadığını herkes bilir

Oktay Avcu

Bu aşkı bitirmeliyim

Bu aşkı bitirmeliyim
Bir şey var kaybettiğim
Nerede olduğunuda bilmiyorum
Ne olduğunuda
Ama bir yerde olduğu kesin
Bir aşk var kaybettiğim
Değeri desen
paha biçilmez bana göre
sana göreyse
belki beleşe gitmez
adı aşk
adı sevgi
adı sevda
almaya gücün yetmez
bir yer var gitmek istediğim
neresi olduğunu bilmiyorum
bulamıyorum bulamıyorum
ulaşılması belki güç
belki imkansız
belki çok basit
ah bir yenebilsem gururumu
bu kafayla sayım eksilmez
uzamaz boyum
hep aynı kalırım

Oktay Avcu

Bu bana yanlış

Nasıl öveceğim sevmediğim insanları şimdi ben,
Hadi söv dersen söverim
Kov dersen kovarım
Döv dersen de döverim
Ama o başka
Bu başka işkence
Bu bana zulüm
Bu bana ölüm
Bu bana yanlış

Oktay Avcu

Bu başka deniz

Sahi mi şimdi bu rıhtım
Bu gemi
Bu deniz
Bu dalgalar
Bu martılar
Bu balıkçı ağı
Bu Kulübe
Bu gökyüzüne değen palmiye
Bu restoranlarda eğlenen insanlar
Bu şarkı söyleyenler sokaklarda
Bu yaşamaya çalışanlar
Bu yeşil
Bu mavi
Bu renkler sahi mi
Sahi mi şimdi bu yaşam
Ben var mıyım
Sen var mısın
Şu köşede şarabına sevdalanan dilenci
Ve sarhoşken kendinden saklanan oyuncakçı
Var mı

Oktay Avcu

Bu ben

Neyse istediğin
Al senin olsun
Bu ömür
Bu can
Bu ben senin olsun
Bu yaşam
Bu gülüş
Bu susuş
Senin olsun
Bu yolda yürüyüş
Bu koşuş
Bu haykırış
Bu seviş
Bu isteyiş senin olsun

Oktay Avcu

Bu bir rüyaa

saatim yok
yanılıyorum
hatta yanılmak istiyorum
ama bu ne gelmez altıymış böyle
sen gelirdin 6 da her akşam
beklerdim açardın kapıyı sessizce
otururdun yanıbaşıma
şakalaşırdık
havanın kararması 6 yı göstermez saatlerin
bu kışın birde yazı var
yaz ayları 9 u bulur gece
yinede seni yalancı çıkarmasın
sabahın olmasıda
yanılıyor olmalıyım
bu bir rüya
sen gelirdin
aldatmazdın
ne oldu sana böyle
telefonlarında kapalı
bu bir rüya
kendimi çimdikliyorum
ama canım yanıyor
çünkü bu bir gerçek
rüya değil
gelmeden sabah oldu

Oktay Avcu

Bu deniz idam sehpası

Ayaklarım buz kesilirken nöbetlerde
Seni düşünmüşüm ayaklarımı bırakıp
Unutma seni sevmişim
Kafamda şimşekleri çakarken açlığın
Senin için savaşmışım memleketim
Geleceğimi geçmişimi bırakıp
Ben bir parça koparmışım yaşantımdan sevdiklerimden
Ve senin için ayırmışım vatanım
Boğulurken de seni düşünmüşüm evvela
En son denizde savaşın bitiminde az kala
Bu deniz idam sehpası karıcığım
Bildiğin mavi su deryası değil

Oktay Avcu

Bu dünyaya diyorumki kısaca

Bir dünya arıyorum yaşanılacak
Buluyorum
Bakıyorum aradığım dünya bu değil
O dünya bana sıcak gelmiyor
Yeni dünyalara keşifler ihale ediyorum kendime
Sen beni aşkım değilsin artık
Bu cezayı veriyorum yaşama
Ve dünyaya diyorum ki usulca
Ben seni sevmiyorum
Sevmeyeceğim
Belki dünyanın umurunda değilim
Ama ben böyle de mutluyum
Bütün ihaleleri ben kazanıyorum
Üzerime yıkılıyor en zararına işler
Korkusuzca söyleyebiliyorum
Ve cesurca kabulleniyorum verdiğim sözleri
Cam kırıkları arasında dağılmış buluyorum bedenimi
Yeni kaza yapmış bir araçtan iniyorum
İncitmeyin diyorum beni
Herkes doktor değil ki
Tekme tokat sarıyorlar yaralarımı
Bende içimden ağlarım
Kimseye göstermeden gözyaşlarımı
Bir dünya arıyorsam yaşanılacak
Sen benim aşkım değilsin artık
Bu liman
Bu nehir değişmeli
Tersine akıtmalıyım

Oktay Avcu

Bu dünyayı tanımıyorum

Artık abuzer kebabı yok
Tek lavaşlı tantuni yok
Kola yok
Sakız yok
Sevdiğin ne varsa yasak bana
Öpüşmekte
Bu şehir mersin değil
Bu dünyayı tanımıyorum
En samimi gülüşün yok
Bu internet cafe soğuk
İnanmazsan dokun bana
Nasıl buz kesileceksin ağustosta
Üşüyorum kapatın klimaları
Üşüyorum kendime buz gibiyim
Anladım ki sensiz yaşanmıyor
Ama seninle de olmuyor
İkisinin ortasını arıyorum
Sensizliğe alışılır mı bilmiyorum
Alışılmayacağından korkuyorum
Sensiz bu dünya da yalnız kaldım

Oktay Avcu

Bu falcı kalleş

En mavi gömleğimin altındaki
Bu şalvar kılıklı pantolon şahit
Tam altı yüzyıldır yastayım
Yıldız falına baktırdığımda
Gözlerime bakmadı hiç gözlerin
Ne öleceğimi bildi
Ne seveceğini söyledi
Bu falcı kalleş
Yalancı
Bekle bile demedi
Öyleyse beni hep avare havlayan bir ite benzetti
Kulaklarımın tepirliğinden olmadı
Seninde bana hiç göz kırpmayışın

Oktay Avcu

Bu gece

Seslenmeyin
Uyumaya geldim
Ne rüzgar ağzını açsın
Ne de ağaçlar yapraklarını döksün
Orman sussun
Konuşmasın kuşlar
Ve yıldızlar
Gökyüzünde ağlasınlar
Gün doğmasın
Şafak sökmesin
Gözlerim açık uyuyacağım
Bu gece
Kimse gözlerimi açmasın

Oktay Avcu

Bu gemi

Bu Akdeniz
Bu ben
Beni hiç sevmeyen
Yatağımı paylaştığım karım
Bu kendi evim
Dikenler acıtmıyor canımı
Doğup büyüdüğüm şehri tanımıyorum
Bütün perdelerini açtı güneş
Kararlı bu sabah denizi ısıtmaya
En kirli çamaşırlarımı yıkamalıyım
Kendimi de temizlemeliyim
Eminim ki ruhum tertemiz
Utanıyorum karışmaya insanlığa
Pis kokularımı atmalıyım
Biraz tuz olsun
Biraz yapışkanlığım
Parada yok
Sakalımı bıyığımı kestirsem
Bedava ya da kesmez berber
Kovanda olur azarlayan da
Cömert bir berberde rastlamak zor
Yağmurda ıslanmıyorsam bir iş var bunda
Tanrımda takmış kafayı bana
Nedensizde boğulmama izin vermiyor
Ne de kamyon altında ezilememe
Barutlar bile kalleş patlamıyor

Oktay Avcu

Bu günde her şey var

Hiçbir yarın
Bu günden daha güzel olamaz
Çünkü belki yarın ben olmayacağım
Bensiz yarının nesi güzel
Belki sen olmayacaksın
Sensiz nesi güzel yarının
Belki yarın olmayacak
En güzeli bugün günlerin

Oktay Avcu

Bu gününde yarını olacak

Ve sevda yağmurları yağarken yüreğine
Islandığında
Sevmeyi dene

Oktay Avcu

Bu kaçıncı sevdanlanmışım

Bu kaçıncı aşık
Sana sevdalanan
Bu kaçıncı mektup
Cevapsız kalan
Bu kaçıncı şarkı
Senin için yankılar
Bu kaçıncı ağlayışım
Kaçıncı sevdalanış
Bu kaçıncı kırmızı gül
Sunulan demetlerde
Gül ağacında ne bir gül, ne dal kaldı
Ağaçlar çırılçıplak
Sense dolup taştın
Yetmiyor mu
Sevda kalmadı sunacağım
Bu kaçıncı söz verişin
Bu kaçıncı bekletişin
Kaçıncı aldatışın
Bu kaçıncı sevmeyişin
Bilmiyorum ki bu kaçıncı sevdalanışım

Oktay Avcu

Bu kaçış niye

Ben biraz yaklaşıyorum sana
Sen kaçıyorsun
Sen biraz yaklaşıyorsun
Ben kaçıyorum
Aynı şey
En iyisi
Ne sen yaklaş ben kaçayım
Ne ben yaklaşayım sen kaç
Olduğumuz gibi
Bulunduğumuz yerde kalalım ikimizde

Oktay Avcu

Bu kadar insansın

Yorgun bir eşeğe
En zinde halinle bindiğinde
Aldığın hazzı
İnsanlığına bağlıyorum

Oktay Avcu

Bu kadar kolay

Deniz senin değil oğlum nasılsa
Canın çok sıkılıyorsa
Atarsın gider kendini denize
Boğarsın nefesini
Acını ve çirkinliğini
Boğarsın kendini
İşte ne can sıkıntın kaldı
Ne sen kaldın
Bu kadar kolay yaşamak
Ve mutlu olmak bu kadar kolay
Ama yine de son defa kız kulesini görmek istersen
Çözersin saçlarının bağını
Çözersin problemlerini
Açarsın pencereni ve bakarsın
Ve okumak istersen son defa Nazım'ı
Bir kitapçı dükkânına uğrar da
Ancak kapalıdır bu saatte kitapçılar
Gecenin on ikisinde açmazlar biliyorum
Sabahı beklersin
Ve nazım'ı okursan belki vazgeçersin
Çok iyi biliyorum vazgeçersin

Oktay Avcu

Bu keloğlan o değil

Keloğlanın masalında yediği
Sıcak ekmeğe dürüm yaptığı kavurma
Bu değil
Yeni de çıksa ocaktan
En dağdan da getirsen keçileri
O filmlerdeki et bu değil
Aynı tadı vermiyor
Ferhat ile şirin in yaşadığı aşk bu değil
Bizim aşk sandığımız
Patates cipsi
Bize asıl yiyecek lazım
Garnitür değil
O güzel insanlar nerde
Bunlar sahte
Bunlar satılık
Bunlar ucuz
Keloğlanın annesi böyle dövmüyordu oğlunu
Ve böyle sevmiyordu da
Her şey iyi bir insanlık
Ve güzel şeyler içindi
Başka niçin kızmıştı annesi oğluna
Ve ne için hep sözünden çıkmamıştı keloğlan

Oktay Avcu

Bu kış ölmeliyim

Hiç kimse susmadı sen konuşurken
Peki sen neden sustun
Neden herkesi dinledim
Onların tersi, alçalmak mı istemedin
Hep yüksekte mi kalmalıydın
Hep onurlu
Hep asil

Oktay Avcu

Bu kızlar bu sevgiyi haketmiyor

Tut elimi yüreğim
Düşersen seni ben tutarım
Kimseler gülmesin severken çektiğim acılara
Seni seviyorum
Malatyalının kayısıyı sevdiği kadar
Bilirim mersinli de portakalı sever
Tut elimi yüreğim
Portakal bahçeleri kalmadı artık
Şehirlere beton binalar yapıldı
O daha çok para getirdi
Emeksiz
Zahmetsiz
Yaktı portakal kokan denizleri
Ve kayısılarda para etmiyor artık
Unutma tut elimi yüreğim
Bu kızlar bu sevgiyi hak etmiyor
Kulağını bana ver yüreğim sana sesleniyorum
Ben bu şehri terk ediyorum
Orda kalma kirlenirsin
Sana kimse acımaz

Oktay Avcu

Bu memleket bizim

O asılanlar
O kurşunlananlar
O mapus damlarında çürütülenler
Ve dağlarda kaybolanlar
Senden az mı sevdi memleketini
Az sevdide neden öldü
Sevmedi de niçin savaştı
Bu memleket bizim
Kimse benden çok sevdiğini söylemesin
Ve sanmasın
Gücenirim
Ve küfürler savursam katlansın
Kimse benden çok sahip çıkmasın
Ne zaman paylaştık vatanı
Sana çok
Bana ne zaman hiç düşmedi
Gel sülo
Gel eco
Gel neco
Gel diğerleri
Beraber savaşlara girelim
Gelsin ölüm fermanı verenler
Ben iülkeme hapsedenler
Gel beni düşman sayıp mapuslara atanlar
Kurşunlayanlar parayla
Biz vatanı sevenlere
Sahiplenenlere düşmanız desin
Kahpece, korkakça, orospuca kaçmayın
Hodri meydan, işte meydan
Bu memleket içinse
Sen parmağını koy, ben başımı
Burada kim koyuyor sevginin ölçüsünü
Kime göre nasıl belirleniyor
Soruyorum
Kim nasıl anladı
Bir karış toprağıma ve insanıma canımı vermeyeceğimi
Nasıl yargıladı beni soruyorum

Oktay Avcu

Bu muydu sevgi dediğin

Elimi tuttun
Ellerim ellerinde kaldı
Bir ömür
Farkına bile varmadın
Söz verdin unuttun
Sözünü tutmadın
Delikanlılık bu muydu
Bir ömür dedin
Bir sene geçmedi beraberliğin
Yine de kendimi sana mühürledim
Sevgi miydi
Yalan yanlış
Korku kaçış
Buruş kırış arayış

Oktay Avcu

Bu nasıl bir tanrıdır

İki metre de olsa boyum
Yetişemedim tanrıya
Ve ne kadar dünya boks şampiyonuysam da
Yenemedim tanrıyı
Bütün silahları kullandım
En yükseğinden atıyorum gökyüzünün
Bütün mevsimleri yakıyorum
Volkanlarda lavlarda eritiyorum
Yok edemiyorum,
bitiremiyorum
Beynimdeki var olan tanrıyı

Oktay Avcu

Bu nasıl şiir

Kurşun atar
Göbek atar
Söz atar
Dam üstünde
Bulgur serer
Yatak serer
Gün serer
Kucak açar
Avuç açar
Baçak açar
Su açar
Bir gün seni istemeden
Sevdalından alsalar
Başkasına verseler
Ateş verse
Rüzgâr verse
Umut verse
Aş verse
Verse verse
Sevse sevse
Alsa alsa
Kaçsa kaçsa

Oktay Avcu

Bu nasıl tanrıdır

Ve birlik olup yaktılar tanrılarını
Zemherinin soğuğuda söndüremedi ateşlerini
Ağlamadan
Bağırmadan
İtiraz etmeden ölüme
Onlar belki haykırdılar ve ağladılar
Ve ağladılar ölesiye
Öldüresiye
Ağlamak haklarıydı
Dumanların dayanılmaz acılığında
Ve pis sakallıların korkaklığında
Öksürmek aksırmak nafile
Kavuşturmuyor insanı yaşama
Ve içlerinde tanrılar vardı
Son dakikalarında yaşamın dökülen sözcüklerde
Dudaklardan dökülen sözcüklerde
Yandı ve yakıldı
Boğuldu ateşlerin erişemediği inzivalarda
Ne tanrı kaldı yakılmadık
Ne insan
Hep beraber yandı

Oktay Avcu

Bu nasıl yaşam

Zehirli kir içinde
Pislik kokuyor
Eskimiş
Çürümüş
Küf tutmuş
Yosunlaşmış
Bu nasıl yaşam
Yüz karası
El kiri
Mavisi yok
Yeşili yok
Pembesi yok
Rengi yok
Bu nasıl yaşam
Sen yoksun
Ben yokum
Güzellikler yok
Umut yok
İstek yok
Hep savaş
Hep para
Hep silah
Sevda yok
Barış yok
Fikir yok
Boş çok
Dolu hiç yok

Oktay Avcu

Bu nehir ağıtlarım

Bütün maharetlerimi koymuşken ortaya
Tam da sevme sırası sendeyken
Sevinçleri topladın
Ve ağıtlarımı bana bıraktın
Bu taşan deniz gözyaşım
Bu nehir ağıtlarım
Bu ağaçları deviren fırtına hıçkırığım
Öyle ya gittiğin yer neresi
Bu tufan acılarımdan az savurdu şehirleri

Oktay Avcu

Bu para annem etmez

Bu para annem etmez
Annem pahalı
Annem olmaya güç yetmez
Yazdığın şiirler annemi anlatmaz
Canım benim ne işin var
Bu sıcakla gözyaşımı kurutamazsın
Acılar saklanırsa azalır diyorlar
Ben kâğıtlarla paylaşıyorum
Bırakıp ta gittiğin benim unutma

Oktay Avcu

Bu saatte yaşamak mı olur

Beni bu denizler yanılttı
Bu doğa bu insanlar
Bu insanların sevimliliği
En önemlisi umutlarım
Ve yarınların güzelliği
Yoksa ne yaşamı severdim
Ne kendimi
Bu sahte güzellikler yanılttı
Sanki fırçayı aldı ressam
Boyadı yeryüzüne ne varsa
Beni yeniden yarattı tablolarda
En güzel bir yaşamdı ressamın ki
Evvela boyaları karıştırdı
En beğendiğim renkleri buldu
Yeni bir icat değildi bu
Ben vardım
Böyle yeniden var oldum
Ve yaşama bağlandım
Arkamda hep bir ressam fırçası
Geçtiğim yerleri boyadı
Geleceğimi boyadı
Bu n asıl bir yaşamdı benimki
Denizler boyalı
İnsanlar boyalı ağaçlar boyalı
Nerede insanların gerçeği
Boyalarla elbet güzel yaşam
Önemlisi boyanmadan güzel olmalı
Sadeliğiyle ve orginalliğiyle

Oktay Avcu

Bu sevda o sevda değilmi

Dağlarına kar mı yağmış memleketimin
Bu kar her zaman ki kar değil mi?
Dolu mu vurmuş ilkbaharın çiçeklerini
Bu kış her zamanki kış değil mi?
Dün benim için ölen
Bugün beni mi satmış?
Ben her zamanki ben
Anlamadım ne değişmiş
Bu sevda o sevda değil mi?
Anladım bu değişen doyumsuz isteklerin
ve tatminsizliklerin

Oktay Avcu

Bu sevda yakar

Beni de vurdunuz ya
Artık hiçbir şey söylemem
Dillerime dikenler saplanır konuşsam
Odamın kapısı sevdaya bakar
Bu sevda da yalansa artık güvenmem
Vurun beni 70 bin kurşunla
Şimdi yansın bu ülkemin kalemleri
Şu duymayan
Şu görmeyen
Şu hissetmeyen
Şu düşünmeyen
Şu cesur olmayan
Şu ölmüş beyinler
Yakın beni
Ne yapsanız da dikili başım
Sorgusuz sualsiz
Bu sevda yakar

Oktay Avcu

Bu son

Senden özgür
Senden af
Senden yalvar yakar
Ama sen yoksun
Nerdesin
Gel
Hatamı anladım
Gel haksızlık ettim
Sev diyemem beni
Al özrümü
Çal suratıma
Sana bunu ben yaptım
Neden yaptım
Pişmanım
Dönüşü olmayan yol bu
Çünkü ulaşamam
Erişemem sana

Oktay Avcu

Bu şehir kolay eskitir

Alıp başımı gittiğimde
Bedenim sende kalacak
Sana bırakacağım
Çünkü gideceğim
Seslendiğinde beni bulmayacaksın
Dokunduğunda olacağım
Sana kulağım sağır
Gözüm kör bakacağım
Çok uzaklara gideceğim
Ulaşamayacaksın
Biri kapını çalacak
Ben sanıp açacaksın
Sonra üzüleceksin
Hevesin kursağında
İkinci bir telefon oyalayacak seni
Hep bakacaksın
Fallarda sevdiğini arayacaksın
Birisi arkadan bana benzeyecek
Bakakalacaksın
Koşup sarılmak isteyeceksin
Şakın yapma
Üzülme bu şehir kolay eskitir seni
Kolay tüketir bu insanlar güzelliğini
Kalırım sanma
Yine de
Herkese aldanma iki gözüm

Oktay Avcu

Bu şehri kovsam düşlerimden

Bu şehri kovsam düşlerimden
Hangi kent ağırlar beni
Bu en yabancı kimliğimle
Ve seni atsam yüreğimden
Hani güzel açar kapılarını kalbinin
Ve yüreğime yaslar yüreğini
Ve hangisi seni özletmeden
Senin tadında sarılır bana

Oktay Avcu

Bu ülke tanrısız

Tanrının Türk olmadığı
Ve Türkleri sevmediği kesin
Bu kutsal topraklarda açsak
Bu dört iklimli coğrafyada işsizsek
Bu denizlerde balık yoksa
Hayvancılık güdemiyorsak
Eşkıya dağları dururken
En verimli çaresiz ovalara yerleşmişsek
Tanrının Türk olmadığını nasıl anlamazsın
Anlamazsan
Ustam yüzde altmış diyorsa aptallığıma
Ben yüzde doksan beş derim
Biraz daha ileri giderim
Kızma
Yine de sebebini sorarsan
Bu ülke susuz
Bu ülke hekimsiz
İlaçsız
Ekmeksiz
Ocaksız
Sana mantıklı geliyor mu?
Barınaksız
Turistsiz
Ve sanayisiz
Beyin gücü desen de yok
Beden gücü de
Boşuna mı bağırıyorum
Bu ülke tanrısız
İnsanların inançlarımı
Sevmek yetmez
Fedakârlık şart
İnanmak yetmez
Cami yetmez
Cuma yetmez
Oruç yetmez
Namaz yetmez
Özveri kesin şart
Tanrını seviyorsan
Üretim şart
İnat değil
Tanrı böyle istiyor

Oktay Avcu

Bu vatan yanlız benim

Bu vatan herkesin dersek
Kimse sahip çıkmıyor
Herkes bu vatan benim demeli ki
Kendinin olana sahip çıksın

Oktay Avcu

Bu yarım dönen dünya

Dağlarında kar olup ta yağmadım
Leyli leyli
Saçlarına gül olup takılmadım
Leyli leyli leyli can
Gözlerinde fer olup ta bakmadım
Leyli leyli leyli ley
Gökyüzünde yağmur olup akmadım
En sevdiğim kundurandım giydin ama görmedin
Leyli leyli leyli can
Bu park bu dağ bu nehir
Leyli leyli leyli can
Bu gelecek zaman bu dün
Bu gelmeyişin
Leyli leyli leyli can
Bu portakal bu elma
Bu yarım dönen dünya
Leyli leyli leyli ley
Yanağından öptüğüm
Leyli leyli leyli ley
Saçlarından tuttuğum
Leyli leyli leyli ley
Anam babam kardeşim
Param pulum her şeyim
Leyli leyli leyli lcan

Oktay Avcu

Bu yolu yalnız yürümeliyim

Şimdi vur beni
Al silahı
Batır kurşunları
Şimdi kimseyi sevmeden
Şimdi gaddar olmalıyım
Şimdi kimseye acımadan
Şimdi yaşamaya çalışmalıyım
Şimdi en yufka yüreğimde kimseyi taşımadan
Yarışmalıyım
Ve bu yolu yalnız yürümeliyim
Her şeyi ucuza mal etmeliyim

Oktay Avcu

Bugün

Senin için traş olup
Senin için süslendim bugün
En yeni kıyafetlerim üstümde
En güzelim
Telefonum da açık
Şarjı tamam
Sesi de
Çalışma kimse aramaz
Sana inat değil ya

Oktay Avcu

Bugün bayram

Bugün bayram
İsyankarsam
Mutsuzsam
Öfkeliysem
Suskunsam
İsteksizsem
Ve cezaevindeysem
Ve gurbetteysem
Sürgünsem ve yalnızsam
Sevdiklerimi aklımdan kovacak değilim
Cinayet işlemişsemde
Pişman olmayacağım anlamına gelmez
Kaçaksamda
Bol dudaklı öpücük verir sevgililer
Bol gülücüklü
Bol istekli
Kimse kızmaz
Kimseye küskünlük yakışmaz bugün
İyi amcalar bol paralar verir çocuklara
İyi komşular
Uslu çocukları sever
En çoğunu ve en etlisini verir onlara yemeklerin
Sevenim
Anlayanım
Soranım yoksa
Pol amca yanımdaysa banane
Yinede bol etli
Bol şekerli
Bol sohbetli
Bol harçlıklı
Bayramlar
Anladım sesin kulaklarıma gelmiyor
Sen gelmiyorsun
Beklide gelmek istiyor gelemiyorsun
Herkese bol yıldızlı
Bol güneşli
Bol ormanlı
Bol gökyüzülü bayramlar

Oktay Avcu

Bugün yeter mi

En sevdiğim insan
Yaşam bir asır değil
Yarın hiç olmayacak
Dünde bitip
Hep bu güne sahip çık

Oktay Avcu

Bugünlerin sahibi kim

Neden mutsuz insanlar
Yirminci yüzyılın sonunda
Neden gülmesini unutmuş
Suratları asık bir karış
Ölüleri de yok hastaları da
Sorun ki
Bir dünya öteyi düşünüyorlar
Bu günler kimin mavi yazmalıyım
Kim yaşıyor bu günleri
Ve kim çıkaracak bunca güzelliğin tadını
Hadi diyelim ki yarınlara sahip çıktık
Bugünler ne olacak

Oktay Avcu

Bugünlük böyle

Sen belki sevmesini bilmezsin
Belki biraz zalim
Biraz acımasızsın
Sen belki sevmeme değmez
Beklide bin sevgi edersin
Belki bende biraz çirkinim
Zenginliğim yok
Bu günlük böyle olsun
Ben kaybedeyim bugünlük
Yarın sen kaybetme
Ama bende kaybetmeyeyim

Oktay Avcu

Bugünün insanı

Patlamaya hazır bomba bunlar
Dokundan ağlayacaklar
Yaş kalmayacak gözlerinde
Dokunsan yıkılacak dünyaları
Ve patlayacaklar kendiliğinden
Parça parça ayıracaklar yaşamlarını

Oktay Avcu

Bukelamunca

Bazen kızmalıyız
Yumruklarımız da patlamalı öfkemiz
İsyanımız dudaklarımız da
Bazen de yumuşamalıyız
Ve korkmalıyız
Geri çekilmeliyiz dostça

Oktay Avcu

Bulamadığım sen

Yıldızları savurmuştum
Hasat mevsimi gökyüzüne
Saman sarısı
Tırpanıma takıldığında ay
Saçların ne renkti
Seçemedim
Gözlerimi kamaştırdı güneş
Şimdi bulamadığım seni arıyorum

Oktay Avcu

Bulutlardan atıyor kendini

Bir çocuk elini uzatmış ağaca
Olmasını bekliyor meyvelerin
Ve zamanı yiyor boştayken
Bir mevsim geliyor
Olgunlaşıyor beklentiler
Koparıyor dalından
Koparıyor doyasıya
Ve bir başka çocuk
Bulutlardan atıyor kendini
Oyunların üstüne
Ve yine bir çocuk
Dağların resmini yapıyor sahilde
Boyası fırçası ve kum yığınlarıyla
Bir çocuk denizi tutuyor ellerinde
Bir çocuk martıları uçuruyor
Balıkları yüzdürüyor bir çocuk
Yine bir başka çocuk balıklara uzatmış oltasını
Ve birde kız çocuğu ağlıyor
Ağlıyor karanlığın korkusuyla
Bir çocuk ağlıyor ölüme
Ve bir çocuk bağırıyor kulaklarıma
Öfkesi düşüyor alnıma
Bir çocuk yaşlanıyor istemeye istemeye

Oktay Avcu

Bumuydu ölümsüz olan

Hiçbir şey sormadan
Ayrılacak kadar nefret ettik
Oysa bizimki vazgeçilmez bir aşktı
Arkana bile bakmadan giderken
Bu nasıl bir ölümsüz aşktı

Oktay Avcu

Buna ne dersin

Biz kulların hep mi günahkarız tanrım
İyilik yapıp
Kötülük buluyoruz

Oktay Avcu

Bunlar yeter

Delikanlım
Sen şiirlerini yaz
Sen şarkılarını söyle
Sen kitaplarını oku
Sen resimlerini çiz
Sana bir gün bunlar kalacak
Sen bir gün bunlarda kalacaksın
Delikanlım
Sen türkülerini çal
Şiirlerin olsun senin
Resimlerin çoğalsın

Oktay Avcu

Bunun için insanım

insan bilinci
ve vicdanında
yaşadığı olumsuzluklar
kahpelikler
vahşetler hep kalacaktır
güzelliklerde unutulmayacak
yaşatılacaktır

Oktay Avcu

Burada assınlar

Şu derede öleyim güzel güzel
Şu güneşli günde
Şu ağaçların gölgesinde
Şu yaprağın altındaki
Ağacın gövdesinde yaslanıp
Uykularım da öleyim
Ya da hayallerimle
Şu gölde balıkların içinde boğulayım
Öyle güzel güzel yüzerken
Şurada bir şiir yazsam
Şurada bir resim yapsam
Şurada sevgili mi verseler
Burada vursunlar beni
Burada bağlasınlar
Ellerimi ayaklarımı
Burada assınlar boynumu

Oktay Avcu

Burada başlar korkusuzluk

Sizi kavgaya çağırıyorum
Kaçmak olmaz yoldaşlar
Savaşmaya ve yenmeye
Yenilmek olmaz bu saatinden sonra gecenin
Acısı çıkmalı bunca yorgunluğun
Bunca yıllık ezginliğin
Şimdi hesap vakti
Savaşmak tanıyarak bilerek hedefi
İşte korkusuzluk burada başlar
Zaferde biter
Bu kavga onur kavgasıysa insanlığın
Hepimiz davetliyiz
İşçiden memura
Çiftçiden esnafa
Öğrenciden öğretene

Oktay Avcu

Burada beğenmezsem yaşamayı

Çiçekler ektim bahçelere
Büyüsünler büyüsünler de açsınlar
Açsınlar da sunayım sevdiklerime
Bir deremiz var yeşilliklerle dolu
İki kenarından ağaçlar akıyor
Alabildiğine seyredersen görürsün
Seyredersen görürsün kıvrımlı güneşleri
Güller açmış kırmızımı yeşil mi ne istersen
Balıklar oynuyor dizilmişler
Burada beğenmezsem yaşamayı
Beni sevme
Ben başka türlü yaşamam çünkü

Oktay Avcu

Burada öğrendim

Ben saçlarımı burada dökmedim
Burada taradım
Burada aynanın karşısında
Güneşe burada bakmadım
Ama insanlığı burada öğrendim
Yaşamayı
Sevmeyi de
Nefreti korkuyu burada öğrendim
Kalleşliği ve ardı ardına yenilmeyi
Ben burada ağladım
Şu zeytin ağacının altında
İnanmazsan sor
Ve insan olmayı burada istedim
Burada insanlığa koştum
Belki bir adım yaklaştım
Belki yarım adım
Belki de yaklaşmadım

Oktay Avcu

Burada yok

İstanbul'u sevmiyorum gözlerim kapalı
Gözlerim açıkken çok mu sevdim
Sevdim de niçin özlemedim
Sevmedim
Seni sevdim istanbul'da
Sen ordasın diye kaçtım
Kurtulmadım istanbul'dan
Burası adana
Burası Malatya
Burası içel
İstanbul yok orda
Sen varsın
Yanımda
Canım da
Kanım da
Gittiğim her yerdesin
Ben istanbulu değil
Seni sevdim

Oktay Avcu

Burukluk

Bayram geldi sevinçliyim
Ama hayvanlar kesilecek
Bayram geldi üzgünüm
Çocuklar da ağlayacak

Oktay Avcu

Buyken

Güzelsin
Cazibelisin
En güzel söz
En güzel dudak
En güzel gülüş
En güzel kalça
En güzel göğüs belki
Kadınsan
Erkeksen başka şeyler
Ne yüreğin var
Ne duygun
Huysuzsun
İnsan olduğunda belli değil
Hayvanlığın da
Yinede sen mi sevilirsin en çok
Böyleyken

Oktay Avcu

Buz dağında soğutmalıyım yüreğimi

Yaşam en kalleş kurşunlarını sıkıyorsa üzerime
Iskalamadan
Her geçen gün az daha ölmeliyim
Dün gözlerimi kamaştırırken sevginin sonsuzluğu
Şimdi soysuzluğunu anlamıyorum
Bir şeyler sağır etmiş en çakal kulaklarımı
belliki kör etmiş en kartal gözlerimi
Bana neler oluyor
Sevdiklerimin ihaneti
Şimdi neresinde durmalıyım yaşamın
Hangi yüzü benim bu madalyonun
Kendimi mi atmalıyım uçuruma
Sevdamı mı?
Birlikte mi düşmeliyiz
Sevmeseydim görmezdim
Kör olurdum
Sağır olur duymazdım ihanetini
Terk etmemeliyim âşıksam
Seni yüreğime saklayıp
Alıp sevdamı gitmemeliyim
Atmalı mıyım bir uçuruma hayallerimi
Şimdi ne yapmalıyım
Sevdam onurumsa
Onu korumalıyım
Saklayıp sevdanı yüreğime
Dağlara kaçmalıyım
Munzur mu olur
Toroslar mı
Yüreğimin everesti mi?
Buz dağında soğutmalıyım
Yanan her parçasını ruhumun

Oktay Avcu

Bürokrasiye

Nasılsa ulaşamadım
Peki el sallıyorum sayın valim
Beni anladın mı
Bu bir selam değil
Bu çaresizliğimin resmi

Oktay Avcu

Bürokratlar asalaksa

Bir gece yıldızlara bakarken
Birini gördüm kendini güneş sanan
Salak mı salak
Birincisi gecede güneş ne arar
İkincisi unutma okyanuslar gemileri de yutar
Üçüncüsü senin ayakların yerde ve bir gün öleceksin
Dördüncüsü ne kadar yakmak istesen de
Senin sıcağın kendine yetmez
Isıtmak isteseydin sana odun toplardım
Boşuna sınırlarını zorlama
Elime bir mazbata bir kalem almış
Devletin bir koltuğuna oturmuş
Kimseye de izin vermiyor oturmaya

Oktay Avcu

Bütün aşklar biter kış bitmez

Anlamsız çizgiler çizerim yaşama yokluğunda
Ağaçlarda en yeşil yapraklar
Duymasa da ağıtlarımı
Sessiz kalırız ısrarla
Çünkü bilirim bir gün biteceğini her şeyin
İnanmak olmaz ihanetine sevdiğinin
Hep yalandır
Hep iftira
Hep haset
Israrla dövdürürüz kendimizi yalanlara
Ve son sayfaya sapladığında gözlerini
En önündeki alfabenin ilk harfi A yı bilmeyen mi var
Ama bazen dalgasına da olsa bu harfi C diye öğretiriz
Ve sonra güleriz
Utancımıza
Bütün aşklar biter kış bitmez
Benim aşkımı da yaza benzet
Bakidir
Çünkü yaz da bitmez
Şimdi uslu uslu oturup
Nehrin balıklarına bakmak isterim
Kendimi kirletmeden nasıl tutarım
Kafamdaki karmaşa ondan

Oktay Avcu

Bütün diller yabancı

Hiç anlaşılmaz bir yazıdır sevdan
Hiç öğrenmediğim bir dili kullanıyor
Benim bilmediğim bütün lisanları sen biliyorsun
Senin bildiğin bütün diller bana yabancı

Oktay Avcu

Bütün gün yağmur yağar kente

Yoksan
şağır oluyorum
Öbür kulağımdan çıkıyor anlatılanlar
Teneffüs zili de deseler duymam
Yemek molası da
Kapım çalınır açmam
Ve güneş gökyüzünde sırıtır
Görmem
Bütün gün yağmur yağar kente
Islanmam
Kanat ta taksalar
Uçamam
Biliyorum ki yoksun
Ne zaman başlıyordu ilkbahar
Kış ne zaman bitiyor
Bilemem
yoksan

Oktay Avcu

Bütün kırmızları kusarım

Sonuna kadar kapatmıştı
Ve kilitlemişti içerden
Kanıyordu içerde kırmızı kırmızı
Kırmızı en sevdiğim renkti
Çiçeğin kırmızısını severdim
Gülün kanayanını
Ama üstü başı kan içinde bir insan
İşte iğrenirim kırmızılığından kanın
Kusarım kusarım içimde olanları
Kusarım dağlarda yanan ateşin küllerini
Kusarım kırmızı gülü
Kısacası bütün kırmızıları kusarım
Şimdi sevdiğim insan
Kapatmış kapıyı üstüne
Açmaya gücü yetmiyor
Biliyorum o kapının arkasında olanı
İnanmak istemiyorum
Zorlamayın
Biliyorum bir insan terk ediyor dünyayı
İstemeye istemeye

Oktay Avcu

Bütün savaşları barış kazanacak

Bir çocuğun masumiyeti beni ürkütebilir
Ve yıkabilir kalelerini zulmün
Yıkılır parmağını dokundur
Kumdan oyuncak olur surlar
Öyle ya her savaşın galibi güçlüler olmayacak
Ve ben kendimden emin samimiysem
Seviyorsam kendimden başka bir şeyleri
Her çıtırtı barışı bozmayacak
Dinamitlerde patlayacak bombalarda
Birileri hep sabotaj süsü verecek
Ve üstüne Molotof kokteyli patlatacak barışın
Unutma sevgilim unutma kimse barışı yakamayacak
Her savaşın galibi barış olacak
Ne barışsız savaş
Nede barışsız savaş olacak
Unutma memedim unutma
Gün geldi bir hamam böceğinden korktum
Gün geldi bir orduya direndim
Nasıl oldu sanıyorsun
İnsanlık deyip geçme
Çöz saçlarının bağını özgürlüğün
Dağıt
Barışı tek hedefin san
Savaşı hedefsizliğin
Saçlarımın gür olmayışı bir şey değil
Kendine gülecek komik bir şey bul
Neyin savaşı bu memedim
kimin savaşı

Oktay Avcu

Büyüdüğüme sevinmedin

Beni bu günlere mi büyüttün
Saklısı gizlisi yoktu senden kaderim
Biliyordum
Yüzümdeki kıllar diken diken
Yanaklarına batıyor, öpemiyorum sevdiğimi
Sakallarım oldu upuzun
Bıyıklarım ağız dolusu
Bir çuval eder
Siz ne zaman görmüştünüz beni en son
Ne zaman unutturmuşlardı beni size
Hatırlıyorum
Sevgilim, senle okulun arka bahçesinde buluşmuştuk
Saatlerce sustuk konuşmadık
Sessizce oturduk asırlarca
Bir şeyler batmadı gözümüze
Bir şey görmüyorduk da
Vedalaşmadan, öpüşmeden yollarımız ayrıldı
O zaman lisedeydim
Ne jilet vurdum yüzüme
Ne de berberin usturası kesti sivilcelerimi
Bir damla kan aktı dudaklarımdan öptüğünde
Sana gelince anne
Arada bir de olsa görüştük
Senden saklayamadılar beni
Sana unutturmadılar
Ama şu da var ki büyüdüğüme sevinmedin
Üzüldün büsbütün
Duyuyorum kuşlardan hastaymışın
Ayakların romatizmaya tutulmuş, kalbinde rahatsızmış
Ağrın ağıtın dinmezmiş
Üzülme bana, sevinmeni isterim
Biz kazandık, istemek hakkım
Kaybeden başkaları olsun
Hak ver bana anne

Oktay Avcu

Can değil mi ister

Yaşam sıfır
Canım annemi ister
Annemin sıcaklığını
Annemin kucağını
Yaşım on
Canım oyun ister
Kavga ister
Çalmak
Düşmek
Kaçmak ister
Yaşım yirmi
Canım aşk ister
Canım sevgilimin memesini ister
Orasını burasını ister
Dokunmak koklamak
Sarılmak ister
Yaşım kırk
Canım yaşamak ister
Yaşım elli
Canım yeniden sevmek ister
Bir daha aşk ister
Yaşım yetmiş
Canım her şey ister
Yaşım doksan
Canım yeniden başlamak ister
Çocukluğumu ister

Oktay Avcu

Canım acırken sevinemiyorum

Korkuyorum gecelerden
Karanlık değil kaçtığım
Senin olmadığın güneş yoruyor beni
Satılıyorum
Her gün batımı bir yıldız alıyor beni
Gözlerimden asılıyorum gökyüzüne
Her gördüğüme
Kaçırmamak gerekir diyorum bu kızı
Ama bu sana benzemez
Sen başkasın
Her defasında aldatmanın en kısa yolu bu olsa da
Bu ilk defa gerçek
Bu kuş tüyü yastıklar
Bu puf yatak
Abartısız taş
Üstündeyim
Sensiz ısıtmıyor beni ağustos
Volkan patlasa üşürüm
Dünya yanarsa yansın
Yığılıp kaldığım başucun
Kanarya ötüşü sesin
Anladım unutmuşsun
Bir kuş sanmışsın beni uçurmuşsun
Kanadım yok düştüğümü görmüyorsun
Adımı soyadımı atmışsın
Üzülüyorum elimde değil
Parçalanırken sevinemiyorum

Oktay Avcu

Canım güneşi istiyorsa

Mevsimleri unuttuğum bir günde
İlkbahar kokuyor çayım
Hiç tanımadığım kekik korkularıyla
Canım güneşi istiyor
Anlıyorum ki sonbahardayım
Bedenimin bezlere sarılmasından belli
Kumaşları örtünmesinde de
Soğuk içecekte istemiyor canım
Siz nasıl ayırırdınız günleri
Ben papatya falına bakıyorum
Çürük meyve artıklarıyla duvara resmettiğim
Ve bazen kıyafetler de karışırsa işin içine
Sarı gömleğim pazartesi
Kırmızı tişörtüm Salı
Siyah pantolonum Çarşamba
Saatim Perşembe
Kunduram Cuma
En asiliğim bir başka gün
Atletsizken Pazar
Ve nasıl ayırırdınız mevsimleri
En dağınık halime ilkbahar
Üşüyorsam kış diyorum
Yanıyorsam yaz
Her uyuduğumda sabah
Her uyandığımda gece oluyor belki
Bu benim suçum değil ki
İşlediğim suçsuzluğu hapsedenlerin

Oktay Avcu

Canım sıkılıyor

Canım sıkılıyor sebepsiz
Yemek içmek nafile
Bağırmak çağırmakta kabalık
Kibarca canım sıkılıyor
Başkalarına kirlensin yüreğiniz
Küfürler edersem bana küser
Küsmesinler

Oktay Avcu

Canımın yarısı insan

Canımın yarısı ölmek istiyor
Yarısı da yaşamak
Diğer yarısı kararsız
Canımın birazı sevmek istiyor
Birazı da korkuyorum söyleme ye
Üşeniyorum sanki
Ağzımı açıyorum ki
Bir avuç konuşamıyorum
Sonra
Kusuyorum söylemek istediklerimi
İğreniyorum yaşamaktan
Miğdem bulanıyor
Gözlerini öpüyorum
Sonra
Yaşamak istiyorum yeniden
Ve yaşarken parçalara ayrılıyorum
Artık
Bittiğimi hissediyorum
Tükendiğimi yani
Ölümüme bir adım kala
Yine karşıma çıkıyorsun
Eriyorum ve yeniden kalmıyorum
Canımın yarısı insan
Söz diğer yarısı hayvan olmayacak
Yarısı barış derken, diğer yarısı da kardeşlik diyecek
Yeter ki siz
Yarı mı sürgün, yarımı kelepçeli
Yarımı karanlıkta bırakmayın

Oktay Avcu

Canımsın

Haksızlık etme kendine
Sen sevilmeye de değersin
Uğruna ölünmeye de
Ne zaman tanıştık
Ne zaman gördüm de sevmedim seni
Nasıl sevmem
Canımsın
Ben insanım
Dayanır mıyım

Oktay Avcu

Cani ve sadistim

ne harika biriyim
insanları öldürüyorum
onlar ağlarken seviniyorum
muhteşemim
tek kelime bir numarayım
herşeyi katlediyorum
yalvarışı mutlu kılıyor beni insanların
ayaklarıma kapansınlar
kölem olsunlar
bir o kadar çaresiz
katmerleniyor sevincim
ne harika biriyim
antikayım
tanrım ne güzel yarattın beni

benim gibi yap herkesi
zebanice
zalimce
cani ve sadist

Oktay Avcu

Caniliğiyle övünür

bahçelerde yaralı gül
kanadıkça kanar durur
bir avcu sevinçle haykırır
bir daha on ikiden vurur
yavru tavşan anne arar,
anne keklik yaralıdır yavru arar
sonra bunlar insan olur
nişancılığı, atıcılığı
caniliğiyle övünür
cinayetini anlatır durur

Oktay Avcu

Cebindeki türkülerden söyle

Umutlu bir türkü çal
Mutluluğun tadında
Başka şeyler anlatma
Onlar sevgiye ihtiyaçtırlar
Tertemizler
Yıkanmışlar
Ter kokmuyorlar
Yinede mutsuzlar
Avuçlarında ayrılığın acısı
Parmaklarıyla oynuyorlar
Dudaklarında yalnızlığın sesi
O çekilmez
İstenmez dayanılmazlığı
Ve hüznü sevdiklerinin
Şimdi cebindeki türkülerden söyle
Onlar yeter
İnsanlara beni anlat türkülerinde
Çıkar cebinden sözleri
Çıkarda söyle
En sevdiğim türküler de

Oktay Avcu

Cehennemde yaşam

Dört duvar arasında gömülü cenazemiz
Hiçbir çeşidi yok sevdanın
Ama biz burdada yaşıyoruz
Seviyoruz ve savaşıyoruz
Unuttular bunu, unuttular yaşadığımızı
Bize ekmek olmasın aş olmasın
İçimizdeki umut yeter

Oktay Avcu

Cellatım ol kol saatim senin olsun oktay avcu avcı şair şiir malatya hekimhan mersin

Sana mezarcı desem
Bana bir ölüm yazarmısın
Kazarmısın en derininden
Binerken ölümün trenine
Acılar kalsın dermisin
Sana desem
Biçermisin yüz yerimden
Bin canım var al elimden
Cellatım ol
Kol saatim senin olsun

Oktay Avcu

Cennet içinde cehennem içinde ibadet etmem. oktay avcu şiir düşünürü

Ben insansam
Ben onurluysam
Ben düşünüyorsam
Ben ateşin azabı için iman etmem
Ben cehennem için ibadet etmem
Ben cennet için iman etmem
İkna olursam
İnanırsam
Seversem
Hoşgörü varsa
O zaman tamam
O zaman sorun yok
Beni bağlayacak menfaat dışı
çıkarsız bir şeyler olmalı
Sanıyorumki
insanlar bu kitaba okumadıkları için inanıyor
ibadet ediyorlar
Özünü kavrayamadıkları için

,

Oktay Avcu

Cennet ve cehennem

Yaşam
İnsana
Mutlu olduğunda ödül
Acı çektiğinde cezadır

Oktay Avcu

Ceplerim benim değil midir nedir

Ben mevsimler benle var sanıyordum
Ben yokum yine de kaç mevsim geçti
Anladım beni sevmiyorlar
Beğenmiyorlar sevincimi
Çocuğum nedir bu anlat
Bahar geliyor çiçeklerim açıyor
Göstermiyorlar
Kuşlarımın çığlığını esirgiyorlar
Yaz bitiyor kumsallar boşalıyor
Dolaşıyorum ellerimi ceplerime sokup
Ceplerim benim değil mi
Ve bayram geliyor
Yine mi annemin ellerini öpmeyeceğim
Anne sen yinede
Ellerini uzat
Ve bana yaz odunumu yok kömürün mü
Ben taşırım mektuplarımla
ısınırsın

Oktay Avcu

Cesur kız

Ölümü gözlerinde küçültüp
Başarısız bir sınav macerasında
Yenilgiyi ölümle değişen
Utancını ölümle paylaşan
Çesur kız yüreğine aşığım
Ölmek güzel değil ama

Oktay Avcu

Ceza verdiler

Bu kapalı duvarlar
Hiç perdeleri açılıp aydınlanmadı
Beni de aydınlatmadı
Perdeleri yoktu taşların
Betonların
Bu ağaçsız ormanlar
Hiç filizlenmedi boy atmadı
Çoğalmadı
Gözlerim de demiyorum
Yeşili ve yağmuru da olmadı
Ceza verdiler böyleyken
Neden bu ağaçlar boysuz diye
Bu ışık yalan söyler
Hiç sızmadı karanlığıma
Işığın suçu yok
Öyle bir boşluğu yoktu mahzenimin

Oktay Avcu

Cezam

Ne büyük günah işledim ki
Tanrı sensizliği ceza verdi bana

Oktay Avcu

Cezanın insafsızlığı

Bin yıl vermişler
Asır asır eder
Henüz evlenmedim
Karım çocuğum nereden olacak
Torunlarımda yaşasa göremez
Her geçen bir günü
Bir yıl saydım
Çeltikler odama sığmadı
Taştı
Taşıyamadı dört duvar
Bir tavan bir yer
Penceremin boşluğundaki gökyüzü
Aman tanrım
Boşluğa bile sığmadı yıllar
Asırları yeniden silip
Baştan mı yazacağız
Yoksa yazmayada mı ömrümüz yetmeyecek
Aman tanrım
Bu nasıl suç işlemişim
Bu nasıl insafsız ceza

Oktay Avcu

Cinayetlere kör olur

Sevgi güzelliktir evvela
Seven insan küser
Seven insan kızar
Ama incitmez
Kırmaz
Dökmez
Parçalamaz
Paramparça etmez
Dağıtmaz
Bir gün mutlaka toplayacaktır
Seven insan kaybetmek istemez
Seven insan tekrar barışır
Her şeyi bitirmez bir inat uğruna
Fedakârdır
Bir sineği bile kondurmaz
Dokundurmaz sevdiğine
Cinayetlerine kör olur
Haksızlıklarına sağır
Doğrusu bumudur dersen
Değildir
Ama hep böyle olur

Oktay Avcu

Çadırda açardık dağlara

İstediğim anlamanızdı kavgamı
Bir defa yaşamla hiç sorunum yoktu
Nasılsa yaşarım
Bir ekmek değil miydi yiyeceğimiz
Ve bir oda barınacağımız
Çadır bile açardık dağlara
Ama bu adamları sevmedim
Isınamadım
Sevmesini bilmiyorlar bir defa
Isırdılar köpek gibi elimi ayağımı
Bir defa insanları sevmiyorlar
Güzeli özgürlüğü mertliği
Kupkuru ağaç gibiydiler
Cansız yeşilsiz yapraksız
Kime ne faydası olurdu bunların
Kesmek gerekliydi kökünden
Ve yerine yenilerini ekmek beyinlere
Güçlü ve gürbüz
İşte dayanamadım karşı çıktım
Bir gün asacaklarını bile bile
Belki de aptallıktı yaptığım
Tükürdüm suratlarına ağzımda ne varsa
Onlarda korkularını astılar şimdilik
Beni anlamalısınız
Ne vatan haini bir anarşist
Ne de memleket düşmanı terörist
Onlar öyle haklı oluyorlar
Varsın bildiklerini söylesinler
Ben yine memleketimin sevdalısıyım

Oktay Avcu

Çağırdım

Elimi tut dedim
Tuttun mu
Yalansın
Ellerim yalnız
Ellerim boş
Sev dedimdi sevdin mi
Yalansın
Yüreğin boş
Düşlerin boş
Sen boşsun
Gel dedim çağırdım
Geldin mi
Yalansın
Kulağım sende
Kulağım sesinde
Kulağım yollarda
Gözlerimde sesin yok

Oktay Avcu

Çağırma gelirim

YİNE ÖLÜRÜM
Yine inanırım
Yine kanarım
Sen yine sevmesende sev
Onca aldatmana
İhanetine
Yalanına
Beni yüz defa öldürmene
Ve bin defa cehennem ateşine rağmen
İnanırım
Yine kanarım
Yine ölürüm uğruna
Yine senin olurum
Çağırma gelirim
Karşı koymam
Bu en çocuk
Bu en cani
Bu en canavar yüreğim
Şana karşı su olurum
İnanırım söyleme
Kanasada her yanım
Yaralarını sararım
Acılarına ağlarım
Öldüğüme öldürüldüğüme banane
Bir daha yalan söyle
Bir daha yarala her yerimi
inanırım
eşşek bile olsa iki defa çökerya
ben 103 cüsündeyim aldırma
inanırım
ama eşşek değilim
bu çamur kirletmez beni

Oktay Avcu

Çalışma masam

İzin verin
İzin verinde öleyim
Asırlarca izin verin
Gideyim
Bir daha gelmeyeyim
Şimdi izin istiyorum
Yazılarım
Daktilom
Çalışma masam
Sevdiğim insanlar
İzin verin
İzin vermeseniz de öleceğim
Tanıdığım tanıyacağım herkes
Geçmişim ve geleceğim izin verin

Oktay Avcu

Çalmayın kapılarımızı

Beni karanlıkta
Beni ağlarken görmelisiniz
Öyle bir ağlıyorum ki
Birde göz aksa tamam
Dünya birincisi olurum ağlama da

Oktay Avcu

Çarelerim

Ektiğim tohumlar filizlendi
Göklere yükseldi
Benim kadar
Benden bile uzun oldular
Umutlarımdı onlar
Yeşerdiler
Dallandılar
Budaklandılar
Şimdi kocaman kocaman olsular
Çoğaldılar
Bir bin
Bin milyon oldu
Bir daha ölmek istemem
Bu kadar çare içinde
Mutlu yaşanır

Oktay Avcu

Çaresi var herşeyin

Güneşi kendine döndür üşüyorsan
Güneşi kendine döndüremiyorsan üşüdüğünde
Bu defa sen dönmeyi dene güneşe

Oktay Avcu

Çaresiz sokak

Bak ablanda çok seviyor seni
Sevmeseydi döver miydi bu kadar

Oktay Avcu

Çaresizce

Yasağın duvarlarına yaslanıp
Kopartıyoruz en keskin köşesinden
Kırıyoruz
Canımız da acıyor
Kanıyoruz
Duvarlar da olmasa
Acıları yaşamasak
Sınırsızlığında özgürlüğün
Koşsak
Dolaşsak bir uçtan
Öbür uca
Taşarak dünyadan sonsuza

Oktay Avcu

Çarmıhamı germeliyim

yüreğime hançerler saplıyorum
ama sevdama hançer işlemiyor
seni kurşunlar öldürmüyor
afsunlum
çarmıhamı germeliyim
okyanusamı atmalı
dilencimi olsun yüreğim
kapılardan kovulsunmu
aşağılansınmı
izinmi vereyim
bir sevda uğruna
değecekmisin bunlara
ama yüreğim söz dinlemiyor

Oktay Avcu

Çarşaflara hapsedilmişse özgürlükler

Analar kul
Analar köle
Analar insan değilse
Çarşaflara hapsedilmişse
Sevgiyle yer değişmişse özgürlükler
Korkuyla
baskıyla
bacılar kapatılmışsa zulümle
Çocuklar aç
Çocuklar sefil
Çocuklar sahipsiz
Çocuklar geleceksiz
Çocuklar şekersiz
Çocuklar çırılçıplaksa
Ben böyle vatanı neyleyim
Böyle yurdu
Böyle toprağı istemem
böyle türk olmam

Oktay Avcu

Çatacaksın kaderine oktay avcu oktay avcımalatya hekimhan mersin şiir şair

Çatacaksın kaderine
Yapışınca yakasına hayatın
Hesap soracaksın yırtarak bağrını
Çakacaksın çakacaksın var gücünü
En umulmadık yerlerine
Ama bu vuruşlar ne kazandıracak sana
Bakacaksınki
Kaybolan güneş geceyi aydınlatmıyor
Gündüzde arayacaksın ne ararsan
Sen hep gecelere baktığından
Ne güneşi göreceksin
Ne aydınlığı
Aradığınıda bulamayacaksın
Kaybettiklerinle kalacaksın
Ve bakacaksın arkana
bakalacaksın bomboş resmine

Oktay Avcu

Çay saati bile değilse

Sen baharı ertele
Bana bırak yazı ve sonbaharı
Kışı diyecek olursan
Ona gelince kolay
Geçer kendiliğinden
Bir sabah kalkarsın kar yağar
Beyaza bürünür yer gök
Ben simsiyah kalırım
Bir akşam yağmur yağar
Islatır toprağın kuraklığını
Tarlalarda tohumlar filizlenir
Bir gece yarısı soğuk olur
Üşürsün
Ben donarım yalnızlıktan
Ne sobam yanar
Ne yorganım vardır üstümde
Çay saati de değildir
Sayımlar seçimler kovuşturmalar
Ve yargılamalar derken
Yine de bakmışsın ki kaçmışım ellerinden
Kaçmışım uçaradım
Kaçmışım anasını satıyım
Vız gelir idamlar müebbetler infazlar
Umutlar yarınlarda
Geride kalmış en kötü günler
Gelecekler bekliyor önümüzde
Açın kapıları biz geliyoruz sevinçlerle
Açılın biz geliyoruz

Oktay Avcu

Çekilin

İstemeden gidilen
Tek başına bir yolculuksa bu kaçtığımız
Siz kalın ben giderim
Yaşıma da aldırmam
Gün görmemişliğime de
Siz durun
Bana bırakın ölümü
Korkmadan
Kaçmadan
Ve hiç soru sormadan

Oktay Avcu

Çekilmezde olsa

Yaşımın ilk otuzunu sorarsanız
Yaşamla yaşamsızlık arası bir şey
Anlatması çok zor şimdi
Biri oradan yüksek sesle seslenecek
Yaşam bitmiş sende
Bir başkasıda kimseye duyurmadan
Yarısı gitmemiş
Kalanını yaşa
Haklısınız
Yaşamın tadı tuzu güzelliği ilk otuzda saklı
Otuzundan sonraysa anlamsızlığı
Yine de yaşamı yeğlerim
Çekilmezliğe
Yaşamsızlığa rağmen

Oktay Avcu

Çıkar koynundan müebbetleri

Yalın ayaklı bir çocuk dolaşıyor aramızda
Urfadan kalkmış adanalara koşmuş
Ve cezaevinde alabilmiş soluğu
Kış gününde savaş aşmış soğuğa ve yokluğa
Ayağında çorabı yok
Sırtında ceketi
Aldırdığı da yok üşüdüğü de
Başka ne yürekli insanlar var aramızda
Müebbetleri koynuna almış
Umutla ve hınçla yaşıyorlar
Ve bir yaşlı adam olarak ben varım aralarında
Yaşantım acılarım ve geride kalan kaygılarımla

Oktay Avcu

Çıkmayasın diye

Unutmayayım diye
Bir daha baktım güzelliğine
Arkasından yumdum gözlerimi
Açmadım kaçmayasın diye
İçinde kalsın
İçimdesin beni sevdim
Kapattım kapısını gönlümün
Girmesin diye başkaları
Ve çıkamayasın diye sen

Oktay Avcu

Çıldırtan öpücüklerim

Şarapnel gözlerin senin olsun
Patlatma bakışlarını üzerime
Canım yanıyor
En güzel kiraz dudaklarının
Senin olsun
Çıldırtan öpücüklerin
Zerdali karası gözlerin
Seni olsun
Bana onurumu ver,bana eski beni ver
Bende aldığını ver

Oktay Avcu

Çılgınlığım

Tek kişilik barakamda
Arkadaşım emel de gelmişken
Şimdi şu soğuğu ısıtacağım
İşte bütün giysilerim
Kaloriferde yok soba da
Odanın orta yerine yığıp
Sırayla
Önce ceket
Sonra gömlek
Sonra atlet
Sonra pantolon
En son çorap
İşte çakmağımı ateşledim
Yeleğim de yok parkam da
Uzat elini
Uzat
Şimdi ısın
Şimdi duman
Şimdi is
Bu soğukta pencereyi de aç
Sonra söndür
Yeter ısındığımız da
Boğulduğumuz da

Oktay Avcu

Çılgınsam

Kim çıkar
Yürüyen merdivenleri koşar adım
İte kaka kaçarcasına
Beşinci katına mağazanın
Yorulmadan
Ve kim iner
Kovalarcasına merdivenleri
Beşer onar
Ben yaptım
Ben yaşadım
Ve çılgın olmasaydım
Otuz beş yaşında
Tüm sermeye mi bir otomobile bağlar mıydım
Ve cumhurbaşkanına hakaretten
Sabıka alıp
Yatar mıydım hapiste
İşte insan çılgınsa yapar
Yine de hoşuma gidiyor

Oktay Avcu

Çırılçıplak

Nefesimi bırakmayın
Tutun çıkmasın soğuk odamdan
Yapıştırın yorganımı döşeğime
Nefesim yatağımın içinde kalsın
Çıkmasın bir köşesinden
Benle yatsın
Üşüyorum bedenimi ısıtsın
Yorganımı açmayın
Koyun koyuna yatmak istiyorum
Kendimle çırılçıplak

Oktay Avcu

Çiçeklerin özgürlüğü

çiçekler dalında özgürdür
kopartıldığında tutuklanırlar

Oktay Avcu

Çirkin bir şey

Uykumda bir deli var
Beni gülmekten çatlatıyor
Bazen de uykumu kaçırıyor
Anlayamadım ne değildir
Bazen güzel
Bazen çirkin bir şey

Oktay Avcu

Çirkin değil

Sarışınları sevmiyorum
Kısa pantolon giyiyorlar
Esmerleri de
Onlarda yaşamayı bilmiyorlar
Ve uzun boylıuları da
Bak yüksekten bakıyorlar
Doğrusu insanları sevemiyorum
Sevmek istiyorum aslında
Bazı çekilmezler var
Çirkinler değil
Önümdeki güneşi kapatıyor
Gecenin yıldızlarını alıyor
Ayı çıkarıyor geceden
Ne anlamı kaldı
Geceliğimi kaldı
Bana başka türlü bir gün veriyor
Her şeyin eksik olduğu
Her şeyin olmadığı bir yaşamak

Oktay Avcu

Çirkine dünyayı hiç vermemişler

Dar eylemişler, dar eylemişler
Çirkine dünyayı dar eylemişler
Bana bu dünyayı dar eylemişler
Doğruyu yanlışı eğriyi bir eylemişler
İyiyle kötüyü bir eylemişler
Zar eylemişler zar eylemişler
Çirkine dünyayı hiç vermemişler
Zor eylemişler zor eylemişler
Fakire dünyayı hep çok görmüşler
Hep çok vermişler, hep çok vermişler
Birine vermeyip, hep çok vermişler
Ne çok vermişler, ne çok vermişler
Fakire vermeyip hep çok vermişler
Güçsüze vermeyip güçlüye vermişler
Hep çok görmüşler hep çok görmüşler
Çirkine dünyayı hep çok görmüşler
Çirkine yaşamı hep çok görmüşler
Göstermemişler, göstermemişler
Sevene sevdiğin göstermemişler
Zor eylemişler zor eylemişler
Hastaya hekimi zor eylemişler
Yasak etmişler, yasak etmişler
Çirkine güzeli yasak etmişler

Oktay Avcu

Çocuğum

San ki
Seni karnımda
Seni sırtımda ben taşıdım
Ve senin için
Sevmediğim insanların kahrını çektim
Sevmediğim hayatı yaşadım
Ve senin için
İnanmayacaksın hiç mutlu olmadım
Acını ağrını taşıdım yıllarca
Hala da taşıyorum
Sen okulu taşıyacaksın
Sana bir çanta alıyorum
Onu taşıyacaksın
Yağmur olmayacak çantanda
Çiçek taşıyacaksın
Üstünden kelebek eksilmeyecek
Çantanda kar olmayacak
Ama kışı da tanıyacaksın
Üstüne kar yağacak
Sen güneşi taşıyacaksın
Aç kalacaksın
Tokluğu da taşıyacaksın
Ezileceksin
Umut taşıyacaksın
Ağlama çocuğum ağlama
Korkma bunlar sana ağırlık etmez
Sen derslerine çalış
Sen kitaplarını oku
Barışı tutacaksın sımsıkı
Mutluluk eksik olmayacak çantandan
Çocuğum insanlığı ve en güzel yarını taşıyacaksın
Ben yalnız seni taşıyabildim
Sen de isteklerimi taşı

Oktay Avcu

Çocuğum umutsuz olmaz

San ki
Zannet ki
Seni karnımda
Seni sırtımda ben taşıdım
Ve senin için
sevmediğim insanların kahrını çektim
Sevmediğim
Alışamadığım hayatı yaşadım
Ve senin için
İnanmayacaksın hiç mutlu olmadım
Acını ağrını taşıdım yıllarca
Halada taşıyorum
Sen okulunu taşıyacaksın
Sana bir çanta aldım
Onu taşıyacaksın
Yağmur olmayacak çantanda
Çiçek taşıyacaksın
Üstünden kelebek eksilmeyecek
Çantanda kar olmayacak
Ama kışıda taşıyacaksın
Üstüne kar yağacak
Sen güneşi taşıyacaksın
Aç kalacaksın tokluğuda taşıyacaksın
Ezileceksin
Umut taşıyacaksın
Ağlarken gülücükler konduracaksın yaşama
Ağlama çocuğum ağlama
Korkma bunlar sana ağırlık etmez
Sen derslerine çalış
Sen kitaplarını oku
Barışı tutacaksın sımsıkı
Mutluluk eksik olmayacak çantandan
Ben yanlız seni taşıyabildim
Sende isteklerimi taşı

Oktay Avcu

Çocuğumuzu verdik

Önceleri çok küçüktü tanrı
Sonra büyüttük kucağımızda
Asırlarca emzirip
Ekmeğimizi böldük
Suyumuzu paylaştık
Peki yakman içinmiydi bunlar bizi
Tanrım
Zebanilerin ateşinde hiç düşünmedik

Oktay Avcu

Çocuklar ağlıyor onun için

Bir gün dedimki güneşe
Neden hep ısıtıyorsun dünyayı
Isındığında kimse sevmiyor seni
Kaçıyor senden
Küsüyormusun
dediki
Bulut geldiğinde
Islandığında
üşüdüğünde
Herkes çok özlüyor
çok arıyor
Hangisi daha çok
benim görevim aydınlatmak
Benim görevim ısıtmak
Benim aktivitem
Benim varoluş sebebim bu
Onun için güneşim
Nabza göre şerbet dökmek değil var oluş sebebim
kahrolacak değilim
kızacak değilim

Oktay Avcu

Çocuklar oynuyorsa

Ben karanlığı da severim
Gecede yıldızlar varsa
İçinde ay olmasa da fark etmez
Ve maviyse bulutlar
Sonsuzsa gökyüzünde özgürlüğüm
Ve pırıl pırılsa yasaklar
O zaman karanlığa da sevdalanırım
Denize yakınsa hürlüğüm
Bütün çocuklar gülüyorsa
Kanatlarının birazı yolunmamışsa
Yeşil yeşil derelerde yüzüyorsa balıklar
O zaman ben cehennemde bile yaşarım

Oktay Avcu

Çocukluğuma dönemem

Ben küçücük bir çocuk olsam
Büyüsem
Büyüsem
Büyüsem
Ellerim kin
Yüreğim kin
Gözlerim kin olmasa
Ben küçücük bir çocuk olsam
Büyüsem
Büyüsem
Büyüsem
Ellerim kan
Yüreğim kan
Gözlerim kan dolmasa
Yağmur olsam
Yaş olsam
Güneş olsam
Kış olsam
Yine ben olsam
Yine ağlasam
Yine gülsem
Ben küçücük bir çocuk olsam
Büyüsem, büyüsem, büyüsem
Koşsam koşarken düşsem
Düştüm diye ağlasam
Annem yaramı sarsa
Ağlasam ağlasam
Ben küçücük bir çocuk olsam
Büyüsem, büyüsem, büyüsem
Bayram gelse sevinsem
Yeni elbise giysem
Komşular şeker verse
Ceplerimi doldursam
Sevinsem, sevinsem, sevinsem, sevinsem
Ben küçücük bir çocuk olsam
Her şeye yeniden başlasam
Çırak olsam
Ustam dövmese beni
Patronum da kovmasa
Öğretmenim hep sevse
Her şey gönlümce olsa
Oynasam, oynasam, oynasam, oynasam

Oktay Avcu

Çocukluğuma dönsem

Ben küçücük bir çocuk olsam
Büyüsem
Büyüsem
Büyüsem
Ellerim kin
Yüreğim kin
Gözlerim kin olmasa
Ben küçücük bir çocuk olsam
Büyüsem
Büyüsem
Büyüsem
Ellerim kan
Gözlerim kan
Yüreğim kan dolmasa
Yağmur olsam
Yaş olsam
Güneş olsam
Kış olsam
Yine ben olsam
Yine ağlasam
Yine gülsem
Ben bir küçük çocuk olsam
Ben bir küçük çocuk olsam
Büyüsem büyüsem büyüsem
Koşsam
Koşarken düşsem
Düşünce ağlasam
Ellerim kanasa
Annem yaramı sarsa
Ağlasam ağlasam
Bayram olsa
Şeker dağıtılsa çocuklara
Ceplerimi doldursam
Bayram gelse
Sevinsem
Bayramlık giyinsem
Sevinsem sevinsem
Ben küçücük bir çocuk olsam
Her şeye yeniden başlasam
Her şey gönlümce olsa
Yine çırak olsam
Ustam dövmese beni
Patronum kovmasa
Hep sevse öğretmenim
Oynasam oynasam
Ben küçücük bir çocuk olsam

Oktay Avcu

Çocukluğumdaki hatam

Ben şimdi ne yaptım
Hiç sevmediğim birinin adını köpeğime verdim
En sevdiğim varlık oldu
Onuremi etmiştim?
Cezalandırmış mıydım?
İsmi hiç ağzımdan düşmüyor
Ve hep yanımda
Türkeşi hiç sevmezdim
Ama onun adını taşıyan köpeğimi
Öldüğünde ağlayacak kadar çok sevdim
Ceza mıydı ödül müydü yaptığım?

Oktay Avcu

Çocukluğumu yüzdürüyorum

Denize bakıyorum
Balıkları görüyorum
Yıldızları, güneşi yüzdürüyorum
Ellerimi
Çiçekleri
Bulutları
Yüzdürüyorum
Pablo neruda yüzüyor adalarda
Umutlarım
Özlemlerim yüzüyor
Annem çocukluğumu yüzdürüyor
Bense özgürlüğü
Mutluluğunu yüzdürüyorum
Dağlarda en güzel günleri gezdiriyorum
Denize bakıyorum
Martıları görmüyorum
Martılar uçuşmuyor gözlerimde
Tutkularımı
Şurada otururken
Ayaklarımın sallanışını özlüyorum
Kollarımda sevdiğimi
Kollarımda güzel gelecekleri
Kollarımda yarını yüzdürüyorum

Oktay Avcu

Çocukluğunu getireceğim

Denizi görmek istiyorsun
Perdeni kaldırdığında
Pencerende
Camının arkasında
Gökyüzünü de
Yıldızların her akşam kapına yaslanışını
Güneşin kış gününde gibi özlenişini istiyorsun
Anlatayım
Anlatayım ister misin
Martıların taklidini yapamam sana
Ama denizin kokusunu getiririm
Deniz sesi ister misin
Kulak dolusu
Sen bahardan uzaksan
Bahar getireyim mi çiçeklerimde
Sana bir gök dolusu yıldız
Sana kocaman bir güneş resmi
Sana kardeşlerini, anneni, çocukluğunu
Sana sevdiğini getireyim mi
Şu evinizin resmi
Şu bahçenizi getireceğim
Şu odanız
Odanızın güzelliği orda kaldı
Alınmıyor alamadım
İster misin memleketinin resmini getireyim

Oktay Avcu

Çocuktuk

İlkbahardı mevsim
Güneşe bakardık dik dik
Güneşe bakardık
Sert sert
Güneşe bakardık gülerek
Çocuktuk
Korkuturduk
Güneş yakmazdı gözümüzü

Oktay Avcu

Çoğalmıyor sevinçler

Sana hala güzel şiirler yazıyorsam
Sevildiğini söyleyebilirim
İnanmazsan
Yazdığın şiirlere bir bak
Sen gittin sevinçlerim ağlıyor
Çoğalmıyorum
Artmıyorum
azalmıyorum

Oktay Avcu

Çoğalt kendini

Kulaç at
Dalgalar balık zannetsin
Gıdıklansın
Sonra fırlatsın
Yüz metre göğün yüzüne
Düştüğünde parçaların
Düştüğünde olma
Ama yine dalgalar savursun seni
Bir daha
Bir daha
Yine de
Niye boğuluyorsun denizde
Açıl okyanuslara
Büyük boğul, çok boğul
Büyük öl
Madem boğulacaksın
At kendini karıncanın sırtından
Annen baban duymasın attığını
Kimseye gösterme

Oktay Avcu

Çok eksiksin

Üşüdün mü
Titriyorsun
Yoksa korktun mu yavrucuğum
Hani korkusuzca ve özgürce atardın adımlarını
Hani neden yarım kalmışsın
Anladım eksiksin kuzucuğum
Daha tanımamışsın yaşama ve kendini
Tamamlayamamışsın eksiğini

Oktay Avcu

Çok muydu ki

Ateşler yaktık
Ve ısıttık dünyanın anarşistlerini
Onlar ki üşümüşlerdi
Ellerini uzattılar
Biz kaçırmadık ateşimizi
Elbette kaçıranlar oldu
Ama onlar güzel insandı
Haksızlık olurdu korkakça kaçmamız
Ne olurdu elleri ellerinize değse
Gözleri gözlerimizde çoğalsa
Ne olurdu
Beraberce kahpelerin tuzağına düşsek
Ne olurduk
Onlar canlarını koymuşlardı
Bize de bir kurşun gelse ne olurduk

Oktay Avcu

Çok seveceğim

Hiçbir zaman zengin olamayacağım
Ama hep dürüst kalacağım
İnsan olacağım
Hep sevmesini bileceğim
Belki istediğimi yapamayacağım
Canım çekecek yarıda kalacağım
Hep bir şeyler gözümde kalacak
Bu hep mutsuz olacağım demek değil
Bazen de şaşacaksınız sevincime
Kanatlanacağım
Uçacağım
Belki çocuklarım bana küsecek
Bana kinlenecek
Küfredecek
Yaşamayı sevmeyecek
Sen sevgilim mutlu olmayacaksın
Gönlünce yaşayamayacaksın
Ben mutsuzum çünkü
Belki en sevdiğin bebeğini ağlatacaksın
Ona süt
Ona şeker
Ona sakız bile alamadan
Sevdiğin insanlar mutsuz sevgilim
Parayı hiç sevmediğimi söylemeden
Hep sevmek zorunda kalarak öleceğim

Oktay Avcu

Çözdüler mi beni

Bilmedim belki de sonunu
Böyle olacağını düşünmedim
Ta buralara varacağını
Yakın sandım
Yaklaştım
Umutlardan kaçılır mı
Umut sandım, kaçmadım
Sevgiden usanılır mı
Sevgi sandım, usanmadım
Utanılır mı mertlikten
Dürüst kaldım
Utanmadım
Belki de düşünemedim
Kafam almıyor düşünmeyi
Öyleyse şimdi mutlu muyum
Mutluyum isteyerek geldim
İsteyerek kalmıyorum
Takıldım
Takıldım buralara
Peki çözüldüm mü
Çözdüler mi beni
Ben değişmedim hep aynı kaldım
İnsanlığa özendim

Oktay Avcu

Çünkü astınız

Ayaklarım yerde
ama yere değmiyorum
çünkü astınız
çünkü boynum ipte

Oktay Avcu

Çürük bir meyveye benzesen

Seni bir masaya benzetsem
Ve masanın dört ayağı olsan
Acıktımsa bir yemek yesem beyazlığında
Sonra bir meyveye benzesen
Ekşi bir şarap tadında
En sevdiğim
Hiç bıkmadan bitirsem güzelliğini
Her mevsim ayrı bir tad
İlkbaharda esmer güzeli bir kara erik
Kışta sarışın bir portakal
Yazda dünyanın en mavi gözleri bir okyanus
Seni bir salıncağa benzetsem
Çocukluğum aklıma gelse
Bir doberman köpeğine
Isırdığından vazgeçmeyen
Ya da çürük bir meyveye benzesen
Yemesem
Dokunmasam ve atsam
Uzak dursam
Yaklaşamasam

Oktay Avcu

Dağ başında özgürlük

Burası sevdiğim insanların yanı değil
Burası bir kışla
Burası kör olası kapalı karanlık
Burası gurbet
Burası el
Burası sevmediğim kötülüklerle dolu
Burada ümitlerime yer yok
Burada hasretliğim çaresiz
Burada yalnızlık var
Ama dağ başı değil
Dağ başında özgürlük var
Dağ başında sevda var
Dağ başında bir gök dolusu umut var
Dağ başında türkü var
Dağ başında sevdiğim kuşlar
Çiçekler, kelebekler
Şefil köylülüğüm var
Özgürlüğe koşuş var
Burada hep bir şeyler özleniyor
Çiçekler bahar mevsimini getirmiyor
Kuşlar kanatlarında göklerinde taşımıyor
Martılar denizi uçurmuyor göklere
Burada bir şeyler eksik

Oktay Avcu

Dağlar

Dağlardan öcümü aldım
Artık ayak basmıyorum
Yaklaşmıyorum bir daha
Arasınlar
Yıldızlardayım
Yokluğuma ağlayacak biliyorum
Dayanamayacak
Daha da
Yatağımı yorganımı alıp
Atıp omuzlarıma
Saklanmak
Gizlenmek yok mağaralarda
Öleceğim
Delik delik edecekler bedeni mi
İnsanlığım kalmayacak
Halbuki
Ne postum var satılacak
Ne etim yenecek
Ben dağlara küstüm
Dağlar bensiz
Dağlar yalnız
Dağlar tek başına

Oktay Avcu

Dağlarda asker kaçakları

Geceleri kapıları çalardı
Yasak türküler söyletirlerdi
Ve dağlarda askerler vardı
Yasak kitaplar toplarlardı
Onlarda yasakladı özgürlüğümü
Dağlarda yasaktı güneşe bakmak
Suçtu güneşi beklemek
Hep benim olanı istediler
Hiç kendileri vermediler

Oktay Avcu

Dağlardan aşağıya

Bir gün silahlanıp vursalar beni
Elimi kolumu
Bağlar geçerim
Elim silah tutmaz
Gözüm kurşun sıkmaz benim
Ben insanım
Caniler insan öldürür
İnsanlar insan sever
İnsan yaşatır

Oktay Avcu

Dağlarıma

Kovuyorsanız beni buradan
Kaderimi alır giderim
Küser miyim küsmez miyim
Bilemem
İsterseniz sevgimi de bırakırım
Alırım canımı
Elveda derim
Kaçarım dağlarıma
Eşkıya derlerse adıma karışmam
Adam öldürmesine gelince bilmem
Yine de ararlarsa bulunmam

Oktay Avcu

Daha çok umut

Kim kimi aldattı
Kim kime ihanet etti
Kim kimin sevgisini aldı kaçtı
Kim kimin gururunu kırdı
Kim kimi daha çok üzdü
Kim kimin mavi bakışını kapkara yaptı
Kimin gözlerinde daha çok ağıt
Daha çok özlem
Daha çok sevgi
Daha çok arayış
Daha çok kaçış değil
Daha çok sarılış
Kim kimi umutlandırdı
Kim kimin umutlarını parçaladı
Kim kimin sevgisini kirletti
Kim kimin kelebeklerini
Gökyüzünde yıldızlarını çaldı
Kim kimin en güzel dünyasını
En istenmez
En sevilmez yaptı

Oktay Avcu

Daha iyi

Bu arada sen yokken
Gitmişken
Aşkını da kaybettim
Seni de unuttum
Hepsini
Her şeyi
Attım
Ne güzel ettim

Oktay Avcu

Dalga

Bu nasıl bir beraberlik
Beş sıfır üstün
Biri öndeyken yüz metre
Diğeri geride beraber
Merak ettiğim de buydu
Çözemediğimde
Öyle bir beraberlik ki
Biri her zaman önde

Oktay Avcu

Dalgaların kini

Akşamlarda bir korkunç
Sevimsizleşir denizler
Dalgalar haşin
Hırçın
Hırsız
Seni çalmak ister
Yalnızsan
Ve birazcıkta korkarsan
Üstüne üstüne gelir dalgalar
Sen kaşarsın
Boğmak ister
Hele birde sahipsizsen
Durma kaç bu şehirden

Oktay Avcu

Dalında bir gül

Ne zaman ince belli birini görsem
Sen geliyorsun aklıma
Çünkü en ince belli sendin
Hadi belinin inceliği neyse de
En güzel sen öptün beni
En güzel sen gülümsedin bana
En güzel sen tuttun elimi
İçten
Samimi
İsteyerek
Ne zaman dalga saçlı birine rastlamam
Durdurup sarılasım gelir
Her önüne kucaklamakta olmaz
Nasıl kayboldun
Bu en güzel espriyi sen yaptın
Bu en güzel süprizdi

Oktay Avcu

Darbelere aldırdığım bile yok

Bana ne kötülük yaptığını bilmiyorsun
Seni öyle sevdim
Öyle sevdim ki
Senden başkasını göremiyorum
Kimseye verilmiş sözüm yok
Yıllar geçti
Sevgimden hiçbir şey götürmedi
Hala bekliyorum
Hala taptazesin
İlk günkü sıcaklığın
Hala sevdalıyım
Aynı heyecan
Hala aşığım
Hala derbeder
Darbelere aldırdığım bile yok
Adını duyduğumda
Unutmadım göz rengini
Boyunu
Ağırlığını
Saçlarını kıvır kıvır
Hala değişmedin bende
Sarı saçlım
Fare kılıklım
Bana ne çok kötülük ettin
Kimseyi sevemedim
Çocuklarımın annesini sevemedim
Senden sonra beni sevenlere ne çok kötülük ettin
Her sonbahar rüzgârında savruldun
Ama nedendir ilkbaharda çiçek verdin
Yeşerdin
Dolmalık biber burunlum
Ne çok sevdim seni
Sen kimse sevemez sandın
Ben herkesten çok sevdim
Kayısı çağlası gözlerin
Buğday tarlası bereketindeydi sevdam
Hep bire on
Ona yüz verdi

Oktay Avcu

Dayanamadım

Hasretine dayanamadım da özledim
Yokluğuna dayanamadım da geldim
Geldim derken
Yürüye yürüye adımlarla değil
Koşa koşa
Uça uça geldim
Bir bacağım yerdeyken
Diğerini yüz metre havaya fırlattım
Ben bin metre
Bir otobüs dolusu
Atmak istedim
Dayanamadım da sevdim
Öyle bir sevdim ki
Sürgünleri deldim
Dayanamadım kırmızı güllerin kızıllığına
Güneşin kızıl doğup
Kızıl akşam oluşuna günün
Dayanamayıp vazgeçtim ölmekten
Dayanamadım terk etmeye
Dayanamadım sevdim

Oktay Avcu

Dayanamam git

gözlerimde kör olsa git
sensiz gemilerim batsın git
denizim kurusun
güneşim sönsün sensiz
yeterki git
dünyam olmasın
sen git
olma git
beni acılara boğma
dayanamam git

Oktay Avcu

Dayanamıyorum boğulmaya

Denizlerde köpük acıktığımda
Şahi neydi martıların balıklara düşmanlığı
İçimde bir Akdeniz dalgalanıyor
Dalgalanmışken sorayım
Dalgalarda balıklar boğuluyor
Yüzüme vuruluyor sahil
Ağzıma kumsal doluyor
Dayanamıyorum
Dayanamıyorum boğulmaya
Denizlerin gemilere ve gemideki insanlara kini neden
Neden insanların özgürlüğe ve insanlığa düşmanlığı
Dayanamıyorum
Dayanamıyorum bu soruya

Oktay Avcu

Dayanılır mı

Bir ucunda sen
Öbür ucunda ben dünyanın
Kavuşulur mu
Ömür biter dünya bitmez
Ve ben seni tanımadan
Ve ben seni görmeden
En kötüsü sana aşık olmadan
Çeker giderim
Dayanılır mı
İşte sensizlik bu

Oktay Avcu

De get ulan

De get ulan
De get dünya
Al bohçanı
Al git dünya
Neyim varsa senin olsun
Al canımı
Al git dünya
Benim olan hayallerim
Benim olan anılarım
Diğerleri senin dünya
Kaşım gözüm tırnaklarım
Al beni de al git dünya
Neyin aldım
Neyin çaldım
Neyim var sana bıraktım
De get ulan
De get dünya
Bir canım var
Al get dünya
Bende durma
Benim olma
Kaç get dünya

Oktay Avcu

De hele ne var bunda

Kim engelleyebilir Türk olmamı
Türküm Kürtçe bilmiyorum
Ne söylesen de anlamıyorum
Tamam, beden dilin bana öfkeni anlatıyor
Kızgınlığını
Sövdüğün kaba sözlere benziyor
Bilmiyorsam ölmelimiyim
beni kim vurdu anlayamadım
Niçin vurdu
Kimin düşmanıyım
Dilim Kürtçe
Ben dilimi konuşurum
Adımı Kürtçe söylüyorum
Ekmeği Kürtçe istiyorum
Çünkü acıktım
De hele ne var bunda
Sazımı Kürtçe çalıp
Türküyü de Kürtçe söylüyorsam
Zararım kime
Kim engelleyebilir Türk olmamı
Hangi hukuk
Hani vicdan hangi anayasa
Hangi yargıç astırabilir
Vicdanına kendini kurşunlatmadan
Tanır mıyım böyle yargıyı
Onurum izin verir mi?
Annemi küstürür müyüm?
Beni Kürtçe çağırıyor
Bildiği tek dil oysa
Kim engelleyebilir koşmamı
On defa da çelmeleseniz
Kucağında olmalıyım annemin
Ayaklarım ellerim hangi ırk
Bakışım, yemek yiyişim
Adımlarımı atışım
Üzüldüğümde ağlayışım
Gülümseyişim aynı
Bir doğduğum şehir Kürt
Birde konuştuğum dil Kürtçe
Beni hangi ırk olsaydım severdiniz
Tanrıya sormalıyım
Ben neden bu ırkım
Ve neden dilim böyle
Yargıladığınız tanrı ya sorun sorularınızı

Oktay Avcu

Dediğim gibi

Yanağını yanağıma yasla
Öylece kal
Ne bir fazla
Ne bir eksik

Oktay Avcu

Dediler de demediler

Kirlettiler ellerinde ülkemi
Kirli kirli ellerinde
Kirli kirli yüreklerinde
Hey hey hey güzel ülkem
Barış dediler dostluk dediler
Aslında hiç istemediler
Kirli kirli gözlerinde
Kirlettiler İstanbul'u
Pis ettiler Ankara'yı
Hey hey güzel ülkem
Bunlar meclisteydi
Bunlar baştaydı
Geldiler
Gelirken söylemediler
Biz şerefli biz haysiyetliyiz
Onurluyuz dediler
Onur kim siz kim namussuzlar
Biz hırsızız biz arsız
Vurguncuyuz demediler
Biz ülke soyar,ülke batırır ülke yıkarız
Kirlettiler insanları
Kirlettiler tertemiz yürekleri beyinleri
Kirlettiler körpecik beyinleri
Hey hey hey güzel ülkem
Benim ülkem bir darağacında asılıdır sallanır
Gelen asar giden asar ülkemi
Ülkemin ağacında
Elli milyon altmış milyon meyve var
Meyvelerin kimi çürür
Kimi olgunlaşmadan asılır
Ülkemin darağacında
Ülkemin cellatları asar

Oktay Avcu

Defalarca seviştin

Güzeldi beğendin
Dayanamadın sevdin
Ne hayaller kurdun
Gecelerini gündüzlerini süsledin
Ama eli güvenemedin
Karşı koydun bir zaman
Sonunda yine de teslim oldun
Duyguların isteklerin yendi
İhanet ettin kişiliğine
Pişman oldun
Defalarca seviştin
Yine pişman oldun
Vazgeçemedin
Her şeyinle teslim oldun
Artık alışmıştın
Zoruna bile gitmiyordu
Bir sabah uyandığında yatağın boşalmıştı
Uçmuştu hayallerin
Uçmuştu güzelliğin
Düşüncelerin karmakarışık
Ne oldu güzelliği dayanılmazlığı
Çirkinliği kaldı geriye
Eller aldı güzelliğini
Seninde çirkinliğin kaldı
Saftın inandın
Temizliğin aldattı seni
Ben sevdim mi mertçe dersin
Ne oldu sevdana

Oktay Avcu

Değer

Koskocaman
Şu kadar büyük bir dünyada
Ve ömrümün upuzun yıllarında
Yaşadığıma çok mutluyum
Yani pişman değilim
Bir seni bulduğuma seviniyorum
Bir de beni bulamadığıma üzülüyorum
Değmez mi bu bir yaşama
Bence değer

Oktay Avcu

Değil

Ben ağlamayı hak etmedim
Ondan ağlamıyorum
Ağlatma
Ondan kahroluyorum
Kahretme
Ben acıyı sevmezdim
Ben ayrılığı
Ben zulmü
Ben sensizliği sevmezdim
Şimdi ne oldum
Şimdi alıştım
Şimdi kırmızı güllerde bir
Dikenlerde
Ben haksızlığa alıştım

Oktay Avcu

Değil mi

Burası Türkiye
Ne Amerika
Ne Rusya
Ne başka yer
Burası benim öz ülkem
Toprak benim
Taş benim
Burada doğdum
Burada büyüdüm
Burada yaşadım
Öleceğim yerde bura
Kimse beni ülkemi çok sevdim diye asamaz
Asmayla bitiremez
Bunu böyle bilsinler
Kimse beni caydıramaz

Oktay Avcu

Değilsen

Ellerimden kelepçeler eksilmesin
Ayağımdan prangalar hiç düşmesin
Bitmesin köleliğim
Bitmesin köpekliğim
Sevmeyeceksen beni
Ben ben olmayayım sevmezsen
Başkası olayım hep

Oktay Avcu

Değiş biraz

Açılmayan kapıları açmaya geldim
Verilmeyen sevgileri almaya geldim
Hadi çoğal
Hadi katıl
Hadi benimle ol
Aç gece güneşi
Gündüz yıldızlar olsun
Sevgi duvarında yasaklı kalmasın
Bütün harfler özgür
Bütün rakamlar sonsuz olsun
Sen hala aynı koğuşta mısın?
Aynı şehirde
Hatta aynı caddede
Aynı saatte mi uyanıyorsun
Gülen yüzün
Aynı bakış
muşmula surat
Aptal şey değiş biraz
saçını kısalt
bir keçi sakal at
bıyıksızda olur
Sabah 6
akşam 8
Aynı kahvaltı saatleri
Yatma vakti de değişmedi
Selam aynı
naz yanı
Aynı asortik gizleniş
Kıvırmalar
kırıtmalar aynı
Aynı şehirde değiş biraz
100 yıl önceki namus
Asır geçti fark at
Tanrı aynı
Kul aynı
Martı siyah
Karga beyaz
Kanarya gaklayacak değil ya
Sen değiş biraz

Oktay Avcu

Değiş kaderim

Yanımdaysan da özlüyorum
Sanki uzaklardasın
Yoksun
Sana vermediklerime hasretim
Sen hiçbir şey istemedin
Gizledin
Sakladın
Belirtmedin
Ondan gönlümce öpemiyorum
Hep ağlayıp
Ağlatacak mı kaderim
Bülbüllü
Figanlı türkülerle
Birde gülsün
Bir de güldürsün
Değiş kaderim

Oktay Avcu

Değişen dünya

Bir gün gelirde iğrenirsem her şeyden
Ve herkesten
Buna sen de dahilsin
Buna herkes dahil
Kimse kendimi çıkarmasın
Kaçarsam
Sakın kovalamayın beni
Sakın tutmayın
Sizden çalıyorum kendimi
Çirkinliğinizden

Oktay Avcu

Değişen yok

Ben kaçtım
Kaçarken
Sen sormadın
Niye kaçtığımı
Niye korktuğumu
Niye kovalandığımı
Sen kaçtığımı gördün
Kaçmadan da severdin
Kaçtım daha da severdim
Kaçtım daha da alıştım
Yüreğimde tutku oldun
Taht kurdun gönlüme

Oktay Avcu

Değişen zamana dair

Bu gördüğüm
Bu gösterdiğim evler
Bir zamanlar lükstü
Soyluydu, mis kokardı odaları
Ve herkes giremezdi
Hanımefendiler
Tonton dedeler
Ve temiz beyfendiler yaşardı
Bugün ineklerimiz yemleniyor içerde
Kullanışsız ve uçacak üfleyecek olsam
Eskinin açık gözlerinin, uyanıklarının
Bugünün köylüsü olduğu gibi
Kim bilir bugünümün şatosu
Yarınımın nesi olacak

Oktay Avcu

Değişim

Dün de çiçek açmadın
Hiç kızmadılar san
Akasyaydın
Dün zakkumdun
Leylaktın
Bahçelerin güzelliğiydin
En güzel çocuğuydun evin
Şimdi kayısı oldun
Şeftali
Kiraz oldun
Çok para getiriyorsun insana
Şimdi çiçek açma da gör
Gör öfkesini insanın
Kinini kızgınlığını
Gör küfürlenişini
Gör nasıl değiştiğini

Oktay Avcu

Değişir

Yazın güneşin ortasındayız
Kırk derecenin üstünde sıcaklığı
Herkes yanıyor
Herkes bunalıyor
Tükeniyor
Klima bile soğutmuyor
Yenmiyor sıcağı
Yenemiyor
Ayşenin elinde gazete
Açıyor sayfalarını
Sonra savuruyor rüzgarı yüzüne
Sıcağı kovuyor
Oysa okumak için açmıştı sayfalarını
İşte sana bağlı
Neyi niçin kullanacağın
Para senin
Karar senin
İstersen kıçını da silersin

Oktay Avcu

Değişmeden

Ben geldim
Sağ geldim sevenin çocuklar
Ben geldim
Size kendimi getirdim
Sarılın çocuklar
Yarın geleceğimi bilemezsiniz
Kolum var
Bacağım var
Size bir bayram daha çocuklar
Ben geldim yaşayarak
Ben geldim direnerek
Küserek
Korkarak
Kaçarak
Ayyaş değil
Delice değil
Oynayalım çocuklar
Bu akşam da kendim geldim
Size beni getirdim

Oktay Avcu

Değişmeden öleceğim

Neden vurdu böyle beni
bu kahpe dünya
ve neden sevmez beni
bu kalleş hayat
barışma benle
kes kementi boğ beni
bağışlama
acıma
ölürkende haykıracağım
yaşarkende
değişmeden yaşayacağım
nasılsam öyle kalacağım
,odun gibi sap gibi değil,
yenilikleri özümseyerek
en onurlu gülüşümle
yalvarmak olmaz
değişmeden öleceğim

Oktay Avcu

Değişmedi

Herkes aynı
Ben farklı
Ben değiştim sandım
Gün geldi kargalar ağzını açtı
Yem taşıdı yavrularına
Gün geldi güneş ısıttı kanatlarını kuşun
Ödeştiler mi
Hayır
Hep borçlu kaldı biri
Diğeriyse alacaklı

Oktay Avcu

Değişmeli bir şey

Olmaz böyle kanun
Böyle nizam
Böyle adalet
Böyle insanlık
Biraz da ben konuşmalıyım
Biraz da ben küsmeliyim
Ve bende barışmalıyım
Hep sen bağır
Hep sen küs
Hep sen konuş
Olmaz
İstediğinde yaklaş
İstemediğinde uzaklaş
Bazen kovan ben olmalıyım
Bazen de kaçan

Oktay Avcu

Değişmesin

Katın beni sürüye
Davar olayım
Sevgilim çobanın olsunda
Acılarım olsun
Yine kaderim en zalim
En gaddar, en işkenceci olsun
Hasretim özlemim olmasın

Oktay Avcu

Değişmeyecekse

Ne yapsak ne etsek nafile
Ben kaderimi çekiyorum
O zaman en iyisi
Her şeyi oluruna kaderin gönlüne bırakmak
Nasılsa aynısı olacak
Öyleyse ben kaderime inanıyorum
Onu yaşayacağım

Oktay Avcu

Değişmez

Senin için ağladığımı görmedin
Görseydin silerdin gözyaşlarımı
Ama ben ağladım bir defa

Oktay Avcu

Değişsin

Görmeyeli güzelliğin eskimiş
Gülüşün bakışların da eskimiş
Nefretin de yok
Kaşlarını da eskisi gibi çatamıyorsun
Sen kızmasını unutmuşsun
Ben yine olgun insanları severim
Sarıl bana seni yeniden sevdim
Hiç başkasının olmadın
Hep bendeydin zaten

Oktay Avcu

Değişti

Benimde dağlarım
Taşlarım vardı
Bende bir ağacı severdim en çok
Başımda saçlarım
Ve hatta ağzımda dişlerim vardı
Ne zaman fırçalasam parlardı
Benimde sevdiğim
Sevenim bile vardı
Ne oldu
Ben benim
Sanat ne oldu
Size ne oldu

Oktay Avcu

Değiştim

Türktüm
Doğruydum
Çalışkandım
Eskidendim
Onurluydum
Gururluydum
İnsandım
O da eskidendim

Oktay Avcu

Değiştirmeden sevmeliydi seven

Ben karımı da çok sevdim
Sevmedim desem yalanım çıkar
Ama daha çok sevdim onurumu
Kendimi, gururumu
Kavgamı daha çok sevdim
İnatçıydım
Hep inatlarım tuttu
Hataylıysam da geri dönmedim
Buydum böyle sevmeliydi seven
Değiştirmek yerine
Olduğum gibi görmeliydi
Yürümezdi başka türlüde

Oktay Avcu

Değmezse değmez

Sarılmak doğru değil sana
Şevmekte
Öper gibi yapıp dudağını dokunmakta
Konuşurken
Sevgilimi demiyorum
Umutlarımı da
Öyleyse yaşamı kastediyorum
Sevilmeye değmeyen o

Oktay Avcu

Deli kanlı

Benim kaderim bu
Böyle yazılmaz
Benim hayatım bu
Böyle yaşanmaz
Böyle ölüm
Böyle yaşam
Böyle sevda
Gülüm bize yakışmaz
Bu benim
Bu benim
Delikanlım
Bu benim adım
Bu benim raconum
Ben koyarım
Sevdiğimi bildiğimi yaparım
İster karalarım
İster bozarım

Oktay Avcu

Deli misin

Bir seni sevdim mavi kız
Denizlili
Konyalı Rukiye‘ yi değil
Malatyalı Ayşe’ yi değil
Antepli Emine ‘yi de değil
Onların denizi yok
Nerden mavisi olacak
Trabzonlu Fadime ‘ yi tanımadım
Antalyalı eda ‘ yı da
Tanısam sever miydim
Deli olma
Yanan gözlerini sevdim ateşte
Onun da gözleri yanıyor mu
Dudakları alek
Saçları dalga dalga mı
Olsun
Olsa da
Ben yine sen derim

Oktay Avcu

Delirdim

Ben yüreğimi isterim
Yüreğimi ver
Aklımı çaldın
Aklım nerede
Akılsız neye yararım ben
Aklımı götürdüler
Aklım nerede
Susma

Oktay Avcu

Demek ki

İyi ki güneşten evvel kalktım
Herkes uyurken
Tüm şehir uykudayken
Sokak benim
Güneş benim
Kaybolmaya hazırlanan yıldızlar
Saklanan ay
Ayaklarımı ıslatan deniz
Koşan benim
Yürüyen de
Konuşan da
Susan da
Gülen de
Rest çeken de
Ben bu dünyaya hâkimim
Şu anada her yer benim
Ne güzel dünya yaratmışlar
Herkes içindeyken bu kadar güzel değil
Ne insan kimseyi aldatmak istiyor
Ne çalmak
Ne kandırmak
Kavga da istemiyor canım

Oktay Avcu

Denedim

Şimdi on beşinde bir kızı
Atmak vardı yatağa anasını satayım
Ama olmaz
O
Ne benim sevdiğim müziği dinler
Ne resimden zevk alır
Ne de okuduğum kitapları paylaşır
Ne de derede balıkları sever yüzerken
O
Alabildiğine özgürdür
Benimse özgürlüğüm sınırlı
Ve ben bethovenı dinlerken
O bir acılı arabesk isterse olmaz
Bırak
Kendime kendim gibi olsun
Eski ve yaşlı
Dipdiri göğüsler
Canlı ve taze dudaklar olmasın
Denedim olmasın

Oktay Avcu

Deniz türküsü

Kaşlarının üstüne kar yağmış
Kaşlarının üstüne kış
Kaşlarının üstünde bir dağ resmi
Bir liman kaşlarında
Ve bir deniz akıyor gözlerinde
Bir tuzlu, dalgalı
Ve martılı deniz
Kumsalda yürüyen çocuklar
Bir anne bebeğiyle oynuyor
Bir bebek suda ağlıyor
Bir kaçak kovalayan sahil polisi
Orda her şey var
Gemilerin rıhtımında insanların anlamsızlığı
Bir balığın bir başka balığı yutuşu
Bir insan kanı var balinanın ağzında
Bir yunus balığının sevinci var
Ve bu sevinçte bir insanın kaderi var
Deniz kızlarının türküsü var orada
Deniz türküsü var
Denizcilerin söylediği
Şu denizin boğduğu insanların söylediği
Ve denizcilerin küfürleri var ağların altında
En çokta
Bir denizcinin sarhoşluğu var yıllardır sallanan

Oktay Avcu

Denizin martısı kadarsın

Ben ikinizin yarısıyım
Sen yüz on altısın
Dördün dört yüz katı
Yani benden kaç bin kat büyüksün
Daldaki yaprak sayısı
Ve denizin martısı kadar
Sonbahar rüzgârlarının son savruluşuyum ben
Sen yılda üç yüz atmış beş günsün
Ben kalan altı saatim
Ben bir hafta sonuyum
Bir Çarşamba tatiliyim bayramda
Bir yıldız çarpmadan gözlerime
Bir bulut takılmadan ayağıma
Yürüyorum, oda yetişemediğimden onlara
Sen binlerce gören insansın
Ben bir kör kadar bile göremeyenim

Oktay Avcu

Denklem

Gelin
Kör bir adamla gezinti yapalım
Elini ver amcam
Ve kulağın
Ve gözün bende olsun
Şimdi havlu duvarından çıktık
Ağaçların yanından geçiyoruz
Bir dut ağacı bu
Yemyeşil yaprakları var
Ve üzerinde beyaz dut taneleri
Ve üzerinde beyaz dut taneleri
Koparıp uzatıyorum avucuna
Hemen ağzına alıyor
Tadı kokusu belli
Ya rengi
Beyaz ve yeşili nerden bileceksin
Anlatılmaz
Dur amcam
Karşıdan kırmızı bir taksi geliyor
bindin hızını ölçtün
oturuyorsun koltuğuna
istediğince götürüyor seni
uzaylıların hayallenişi gibi bir şey
şekiller veriyorsun
kısaltıyorsun
uzatıyorsun
bir ihtiyar elini uzatıyor
sevimli şirin
insanı bile anlatamıyorsun
üzgünüm
ama bu benim suçum değil

Oktay Avcu

Dersimin munzur çayı

tuncelili bir dağlı kızına
konuk oldu yüreğim
ne kadar misafirperver olsada
kovacak beni biliyorum bir gün
ah dinletemiyorum yüreğime
bir sevdaki halden anlamıyor

Oktay Avcu

Devlet saldırdı bir ordu yenilmedim

Dedikki insanız
Dedikki varız
Dedikki yazarız. Çizeriz karalarız
İşimize gelmezse sileriz
Dedikki susmayız
Bombalar attılar üstümüze
Kurşunladılar
Dedikki biz bir kişiyiz
Dedikki kalemimiz var
Bir ordu saldılar üstümüze
Bir devlet saldırdı
Lan gardaş noluyor
Bir emniyet
bir yargı
dedikki ne oluyor
bir rejim kustu
bir cumhuriyet
bir Atatürk
tüm kurumları ülkenin
yaşama hakkı vermediler
bizde düşünmek istedik
bizde insan olmak
sus diyorlar
bakma
görme
insan olma diyorlar
lan bacım
nasıl konuşmadan yaşanır bir ömür
Hayvanlar gibi tepkisiz
ben şairim şiirsiz olurmu
Eleştirisiz tepkisiz olurmu
biz yinede yaşadık
yaşadık bir ömür
ölerek yaşadık
Öldürülerek yaşadık
bölünerek, parçalanarak
toplanarak, çarpılarak
ve her defasında çarpıtılarak
elimizi bağladılar
parmaklarımız özgürdü
vatandaşlık hakkını aldılar
mapusların kapılarını açtılar
umutlarımız şehirlerdeydi
Dağlara sürüldük
ilkbaharı yaşadık zindanlarda
biz ne yaptık
bir ömür direndik
bir ömür başkaldırdık
bir ömür kabullenmedik
bir ömür dimdik
Bir ömür ödünsüz
Bir ömür karşı koyduk

Olmaz bu yaşam insana yakışmaz dedik
Yaşama hakkımızı aldılar
bombok ettiler yaşamı
ama bir ömür yenilmeden
yalvarmadan
yakarmadan
ağlamadan
korkmadan
yılmadan
sonuna geldik yaşamın
biz kazandık
ama kaybettiklerimiz nolacak

Oktay Avcu

Devlet saldırdı bir ordu yenimedim Oktay avcu oktay avcı şair şiir malatya hekimhan mersin

Dedikki insanız
Dedikki varız
Dedikki yazarız. Çizeriz karalarız
İşimize gelmezse sileriz
Dedikki susmayız
Bombalar attılar üstümüze
Kurşunladılar
Dedikki biz bir kişiyiz
Dedikki kalemimiz var
Bir ordu saldılar üstümüze
Bir devlet saldırdı
Lan gardaş noluyor
Bir emniyet
bir yargı
dedikki ne oluyor
bir rejim kustu
bir cumhuriyet
bir Atatürk
tüm kurumları ülkenin
yaşama hakkı vermediler
bizde düşünmek istedik
bizde insan olmak
sus diyorlar
bakma
görme
insan olma diyorlar
lan bacım
nasıl konuşmadan yaşanır bir ömür
Hayvanlar gibi tepkisiz
ben şairim şiirsiz olurmu
Eleştirisiz tepkisiz olurmu
biz yinede yaşadık
yaşadık bir ömür
ölerek yaşadık
Öldürülerek yaşadık
bölünerek, parçalanarak
toplanarak, çarpılarak
ve her defasında çarpıtılarak
elimizi bağladılar
parmaklarımız özgürdü
vatandaşlık hakkını aldılar
mapusların kapılarını açtılar
umutlarımız şehirlerdeydi
Dağlara sürüldük
ilkbaharı yaşadık zindanlarda
biz ne yaptık
bir ömür direndik
bir ömür başkaldırdık
bir ömür kabullenmedik
bir ömür dimdik
Bir ömür ödünsüz
Bir ömür karşı koyduk

Olmaz bu yaşam insana yakışmaz dedik
Yaşama hakkımızı aldılar
bombok ettiler yaşamı
ama bir ömür yenilmeden
yalvarmadan
yakarmadan
ağlamadan
korkmadan
yılmadan
sonuna geldik yaşamın
biz kazandık
ama kaybettiklerimiz nolacak

Oktay Avcu

Dile bile kolay gelmiyor

Kör bir gözün görmeye duyduğu istek kadar özlemim var
Çölde susuzluk nedir ki
Anadan doğma açım özgürlüğe
Bu dile kolay
Bu günki yaşıma göre
Kaç asır geçti üstümden bilseniz
Dile bile kolay gelmiyor asırlar
Şu varki yinede yarınlardan umutluyum
Işıl ışıl tertemiz beyinler var yarınlarda
Onlarla aydınlanacak ortalık
Ve güneş gibi doğacak özgürlük
Bir sabah kalktığımızda üstümüze
Bu ki doğduğumda çıplaklığım kadar gerçek

Oktay Avcu

Dileğimdir

Ağlar
Ağlar
Ağlar
Sonra güler biliyorum, bir gün güler
Hiç ağlamasın istiyorum
Ağlamadan gülsün
Yüreğinde izi kalmasın acının
Bensizliğin
Öfkenin
Kinin
Yaşam güzel
Çirkinleşmesin gözlerinde
Gözlerin deniz
Gözlerin gökyüzü
Gözlerin yosun olsun

Oktay Avcu

Dilimin

Dilimin ağzıma sığmadığı zamanlarda
Bıyıklarımı tarardım
Kimseye göstermeden
Kış günleri
Üstüme yağmur yağardı bulutlardan düşen
Ben istemezdim
Ama bana kim sorardı ki
Ve elimin olmadığı zamanlarda
Annem uzatmazdı bayramlarda elini
Ne anlayışlı kadındı
Yanaklarımdan öperdi
Ve en bulaşıcı hastalıksam da
Ne cesur adamdı
Dokunurdu bana babam
Ve gözümün görmediği zamanlar da
Kimse güzellik yarışmasında jüri yapmazdı beni
Bu dünyanın ne tuhaf bir hali vardı
Beni bile anlamazdı

Oktay Avcu

Direneceğim

direneceğim
herşeye rağmen
geceye ve gündüze
karanlığa ve aydınlşığa
sıcağa ve soğuğa
yağmura ve güneşe
yanacağım kavrulacağım
üşüyeceğim ıslanacağım
24 saat uykusuzluğa
açlığa ve yorgunluğa
uğursuzluğa ve şanssızlığa rağmen
tanrının bütün engellerini aşıp
başaracağım

Oktay Avcu

Direnemem bu nehrin asiliğine

Herkes beni neden sever
Bir nehir akıp gider boğulurum
Çünkü yüzme bilmiyorum
Direnemem bu nehrin asiliğine
En zor kayalarına çarparak sensizliğin
Bu nehir acımaz bana anladım
Fırlatır leşimi kargalara
Akrabalarda bulamaz
Bir yanında çalıştığım işverenin üzülür
İşleri yarım kalacak sandığından
Bir nehir akıp gider boğulurum
Çünkü yüzemiyorum
Değişik adreslerde aramadım hiç seni
Nasıl bulurum
Şuramda saklı olmasan
Bu kaybolan yaşamın önemi olmayacak
İşte bu yüzden karşı koyamam
Her dalda oynayan cambaz değilim
Yüreğim kirlenmedi henüz
Bu nehir kimseye acımadı
Beni de koruyacak değil
En keskin dualar ederim de
Parçalar beni biliyorum
Bu sevda hep üzer beni

Oktay Avcu

Dirilmenin mümkünü yok

Yarını kimse bilmiyor
Ve keşfedilmeyen günler yarınlar
Keşfedilmeyecek
Her defasında karnımız ağrımayacak
En sevdiğimiz insan ölecek
Bakakalacağız
Ve en sevdiğimiz ihanet edecek
Aldatılacağız üst üste kaç defa
Ne korkunç bir öldürülüş
Dirilmenin mümkünü yok
Bin defa vuruluyorsun
Bir savaşta bütün namlular üstüne çevrilip
Ateşleniyor
Üst üste
Kurşunlar patlıyor
sevdiğin bütün oyuncaklar
En sevdiğin kıyafetin
hiç sevmediğin kan kırmızısına boyanıyor
Satılıyorsun
hiç yarışmadan güzellik pazarlarında
Ardı ardına
Ne insanlık kalıyor
Ne düşüncen
Ne duyguların ne kişiliğin ne sen
Ben bile kalmıyorum
Belki bir yemeğe çıkıyorsun
Belki bir kırmızı güle
Belki bir elliliğe
belki de ucuz bir kıyafete
Belki bir can sıkıntısına
Belki bir sahil gezintisine
Belki gürültülü bir türkü barda göbek dansına
Bir pırlanta gözlerini kamaştırmıştır
Ama gidiyorsun bir şekilde
Değişiliyorsun bir şeylere
Takasta diyebiliriz buna
Değersede değmezsede
Kim karlıysa da hesaplamayacağım
Ama yinede alan karlı olmalı satandan
Sonraki pişmanlıklar geri getirmiyor
Aldatılışları
Kaybolan ben oluyorum
Gözlerim kan çanağı
Yinede aldatılan sensin
Aldattığını zannederken
Kendini kandırıyorsun
Aslında kirlenen ve kirletilen sensin
Bana da ne oluyor böyle
Neden kahroluyorum
Yarını kimse bilmiyor
Daha keşfedilmedi yarınlar
Belki bir kaza yapıp hayatının sonuna dek dönmeyeceğim sana

Aklım başıma gelecek
Kendime geleceğim
Seni sevmeden de yaşamasını öğreneceğim

Oktay Avcu

Dirilteceksiniz beni

Bu kementi boynuma attınız ilkelce
Ve gün gelecek siz sökeceksiniz
Zor olacak kördüğümü çözmek
Belki
Belki iki asır sonra
Zorlanacaksınız senelerce
Toprağın altından kaldırıp
Dirilteceksiniz ellerinizle
Yeniden etimi kemiğimi
Ve tırnağımı soluğuma katacaksınız

Oktay Avcu

Dişlerimin arası da olur

Hep ekmeğin arasına yağ sürerdim
Bazen zeytin
Bazen de peynirler domates
Düşündüm
Ekmeği neyin arasına koysam
Buldum mu
Bulamadım
Hala düşünmekteyim
Dişlerimin arasıda olur
Ama o değil

Oktay Avcu

Doğaya

Biraz okaliptus
Biraz zambak
Andı toz otunu hiç görmedim
Pire otu çiçekleri de var
Hercai menekşeye benzemese de
Hezaren çiçekleri de nereden çıktı
Ah şu dağlar
Ah şu toprak
Ah şu su
Neler yapıp neler yaratıyor
Ah şu insanlar
Ne garip
Ne tuhaf isimler bulurlar bitkilere
Sütleğendir
süsendir

Oktay Avcu

Doğmayan güneş

Dostum titreyişime bakıp
Kuş sanma beni
İyi ki annemin kolları var
Ben bir erkek çocuğuyum
Ama korkuyorum
Ama ağlıyorum
Ölüm var
Annesizlik var
Babasızlık var
Kimsesizlik var
Kolsuzluk var
Bacaksızlık var
Korkmamalı mıyım
Kork diyor bana hislerim
Korkutuyor bu kulaklarıma saplanan bomba sesleri
Bu yıkıntılar
Bu cesetler
Bu sebepsiz savaş korkutuyor beni
Bu sabah yüreğimde doğmayan güneş
Bu içimde açmayan çiçekler
Ve bildiğim bütün renkler
Vurun beni korkuyorum
Korkudan ölmek istemiyorum

Oktay Avcu

Doğru değil

Aşkından öldüğüm yalan
İftira etmişler
Ölseydim yaşar mıydım
Sana aşık olur muydum
Ölseydim kim tutardı ellerini
Sana deli sevdam
Sana deli kız
Sana çılgınım
Der miydim
Aşkım doğru
Yaşadığım da doğru
Ama senleyken

Oktay Avcu

Doğru mu

Bir göz ki
Uzaklarda beni arar
Bir göz ki
kuşlara ‘beni sorar
kuşlar nerden bilsin kim olduğumu
bir göz ki çare arar
dağların erişilmez yüksekliğinde
kaybolan balıkçı kuşlarına benzer
çölde
nerden bilsin
kaybolmuş
kendini bulmalı önce

Oktay Avcu

Doğru söyle

Neden bu kadar aşıksın
Ve neden bu kadar insansın
Tanımasaydın ve sevmeseydin yaşamı
Neden kalleş ve iki yüzlü değilsin
Vefalısın
Doğru söyle
Hal bilensin
halden anlayansın
bu asalet, bu asillik çıldırıyorum
hem yaşıyorsun
hem yaşatıyorsun
hem varsın hem yoksun
hem ulaşılması imkansızsın
hem her an yanımdasın
cesaretim yok seni kazanmaya
cesur değilim kaybedemiyorum
karanfil tarlası gibisin
çocuksun
çoksun
çoğalıyorsun
canlısın, rengarenksin
çılgınsın, çatlaksın, arkadan vuruyorsun bıçağını
ama şifa veriyor hançerin bunu bil
acıları sevinçlere değişiyorsun
yılmadan seviyorsun
usanmadan barışıyorsun
neden bu kadar iyisin
insanlığım eziliyor
dokunamıyorum
bakamıyorum aynada sana
öpmek istiyorum seni izin ver
kızmazsan sarılmak
ilk defada kızıyorsan birine
haklısın
ama bende haksız değilim
sarılmasam seni öpmesem ihanet olur
yinede banamı denk geldi
bana as suratını
gülümseme
bana bağır
bana at küfürlerini
kaldıramıyorum ağırlığını
bir dağ devriliyor üstüme
bütünlüğümü kaybediyorum,
parçalarım
parçalanıyorum.
Rengin siyah arabisin
ama sen neden bu kadar beyazsın
uzayda gibiyim yanında
hem çok uzaksın, hem çok yakın
karar ver
ve doğu söyle

neden bu kadar sevdalısın

Oktay Avcu

Doğru söylüyorlar

Böyle diyor basketbol
Böyle diyor ağaçlar
Böyle diyor ormanlar
Böyle diyor insanlar
Hep uzun boyluyuz biz
Kısa boya rabet yok
Seveceniz
Sevgilisizliğe yer yok

Oktay Avcu

Doğrusu bu değil

Ne kadar ne yapsan da
Kanımız başka renk akmaz
Kan kırmızı olur
Güneş sarı
Ateşten alır kızıllığını
Su renksizdir
Ama
Beyazda desen inanırım
Aldanır yanılır çocuksu duygularım
Yinede ne fark ederse etsin
Kandırılmak hoşuma gitmez
Doğrusu bu değil

Oktay Avcu

Doğruysa sözümüz yok

Fakirler hep cömert olur
Mert olur
Elleri açık
Gönülleri tok
Yürekli olur
Zenginlerse
Hep pinti
Hep aç
Hep korkak
Birilerini tanrı fakir
Bir fakiri zengin yapsa da görsek
görsek

Oktay Avcu

Doğruysam

Kaderim neyse yaşarım
Onurluca
Kimseye basmadan
Çiğnemeden
Ezmeden
Kararsızca
Üzeceksem birilerini, kaderim diye
Kadere de karşı gelirim
Gerekirse
Kaderim deki yanlışları düzeltmek
Hoşuma gider
Doğrular kalsın

Oktay Avcu

Doğruyu bul

Her gün son defaymış gibi öp beni
Olur ya bakarsın bu son gidişimdir
Dönmeyişimdir bir daha
Son defaymış gibi bak gidişime
En güzel yanım kalsın gözlerinde
Dedim ya
Yaptığın her neyse son defaymış gibi yap

Oktay Avcu

Doğum günüm

Ha öyleyse
Benim bir günüm
Sizin üç gününüze
Benim otuz üç yılım
Şizin doksan dokuzunuza bedel
Öyleyse pekte genç sayılmam
Üzülmeye değmez öldüğüme
Hep dolu dolu yaşadım günleri
Yinede bomboştum
Hep kapasitemin altındaydım
Çalışmam
Yaşantım
Sevdam
Ben bu değildim
Fazlaydım
Fazlasıydım
Sadece bu olmalıydım
Bukalemun değildim
Her istediğinde değişmek olmazdı
Yine de sevmeliydim kendimi
Fazla asabi olmam da gerekmezdi
Topu astarı ölüm değil mi sonu
Üzdüğüme,kırdığıma değmez insanları
Size sorayım değer mi
Benim ölüm günüm
Doğum günün olmalı
Yaşamalıyım,
Yaşatmalısınız
Ki rakamlar eksik kalmasın
Tam tamına
Küsürler kafamı karıştırır hep
Hoş öldükten sonra
Karışsa ne çıkar
Karışmasa ne
Yine de matematikte ince hesapları sevmem
Bazen de bulmaca gibi çözmek haz verir

Oktay Avcu

Doktorlara öğüt

tıp dünyasına bir soru
doğan bir bebeğin gelişini
tersine döndür
yaşlanan bir ihtiyarı
ters çalıştır bebekliğe
yani büyükten küçüğe
yaşlıdan gence çalıştır zamanı
yani altmış yaşındaysam
altmış yıl geriye sar beni
doğduğum günde başlasın ölüm
öldüğüm günde başlasın yaşam

Oktay Avcu

Dostça ayrılık yeter

Sizde bana bir şeyler verdiniz
Anlaşıldı
Size de borçlandım
Ama bir gün ödeyeceğim demiyorum
Biliyorum ödemeyeceğim
Dostça bir ayrılık yeter
Bunu diyebiliyorum ancak

Oktay Avcu

Dostlara selam

Şu askıda sallanan
Asılı gömleğimi demiyorum
Karımın yıkayıp mandalladığı
Yeni pantolonumu da
Şu boynumdaki kravattan da çıt yok
İnsanlardan bahsediyorum
Mutlu yarınlar heveslisi
Bir gelecek aydınlatmadı yinede yüzümüzü
Şimşek çaktı
Gün ışıtmadı yine de karanlığı
Masmavi ışıklarla boğuldu
Tepinmedi
Çırpınmadı
Yalvarmadı
Annesini öptü
Sevgilisini öptü
Dostlarını selamladı
Mutlu yarınlara bakarken öldü
Belki bağırmak
Küfretmek istedi
Ağzında dili kalmadı
Ondan anlayamadılar
Ondan belki sallanıyorlar
Ondan işte yaşamıyor şimdi

Oktay Avcu

Döneceksin

Bir kış günü zemheride
Güneşi bekler gibi bekleyeceğim
Ve sende
Bahar gelir gibi, geleceksin
Kelebeklerin çiçeklere konuşu gibi konacaksın
Ve bir kanadı kırık kuş gibi
Sapanıma takılıp
Balıklama düşeceksin üstüme
Denize dalar gibi
Ezilmeyeceğim
Çukurovada pamuk işçileri gibi
Bir şişko göbek emirler yağdırmayacak
Dövercesine bakmayacak gözlerine
Sövercesine çağırmayacak
Sen üzüleceksin
Bir gün seveceksin biliyorum
Pişmanlığınla
Bir gülün patlayışı gibi öbeğinden
Sonuna kadar açacaksın kapılarını
Ve ben çalmadan girecek değilim içeri
Bir daha soracağım
Sende göreceksin
Herkeste
Başkaları da gelmediğimi
Bu defada ben dönmeyeceğim

Oktay Avcu

Dönemem güneşim söndü oktay avcu oktay avcı mersin malatya hekimhan şair şiir

Dönemem bütün kapıları kapattım
Güneşim söndü
Karanlıktayım
Kayboldum
Yolumu bulabilsem
Önümü görebilsem
Kendime güvenebilsem
Ellerimin yağını yıkar
Tezgahımı atar
Dönerim
Birkaç yıl içinde dönemem
Yaşarken dönemem
Ama bir daha doğarsam söz sana dönerim
Koşarak olmazsa sürünerek
Ama şimdi dönemem
Haksızlık olur
Akılsızlık olur
Uğursuzluk olur
Zavallılık olur
Şimdi herşeyimi kaybetmişken
Yenilmiş halimle dönemem
Çaresizlik olur
Bu konuda iddialıyım
kesin dönemem
allahıma yemin etsen dönemem

Oktay Avcu

Dördü üçe bölemem

Hiç sevmiyorsan beni
En zor sorularını sorarsın yaşamın
En çekilmez dertlerini verirsin olur
Dörde bölersin üçü
Sayıların dengesini bozdurursun
İmkânsızları dayatırsın
Hiç ikiyle ikiyi çarptırmazsın
Böylece bende hep başarısız
Hep sıradan
Hep işe yaramaz olurum
Ne olurdu
Hep bölmeleri kesirlileri değil de
Birde toplamaları
Çıkarmaları deneseydin
Hâlbuki başarırdım
İyiydim

Oktay Avcu

Dört bahar etmez

Mart dediğin nedir
Dört ayak çamuru
Dört ayak ilkbahar
Dört ayak ağaç filizi
Dört ayak yaprak
Dört ayak kıştan kaçış
Mart dediğin nedir
Dört soba yakışı, dört sobada kışın ısınışı
Dört güneşli gün, dört derede balık tutuş
Dört ısınış göğüslerini gererek
Kapının eşiğinde dört yeniden doğuş
Mart dediğin nedir
Dört su bardağı yağmur
Dört sıcak çay içişi, dört sigara yakışı dudaklarda
Mart dediğin nedir
Dört yaz etmez
Dört kış etmez
Dört bahar etmez
Mart dediğin dört çocuk oyunu
Dört yıldız kovalayış
Dört karınca öldürüş
Dört yürüyüş tek ayaküstünde
Dört selam

Oktay Avcu

Dövüldükçe asileşirim

Ben bu topraktan fışkıran bir gülüm
Kopartıldıkça çoğalırım
Boy veririm
Baskılarla solmam
Yok olmam
Sevildikçe uysallaşır
horlandıkça
Dövüldükçe asileşirim

Oktay Avcu

Dualarla insanlık olmuyor

İyi niyetle insanlık olmuyor
Faydayla oluyor
Yararla oluyor
Katkıyla oluyor
Destekle oluyor-
Ama annem bilmiyor
Öğretmemişler anneme
Halil ibrahim bereketi diyor
Yerden yağsın gökten versin diyor
Allah birine bin katsın dileklerini savuruyor
Dualarını okuyor
Bu kadarmı,
hepsi bumu
Bumu insanlığın
Bu kadarmı insansın
Acılarımı
Çaresizliklerimi görmeden
Sorunlarımı dinlemeden
Çözüm aramadan
Elini cebine koymadan
çocukları sevindirmeden
Bir kuruş yardımda bulunmadan
Hal hatır sorup
Bir telefon görüşmesimi
Geç bunları annem
Geç bunları babam
Bumu aile
Bumu kardeşlik
Bumu annelik
kaşım gözüm
elim yüzüm bu değil
Bu insanlık değil
Ben böyle insan olmaktansa olmamayı tercih ederim
Ederim annem gücenme
erdem ve büyüklük
Bir ucundan tutmaktır yükün
Ağırlığını almaktır
Hafifletmektir
Üstüne çıkıp oturmak değildir
Asılmak değildir
Ortak olmadan
paylaşmadan
Bumu babannelik
Bumu annennelik
Bumu dayılık, amcalık
Oku demek
sırt sıvazlamak
sarılıp öpmekmi
amanda aman demekmi
Artırmakmı acılarımı
dualarla karın doymuyor
ev kirası ödenmiyor

soba yanmıyor
yanmıyor edem
elektrik su çalışmıyor
bana iş lazım
bana temenni değil

Oktay Avcu

Dudaklarım göğsünde geçirmeli yazı

karlar eridiğinde güneş doğacak
sabretmeliyim 6 ay
kış bitmeli
güneşle ısıtmalıyım odamı
bahar gelmeli
çiçekler açmalı gözlerinde
yazı göğsünde geçirmeli dudaklarım
sevdanın anlamımı olur sevişmezsen
dokunmazsan
öpmezsen

Oktay Avcu

Dudaklarımı ısırmasam

Her gün binlerce yıldız düşüyor
Göklerden yüz aşağı
Bunlardan biride ben olsam
Ben düşsem tepe takla
Yıldızlardan kayarcasına
Yere değmeden, bulutlara takılsam
Ne olur
Bende özlemesem
Dudaklarımı ısırmadan hayallere
Dünya güzeli olsam
Ne olur bende yaşasam

Oktay Avcu

Dur burda erdoğan oktay avcu oktay avcu şiir şair malatya hekimhan mersin

Türban güzellikleri
Türban özgürlükleri hapseder
Ben hür olmak istiyorum
Özgürlüğümün hapsedilmesine karşı
Tanrıyada başkaldırıyorum
kitabada
asiliğimden değil
Saçlarım benimdir,
Estetiğimdir
Zevkimdir
Rüzgarda dalgalansın isterim
Güneşte sararsın
Yağmurda ıslansın
Güzel olmak benimde hakkım
Yüreğimle yaklaşmak isterim Allaha
Vicdanımla yakalamak isterim insanlığı
Tamam yaptıkların az değil
Yaptıklarınla gurur duy
Yaptıklarınla övüŋ ama ileri gitme
Dur burda ERDOĞAN
ötesi karanlık
Ötesi zulüm
Ötesi cehennem
Yakma ülkemi
Yakma insanlığı
Yakma geleceğimi
Zebanilere teslim etme
Yıkma yaptıklarını ERDOĞAN
İşte tam duracağın yer burası
Tam ineceğimiz yer burası
dur burda
mutluluk burada
huzur burada
kırdırma insanı insana
istediğini aldın
Bas frene ERDOĞAN uçurumdayız….
Çağı durduramazsın
Ertelersin
Ötelersin
Yeter ERDOĞAN burda dur
üstüme gelme
haksızlık yapıldı sana yanındaydım
mazlumdun
mağdurdun
şimdide sen yapma bana zulmü
linç etme beni çokluğunla
recm etme
sayılar yanıltır insanı
aldanma
haklarımı gaspetme
girme sınırlarına özgürlüğümün
ben ben olayım sen sen kal

ben ateistsem sen dindar ol
laf etme
söylenme
gücenmenide istemem
küşme erdoğan
doğrudan yana tarafım
haklıdan yana taraf
mazlumdan
mağdurdan yana taraf
bana tarafsızlığı önerme
zulme boyun eğmem
zalime yenilmem
dur burda erdoğan
caminden imamından banane
orucuna namazına karışmam
sende beni taşlama
yargılama
sorgulama ceza verme
dur burda
sonumuz hiç iyiye alamet değil
dur burda erdoğan

Oktay Avcu

Durmasaydım

Koşarken ilk yüz metresinde yaşamın
Dünyayı bitirmene an kala
İyi ki yoruldun da durdun
Dinlemeyip de sürdürseydin yorgunluğunu
Şimdi boşluğunda uçardın sonsuzluğun

Oktay Avcu

Duvar değil camı pencerenin

Ağlama
Burası mahpushane değil
Ne izmarit toplatacaksın gururuna
Ne köşelerde sevdiklerinden türküler, mektuplar okuyacaksın
Ne aysız gökyüzünün
Ne güneşsiz aydınlığın olacak
Ağlama
Karanlıkta değilsin
Ne tokat atan var
Ne yumruk sallayan
Ne yanında kahrolanlar
Ne de göremeyeceğin, sevemeyeceğin insanlar
Hasretliğin
Özlemin var
Açsın
Çaresizsin
Seviyorsun
Yalnızsın ama
Elin kolun bağlı değil
Düşüncen
Duyguların hür
Tepeden tırnağa
İstersen
Dağları tepikliyorsun
İstersen
Derleri taşlıyorsun
Üzülme
Odaların açılıyor
Kapın emrinde
Duvar değil camı pencerenin
Boş ver onlar kahrolmaya değmez

Oktay Avcu

Duvarın içinden

Biz de duvar yazısıyız
Ama duvarlara sığmayız
Ve yasağız

Oktay Avcu

Duvarlarla konuşuyorum

Bir kız tanıdım
Hayatımın tanımı sandım
Onu hiç tanımadan kaybettim
Şimdi bir duvarla konuşuyorum
Beni duymayacak ve anlamayack
Ama o duvarda en sevdiğim renkler var
Nasıl susarım

Oktay Avcu

Duydun mu

Adı durduydu kendi duramadı
On sekiz yıllık ablamı da kaçırdılar
Bir taksi şoförüne verdi gönlünü
Külüstürdü arabası ve sarı
Kendi sarı bir adam
Her sabah evimizin önünde bozulurdu
Sanki başka yer bulamadı
Bıyıklarını burardı eniştem olacak o adam ablama
Önceleri ablam aldırmadı
Ben çocuktum ne anlarım
Kocaman kafasında incecik bıyıkların ne anlama geldiğini
Saçımı okşardı istemeden
Sonra hava olsun diye ablama gülerdi sarı sarı
Nerden bilirdim evine ekmek de almayacağını
Bir gün ablamı kaçıracağını
Bilseydim bir oyuncak tabancasıyla alnından vururdum
Ablamı her gün dövüp ikinci karısına gideceğini
Ablam taksiye kanmış direksiyon tutusuna şoför oluşuna
İnsan olmayacağını düşünmemiş
Ah benim kırmızı badanasız evimin bacısı
Sen mi buldun bu zırtapoz enişteyi bana
Çöpçüler her sabah süpürürdü kapımızı
Sırf bana güzellik
Hiç bakmadın hiç görmedin onları
Hışırtısını duymadın poşet artıklarının
Motor sesine uyandın da o donsuza baktın
Perdesiz pencerenin aralığından
Sırıttı göz yumdun yüz buldu
Teybini de açtı gıcırtılı sesiyle sana dinletti
Peki benim ne günahım vardı
Beni de arabeske alıştırdı huysuz herif
Eskiciler bile daha hızlı bağırırdı
Bahçemizin duvarından geçerken
Ah abla ah

Oktay Avcu

Duygu

Kör olmak
Gözlerini yummak değil
Bildiğin bütün renkleri saklamak da
Bu bir oyun
Gerçeği başka
Bütün yeşilleri hapsetmek
Bütün mavileri yasaklamak
Bütün şekilleri saklamak

Oktay Avcu

Duygularım

Sevgili karım
Ben seni şimdiden özledim
Sen ne kadar düşünüyorsun bilmiyorum
Onun için derki sana yazmakta çok tereddütlendim
Lakin dayanamadım
Ve duygularımı aşikarca ortaya serdim

Oktay Avcu

Duygularımın hepsi

Doğan bir umutsun
Coşkulu ve sevinçli
İçimde yeni açmışsın
Lüle lüle
Katmer katmer
Boy boysun
Yine de bir gül sunacağım sana
Islak ve kuru
Bütün duygularım onda var

Oktay Avcu

Duyguların yansıması

Siz resmime bakarken ağlıyorsanız
Bilin ki bende ağlıyorum
Öyleyse ağlatmayın beni
Yok gülüyorsanız beni hatırladıkça
Bende gülüyorumdur
Sevinçliyseniz
Seviniyorum ağzım kulaklarımda olmasa da
Üzgünseniz
Boğuluyorum sıkıntılarda
Onun için
Ayrıda olsam sizden
Kopsam da bu kavgadan
Mutlu olun sevdiklerim
Ben böyleyken mutlu olurum çünkü
Küserek susarak
Kaçarak değil yaşamın içinden

Oktay Avcu

Duymayın diyorum

Beklemeye korkuyorum
Korkuyorum
Söylemeye dilim varmıyor
Acıyı korkuyu bekliyorum
Bir kuyuda kayboluşu, boğuluşu
Duymayın duymayın beni
Ölüme o kadar yakınım ki
Korkuyorum söylemeye
Bir saat, bir gün
Bir dakika, bir adım kadar
Korkuyorum korkuyorum saate bakmaya
İstemeden öleceğim
Yenildim,yendiler
Yıldırımlar vardı üstümüze patlayan
Biliyorum çarpılacaktık
Bir yanıp bir sönen ateş böcekleri gibi
Bir aydınlandı yüzümüz, sonra kapkara yandık
Duymayın diyorum size
Anlatmıyorum, anlatmıyorum
Bin defa sormayın, istemeden öldüm diyorum
Canım ağzıma geldi
Yaşamaktan savaşmaktan, mutsuzluktan bıktım
Usandım usandım işte

Oktay Avcu

Düğün

Bir mendil ver elime
Gelin çalak oynayak
Bu mendil benim olsun
Her düğünde sallıyak
Kına yakın geline
Zılgıt söylen geline
O ağlasın biz oynayak
O ağlasın biz gülek
Haydin kalkın halaya

Oktay Avcu

Dün görmeliydiniz

Dün görmeliydiniz beni
Dün sevmeliydiniz
Öyle güzeldim ki
Okşamalıydınız saçımı
Sevesiniz gelirdi beni
Hani yeni aldığım
Siyah kunduram var ya
İşte o vardı ayağımda
Üzerimdeki giysilerim
Pırıl pırıl tertemiz parlıyordu
Dün içim senle doluydu
Coştum taştım bir güzel
Dereyi taşladım
İnce uzun seken taşlardan
Yüzdürdüm de güzelce
Çimler kopardım avuçlarımla
Dün çocuklarcasına eğlendim
Bir mutluluk vardı içimde
Güzel günleri yaşadım dün

Oktay Avcu

Dün ölümlere gitmiştim

Dün savunduğum düşüncelerle
Bugün savaşıyorsam
Dün ölümlere gitmiştim
Bugün de tersine döndürdüm
Yaşam hep böyle bitirilir
Bir yaşatırsın
Bir öldürürsün aynı şeyi
Yaşatmak için ölürken
Öldürmek için de ölürsün

Oktay Avcu

Dünkü gibi

Sana hediye almıştım
Seni sevindirecektim
Amacım kendimi sevindirmekti
Sen mutluyken
Beni de gör
Çocukların sevinci az kalır yanımda
Bak koluma saat aldım
Bak gömleğimi değiştim
Bak traşım
Bir de kirli sakal
Bayılacak mısın bana
Sana aldım bunları
Senin bu hediyeler
Telefonuna kart demiştin
Aldım
Sen bugün yine beyazları giy
Dün çok yakıştı
Harikaydın
Aynı öyle tut elimi
Sıcaktın
Aynı öyle sarıl
Şımsıkı
İsteyerek
Dünün güzelliği kalsın üstünde

Oktay Avcu

Dünkü kendini tanımamaktır yaşamak

Kirletmektir en temiz renkleri
Her gün bir leke bırakmaktır
Bir öncekinden koyu
Bir taraftan da temizlemek
Kirlettiklerini
Anlatamamak
Ve anlaşamamaktır
Dünkü kendini tanımamaktır
Değiştiğini sanmak
Gökyüzünü kırmızıya boyamaktır
Kandırmak
Ve kandırılmaktır
Aldatmaktır kendi güzelliğini
En sevdiğimize yalan söylemektir
Üst üste yüzlerce kez
Sevdam türküler kadar sevimli değilsin artık
Ve salıncaktan atmaktır
Kendimizden başkasını
İzin vermemek
Yasaklanmaktır
Güzel ve olması gerekeni
Yaşamak terk etmektir sevenleri
Ve her şeyi tek başına paylaşmaktır
Kendini sevmektir herkesten çok
Ve en sevdiğin insanı bile yatağından atmaktır uykusunda
Güneşte gölge yapmak olduğu kadar
Ayağını basmaktır yandığında üstüne
Ateşe bırakmaktır sevdiğini

Oktay Avcu

Dünün ağıtlar

Ellerimin mendilime uzandığına bakma
Ağlayacağım üzülme
Gözyaşlarımı sileceğim
Bir dere kenarında
Gecemi uğurlayıp
Seni yollayacağım hayallerimden
Tanın kızıllığına gömülüp
Sileceğim dünün ağıtlarını gözlerimden

Oktay Avcu

Dünün bu günü vardı

Ağlamadan devam et yaşamaya
Herkes güler yüzlü görmek istiyor seni
Tanrının istediği yerde
Hep kendi dediğin olacak değil ya
Dünün bugünü vardı
Bugünün yarını olacak

Oktay Avcu

Dünya ne şirin bir köy balıkçı

Dünya ne şirin bir köy
Şöyle uzaydan bakıldığında
Ne ararsan var içinde
Herkes her şeyi istemese yaşanır burada
Bir paylaşma eksik sevdam
Şu yanardağ püskürdüğünde
Yanan insanların acısını
Sen yoksan içinde hissedemezsin
Dünya ne şirin bir köy balıkçı
Bütün balıkları sen tutmasan

Oktay Avcu

Dünyadan

Dünyaya kör bakacağım
Dünyaya sağır
Dünyaya dilsiz
Dünyaya vurdumduymaz
Dünya görmeye değmez
Sevmeye de yaşamaya da
Dünya nankör
Bir rüzgar eser
Savurur güzel olan ne varsa
Geriye çirkin çekilmezlikler kalır

Oktay Avcu

Dünyanın en güzel adamı

Bu dünyadaki en garip kişi
Her şeyi isteyendir
Bu dünyadaki en tuhaf kişi
Hep ağlayandır
Bu dünyadaki en doyumsuz adam
Hep şikâyet edendir
Bu dünyadaki en zengin kişi
Kabullenendir
Bu dünyadaki en güzel insan
Hiç almadan her zaman verendir

Oktay Avcu

Dünyanın en uzun şehriydi babam

Ben babamı bayram kadar sevmiştim
Havuzlar açıldıgındada unutmamıştım
Hatta Almanya kadardı uzaklığı
Dünyanın en uzun şehriydi sevgim
Gecenin karanlığı kadardı
Unutkanlığımdanda çoktu
Ve bilmediklerimmi fazlaydı sevgimden
Korkaklığımın diğer yüzümüydü sevgim
Ve bütün sorulardan en doğru şıktı
Ve ben yinede yanlışlar kadar çok sevdim

Oktay Avcu

Dünyanın rengi

Bütün mevsimleri yeşildi tanrının
Kimse farkında değildi
Kışın da yaprakları olduğunun ağaçların
Bütün mevsimler yazdı
Sıcaklığını fark edemediler zemherinin
Oysa nasıl da yakıyordu ellerimi
Nasıl yakıyordu güzelliğimi
Sobalar kurduk
Alevlendirdik güneşi
Farkına bile varmadık yandığımızın
Bütün renkler beyazdı
Ve yeşil zannettik
Ve siyah sandık
Ve gözlerimi bizi yanılttı
Aldattı, aldatmalıydı da
Çekilmezdi bembeyaz bir dünya

Oktay Avcu

Dünyanın yolcularına

Batan güneşe ağlamanın faydası yok
Doğacak olana bakalım
Ve onu çekelim kendimize gücümüzce

Oktay Avcu

Dünyaya

Dünya gözümde kör
Ayağım da topal
Kolum da çolak benim
Öyle bir dünya ki bu
Kulağım da sağır
Dilim de lal
En kötü yüreğim benim
Öyle bir dünya ki bu
Hem de sevincim
Gözümde nur
Hislerimde belirsizlik duygularımda kin
Bu dünya böyle

Oktay Avcu

Dürüstlüğün daimisi Oktay Avcu Şiir Şair Araştırmacı Malatya Hekimhan Mersin

En sevdiğin renk beyazsa
Kirlenince siyah olur unutma

Oktay Avcu

Düşler benim yalın halimdir

Düşler yalanların saklanmışlığıdır
Düşler yalanların
tozlu raflarda bekletilen arka bahçesidir
Ve kısaca düşler yalanların unutulan kısmıdır
Arka yüzüdür yalanların
Görünmeyen
Gizlenen
Düşler benim en bilinmez halimdir
İyilimse de
Kötülüğümse de yorgunum
Düşler yaşamın en korku dolu davranışıdır
Ağzımda sakladığım bakladır
En tanınmaz halimdir
Hep yapmak isteyip yapamadığım çılgınlığımdır
Tad almasamda
Düşler benim birinci halim yani gerçeğimdir.

Oktay Avcu

Düşlerimden güneşi kaçırdınız

Bütün sevinçlerinizi sakladınız
Ve siz insandınız sözde
Haritaladığınız mücevherlere sözüm yok
O ki bir gün
Başka bir sevinci yaşayacak
Selamınızsa mutluluğum kestiniz
Bakışınızsa
Gözlerinizi yumdunuz
Ve her akşam kapımın önünden geçişinizse
En kestirme caddenizi değiştirdiniz
Düşlerimin güneşini kaçırdınız
Beğenmeyip attığınız çöpse sevincim
Çöpünüzü de yaktınız
ve sizde insandınız
samanlığınızda yattığımda
uykumu kıskanıp
samanları korudunuz

Oktay Avcu

Düşlerin de vardı

Adam yorgundu
Adam açtı
Adam dalgındı
Aldı fırından bir pide
Koparıp yemeye başladı
Şaşkındım
Şaşırdım
Hiç düşünmedi
Yanında ne peynir
Ne zeytin
Ne yağ
Ne domates
Ne salam
Belki parası da yoktu
Aldırmadı
Ve yürüyerek
Parçaladı dişlerinde açlığı

Oktay Avcu

Düşmanlık

Güne serin umutları
Aynı hizada yan yana
Ne bir adım önde
Ne gerisinde kavganın
Umutsuzluğuysa karanlığa atın
Çürüsün
Nem, rutubet, pas tutsun
Asın karamsarlığı
Yenilmek olmasın
Birilerinin işine gelmese de
Olsun

Oktay Avcu

Düşüncelerim

Benim trilyonlarım
Milyonların mutluluğuysa
Bu beni üzmez
Feda olsun
Tersi
Milyonların mutsuzluğu
Benim trilyonlarımsa
Olmaz olsun

Oktay Avcu

Düşüncemin sahibi benim

Sen şimdi yastık yap kocana
Habire yorgan yıka
Habire döşek
Çamaşırları ser askıya
Yastık yap ince uzun alışkanlıklarım bunlar
Ütüle pantolonları
Gömlekleri kolala
Kim nerede giyicek
Ne zaman
Bunları bilmiyorsun
Halbuki bir kaban, bir kot yeter bana
Ben burada yıkalım diyorum düzeni
Yenisini yapalım
Sağlamını ve dürüstünü
Namuslusunu ve onurlusunu
İnsanlığın karşı çıkmayacağı
Ve yıkamayacağı
Ne sanıyorsun düşmanlığımı
Bir geçmişe bağlılık
Kin üzerine kurulmuş öfkemi
Yanılıyorsun, yanılıyorsun güzelim
Ne körü körüne bağlanış
Ne inanış
Bu miras babamdan dedemden kalmadı
Kendim yarattım bu savaşı
Düşüncemin sahibi benim anlayacağın
Bu yaşam benimse
Ben sorumlu olmalıyım kendimden

Oktay Avcu

Düşündüğümü yap

Ressamsan
Resim çiziyorsan
Denizi al
Martıları
Gemileri
Bulutları
Balıkları bırak
Dalgaları al
Maviyi al
Hırçınlığını al denizin
Yok ağaçsa çizdiğin
Yaprağı al
Damar damar
Yanında havuz
Yanında kuş
Yanında kumsal olmasın
Yeşili al
Çiçeği al
Tohumu al
Filizi al
İnsana çizdiğin
Evvela dost ol
Saçını al
Yanında bozkır
Yanında deniz
Yanında dağ
Yanında şelale olmasın
Eli ceplerindeyse
Çıkar
Saygısızlık olmasın
Paltosunun eksikliğini
Kaç yıldır yıkamadığını
Şu an neyi düşünüyor
Neyi seviyor
Neyi özlüyor
Nefretini
Ne zaman karnını doyurdu en son
Okuduğum en son şiiri yap
Ressamsan
Son tabloyu çiziyorum
Onu yap

Oktay Avcu

Düşündüm

Katlanmak mı kolay sana
Terk etmek mi seni
Hep zoru Seçtim
Yine de kolay geldi katlanmak
Oysa zor olan oydu
Ölümdü bin defa
neden hep onu seçtim

Oktay Avcu

Düşünemiyorum

Düşünseler anlarlardı
Anlarlardı elbette ki halimi
Baksalar görürlerdi çaresizliğimi
Görürlerdi güzelliğimi
Bakmadılar
Duysalar da ağlarlardı
Bağırdım hâlbuki
Kapattılar kulaklarını
Duymamak için haykırışımı
Vursalar yıkacaklar
Bağırsalar sesleri parçalayacak dünyayı
Sustular işte
Konuşmak istemediler
Ağızlarını açmadan
Yumdular gözlerini
Yoksa güçsüzler mi ağlatacak kadar beni
Görmezden geldiler

Oktay Avcu

Düşünmeliyim

Suyun acılığını
Balın tadına değişmedim
Maviyi siyaha erteledim
Kırmızıyı beyaza
Bu son tercihim
Neden mi
Önce duya ihtiyacım
Sonra bal olmasa da olur

Oktay Avcu

Düşünmem lazım

Şimdi rahatladım mı
Rahat mıyım
Soğudu mu yüreğim
Kim serpti buz kırıklarını
Ağzıma ve yüreğime
Düşünmem lazım
Düşünüp bir karara bağlamam
Şu durup dinlenmeden çarpan kalbim
Normale dönmeli, telaşımı gidermeliyim
Tansiyonum düşmeli
Sonra emin adımlarla söylemeliyim kendime
Bir türküyü söylediğim gibi
İçimden gelerek ve bilerek
Bilerek diyorum
Kelimeyi çiyneye çiyneye ezbere
Merminin namludan çıkışı gibi
Çıkmalı ağzımdan ve hedefini bulmalı

Oktay Avcu

Düşünüyorum

Beklentilerim neler nelerdi
Odamın çatısından sallanan ay
Damların saçaklarında gelecek
Çiçeklerin özünde doğan güneş
Dere kenarındaki papatyalar zaten benim
Bir avuç şeker istemiyorum
Çocukluğumdaki gibi
En sevdiğim onlar değil
İnsanların insanca yaşamasını istiyorum
Özgür ve özgürce
Bir demir yirmi beşlik işimi görmüyor
O çocukluğumdaki hayalim
Bir çikolata
Bir pasta
Şuradan
Şu büfeden
Annemin
Hatta babamın yanında
Bir yenice sigarası alıyorum
Somuruyorum sumanın son demini dudaklarımda
Şimdi yaşamak istiyorum uygarca
Ve büyükler gibi düşünüyorum

Oktay Avcu

Düşürme güzelliğimi

Yarına çiçek topla çocuk
Bahar topla
Barış özgürlük topla
Sevgi dostluk topla
Ne kaldı yarına toplanacak
Mutluluk sakla
Yarına yarınlara
Çık dağlara
Eşkıya ol demiyorum
Dağlarda için sevinecek
Sevinç topla
İnsanları doğayı özleyeceksin
Özlediğin şeyleri
Ve şehirlerde insanlık topla
Şu baharda içine dolan kokuları şarkılara dönüştür
Türkülerimizi sakla
Düşürme güzelliğini
Seni sakla, beni sakla, adlarımızı sakla
Bizi polislerden karakoldan
Bizi idamlardan, müebbetlerden
İnfazlardan ve ceza evlerinden sakla
Ormanlarda çağlayan dereleri
Denizler de martıların coşkunluğunu
Çığlığını topla dalgaların
Baharın habercisini sakla
Yarına yarınları
Kendini sakla

Oktay Avcu

Egoizm

Benim için bir daha sev
Benim için yine sev
Benim için beni sev
Bu defada beni sev
Kendin için olmasın

Oktay Avcu

Eğitim şart eğitimin önemi

Bir gün
Güneşe yürüyeceğiz çıplak ayak
Bir yanda ayaklarımız yanarken
Güneşi söndüreceğiz
Farkına da varmadan
Arkamızdan gelenler yanmayacak
Yüreğine ilkbahar gelecek postacının
Ve beklemeden ölümü
Dünyada cenneti yaşayacak çocuklar
Ve soluğumuzla yeniden ısıtıp
Buz kesilen ellerimizi
Kaldığımız yerden devam ederken
Okumak en doğru yürüdüğümüz yol olacak
Anlaştık mı çocuklar
Anlaştıksa
Çak bir beşlik
Eğitim şart
Sevinmek içinde
Gülmek içinde
Ağlamak için
Ve sevmek için
Ne için diye sorma hödük
Sahip çıkmak için
Anlamak anlatmak için
Anlaşmak için
Yürümek hatta koşmak için
Kaldırımı tanımak
Yayayı ayırmak için
Çöpü ve çöpçüyü tanımak
Yere attığın kâğıdı tekrar dönüp kaldırmak için
Utanmak için

Oktay Avcu

Elbette ki

Ateşin yakışını
Bıçağın kesişini
Azaltsaydı insanlığım
En güzel insan olur muydum
Hemde en candan
Bir defa oldum
Yine de azalmadı
Ama insansak
Azalsaydı olurduk

Oktay Avcu

Elerime konacak demiyorum

Bir duysan anne
Bir bilsen sevgilim
Geleceğimizi, yarınımızı
Şu deredeki ördekler var ya
Yaban kazları
Kınalı keklikler
Şu boynuzlu
Boynuzunda bin kıvrım olan geyikler
İşte onalr ölmeyecek
İnsan olacağız
İnsanca yaşatacağız dünyayı
Ve insanca yöneteceğiz
Şu silahlarım anne
Kurşun atmayacak
Hepsinde bir sevgi bir kardeşlik kurşunu
Bir umut mermisi
Ve alnıma sıktığın
Kan lekesi değil
Bir tılsımlı değnekle
Küfürler ıslıklarda türkü olacak
Beni bir yerlerimden vurmayacaklar
Seni yaralamayacaklar
Kalbine bir evlat acısı saplamayacaklar
Kılıçlar kesmeyecek demiyorum
Şu kapılar sevgilim
Kilit vurmayacaklar üstüme
Senin de gözlerinde tütmeyeceğim
Şu tavşan
Yine beni gördüğünde kaçacak
Ama ben kovalamayacağım
Elimdeki sapanımla taş atmayacağım
Şu dalda sallanan kuşlara
Ve kuşlar korkmayacak kaçmayacaklar
Ellerime konmayacaklar demiyorum
Bir duysan anne
Öyle sevineceksin ki
Yüreğin hoplayacak yerinden
Dünyalar mutlu olacak
Bir bilsen sevgilim
Sevincinden sen belki sarılıp öpeceksin beni

Oktay Avcu

Eli kolu bağlıysa

Beni yak
Beni yaktığın kadar kimseyi yakma
Ey polis amca
Bebeler öksüz
Anneler babasız kalmasın
Beni vur
Başkasını vurma
Silahından attığın mermiler
Bana saplansın
Kimseyi vurma
Beni vur kurşunlarda
Beni vur zindanlarda
Beni kır kalemlerde
Beni kor ateşlerde yak
Bilirim üstüne yok insan vurmakta
Çok iyi nişancısın
Bilirim polis amca
Kimliğin var senin
Silahında
İyi boks yapar
İyi adam döversin
Eli kolu bağlıysa eğer
Susmuşsa ses etmiyorsa

Oktay Avcu

Elimde değil

Size mutlu bir gelecek sözü veremiyorum
Bir dost selamı alırsanız
Bir mutlu gelecek
Bir gönlünüzce yaşam
Ve başarı dileği
Benim gücümün yettiği bu

Oktay Avcu

Elinde değilse

Ne kadar sıkı sarılsan da
Yaşam bir pamuk ipliği kadar ince
Kopacak bir yerinden
Gün geldiğinde
Sen ne kadar bırakmasanda
O seni atacak

Oktay Avcu

Ellerim

Ellerim kıskanmaz birbirini
Bir birine ver elini
Bir diğerine
Ver elini
Elini ver
Tutayım seni

Oktay Avcu

Ellerim olmasa

Ellerim olmasa,
ah ellerim olmasa
İşsizlere iş topluyorum
Kimde ne varsa versin
Açlara ekmek
Durun atmayın çöplere
Beğenmediğiniz ne varsa avuçlarıma koyun
Utandırmayın beni
Ağırıma gidiyor çöpleri karıştırmak
Hadi kirlenmesi önemli değil
Gözlerim olmasa,
ah gözlerim olmasa
Doymak bilmeyen şu aç gözlerim
Bırakın fazla neyiniz varsa dünyaya yaşarken
Gömmeyin toprağa, yaşamın içinde kalsın güzellikler
Bir yetimi güldürün
Bir öksüzü
Bir öğrenciyi
Bir beni sevindirin
Tanrı sizi gökyüzünde ağırlayacak
Yıldızlara karşı uçurun kendinizi
Sırlarım olmasa,
ah sırlarım
Şu banka hesapları beni şımartmasa
Olanlar olmayanlara versin
Olmayanlar da hepsini almasın
Ah ellerim olmasa
Daha çok iş
Daha çok ekmek
Daha çok okul toplardım
Daha çok eğitim
En çok kazandıran yatırımı yapmak isterim ülkeme
Sevgiye ve eğitime
Bire milyon katsın diye

Oktay Avcu

Ellerimin rengi

Bakacağım ellerime
Ellerim de gökyüzünü bulacağım
Uzatacağım gökyüzünü
Kaybolan ellerimi bulacağım
Sonra bakacağım
Ellerim mi çok gökyüzüm mü
Sayacağım

Oktay Avcu

Ellerinde bahar gelmeyeceksin

Biliyorum
Bir kuş konmayacak saçlarıma
Belki bir yıldız gölgesi
Belki bir yağmur öpücüğü
Belki bir rüzgar okşayacak
Sen dokunamayacaksın
Uzaklardasın
Şu merdivenler sana uzanmıyor
Şu pencereden sen görünmüyorsun
Hiç kimse görünmüyor
Şu kapı sana açılmıyor
Bana da açılmıyor
Ondan bir gül kokusu dolmayacak odama
Ellerinde bahar gelmeyeceksin
Biliyorum gelmek isteyeceksin
Ağlamak yok
Biliyorum yalvarmayacaksın
Yakarmayacaksın
Sen güçlüsün umut dolusun
Kimseler yenmeyecek seni
Sen çayını demle
Ağır ağır benim yerime de yudumla
Ve gülerek bak yarına
Benim yarınım de sende
Yarınına umutla bakmalısın

Oktay Avcu

Ellerini tutmayacağım

Saçlarını yolmaya geleceğim
Bir kış günü bırakırda gidersen
Terk edersen
Ağlatıp ağlatıp çaresizliğe itersen
Bir acılı gününde güleceğim
Yanı başında acına kahkahayla
Bilmezsen halimi inanmazsan
Ellerini tutmayacağım

Oktay Avcu

Elleriniz de onurunuz

Allahım duymasın onlara küfrettiğini
Onlar onun yaratığı
İşkenceler çok size
Kaldırın başınızı
Siz eğilmeye
Ezilmeye hoş görülmeye gelemezsiniz
Başınız yukarda
Omunuz dik olmalı
Namuslu insanlarsınız
Elleriniz de şerefiniz yazıyor
Dürüstlüğünüz ve mertliğinizle

Oktay Avcu

Elli yılını atarım yaşamın

Atacağım günleri peş peşe bir biri ardından
Sonra da sayacağım attığım günleri senelerce
Bitireceğim cezamın ilk onunu
Mapusluğu yeneceğim kısaca
Kalan onuysa dostlar sağ olsun
Onları da atarım ömrümden
Bir parçası eksik kalsın
Yaşamın
Birazını yaşamamış olurum çağın
Kalanıysa yeter

Oktay Avcu

En acemi uçuşum

Kör bir güvercin kanat çırpmaz mı sanıyorsun
Tut ki rüyamda seni sevmedim
Başkasına sarıldım
Bu ihanet sayılır mı?
Bende öyleyim herkeste
Uçarken korkmaz mı sanıyorsun
Konacağı dalı keşfetmeden
Aç bir kedinin karşısında
En keskin bilelenmiş bıçağı ne yapar kasabın
Avcı ne yapar bana desem
En acemi uçuşumla
Fırlatsam annemin kucağından kendimi
Ve ben körde olsam bir asi kuştum
Kafesine hapsedildim zalimin

Oktay Avcu

En acıkmış halim

En acıkmış halimsen
Kıtlıktan çıktığımda
Bir bardağa doldurduğum sıvının
Taşan azıysan
En acıkmış halimi düşün
Nasıl saldırırım
Aç kurt u düşün
Aşka benzet
Bir kedinin ciğere bakışını
Seni benzet
Kendini
Kadını benzet
Şimdi haksız mıyım?
Yasaklara saldırmakta
O benim en acıkmış
En aç halim
Çölde susuzluğu düşün birde
Sevmeni istersem kızma
Hiç kimsesizliğim

Oktay Avcu

En ateşli sevişmeler

En ateşli sevişmeler
Kaçamak birlikteliklerde yaşanır
Özgürken aynısını yaşayamazsın
Sana ait olmamalı
Elinden gideceğini bilmelisin
Bu işi hep başkaları daha iyi yapar
o yüzden el elin ençok şeyini şeyeder
anneni babandan çok iyi başkaları okşar

Oktay Avcu

En başbelası

önce en yorgun halimdi sevdam
en isteksiz
en istenmeyen
en vazgeçilen
ve en arzuladığım
en çok olmadığınve en çok çaldığın zaman kendini benden
işte en deli halimdi
pazar yerlerinde çırılçıplak dolaştığımı düşün
yirmi beş yaşında sorumsuzca
dördünde bir çocuğun masumiyetine benzemiyor
en arsızlığımdı sevdan
sağırdım
en güneşli gününde tanrının
sırılsıklam ıslandığım
yağmur yüklü bir buluttu sevdam
en yalancı halimi düşün
doğruları tanımayan
en yanlız ben desewm
en suskun
en yılgın
en vazgeçmiş
ve en ben olmayan
en başkası
ve ne başbelası

Oktay Avcu

En çok kim sever

Babalarda sever annelerde çocuklarını
Ama en çok kim sever
Bunun yanıtı olmaz
Bazı babalar annelerden çok
Bazı anneler sonsuz
Bazı anne babalar sevdiğini sanır
Dokunmayı
Sarılmayı
Kucaklamayı
Öpmeyi sevmek zanneder
Hatta en yumuşak yerlerini ısırmayı
Soğuk havalarda herkes sever güneşi
Sıcakta iğrenmekte ne güneşten
Yanarken de sevmelisin
Yakılırken de ateşi
Yakarken iğrenmelisin gerçek sıradanlığından
Soğukta en soğuğu sevebilmektir maharet

Oktay Avcu

En çok savunulan mazlumlardı

Ben yaşamda özlenilen her şeyi sevdim
En çok güneş gibi doğmayı
Buz kokan bir kar dağında
Isıtmayı atmış yıllık geceyi
Söğüt dallarından
Kokular saçılırken doğaya
Akbabalar leş peşinde koşardı
Kartallar yüksek uçar
,keskin gözlerinde fareler vardı
Tavşanlara dokunmasa
Şahinler güvercinlere karşı
En çok korunan mazlumlardı
Çaresizliği savunmayı sevdim
Benim huyum ne kötü huyum

Oktay Avcu

En çok yüreğimde yaşadım

Acılar benim değil
Sahibi ben değilim acıların
Gelirler
Sofra kurmam
Ağırlamam
Arsızca otururlar
Gönderir birileri üstüme
Karşı çıkarım
Direnirim
Bazen dayanırım sonsuza
Bazen karşı koyarım
Bazen karşı koyulmaz
Ayıp değil
Gücüm yetmez
Yüreğim yetmez
Sabrım yetmez
Bilincim bile zabd etmez beni
Ağlamakla da gitmez
Yalvarmakla da
Ölüm bile kurtarmaz
Çünkü başkaları alır acını
Bırakın öleyim
Bırakın öleyim
Küsmeyin de
Bazen tiksinirsin
Sabır sükût edersin
Benim değilsiniz acılar
Geldiniz
Ağlattınız insanlığımı
Gidin
Utandırmayın daha fazla

Oktay Avcu

En demli çayımdın

Sen olsaydın
Güzel olmuş derdin
Yakıştığını söylerdin
En çirkin halimi beğenirdin
En çekilmez halime âşık olurdun
Ve en kirli kokuma katlanırdın
Ve sen vazgeçilmezimdin
Aşkımdın
Karımdın
En demli çayım sendin
Sen olsaydın
Acılar içinde kıvranırken bedenin
Gülümserdin
Ve gülümserken
Bana dünyaları bağışlardın
Acılara gülüşünü sevdi yüreğim
Seni akşamları uğurladım
En son durağın köşesinde olacağım hep
Her akşam bana el salla
Gülümse
Kimse görmez dudaklarımı öp

Oktay Avcu

En edepli halimi geri ver

Gittin
Kolumun biri kesildi
Kolsuz kaldım
Sağ kolumdu kaybettiğim
Gözümün biriydi sevdan
Damarlarımı kaybettim
Katıksız yaşanır mı bilmiyorum
Kuru ekmeğimi ıslattığım ayranımdın
Ağzımda dişlerimi kaybettim
Umutlarımı
Düşlerimi bana ver
Geri ver aldıklarını
Geri ver eskittiğin beni
Gittin
Gitmeseydin istemezdim
En sevdiğim küfürleri ezberledim
En edepli halimi geri ver

Oktay Avcu

En etkili silah

Çocuğun silahı ağıt
Babanın silahı tokatsa
Hangisi güçlü patlar

Oktay Avcu

En güvendiğin tanrınsa

Bütün sözlerimi geri alıyorum
Sevgilerimi geri ver
Söylediklerim yalandı
Anılarımı bana bırak
En sahiplendiğin oyuncakların hatırına
En kutsal sevdiğin tanrınsa
Kitabı üstüne
benden aldıklarını geri ver

Oktay Avcu

En güzel bir dünya bu özlenen

İstemim barışa açılması kapılarınızın
Kardeşliğe
Ve mutsuzluğa umutsuzluğa kapanması
Kötüye, çirkefe, kalleşliğe, keskin bir tokat gibi inmesi
Ne güzel bir dünya bu özlenen
Ve istenen
Her şey yerli yerinde oturmuş

Oktay Avcu

En güzel gününde

Canım öyle çok sıkılıyor ki
Sana armağanlar veremedim diye değil
Allahın beni aç yaratıp
Seni tok yaratışına

Oktay Avcu

En güzel oyuncağım

Çocuktum
en güzel oyuncağımı sordular
bir maymunum vardı bezden yapılmış
ayıyada benzerdi, kurdada
annemin marifeti bu kadar
utanarak
 onu gösterdim
güzelsede çirkinsede ikincisi olmadı
banalsede
mükemmelsede
yinede en güzel oyuncak benimdi
bana ait olan güzel olmalı
çünkü benim
çünkü ona sahibim
çünkü o var
benim olmayanın güzelliğinden banane

Oktay Avcu

En güzel şiirim sensin

Seni en güzel kalemle
En güzel kağıda
En güzel yazılarımla
En güzel zamanda
En güzel elbiselerinle
En güzel gece de
En güzel saatinde yazacağım günün
Seni olduğun gibi
Sen benim en güzel şiirimsin
En iyi çizdiğim resimimsin
En güzel söylediğim şarkımsın
Sen en sevdiğimsin

Oktay Avcu

En güzel yanım onurumdu

En güzel gözlerim
Ve en etkili bakışlarım yüreğimdi
Ne kadar eşsiz olsa da güzelliğin
Yüreksizliğin çirkinleştirir
O bakmaya kıyamadığın bensem
En güzel yanım onurumdu
Ve cömertliğim
Bir tavşan kadar çirkinsem
Açık sözlülüğüm bir aslan kadar yüceltti
Ve sen bana istediğin kadar çirkin de

Oktay Avcu

En kara sevda

Bugünde adını sormadım sana
Sorsa mıydım
Bugünde çok sevdim dünden
Dünde daha öncekinden
Ama söylemedim sana
Söyleyemedim
Bugünde uzaktan bağırdım
Bugünde yanından kaçtım
Görmedin
Korkuyorum gözlerim gözlerine takılırsa
Ellerim ellerine tutulursa
Bırakamam
Atamam ellerini
Ben sana aşığım duyma
Sevdanın en güzeline
Kara sevda derlerse
Desinler
Ben en kara sevdalıyım unutma

Oktay Avcu

En kötüsü

Çiçekler var
Güller var
Kırmızı kırmızı açmışlar
Yeşil yapraklı ağaçlar
Havuzumuzun kenarında
Bahçemizde mavi bir dünya
Güneş sırtımda
Her yanımız kapalı
Giremiyorlar içeri
Göremiyorlar çıplaklığımızı
Duvarımız engelliyor
Kuşlar var
Yükseklerden kuş bakışı
Utanılacak bir şey yok
Hem kuşlar bilmez de ayıbımızı
Kelebekler
Gülden güle
Kapalı çember var avlumuzda
Masamda soğuk viskim
Artık sarhoşum
Şimdi de çıkamıyoruz dışarı
Göremiyoruz aydınlığı
Dikenli teller
Kalın taşlar
Çelik kapılar
Ve dar karanlıklar
Beton yığınları tepemizde
Dahada kötüsü
İnsanlar üzüyor beni
Yoksa ağlamayacağım

Oktay Avcu

En sevdiğim kuş

Bir serçe kuşu düşünün
Zavallım
Nasıl çarpar kendini duvarlara
Kapalıysa
Ya parçalanır çarpmaktan
Kırılır bütün kemikleri
Takatsizdir
Ya baygın yakalarsınız
Gelip kucağınıza konmaz
Al beni oyna demez
İşte özgürlük savaşçısı budur
Ölümüne teslim olmaz
Özgürlük budur
Beni bir serçeye benzetin
Öyle vurun kelepçeyi kollarıma
Öyle tutuklayın
Öyle hapsedin beni
Öyle yargılayın

Oktay Avcu

En sevdiğim sana küstüm

Vay benim yarım aşkım
Vay benim olmayan aşkım
Vay benim her mevsim zemheri aşkım
Sana küstüm
En sevdiğim çaya değil
Ekmeğe sofraya değil
Sevdim dedin
Canım, biriciğim dedin
Bebeğindim
Papatyandım
Yalan söyledin
Aynı sözü başkasına da söyledin
Herkese de
Hani senin en sevdiğindim
Hani gözyaşındım
Sevincindim
Sana küstüm kaldırımlara değil
Kandırıldım
Bu şehrin ne suçu var
Bu yıldız ne dedi bana
Bu ağaçlar ne
Vay benim her mevsim zemheri aşkım
Hazan mevsimim

Oktay Avcu

En soğuk ceplerimde ellerin

Gökyüzünden yağmurları sarkıtırken tanrı
Yamalı pantolonumun
En soğuk ceplerine sokuyorum ellerimi
Orada seni tutuyorum
Kimseye göstermeden
Ve ısınıyorum birden
Gizlice avuçlarıma alıyorum ellerini
Utanarak
Avuçlarım yanıyor
Ve anlayan olmuyor arsızlığımı
Sen susuyorsun
Sessizce sevdiğini sanıyorsun
Ve savuruyorsun aşkımızı hoyratça
Aslında ıslanırken sırılsıklam kışın ortasında ocaksız
En çok üşüyen yüreğimdi
Ayrılığı gizlerken kendimizden
Buz kesilen ellerim bahane
Şimdi hangi sevda seni doyuracak
Sor kendine
Üzülüyorum
Yarınlar sensiz olacak
Kendimi ne çok düşünüyorum
Sevdamızı sessizce savunmak yerine
Haykırsa mıydım
Hiç bırakmadan ellerini
Terk edip yaşamak yerine
Sarılıp ölse miydim?
Şimdi yapmadıklarımı düşünüyorum
Birini alkışlıyor bu stadyum dolusu insanlar
Bu tezahüratlarda bana olmalı
Bu biri ben olmalıyım
Ben bu komşularımı çok seviyorum

Oktay Avcu

En tarafsız hakemdir tanrı

Tanrı izin verdiğin kadar yaklaşır sana
Ve ne kadar istersen o kadar çok sever
Ya da nefret eder
Tanrı bir anne
Ya da baba değildir
En tarafsız hakemdir

Oktay Avcu

En yakışıklı halim

yakışıklı halimi seviyorum
çirkinken hiç sevimli olunmuyor
en yakışıklı halim
en insan olabildiğim zamanlardı

Oktay Avcu

En zavallı ülkem

Türkiyem türkiyem cennetim
Benim en sahipsiz ülkem
En çaresiz
En sefil
En perişan
En zavallı
En unutulan
En sevilmeyen
En kandırılan ülkem

Oktay Avcu

Erdoğan a özür dile barışalım. Ama niye beni yanılttın oktayavcu oktay avcı şair şiir malatya hekimhan mersin

ERDOĞANa,
özür dile barışalım.
Ama niye beni yanılttın.....
Sende yalan söylüyorsun artık
Sanada küstüm üstad
Seninde diğerlerinden farkın yok
Kahramanımdın
Kurtarıcımdın
İdolümdün
İdeallerimin, hayallerimin uygulayıcısıydın
Ben gibi bendin
Araştırmadan
Öğrenmeden
Tam bilmeden
Yalanlar söylüyorsun
gözlerime bakmadan
Beni kandırmak kolay
İnançlarımı kirletiyorsun
Tecavüzcüleri aklıyorsun
İşkencecileri, zalimleri savunuyorsun
Koruyorsun kol kanat geriyorsun
Olmuyor usta olmuyor
Ne olurdu yargıda dosya saklayanları sen cezalandırsaydın
Zaman aşımı neyin nesi hain deseydin
Suratına çarpsaydın bir sabah güneşi aydınlığıyla
Halkını sevindirseydin
Boşa çıkarmasaydın umutlarımı
Benim başbakanım yapmaz diyordum
yapıyorsun
yaptın
Ve yapacaksın
Sende değiştin
Bir yanıldım de
Bir özür dile
Bütün organlarımı sana bağışlayayım
Yeniden EREDOĞAN ol
Robinhudum ol
Umudu ol zavallılların, çaresizlerin
barışalım
İnsan hakları
Demokrasi askıda
Özgürlükler elimden gidiyor
Şimdi birer birer kaybediyorum kazandığım argümanları
Yeniliyorum
Geri istiyorsun
Geri alıyorsun
Yine kaybediyorum demirci
Yine savaş diyorsun
Yine oturmuyorsun masaya
Yine silah diyorsun
İnsanlar ölecek
Bebekler ağlayacak

Sen ağlatacaksın
Ağlatan sen olacaksın
Bu defa
Yakışmıyor sana ustam
Bu ustalık değil
Bu kalfalık değil
Bu çıraklık bile değil
Bu cellatlık
Bu gaddarlık
Bu hal bilmezlik
Bu ırkçılık
madem geri alacaktın vermeseydin
sevindirmeseydin
sür beni paşam sen asker olmuşsun
savaş açmışsın halkına
yakında SADDAM olursun
KADDAFİ
ESAD olursun
DEMİREL, EVREN olursun
derin devletin olur
çetelere ihaleler açarsın
vur beni paşam
seni böyle görmek istemem
seni yanlış tanımışım
bağışla beni halkım
bağışla beni sevenlerim
sizleri yanılttım
ERDOĞAN yapmaz dedim
YALAN SÖYLEDİM
niye yanılttın beni demirci
neden yanılttın
senin için kardeşime kızdım
kızımla hala konuşmuyorum
senden bir oyu esirgediya
barıştır beni oduncu
annemi kırdım
arkadaşlarıma düşman oldum
aram açıldı
seni senden çok ben savundum
ve ben sahiplendim
ERDOĞANa satılmışsın dediler
Sen bana hiç para vermedin
Beni almaya gücünde yetmez
ne oldu padişahım
şimdi senden büyük allah yokmu
ULUDEREye ne oldu
ölen çocuklara figüran diyen İÇİŞLERİ BAKANın ne oldu
niye hala görevde
beğenmediklerine ucube diyorsun
ucube camilerin yokmu
ucube bakanların
ucube valilerin

tecavüzcü müdürlerin
tavizci bürokratların
sana küstüm erdoğan
sana gücendim başbakanım
beni yanılttın
KES ARKADAŞLIĞINI
Kes selamını
Yine bütün organlarım senin olsun
En inatçı en sert bakışlarını savur üstüme
En kirli ellerinle dokun en yeni elbiselerime
Bir şey olmaz
Ama niye beni yanılttın……
en sevdiğin renk beyazsa, kirlendiğinde siyah olur unutma
kirletme üstad kendini siyah olmasın
nereye kaçıyorsun ERDOĞAN,
Bu özgürlük,
bu demokrasi,
bu insan hakları
bu barış
bu kürt sorunu
senden yardım bekliyor

Oktay Avcu

ERDOĞAN Bir güzel insandı

Yıl 1938/
yalınayak kurulan bir cumhuriyet
aç açık
silahsız
cephanesiz
levazımatsız kazanılan bir bağımsızlık savaşı
yıl 2002
Ve 60 yılda kirletilen
satılan bir Türkiye
Ülkesine sahip çıkmayan
Onursuz bir Ankara ya
en güzel mesaj
Onurlu bir başbakanla,
ikinci bir Atatürk le
Ülkeye sahip çıkmaya
Yeniden başlamaya ne dersiniz?
Bir güzel insandı Erdoğan
onunla herşeye yeniden
özgürce
demokratça
en devrimci yüreğiyle
önemlisi insanca

Oktay Avcu

Erdoğana haksızlık yapılıyor. şiir düşünürü, şair, oktay avcu

Bu güne kadar
Her şeye sustunuz
Tecavüze,
tacize,
hakarete
ve gaspa
Herşeyi kabullendiniz
Ama insanlığı sindiremediniz
Özgürlüğü
Demokrasiyi
Üretiimi,
Hizmeti kabullenemediniz
Çünkü bu kadar insandınız
Size baskı
Size zulüm
size işkence
Ve insanlık dışı muamele yakışır
Anladığınız dil türkçe
Ve bu
Ben bunu kabul etmem
Ben bu oyunu bozarım
Biraz ağır oldu, ama gerçek

Oktay Avcu

Erken

Yarına vakit var
Gece çiçekler açmaz
Kuşlar ötmez
Bir baykuş havalanır
Ve sesi boşluğu doldurur
Korkutur
Dağ başındaki yalnızlıkları
Yine de bekliyorum
Varsın sabah açsınlar
Bir bakarsın
Gün doğmadan
Güneşi görmeden
Geceden açar
Olur ya erken mutlu olurum
Erken sevinirim
Erken kavuşurum isteklerime

Oktay Avcu

Ermenilerin kesildiği bir yer var

Ermenilerin kesildiği bir yer var
İşte orası benim köyüm
Ayazlı derler adına
Hekimhan da bir dağ köyü
Sorsanız Malatya lılar bilir
Sorsanız nenem anlatır
nenem yalanı bilmez
kanıtım var
kim neneme yalancı derse kızarım
Sarhoş olmayacaksan
Neden içtin Aronun meyhanesinde
Direneceksen bilincine
Bağırmayacaksan
Dağılmayacaksan
Dağıtmayacaksan
Kırmalı dökmelisin kendini
Hırpalamalısın
Küfretmelisin
Ama hep başkalarına değil
Arada bir kendine
İçtinse sarhoş olmalısın
Kimse tanımamalı seni
Şallanmalı düşmelisin
Öyle ya neden içtin Nepal in barında
Düşmelisin Yunluğun deresinden aşağı
Atılmalısın öldürülüp
Ve yine Gavurun deresinde
Kesilmesende ellerinde bağlıyken
Yüzlerce askerin esaretinde
Ve en kör kılıçlarla
Kanamalı bir yerlerin en azından
İğrenmelisin kanına bakıp
Orada kesilişi
Hatta katledilişi gelmeli aklına birilerinin
Dedemin anlattığı öykü oydu
Ve ne için olursa olsun
Kurtarılan bebelerin çalınan sandıklarından çıkan hikâye o
Ve yanmalısın güneşinde haksızlığın
Yakmalısın
yıkmalısın kendini
Kızdınsa kızgınlığını da göstermelisin
Öfkeni de saklama
Gizleme hırsını
Ve hırçınlığını
Hataların nerede
Kandırma kendini
saklama sevdanı bir yerlere
Aç yüreğinin perdelerini
Duvarsız
Sınırsız
Dilsiz ve dinsiz
Konuşmasanda sustuğunu sanmasınlar

Anlamasınlar hıyarlığını
Bir avuç turşudan ayır kendini
Açıl derede bile olsa
Nehirle birleş
Okyanuslara taş
İnsan olduğunu hatırla
Yüzme bildiğini göster tanrına
Yüzebilirliğini gör
En sevdiğin renk beyazsa
Kirlendiğinde siyah olur unutma
Ermenilerin kesildiği bir yer var
İşte orası benim köyüm
Ayazlı derler adına
Nenem anlatırdı
Bir ucu Yunluğun
Bir ucu Gâvurun deresi
Bir adı Çağana tepesi
Yüz metrelik bir uçurum
Oradan annemin kucağına bile düşsem ölürüm
Vay anasını ne keskin uçurum
En masum insanların katledildiği
salavat getiremeyenlerin kesildiği, öldürüldüğü
Savaş ne kötü bir şey demirci
Kılıcı siz icat etseniz de
Ne iğrenç
Çağana harcı derdi annem kızdığında
Öfkesini dindirirdi
Anlamazdım
Bu nasıl bir küfürdü
Nasıl bir bedduaydı
Öyle ya sevilmeyenlerin atıldığı yar
Neneme sorarım neden bu ad verildi
Burası neden Gâvurun deresi
Burası kan gölüydü yavrum
Yüzlerce can
Sorgusuz, sualsiz getirilip asıldı
Sürüler halinde yürütülürken
Sonra yük olmasın diye burada kesilirlerdi
Nenem yalanı bilmez
Kanıtım var
Kim neneme inanmazsa kızarım
Bizi nereye götürüyorlar derlerdi
İki dudak arası
Dökmeye derdim anlamazlardı
Düşman ordusu dediler
Gavur dediler
Kafir dediler
Hiç insan olduğunu düşünmediler
Yine suçluysan özür dilerim
Dedemin amcası birini almış
16 sına basmamış kendi altmışında
Sarı saçlı mavi gözlü bir kız

Hoca nikâh düşer demiş
Birde kendine beğenmiş
Sözde sahiplenecekler
Biride bu çocuk iyi dava güder demiş
Bir çocuk kapmış
Atmış samanlığa
Diğeri bağda bahçe demiş
Biri gerçekten vicdanının sesini dinlemiş
Evlat edinmiş
Öz çocuğundan ayırmamış
Kucağında büyütmüş
Ona ninniler söylemiş
İşte benim ırkım bu sonuncusu
Yinede sarhoşsam
Bu kadar dağıtmamalıyım
Ama suçluysam özür dilemeliyim
Bu ülkemin onuruysa
301 lerle yargılanmak yerine
Savaş halidir deyip
Yeniden kazanmalıyım zaferlerimi…
Ermenilerin kesildiği bir yer var
Ayazlı derler adına
Hekimhan da bir dağ köyü
Sorsanız Malatya lılar bilir
Sorsanız nenem anlatır.

Oktay Avcu

Eskiden devrimciydim

Hiçbir zaman ölmeyeceğim desem yalan
Hep yaşayacağım desem oda yalan
Hiç yaşamadığımı söylesem yine kimse inanmaz
Ama bütün söylediklerim yalan değil
Doğrusu da var
Mesela seni çok sevdim
Senden evvelde başkalarını
Bir zamanlar kimler için taşımadım bu duyguları
Eskiden devrimciydim
Militanlık yaptım
Eşkiyalığım olmadı dağlarda
Ona benzer bir şeyler yaptık
Altı katlı, yedi katlı, on katlı beton yığınlarının altında
Sıra dayağından geçirdik sevmediklerimizi
Ve en çok acemileri dövdük mahallemiz de
Onlar da bizi başka yerlerde vurdular
Ve öldürdüler
Acemiydik gerçekten öldük

Oktay Avcu

Eskiden küserdim

Ve ben eskiden
Dama çıkar
Gecelerde yıldızları sayardım
Güneşle oynardım gündüzleri
İnadına kırpmadan gözlerimi
Üstüne bakardım güneşin
Gözlerim yanardı
Ve ben eskiden ağlardım da
Şimdiyse ağlamak yok
Sızlanmak
Dövünmek yok
Yalnızca savaşmak
Bazen susarak
Bazen kızarak
Bazen yutarak
Ve unutarak
Ve ben eskidendim
Çok güzel gülerdim

Oktay Avcu

Eskidendi

Güzeldi
Alımlıydı
Hoştu
Aşağı çayda yaşardı
Kapı komşumuz değildi
Ah bir olsaydı
Uzaktan uzağa tanışırdık
Köprüden geçerken
Belki bir bakış atardı göstermeden
Belki bir gülüş
Belki bir susuş
Bizim köyde yaşardı eskiden
Şimdi şehirli
Şimdi uzak
Şimdi el

Oktay Avcu

Eskilerden

Uzat anne beni
Yıldızlara at
Korkma düşmem
Bir yerime bir şey olmaz
Acımaz canım
Sen korkma
Sen at
Sevdiklerime de sarılırım
Yaşamaya da
Atarsan
İnsan gibi olurum
Uzat anne benim yıldızlarımı
Beni uzat yıldızlara

Oktay Avcu

Esnafça

Malatyalı kayısı
Amasyalı elma
Kayserili sucuk
Erzurumlu peynir mi satacak hep
Bu kışın sinek ilacı
Yazın soba satmak gibi
Değişmelisin yazgım
Bu böyle gitmez
Esnafa benzemelisin

Oktay Avcu

Essah diyom kar yağıyor

Kar yağıyı, kar yağıyı
İki gözüm kar yağıyı
Kar yağıyor kar yağıyor
Her yanımda kar yağıyor
Elim yüzüm kar yağıyor
Kaşım gözüm kar yağıyor
Kar yağıyor donuyorum
Dört yanımı asker sarmış
Kanadım yok kar yağıyor
Ben kuş muyum uçamıyom
Kar yağıyor kar yağıyor
Her bir yanım polis sarmış
Gaçamıyorum kar yağıyor
Namlular bana doğrulmuş
Vuracaklar kar yağıyı
Suçum nedir bilmiyorum
Şöylesinler kar yağıyı
Üzerimde ceketim yok
Ceketsizim kar yağıyor
Bizim ellere kış gelmiş
Odunum yok kar yağıyor
Essah diyom kar yağıyor
Kimse bana aldırmıyor
Perişanım kar yağıyor
Sel almış evimi vurmuş
Geçemiyom kar yağıyor
Benim gözüm kar yağıyor
Anam babam kar yağıyor
Sevenim yok kar yağıyor
Namlular bana doğrulmuş
Vuracaklar kar yağıyı
Suçum nedir bilmiyorum
Söylesinler kar yağıyor

Oktay Avcu

Eşkıya

On dokuz yaşında vurdular
Öldürmediler
Kanım aktı
Canım acıdı
Bir hatıra kurşun aryası topallığımda
Şimdi yüz beş yaşındayım
Tam bir asır eskittim
Halada öldürmediler
Ben kimleri öldürdüm ki
Dağlarda tavşanları
Derelerde balıkları
Sürüye saldıran kurtları
Artık hiçbir şey bükemez belimi
Korkmuyorum ki
Çakallardan
Tilkilerden
Öcülerden
Sevgisizlikten korkmuyorum
Artık düşünemiyorum yenilgiyi
Bırakın peşimi bırakın aptallığı
Eşkıyalık yaptım dağlarda
Dağlar bile
Eşkıyalık bile eskidi
Kininiz eskimedi mi

Oktay Avcu

Eşkıya olmaya gerek yok

Ben şairim arkadaş
En çok ben çalışan en az ben kazanmalıyım
En çok ben sevmeliyim karşılıksız
Sevilmeden
Kırmızı ışıkta ben durmalıyım
Tek aracın yürüdüğü kavşakta
Ne kadar mantıksızsa da
Her şeyin en iyisini yapmalıyım
Hoşgörülü olmalıyım
İnsanları anlamalıyım
Uçağı da kullanmalıyım
Gemiye de kaptan olmalıyım
Çobanlık ta yapmalıyım
En temiz ben süpürmeliyim caddeleri
Annem en çok benimle övünmeli
Sınıfın en başarılısı olmalıyım
Hem en iyi yurttaş
Kimsesiz annelerin ellerini ilk ben öpmeliyim bayramda
Bebelerin saçlarını okşayıp harçlıklarını ben vermeliyim
Ağlayan bir çocuk gördüğümde dayanamayıp susturmalıyım
Soru sormalıyım çözüm için
Her şeyi araştırmalıyım
Her şeyi bilmeliyim
Başarılı olmalıyım
Hiç yorulmamalıyım
Kimsenin beğenmediği işleri yapmalıyım
Bulaşığı da yıkamalıyım
Yatağımı da başkalarına toplatmamalıyım
Çayımı kendim doldurmalıyım
Ben şairim arkadaş
Şairlik zor iş
Savaşlarda ilk ben vurulmalıyım
İlk ben savaşlara hayır demeliyim
Karşı çıkmalıyım yanlış olan ne varsa yaşamın içinde
Hep vermeliyim hiçbir şey almadan
Ne hırsızlık yapmalıyım
Ne göz yummalıyım devletimi soyanlara
Türk halkının yüzde 98 hırsız derken
Üstelikte hain demeliyim
İspatlamalıyım bu hainleri
Ülkelerini nasıl soyduklarını
Yapılan alışverişlerde
Almadıkları her kuruş fişle
Ülkelerine ihanet ettiklerini anlatmalıyım
Anlamadılar
Dağlara çıkıp eşkıya olmaya gerek yok
Bir valiyse de
Polis şefiyse de
Bürokratsa da
Bir ekmeğin bir simidin
Bir bardak çayın
Bir kg domatesin

Bir çikletin fişi mi olur diyenler
Almayanlar
Kendi geleceklerini soyan ve kirleten ahmaklardır
Bunu anlatmalıyım halkıma
Beni sorgulayan savcı yanımda olmalı haklılığımın
Ben şairim riskleri yaşamalıyım
Orduya da otomasyona da gidin
Askerliği kısaltın
Zorunlu askerliğe hayır demeliyim
Daha güzel bir Türkiye için
Taş devrinde uyuyan askeriyeye
Uzay çağını hatırlatmalıyım
Bu benim her zaman görevim
Ve birinci görevim
En az ben hırsızlık yapıp
En çok ben fedakarlık yapmalıyım

Oktay Avcu

Evvela sana

Benimde hasretim
Sensizliğe değil ya
Sana
Yine de düşünecek çok şey var
Onları da düşünüyorum
Sana gelince
Tam sana gelmişken
Zamanım kalmıyor
Zamanım bitiyor
Ya çok yoruluyorum
Ya uykum geliyor
Atıyorum kendimi uykunun içine
Fırsat bulsam seni de düşüneceğim
Dağlarını özlüyorum
Dağ dağdır
Deniz deniz demeyin
Yalın ayak yürümeyi dereler de
Ve ormanlarda şarkı söylemeyi
Islık çalmayı en çok
Rüzgarlarda savrulmayı sonbaharda
Balık tutmayı sevmem
Kuş avlamayıda
Özlüyorum seni memleketim
Evvela hasretim sana
Sonra sevdiklerime
Sırası gelmişken
Sana da sevgilim
Seni unutur muyum
Seni atlar mıyım
Bir o kadar da sana

Oktay Avcu

Fahişeler neden

Bilir misin
Bir fahişe neden her zaman aşağılanır
Ne erkekleri baştan çıkarması
Ne ahlakı
Ne bedeninin kirlenmesi
Parayla tüm değerleri değiştiği için
Öyleyse ne şimdi erken git
Nede sabah geç gel

Oktay Avcu

Fakirin aşı

Sofrada beş kişi
Tabakta bir kemik
Kemikte bir lokma et
Herkes bakar
Herkese yetmez
Herkes düşüncesinde saldırır
Ama gururdur
Kimse ilk kaşıkta yaklaşmaz
Sonra dayanamaz biri
Kapar
Diğerleri iç geçirir
Sezdirmeden
Küsmeden

Oktay Avcu

Fakirler

Fakirler paylaşmayı sever
Çünkü verecekleri yoktur paylaşırken

Oktay Avcu

Fal

Hayır sen
İşte sen
Evet sen
Yine sen
Bu falda başkası çıkmıyor

Oktay Avcu

Fark

Kadın yaşlıydı
Kadın aşıktı
Erkekse hiç sevmedi
Oralı olmadı
Yüzde vermedi
Gençti
Yakışıklıydı
Yine de sevmeli miydi

Oktay Avcu

Fark etmez

Ha İstanbul da beyazıttayım
Ha sağmancılarda zindanda
Nasılsa yaşamdan uzağım
Koparıldım diyecek değilim
Beklemeyin söylemem
Savaşsa
Orda da var
Burada da
Her yerinde dünyanın aynı

Oktay Avcu

Farkı

Sana tavuk diyorum
Kızıyorsun
Öyleyse çikınsın
İngilizce
Fark etmedi
Otuz iki dişin parladı
Ayı diyorum
Köpürüyorsun
Gözlerin dışarı fırlıyor
Bear diyorum
Yine İngilizce
Sezsizsin
Oğlum farkı ney
Aynısını sövdüm sana

Oktay Avcu

Farkımızın

Ne yağmur duydu sesimi
Ne bulut
Ben gökyüzünü böyle kalleş olduğunu bilmezdim
Güneşte görmedi ağladığımı
Her sabah doğdu oysaki
Ben sade akşamları ağlamıyorum ki
Yine de yıldızda kördü
Güneşte sağır

Oktay Avcu

Farkında bile değildin öldüğümün

ben her sabah
Mesai başlangıcı
Giderken ölüme
Sen sıcak yatağında
Görmedin kaç defa öldüğümü
Her akşam iş bitimi
Ölümden döndüm
Zafer çığlıklarıyla
Bir daha ki dönüşün
Sevincini taşıma umuduyla
Yarını bekledim
Sen ne yaptın
Farkında bile değildin
Her gün öldüğümün
Farkına varmayışın bir daha öldürdü beni
Bir daha yok etti
Bir daha yaktı güneşinde anlayışsızlığın

Oktay Avcu

Farkında değildiniz

Siz komünizmi taşlamıştınız
Şeytan taşlar gibi bir zaman
Karşılık vermemişti komünizm
Kaçmadığı gibi
O zaman bizim kafamıza da taş değdi
Yaralandık
Siz farkında mıydınız bana da vurduğunuzun
Değildiniz biliyorum
Olamazdınız
Olsaydınız atmazdınız taşlarınız

Oktay Avcu

Farkında ol

Uç artık uç uç böceğim
Konduğun yerdesin hala
Ateşler yanıyor dört bir yanında
Yık artık duvarlarını
Yık tabularını
Yaşamın farkında ol biraz
Erime olduğun yerde
Ve durduğun zamanda tökezleme
Canlan ışıklan
Canlandır aydınlat çevreni
Neşelen inadına geçmişin
Ve artık uç
Uç böceğim
Kanadın var
Farkında ol ki
Varsın ve yaşıyorsun
Birilerinin saymasını bekleme
Birden yüze
Belki saymazlar
Yazık olur sana

Oktay Avcu

Farklı şeyler

Sana sevdadan söz ediyorum
Sen savaştan
Kıtlıktan
Yokluktan bahsediyorsun
Banane ulan tün bunlardan
Sevda yeter
Gücün mü var
Sevda fazla
Sevda çok bile
Neresi daha güzel
Bir düşün
Sevdadan savaşın

Oktay Avcu

Fazlası haram

Yıldızlarda kalsın
Güneşte
Bana yaşadığım dünya yeter
Dünyanın içinde bir oda
Ve odanın içinde karanlık

Oktay Avcu

Felsefenin f si

bütün soruların cevabı
soruda
bütün doğruların yanıtı
soruda
bütün çözümler
soruda

Oktay Avcu

Filli park

Ben her akşam
Filli parkta bekledim seni
Bekleyen bendim
Hep oradaydım
Hiç görmedim seni
Hiç gelmedin
Hiç ayrılmadın da ordan
Hoş bu filli parkta neresi
Saat yedi tamam
Asırlık çam ağaçları da tamam
Köşedeki banklar tamam
Çerezler,
sohbetler
içecekler tamam
Yedi dedin
Sekiz dedin
On dedin
Peki bu yirmi sekiz neyin nesi
Gecenin ikisi neyin nesi
Peki ben ne zaman uyuyacağım

Oktay Avcu

G üneşin kışı sevmediğini bil

Sen bilmiyorsun belki
Hatırla olmadığını
İlkbaharı tanrı nın kıskandığını
Ve güneşin kışı sevmediğini bil
Yağmurun yazdan nefretine şahitsen
Beni de anlayacağına eminim
Yüreğinin hendeğinde boğduğunda
Senin de sevgiye düşmanlığını anlarım

Oktay Avcu

Gaddar avcu

Bir nazlı geyik vardı
Derede yüzer
Çimenler de oynardı
En çok zıplamayı severdi
Bir zalim avcu geldi
Nazlı geyiği vurdu
Ceylan ağır yara aldı
Hani nerede nazlı geyik
Derede yok
Ormanda yok
Dağda yok
Bir ayağı topal
Bir kanadı kırık
Bakar durur ilkbahara
Bakar sonbahara
Bakar yaza
Başka mevsim kaldı mı özleyecek
İstedikleri mi yapamaz
Gördüklerini yaşayamaz
Hani nerede geyiğin hikayesi
Gaddar avcu
Yeni ceylanlar arar
Yaptıklarından habersiz
Bir ceylan annesiz
Tek başına
Ağlasa da boşunadır
Beklese de gelmeyecektir
Bir anne yavrusuz
İşte bu benim kaybolan kardeşimin hikayesi
Vurulan

Oktay Avcu

Gardiyanlar engelleyecek

Bugün görüş günü
Tıraş oldular akşamdan
Giyindi kuşandı süslendiler
En güzel hallerini aldılar
Sevdiklerini görecekler mahkumlar
Anneler çocuklarını getirmiş babalarına
Görüşecekler uzaktan uzağa
El sallayacaklar
Ve içleri burkulacak
Sonra ağlayacaklar birbirlerine göstermeden
Biliyorum tembihlemiştir anneler
Üzmeyin babaları, üzüldüğünüzü belli etmeyin diye
Kadınlar boyunlarını bükecekler
Yitirdikleri bir şeyleri arayacaklar
Toplamak bulmak isteyecekler
Cezaevi yollarında
Gardiyanlar engelleyecek
Yaşamlarını koyacaklar ortaya
Ve bir ömür tükenecek içerde ve dışarıda
Hasret gözyaşı ve umutla

Oktay Avcu

Geceye inat

Güneş doğmuştu dağlarca
Yavaşça her yerde doğacaktı
Vakti ve zamanı vardı
Gelmeliydi gelmeliydi ki aydınlatsın
Şimdi dereler gürül gürül aydınlığa akıyor
Balıklar günde oynuyorlar
Oynamalılar
Geceye inat
Savura savura kulaçlarında sevinçlerini

Oktay Avcu

Geç kaldım

Bütün odaları senin doldurduğunu bilseydim
Git demezdim
Bütün yaşamın sen olduğunu bilseydim
Göndermezdim
Ben seni gittiğinde anladım

Oktay Avcu

Geç olacak biliyorum

sana borcum varmı bilmiyorum.
Belki bu son gelişiimdir.
Belkide bu son görüşümdür. Kapını çalmam bir daha.
Ama aile kavramı bu değil
Annelik bu değil. Eş olmak bu değil.
Bu fedakarlığımın karşılığı değil. Hak ettiğim bu değil. Emeğim bu değil
Verdiğim mücadele bu değil. Hibir zorluk yıkmadı beni. senin beni anlamayışın. Yanılgıların. Yanlış bakışların. Vurdumduymazlığın. İnsan olamayışın. Yoruldum dayanamıyorum artık sabrım kalmadı.
Seninle barakada yaşarken mutluydum. Parasızken mutluydum.evsizken. geleceksizken mutluydum. ama aç gözlülüğün. doyumsuzluğun. Bitmez tükenmez isteklerin beni yıktı. yok etti. kaprislerin ve komplekslerin. hiçbirşey değilken. kendini herşey sanman. Yinede beni bağışla. belki bilmeden suçluydum. belki anlatamadım kendimi. Belki yetersizdim. Ama belki kötü bir insan değildim. asla olmadım. ölürsem beni bağışla. Küstüm kendime. Küstüm yaşama. Aldım küskünlüğümü gidiyorum. Aldım acılarımı. kötülüklerimi götürüyorum. Kahrım yaşama. Çocuklarımdan soğuttun. Kopardın değerlerimi. Onlar beni hep kalleş. Hep korkak. Hep yalancı. Hep güvenilmez. Hep sıradan. hep özelliği olmayan.hep kalitesiz sanıyor. Öyle anlattın. Öyle tanıttın. Onlar çocuk anlamaz.ne dersen o zanneder. Bu başarısız. Bu kariyersiz. Bu şerefsiz dedin. Onu dinleme. ondan uzak dur. Ondan hep iste. ondan hep al. ona hiçbir şey verme dedin. Ahlakını bozdun yaşamın. Bir babaya bunlar söylenmezdi. Sen zevkle defalarca. Hergün. hiç bıkmadan. yorulmadan tekrarladın. Sabah kahvaltıda akşam okul dönüşü söyledin. Hiç düşünmedin bir aileyi yok ettin. Bu benim ailemdi. Bu bendim. Bu çocuklarımdı.fedakarlık yapmadın. Anlayış göstermedin. Hep üstün olmak istedin.sevgi vermedin. Saygı vermedin.ilgi vermedin. uyudun uyandın aşağıladın. beni yaşamdan. Beni evimden. Beni şehrimden. Beni işimden. Beni benden soğuttun. ne tadı ne tuzu kaldı. Artık dayanamıyorum. artık bitim. Takatsizim. Artık susanıyorum. Artık sabredemiyorum.artık kaçamıyorum. Ama seni sevdim. Hep insan gibi insan olmanı istedim. Umut ettim. Seninle yaşadıklarımı sevdim. Buda onursuzlukmudur. Bilemem. Çocukların annesiydin.hayat arkadaşımdın. Sana veremediklerim için üzgünüm. Yine zengin olursam. Yine gelirim. o zaman seversin. O zaman susarsın geç değilse….ama geç olacak biliyorum

Oktay Avcu

Geçmişe bir söz

Susarken yaşamaktansa
Konuşurken ölmek onurdur

Oktay Avcu

Geçmişe dair

Hiçbir geçmiş
Geleceğe örnek değildir

Oktay Avcu

Geçmişime bakarsanız

Ne olur koşarkenayağıma taksanız çelmenizi
Düşerim
Bir yerlerim acır
Kanar hassas bölgelerde damar
Ama nasırlaşmışsam
Ne ağrım olur ne sızım
Sinsice ve kalleşçe de taksanız çelmenizi
Aldırmam kalkarım
Suratınıza bakar gülerim
Bir de tokat atarım belki
Ve yine devam ederim
Şaklar durur suratınızda patlattığım sille

Oktay Avcu

Gel

Bir sevinç yaratmak için
Bekleme beni
Geleceğim

Oktay Avcu

Gel de sor

Ellerimi bağladılar
Düşüncemi hapis ettiler zindana
Gel anam
Gel elime ayağımı çöz anam
Ağlamak yok
Gülmekte
Konuşmak yok
Susmakta yok
Gel anam
Gel hele bir soru sor benim anam
Ne konuş
Ne barış
Ne sus
Ne ağla
Ne gül
Bu nasıl insanlık
Gel de sor anam

Oktay Avcu

Geleceğe ait

Geçmişi unutalım demiyorum
Geleceğe umutla ve güvenle yaklaşalım
Kovalım kaygıyı kuşkuyu ve korkuyu
Mutluluklar geleceğin olsun
Onu diyorum

Oktay Avcu

Geleceğim

Bana kırmızı bir umut ver
Mutlu olmak istiyorum da
Hayallerim de olsun
Özlemlerimde
Gerçeklerimde olsun
Çaresizliğe gülebileyim
Gökyüzüne
Mutlu bakmak istiyor canım
Bana güç ver allahım

Oktay Avcu

Gelecek için

beklemeyle bir yere varılmıyor
beklemeyle ilerleyemeyiz
bu yol bizi bir yere götürür
ya uçuruma
ya kurtuluşa

Oktay Avcu

Gelirse gelsin

Ölüm geldi
Hoş geldi
Şafalar getirdi
Ölüm başım üstüne
Bir öpücükle geldi
Bin öpücükle gitti
Silahlar patladı
Kim sustu
Silahlar patladı
Kim unutuldu
Silahlar patladı
Kim sevilmedi
Kimden nefret edildi

Oktay Avcu

Gelmesek

içindekileride saymazsak
çok güzel sütyenleri vardı
teşekkürmü etmeliyim sütyenlerine
yada siz etmelisiniz
çünkü bu sizdiniz bahse konu
kıyafetlere gelince
gelmesekte olur
içindekilerdi önemli olan

Oktay Avcu

Gerçeğe bak

Korkma uzaklarda ölüm varsa
Onu görme
Yakınımızda da yaşamak var
Yanımda yaşa
Uzaklara açma kollarını
Erişemeyeceğine uzanma yani
Mutluluğu kucaklarında bul
Aldanma sende güzelliğin olmadığına
İçindeki sevimliliği yaşa sen
Acının üstüne sindiğine inanma
Kovuldu mu terk ederler
Sen bildiğin gibisin
Onlar istediğin gibi görsün
Sen onların istediği olma

Oktay Avcu

Gerçeğe yakın bir masal

Bir yaprak sarardı ilkbahar mevsiminde
Henüz yeşermeden
Ve filizlenmeden
İşte bu bizim hikâyemiz
Bir yaz gününde
Sonbahar rüzgârlarıyla ayrılan dalından
Büzüldü serpilen karlar altında
Sapsarı bir yaprak
Hâlbuki sonbaharda solmalıydı
Bunlar bildiğimiz gerçekler
Geride kalan
Birlikte çektirdiğimiz resim
Birde yaprağın ayırdığı çıplak dal
Ve koskocaman gövde
İşte bu son hatıramızda ıslandı
Gerçeğe yakın bir masal gibi

Oktay Avcu

Gerçeğin

Ben seni hastalığıma ağladığında sevdim
Acımı acın yaptığında
Beni benle paylaştığında
Ve ben mutluyken
En çok sen sevindiğinde sevdim
Parasızken beni herkesten çok
Ama herkesten fazla
Üzüldüğünde sevdim yarınsızlığımıza
Ve iş dönüşü yolumu beklediğinde
Ve saatler kapını çaldığında
Yüreğindeki coşkuyu sevdim
Ben seni
Arkamdan beddualar ederken sevmedim
Başkalarına satarken beni
Pişman olurken
Başkalarına değişirken sevmedim
Ve beni tanımazken
Ben seni yürüyemezken
Koşar adım sevdim

Oktay Avcu

Gerçeğin içinden

Tasasız kaygısız bir gelecek
Korkusuz bir yaşam
Kardeşlik ve barış en güzel insanlık
Bizde güzel insanız

Oktay Avcu

Gerçeğin kendisi

Kuduz bir köpekten kaçtımsa yol ortasında
Beni korkak sanmayın
Bu benim en asil cesaretimdir

Oktay Avcu

Gerçek liderlik

Gerçek liderler
Çıktıkları yerden
İnmesini de bilenlerdir
Her defasında kovularak atılanlar değil

Oktay Avcu

Gerçekte

Yaşanılan bir film bu
Herkesin başrolde oynadığı
Bende bu filmin aktörüyüm
Küçücük küçücük rollerde

Oktay Avcu

Gerek yok

Beni öpmedin
Saçlarıma sarılıp
Koparmadın hasretimi
Onsan gözlerim ıslandı
Ondan dargınlığım
Sunmayışım özlemlerimi ondan
Yoksa sımsıcağım güneş yağıyor üstüme
Elbiselerimi bile değişeceğim
Kısa kollu
Beyaz yazlıklarımı giyeceğim

Oktay Avcu

Gerekli bir karar

Belki üzülürsün
Belki ağlarım saatlerce
Günlerce uyku girmez gözlerine
Umutsuzluğa kapılırsın
Ve beni tanımadığını sanarsın
Ben düşündüğün gibiyim yanılmadın
Biraz değişmek zorundayım
Sen mutluluğa layıksın da ondan
Belki lanetler yağdıracaksın
En kötü insan diyeceksin adıma
Sonunda sen kazanacaksın
Sen kazancaksın

Oktay Avcu

Geride kalanlar

Biliyorum bu komedi önceden de vardı
Hep oynanırdı
Şimdi de bizim için çalıyor orkestralar
Ve karanlık bize kuruyor tuzağını
Vakit ve nakit tamam
Çalacaklar canımızı göstermeden
Yaşayanlar olacak
Yaşatanlar bizi yüreklerde
Geride kalanlar olacak
Kaybedilen de
Kalmayan da

Oktay Avcu

Geride kalanlara

Eşkıya olup dağlara kaçsan da
Çeteler kurup savaşsan da
Yine tek çare yaşamak
Yenmek için

Oktay Avcu

Geride kalanlarda yaşasın

Desekki canım
Gel desek
Otur soframızı
Ye desek
İç desek
Muhabbet et
Konuş desek
Sev desek insanları
Desek ki canım desek ki
Karşı koy yasaklara
Dost ol
Sarıl sımsıkı iyiye
Tut sevgilim kopmasın
Koparılmasın güzellikler
Önemlisi unutulmasın geride kalanlar
Yaşasınlar geleceği bizlerle

Oktay Avcu

Gerillalara ve şehitlerimize

Bu askerleri siz öldürmediniz
Siz katil değilsiniz
Sizi dilimizi yasaklayanlar öldürdü
Sizi adımızı yasaklayanlar katletti
Önce bu canavarları yaratanlar
Sonrada bu canavarların üzerine
En masum askerleri salanlar
Katliamlara ortak
Ve sahipleridir
Dağlarda suçlu aramaya gerek yok
Şimdi barışı istemeyenler
Anneleri evlatsız görmek isteyenlerdir

Oktay Avcu

Geriye kalanlar tertemiz

Bütün kurşunlarını boşalttınız silahınızın
Şimdi kurşunsuz ve tertemiz
Tertemiz bir yaşamın içindeyiz
Siz kirlendiniz
Parmaklarınız ve kalbinizle
Geriye kalanlar tertemiz

Oktay Avcu

Getir beni

Nerdesin
Yüreğim kayıp
Nerdesin
Ben kayıbım
Nerdesin
Düşüncem kayıp
Nerdesin
Bul beni
Dünyam kayıp
Nerdesin
Götürdün beni
Nerdesin
Getir beni

Oktay Avcu

Gezeceğim

Ne kadar mutluyum
Ne kadar yeşil
Bugün gözlerin
Ayaklarım yerde yürüyorum
Kanatlarımda yok omuzlarımda
Dişlerim ışıl ışıl parlıyor
Bugün seviyorum yaşamayı
Ne gelecek korkutuyor
Nede sensizlik üzüyor beni
Bu gün özgürlük sevdasındayım
Bütün aydınlıklar benim
Ceketim omzumda
Ellerim de mutluluğum
Öyle gezeceğim
Sevine sevine

Oktay Avcu

Gezi yolu eylemi taksim

Bu güne kadar
Her şeye sustunuz
biraz ağır olacak, ama gerçek
Tecavüze,
tacize,
hakarete
ve gaspa
Her şeyi kabullendiniz
Ama insanlığı sindiremediniz
Özgürlüğü
Demokrasiyi
Üretimi,
Hizmeti kabullenemediniz
Çünkü bu kadar insandınız
Size baskı
Size zulüm
size işkence
Ve insanlık dışı muamele yakışır
Anladığınız dil Türkçe
Ve bu

Oktay Avcu

Giderken unuttun

En sevdiğin kuşları da unuttun
Renkleri de yeşilleri de
Sana ne oldu böyle
Çekmecendeki o kimsenin dokunamadığı
En gizli resimler
Ve en sevdiğin yazılar
Daktilonda karaladığın
Hepsini bıraktın
Hiç götürmedin beraberinde
İlkbahardan bir tutam
Yazdan bir tutam
Kıştan bir
Nasıl oldu
Ne yaptın sen
Nasıl en sevdiğin canları bıraktın

Oktay Avcu

Gidiyorum

Bir gün sizin olsun dünyanız
Deyip atacağım elimden
Güzel sandığınız
Kimseyle paylaşmadığınız
O çok beğendiğiniz
Çirkinliğinizi
Alın paralarınız
Kompleksleriniz
Büyüklüğünüz
Alın bu gücünüz
Sevgisizliğiniz
Çekilmezliğiniz
Ne için olduğu bilinmeyen
Boş kavganız
İnsanlığınız
İnsanca gidiyorum
Geldiğim ve bildiğim yoldan
Siz kalın
Size hoşçakal

Oktay Avcu

Git demem kal diyemememdi

Git dedim
Ama
Giderken beni de götür dedim
Şen duymadın
İçimden seslendim
Aslını sorarsan gitmeni istemedim
Git demem kal diyemememdi sana

Oktay Avcu

Gittim se

Ben gittim
Yatağım boş
Yastığım boş
Sen boşsun
Odamda boş
Bende boşum
Sen gitsende aynıydı
değişen birşey olmadı
Yüreğim boş
Senide bıraktım giderken
Götürmedim
Kov gitsin unuttuğum bir şey varsa
Hatıram varsa kov
kalmasın
üşümesin, ıslanmasın yüreğin
korkmasın karanlıkta

Oktay Avcu

Gittin

Gelirim dedin gelmedin
Sevmek bu değil
Sevmek böyle olmaz
Sevseydin kuş olur uçardın
Sevseydin bir yolu vardı
Sevseydin çaresiz değildin
Sevseydin buradaydım

Oktay Avcu

Gittin diye

Gittin diye
Ağıtlar yakmadım
Sustum
Gittin diye
Kahrolmadım
Sevdalandım
Çiçekler vardı
Gülleri
Güllerde kelebekleri
Ve yaşamayı sevdim
Gittin diye
Küsmedim
Konuştum yıldızlarla usulca
Kaldırıp atmadım senli günleri
Ne yalan söyleyeyim
Uzatmadım da kollarımı
Sunmak istediğim çiçeklerle
Senden yana bakmadım
Yalan değil
Bakmak istedim
Gözlerim yollarda kalmadı değil
Uykularım kaçtı
Şimdi unuttum
Gittin diye ölecek değilim ya!

Oktay Avcu

Gittinse git

Gittin diye
Ağıtlar yakmadım
Sustum
Gittin diye kahrolmadım
Sevdalandım
Çiçekler vardı
gülleri
güllerde kelebekleri
ve yaşamayı sevdim
gittin diye küsmedim
konuştum yıldızlarla usulca
kimseyi rahatsız etmedim
kaldırıp atmadım senli günleri
ne yalan söyleyeyim
uzatmadımda kollarımı
sunmak istediğim çiçeklerle
senden yana bakmadım
yalan değil bakmak istedim
gözlerim yollarda kalmadı değil
uykularım kaçtı
şimdi unuttum
gittin diye ölecek değilimya

Oktay Avcu

Gizlice

Benim ülkem yok
Benim ağacım
Yeşil yaprağım
Bir kuru dalım bile yok en yapraksızından
En kırmızı açacak
Patlayacak çiçeğim
Üç güzel rengi paylaştığımız
Sevdiğimizi yakaladığımız papatyam yok
Denizsizim
Kumsalım nerde
Henüz yüzmeyi bilmiyorum
Öğrenecek fırsat nerede
Konuştuğum dil Türkçeyse
Anlayan, dinleyen nerede
Sonunda insanım
Ayağımı bastığım toprak
Soluduğum hava benim değil
İçtiğim suyun sahibi var
Korkuyorum karnımdan çıkarmasınlar
Soluduğum havayı istemesinler
Bastığım toprağı almasınlar ayağımın altından
Gizlice dumanlıyorum sigaramı
Sabrediyorum

Oktay Avcu

Göç ediyorum

beni anlarsn
yüreğim yangın yeri
yüreğim lav
yüreğim şelale
yüreğim çıldırmış
gözlerimde kapattım sevdamı
göç ediyoruz
taşıyorum yanlızlığımı
resmini gözlerime astım
idamlar ediyorum seni
yinede
bu akşam
ah bu akşam
beni yanlız bırakmayın
ölümüüne yanımda olun
kovsamda
bu akşam beni çok sevin
bu akşam beni unutmayın
gözünüzün önünden ayırmayın
yarına kalmayacağım.

Oktay Avcu

Göğün yedi bin rengi

Gecenin bilinmeyen bir vaktinde
Bir sigara izmariti atıyorum denize
Sabaha kadar yanıyor okyanus
Ne itfaiyeler koşturuyorlar
Bütün insanları uyandıran siren sesleriyle
Ne telaşlı insanların bağırtıları
Dalgalar kumsalları ısıtıyor
Balıkların çırpınışı nafile
Bir defa takıldılar martıların ağlarına
Bu alevlerden geliyor göğün yedi bin rengi
Balıkçılar bu rengin kokusuna aşık
Onun aşkına boğuluyorlar denizlerde
Balıklar gecelerin tadında buluyorlar sevinci
Yine de bir izmarit sönüyor
Deniz de yükselen dumanlar bundan

Oktay Avcu

Gökler deki menekşeleri seyret

Üşüyorsan yaklaşma sobaya
Uzak dur alevlerden
Otur güneşin yanı başına
Orada öylece ısın
Bir elini bir yıldıza
Öbürünü bir başka yıldıza uzat
Ve bir çubuk tuttur dostluğa
Çek biraz sıcağı yaklaşsın sana
Ne odun ister ne kömür
Ne ev ne bark
Çık ışığın aydınlığına
Göklerdeki menekşeleri seyret
Karanfillere bak
Bana bakma
Ben seni sevmiyorum

Oktay Avcu

Göklere çıkartırız

Gurbet bizim soyumuzda
Kanımızda, gözyaşımızda
Ekmeğimizde gurbet kokuyor
Adımız bile gurbet
Avuçlarımızdaki nasırlar gurbet kaplı
Deredeki çağlayanlar gurbete akıyor
Biz gurbet olduk
Gurbete sevdalandık
Kin olduk gurbete saplandık
Gurbet yolunda doğar acınız
Biz ne onla yaparız
Nede onsuz
Kimimiz yerin dibine sokarız
Toprağı kazıp
Kimimiz göklere çıkarırız
Balon takıp

Oktay Avcu

Gökyüzünde aşk

Bir kuşa âşık oldum
Ey kuş bana da yer ayır düşlerinde
Düşler gerçek olmaz biliyorum
Yinede sende yaşamak istiyorum

Oktay Avcu

Gökyüzünde bir nehir

Kırmızı güller mi açtı yanağında
Taptaze kıtır kıtırsın
Gözlerin, gözlerimi alıyor güzelliğin
Arılar mı kondu dudağına
Bu koku bu tat nerden
Hangi çağın insanısın karım
Bana nehirleri getiriyorsun ülkemden
Coşa taşa
Balıkların ve doğanın yüzdüğü
Bu gurur bu onur
Nasıl değişmedin karım
bu saçlarına takılan yıldızlar
Kin kopardı gecelerden
Yine de kim fark eder dayısı eksilse yıldızların
Senin karı yaşadığın yaşadığın yer
Düşüncelerin benim ülkem
Dürüstlüğün mertliğin delikanlılığın
Çalınmayan, çırpılmayan, sömürülmeyen
Bir başka dünya benim ülkem

Oktay Avcu

Gökyüzünde yıldızımı unuttum

Ateşler de yanıyorum
Ayaklarımın altı ıslak
Suyun içindeyim
Duvarlardan şelaleler iniyor
Gözyaşlarımda var içinde
Siyah gözlerimden akan
Kara gözyaşı
Odamın ıslaklığı birazda ondan
Gündüz uykusundayım
Her an geceyi yaşıyorum ya
Hiç gündüzleri görmüyorum ki
Gökyüzünü unuttuk
Nasıl taş atardık bulutlara
Yıldızları vururduk
Ayı yere indirmiştik bir defasında
Saçlarındaydı hatırlasana
Yağmurun ıslaklığında
Sen yine de selam söyle arkadaşıma
Karışmasın karanlığıma
Güneşin kıymetini bilin
Gökyüzüne bakmak, orada yıldızları görmekmiş mutluluk
Ben nereler de arıyordum halbuki
Çiçekleri koklamak
Dalında yaprağı, gecede karanlığı
Aydınlığı da gündüzde sevmeliymiş
Yaşamalıysak
Özgür olmalıymışız

Oktay Avcu

Gökyüzünü terk ettiler

Bir çocuk anlatıyor
Terk ettiler gökyüzünü kuşlar
Neden anne
Neden nereye gittiler
Onlar ki sapan attım
Kovdum ağaçlarımızdan
Yılmadılar da geri geldiler
Yuvalarını bozdum
Yumurtalarını kırdım
Yine yaptılar
Neden anne
Neden şimdi neden kaçtılar
Ben kovdum onlar geldiler
Şimdiyse gökyüzünü terk ettiler
kahırlanıp öldüler mi anne
oysa sanırdım ki gökyüzü onların
istedikleri zaman istedikleri yöne uçarlar
yanıldım anne yanıldım neden

Oktay Avcu

Gölgelerimle dünyam

Gökte yıldız
Gülde bülbül
Ağaçtaki kanaryam
Mehtapta ay
Tanda güneş
Ufuktaki kızılım
Bulutla gelen yağmur
Toprakta tohum
Beyazlar içindeki gelinim
Dağda sis, dağda duman, dağda efkar
Özlediğim yalnızlığımsın
Tepede papatya kırda gelincik
Saraydaki prensesimsin
Günde gölge, damarda kan
Yüzümdeki benimsin
Herkesin güzel dediği
Benim sevdiğim çirkinsin
Bağda üzüm yüzde gözüm
Ağzımdaki dilimsin
Benim dünyamdaki sen
Busun anlıyor musun

Oktay Avcu

Gönlümde

Ben seni beklerken
Senin de aklın bende
Sen de beni sor kendine
Beni cevapla
Öyle yap ki
Beklediğim boşa gitmesin
Beklediğime
Beklettiğine değsin
Ben de özledim
Ben de istedim de
Bekle beklesin
Yarın
Öbür gün
Deme
Bugün buradayım
Ama yarını kim nerden bilebilir
Nerede olacağımı

Oktay Avcu

Gönlünce olmak

Umutluydum
Umutlarımla kalacağım
Umutlarımla çıkacağım kapınızdan ve zincirlerinizden
Hiçbir şeyimi unutmadan
Neyim varsa hepsini alacağım
Nasıl geldimse öylece döneceğim
Ellerime alacağım ve parmaklarımla sayacağım gecelerimi
Sensizliği, sevgisizliği
Ve bunları şurama şurama saklayacağım
Yumuşacık dokunacağım yarınıma
Ve yanına yavaşça sokulacağım
Yorganını usulca açıp
Dizlerinin dibinde saatlerce
Saçlarını dağıtacağım
Öresi ötesine karışma
Düşüncelerime takılacaksın
Sevmediğim cümleleri kurmayacağım
Utandığım ve usandığım neyse
Kaldırıp atacağım
Gönlümce olacağım

Oktay Avcu

Gör

Körün gördüğü kadar gör

Oktay Avcu

Görmedin

Güller elimde kaldı
Güller soldu
Sen yoktun
Sen gelmedin
Ne suçu vardı kırmızının
Yeşilin

Oktay Avcu

Görmesin

Benim senden başka sevenim yoktur
Sende sevmiyorsan
Vur öldür beni
Sende terk edersen
Al silahı
Bas tetiğe
Kanat beni
Benim senden başka sevdiğim yoktur
Başkasını sever isem
Vur beni
Al silahı öldür beni
Kuruş alma
Lira alma
Bedavaya sat beni
Kızıl ateşlerde yak beni
Dağlara taşlara çal
Kaldır at beni

Oktay Avcu

Görmeyen birine

Ey gözleri görmeyen çocuk
el sallıyorum
bak burdayım

Oktay Avcu

Göründüğü gibi olmadı

Korkularım
Gölgeleri vahşi hayvan
Canavar yapardı geceleri
Gulyabani yapardı karanlıklarda
Aslında gölgeler gölgeydi sadece
Ah bir yenebilseydim korkularımı
Dokunamadığımda anlayacaktım
Korkularımın boşa olduğunu
Bu bir gölge oyunu

Oktay Avcu

Görünen köy

bazı köyler
görünsede kılavuz ister

Oktay Avcu

Gözleri yağmur havası

sen yoksan
gözlerimde yağmur havası var
birazdan boşalacak ağıtlarım
sağanak
gözlerimde ilkbahar gelmeyecekmi
hep kışmı kalacağım
güneşli bir gün olmayacakmı
yüreğimi hapsettim sana
mapusum
bedenin ne önemi var
duygularım varsa insanım
yoksa hayvanmı olacağım
iyiki ağlamayıda seviyorum
gülmek kadar
yoksa kahrı çekilmezdi sensizliğin

Oktay Avcu

Gözlerim arkada kalmayacak

Ben dağlara çıkayım da
Sen ağlama
Canım benim
Sevdam
Can mı dayanır buna
Yürek mi
Bırak sevdayı
Üstüme bombalar atsınlar
Ben parçalanayım
Sen sus
İnanmam olmaz böyle yalan
Açıkta kalayım
Zemheride buz tutsun ayağım
Aldırma
Kim inanır
Hıçkırıklarını yutacağına
Ben ölümü yaşayayım gecelerde
Sen bekle evinde dönüşümü
Duvarları yırtarsın
Bulutları deler isyanın biliyorum
Kim inanır bu sensin
Senin susacağına
Ve kaygısızca bakacağına
Dağlar seni de bekler
Başkalarını da
Haydi canım
Elimi tut
Elime tutun

Oktay Avcu

Gözlerim de var

Ellerim ekmek param
Ellerim tutan
Ellerim bırakmayan
Ellerim sahip
Ellerim kazanan
Dilenirken de onla açıyorum
Dövüşürken de
Ellerim yürümeyen
Ayaklarım da sarılmayan
Ayaklarım da var
Umutlarıma koşuyorum
Mutluluğa da
Özlemlerime de
Kaçan bir treni onla kovalıyorum
Onla kaçıyorum kavgadan
Ben başlatmasam da
Önemi yok başlatanın
Yüreğimde var
En mert
En delikanlı
En coşkulu
En hırçın

Oktay Avcu

Gözlerim kimsesiz

Kaç gece bekledim gözlerini
Çıkmadı yollarıma
Rüzgar saçlarına konduğunda
Gözlerin bensiz
Gözlerin kimsesiz
Gözlerin kördü
Gözlerin duymuyor çığlığımı
Elbette ki sağır olursun

Oktay Avcu

Gözlerin sırrı

Gözler yalan söylemez
Ama
Her zaman yalan söyletir

Oktay Avcu

Gözyaşlarım düşer

Şöyle haritaya hapsetmek dünyayı
Dünya bir karış kalır
Bir karış yirmi iki santim
Ayağımın ölçüsü de aynı
Dünyanın üstüne bassam ayağımı
Altında kalmaz insanlar
Altında kalmaz bulutlar
Altında kalmam ben
Ama dünya ayağımın altında kalır
Dünya ezilmez
Dünya kırılıp dökülmez
Dünya kaçmaz
Kaçarsa ben düşerim boşluğa
Umutlarım düşer
Sen düşersin içimden
Annemin kucağından çocukluğum düşer

Oktay Avcu

Grevdeyim

Bugünde acıkmadım
Karnımda yemek yok
Beynimde grev var
Tok olmalıyım

Oktay Avcu

Gurbettesin

Bugün almanyadan sen geldin babam
Bugün almanyadan tez geldin babam
Bana ne getirdin de hele babam
İznin bitecekmiş iki gün kalmış
Yarın ne olacak desene babam
Sevgi kucak kucak
Aşk kucak kucak
Bu yetmez
Bu az
Bu bir ayrılık
Ben asırlık
Ben sürekli isterim
Ben seni özlerken sen nerdeydin
Yoktun
Yokluğun zor
Sor bana babam

Oktay Avcu

Gururlanmak ne güzel

Ne güzel sesini duymak
Uzakta olsa
Ne güzel yaşadığını bilmek gürül gürül
Geçmişte yaşanmış film gibi
Gerçek olmak kıpırdamak
Canlanmak ne güzel hınca hınc kavgalarla
Meydanlarda düşünmek ne güzel yarınları
Hep beraber
Sevmek yaşamın zorluklarını
Gurur duymak ne güzel savaşırken
Sonuna kadar güvenmek geleceğe
Ve yarını pırıl pırıl görmek ne güzel

Oktay Avcu

Gurursa

Yalvarmayacağım sana
Vur
Hak ettimse
Hak etmedimse de
Ne istiyorsan
İstediğin için yap
Haksızda olsa
Arsızda olsa
Sevdanın da gururu olmalı
Ateşle silahını

Oktay Avcu

Güçsüzken

Bende mi seveceğim
Kim inanır
Kim aldanır
Kim sever
Kim güler bu yalana
Bende mi güleceğim
Çaresizken
Kim kanar
Ben nasıl seveceğim
Kolsuz
Kanatsız
Ben insanım
Ama eksiğim
Ama param yok

Oktay Avcu

Gül

Güller açınca güzel
Sarıyken
Yeşilken
Pembeyken
Sen güllerin en kırmızısı
En kanayanı
En çok açanı
Hiç solmayanısın
En çok satılanıydın vitrinde
Bütün renkler sendeydi
Kimseler ulaşamadı
Kimseler dokunmadı sana
Seni bir ben aldım
Seni bir ben kokladım
Sana bir ben sahip oldum
Seni ben buldum
Bulurken de sakladım
Sevindim
Coştum
Taklalar attı yüreğim

Oktay Avcu

Gül bitmezse dağlarımda

Ben yanarken alevler içinde
Sen kahkahalarla çok mu ki
Ben vurulurken kurşunlarda
Sen sevinç çığlıkları da değilsin
Sen top
Sen tüfek
Sen panzerde değilsin karşımda
Ama aldırdığında yok acılarıma
Birde kan tutmasa
Bağırdığını bile duyan olmayacak
Yine de gül güzelim
Mutluluk yakışır sana
Ama sevincin, acıma, ağıtıma olmamalı
Ben ki yıllarca sevdim seni
Aşık oldum
Beni kalleşçe vurdun
Yine de aldırma
Sevenlere yakışmaz kin
Gül bitmezse dağlarımda
Diken bitsin fark etmez

Oktay Avcu

Güle oynaya asın

Yani canım istemese asmayacak mısınız
Canım asılmak istiyor asın öyleyse beni
Muhabbetinizi yarıda kestim
Sözünüze karıştım
Hadi canlarım hadi
Bismillah deyip de asın
Dalından koparılan sulu bir armudun tadındayken zevkiniz
Güle oynaya asın

Oktay Avcu

Gülen insanlar

Durun durun daha söyleyeceklerim var
İnsanlar gördüm yılgın
Terk edilmiş çaresizlikler içinde
Arabeske tutulmuşlar
Ama umutla
Derelerde akan sular kadar öç dolu
İnsanları gördüm geleceğe sevdalı
Yaşayan insanları gördüm
Durmak dinmek bilmeyen acıların içinde
İnsanları gördüm sevinçle ve güvenle yaşayan
Sofralarında ekmeğe ve soğana muhtaç
Gülen insanları gördüm
Coşkuyla ve hınçla

Oktay Avcu

Gülen o olsun

Ne kadar aşk oyunuysa da
Bir yarıştı bizimkisi
Ben yenildim
Başkaları galip
Ve seni kaybettim

Oktay Avcu

Gülerek paylaşsam acıları oktay avcu oktay avcı şair şiir malatya hekimhan mersin

Sarışınlar mavi gözlü olurmu
Olursada olmazsada farketmez
Esmerler insan olsun yeter
Ustura Saçlarımı arkaya tarasam
Her şeyi ben yaparım desem
Gülerek paylaşsam acıları
Küsmesem
suratsız olmasam
somurtmasam
kaprisim
kıskançlığım olmasa yeter
esmerimya yeşil gözlü olmasamda olur
bana insan olmak yeter
yok edersem hayvani duygularımı
en çirkin halim senden çok sevilir
senden çok değer verilir
senden çok özlenir
senden çok saygı duyulur

Mavi gözlerin doyurmaz afrikada açlığı
Yakışıklılığın durdurmaz savaşları
Kurtarmaz batan gemide yüzme bilmeyenleri
Hiroşimada patlayan canları geri getirmez
Dindirmez fırınlı sobalarda yakılan Yahudilerin acılarını
İlk yanan bebelerin ayak altında ızdıraplarını
Ama insanlığın engeller
İnsanlığın önler
İnanlığın doyurur
İnsanlığın karşı koyar

Oktay Avcu

Gülerken de

Kıskanırım seni delice
Kıskanmak ayıp değil ya
Kıskanırım adice
Hoyratça kullanılmanı
Kıskanırım dudağın dokunduğunda dudaklarına
Kıskanırım öpücükler kondurduğunda memelerini
Gözlerinde bakışlarını
Konuşurken heyecanını
Güneşi kıskanırım gözlerinde
Teninin esmerliğini
Saçının kıvırcığını
Boyunun kısalığını
Sana ait ne varsa
Böyle olmak
Delice kıskanmak hoşuma gitmiyor
Elimde değil
Konuşurken ağzında kelimeleri
Yürürken adımlarını
Tararken saçlarını
Gülerken gülücüklerini kıskanırım

Oktay Avcu

Gülerken de belli

Adımı hiçbir yerde unutmadım
Hep aklımdaydı
Kendimi de unutmadım hiç
Unutup aramadım nerdeyim diye
Arasaydım dokunduğumda bulurdum
Canım yandığında da
Gülerken de belli olur kayboluşluğum

Oktay Avcu

Gülerlerse gülsünler

hayatımda tanıdığım
en dürüst insanı sordular
en namuslu olan
en komik ve en iyi niyetli
saatlerce düşündüm bendim
kendim olduğundan emindim
hiç şüphem yoktu
güldüler
gülerlerse gülsünler kesin bendim

Oktay Avcu

Gülerlersede gülsünler

Şimdi bir şiirin arkasından ağlasam
Adıma bir şeyler derler
Desinler
Ben en güzel
En anlamlı
En dört dörtlük
Bütün şiirlerin arkasından ağlıyorum
Çünkü insanım
Duygularım var
Şimdi bu şiire âşık olduğumu söylesem
Gülenler de olur
Şiirin şeyimi var derler

Oktay Avcu

Güleryüzlü bir ölüm

güleryüzlü bir ölüm isterim
güleryüzlü cenaze
mezarda kahkahalarım duyulsun isterim
güleryüzlü bir anne
ölümüne aylar kala
en doğal gülücüklü bir oğul
ve ne kadar çaresiz bir baba
asık suratlı yani suratsız olmasın
küçükken annem tırnaklarımı keserdi ağlardım
tertemiz olurken parmaklarım kaçardım
ölürkende gülmek isterim
çünkü büyüdüm.

Oktay Avcu

Güller

Güller açınca güzel

Oktay Avcu

Gülsünler

hayatımda tanıdığım
en dürüst
en namuslu
en komik insan
saatlerce düşündüm
bendim
kendim olduğuna emindim
güldüler
gülerlerse gülsünler kesin bendim

Oktay Avcu

Gülsünler komikse

Hayatımda tanıdığım
En dürüst
en güvenilir
En komik
En namuslu insan bendim
Saatlerce düşündüm
Değişen bir şey olmadı
Kendim olduğundan emindim
Güldüler
Gülerlerse gülsünler kesin bendim
Ve mutlaka ben olmalıydım

Oktay Avcu

Gülümserim gülememoktay avcu oktay avcı malatya hekimhan mersin şair şiir

Artık sadece gülümserim
gülemem
Gözlerim bakar
Artık göremem
Bu bakışın arkasında ağıtlar yatar
Yüreğim yanar
Yüreğim kanar
yüreğim yürek değil akdenizlim
Ağlayamam
İsmini söyle bana aşkların aşkı
Hatırlayamam
Sevdiklerimin en sevildiği
Şimdi ben varmıyım
Şimdi yaşıyormuyum
Sarılmak isterim
Koklamak isterim
Ama yokum
Kendimi var saymıyorum
Gülümserkende kötü değilim
Ağlarkende iyiyim
Ama iyilik birşeyin çözümü değil
Tut elimi derim tutarsın
Bırak dediğimde neden bırakmazsın
Neden atmazsın beni
Taşlarda parçalanmak isterim
Denizlerde boğulmak
Yaşam acımasız çıktı
Yaşam kalleş
Herkes vurdu
Yaralandım
Kanıyor her yanım
Sadece sevdiler
Sadece beğendiler
Sadece çok iyisin dediler
Sadeceler yetmedi
Neydi bu sadeceler
Kelebeğin kanatları gibiyim
Dokunmayın
Her dokunuşunuz yok eder beni

Oktay Avcu

Gün sayımı bitiminde

Bir sen doğdun güneşe
Saatin günün ve ayın tamamlandığında
Yeniden doğmuştun sanki
Bu ikinci doğuşundu yani
Şöyle bir güneşe dokundun ellerini
Parmakların yanmadı
Bir gökyüzüne değdirdin dudaklarını
Ölesiye haz duydun
Bir uzaklara baktın
Alabildiğine sonsuzluğuyla özlediğin
Gözlerin sevinç doldu
Ve yeniden merhaba dedin
Koparıldığın yaşama
Nasıl özlem duydun yıllarca
Kahrı çekilirdi
Bu çekilmezliğin

Oktay Avcu

Günahlarım ve suçlarım

Benim günahlarım
Tövbelerim
Suçlarımsa
Sessizliğimdir
Baş kaldırmadan
İsyan etmeden
Kabullenmişim
Herkesinkinin tersi

Oktay Avcu

Günaydın çocuklar

Günaydın Türkiye
Kör değilsin artık
Şende görüyorsun gerçekleri
İşte bu sabah güneş doğdu aydınlandı yüzün
Aydınlandı yüzün
Birileri ışığa çıkardı seni
Akşam oldu gün kayboldu
Yine aydınlıksın
Karanlığından kimse korkmuyor gecenin
Ne cin kaldı
Ne cadı
Gerçeklerle baş başasın
Doğruyu da dokuz köyden kovmuyorlar
Günaydın çocuklar
Yeni dünyaya merhaba

Oktay Avcu

Güneş bana doğar

Düşler ağaçlarda
Ormanlarda yok
Düşler hayvanlarda
Taşlarda yok
İnsanlarda çok
Yeşil denizlerde
Yeşil bulutlarda
Yeşil kuşların kanadında yok
İnsanlarda mavi
İnsanlarda yeşil
İnsanlarda renk çok
Kör değilsen
Ateş elini yakar
Güneş tenini
Görürsün
Sevgi sıcaklarda
Rüzgârlarda yok
Bende güneş
Bende yıldızlar
Bende gök kadar

Oktay Avcu

Güneş gördü beni

Ezikliğim ta dünden kalma
Aya çıktım
Yıldızları saydım
Saçlarıma takıldı bazıları
Gözlerimde yandı
Ellerimde söndü yıldızlar
Şu göğsümdeki benin biri de yıldızlardan kalma
Oradan güneşe indim
Isındım, sobam yandı
Yalınayaktım
Ayaklarımı uzattım
Birinin parmağını değdirdim
Bir güzel yandım
Güneş söndü parmağımda
Aya çıktım
Yıldızlara uzandım
Kollarım yetişmedi
Ayaklarımıda attım
Dünyaya düştüm
Düşerken de bulutları tuttum
Sallandım çocukluğumca
O zaman
Güneş gördü beni, yıldızlar gördü
Güneş sakladım gözlerimde, yıldız topladım
Gül topladım, topladığım güller soldu şimdi bakışlarımda
İşte ondan kalkamadım
Güneş kadar sıcak değildi insanlar
İzin vermediler kalkmama
Kimi ellerime bastı
Kimi ayaklarıma
Bir türlü çekilmediler üstümden
Güneş gördü beni

Oktay Avcu

Güneş güldü

Aldım kartını sevgilimin kitapçıdan
Bana göndereceği
Boş bomboş
Yazısız,resimsiz
Bakışları misali
Sade bir yaprak
Okumadan yırttım
İnad olsun diye
Üzüleceğimi bile bile
Sonrada oturup ağladım
Niye yırttım diye
Birde sunacağı çiçekleri
Bir buket yaptırıp kırmızısından
Aldım çiçekçiden
İsimsiz selamsız
Kime gittiği, kimden geldiği belirsiz
Küsüp fırlattım
Kızdığımdan sevgiliye
Yazdırmadığı için adımı
Haykırdım sonsuzluğa
Bozdum sessizliği
Sonra hıçkırıklarımla
Sevgilimin boynuna atıldım
Ağladı gökyüzü de gördüğüne
Sonrada güldü güneş mutluluğuma

Oktay Avcu

Güneş gülüyor üstüme

Evimiz öyle güzel ki bizim
Kapımız gökyüzüne açılıyor
Penceremiz yıldızlara bakıyor
Köpeğimiz havluyor bahçemizde
Sevgilimiz var yanımızda
Odamız bizim
Yıldızlar oynuyor geceleri
Ay bile asılıyor penceremin camına
Gök mavi
Güneş sarı
Sağ yeşil
Rüzgarda kapımı çalmadan
Penceremden bakmadan geçmiyor
Yine güneş gülüyor üstümüze
Uzatma elini
Uzatma elini yakar

Oktay Avcu

Güneş güzelliğimse

tohmanın kıyısında
güneşi bekler
üşümüşelleri
akşama allah kerim
yarına
ya inşallah ya maşallah
yine üşüyecek
ne güzel doğdu gözlerim değmesin
tanrım getir güneşi
götürme çok ver
üşüyorum
ısıt beni
bana getir aydınlığı
korkuyorum
elleri sımsıcak
elleri sapsarı
elleri ıslak
ellerini kurutacak
güneşi havlumuı sandın
güneşi sobamı
güneşi ne sandın
güneşi bekleyenlere sordum
ne sandın
güneş güzelliğimse
güzelliğimi saklama
yakma ellerimi

Oktay Avcu

Güneş istemiştim

Sarhoş deme
Ayyaş deme
Sevdalıyım onu de
Bakma önümdeki şişelere
Karanlığın başımı döndürdüğü doğru
Ondan sallanıyorum
Ayaklarım ondan basmıyor yere
Ondan göremiyorum önümü
Güneş ayırın demiştim önceden
Annem dinlemedi beni
Şimdide düştüm haksız mıyım
Haksız mıyım sallanmakta

Oktay Avcu

Güneş kadar uzağım

İşçiysek grevlerimiz var
Dalga dalga
Köylüysek hasadımız ekinimiz var
Boy boy
Gençsek geleceğimiz
Yaşlıysak geçmişiz
Çoluğumuz çocuğumuz
Neyimizi alacaklar
Allahın gökyüzünü mü saklayacaklar
Ancak bizi saklarlar
Dünyayı mı kaçıracaklar bizden
Ele sığmaz
Avuca sığmaz
Kendilerde ölmeyecek mi
Belki gözümü bağlarlar
Belki karanlığa atarlar
Gökyüzü yerinde
Güneş yerinde
Bizi başka dünyaya mı sürecekler
Topraktaki tohumları mı sökecekler
Ne yasak bize
Beni kaç defa
Nereye kadar asacaklar
Kaç kez öldürecekler
Ayağa kalksam uzanamazlar
Yıldızlara değer boyum
Ve güneş kadar uzağım
Kim yakmak için uzatacak elini bana

Oktay Avcu

Güneş sönük kalırdı aydınlığında

Hiç bir kız vurulmadı görür görmez
Çarpılmadı güzelliğime
Oysa ne kadar güzeldim
yürekliydim
Sevgimse tarifsizdi
Öylesine dopdoluydu ki
anlatılmazdım
Okyanuslardan maviydi
Ve eminim daha derindi
Güneş sönük kalırdı aydınlığımda
Biliyordum,
tertemizdim,
pırıl pırıl
Belki yıkandığım su bile kirliydi içimden
Güneşin ışıkları gibi aydınlatmak istiyordum
Ama olmuyordu,
yapamıyordum
Ortaya koyamıyordum düşüncemi
Gücüm yetmiyordu çirkinliğime
saklanmışlığıma
Ondandır ki uzak duruyordum
Senden ve başka sevdiklerimden

Oktay Avcu

Güneşe ser gözlerini

Sakladığım biri var gözlerimde
Kaybetmediğim
Çocukken bulmuştum
Mavi gözlerini güneşe sarmış
Frensiz bisikletimin arka çamurluğunda
Karlar sıkışırken tekere
Birlikte bisikletimi taşıdığım
Ve sonra kucaklayıp dağlara kaçırdığım
Mavi denizlerde yüzdürdüğüm
Benim maviye sevdam bundan değil
Ben aslında sana sevdalıyım
Kürt değilim
Kırmızıyı da severim
Hovarda olmadığım belli
Beyaza da bayılırım
Ama en çok kimi
En çok neyi dersen
İş değişir
En çok hiçbir şeyi sevmedim
Kendim hariç
Şen hariç
İstersen güneşe ser gözerlini
Yine de değişmez

Oktay Avcu

Güneşi bekliyorlar

Kırmızı kırmızı açmışlar güller
Rüzgârla dağılıyor
Şavruluyorlar
Öbekler yarını bekliyor
Belki onlarda kırmızı açarlar
Çaresi yok
Ötesi yok açacaklar
Ama kırmızı
Ama sarı

Oktay Avcu

Güneşi de atıyorum

Hatırlamam için
Bir resmini asmıştım odama
Odam da seni yaşıyorum
Öyle kalabilsem ne güzel
Uykularımda varsın
Hayallerimde, özlemimde varsın
Odamda zaten varsın
Ama yanımda yoksun
Yarınlarımı süslüyorsun
Geçmişimde de vardın
Bir kış günü gökyüzünde
Yağan karlarda
Beyaz ve ılıksın
Seni kartopu yapmıyorum
Seni kardan adam yapmıyorum
Ve bir bahar
Doğan güneşte seni buluyorum
Ama şimdi yoksun
Şu dağbaşı var ya
Oradan aşağıya atıyorum
Seni
Ne bileyim
Odamdaki resmini
Duygularımı
Özlemlerimi bile
Kendimi, yıldızları, gökyüzünü,umutlarımı
Güneşi de atıyorum

Oktay Avcu

Güneşi esirgemedi tanrı

Dostu ve düşmanı
En acılı günümde öğrendim
Sevinçleri paylaşırken bilemedim
En dost bildiklerim
En vefasızdı
Kimseler yoktu yanımda
Elbette ki tanrı güneşi, ayı esirgemedi
Yalnızdım
Çaresizdim
Bir defa çağırdım
Usulca yani
Elbette ki duydular
Ama uzaktan seyrettiler
Kimseye gücenmeden
Ve küsmeden
Telafi etmeliyim eksiğimi
Tükenmeden yenilemeliyim kendimi

Oktay Avcu

Güneşi ıslatmayın

Git arkana bakmadan
Ben seni hiç sevmedim
Sende beni tanımadan ranzet
Sus başka laf etme
Bana eski sevgilimde deme
O yalan
Bu güzel mevsimde gözüme görünme
Güneş parlak
Ay yedi renkli
Bu yağmurda güneşi ıslatmayın
Kaldırın evvela

Oktay Avcu

Güneşi sen sanacağım

Her yerde seni arayacağım
Biliyorum bir daha bulamayacağım
İnadına
Her baktığım kadında seni görüp
Olmadığını anladığımda
Küsmeyeceğim yaşama
Sen olamayacaksın bir daha
Ama ben varsam
İlkbaharda sen sanacağım güneşi
Kışta karın beyazlığını
Denizde köpekbalığının vahşiliğini
En sevmediğim ihanetleri
Sen sanacağım yaşama dair ne varsa
Tuttuğum
Aldığım
Ve atamadığım

Oktay Avcu

Güneşi söndürdüm

seni sevdim haberin yok
güneşi söndürdüm gökyüzünde
karın beyazını erittim yüreğimde
sen hala habersiz
sen hala görmezden gel
umursama
bir yıldız düşmüşse geceden
düşünmelisin sebepsen

Oktay Avcu

Güneşle çoğalır sevgiler

En çok kazandıran yatırım
Sevgiye yatırılandır
Çoğalır
Büyür
Bire bin katar
Bir ayçiçeği tarlası sarılığındadır
En verimi topraklarında düşün orta Asya nın
Güneşe çoğalır dağılır bir ucu
Bir ucu yerin derinine sarılır
Kopartana aşk olsun
Kim öldürebilir pis sultanı
Yunusu
Aristo yu
Picasso yu
Platon u
Eğer ben iyi ekonomistsem
Bilmeliyim ki önce insana yatırmalıyım
Her zaman insana
Sabancılar
Koçlar
Dünyanın ilk onunda yer alanlar ölür
Her şeyini eğitime harcayanlar yaşar
Toplum yaşatır
Düşün kü bugün Amerika senin
Yarın öldüğünde senin olmayacak
Sende olmayacaksın

Oktay Avcu

Güneşli bir gün

Hiç mi bitmeyecek bu kışlar
Yazı yok mu tanrının
İlkbahar nerede
Hep ıslanacak mıyım yağmurda
Bir iğne deliğinden
Biraz güneş dünyama
Isıtsın kurulasın gözlerimi
Çürüdüm kapalı odalarda
Açılmak istiyorum yüzme bilmesem de
Hep fırtına mı kopacak
Savrulacak mıyım
Güneşli bir gün güldürsün
Sevindirsin
Dindirsin özlemleri mi

Oktay Avcu

Güneşte ısınalım

Şöyle bir tut dünyayı
Ve şöyle bir salla
İnsanlar ayaklarını yere bassın
Denizde dalgalar taşmasın
Ve insanlar dalgalarda boğulmasın
Şöyle bir tut
Şöyle bir silkele
Şöyle bir dene gücünü dünyanın
Şöyle bir savur bizi güneşten yana
Isınalım
Kutuplara at bizi
Orada buzlardan evimiz olsun
Ve sevdiklerimizi özleyelim
Bizleri bir sürgünlüğe at
Saçlarımızı atışı gibi rüzgarın

Oktay Avcu

Güneşten gölgeye

Alışmadığım şeyler bunlar
Bilmediğim,
yaşamadığım,
tanımadığım,
yabancı olduğum duygular
Tadına doyum olmuyor
Koşuyorsun, koşuyorsun yoruluncaya kadar
takatin kalmıyor
İçinde bir şeyler kıpır kıpır
Mutlusun
Dudakların
gözlerin,
yaşantın gülüyor
parmaklarınla oynayışından belli
Uçarcasına yürüyorsun
Adımların koşarak
Ellerinden sevdiklerin tutuyor
Şu köprüden öyle bir geçiyorsun ki
Ayağının altında kalıyor balıklar
Balıklar yüzdürüyor seni
Sevmek güzel duygu
Her gün aşık olası geliyor insanın

Oktay Avcu

Güneşten kaçan çocuklar

Ben bir çınar ağacıysam
Bir istasyon garında
Rüzgâr değil
Bulut değil
Güneş değil farkımda
Gece değil
Gündüz değil
Yıldız değil farkımda
Sen değilsin
Annem değil
Yanlız kuşlar farkımda
Birde güneşten kaçan çocuklar

Oktay Avcu

Güneşten ödünç aldım ısınmayı

Güneşten ödünç aldım ısınmayı
Ne diye karşılıksız versin
Borcunu ödemeliyim tanrı ya
Toprağını işlemeliyim
Balığını çoğaltmalıyım
Ağaçlar yetiştirmeliyim
Ormanlar beni tanımalı
Annemden ödünç aldım tanrı yı
Bende çocuğuma vermeliyim
O bana güneş verdi ısındım
Su verdi
Kana kana içtim
Toprak verdi işledim ve doydum
Bende çocuğuma vermeliyim
Ve birde faizi olmalı
Çoğaltmalıyım
Kuşlarına sahip çıkmalıyım gökyüzünün
Korumalıyım yaşamın içinde ne varsa
Hepsini benim bilmeliyim
Hiçbirini almadan

Oktay Avcu

Günün ışığı vuracak saçlarıma

Yine bahar geliyor kapılarımızdan
Açtık duvarlarımızı
Kokusu geliyor kapılarımızdan
Bir kuş odama uçuyor bilmeden
Yeniden bahara teslim ediyorum
Güzel güzel ötüyor şimdi
Bir kedi yürüyor sokaklarda
Ayağını çamurdan esirgeyerek
İğde dalları sallanıyor gözümde
Kelebekleri peş peşe uğurlayarak
Karıncalar sıralanmış
Ben yine gençliğimi düşünüyorum
Saçlarıma günün ışığı vuracak
Parlayacağım gökyüzüne

Oktay Avcu

Güzel bir söz OKTAY AVCU AVCI HEKİMHAN MALATYA MERSİN ŞAİR ŞİİR

kalleşler arkadan vurur.
asiller arkadan vurulur

Oktay Avcu

Güzel söz

İnsanlar yaşarken kazanır
Öldüğünde her şeyini kaybeder

Oktay Avcu

Güzel şarkılar söyle

Burada öyle anlamlı ki yaşamak
Ve sevmek
Sarılıp sarılıp öpmek gözlerinden yaşamı
Burada yaşamak
Kış gününde güneşin doğuşuna benziyor
Sarı ve sıcak
Öyle güzel ki
Özlemek kadar mapushaneden özgürlüğü
Ve bir ayvayı dalından koparıp
Isırmak kadar tadını
Oltaya balığın takılıp
Mantarı suya gömmesi kadar üst üste
Ve balığın çırpınması demeyeceğim
Hiç hoş değil
Kızarlar bana
Atarlar toprağın üstünden
Atarlar beni bilmediğim bir yere gömerler
Üstüme toprak bile atmadan
Onun için
Burada insan gibi yaşamak güzel

Oktay Avcu

Güzelleşmek kolayına gelir

12 sinde bacaklarını jiletler bir kız
Sırf daha güzel,
pürüzsüz,
kılsız görünecektir birilerine
Yersiz,
akılsız
ve arsızca bir tras oyunudur
Kız okulda da öğrencidir,
ihmal edilen dersler vardır
Çalışılıp başarılmayan
Hiç daha çalışkan,
daha zeki olmayı denemez
Güzelleşmek kolayına gelir
Babasına güzel göstermek istemez derslerini
ve başarısını
Oysa babanında beklentileri vardır kızdan
Emeklerine karşılık
Bir diploma
bir alkış
Kızsa kendini göstermek ister sadece başkalarına
Sorulduğunda çocuktur
Kavrayamamıştır
Ama güzel görünmeyi nasılda düşünmüştür
Ve aksine çirkinleştirmiştir doğallığını
Ve bir gün utanacaktır bulduğunda kendini
Tüyler kıla dönüştüğünde vücudunda
Geri dönüşü de olmayacaktır
Okumadığı kitapları öğrenmeyecektir hiçbir zaman
En gerektiği yerde konuşamayıp susacaktır
Bilemeyecektir e lerin neden uzadığını

Oktay Avcu

Güzelliğin sınırı

Bende güzeldim
Küçükken
Küçüktüm herkes okşardı saçımı
Kucaklardı beni
İnanmazsan anneme sor
Şimdide güzelim
Kime göre sor
Şimdi bir yarışma yapsak
Annemde jüri
Bütün oyları bana verirdi şüphesiz
Haksızca
Taraflıca
Demek ki anneme göre güzelim
Babama göre
Kendime göre

Oktay Avcu

Güzelliğin tarifi

Bugün seni sevdim
Yarın da seveceğim
Beklisi yok
Öbür gün de seveceğim
Ne zaman ki sen de beni seversin
O zaman sevmeyeceğim
Güzelliğin tarifi bu
Biliyorum hiç sevmeyeceksin
Ben de inadına hep seveceğim
Oyunun kuralı bu
Ve sürecek kuralına göre

Oktay Avcu

Güzelliğin yarısı

Gökyüzünün yarısı benim
Al istersen yarısını da
Oraya se bak
Buraya ben
Orada senin kuşların uçsun
Senin şarkılarını söylesin kuşlar
Benim kuşlarım da burada uçsunlar
Bir baykuş ötmesin gökyüzünde
Bir güvercin havalansın
Bir çalıkuşu
Bir bıldırcın
Bir mavi kanarya ötsün
Mutluluğun yarısı senin
Güzelliğin yarısı benim
Şu yıldızlar benim
Şu ay şu güneş benim
Kalanları senin
Şu maviler şu yeşiller şu sarılar şu beyazlar benim
Geriye dönüşler hep senin
Yani şu bulutlar
Şu yağmurlu gün
Orada sen ıslan
Burada ben güneşleneyim
Senin soban yansın
Ben güneşin ışığında ısınayım
Sen küfretme yalnız kaderine
Sen de güneşin karşısına geç ben de
Sen çıplak ellerinle uzan
Ben eldivenlerimi takayım
Güneşe bak yarısı senin yarısı benim

Oktay Avcu

Güzelse

Yaşamak güzeldir
Güzeli sevmek gerek
Güzeli yaşamak
Güzeli güzel görmek
Güzeli tadmak

Oktay Avcu

Haberin olsun

Öpmedin ya işte hastalandım
Üzüldüm sarılmadın diye
Ondan yazmadım
İstersen kus
Arkama bakmıyorum göremem ki ağladığını
Sonra uzaktayım duyamam ki ağlasan da hıçkırığını
Mendilimle silemem ağıtlarını
Elim uzun değil benim
Uzatamam ta yanına
İstersen kız
Sevme beni istersen
Haberin olsun diye söylüyorum

Oktay Avcu

Haberin yok

Tertemiz deniz mavisi
Deniz mavisi bir kızdın
Pırıl pırıl
Gözlerimde parlardın
Gecelerimde parlardın
Gecemi aydınlatırdı ışığın
Şiir yazdım sana
Haberin olmadı
Bahar tadında
Geldiğinde çiçekler açardı odamda
Gözlerin kahve
Tenin siyahtı
Şimdi nereden bileceksin
Benim seni bu kadar sevdiğimi

Oktay Avcu

Habire öldürüyorlar insanlığı

karnımın ağrısınıda durduramıyorum
beynime saplanan kurşunların
parçalayışınıda durduramıyorum damarlarımı
dünyanın başlattığı savaşları nasıl durduracağım
tırnaklarım uzadığında kesmiştim
çok yorulduğumdada uzanmıştım bir ağaç gölgesine
çınar ağacı olmasına aldırmadan
gölgeli bir çay bahçesinde tavşan kanı olsun demiştim
tamamda patlayan silahlara ne diyeceğim
kullananların insan olduğundan şüpheliyim
hangi dilde konuşsam anlayamıyorlar
habire öldürüyorlar
habire unutuyorlar dünü
habire acımıyor bir yanları
benim her yanım acıyor

Oktay Avcu

Hadi bir dünya düşünelim

Belki de haklıydım
Yine ben yanılıyor olmalıydım
Pişman olmak en doğrusuydu
Bende pişman olmalıydım
Dürüstçe ve delikanlıca
Kaçmamalıydım
Oyun oynamıyorduk
Yaşamdı bu
Eğrisiyle doğrusuyla
Neyi hallederdik kaçarken
Üstüne gitmeliydik, tanımalıydık
Anlaşıldı, pişman olan kazanır, yinede
Hadi pişman olmuş bir dünya düşünelim
Balıklar suda yüzdüklerine
Ve yaşadıklarına pişman
Hadi çıkalım işin içinden şimdide

Oktay Avcu

Hadi şimdi

Uyudum
Uyudum da büyüdüm
Annem babam büyüklerim
Ninni söylediniz ya hep
Hep bir ağızdan topluca
Büyüdüm uyanamadım

Oktay Avcu

Hadisene

Terk ettin sevgimi
Ve güzel geleceğini terk ettin
Beklentilerimi de beraberinde götürdün
Kaderini terk edemedin
Günahını terk edemedin
Cezanı terk etmedin
Erteleyemedin suçunun bedelini
Terk etmek kolay çaresizliği
Kolay ağzını yumup küfretmek içinden
Kendini terk edemedin
Kayboluşunu terk edemedin
Bir köşesinde meyhanenin
Esirliğini terk edemedin
İçtin başın döndü
İkiyi dört, dördü on dört gördün
Sen yerlere düştün
Ağzından küfürlerin düştü birilerinin üstüne
Ve birilerinden de
Acıyışları düştü
Sen acizliğinin altında kaldın
Hadi terk et hadi bırak git
Ne duruyorsun hadisene

Oktay Avcu

Hafıza hilesi

Gökten bir yıldız düştü beynime
Tipik bir Türk filmi örneğiydi
Akıllandım
İçim ısındı
Kendime geldim
Çevreme baktım
İnsanlar vardı
Onları tanıdım

Oktay Avcu

Haftalığımda yokken

Beni gördümü utanırdı yağmur
Yağmurlar ıslatmadan akarken kitabımın orta sayfasından aşağı
Camlar sırılsıklamdı
Çünkü yağmurun altında kalan oydu
İslanan ve yanan
Oysa görüntüdeki kitabımdı
Hiç okumadığım sayfalar sandım
Korkum ondan
Telaşım ondan
Tedirginliğim ondan
Beni gördümü utanırdı yağmur
Kaç defa hiç okumadığım kitaplarım sele tutuldu
İşsiz kaldığım tarihlerde
Haftalığımda yokken
Nasıl bu kitaplar alınır
bilemezsiniz

Oktay Avcu

Hakimim osmanlım oktay avcu oktay avcı şair şiir malatya hekimhan mersin

Koy silahı
Koy kalemi
koy hançeri kınına
umutsuz
imkansız
çaresiz dertlere tutuldum
ben öldüm
ben öldürdüm kendimi
hacet yok öldürmene
ben sürdüm kendimi sürgüne
senin kovmana gerek yok
attım zindanlarına yalnızlığın
senin karanlığın
senin zincirlerin
senin kapalı duvarların beni zapt etmez
senin müebbetlerin
hakimim devletimin başgardiyanı
hukukun değil rejimin memuru
as beni
aski bu devlet kurtulsun
insanın ne önemi var
vatandaşın
halkın ne önemi
adilliğin ne önemi var
şimdi al kalemi yüz defa as
yüz defa müebbet yaz
bin defa ağırlaştır
memurum
devletimin bekçisi
kara kaşlım
kara gözlüm
osmanlım

Oktay Avcu

Hakkım

Seni dağlardan kopardım tırnaklarımla
Koparırken tırnaklarım kırıldı
Ellerim kanadı
Ölümlerden geçti yüreğim
Yine korkusuzca taşıdı seni
Tam otuz beş yıl aradım
Kolay değil, kolay sanma
Az değil
Sabır mı yeter
Sevdamı bekleyişime

Oktay Avcu

Haklısın

En çok ölmeyişini sevdim
Yenilmeyişini
Direnişini
Kaçışını
Karşı koyuşunu
Sevmeyişini ilk gördüğünü
İstemeyişini
Tanımayışını
Beni
Rest çekişini sevdim
Ben hayatta en çok seni sevdim
Haklıydım
Sen de sevmedin
Haklısın

Oktay Avcu

Haklıysan bağırmalısın

Konuşmasan da olur
Küskünlüğüne sözüm yok
Ama susarsan olmaz
Sessiz kalırsan olmaz
Kabullenirsen olmaz
Haklıysan bağırmalısın

Oktay Avcu

Haline

Senin neyini sevecek
Bu günde çaldılar seni
Bu günde soyulmuş soğana döndürdüler
Aldattılar
Kandırdılar
Bugün de belki güldüler
Beklisi yok
Güldüler işte

Oktay Avcu

Hangi komplekslerin tatminidir

Şu yeni yıl kutlamaları beni hep şaşırtır
Neyin formalitesidir bunlar
Tebrikler, davetiyeler,eğlenceler, alemler
Eskiyen yıllarımı
Kaybedilen milyonların mı
Neyin kurtuluşudur
Yaşamsa aynı yaşam
Kavgaysa aynı kavga
Nedir değişen gelişen ve beklenen
Yaşamdan istenmeden kopan yeni bir yılın mı bayramıdır
Yoksa komplekslerin tatmini midir

Oktay Avcu

Hanginize bakıyor

Bunlar mutlu mezarlar
Deniz var yanlarında
Gökyüzüne bakıyorlar
Gece ayın şavkı üzerlerinde
Mehtap başuçlarında
Ağaçlar ormancasında
Gölgesinde serinlersinler
Güneşte yakmaz
Yağmurda ıslatmaz
Birde yoldan geçen kızlar var
Dönmüş hanginize bakıyor

Oktay Avcu

Hangisini anlatayım

Şimdi ötmüyor bahçelerde
Çocukluğumda öterlerdi kulağıma
Adına yetişemediğim kuşlar
Rengârenk açarlardı çiçeklerde
Sarı maviydi kanaryalar
Bülbüllerimi isabet ettiremem ötüşünü

Oktay Avcu

Hani bana

Hani bana
Hani bana
Herkese çok
Bana az mı
Herkese var
Bana yok mu
Hani bana öpücük
Hani bana azıcık
Hani bana yanak
Hani bana dudak
Herkese çok
Bana yok mu
Hani bana sen
Hani bana biraz
Herkese var
Bana yok mu
Bana da sen
Bana da çok
Bana da biraz

Oktay Avcu

Hani saçların

şimdi yağmur yağsa saçlarıma
ıslanırmısın benle
şimdi şimşek çaksa üzerime
yıldırımlar saldırsa
ölürmüsün benimle
kim gömecek toprağa beni
kim özleyecek
kim okşayacak kınalı elleriyle
kim sevecek çılgınlığımı
çiçekler takacak olsam saçlarına
nerdesin
hani saçların
ötedur şimşeklerden ölme
kazadan ötedur
,belalardanda
sana dokunmasın kötülük
şimdi yanlılz kalsam
bir başıma
şimdi çağırsam seni
başka kimim var
hadi ne duruyorsun gel
ihtiyacım var suskunluğuna

Oktay Avcu

Hapis oyunu

Çizgi oynardım
Ellerimi arkama bağlar
Çocuktum körebe olurdum
Gözlerimi arkadaşlarım yumardı
Saklambaç vardı sobelemeli
Herkes birbirinin yerlerini söylerdi
Bu bir ispiyon, jurnal oyunuydu
Kovalamaca ve köşe kapmaca
Çelik oynardık pelit sopalarla
Bir de şey oyunu vardı
Hapis
Çizgileri hapsederdik iç içe
Ve ortada kalan çıkamazdı
Sanki firavun mezarı gibiydi
Karmakarışık dar geçitler
İstediğimde bırakırdım sıkıldım mı ya annemi bahane ederim
Ya başka şeyleri
Şimdi büyüklerin oynadığı oyun da aynı
Ama hoş değil
İnsan zevk almıyor
Belki oyunlar değişmiyor
Aynı oyunlar bir başka türlü
Yine saklanıyorsun
Yine kovalıyorlar
Yine gözlerini bağlıyorlar
Ellerimiz arkadan düğümlü
Yine pelit sopalar
Şu da var ki
İstesen de bırakamıyorsun oyunu
Arkadaşların kahrını çekmiyor
Anlaşılan büyüklük kolay değil

Oktay Avcu

Harbi delikanlıyım

Ben kadere boyun eğenleri sevmem
Kaderle her bir gün savaşandım
Açlığa yenilmem karanlığa gömülüp
Sonrada arkamdan yuhalanmayı istemem
Ben harbi delikanlıyım
Böylesini yaşarım işte

Oktay Avcu

Harici var

Bitmek bilmeyen bir bulmacaysa ölüm
Ardı arkası kesilmiyordu
Ölümlerin
Çözdükçe çözülesi geliyordu
Çorap söküğü gibiydi
Bir ucunu yakaladın mı tamam
Ama kimse memnun değildi
Ölmekten
Öldürülmekten
Öldürenler hariç

Oktay Avcu

Hastada yok yaralıda

arkamda bir ambulans aracı geliyor
dikiz aynasından görüyorum
modası tarihe karışmiş hurdamın
sevinçliyim
ona yol açacağım birazdan
siren seslerine karışıyorum
doksandan altmışa düşecek hızım
ama mutluyum
siren sesi yoksa
hastada yok, yaralıda
kimsenin canı yanmıyor
korkular kuşkular kimseyi kahretmiyor

Oktay Avcu

Hastaysam

Ulan doktor
üç yıl dedin
nasıl da geçiyor şu zaman
üç saat
üç gün gibi
ama hiç geçmiyor
karıma ne derim
şimdi nasıl usandırırım
ve beni nasıl kovar kendine
bilirim dayanamaz
üç yıl koynunda saklar beni öğrense
ve nasıl aldatırım yalanlarla
en iyisi ispiyoncu yüceli de kullanmak
bir defasında da beni ölüme yollamıştı
acımadan
nasılda kucağına düşmüştüm kalleşlerin
yine de bilseydi yapmazdı
nerden çıktı bu kanser illeti
ben bu işleri
bu yalanları sevmezdim
şimdi yapmak zorundayım
çaresi yok
üç yıl da olsa
bir yıl da
yaşanacak

Oktay Avcu

Hayalimsin

Çınar mısın
Selvi misin
Dal mısın
Ağaç mısın
Yaprak mısın
Gül müsün
Sevda mısın
Nefret misin
Açık mısın
Güzel misin
Sen nesin
Ne olsanda benimsin
Uzak mısın
Yakın mısın
Nerdesin
Dudağımda
Gözümdesin
Ellerimde sözümdesin
Gece benim
Gündüz benim değilsin
Hayalim benim
Sen benim değilsin

Oktay Avcu

Hayallerimde özgürüm

Gündüzler olmasa da
Güneş yüreğimde var
Hapsedilmiş bedenime
Özgürlük tohumları ekiyor bilincim
Gecelerde olmasa da ay
Hayallerim neye yarar
Bende ne ararsan var
Dağ başları kucaklar beni
İlkbahar kucaklar
Her zaman her yerde mutluluk var
Hep yakalar beni

Oktay Avcu

Hayallerimin dökümü

Bana sabahları anlat baba
Penceremde havuzum
Bahçemde çiçeklerim
Hiç binmediğim iki tekerlekli bisikletim
Görmeyen gözlerim ol baba
Güneşi
Arıları
Ve kelebekleri
Çiftliğinde hayvanları
En çok kuşları anlat baba
Kahvaltıda börek ister canım
Peynir
Zeytin
Yağ
Bal da
Salam da olsun sosis de
Anlatmak yetmez
Tatmayalım da
Güneş nasıl doğar
Ve nasıl uyandırır geceleri ışıklar
Seni anlat baba
Sen büyüdün
Çocukluğun büyüdü
Irmaklarla yüzdün
Derelerle dalgalandın
Ve depremlerle sallandım
Sen ne yedin sabahları sofranda
Kim hazırladı kahvaltını
Ve hiç baban seni kucaklamadıysa
Sen de beni atma baba
Kuru ekmeğine katık
Çayı bulamadığın zamanlar da mı oldu
Ayva yaprağını kaynatıp
Peki şekerin de mi yoktu
Yakacaksızlığını anladım
Nasıl okudun
Deftersiz
Kalemsiz
Ayakkabısız
Saçın sıfır
Ve sevgilisiz
Hiç cezaevine girmedin
Hiç örgüt üyeliğin olmadı
Hiç coplanmadın
Bana kavgalarını anlat
Sınıfını sıranı numaranı unut
Ama unutma
Ben de okul isterim senden
Kalem defter açacak
Bilgi isterim
Arkadaşlarımın komplekslerini yenecek
Gelecek isterim baba senden

Ben devletten anlamam
Sen doğurdun beni
Ve yaşamın sokağına attın
Onu anlat
Kendini de anlatmaya devam et
Karla yağdın
Rüzgârla savruldun
İlkbaharda yeşil
Zemheride buzdun renksiz
Ve askerde
En kurnaz askerdin rütbesiz

Oktay Avcu

Hayat böyle kuralsız

hayat benim isteklerimi reddediyor
emir almıyor
rica dinlemiyor
kendi doğrusunda diretiyor
kendi çıkarını dayatıyor
ya uyuyorsun ayakta kalıyorsun
ya uymuyorsun yok oluyorsun
bu hayat beni kuralsız yaşatmıyor

Oktay Avcu

Haykırırken geç kaldım

ben hep aynı yaşımdayım
çünkü aynı yaşımda tanıdım seni
aynı yaşımda sevdim
ve aynı yaşımda unuttum
kaybettim seni
aynı yaşımda hapsoldum
aynı yaşımda vuruldum
aynı yaşımda öldüm
aynı yaşımda öğrendim kavgayı
aynı yaşımda sustum
ve haykırdım
haykırırken geç kalmadım
ihtiyar değildim
nedense hep aynı yaşımda kaldım
altmışımdada otuzumdaydım
otozomdada on sekizimde
bebekkende canım yandığında ağladım,
vurulduğumdada
ağlamam gerektiğinde güldüm arada bir
ya inat ya aptallığım
ama gülerkende ağlamayı seçmedim

Oktay Avcu

Hayrat

Ey yolcu
Akarken doldur bu çeşmeden
Bir gün biter
Bir gün kurur kaynağı
Bir gün bulamazsın
Unutma
Yanılma hep değişkendir yaşam
Böyle gelmiş böyle gitmez
Ben yanıldım
Sen yanılma

Oktay Avcu

Hayvanlaşırlar

Aptal insanlar yaptıkları kötü işleri
Görev adı altında temize çıkarırlar
Ve yaptıkları iğrençlikleri
Görevse doğru sanırlar
Önce insan olduklarını düşünmeden
Saklarlar en güzel yanlarını
hayvanlaşırlar

Oktay Avcu

Hayvanlığı saymazsak

Yeter ki yaşamı tanı
Yeter ki yaşamasını bil
Yeter ki güzel şarkılar söyle
Burada öyle anlamlı ki yaşamak
Ve sevmekte
Sarılıp sarılıp öpmek gözlerinden yaşamı
Üst üste kaç defa
Burada yaşamak
Kış gününde güneşin doğuşuna benziyor
Sarı ve sıcak
Öyle güzel ki
Özlemek kadar mapushaneden özgürlüğü
Ve bir ayvayı dalından koparıp
Isırmak kadar tadını
Oltaya balığın takılıp
Mantarı suya gömmesi kadar
Ve balığın çırpınması demeyeceğim
Hiç hoş değil
Kızarlar bana
Atarlar toprağın üstünden,
Atarlar beni
Bilmediğim bir yerlere gömerler
Üstüme toprak bile örtmeden
Onun için
Burada insan gibi yaşamak güzel
Hayvanlığı unutursak

Oktay Avcu

Hayyam şarabı severdi

ölüm her yerde var
kaçarım sanma
gittiğin yer nereki
bir şey içersin içkesine
çok sevdiğin kolaysa
ben çay
başkası süt
suyla başlar içmek
rakıyıda unutma
hayyam şarabı severdi
ve misafirliğin bitecek

Oktay Avcu

Hediye

Birde saat aldım kızıma
Karne hediyesi
Çok zayıf getirdi diye

Oktay Avcu

Hele bir hak et

Sana ne diyordum önceleri
Sevdam mı
Yüreğim mi
Aşkım mı
Çılgınım mı
Bebeğim mi
Neler demiyordum ki
Sayamam
Şimdi bir yenisini ekledim
Yüreksizim
Arkasından
Gül sevmezim diyeceğim
Belki sonra hayırsızım
Korkağım
Kaçağım
Korsanım diyeceğim
Şimdi susuyorum
Belki sonra

Oktay Avcu

Hele bir insan olayım

Hele bir sabah olsun
Bütün resimlerini yırtıp
Mektuplarını yakacağım
Bak yalnızlığı nasıl seveceğim
Gözyaşlarına bakmadan seni atacağım içimden
Uyandığımda rüyamdan
Kupkuru bir karanlıktan
Capcanlı taptaze bir aydınlığa koşacağım
Hele bir insan olayım
Öyle bir seveceğim ki yaşamayı
Seni bile unutucağım

Oktay Avcu

Hem de her yanımı yakıyor Güneş

Havanın rengine bakıyorum
Kaç gündür değişmiyor
Hep aynı dem
Çok zamandır görmemiştim
Yaz ayında kışın ortasındayız
Nemlendim
Küflendim
Gören, duyan, işiten yok
Zatürre mi oldum
Romatizmalarım mı azdı
Benim için mi yaptınız bu hücreleri
Yıkın aslında canımı öyleyse

Oktay Avcu

Hemen düşürme beni

Düşüyorum tut ellerimi
Tutmuşken
Üşürsem de ısıt
Korkuyorum sarıl bana
Bu kabuslardan uyandır beni
Bırakma
Aslında bu yaşam
Ne ısınmaya değer
Ne tutunmaya
Ne de sarılmaya
Yine de bırakırsan düşerim
Isıtmazsan üşürüm
Gözlerinden bu kadar hızlı düşürme beni
Boğulurum
Parçalanırım

Oktay Avcu

Henüz sıfır

Sevda çiçeğim
Daha dün mutluydun
Aşkımız ne çabuk eskidi
Ne çabuk soğuduk
Ne çabuk nefret ettik
Dur daha yeni başladık
Acelen ne
Başlamadık
Nereye gidiyoruz
Başlamadan
Elini bile tutmadım
Usandım tutmaktan
Yorulmadım
Henüz sıfır
Bir bile değil ısısı tenimin

Oktay Avcu

Hep aynı

Ben bir yıldıza sevdalansam
Yıldız kaçsa gecelerimden
Bakarsam namerdim
Bakarsam itim geceye
Ben bir ağaca sevdalansam ormanda
Ağaç yetişmese dağlarda
Seversem ne olayım yeşili
İnsansa sevdiğim
Yine aynı

Oktay Avcu

Hep azını alırsın suçun

Çoğunu kendine saklarken her şeyin
Azını alırsın suçun
Başarısızlığı korkuyu başkasına verirken
Cesareti ve kazancı kendin istersin
Çirkinler başkasının
Güzeller benim olsun dersin
Çünkü en egoist insansın
En eğitimsiz
En hiçbir şey bilmeyen
En yaşamı tanımayan
Şimdi kendine sor kimsin sen
Nesin kendi gözünde

Oktay Avcu

Hep başrol olmayı istedim

Figüranlar istenileni yapar
Başroller istediğini
Sevenler özlemeye mecburken
Sevilenler özletmeye alışkındır
Hep başrol olmayı
Hep sevilen olmayı istedim

Oktay Avcu

Hep ben

Hiç koşmadın bana
Kollarını açıp
Hiç ayağın da burkulmadı koşarken
Özlemedin de
Peki nasıl sevdin
İş çıkışı ben bekledim seni
Okul çıkışı da
Dershane kapılarında
Gecelerde seni andım
Yattığımda aklımdaydın
Kalktığımda sana koştum
Hep sana çalıştı saatlerim
Sana ayarladım zamanı
Ama sen sevdin
Seven hep sen oldun
Güneşe baktım seni gördüm
Denizde seni yüzdüm
Mavi dediler sen aklıma geldin
Gecelerde yıldızları sen sandım
Seni sayıkladım
Peki nasıl sevdin

Oktay Avcu

Hep bir ağızdan

Merhaba gençliğim
Geçtin ve gittin
Merhaba yaşantım
Bende bittin
Hiçbir zevkini almadan
Tadına varmadan güzelliğinin
Merhaba ölüm
Şimdi hep bir ağızdan
Sen geldin
Hoş geldin

Oktay Avcu

Hep çoğaldın içimde

Ne gecelerde yıldızdın
Ne gündüzlerde güneş
Ne peri kızıydın okyanusta
Sen sevdamdın hep yanımda taşıdım
Olmadık yerlere götürdüm seni
Ne ormanda yeşildim
Ne denizde mavi
Ne kumsalda ılık rüzgar
Özgürlük gibi bir şey
Yine de hep yaşadın içimde
Gözlerimde büyüdün
Ne eskidin
Ne yırtıldın
Yıpranmadın bile
Gözüm gibi
Korudum güzelliğini
Ne kayboldun ne çürüdün
Ne yaşlandın
Ne bozuldun
Hep yenilendin
Çoğaldın
Hiç azalmadın
Ve sığmaz oldun yüreklere
taştın

Oktay Avcu

Hep çoğu senindir suçun

Gerçek her zaman farklıdır
Birini çok seversin söyleyemezsiz
Yalan sayılmaz bu
Birini sevmezsin gizlersin
Sakladığın her yalanda kendini dağıtırsın
Kimliğin değişir
Bıçaklarsın kendini acıtmadan
İçinde volkanlar patlar
En son giydiği mavi bluz sevgilinin
Bir ihaneti hatırlatır
Her gördüğün maviye düşman sayılmazsın
Unuttuğun yaralarını kanatır
Her kaçamak bakışın
Her baktığında onurun biraz daha satılır
Söyleyemezsin bir yıl geride kalan aldatılışını
İhanet bu kolay değil
En sevdiğin insanın başkalarınca en hoyrat biçimde kullanılışını
Aklına gelen en kötü şekliyle düşün
Yinede
Zamanı tersine çeviremezsin
Sorduğunda
Bu sessizliğin
Bu durgunluğun sebebini
Söyleyemezsin
Arkasında nedeni var
Acıdır kendine saklarsın
Her zaman gerçekleri diyemezsin
Arada kendine ayırırsın
Yarın ki ısmarladığın izinde başka şeyler anlatır
Kulakların dolar
Ağlayamazsın
Korkumu kendine saklar
En cesur yalanlar söylerim sana
Aldanırsın
İçimde çoğalır zayıflığım
Artar kişiliğimin kaybı
Kimliksiz bir şehir olurum
Şehit atalarım ağıtlar tutturur
İslanan toprağın gözyaşıdır bereketsizlik
Bolluğunu kaybeder yağmur
Çöl olur dört deniz ortasında arasında ülkem
Unutma ben yalancı değilim
Ağlayışımın sebebi ondan
Sevdiğin insana kurşun da sıkamazsın
Sana saplanır attığın mermiler
Senin canını yakar
Vurduğun kamçı sesleri
Gerçeğin en ağır sözleri seni yakalar
Seni küçültür
Seni yok eder
Ne yalan söyleyim
Utanırım

Arada bir gerçekleri gizlediğimde
Beni duymayın
Beni görmeyin
Daha fazla küçültmeyin zavallı beni
Hangi cesur yürek zevk alır
Çingenenin yağlı sicimi boynunda asılırken
Çakmağın alevinde bir sigaraya benzet mahkûmluğumu
Prangadaki bir tutuklu daha mı şanslı ka

Oktay Avcu

Hep kurt, hep çakal çıkacak

On dördümde
Çocukluğumu düşürmüşüm yollara
Anamı babamı atmışım
Önüme kurt mu çıkacak
çakalmı
Kuzu mu aldırmadan
Satmışım kendimi sana beleşe
sevdamı vermişim
Bir gülüş beklemiştim
Bir okşayış
Bir sevgi sözü
İşte bunu da esirgersen
Namertsin
Ben daha ne deyim

Oktay Avcu

Hep mi Çingenler asacak

Bir metre karışık bez kes kefenime
Bembeyaz istemiyorum
İnce ve boyumca olsun
Al makası al da biç
Sen terzisin elin yatkın
Yakışır ustalığına
Ölümü dikemezsin biliyorum
Kanat dikemediğin gibi kuşlara
Kaldır ütüyü ve kara kıllı ellerinin ağırlığını
Kırışık olsun
Bekletme kendini
Kalemin tükendi dişlerimin arasında
Sabrı tükenenler de var
Yarın şafağa yetiştir
Erken doğacak güneş vakitsiz
Hep mi Çingenler asacak beni
Al elinden ilmeği
Soğukluğunu at gitsin
Çıkar başından kara çarşafı
Ama acemi gibi değil
Yılların verdiği ustalıkla
Ustaca as beni
Ellerin titremesin, gözlerin yaşarmasın
Cimriliği de bırak, cömertçe al sandalyeyi altımdan
Çözün gözlerimi de
Bir metre karanlıkta, bir kara çığlık çıkmasın ağzımdan
Ve gözlerimden acı düşmesin
Sen vicdanını rahat tut, serin ol
Acıtmayacaksın canımı
Şimdi al ayağımın altından, al canımı
Ben gözlerimi yumdum
As beni gözüm, as beni
Elbise keser gibi kes dünyadan

Oktay Avcu

Hep yanılgı

Sen susuyorsan da
Konuşamıyorsan
Konuşmasını engelleme başkasının

Oktay Avcu

Hep yanlız kaldım

karşı çıktım savaşlara
ben yenik düştüm
yenihisar kalesinde bir adım kaldı
karşı çıktım hırsızlara
soysuzlara
haksızlıklara
canımdan oldum
ne zamanım yetti
ne ömrüm
mapusane avlusunda bana yer varmı
zindanlara kapatıldım karanlıktayım
iki adım ileri
bir adım geri
tel örgüler arasında bir asker bekler
suçlular hep suç işler
ve suçlular hep suçsuzdur
masumlar kaçar
hep yanlız kaldım
HEP KAÇIRILDIM

Oktay Avcu

Hepinizde küsün

Bu ikinci gözümüz
Söz dedikse namus
Bizde gurur
Bizde haysiyet ve şeref
Nedendir duramıyoruz ikidir
Sözümüzü satar olduk
Durdurun gözyaşlarımı
Şu akan dünyayı
Ve bana bakın hepinizde
Suratıma tükürün
Nefretle atın tokatlarınızı
Eskiliğimi unutmamalıydım
Yumruğumu masaya vurup
Susturmalıydım şimdi hepinizi
Küsmemeliydi kızmamalıydı şimdi yoldaşlarım

Oktay Avcu

Hepinize merhaba

Bugün ayın biri
Çarşamba
Burada ayrılık dilekçe mi sonluyorum
Dünyayı sevdiğimi unutmayın
Özleyeceğimi de ekliyorum
Sizden bıktığımı
Sizi terk ettiğimi sanmayın
Yanılmayın yani
Hepinizi seviyorum
Ayrı ayrı yani
Yaşamak hariç
Daha evvel
Mutsuzluğumu
Çaresizliğimi
Anlatmışım
Sabahları
Mutluluğumu
Çocukluğumu çok sevdiğimi
Annemi şimdiden özlediğimi
Ve askerliği hiç sevmediğimi
İmzanızı atın
Veda mektubum tamam
Ve daha neler neler
Canım ölmek istiyor
Hoşçakalın

Oktay Avcu

Hepinizi öptüm

Hiç kimse öpmediğimi söylemesin
İşte öptüm
Kiminizi yanaklarından
Kimini alnından
Kimini gözlerinden
Seni dudaklarından öptüm
Genç kızları öptüm
Çocukları, kadınları, erkekleri de
Öptüm en güzel duygularımla
Hiç kimse tanımadığımı sanmasın
Bin bir maharetinizi görüyorum
Gökyüzüne bakarken
Ve hepimizde dünyalıyız
Bütün insanlığı seviyorum
Beni de aranıza alın savaşınızla

Oktay Avcu

Hepsi bu

Sade bir sevdaydı benimkisi
Arkası sonu olamazdı
İki damla yaş düşerdi gözlerimden
Güzelliğin ağlardı bende
Nikâhına çağırdığın da
Hepsi bu

Oktay Avcu

Hepsi sevdiğin için

Soracağım aleme
Çılgınım
Sevdim diye sevmedin
Sevdim diye aldatıldım
Horlandım
Aşağılandım
Sevdim ya
Soracağım aleme
Sevdimse hayvan mıyım
Sevdimse ben can mıyım
Sevdimse kurban mıyım
Sevdanın tuzağına
Düştüm düşürdün beni
Kolumdan tuta çıkar
Çıkar geleceğimi
Bu sevda tuzağı
Kalkılmaz ayağa
Düştükçe yaşlanır insan
Bu sevda tuzağı
Takılır canlara
Kaçtıkça yaklaşır insan
Bu sevda tuzağı
Takılır ayağa
Pırangadanda beter
Bu sevdatuzağı
Yakalar ayağı
Kaydıkça kayar insan

Oktay Avcu

Hepsini

Sakın sevme
Bana azaldığımı
Bana küçüldüğümü
Bana bittiğimi söyle
Delirdin de
Bütün resimlerimi yırt
Beni yırt
Ve git
Belki resimlerim olmazsa
Bende olmam
Kendimde olmaz
Kimse tanımaz beni
At ve git
Yazdığım şiirleri çöpe
Dur olmadı yak
Geri alırsın belki
Almayasın

Oktay Avcu

Hepsini istiyorum

Şu güllerin kokusundan
Şu kanaryaların ötüşünden
Şu rüzgarın renginden
Ve hafifliğinden mutluluğun
Ve güneşten
Şu gülücükten de ver
Şu sevdiklerimin yanını
Şu aydınlığı
Birer birer istiyorum
Umutlardan
Mutluluktan
Barıştan ver birazda
Biraz annemin sevgisinden
Sevgilimin özleminden de
Çocukların oyunlarından da istiyorum
Ve kırlangıcın uçuşundan
Yani çok fazla istiyorum
Yani özgürlükten
Şu tel örgüleri geçmeyi istiyorum
Mayınların üstüne basa basa
Ve ayaklarım kopa kopa
Kaçaklığı, sürgünlüğü
Atmak istiyorum üstümden
Mehmetçiğin kurşunlarına sarıla sarıla

Oktay Avcu

Her daim insan olmak

Ne olursak olalım
Önce insan
Sonra insan
Her zaman insan kalalım
En iyi insan biz olalım
Sonra mesleğimizin
Sonra branjımızın en iyisi

Oktay Avcu

Her gittiğin yerde vururlar seni

Her gittiğin yerde vururlar seni
Kızında anlamaz seni karında
Her gittiğim yerde yalnız kalacağım
Ve kurşuna dizileceğim
Bu kadar fedakâr oldukça
Bu kadar insanları sevdikçe
Bu kadar doğruları savundukça
Anladım idamla yargılanacağım
Sen hiçbir şey vermeden seveceksin
Ve sahipleneceksin
Bende her şeyimi verip
Hiçbir şey almayacağım
Sen insanlara insan dışkısı yedirdikçe
Silahın ve rütbenle susturup
Sövdükçe aşağıladıkça
Hatta namusuna sarkıntılık ettikçe
Bu kadar merhametsiz oldukça
Sende kızım zulmü görmedikçe
Ve karşı durmadıkça
Çok bombalar patlayacak
Köprüler uçurulacak
Kurşunlar atılacak
Mehmetçikler ölecek
Terör olarak dönecek cehaletin
Hiçbir şey vermeden hep aldıkça
Unutma sen böyle oldukça Mehmetçiği de vurdurursun
Ülkeni de böldürürsün
Anaları da ağlatırsın, babaları da
Ve bugün seni de idamla yargılar şairim
Sende her şeye tanıklık ettikçe
Herkes oturduğu yerde vatanını senden çok sevdikçe
Şimdi her gittiğin yerde vururlar seni

Oktay Avcu

Her gün bir başka

Bir gün
İstanbul'da özleyeceğim yaşamayı
Bir gün
Bir başka yerde
Olmadığında seni arayacağım
Bir gün
Sağmalcılardan selam yollayacağım
Kuşların gagalarından özgürlüğe
Ve bir gün
Metris'in önünden geçerken
Dönüp de bakmayacağım
Bırakmayacağım da elimdeki zeytin dalını
Ve bir gün
Moskova'dan memleketime
Hasretimi
Yalnızlığımı postalayacağım
Ve bir güvercin çekeceğim
Sihirbazın şapkasından
Onu da şu tel örgülerden uçuracağım
Bir gün de
Sevdiklerimi selamlayacağım
Ve bir gün
Dostlarıma sormadan
Öleceğim
Annem yanımda yokken
Ve bir başka günse
İnsanlığa sevdalanacağım
Onlar üstüme toprak örterken

Oktay Avcu

Her savaşın bir kurtuluşu var

Ve bir şimşek çakar gökten
Dam başımıza yıkılır
Dualar ederiz tanrıya
Bir başka zaman
Nehrin sularına ne kapılırız yüzme bilmezken
Bildiğimiz bütün duaları okuruz
Baştan sona
Ve bütün güzel sözleri sarfederiz
Ve en çok biz yalvarırız
Ama tanrı bizi tutup çıkarmaz kolumuzdan
Ve geri çekmez şimşeğini odamızdan
Ya kendimizi bırakır boğuluruz
Ya kurtarırız kendimizi ölümün pençesinden
Savaşarak
Kazanırız yaşamı yeniden
Bir ağaç parçasıdır
Çırpınırken tutunduğumuz
Üçüncü katında ölümün
Alevlerde yanmaktansa cayır cayır
Atarsın kendini aşağı
Ya kolun kırılır
Ya bacağın
Yine de kaburgaların kırılırsa
Bir kurtuluşu vardır savaşın

Oktay Avcu

Her şey bambaşka

Ne sen anlarsın dilinden
Ne ben
Yaşam öyle karanlık ve karmaşık ki
Anlaşılacak gibi değil
Hiçbir şeyin tanınacağı kalmamış
Dünya sır olmuş
Bir gece doğsam ki
Göz gözü görmüyor
Ve biraz da sabırsız olsam
Merak edip sorsam tanrıma
Niye gözlerimi yarattın diye
Ardından da sabahı görmeden ölürsem
Hep böyle zannedeceğim doğayı
Çekilmez ve çirkef
Belki de ondan yaşamak istemeyeceğim
Ve doğduğum gün
Doğduğum gibi öleceğim

Oktay Avcu

Her şey kara

Kara yazılmış
Bu kara insanların yazgısı
Kara kara haberleri geliyor
Üzülüyorum,
kahroluyorum
Konuşuyorlar,
sevişiyorlar,
gülüyorlarda
Yaşamak istiyorlar
Bu kara yüzlü,
kara dilli,
kara ayaklı insanlar
Güneşleride kara doğuyor
Sobaları kara yanıyor
Kara tütüyor bacalarında dumanları
Beyazları bile kara bunların
Öyle bir kapkaralar ki
Gülüşleri,
sessizlikleri bile kara
Sevgileri,
öpüşleri,
duyguları,
özlemleri de kara
Şu dereleri
Şelalelerden akan sularıda
Gelmek istiyorlar
Yürüdükleri toprak
Bağırdıkları sesleri
Umutları, haykırışlarıda kara
Kırmızı gülleri
Yeşil dalları yok ağaçların
Kara sallıyor rüzgar yaprakları
Kuşların uçuşları
En kötüsü
Beklentileri de kara
Şöyle ellerine bakıyorsun çingence
Avuçlarındaki kaderleri
Yani gelecekleri kara
bu afrika
bu somali
köle oluşlarıda
ölüşleride kara
henüz yaşına basmadan açlıktan
susuzluktan

Oktay Avcu

Her şey senin

Yollar seni bekler yolcu
Dağlar seni bekler
Ölümde seni bekler
Aşk seni bekler
Şiir seni bekler
Türküler seni
Yollar senle başlar yolcu
Dağlar senle yücelir
Yine yollar senle biter
Evler seni bekler
Köyler kentler seni
Kucaklar sana açılır
Sofralar sana kurulur
Kurşunlar seni bekler
Sana döner menziller
Yolcu yolun açık olsun
Sana patlar mermiler
Ve arkasından sana ağlanır
Gece seni bekler
Kararmak için
Güneş seni bekler
Doğmak için
Yolcu pusular sana kurulur
Puştluklar sana

Oktay Avcu

Her şeye rağmen

Mühim olan insanlıksa eğer
Paranın ne önemi var
Yok paraysa
İnsanlığın ne gereği var

Oktay Avcu

Her şeyim ben

Ağzımda dişlerim var
Gözümde yaşlarım var
Düşüncem var
Duygum var
Vicdanım var
Ahım var
Bu benim sermayem
Bu benim işte
Kolum var
Bacağım var
Parmağım bileğim var
Umudum hayalim var
Sevdam var
Ben varım tek başıma
Kimsesiz yalnızlığım var
Yüreğim
Onurum var
Kavgam
Kararlılığım var
Bu benim sermayem
Bu benim işte

Oktay Avcu

Her şeyimi atıyorum

Yorgunluğumu atıyorum
Acımı atıyorum
Üstüne bizi sevmeyenlerin
İnadına korkakları
Korkum da atıyorum

Oktay Avcu

Her şeyin bedeli

Susadım su içtimde
Şu ıslattı ağzımı
Üşüdüm ısınacaktım
Ateş yaktı elimi
Girdim yüzecektim de
Deniz boğdu sesimi
Sıcaktı serinleyecektim
Soğuk üşüttü beni
Seviyordum güvendim
Dostlar aldattı beni

Oktay Avcu

Her yanım sensizlik OKTAY avcu avcı

Bir yanım adıyaman
Bir yanım nere
Bir yanım memleketim
Bir yanım sürgün
Bir yanım sen
Bir yanım annem sultan
nereye baksam
Bir yanım sevdan
Bir yanım yokuş, çıkamıyorum
Bir yanım öyle bir inişki
uçurum
Kayboldum sensizlikte
Kayboldum sensizlikte
Bir yanım çaresizlik
Bir yanım zulüm
Bir yanım yokluğun
Her yanım sensizlik
Her yanım ölüm
Nerede Gökyüzü iki gözüm
Yaşamaya geliyorum
Bir yanım gel gülüm

Oktay Avcu

Herkes

Ben hiç ölmedim
Bir defasında on üçüncü katından düştüm boşluğun
Diri diri toprağa gömüldüm bir defasında
Bir defasında on üç yerimden vuruldum
Bir defasında falakadan öldüm
Ama hiç ölmedim
Bir defasında astılar
Nasılda boğuldum
Nefesim düğümlenirken
ama biliyordum
sevdiğim için ölmedim
hep öldürdüler
yine de ben hiç ölmedim

Oktay Avcu

Herkes gibi

Bunca yıl yaptığım tek iyi şey
Cevap vermek sorularınıza
Soru sormak
Bazen de susmak
Sonra saate bakmak ikide bir
Hergün aynı yaşamı paylaşmak değişik insanlarla
Başkada ne aradığını bulmak
Ne de bir şeyler aramak
Bunca yıl yaptığım tek iyi şey
Uyanmak sabah olduğunda
Mektup yazmakta iyi sevdiklerime

Oktay Avcu

Herkes gibi olsam

Mutluluk dedikleri şey, neydi merak ettim
Gözlerim eskisi gibi görmüyor
Ondan göremiyorum
Bir mendil olsa da silsem gözlerimin görmezliğini
İnsan nasıl olur mutluyken
Anlatan olsa da öğrensem
Eskisi gibi değilim
Kitap okuyamıyorum
Resim yapamıyorum
Şiir yazamıyorum
Müzik dinliyorum, insanları seviyorum
Ondan herhalde mutluluğu yaşamıyorum
Ve gözlerimin görmeyişi de
O kadar uzağım ki
Keşke yakında olsam da yaşasam
Dünyadan habersiz, el ele de el başta, sıfıra sıfır
İnsanları sevmesem, tanımasam demiyorum
Herkes gibi olsam, onu istiyorum
Şu beynime takılan sorular olmasa
Hep yanıt aramasam onu istiyorum
Sevdiğim kadının göğüslerini avuçlayıp
Dudaklarını öpmek mi
Yoksa çok para kazanıp az yemek mi
Onu da bilemiyorum

Oktay Avcu

Herkes kaçar çirkinliğimden

Karlar yağar
Dolu vurur en sevdiğim meyveleri
Kentlerde insanlar yanar
Ben severim geceleri
çöp dağlarında sürer yaşam
elimi vurduğum her şey kokar
herkes kaçar çirkinliğimden
Hala devam ederim sevmeye
Ne açlık yıldırır sevdamı
Ne işsizlik
Ne karanlıklar korkutur
Yağmur yağar
Evsiz insanlar sığınaklarda ıslanır
Rüzgâr savurur
Üşür İstanbul
Birileri ellerini ovuşturur
Ben seni almışım ellerime
Islanmam nafile
Ay tutulur
Ben keyfimdeyim
Hala sevdan
Hala sen
Hala biz

Oktay Avcu

Herkes kadar

Çaresi yok paylaşacağız bir gün yaşamı
Sofrada ekmeği
Okulda sıraları paylaştığımız gibi
Geleceği tutacağız her birimiz bir yerinden
Kendimize çekeceğiz
Gücümüz kadar değil
İstediğimiz kadar da değil
Payımıza düşeni
Herkes kadar
Paylaşacağız babamızın mirası gibi
Dünyayı güzeli ve yaşamı
Dahası dünü de hesaplaşacağız
Ve paylaştıracağız tarihin sayfalarında

Oktay Avcu

Herkes kapılarını kapatmışsa

Arada bir tanrıya da teşekkür ederim
İnanmasam da
Mesela geçenlerde
Bir işportacı önüme fırladığında
Taşımayıp arabasını
Kan ve ter içinde
Asılsım frene
Araba yaşamasa da olur
Sen yaşa
En güzel duyguları bana verdi diye
Bir itfaiye siren çalıyor
Sağa çekiyorum aracı
Mutluyum
Kızgın bir insanın öfkesini dinliyorum
Bir dilenciye yüzlük uzatıyorum
Ve bir çocuğun yanağın okşuyorum
Sağol tanrım
Herkes nefret ederken
Ben seviyorum
Ben sarılıyorum
Ben tanıyorum
Kapılarını kapattı herkes
Ben açıyorum
Akılsız bir zavallıyım

Oktay Avcu

Herkes kendine ait

Herkesin kendine ait olacağını düşünemedim
Seni benim sandım
Yanıldım
Bilmeliyim ki herkes kendine ait
Yinede sen bana aitsin desem
Ve kendimle çelişsem

Oktay Avcu

Herkes kendinin

Sen senin ol
Ben benim
Herkes kendinin
Ne sen bana ait
Ne ben sana
Özgürce yaşayalım kendimizi

Oktay Avcu

Herkes kim

Ben kimmiyim
Üreten
Başaran
Seven
Çalışan
Kabullenen
İsyan eden
karşıkoyan
herkesim

Oktay Avcu

Herkes nankör değilki

hergün yürüdüğümüz yollar beni tanımaz
yaşadığımız ev
uyuduğumuz yatak tanımaz
bir onursuz insan terketmiş çokmu

Oktay Avcu

Herkes parmak kaldıracak

Bir sabah randevular vermişim
Pazara çıkarmışım en kutsal değerlerini
Bir inat
Bir hırs
Bir öfke uğruna
Ama kimi seçeceğin belli değil
Tercih seninse
Kırılanda olacak
Yok olanda
Bilirim
Gider hiç tınlamayanları seçersin
Ne tercih seninkisi
Adam mıyım diye sorsam
Herkes parmak kaldıracak
Görüntün öyle
İlla suratını sekiz parçaya bölmesen
Ve gülerek ayrılsan ayrılacaksın
Bak tanrı da kızıla boyamış gökyüzünü
Hiç gözlerime de bakmasan olur
Acımı görme
Toprağa gömerim duymazsın
Oysa severken gözlerimin rengini de görmüştün
Beğenmiştin
Yüreğim aynı yürek
Paramın çok olmadığını da biliyordun
532 nolu çağrılar var şaşkının
Sen ne zaman iş kadını oldun
Sana küsmedim sevdim
Yaşıma ve boyuma kırgınım
Sana uygun değiller diye

Oktay Avcu

Herkes paylaşmışsa

Bu topraklar
Bu çiçeklerin sahibiyse
Orda filizlenip
Orda fışkırdılar diye gökyüzüne
Bu derede balıklarındır
Orda yüzmesini öğrendiler
Ve orda doyurdular karınlarını
Bu denizlerde biten yosunlar yakışmıyorsa
Martıları var onlar güzel
Bu göklerde
Yağmurun güneşinse
Kuşların kanatları nerede

Oktay Avcu

Herkes sevecek seni

Senin için
Dağlara çıkıp
Sevdiğin çiçekleri toplayacağım
Ekeceğim dört bir yanına dünyanın
Uzanacağım pencereme
Çayımı alacağım elime
Özleyeceğim seni
Oturup güzelliğini yapacağım
Gökyüzünde kuşların kanatlarına
Herkes görecek seni
Ve herkes tanıyacak

Oktay Avcu

Herkes sevmeyi bilmez

Deniz çarpar yüzüne
Kumsaldan suya sarılırken
Öyle sanır çocuklar
Öyle sanır dalgayı bilmeyenler
Su geliyor çarpıyor
Şu geliyor çarpıyor derler
Öyle sanrılar yosunu ve yeşili bilmeyenler
Özgürlüğü görmeyenler ve tanımayanlar
Özgürüz sanırlar
Oysa özürlük
Bir yaşamın tadıdır, tuzudur, kokusudur, rengidir
Sevgi sanırlar sevmesini bilmeyenler
Dokunuşu ve okşayışı
Oysa sevgi tutkudur
Sanattır, en ince ve anlamlı
Dokunsan kırılır
Dokunsan kanar
Uçar gider
Kelebek kadar narin ve gururludur
Sevgi bir yaşam biçimidir
Herkes sevmeyi bilmez
Ve herkese sevmek yakışmaz

Oktay Avcu

herkes Türk olmak zorunda değil

ben artık savaş istemiyorum
ben artık ölmek istemiyorum
öldürmekte istemiyorum
cinayetlerinize ortak
caniliklerinize ortak
zulme ortak
ne için olursa olsun bitiriyorum bu ortaklığı
bu kirli tuzaktan ayrılıyorum
ben artık ağlamak istemiyorum
ağlatmakta istemiyorum
ben artık sevinç istiyorum
artık ben güldürmek istiyorum
gülmek istiyorum
siliyorum sayımı bir eksik hesaplayın toplamınızı
insanların üstüne basmadan yürümek istiyorum
yalınayak topraklarımda
korku bir şey kazandırmıyor
ben kaçmak istiyorum
bir Türk dünyaya bedel diyorlarya
inanma
bir Türk dünyaya bedel değil
bunu biliyorum
hiç olmadı
hiç olmayacak
böyle bir şey yok,
komiklik yapmayın,
bu bir şaka
bu bir yalan
insanlığımla öne geçmek istiyorum
herkes Türk olmak zorunda değil
bütün meyveler kayısı olmaz
ve bütün hayvanlar it olmasın

Oktay Avcu

Herkes ve her şeye

Kavgaysa varım
Savaşsa yine varım
Kaçışsa yokum
Hınca hınç doldurmuşuz meydanları
Nasıl olmam
Meydanlardan bize merhaba
Meydanlardan size merhaba
Merhaba çılgınlığım
Asiliğim ve teröristliğim
Aşkım, sevdam merhaba
Gözlerim, göz bebeğim
Çirkinliğimden göremiyorum
Göremediğim herkese merhaba

Oktay Avcu

Herkese

Şimdi soru mu soruyorum
Ben kime ne yaptım
Yapmadımsa
Neden bu patlayan bomba şarapnelleri
Beynimi
Bedenimi parçaladı
Sevdiğim insanlar vardı
Onları savundum
Soyundum onlara tepeden tırnağa düşüncelerimi
Bumuydu suçum
Sevmek miydi
Sevdiğim içinde sahip çıkmak

Oktay Avcu

Herşeye yenidenmi başlayacağız

Dün söylediğim bütün sözler
Bugün yok
Yazılmadıysa
Resmedilmediyse
Ne yer sakladı
Ne gök
Yağmur yağdığında ıslandı
Sonra kurudu güneşle
Kötüler kadar iyilerde yok oldu
Her şeye yeniden mi başlayacağız
Unutuldu
Bir daha ne ben olacağım
Ne benden öncekiler
Aynı acıları bir daha mı yaşayacağız

Oktay Avcu

Herşeyi tanrıdan bekleme, Bir fırsat ver kendine

Bir fırsat verin
Bir fırsat verin kendinize
İnsan olmak için
Hayat bana bir fırsat ver
Yeter yorulduklarım
Yeter oburluklarım
Yeter üşengeçliklerim
tembelliklerim
Bir fırsat sunun kendinize insanı sevmeye
kim için deme
ne için deme küdük
benim için bir fırsat
Eğitimle, bilinçle donatın
Özveriyle
Üretimle
güzelleştirin
Yaşamı tanımak için
Yaşamı sevmek için bir fırsat
Öyle güzelleştirki
Tadı damağında kalsın yaşayanların
Utanmasın
Usanmasın
Uykularında yaşamı özlesin
Rüyalarından kaçsın yaşama
Bir fırsat sun kendine
Her şeyi tanrıdan bekleme
Harika bir dünya resmi yap yaşantına
Herkes katılmak istesin

Oktay Avcu

Hesapla

İki canım yok
Ama bir canım var
İkiye bölersek
Yarısı yaşamak
Yarısı ölmek eder

Oktay Avcu

Hırsın aptalcası

Ben sanatım için yaşadım
Sanatım da yoksa
Hiç yaşamadım mı öyleyse

Oktay Avcu

Hırsız dağlar

Ben dağlara küskünüm
Dağlar sevdiklerimden ayırdı beni
Dağlar arkadaşlarımı çaldı
Çünkü sevdiklerim özgürlüğe âşıktı
Dağlar kıskandım güzelliğini
Dağlar beni bile çaldı
Farkına varmadım
Usulca âşık oldum
Şessizce
Özgürlük dağlarca vardı

Oktay Avcu

Hırsızca çıkacağım

Kapı çalındığında açılır
Ya girilir içeri açıldığında
Ya çıkılır içerden
Ben penceremi seviyorum
Oradan çıkacağım hırsızca

Oktay Avcu

Hırsızlığı öğrettin çaldık

Tanrım sen yarattın bizi
Büyüttün besledin annemizin kucağında
Ve insan yaptın
Kelimeleri öğrettin konuştuk
Hırsızlığı öğrettin çaldık
Karşı koymak olmaz
İstedin kolumuzu salladık meydanlarda
İstedin kardeşimizi vurduk
Kendimizi öldürdük
Kızlarımızı gömdük toprağa
Sen mi istedin
Oğullarımızı kurban yaptık
Ağıtlar yaktırdın yoldaşlarımıza
İyilik yaptık
Kötülükte istedin
Hep değiştirdin bizleri
Sen tanrım neden yaptın bunları
Suç işlettin günahkâr olduk
Cezalar yedik

Oktay Avcu

Hırsızlığın hırsızlığı

Herkes biraz hırsızdır kendince
Kimisi az
Kimisi çok
Kimisi çalmasını bilmez
Acemice
İçinde kalır hırsızlığı
Kimisi mükemmeldir övgüye değer
Dışa vurur
Kimisi çaldığına inanmaz
Dürüstlük zanneder hırsızlığını
Kimisi kanununa yönetmeliğine uydurur
Fırsatlar eşit değildir kimi içinde

Oktay Avcu

Hızını siz hesaplayın

Bizim bayramlarımız burada başlar
Ve burada biter
Sevdiğin insanlar gelmez ayağına
Sen de gidemezsin
Siz bilemezsiniz yaşamadınız
Nasıl yaşlanır insan bir günde
Bir günde otuzuna basar on beşinden
İkincisinde atmışına
Yirmişer kırkar artar
Atlar seneler merdivenlerden
Atlar paraşütünü açmadan uçaktan
Hızını siz hesaplayın
Bilemezsiniz burada nasıldır bayram
Nasıldır yaşam
Neye benzer
Tatlar gelir aklına
Atarsın aklından
Düştüğü yere bile bakmazsın
Topla tüfekle saldırır bildiğin tüm yemekler beynine
Hâkim olamazsın iradene
Sevdiklerin gelir
Onların getireceği sevinç gelir
Özgürlük gelir konar aklına
Kovsan da gitmez

Oktay Avcu

Hiç aklıma gelmedi satılmak

Kimse saçlarını taramadı çalışırken
Ne balık avında balıkçı
Ne ağaç kesimizde ormancı
Ne fırında ekmekçi
Ne hizmetçi kız
Ağıtlarını sakladı gözlerinde
Ne de bağırdı uykusunda
Hizmetçi kıza evin hanımı
Emir de vermedi
Herkes izinliydi uyurken
Oysa balıkçının aynası da vardı deniz
Tarağı da vardı parmakları
Tuzlu da olsa
Mavi de
Neticede suydu
Yapıştırırdı kirli saçlarını alnına
İş çıkışı herkes süslendi
En güzeli daha çirkin
En çirkini daha güzelleşti
Makyajını tazeledi bayanlar
Ve kıyafetler değiştirildi
Çalışırken hiç aklına gelmedi güzelleşmek
Önce aş
Aşk en sona
Ne ütü istedi
Ne üstündeki kocaman lekelere aldırdı
Makine takırtısından da rahatsız olmadı
Çalışanları bilirsiniz
Ne elbisesindeki çamur
Ne boya artığı
Silebilir güzelliğini işçimin
O benim en güzel emeğimdi

Oktay Avcu

Hiç barış diyemediniz

Savaş yeter
Kavga yeter
Barışı özledim
Kin yeter
Kan yeter
Küskünlük yeter
Sevgiyi insanlığı özledim
Dünya doğduğumdan bu güne
Din dediniz
Toprak dediniz
Sağ dediniz
Sol dediniz
Yarış dediniz
Hiç barış diyemediniz
Maç dediniz
Su dediniz
Şimdi de petrol
Şimdi de ekonomi
Şimdi de sömürü
Şimdi rant
Şimdi ben
Yoruldum
Savaşsız dünyayı özledim
Çocuklar ağlatılmasın
Analar ağlatılmasın
Ölümler nasılsa olacak
Ama kimse öldürülmesin

Oktay Avcu

Hiç bir af işlemez sana

Şimdi ıslanmak lazım bu yağmurda
Güneşin yaktığı masmavi gökyüzünde
Bir daha zor bulursun
Islanmayı
Bulutları beklemelisin
Beklerken başına bir iş gelir
Bir cinayet işlersin
Kafadan on yıl yersin
Bir konuşma yaparsın
Ağzından bir kelime kaçar
Ömür boyu hapistesin
Bu anlattığım Türk filmi değil
Bir kitapla on yıl yatan var
Bir tecavüze eşdeğer
Bir adam öldürmeye
Keşke bankaları soysaydım dersin
En fazla bir yıl
denizin durumu özel,
onada bu kanunlar işlemez
Devletini soyduğunda afta çok
Her gün biri kurtarmak için çırpınır seni
Bilirler ki yarın da kendilerinin başına konacak
Hiçbir af işlemez sana
Ne yapsam kapsam dışısın

Oktay Avcu

Hiç bir af kapsamaz seni

Dağlarına bahar gelmiş memleketimin
Sen burada hala üşüyor musun memet
Dışarıda kurtlar kuzular barışık
Sen daha neyle savaşıyorsun memet
Silahsız,
topsuz,
panzersiz
Ülkeyi soyanlar saltanattayken
Sen kaleminle tecritten mi yatıyorsun memet
Şaka yapıyor olmalısın
Kimseyi öldürmeden
kansız
lekesiz
Sen herkes için ölürken
Kimse seni duymuyor
kızıyor musun memet
Bu bayramda mektup göndermedi sevdan
Unuttu sanıp küsüyor musun?
Adına idamlar yazılıyor
Sen hala yaşamayı umuyor musun?
Hiçbir af kapsamaz seni
dört yanın mayın tarlası
Sen daha kurşunlardan kaçıyor musun?
Bende üşüyorum memet
Bir başka hücrede
Beynimde güneşler söndükçe
Soğuyor odam
Her şeye karşılık hiçbir şeyle memet
Mustafa kemal ve kurtuluş savaşı misali
Sen kendini ne sandın memet

Oktay Avcu

Hiç canım acımadı

Bu ne hırsız bir geceydi
Bütün yaşantımı çaldı
Çok uzun bir gece yaşadım
Üçsuz bucaksız
Seneler sürdü
Hiç sabah olmayacak sandım
Yaşadığım yılların tüm gecelerini toplasam
Bu tek geceye ulaşmazdı
Bütün yıldızlarını saydım gökyüzünün
Ve ağaçlara dokundum
Kendimi taşlara çaldım
Hiç canım acımadı
Bu gece sabahı çok özledim

Oktay Avcu

Hiç değilse

Sen beni sevmedin
Sevdim sandım
Tanısaydın
Parayı da sevmezdin
Eşyayı da
Lüksüde
Tiksinirdin
Oysa ben
Yüreğimi verdim
Para ne
Altın ne
Yat ne
Kat ne
Araba ne
Hepsi boş, hepsi geçer
Bir gülüşüne değişmem
Hepsi suni
Olsa ne
Olmasa ne
Tekrar diyorum
Sen beni sevmedin
Sevseydin anlatırdın
En azından tanırdım seni
Şimdi tanıyamadım
İnancım yok sevdiğine

Oktay Avcu

Hiç diyemedim

Siz her canınız istediğinde
Küstünüz babanıza
Benim hiç annem olmadı
Hiç tokat atmadı
Hiç azarlamadı
Hiç çikolata istemedim
Çatlayan yumurta pahalı oğlum demedi bana
Alamayacağını söylemedi
Hiç sarılıp uyumadım kucağında
Ağladığımda gözyaşımı da silmedi
Ve benim annem seninkinden güzel demedim
Beni her okul çıkışı tartaklayan
Osman itine
Benim babam senin babanı döver diyemedim
Hiç çelme takmadım
Top oynamadık porsuğun dere kenarında
Bana şiir okumadı
Şarkı söylemedi
Masal bile anlatmadı
Hikâyeleri yaşamdan öğrendim

Oktay Avcu

Hiç olmayışım

Korkular utandırıyor beni
Çaresizlikler
Sensizliğe alışamayışım
Seni alıp kaçamayışım dağlara
Martıların dalışı gibi balığa
Ve daha çok utandıran şeyler var beni
Söylemeye korktuğum
Onurumu taşıyamayışım
Seni her şeyinle kabullenişim
Tiksiniyorum arada bir kendimden
Ve sana sahip çıkamayışım
Güçsüzlüğüm utandırıyor beni
Ve seni aldatışım
Kalleşliğim
Sana söylediğim yalanlar
İçimde kalan söyleyemediklerim
Kendimi hiç sevmiyorum
Sevdanı fark etmeyişim
Duymayışım dünyanın öbür ucuna ulaşan çığlığını
Yanı başımdaki seni görmeyişim utandırıyor beni
Tanımayışım
Vicdanımın sesine sağır oluşum
Alıp götürüyor sormadan beni asmaya
Hiç olmayışım
Beni başkası yapışım ürkütüyor beni
Kim olduğumu hatırlamayışım

Oktay Avcu

Hiç olmayışları

Köyüm çağırır beni
Yollar çağırır
Top koşturduğum saha
Her Pazar kiliselere çanlar çağırır
Her Cuma minarelerden ezan
Tanrının alacağı var sanki
Mevsimler çağırır
Renkler çağırır
Renkler çağırır
Gece sohbetine ay
Gündüz canı sıkılırsa güneş çağırır
Yakar da yakar
En kavurucu sıcağında ağustos'un
Herkese borçlu muyum
İlkbaharda yeşilliler
Kışın kar
Yazın kızgın toprak çağırır
O çağırır ben susarım
Söyleyemem
Söyletemem içimdeki kahroluşları
Bitişleri
Hiç olmayışları
Arada bir küserim her şeye
Kafamı duvarlara vurduğumda
Patlayan damarlarım olur
Ağlayansa yine ben

Oktay Avcu

Hiç sevmem olmayışları

Hiç sevmem sensizlikleri
Saate bakarım
Seni görmek isterim
Hiç sevmem yoksullukları
Ne emrediyorsa canım
Onu isterim
Hiç sevmem çirkinlikleri
Her şeyin en güzelini kendimde isterim
Her şeyin hepsini isterim

Oktay Avcu

Hiçbir aşk sonsuz değil

Ben bu aşkı
Ben bu meşki
Ben bu sevdayı
Hiçbir yerde bulamadım
buralarda bulamadım
Aradımda bulamadım
Hep sordumda bulamadım
Takatim yok bulamadım
Nerelerde bilemedim
Benmi körüm bulamadım
Görmeyen o bulamadım
Sormayan o bulamadım
Olmayan o bulamadım

Oktay Avcu

Hiçbir şeye karşı her şey

Tanrının elinde her şey
Benim elimde kaderim vardı
Sonunda kim yenildi diye sormayın
Çünkü baştan galibi tanrıydı
Ben öldüm

Oktay Avcu

Hitler bile

Ben ne iyi katilim
Ne çabuk öldürüyorum
Ne de nişancıyım değil mi
Kimleri öldürdüm çar çabuk
Hepsini bitirdim düşmanların
Tanrının ne harika kuluyum
Hitler bile benden zalim değildi
Ben ne akılır nişancıyım
Attığımı vuruyorum yüzde yüz
Yakalanmıyorum da öldürdüm diye
Aramıyorlar da

Oktay Avcu

Hoşçakalın

Güneşe boyadım yüzümü
Kimse fark etmeyecek gündüzleri
Varlığımı
Olduğun halde olmayacaksın
En sevdiğim renk maviyse
Kar beyaz olan her şey hoşça kalın
En beğendiğim tatlı baklavaysa
Sevmediğim tüm tatlar
Hoşça kalın
Güneşe boyadım yüzümü
Gecelerde çok parlayacaksın
Hadi şimdi uyuma
Sevdiğin kız terk etti seni
Gecelere aldırmayacaksında
Ne olacak
Karanlıkta kalıp
Aydınlığımı oynayacaksın

Oktay Avcu

Hüzünlüydün

Kapını kapattım son defa
Elimde kaldı kapın
Pencerenden baktım
Üzgündün
Gözümde kaldı üzgünlüğün
Gitmeden sana bağırdım
Boğazımda kaldı acın
Arkamdan baktın giderken
Omzumda kaldı hüznün
Küskünlüğünü unutamıyorum
Gururun kaldı şuramda

Oktay Avcu

Hüzünlüysem

Beni görme ıslaksa gözlerim
Kör ol
Beni duyma ağlıyorsam
Hıçkırmıyorum ki zaten
Sağır ol

Oktay Avcu

Islık çalmak yok özgürlüğe

Ansızın çıkıp gelmek yok
Öldüresiye mutlu etmek
Tam sonsuzluğunda umutsuzluğun
Umut doldurmak yok gözlerimize
Dut ağacının yapraklarını yolmak yok
Selvilere yaslanıp resim çizmek
En güzel günü yaşamak yok
Dağlara uzanıp şiir okumak
Islık çalmak yok özgürlüğe
Ve şarkı söylemek ansızın
Sarhoş olmakta yok
Kavga yapmakta
Kaybetmek unutmak yok
Yasaklamakta
Umutsuzlukta yok
Terk etmekte
İhanet yok
Yalanda yok
Ama beklemek var
Beklerken özlemek var
Küsmek yok hiç bir şeye
Kızmakta yok kimseye

Oktay Avcu

Işık mı çok gözlerim mi

Ve gözlerini sardı ışığı
Aynı hızda ilerledi
Işık bitti
Gözleri hala oradaydı
Işık mı çoktu gözleri mi
Kanadından asılıp teyyarenin
Kırmadı bir yerlerini
Gözlerini uzattı sadece
Koparmadı kanadını kuşun
Koparmadı kuyruğunu
Düşmeden yürüdü
En son hızında güneşin

Oktay Avcu

İçimdeki ormanlar yeşeriyor

Nasıl anlatabilirim şiire tutkunluğumu insanlara
Nasıl söylerim hastalığımı
Anlamazlar ki
Ya üzülürler
Ya alay ederler
Oysa severek yazıyorum şiirlerimi
İçimdeki ormanlar yeşeriyor
Dereler çağlayanlar coşuyor
Yepyeni yaşamlar patlıyor şuramda
Şairliği isteyerek oynuyorum anlayacağın
Birinci sınıf olmasa da fark etmez
Bu hastalık doğduğumda vardı belki
O zaman yazmasını bilmiyordum
Ondan ortaya çıkmadım
Annem ondan farkında olmadı
Belki sonradan bulaştı
bilmiyorum

Oktay Avcu

İçimdeki seni taşıyacağım

Bu kenti gerçekten terk edeceğim
Ama bu defa sensiz
Senin ellerinden tutmadan
Sana sormadan
İçimdeki seni taşıyacağım
Ve son defa seni seveceğim yaşamda
Başkası asla olmayacak

Oktay Avcu

İçimden gelen

Sana bir armağan versem beğenir misin
Denizleri avuçlasam önüne
Koparsam yıldızları saçlarından güneşin
Saçlarına taksam
Sana bir armağan versem
Koparıp kalbimden sevgileri
Çiçek yolar gibi yolsam
Ve sunsam

Oktay Avcu

İçimden Sustum

Bilmiyorum ölmenin acısını
Ne bileyim hiç ölmedim
Dostlarım öldü
Sevdiklerim öldü
Umutlarım
İsteklerim
Özlemlerim öldü
Ölmek istedim sayfalar dolusu
Uçarcasına koştum
Ama ölmedim
Kaderim cesur değildi
Bilmiyorum insan olmayışın acısını
Ne bileyim hayvanca yaşamadım
Bilmiyorum kıvrım kırık
Bağıra çağıra ağlamayı
Ne bileyim hiç öyle ağlamadım
Belki içimden sustum
Ağlamak istedim
İçimde birikti gözyaşlarım
Tutamadım
Bir gün doyasıya ağladım
Karanlıkta kaldım
Elim kolum bağlı
Zincirlediler insanlığımı
Konuşmak istedim
Herkes sağır
Herkes dilsiz
Herkes dilimden anlamıyor
Belkide ondan ağladım.

Oktay Avcu

İdam da verseler şiirlerime

Ben şairim anam
Bal taşırım çiçeklerden şiirlere
Rengini kokusunu ve motifini çizerim
Şiirler yazarım işleye öre
Ne korku kalmıştır yüreğimde
Ne şerefsizlikten bir eser
Gördüğümü yazarım önce
Bildiğimi ve duyduğum gerçekse
Yalana yer olmaz şairlerde
Hırsızlık da olmaz şiirlerde
Ben şairim anam idam da verseler şiirlerime
Boynumu uzatırım
Silmem yazılarımı
Yaşamından koparırım şiirleri
Ve kağıtlara karalarım
Soysuzluk da olmaz kanunsuzluk da

Oktay Avcu

İdamlar verdim yüreğime

Başka ne yapmalıyım
Ağladım
Tanrının yağmurları ıslatmazken sevdamızı
Sen mutlu ol diye yüreğimi idamlar verdim
Sevdamı yargıladım! Kusursuz da olsa
Daha nasıl kaçılır senden
Bahçemde açan bütün gülleri yoldum
Acımadan
Güzellikleri katlettim
Sensizliği seçtim
Daha ne olsun
Dünyanın bütün güllerini yolacak değilim
Onlar bana değil üstelik
Sen mutlu olasın diye
Cezalar verdim
Acılar yağdırdım üzerime
Ve katlandım! Fedakârlık dediğin kan değil mi?
Şimdi kendimden kaçıyorum
Uzaklara
Uzaklar neresi görmedim

Oktay Avcu

İdmanlı olun

Dünyalı bir şairdim
Türkiye'de yaşayan
Ve bir tavsiyem olacak size
Yaşam çiğnemesin sizi
Bir lokma ekmek sanıp
Dikkat et
Çorbasına banıp yutmasın
Ya da bir silindir ağırlığında
Sıkıştırmasın
Siz önce davranın
Severek başlayın
Ve idmanlı olun
Her şeye hazır

Oktay Avcu

İğrenme kendinden

Ölümüne doğruları savun
Ölümüne doğrulara koş
Ölümüne doğruları sev
Yaşam böyle en güzelleşir
Cesur ol
Çirkinleştirme yaşamı
Yüreksiz yaşamak iğreç
İğrenmesin senden sevdiklerin
İğrenme kendinden

Oktay Avcu

İhanet sanarlar annelerinin gelmeyişini

Yaralı bir kuşa acır yüreğimiz
Öyleyse iyilik gösterisi yaparız
Sararız kanatlarını ayaklarını
Sağlam kuşları da vururuz
Göklerden aşağı düşerler
İstemeden
Dört köşe oluruz zevkten
İyi nişan alırız
Avcılıkta birinciyizdir
Hadi çocuktuk sapanları saymayalım
Son sistem malzemelerle
Atıcılık gösterilerine ne demeli
Kaybolan güzelliklere acır yüreğim
İnsanların anlaşılmazlığına acırım
Yuvada annelerini bekleyen kuşlara
Tavşanlara kurtlara acırım
Boşuna beklerler
İhanet sanarlar karanlığın üzerlerine çökmesini
Oysa ne karanlıklar geçecektir yaşamlarından

Oktay Avcu

İhanetçi gözüm

Oy gözüm
Oy gözüm
Oy gözüm oy
Hele ki sol gözüm
Seni önce sevip
Sonrada görmeyen gözüm

Oktay Avcu

İhanete izin yok

Terk etmen
Daha az acı veriyor ihanetinden
Belki daha çok karlıydım
Aldatılmaya göz yumduğumda
İstediğimde yatağımı paylaşıyordun
Yine de ben terk edilmeyi seçiyorum
Onurumu kırmana izin vermiyorum

Oktay Avcu

İhanetler

Bugün ayın dördümü
Yar korkudan öldümü
Uzaklardan göremem
Söylemeden bilemem
Vicdanın bağırıyor
Canım ister gelemem
Sağır olsam duymasam
Ama olsam görmesem

Oktay Avcu

İhtilaller

Kimler ellerini uzatıp tutuyor
Ve kimler ayakta duruyor ihtilallerle
Kimlerin kalbi ihtilallerle atıyor
Kimler ayağına takıp düşüyor yollara
Ve yürüdüğü yolları kirletiyor
Kimler hoşlanıyor korkutmaktan
Asmaktan ihsanları
Ve en çok ihtilaller seviyor işkenceyi
Bu engeller nereye kadar
Ne yarış kurallarına uyuyor
Nede kalleşliğe
Atılıyorsun atladıkça çoğalıyor ve yükseliyor
Bu daha çok namussuzluğa benziyor
Beni kardeşime vurduruyor
Bu ihtilalcileri ne yapmalı
Kurşuna mı dizmeli
Yoksa hücrelerde, kendi işkence odalarını mı çürütmeli
Aslında sürmeli bunları
Kovmalı böylelerini ülkemizden
Bunlar vatan halinde de beter
Halkına kötülük edenler
Ve kalkınmasını engelleyenler ülkemin
Demokrasiyi sarsan
Ve gönüllerince halkımızı aldatan bunlar
Yalancı bunlar yalancı
Atatürkçü değiller ve Atatürk'ü sevmiyorlar
Ağırlarına gidiyor Atatürk'ün devrimciliği ve çağdaşlığı
Ondan ihtilalciler ve ondan yapıyorlar ihtilalleri

Oktay Avcu

İki ayağım varsa insanmıyım

Ben bir arıysam daldan dala
Övünmeliyim, bal yapmasam da
Ya cırcır böceği olsaydım

Oktay Avcu

İkimizde ağlayamayız şimdi

En iyi arkadaşım Ayhan
Seninde uçurtman vardı bir zamanlar
Kamıştan yapmıştın
Maviye boyamıştın
Ağaca takıldı bir gün
Ve ağladın saatlerce
Bende üzüldüm
Kahrolan sendin
Ve bayram geldiğinde sevindin
Sevdiğin şekerleri topladın
Beğenmediklerini almadın
Ve en fakir komşumuzla bayramlaşmadın
Topladığın paralara
Sakız aldın
Çikolata aldın
Çok artist biriktirdin
Tapa aldın
Patlattın silahlarda
Oyuncak aldın
Artan paranla kumarda oynadın
Şimdi de sorgusuz sualsiz beni yargıladın
Azgın dalgalarınızda denizin
Az yarışmadık balıklarla
Ve sen sondan birinci geldin
Her defasında ben yendim
Sonra seninde ağzın sulanırdı
Benim de
Petekte gördüğümüz balı yemeyince
Arıyı sevmezdin
Küçük kardeşim büyüdün
Ben işçi oldum
Sen sermayeder
Sen hakim
Kocamanız
Bende ağlayamam sende
Bak ben nasıl sımsıkı duruyorum
Her şeyi isteyerek
Ve bilerek yapıyorum
Koşa koşa gidiyorum ölüme
En büyük adımlarla
Sen küçücük yaklaşıyorsun gerçeğe

Oktay Avcu

İkinci ömür

Yüreğimde taşıdım seni
Bir ömür
Vefasız çıktın
Ne adımı öğrendin
Ne güzelliğimi sevdin
Ne de sevgimi paylaştın
Nankördün
Yine sana kıyamadım
Atmadım çirkinliğini içimden
Bende kaldın

Oktay Avcu

İkinci sevdam

Sana her şeyimi veririm
Neden dersen aşığınım
Kolay değil sevdalanmak
Delicesine
Göklerimi, denizimi, umutlarımı al
Bunlar ki benim üçüncü sevdam
Sen ikinci sevdam olacaksın
Birinci sevdam özgürlüğüm

Oktay Avcu

İkinci yüzümdü tanıdığım

Hep siyah kaldı bir yanım
Üzerimde kıyafetler beyazsa da
İçimde kapkara bir şeyler vardı sakladığım
Kimsenin bilmediği
Kendimle paylaştığım
Bunu başarırken vicdanım nerdeydi bilmiyorum
İkinci yüzümdü tanıdığım
Birinci hiç yoktu ortalarda
Bir tanrı bilir bir ben
Şimdi soruyorum ben kimim

Oktay Avcu

İkincisinin önemi yok

Seni senle yaşadım
Bir gün de olsa yeter
Bir dakika da
Terk edersen de sen bilirsin
Bu git demek değil sana
Anlarsan kal
Anlamazsan da
Ama isteyerek
Bilerek
Kalırsan sevinirim

Oktay Avcu

İkisi de benim

Sağ elim hiç kıskanmadı sol elimi
Sol elimde diğerini
Yorulduğunda bıraktı
Usandığında da
Hiç çelişmedi
Hiç çakışmadı
Sende fark etmedin
Sağ elinin daha sıkı
Daha sağlam
Daha çok tuttuğunu
Sağ ya da sol fark etmedin

Oktay Avcu

İkisi de var

Ne kadar şirin
Ne kadar cömert
Zenginliklerle dolu
En korkunç
En acılı
Ağlanacak en güzel gün bugün
Tatsızlıklar tutsuzluklar hepsi var

Oktay Avcu

İkisinden biri

Ne yapsak da
Geceyi gündüz yapmıyorsak
Bari gündüzün değerini bilelim
Ya da geceyi değerlendirelim

Oktay Avcu

İlaçsız ve hekimsiz

Önce insanlığımızı kaybettik
Artık usulca her şeyimizi yitiriyoruz
Bir resimde görmüştüm
Bir akbaba bir çocuğun açlıktan ölmesini bekliyordu
Akrabayı anlıyorum
Bir onun ölümünü izleyene kameramanı anlamıyorum
Birde kendimi
O beni oğlum muydu?
Düşündüm belki de kızımdı
Suya ve ekmeğe uzanan
O yalvaran çaresiz gözler
Akrabanın umutlarını
Sevinçlerini
Beklentilerini boşa çıkarsın biri
Biri bir bardak çamurlu su
Biri bir leş parçası uzatsın bu yavrucuğa
Unutma pirzola tadında yenecek
Ve hayatın boyu yaptığın en büyük ibadet olacak
Biri kurtarsın bu çırpınışı
Acı bir itiraf istiyorsan
Ona o acıları yaşatan bendim
Yakında hiçbir şeyimiz kalmayacak
Bizde olmayacağız
Nasıl oluruz insanlığımız olmadan
Afrika da
Somali de
Adını bilmediğim ülkelerde
Bir damla suya
Bir kuru ekmeğe muhtaç
İlaçsız ve hekimsiz
Susuz denizlerde yüzdürülen balıklara kızıyoruz
Kendimize sözümüz geçmiyorsa
En karanlık gecelerde güneşe bakıyoruz
Kendi körlüğümüzü görmeyip
Gözlerimiz kapalı
Günün aydınlığında yarasa avlıyoruz

Oktay Avcu

İlginç

İlk defa yarışıyorduk
Seyirciler de vardı
En iyisi kim destekledi beni en çok
İşte bir küçük kız çocuğu
Sen kazandın
Sen kazandın işte
Bravo sana küçük
Nasıl becerdin oynamadan
İlk defa bir seyirci kazandı maçı
Sıfır sıfır berabereyken skor
Bir defasında da ben kazanmıştım
İlginçti
Ama gerçekti
Sen kazandın
Sen kazandın işte
Bravo sana küçük
Nasıl becerdin oynamadan
İlk defa bir seyirci kazandı maçı
Sıfır sıfır berabereyken skor
Bir defasında da ben kazanmıştım
İlginçti
Ama gerçekti

Oktay Avcu

İlginç sürpriz

Bir gün gitme sürprizi yaparsam komşulara
Size de hiç gelmeme sürprizim olacak
Alışmadığınız bir gidiş
Dönüşü olmayan

Oktay Avcu

İlk defa

İlk defa sevmek geliyor içimden
Kuşların kanadını
Gülmek istiyor dudaklarım
Ağzım bir birine kavuşmuyor şimdi
Ve ilk defa sarılıyorum sevdiklerime
Alıp götürüyor
Alabildiğine uzaklara
Ne bileyim
Belki çocukluğuma
Belki umutlarıma
Belki özlemlerime
Belki annemin kucağına
Cennete
Şimdi
Ne duygularım var
Ne düşüncelerim
Konuşmak istiyorum
Varsın başın dönsün
Mutluluğum arkandan koşarken

Oktay Avcu

İlk gece heyecanı

sen ilk geceni düşün
nasıl sarılmıştın
nasıl dokunmuştun
neden sarılmıştın birde
teninin rengini
ve utangaçlığını
,ilk defa göreceğin
ilk defa yaşayacağın şeyler vardı içinde
hislerin neydi
neler bekliyordun
neler gördün
bir yanda panik
bir yanda heyecan
bir yanda zevk
bir yanda korku
bir yanda istek
bir yanda acı
toplamı ne eder
bu sevgi aşkı yener

Oktay Avcu

İlkbahar kirli kalacak

Bütün mevsimlerini yıkadıysakta dünyanın
İlkbahar kirli kalacak
Pazarsa ayrıldığımız gün
Hiç temizlenmeyecek
Ve on en masum bebeler
Öldürülürken annelerinin karnında
O günler aydınlanmayacak
Kapkara kalacak ağıtlarında annesiz çocukların

Oktay Avcu

İnad

İnadına aşık olacağım
Hiç tanımadığım birine
İnadına şiir yazıp
Şair
İnadına resim yapıp
Ressam olacağım
Her şey inadına olacak
Hiç tanımadığım isminle
Hiç anlamadığın şiirler yazacağım
Ve hiç görmediğin dağları
Hiç duymadığın şehirleri çizeceğim
Ne dağ dağa benzeyecek
Ne şehir şehre
Çünkü ben resim yapmayı bilmem
Çünkü ben şiirden anlamam
İnadına dedim ya
İşte bu o

Oktay Avcu

İnadım

Başkasını sevmem
İstersen sevme
Terk et
Git
Hiç gelmedin
Hiç sevmedin
Güzel duygularımdan kaç
Kaç alabildiğine uzağa
Kaç nefretinle
Kininle
Peşindeyim
Sevmesen de seveceğim

Oktay Avcu

İnançlarım

Bugün tanrıma duamı az ettim
Lanetliyim
Kimse gülmesin yüzüme
Gelmesin üzerime
Şalaklığım da üstümde yine
İğne atın sözlerime
İnanır mısınız ben batıl inançlıyım
Sizde inanın

Oktay Avcu

İnanılmaz

O kadar çok boşluk var ki gökyüzünde
İnsanın bulutlarda bile yürüyesi gelmiyor
Güvenilmiyor
İnsan düşmekten
Kırılmaktan korkuyor
Halbuki ne güzel yıldızlarda yürümek
İr bacağın bir yıldızda
Diğeri başkasında

Oktay Avcu

İnanmıştım

Sen orada oldun
Ben burada
Hani ölmek olmazdı yalnızken
Bensizken
Böylemi sözleşmiştik
Beklemeden birbirimizi
Vefasız çıktın
Beni de yanılttın

Oktay Avcu

İnanmıyorum

Neden eziliyorlar insanlar
Neden eziyorlar
İnsanlar eziliyor
İnsanlar eziliyorsa
Bir yanlışlık olmalı
Bir yanlış anlama
Biri başka olmalı
İnanmam insan insanı sömürmez
İnanmam inanmıyorum işte

Oktay Avcu

İnansaydım

Ben de tanrıya inansaydım
Ayaklarım var yürüyorum
Ağzım var bağırıyorum
Kollarım var tutuyorum
Diye şükrederdim
Bir kulağım sağırsa
Gözlerim görüyor
Sevinç vermiş
Özlem vermiş
Umut vermiş
Sabır vermiş
Fedakârlık vermiş
Soğuk vermiş
Üşüyorum
Sıcak da vermiş
Isınıyorum
Parmağım kesiliyor
Bacağımı düşünüyorum
Başım ağrıyor
Dişlerimi düşünüyorum
Kazayı düşünüyorum
Belayı düşünüyorum
Ölümü düşünüyorum
Ben de inansaydım
şükrederdim

Oktay Avcu

İnat

Bütün yıldızlarını kopar gökyüzünün
Kopar ve at
Bana inat
Bensizliğe inat
Geceye inat
Güzele inat
Çirkinleştir yaşamı
Ne varsa içinde at
Güzel olan
Çiçekleri
Kelebekleri
Kuşları
Dereleri
Tepeleri
Gökkuşağının 99 rengini
At
Bana inat
Kendine inat
Güzele inat

Oktay Avcu

İncinirsin

Hiç Akdeniz mavisi
Dalga gözlerini yazmadım
Senin gözlerin yeşil olsa
Zifir ne
Zeytin ne
Kömür ne
Bu senin gözün
Okyanuslar savruluyor içinde
Körpecik tertemiz gülen yüreğini yazmadım
Sarı saçlarında dalgalanan
Buğday başaklarını
Hasat zamanı okşamadım
Kimseye demedim, duyurmadım
Ben sevdim mi böyle
Bakmaya da kıyamazsın
Dokunmaya da
Nece zalim olsan da
korkarsın

Oktay Avcu

İnsan deme bana

Öyleyse vur beni
Attımsa dalından koparıp meyveyi çamura
Vermedimse isteyene
Öpme beni
En sevdiğinsem de
Ve çaresizi soydumsa sorgusuz sualsiz
Gözyaşlarına sevindimse
Öyleyse vurma beni
Paraşütsüz bir uçaktan at
Uçurumlar az
Soydumsa kabuğunu dalında ağacın
Öyleyse sevme beni
Ağladığımda gözyaşlarımı silme
Ve ağzımdaki ilk lokmayı istedinse
Kıtlıktan çıktığında
İnsan deme bana vermedimse
Ve yalansa sana olan sevdam
Zehir olda kadehime içeyim seni

Oktay Avcu

İnsan mıymış

Ayaklarını da bağlayın
Gözlerini de
Görmesin
Yürümesin
Ama aç bırakmayın
Doyurun
Nasıl susacak görürsünüz
Şikâyeti olmayacak
Belindeki kuşağını sökün
Arada bir sırtını kamçılayın
Tokatlayın
Arkasından
Yavaşça okşayın
İnsanıymış
Susun
Cevaplamayın
Bana bakın
Bu yana doğru söyleyin
Duymadım
Bir daha söyleyin
İki kere yani

Oktay Avcu

İnsan olmak zor iş

Görmeyeli bardaklar değişmiş
Çayımın rengi değişmiş
Çocuklar değişmiş
Evim değişmiş
Ben değişmesem olmaz
Küçükler büyümüş
Sevgi şekil değiştirimiş
Saygı değişmiş
On yıl neler almış benden
Ben nelerimi çaldırmışım
Çaldığım türküler hüzünlenmiş
Söylediğim sözler duygu dolmuş
Ama neler bu kadar çok değişmiş
Kapıyı çalma tarzım
Kapının açılışı. karşılanışım
Hakimiyetim
Ha Varlığım. Ha yokluğum
Kimliğim
Kişiliğim
Oturuşum
Konuşurken sesimin tonu
Susarken suskunluğum
Rom içerim gavurca
Rakı içerim
Sen Su iç
Sonuçta insanlar beni anlamaz
Sivri dilliyim
Belki çağımında ötesindeyim
Hatalara karşı hassas
Mükemmeliyetçiyim
hep bu yüzden
kırıyorum.
döküyorum dağıtıyorum insanları
Aptallığı konduramıyorum insanın üstüne.
Üst üste yanılgıları kabullenemiyorum.
Herşeyi hatırlatmayı.
Her defasında uyarmayı.
Zor iş insan olmak
Hayvanca yaşamayı herkes çok güzel beceriyor
Bu konuda çok başarılı insanlar
Beni kimsenin sevmeyişi bu yüzden

Oktay Avcu

İnsan üşümez mi oğlum sokakta

Ne ettiniz lan mavi gökyüzünü
Neye benzettiniz yaşamı
Mavisiz yeşilsiz
Topraksız çiçeksiz insansız
Kendinize benzettiniz lan bizi
Yobazlığınıza
İnsanlara bak nasıl değiştirdiniz
Sevgisiz onursuz kişiliksiz
Çirkinleştirdiniz lan
İnsan üşümez mi oğlum sokakta
Nerede sobamız odunumuz ocağımız
Kabımız kaçağımız
Nerede lan yorganımız döşeğimiz
Size benziyor yatağınız
İnsan acıkmaz mı
Nerede oğlum yiyeceğimiz
Nerede lan gökyüzü
Bulutlar kuşlar
Yıldızlar güneş
Ne yaptınız lan bize göremiyoruz
Adilik lan yaptığınız
Adilik
Nasıl telaffuz edilirsiniz
Telaffuzu bile utandırıyor beni

Oktay Avcu

İnsan yaratıldığıma inanacağım

Bir gün Allahın beni de insan olarak yarattığını sanacağım
Bana elini uzattığında
Bir koyun yavrulayıp
Bir ikinci koyun olduğunda değil
Bir ağaç piçlenip
Başka ağaçlar çoğaldığında da değil
Bir yaz günü, tarlama yağmur yağdırdığında da değil
Bana milyonluk bir piyango bileti
Sattığında da değil piyangocunun
Bana insanları kardeş
İnsanları insan
İnsanları alabildiğine özgür
Yaşamayı seven olarak gösterildiğinde
Bir gün
Allahın beni de insan yarattığına inanacağım

Oktay Avcu

İnsan yüreği kadar açılacak

İnsan yüreği kadar açılacak
Yani
Boğulmadan dönecek karaya

Oktay Avcu

İnsana benzeme

Birazcık benzettiler sonunda beni insana
Ağzım
Burnum
Gözlerim ayaklarım
Düşüncem ellerim
Duygularım tas tamam
Abartmasam bir eksiğimde yok
Biraz kilom eksik
Biraz boyum uzun
Biraz sırtımda kamburum var
Eksik olansa
Ceplerim
Eski pantolonlarım
Eski gömleğim
Henüz yeni aldığım cüzdanımın boşluğu
Şimdi yeni dolmaya başladı
Önce işçi oldum insanlar tartıştılar beni
Sonra işyerim oldu
Artık biraz inandılar insanlığıma
Kimileri aralarına bile aldı
Kaçmadılar sakınmadılar
Utanmadılar benden
Sonra bir arabam oldu
Gerçekten benzettiler beni kendilerine
Bir evim birde işçilerim oldu mu tamam
Artık kimse ayıramaz beni insandan
Önümden bile kalkarlar

Oktay Avcu

İnsana örnek

Yaşamın öğütüldüğü
Bir değirmende dönüyoruz
Sıramız geldiğinde
Biz de öğüneceğiz
Ve beyazlayacağız

Oktay Avcu

İnsanım

Her zaman kırmızıda dur
Yeşilde geç olmaz
Bazen yeşilde dururum
Bazen kırmızı da geçerim
Yerlerini değiştiririm renklerin
Onları ben buldum
Onlar benim renklerim
Onlar benim kurallarım
Kafam eser değiştiririm

Oktay Avcu

İnsanın doymazlığı

Bütün kapılarını açın odamın
Ve sonra sobaları yakın
Şikâyet edin arkasından
Elektrik şu paha
Odun şu paha
Bu düz mantık
Hiç doymadınız siz
Hep açtınız
Hep soğuktu
Üşüdünüz üşüyeceksiniz
Düşünün
Bütün çeşmeleri açarsanız, su da pahalı
Hava da pahalı
Uzaylıysanız
Hiç yorgan almadınız üstünüze
Hiç iki büklüm sarılmadınız yatağa
Sevgilice
Ve yatağı hiç ısıtmadınız
Hep boylu boyunca
Her yanınız açık
Özgürlük bu sandınız
Sandığınız bu değildi yanıldınız
Çünkü siz gerçekten hep açtınız
Ekmeği buldunuz, zeytin
Zeytini buldunuz, peynir
Peynirden yap
Yağdan bal, baldan salam
Bu böyle devam eder
Sürüp gider insanın açlığı
Siz aç kalmadınız hiç
Siz yalandınız

Oktay Avcu

İnsanın egoistliği

Ceza evlerinde tutuklular
Yalnızca bir şeyi özlerler
Her gün bekleyerek yarını
Yarını
Hep yarını
Bitiştir, tahliyedir özgürlük
Ve kıskanırlar istemeden birbirlerini
İlk kendileri çıkmak isterler güneşe
İlk kendilerini aydınlatmak
Isıtmak
Sarılmak ve öpmek en sevdiğini
İlk kendileri tadmak özgürlüğü
Başkasınaysa tahliye
Üzülürler
Sevinir gibi görünürken
Bir kaçış düşünün yangından
Herkes kendini seçer
Kendini atar aşağı
On üçüncü katından asansörün

Oktay Avcu

İnsanın kendisi

Hep bir şeyler istedi canım
Çoğuna sahip oldum
Hiç şükretmedim
Belki öyle göründüm
yine de hep eksik kaldım
buydu insanlık
hiç doymadım
hep açtım

Oktay Avcu

İnsanın parmakları yoruluyor

Günlerimizi sayalım
Bitmeyecek kadar çok sayıda ki
Birden yüze kadar saymak kolay
Birden yüzyıla ulaşmak zor
Sayı saymaya benzemiyor gün saymak
Paylaşmaya da benzemiyor
Belki onar onar, yüzer yüzer
Belki biner biner sayarsın
Ama atlamak yok
Birer birer sayacaksın
Bazen unutuyorsun
Bazen şaşırıyorsun
O zaman sil yeni baştan
Bir asrı güne çevirip
Bir günü yirmi dörde bölüp
Yirmi dördü atmışla çarpıp
Yeniden çıkanı da atmışla çarpmak
Zor matematik
İnsanın parmakları yoruluyor
Zamanla oyun oynamak
Sevişmek gibi zevkli değil

Oktay Avcu

İnsanlar

Biz hala
Asırlar önceki insanların
Beyinlerini yönettiği
Köleleriz
Yetersiz
Ve eksik
Ne zaman onları yakalar
Ve geçersek
Herkes bir Muhammed
Herkes bir İsa(Mesih)
Herkes bir Musa
Olursa
Olmalı
Olacakta
O zaman anlarız kendimizi
Tanırız

Oktay Avcu

İnsanlar insanlıksız

ben ne karlar
ne kışlar
ne soğuklar gördüm
oğlum sen ne gördün
sen buna soğukmu diyorsun
odanda sobanın başında değilsin
yatağın, battaniyen var
bir odunun yok
ben sevincide biliyorum, acıyıda
ben yokluğuda biliyorum, varlığıda
sen neyi biliyorsun oğlum
sen neyi
tokluğuda gördüm, açlığıda
iyiliği çok iyi bilirim,
kötülükten uzağım, işim olmaz
bin defa vuruldum aynı yerimden
aynı sebepten
kalleşlik bu
insanlar insafsız
insanlar zalim
insanlar vefasız
insanlar tek kişilik bakıyor yaşama
sen kaç kişiliksin oğlum
sen kaç kişilik
ne için satarsın
onuru
insanlığı
sevdayı

Oktay Avcu

İnsanlar satılır olmuş

duvara astığım sazım
haberin varmı
çalmayıp kırdığım sazım
duyuyormusun
albümdeki yaktığım resim
gençliğimmisin
insanlar satılır olmuş
atılır olmuş

Oktay Avcu

İnsanlar yaşlandılar

İnsanlar iki bin yaşına bastılar
Ve halen yaşıyorlar
Altlarında kalıyor geçen günler
Eziliyor kayboluyorlar
Dün çocuktular büyüdüler
Çocukları torunları oldu
Nasılda dünyayı sallayarak öldüler
İki bin yaş fazla değil
Genç sayılırlar

Oktay Avcu

İnsanlığımın politik yüzü

Üç sabah üst üste altıda dirilip
Akşam on ikide patlatırken beynimde bombaları
Dördüncü sabah durduramıyorsam acılarımı
Yani bir doktora cezalandırmıyorsam
En ağrıyan dişimi
Beşinciye de,
onuncuya da layığım öyleyse
Yani ne diye hep aynı isimler desteliyorum
Israrla ve aptalca
değiştirmeden

Oktay Avcu

İnsanlığın değişimi

Bu demirci çırağı ne diyor bana
Bir ara sen nereliysen
Bende oralıydım ya
Şimdi öyle değil işte
Yasın benim değil
Acın benim değil
Sevincin benim değil
Güldüğünde güller açardı yüreğim
Hüznün benim değil
Ağladığında seller basardı gözlerimi
Ben begoist biriyim artık
Kavramların, kelimelerin başına bir b harfi ekliyorum
Benden bencilliğimden gelen
Kim getirdi beni bu hale bilmiyorum
Kıskanıyorum insanlığı!
Hâlbuki imrenmeliyim
Sanki yarınlar benim değil
Hiç düşünmeden hovardaca harcıyorum bu günleri
Toplamı yarın etmez mi bu günlerin
Yarınlar kalmayacak böyle giderse
Herkes kendi olalı
Bende ben mi olmalıyım diyorum
Soruyorum
Yoksa insan mı kalsam
Herkes olsam daha mı doğru
Bu eskici ne diyor
Bu demirci çırağı ne diyor bana
Herkes bir şeyler mi istiyor
Herkese bir şey mi vermeliyim
Sözümde durduğum yetmedi mi?
Birde yemin mi bekliyorlar
Meryem ana bunları öğretmedi bana
Muhammed'in kuranında yok bunlar
Ama bende niye var
Bu demirci çırağı ne diyor bana
Bir ara sen nereliysen
Bende oralıydım ya
Şimdi öyle değil işte
Yasın benim değil
Acın benim değil
Sevincin benim değil
Güldüğünde güller açardı yüreğim
Hüznün benim değil
Ağladığında seller boşalırdı gözlerimden
Ben begoist biriyim artık
Kavramların, kelimelerin başına b harfi ekliyorum
Benden bencilliğimden gelen
Kim getirdi beni bu hale bilmiyorum
Kıskanıyorum insanlığı!
Hâlbuki imrenmem gerek
Sanki yarınlar benim değil
Hiç düşünmeden hovardaca harcıyorum bu günleri

Toplamı yarın etmez mi bu günlerin
Herkes kendi olalı
Bende ben mi olmalıyım diyorum
Soruyorum
Yoksa insan mı kalsam
Herkes olsam daha mı doğru
Bu eskici ne diyor
Bu demirci çırağı ne diyor bana
Herkes bir şeyler mi istiyor benden
Herkese bir şey mi vermeliyim
Meryem ana öğretmedi bana
Muhammed'in kur'an ında yok
Ama bende niye var

Oktay Avcu

İnsanlıklar

Karınca sürüsü geliyor
Arkanıza bakın
Ve ayaklarınız havada yürüyün
Basmayın topraklarınıza
Karıncalar var
Ezilir
Ezersiniz
Sizlerde insansınız
Siz sevmesini bilirsiniz
Bilmezseniz
Yenilirsiniz

Oktay Avcu

İntihara benzemiyor vurulmak

Öyle değil
Mahkûmluk zor
Mapusluk zor
Bir odaya kendini hapsedip
Film izlemek değil
Kitap okumakta
Deney yapmakta
Kırmızıya yakalanıp trafik ışıklarında
Yeşili beklemek gibi değil
Ekmeksiz kalmak
Rejim yapmaya benzemiyor
Ceplerin para doluyken
Aç kalmak başka
Oruç tutmaya da benzemiyor
Mutfak yiyecek deposu
Şilahı şakağına hedefleyip
İntihara benzemiyor vurulmak
Ölmek başka
Öldürülmek bambaşka
Durdurulmak başka
Durup kendiliğinden mola vermek başka aylarca
Tatile gidip yerleşmek değil
Sürgün edilip kovulmak başka
Olmak başka
Olmayıp ta alamamak başka
Bilipte yüzmemeye benziyor
Denizsizlik başka
Görüpte bakmamak gibi
Sizin çocuğunuz oluyor yapmıyorsunuz
Benim olmuyor arkadaş
Köseyim, kısırım ne derseniz deyin
Sen kırılan biz vazonun yasını tutarken
Çocuğun ayakları parçalanıyor
Yalınayak yürüdüğü cam paçalarında
Sen hala neden kırdığını sorguluyorsun

Oktay Avcu

İntikam

Hatırlarsanız
Siz beni odanıza almamıştınız
Dün televizyona çıktınız
En sahte gülüşünüzle
Kapatın şu iti dedim
Ben de sizi odamdan attım
Ödeştik

Oktay Avcu

İntizar oktay avcı oktay avcu şair şiir mersin malatya hekimhan

Bu bir bedduadır
bu bir ahtır,
Bu bir intizardır
Bu bir günahtır
Başkasını sevemesin
Beni halden hale soktun
Sevdayı ayağa aldın
Sevgiyi oyuncak sandın
Bir daha aşık olmasın
Beni demem
Başkasını sevemesin
Kimseyi sevemesin
Sevdasız kal
Aşksız kal
Sevensiz kal

Oktay Avcu

İsimsiz şiir

Ben terörist oluyorum
Nasıl mı?
Ha ha ha
Üç kere gülünür bu soruya
Yarın adımı okursanız dağlarda eşkıya listesinde
Şaşırmayın
Evvela aç kaldım
İşsizlik delirtti beni
Herkesçe bir yaşam diledim
Evim
Arabam
Komşularım
Sobamda odunum
Bardağımda çayım
Çok gördünüz
Şimdi hatırlatıyorum
Cezam yargısız infaz olursa açıklayamam
Hepinizden çok seviyorum insanlarımı vatanımı
Yine de anlarsanız terörist oluyorum
İşte silahımı omuzladım
Belki ateşlememe az kaldı
Bir defa çıktım dağlara dönüşü olmaz
Çağırın geleyim
Geldiğimde aç bırakmayın beni işsiz de
Geldiğimde işsiz geldiğimde güvencesiz
Tarifi bu terörizmin
Başka tülü anlatılırsa sahici değildir inanmayın
İnanmayın yalan söylerler
Kim durduk yere nöbetini tutar dağlarda özgürlüğün

Oktay Avcu

istanbul en Kimliksiz şehir

Biri bu kenti yakmama yardım etsin
Bu umarsız
Bu her şeyi kabullenen
Bu kirlenmiş şehri yakmak istiyorum
Biri bana çakmağını versin
Denize söylesem boğar mı bu kenti
Bu vurdumduymaz
Bu varlığından habersiz
Kimliksiz şehir
Satmak istiyorum bedavaya
Para mara da istediğim yok
Zaten beş kuruş etmez
Biri bana
Bir kazma
Bir kürek versin
Yıkmak istiyorum bu kumdan örülü
İçinde insanın bulunmadığı binaları
Bu üretim düşmanı
Bu saltanat düşkünü
Bu soysuz vali beni çıldırtıyor
Bu eşkıya bu kenti çıldırtıyor
Ve bu kent susuyor
Biri bana kimliğimi versin
Tanımak istiyorum kendimi
Çakmağımı ateşlemeden
Boşaltın bütün çocuklarını bu şehrin
Bütün bebeler
Annesiz ve babasız kalsın
Zaten bu suskun insanlar
Onlara acı bırakıyor
Hüzün bırakıyor
Dert bırakıyor
Çözülmemiş soruları bırakıyor
Hiçbir soruyu çözmüyor
Çocuklara erteliyor
Yarına öteliyor
Bu kenti yakmak istiyorum
Biri bana ateşini uzatsın
Sevdiklerim de var içimde
Ama olsun

Oktay Avcu

İstediğin

Ağla dedin
Ağladım
Sonrada hiç gülmedim
İşte eserin
Bakta övün
Gül istersen

Oktay Avcu

İstediğin kadar

Sende bir gün seversen
Ve sevdiğini söyleyemezsen
O zaman bana hak verir, benden yana olursun
Birden sarılasın ve öpesin gelir
Belki öpemezsin
Belki sarılamazsın
Belki dokunamazsın bile
Belki bakmanı da yasaklarlar
Göremezsin
Ama uzaklardan seversin
İstediğin kadar çok
Yasak koyamazlar sevmene

Oktay Avcu

İsteklerim

İsterim ki dudakların
Hep bir yerlerim de
Bazen dudaklarımda
Bazen boynumda
Bazen avuçlarımda nefesin
Bazen kollarımda sıcaklığın
İsterim ki ateşinle yanayım
İsterim ki hep sevsin
Hep özleyesin
Hep arayasın
Hep birileri sevsin
Sevmek istesin
İsterim ki bende seveyim sizi

Oktay Avcu

İstekli bir ayrılıktı istediğim

Şu resimden söz et
Resimdekinden yani
Şiirlerindeki delikanlıyı soruyorum
Bana onu anlat
Uykularını kaçıran kabuslardan
Rüyalarından söz et
Havanın sıcaklığını
Mehtabı sormuyorum
Beni nasıl aldattığını da
Sahte sevgini de
Bana insanlıktan
Dürüstlükten
Namustan söz et
Sevdiğine kızmıyorum
Küskünlüğüm dargınlığım ondan değil
Mutlu bir ayrılık
Ona düşünüyorum şimdi
İhanetini hazmedemiyorum yani

Oktay Avcu

İstemeden yalvarıyorum

İstemeden dinliyorum
İstemeden kulaklarıma doluyor sesin
İstemeden seviyorum seni
İstemeden geliyorsun aklıma
İstemeden giriyorsun koluma
Kolum uzaklarda kalıyor senden
Ve istemeden seninim
Ve yine istemeden yalvarıyorum
Üzülüyorum istemeden
İstemeden yanında kalıyorum
Beni özgürlüğüme bırak
İsteyerek özlüyorum
İsteyerek yaşıyorum
Şimdi istemeden geriye dönebilir miyim
Ay karanlık
Gün karanlık
Gece karanlık
Geldiğim, geçtiğim yollar karanlık
Kaçabilir miyim karanlıktan
İstemeden yıldızları koluma takıp gezmeliyim
İstemeden yıldızları koluma takıp gezmeliyim
İstemeden güne sohbet uzatmalıyım
İstemeden ayı çağırmalıyım odama
Ve perdemi kapatıp uyumalıyım
Ama istemeden senin olmalıyım

Oktay Avcu

İstemeden yapılırsa

Tecavüz etmişim vatandaşa
O istemezliğin iğrençliğini yaşamışım
Ne fark eder
Onlarda benimle insan
Onlar ki canı aynı
Kanı aynı
Nefretleri kinleri aynı
Aynı doğayı paylaşıp
Aynı havayı teneffüs ettiğim
Yani anlayacağım hocam
Hoş olmuyor insanın kendine tecavüze

Oktay Avcu

İstemedim

Hep buradan çıkardın
Çıkmadın
Arka kapısı da hastanenin
Ama yüreğim sana açık
Belki kaçtın
Belki ben daldım
Göremedim
Peki sen biliyordun
Gelmedin

Oktay Avcu

İstemek mi önemli

Ben selam vereyim de sen alma
Salamımı yere çal
Ben seveyim de
Sen nefret et
Beni kaldır bulutlara
Oradan da aşağı at
Ben gülmek isteyeyim de
Gözlerim kaskatı taş kesilip ağlasın
Ben yaşamak isteyeyim
Ölmekten beter olayım
Önemli olan isteklerse
isteyeyim

Oktay Avcu

İstemesem de

Bir kedi bana bakar
Kaçmak için çöplüğünden
Sevincini çalmıştım yaşamdan
Korkutmuştum
En sevdiği yiyeceği de bıraktı

Oktay Avcu

İstersen

Sen yıldızı gözlerimde ararsan
Sıcacık bulursun
Aramazsan hiçbir yerde bulamazsın
Denizde su kalmaz
Sahilde kumsal
istemezsen

Oktay Avcu

İstersen yüreğinden

Şimdi nereden başlasak seni sevmeye
Nerenden güzel kız
En güzel yerin gözlerin
Gözlerinde gördün
Gözlerinde beğendin
Gözlerinde büyüttün beni
Ve gözlerinde yaşattın
Saçlarında var
Teninin rengi de
Şu göğsünü örten düğmeler açılsa
Belki atletin var altında
Sonrada sütyen
Anladım ki sen bir bayansın
Şimdi nerenden başlasak sana sövmeye
Güzelliğin ne günahı var
Yanaklarındaki gamzelerin ne
Beni de aldattın
Sevdiğini de
Peki kendin aldandın mı

Oktay Avcu

İstiyorsan

Öyleyse gel de
Öyleyse çağır
Öyleyse bir gül
Gülüşün yeter
Telefonunda var
Adresinde bende

Oktay Avcu

İşkenceyi tut

Güneşi tut
Ayı tut
Zamanı tut
Geceleri tut
Karanlığı kanlı günleri tut
Şu ağaçta sallanan yaprağı değil
Şu düşen
Şu kalkamayan insanı tut
Ve ayağa kaldır şu çırpınışı
Şu işkenceyi tut
Umutları tutma
Kaldır ayın ağırlığını
Yık şu güneşli günün karanlığını
At üstünden
Sil rüzgârı camlardan
Saçlarımdaki yıldızlara dokunma
Şu kışı
Şu odunsuz sobamı
Şu soğuk yorganımın altından al beni
Şu cennette
En güzel günlerinde yaşat beni
Beni değil insanları

Oktay Avcu

İşsizlerin ve işçilerin dikkatine

Artık ne emeğinizi sömüren var
Ne de karşılığını alamayacağınız iş
İşsizsiniz
Ne de suçlayıp söveceğiniz patronlar
İşte işverensiz
İşte sömürüsüz bir Türkiye
Hani üretendiniz
Hadi tüketin

Oktay Avcu

İşte ben

Dünyaya koku sürdüm
İnsanları karanfile boyadım
Ve işte ben uzaklardayım
Seyrediyorum

Oktay Avcu

İşte böyle

Şimdi bu kız çıplak
Bana asılıyor diye
Sevecek miyim
Elide var ayağı da
Ama düşün ki bende insanım
Ayırırım
Seçerim
Beğenmezsem
Kızma
Küsme
Alınma

Oktay Avcu

İşte buna benziyor

Ölmek diye bir şey var yaşantımızda
Bir karın tokluğu kadar çabuk
Tıka basa sığdırdığımız açlığımıza
Zamansız ve ani
Bir masal kadar uzunluğu
Ölmek diye bir şey var unutulmaz
Sen öldün, başkasını seviyorum
Belki sana saygısızlık bu
Ama gerçek
Ama olan
Ama olması gereken
Yine de seni özlüyorum
İşte ölmek diye bir şey var söylüyorum

Oktay Avcu

İşte fırsat

Ben büyüdüm
Kocaman bir Oktay oldum
Dayım bile yanlış anlamıyor beni
Elini öpüp para isteyeceğimi sanmıyor
Her gördüğünde kaçmıyor
Asalak diyemiyor artık
İsbatladım kendimi
Eniştem de kaçtandır tanımıyordu ya beni
İşte fırsat tanısınlar

Oktay Avcu

İşte haini söyleyeceğim

Her şeyden önce ve önemlisi
İyi bir yurttaş, bugün de fişini aldı
Belgesini almayanlara kötü demeyeceğim
İşte hain diyeceğim
Mehmetçiği vuran bu
Vurduran bu
Karakolları basan şehit polislerin katili diyeceğim
Silahsız, tanksız, cephanesiz kaldık
Kötüsü kalemiz ve sıralarımız da yok
Şu yanan yüzlerce hektar ormanın sebebi diyeceğim
Söndüremedik uçağımız yok
Hastanede ilaçsızlıktan ve hekimsizlikten ölen hastaların katili bu
İşsizlerin ve işsizliğin sorumlusu bu adam diyeceğim
Fişsiz ve faturasız yapılan her alışveriş
Ülkenin temeline konulan bombadır
Patlamayın
İyi bir yurttaş her şey
Kötü bir yurttaş hiçbir şey

Oktay Avcu

İşte kim öldü

Burada ben öldüm
Orda kim
Şurada herkes öldü
Ben görmedim
Nasıl görmedim senin öldüğünü
İşte annem
İşte en küçük kardeşim
İşte babam
İşte ben
Ve en çok sevdiğim sen
En çok ben öldüm
Kaç defaydı unuttum
İlk yaprak düştüğünde sonbaharda toprağa
Ve deniz ilk dalgasını savurduğunda şafağa
İşte kim öldü son defa
Kimse sahip çıkmadı bana
Ve herkes gömdü

Oktay Avcu

İşte sırrım

Hepsi bir rüyaydı
Geldi ve geçti
Aklımda kalan en son
Karıma aldığım kırmızı gül
Ve çocuklarım vardı
Doğruysa
Üç tane
Dünya tatlısı
Bir de hep içimde sakladığım
Sevgili karım
Hiç abartmadım
Büyütmedim
Çoğaltmadım
Hiç kimse çözemedi bu problemi
Çözmesinler
Saklı kalsın

Oktay Avcu

İşte soysuzluk budur

Bedelini senin ödemediğin her şey
Sana ait olmayandır
Asalet bu senin olmayanları hor kullanmamaktır
Başkalarının emeğine saygısızlık etmektir sahip çıkmamak
İşte soysuzluk budur
Soruyordun
Bir defasında okulun kapısını tekmeledim
Bir defasında babamın yeni aldığı gramofonu yere çaldım
Kendi telefonumu hiç kırmadım
Memurken devletin klimalarını hiç kapatmadım
Şimdi çocuklarıma kızıyorum evde üşümeyin diyorum
Faturalar kabarır üşürseniz

Oktay Avcu

İşte Şuradan

Şuradan kesmek istiyorum kolumu
Şu kolumu da şuradan
Şurası neresi diye sormayın
Canınızın istediği yer
Ya parmakların bitimi
Ya bilek
Ya omuz
Kol dediğin nedir ki
Yetmiş beş santim
Kolu yetmiş beşe böldün mü bulunur

Oktay Avcu

İyi bir insan olmalıyım

Bir de işsizlik korkusu mu eklenecek
Korkumuza
Yoksa zaten var mıydı
Mevcut muydu
Bu stresimiz, çekilmezliğimiz,soğukluğumuz ondan mıydı
Bunda da bir hayır aramalı
Doğrusu her gün yaşamaktan korkuyorum işsizliği
Bugün işimden kovuldum
Artık korkularımla baş başayım
Belki de kaderim böyleydi
Yapacak çok şeyleri olmalı
Yapmam lazım olan
Mesela bütün yazılarımı tamamlamalıyım
Geriye tek eksiğim kalmamalı
Organlarımı bağışlamalıyım
Ölümüm yaklaştı belki de
Çömelip kapımın eşiğine
Düşünmeliyim
İyi kararlar almalıyım
Ve iyi bir insan olmalıyım ölmeden

Oktay Avcu

İyi geldim

Aç kucağını yıldızlar
Aç kucağını bulutlar
Aç kucağını gece
Ben geldim
Ben geldim
Aç kucağını rüzgarlar
Mavi deniz aç kucağını
En yeşil ağaç
Aç kucağını karanlık
Ben geldim
Ben geldim
Aç bağrını toprak
Ben yorgunum
Ben yorgunum
dinlenmeyelim

Oktay Avcu

İyi kadın

Önce susan
Önce dinleyen
Önce dırdır etmeyen
Önce sevmesini bilen
Önce ter temiz
Önce düzenli
Önce evine bağlı
Önce küsmeyen
Önce kıskanmayan
Sonra konuşan
Sonra tartışan
Sonra restleşen
Sonra kabullenmeyen
Sonra eşini
Sonra çocuklarını anlayan en güzel bir anne
En güzel bir annedir iyi kadın

Oktay Avcu

İyi ki insanım

Tanrıyı kim yarattı
Elbette ki ben
Ben insanım
İnsan yaratmak için var
Pişman mıyım
Değilim
İyi ki yarattım
İyi ki var ettim
İyi ki insanım

Oktay Avcu

İyi ki ölüyorum de

İğrençliği çekilmiyorken yaşamın
İyi ki ölüyorum diyemiyorsam
Kurtulmak üzüntü veriyorsa acılardan
Sevinçleri korkuturken ölüm
Yaşamaya can atıyorsam
Bu arsızlığımı neye borçluyum bilmiyorum
Böyleyken kurtarmak için canımı
Boğmak istiyorum bu ülkeyi namuzsuzca
Ansızca
Ve haince
Boğmak istiyorum
12 martın ve 12 eylülün zincirinde
Gençliği ve geleceği
Asiliği ve soyluluğu
Kırmak istiyorum
Dimdik duruşları

Oktay Avcu

İyi ki sağsın

Sen ölseydin
Yüreğim ölürdü
Taşıyamazdım yaşamı
Yıkılırdım
Tesellim
Yaşıyorsun
İyi ki hastasın
Yüreğim az yanıyor

Oktay Avcu

İyi olurdu

Geçerken uğrasaydın
Bir merhaba deseydin
Bir selam çok değil
Elini tutsaydım
Dokunsam yeterdi
Ben sıfırın altındayken
Sıfırın üstünde yüz derecede kaynasaydım
Bir sevmediğini söyleseydin
Kara kız
Çirkin fare kılıklı kız
Seni ne çok sevdiğimi biliyordun

Oktay Avcu

İyi yurttaş

İyi bir yurttaş
Ülkesi için
Ölen
Ve öldürülen değil
Yaşayan ve yaşatandır

Oktay Avcu

İyiki geldim dünyaya

İyiki geldim dünyaya
Yaşam bir elime ateş
Diğerine bir buz tutuşturdu
İyiki geldim dünyaya
Başka tutacak elim yoktu
Yanarken donduğumu anlayamadım
Bir ayağımın altında cam parçaları
Bir ayağımın altında fünya sı çekilmiş bombalar
Diğerinde paslı çiviler
Saplandıkça canım yanar
Sıcakla soğuğu değiştirmeliyim ellerinde
Ben savruldukça
Sonbaharda ağaçlarını arıyor yapraklar

Oktay Avcu

İyiliğimin sebebi çaresizlik

İmkânsız ve çaresiz insanlar daima iyidir
Çünkü tek alternatifleri gizlenmektir

Oktay Avcu

İyimserim

Geleceğe bakıyorum gülerek
Yarınları bekliyorum
İyimserim
Haydin bir şarkı söyleyelim
Hep birlik
Özgürlüğe uzansın elimiz

Oktay Avcu

İzinmi vereceksin boğulmasına

Bir sende kaldınsa ellerimden uzak
Ararken yüreğim sensizken seni
Yağmur yağıyordur
Islanıyordur sevdam
Sırılsıklamdır
Üşüyordur
İzin mi vereceksin boğulmasına

Oktay Avcu

K üsme yaşama oktay avcu avcı mersin malatya şair şiir hekimhan

Üzülme kalbin atıyorsa
Kaybolan bir şey yok yaşıyorsan

Yürümek ve konuşmak
Ağlamak ve gülmek te kazanç
Sadece servet değil yok olmak
İnsanlar yaşarken kazanır

ancak Öldüğünde her şeyini kaybeder

Oktay Avcu

Kabullen kızım yaşam bu

Sen tek bacağıyla bisiklet süren birini gördün mü?
Ben gördüm
Sen hala sivilcelerinden mi şikâyetçisin
Unutma çift başlı ejderhaya benzeyen çocuklarda var
Annen ikinci kızına üzülürken
Tamam,
senin boyun kısa
Biraz kilolusun
Gözlerinin rengi de istediğin yeşil değil
Ve tanrı sana sormamış doğarken zevklerini
Babanda bu ne biçim isim böyle

Oktay Avcu

Kaç asır

Eğer
Uzaktaki çam ağaçlarının boyu
Parmağım kadar olsaydı
Belki üzülmezdim, çünkü o zaman asamazlardı beni
Şimdi istesem de öleceğim
Baharın gelmesi uzak
Ben yakındayım şuracıkta
Hepsi
Kaç asır yaşadım
Çok değil
Yirmi buçuk
Oysa
Ellincisini görmeliydim
Yani yaşamalıydım

Oktay Avcu

Kaç benden

Hiç zamanın olmuyor benleyken
Bensizken de hep boşsun
Al kendini öyleyse
Kendinin ol
Kaç benden

Oktay Avcu

Kaç mevsim kış gelmeyecek

Ben kaç sabah öleciğim
Senin öldürdüğün bendim
Kaç yıl sürecek bu ölüm
Kaç asır
Kaç asır daha ölmem gerek
Bu son olsun
Kaç mevsim kış gelmeyecek
Kar susacak kaç zemheri dağlarda
Ve ben bahara âşık olmayacağım
Ben kaç sabah öleceğim
Yağmur yağmayacak
Islanmayacak güzelliğimiz
Vefasız çingene kızı
Kaç güneş yakmayacak ağustos ta tenimi
Kaç sonsuz sürecek bu ceza
Bu son olsun
Kaç asır masumluğum kanıtlanmayacak

Oktay Avcu

Kaç sürgündü kaç özgürlük oktay avcu oktay avcı şiir şair malatya hekimhan mersin

Sen dur
Sen bekle
Sıra sanada gelir elbet
Kaç sınır geçtim
Kaç güneş doğdu üstümden
Kaç cenaze
Kaç ölüm yaşadım
Kaç sevgili değiştirdim
Kaç seven kaybettim
Şimdi çal kapılarını
Kaç kurşun yedim
Kaç sürgün
Kaç yasak
Kaç kapıdan kovuldum
Bilemezsin
Ben çakal değilim
Kimseyi arkadan vurmadım
yandım ve yakıldım
atıldım ve satıldım
Ne zaman verilecek insanlığım
Sırası şimdi
Zaman bu zaman
Şimdi hatırla
Şimdi kendine sor
Hiç bitmeyecek sandım
bitecek zulüm dedimdi
Bu halk bunları hak etmedi
Bu devlet halk içindi
Bu halkı kimse tanımadı
Şimdi ne desem
Şimdi gözlerim kamaşırken özgürlükten
Hıçkırıklarım sevincimi gizleyemiyor
Şimdi insanım
Şimdi varım
Şimdi halkım
Şimdi dokunulmazım
Uyanın ey
en gariban gelecekler bizim
Bizim olmasın
Sahipsiz değilim ve kendimi koruyorum
korkmadan yürüyebiliyorum ülkemde artık
Tokat yok
tekme yok
hakaret yok kaba saba polis şefleri yok
Tecavüz yok
İşkence yok
Anneleri evlatsız
Çocukları babasız bırakmak yok
Vay be Ahmet abi
Sende yoksun
Sarı saplı ağaçlar türküsüz
Ama özlediğin dünya var

İstediğin türküleri söylüyorsun
Adınıda yasaklamıyorlar
Konuşmanıda dilinide
Mutlu çocuklar var
Özgür, güçlenen bir ülke var
Ne asker sultası
ne polis korkusu
Halk var varlığının farkında
Kim ne derse desin
Kendimi seviyorum
Sevdiğim için insanım
İnsan olmasaydım hayvanlığımı sevemezdim

Oktay Avcu

Kaça kaça yorgunluktan

Ben bu saatte
Bu karda
Bu kışta bu kıyamette
Ve bu yağmurun altında
Islana ıslana sırılsıklam
Ekmeğimi kazanmadan geliyorum
Doyasıya canımın istediği kadar değil
Karımın ve benim rızkım kadar
Tanrı ne kadar vermişse o
Eğlenceden gelmiyorum
Sarhoş değilim
Bu bahar türküsünü söyleyişimin sebebi başka
Yorgunluğumu atıyorum
Acımı unutuyorum
Gecenin karanlığında
Ve bu saatte
Kaça kaça geliyorum yorgunluktan
Usana usana
Karşılıksız savaşmaktan

Oktay Avcu

Kaçamamki

benden uzak
ve kenarda dur
ya ortadaysam?

Oktay Avcu

Kaçarsam vuracak mısın beni

Sen telleri kes anne
Bende zincirlerimi kırayım
Ve şu mayın tarlasına
Bir adım kala
Ya sen askerim
Kaçarsam beni vuracak mısın
Babamı da mı atacaksınız
Şu yaşamın iki katı
Bir eli öbür dünyadaki babamı
Parmaklıkları kopardı
Hasretini yendi diye
Öldürecek misiniz
Şafaktaki kızıllıklıkla
Kanımı bir edip
Üstümüzü gökyüzümü örtecek
Güneş yakmayacak
O zaman bedenimizi
Bulutlarda
Bir akbaba
Bir güvercin kanadı donacak
Bir gözyaşı damlayacak üstüme
Ve bir kahkahamı kopacak
Öldüm diye
Peki ya umutlarım ne olacak
Öldüm diye
Peki ya umutlarım ne olacak
Sevdiklerim
Şu annem, şu babam, şu kardeşlerim
Şu geride kalanlar ne olacak

Oktay Avcu

Kaçınılmaz

Ölümde geldi çaldı kapımı
Açsam olmaz
Git desem olmaz
Nasılsa girer
Kapı dayanmaz
Bir hayalim kalır geriye
Bir de en kötü insanlığım
Ben kalır
Tam yaşamaya başlayacakken
Tam da yeni tanımışken sevinci
Korku geldi sarıldı bana
Atsam da olmaz
Attım desem de
kaçılmaz

Oktay Avcu

Kaçırma güzelliğini

Korkutma beni yaşam
Boğulursam boğulurum
Kaybolursam kaybolurum karmaşanda
Bu hiddetin
Bu coşkunluğun
Bu kararlılığın
Ve üstüme üstüme gelişin
Gelme üstüme yaşam korkuyorum
Gündüz işsizliğim
Açlığım parasızlığımsın
Gece yalnızlığım karabasanımsın
Çıldırtma beni yaşam
Aklım başımdan fışkırıyor
Sövgüler dudağımda gül olmuş
Güller ellerimde sövgü
Aldatma beni yaşam
Bu kavramı odum olası sevmem
İğrenirim
Ve kova beni düşlerimden yaşam
Kaçarsam kaçarım içinden
Düşlerimi yaşamak isterim
Bir koparırsam iplerini kızgınlığımın
Ne tutan olur ne yakalayan
Çıkar gözlerimden çirkinliğini
Güzelliğini ver
Sen yaşamsan yaşanırlığını ver
Yaşanmazlığın sende kalsın

Oktay Avcu

Kaçırmayın beni

Sorun beni tanımayan var mı
Tiksinmeyen var mı adımdan dağlarda
Beni insanlara doğru anlatın
İnsanlardan kaçırmayın adımı
Siz hiç beni mutlu görmediniz
Gecenin ötesinde karanlıklar var hala
Aydınlatın
Ondanım kendimi eşkıyalığa kaptırışım
Dağlara atışım

Oktay Avcu

Kader

Kader kızgınlığını biriktirmiş
Üstümüze
üstümüze atıyor acıları,
yoklukları,
sefaletleri
Tutacak mıyız
Düşmesin kırılmasın diye
banane ulan desem
desemmi

Oktay Avcu

Kaderden beklediğim

Bana dua et
Dua et allahım
Yani bir söz ver geleceğime
Yeter mutluluğuma, sevincime ve başarıma

Oktay Avcu

Kadere inat

Ben kime ne yaptım
Beni niye kim öldürdü
Arabamızı vurdular
Tanısam buraları
Burası dağ başı
Buradan arabalar dolusu insanlar geçerler
Bizde geçtik
Ve geçerken
Bir altında kaldık bir de öldük
Arkasından bir daha
Ölmesekte ölecektik
Yanımda sevgilim olmasa
İnat değil mi ölmeyeceğim
Ama onu da vurdular
Küskünlüğüm oradan geliyor

Oktay Avcu

Kaderim

Telefonunda var
Adresinde
Yine de konuşmak yasak
Arayamam
Konuşurken sevmek
Konuşurken şakalaşmak
Konuşurken okşamak
Konuşurken dokunmak
Yasak telefonda olsa
Gülüşüne dokunmak
Nefesini hissetmek soluğumda
Canım da canımı yaşamak
Kanım da kanımı dolaşmak
Yasak hemşerim

Oktay Avcu

Kaderim öyle

Üç kurban kestim
Adak adamadan
Bayramda değil
Özel bir günde olmasa gerek
Ne yeşil elbiseli çocuklar var
Ne de tertemiz kuşanmış anneler
Ellerimizden tutan yok yani yalnız yürüyoruz
Belki ellerimiz ceplerimiz de
Belki ellerimiz de tespih sayıyoruz
Üçü de koyun
Üçü de aynı boy
Aynı sürünün
Aynı insanın
Aynı derenin suyunu içiyorlar
Aynı meranın otunu yiyorlar
Üçünün de kırmızı kanı aktı
Üçü de çırpındı
Acı duydu
Ve üçüde yaşamıyor şimdi
Allahım beni affedek mi
Üçünü de öldürmedim
Kaderim kaderleri öyle

Oktay Avcu

Kaderim sevdi

Seni ben değil
Seni gözlerim
Seni kalbim
Seni duygularım
Seni kaderim sevdi
O istedi
Sen istedin
Ben asla yok demedim
Dedimse namerdim
Dedimse itim
Ve yine kaderim saçmaladı bugün
Dün beraberken
Dün delicesine aşıkken
Dün vazgeçilmezken
Bugün
Sevimsiz
Bugün en kötü
Bugün istenmeyensin
Ağlayacağım işte oturup
Kaderim şimdi de ağlamamı istiyor
Terk ediyor
Dün gülüyordum

Oktay Avcu

Kaderimden

Anneciğim
Çağır beni yanına
Bas bağrına
Bağlamasınlar gözlerimi
Korkuyorum dövmesinler
Atmasınlar cehenneme
Yakmasınlar beni
Biliyorum çirkinim
Çekilmezim serseriyim
Ama işkenceci değilim
Sorun bakın
Ağlattım mı
Üzdüm mü sevdiklerimi
Aç koydum mu çocuklarımı
Açık bıraktım mı
Biliyorum doymadılar
Doyasıya yaşamadılar
Kaderimden oda

Oktay Avcu

Kaderime diyemedim

Korktum
Kaderime siktir git diyemedim
Korktum
Kaderime karşı gelmedim
Sen demedim
Siz demedim
Ulan demedim
Nereden nereye at diyemedim

Oktay Avcu

Kaderimin oyunu

Kocaman ağzına sığmayan
Gülen yüzüyle
Ve kendinden büyük sevgisiyle
Kırlardan bana doğru geliyor
Omzunda çantası
Kim bilir neler neler taşıyor bana
Renk renk mevsimler var yanında
Karşı yamacın eteğinde görüyorum
Orada ulaşıyor gözlerim
Öyle uzak ki
Yaklaşıyor sanıyorum
Yanılıyorum
Her defasında bir adım uzaklaşıyor
Öyle uzun ki
Yetişemiyorum
Filmlerdeki aktörler gibi
Bir gerçek mutluluk var
Ona şimdiden sevdalandım
İşte benim babam
Hani hep soruyordunuz ya
Tanımadığım
Kaderimin oyun oynayıp
Elinden düşürdüğü
Yanlışlıkla ölen babam
Bu işte

Oktay Avcu

Kaderimiz değil

Sen bir hakikatsin
Ayrılığımız yalan olan
Biz varız ya dünyada
Yaşadıkça
Biz istemedikçe
Ayrılık olmaz
Yaratan da
Yaşatanda biziz bu ayrılığı

Oktay Avcu

Kaderin oyunu

Her sabah seni seyrettim
Sen uyurken
Güneşte ısınır gibi
Sıcaklığını hissettim seyrederken
Her akşam seni doldurdum içime
Ve içimdeki senle uyudum geceleri
Öylesine güzel ve hoştun
Gün boyu özlemlerim çoğaldı
Tesellim bir sabah öpücüğü
Birde akşam
O bile yeterdi
Ama gözlerim gözlerinde olsun istedim
En güzel düşüncelerin
Benim için saklanmasını beyninde
Olmadı
Yine kaderim bana oyun oynadı
Yine de seviyorum
Yine de seveceğim

Oktay Avcu

Kaderin tarifi

Kader hayvanlar içindir
Aklını iradesini kullananda tanrının tasarrufu olmaz
Kader tüketiciler
Tembeller
Başarısızlar içindir

Oktay Avcu

Kadın dır

Her başarılı erkeğin arkasında
Bir fedakar
Bir kabullenen
Bir saygılı
Bir hoşgörülü kadın vardır
başarısızlık huzursuzluktandır
huysuzluktandır

Oktay Avcu

Kafesteki bir ulusun öyküsü

Ne çok severdim gezmeyi
Bağdatı
Basrayı
Musulu
Kapalıyken sevecek değilim seyahati
Bu kafesten çıkarın beni
Burada bu en sevdiğim şarkıyı da dinlemem
Hayır hoşuma gitmiyor kapatın
Kapatın düğmelerini radyonun
Bağlıyken sevmiyorum yaşamayı
Çözün beni
Çözün
Gücüm de yetmiyor
Çıldırıyorum
Ekmeğinizide vermeyin
Pilavınızıda
Dolarınızda sizin olsun
Aç bırakın
Ama bağlamayın
Her gün pirzola
Her gün et değil
Kemikte vermeyin
Ama hürlüğüme dokunmayın

Oktay Avcu

Kahpelerin kahpelikleri

Yolumda işkence
Yolumda ölüm
Yolumda henüz denmemiş silahlar
Yolumda panzerler
Yolumda tanklar
Yine de yolumdan dönmeyeceğim
İnsanlığımdan ödün veremeyeceğim
Yolumda kahpelerin kahpelikleri
Yolumda insanlığımı kıskananlar
Yolumda gerçekleri bilmeyenler
Aysız gecelerin aynısı karanlık
Yolumda tuzaklar barikatlar
Beni yakan insanlara ödüller
Şahidi yok ispatı yok yolumun
Bak yine yolumda yürüyeceğim
Herkese ve her şeye inat
Silahsız, kavgasız, korkusuz
Yolumda asfalt yok
Yolumda hali yok
Devletimin yoluma koyduğu şey çok

Oktay Avcu

Kahretsin ellerimde parmak sayım aynı

Ve yağmur yağıyordu
Kardan beyaz duygularıma
Korunmak aklımdan geçmiyordu
Eriyordum
Sen ihanet etmiştin sevdama
Neyin önemi vardı
Fırtına bekliyordum
Tufanlar saçlarımı bile dağıtmıyordu
Bu nehirler yüzdüremedi kendimden kaçışımı
Yine de yaşamsa bende varım
Ölümse de kaçacak değilim
Ayak seslerini saklıyorum da ne oluyor
Kulaklarımda
Kahretsin ellerimde parmak sayım aynı
Değişen bir şey yoksa da ölçülerimde
Artık bırakıyorum yaşamın birazını
Birazını dediğim hepsini söyleyemediğimden

Oktay Avcu

Kahrımdan öldüm

Gelmedin
Kahırlandım
Bekledim
Yine gelmedin
Baktım gelmeyeceksin
Kahrımdan öldüm
Yalvarmadım
Gururumu ayağının altına
Gururumu ezdirmedim sana
Başımı arı kovanına soktum
Binlerce iğne saplandı beynime
Acı duymadım
Ağrımadı bir yerim
Bir tutam bal kadar tatlıydı
Yine de şurama bir şey oldu
Sonra hastalandım
Yine bekledim
Umutlandım ölüme bir adım kala
Selamın geldi
Sen gelmedin
Bende kahırlandım
Kahrımdan öldüm

Oktay Avcu

Kal sevdam

Gitme sevdam vuracaklar
Gitme sevdam öleceksin
Gitme sevdam olmayacaksın
Gitme sevdam nerdesin
Döngel sevdam özlüyorum
Döngel sevdam yaralıyım
Döngel sevdam olmuyor
Gitme sevdam bu nasıl gurur
Kal sevdam

Oktay Avcu

Kaldı ki

Yıldızlar var
Ay hazır
Nerede öyleyse güneş
Anlaşılmayan
Nasıl bu karanlıkta ışığa çıktık
Bir ödül bile alamadık başarımıza
Güneşe benzemedik
Ondan olmalı
Beklide yetimdik
Ne annemiz vardı
Ne babamız
Ne dayımız arkamızdaydı
Ne hırsızdık
Ne yalan söyleyip yağcılık yapıyorduk
Kişiliğimizi de satmadık

Oktay Avcu

Kalem suresi oktay avcu

Suçlular cinler ve şeytanlardır
Savunma hamleleri
ve haklı çıkarma politikaları
Kişisel arayışlar
Kıskançlıklar
Herşeyi yok sayma ve
herşeyi bir sayma

Oktay Avcu

Kalemimi atıyorum

Bana bir madenci elbisesi
Bir aydınlatma miğferi
Kazma ve kürek beraberinde
Birde maden ocağı gösterin
Yerin yüz metre derininde
Bin metre derininde fark etmez
Ne gönlümce nefesleneyim
Nede gönlümce usanayım
Artık kalemimi atıyorum
Eziyorum düşüncelerimi balyozlarla
Taşlarla taşların arasında eziyorum
Ve bir şekilsizleştiriyorum
Ellerim nasırlı
Yüzüm tanınmaz halde
Üstüm başım işçilik
Kara kurum, ter ve kin
Böyle görmek, böyle görmek istiyorum
Dürüstçe bir bakış hayata
İnsanları düşünmek
Onlar için üzülmekte neyime
Onları sevmekte neyime
Ben atıyorum kalemimi
Atıyorum sanatımı
Atıyorum kendimi
Atıyorum sımsıkı karalıyım
Küsmedim size küsmedim
Atlıyorum işçilerin, madenlerin ve taşların içine
Tarlalarla atlıyorum bahçelere
Ben fazladan bir sanatçıyım
Anladım
Anladım ki atıyorum

Oktay Avcu

Kalk ulan vali

kalk ulan ayağa vali
kalk ulan ben geldim
hiçbirşeyliğimle
bir insan geldi makamına
dinle ulan
aç kapılarını
şöhretim yok
ünüm yok
servetim yok
yinede beni dinle
bir bok zannetme kendini
bende bu ülkenin insanıyım
bir çulumda yoksa üstüne oturacağım
var olduğumu nasıl haykıracağım
yanına gelebildimse bir bildiğim var
ben varım
bu ispatı değilmi insanlığımın

Oktay Avcu

Kalleş ve dürüst

Yani beni Allah göndermedi mi
Ben sevmek için gelmedim mi
Ben konuşmak
Ben gülmek
Ben kazanmak
Ben sarılmak
Ben öpmek
Ve ben tanışmak bütün dünyayla
Ben ben olmak için gelmedim mi
Ve herkes kendisi olmadı mı
Kim farklı kaldı
Herkes birisi değil mi
İyi ve kötü
Güzel ve çirkin
Huylu ve huysuz
Sevimli ve sevimsiz
Korkak ve cesur
Kalleş ve dürüst
Ve bir insan değil mi herkes
Tanrının kulu
Annesinin oğlu ve kızı
Amcasının da yeğeni
Nereye vardı sonuç
Herkesi tanrının yarattığına
Yeni beni Allah göndermedi mi
Bende bir şey yapmaya gelmedim mi
Beni üvey insan mı yarattı tanrı
Özlerini ayırıp

Oktay Avcu

Kalleşçe bir saldırı

Bir akşam sessizliğinde
Faşistçe bir selam verdi
Arkasından silahını ateşledi
İyi nişancıydı
Öldürdü öldürdü sevdiklerimi
Öldürdü benle beraber
O bir sadistti
Korktu korktu ve kaçtı
Kalleşti kalleşçe yıktı beni
Evde karım bekliyor
Ona söylemedim öleceğimi
Ama biliyordu her şeyi
İyi tanıyordu onları
Bir gün diyordum anlatıyordum
Yinede üzülüyorum ki söylemeden öldüm
O şimdi akşam yemeğini de yememiştir
Beni bekler
Beni bekler biliyorum gözü yollardadır

Oktay Avcu

Kalleşliğin kadercesi

Yaşam
Ölüm kadar huzur verici değil
Sevdiğine ve yaşadığına değmiyor
Belki çekici
Cazibesi var
Ama aldatıcı
Ölüyorsun da noluyor
Yine de bakıldığında
Korkunç bir manzaraya benziyor ölüm
İnsanı ürkütüyor
Yaşamsa sevimli görünüyor
Ama yaşandığında çekilmiyor
Zor oluyor
Ağır oluyor
Kaldırmıyor
Bir karıncanın sırtında dünya

Oktay Avcu

Kalmasın

Yüzümde mi kalsın berberin hatası
Ne yapayım
Hatasını düzeltiyorum
Sakalı mı keserek

Oktay Avcu

Kalmayaydım

Yüreğinde yanan ateş
Bir ben olaydım
Ellerinde ilk sıcak el
Bir ben olaydım
Gözlerinde çakan şimşek
Kalbindeki ilk kıvılcım
Bir ben olaydım
Dudağında ilk tebessüm
Bir ben olaydım
Bir ben kalmayaydım
Bir ben biteydim sensiz

Oktay Avcu

Kan kırmızısı

Sen yüreğimi görmedin
Gerbera çiçeği açmış yüreğimde
Kanayıp durur
Görseydin utanırdın
Görseydin kahrolurdun
Görseydin yüreğimi
Yüreğini atardın
Kendini atardın

Oktay Avcu

Kan yerine

Damarlarımda kan değil
Gözyaşı değil
Sevgili dolaşıyor
Şu kırmızı
Şu a, b, c grubu
İnansan da inanmasan da
Yeminler ederim doğru
Bu yüzden bedenimde taşıyorum
Yoksa karanlık demem
Kar demem
Kış demem
Acımam atarım gider bedenimden

Oktay Avcu

Kanadım yoktu yanıldım

Uzak şehirler
Uzak ülkeler
Birlikte yeni bir yaşam
Yeni işyerleri
Yeni evler
Hepsi bir rüyaydı
Hepsi hayal
Hepsi bitti
Uçtu
Kuş değildi
Kanadı bile yoktu
Alışkanlıklardan vazgeçilmiyor
Emekler boşa gitti
Kararlar boşa
Düşler boşa
Ağıtlarım kar kaldı
Üzüntüm
Kaygılarım
Sevinçlerim boşa
Hiçe gitti
Ne oldu uykusuz gecelerime
Verdiğimiz sözler
Yeminler ne oldu
Ah bu sevgi bitmez sandım
Bu aşkta sonsuzluk istedim
Bu benim en güzel sevdamdı
Bu aşkı yaşadım
Hissettim
Boşuna mıydı?
Gökyüzümde bir kuş sandım kendimi
Kanadım yoktu yanıldım
Ve kötü düştüm
Her yerimden yarıldım

Oktay Avcu

Kanarsa kanasın

Tarlalar karpuz
Tarlalar da koparılmış karpuzlar
Ve sokaklar karpuz kanı
Burası çarşı pazarı
Kimsenin iğrendiği yok
Ağladığı da
İnsan kanına benzemiyor çünkü
Köpeğinkine de
Kırmızılar aynı
Çocukların bile aldırdığı yok
Farkına bile varmıyorlar kanadığının
Kanarsa kanasın gibi

Oktay Avcu

Kanayan yaralar benim

Ne kadar mutlu görünsem de
Mutsuzluğumu biliyor tanrım
İçimde acılar patlıyor
Nereden anlayacaksın
Ağlamazsam
Bağırmazsam
Saklarsam
Al canımı tanrım
Bitir acılarımı
Sen bilmezsen
Kim nereden bilecek hergün öldüğümü
Kanayan yaralar benim
Vur hançerini bağrıma
Daha fazla yalvartma

Oktay Avcu

Kandıramadılar

Ya güneşli bir gün
Ya da soğuk bir gecede
Bir sonbahar gününde rüzgâr çalarsa
Dünyayı ıslatan yağmurla kapınızı
Açmayın tanrı misafiri de olsa kapınızı
Belki ölümün habercisidir
Belki ayrılığın
Belki çaresizliğin
Siz acının rengini bilmezsiniz
Bir parça küf kokar
Biraz zindan
Bana sorun anlatayım
Siz yine de açmayın
Kandırın acımasız tanrınızı
Evde yoksunuz
Kandırınız tanrınızı

Oktay Avcu

Kandırdınız

Yarınlar hesap sorar diyordunuz
Sormadı göründünüz ya
Sormadı işte
Kandırdınız

Oktay Avcu

Kanıtla

Saklama güneşini gülün
Suyunu da esirgeme
Solar
Konuş onla
O sevildiğini anlar
Sanma ki anlamaz
Güzel sözler söyle
Tanıt

Oktay Avcu

Kapat öyleyse

Yıldızlara doğru bak
Benden yana sevin
Beni gör
Bulutların çıplaklığında
Ve güneşin yakıcı sıcağında
Beni ara
Bulamazsan
Yani yoksam
Kuğulu türküler söyleyeceğim
O zaman
Aç kapılarını
Geleceğim
Kapat
Karanlığın sızdığı boşluğun çileli günlerini
Kapat
Umutsuzluğun zalim bakışına gözlerini
Ben geliyorum
Bana aç özgürce yarınlarını

Oktay Avcu

Karadeniz halayı

Kelepçemin kilidi
Suya düştü eridi
Hiç mi çözen olmadı
Kolumdaki zinciri
Evvel yarim bir idi
Şimdi oldu ikinci
Eski yarim esmerdi
Yeni oldu sarısı
Oyalayın polisi beklesin
Beklesin mahkemesi
Evlerinin perdesi araladı birisi
Araladı birisi
Nerde kaldı ablası
Nerde kaldı sevdası
Havada kar yağıyı
Yere düşüp eriyi
Havada kar yağıyı
Yeri beyaz boyuyu

Oktay Avcu

Karanfiller açmış ellerinde

Ben hep seni sevmiştim
Gözlerim kör
Rüzgâr dağıtmamış saçlarımı
Ve üşütmemişim
Karanfiller açmış bir sabah
Yanı başımda neler olmuş görmemişim
Bir seni sevmeyi her şey sanmıştım
Oysa hiçbir şeymiş yanılmışım
Biri bir hurda bisiklet sarkıtmış balkonunda
Evini maviye boyamış adam kıskanmışım
Bu sabah erken uyanmışım
Ne karakol basılmış
Ne polis pusuya düşürülmüş
Nede asılsız ihbarlarda bir yurttaş kurşunlanmış
Ne masum bir vatandaş coplanmış
Bir gün batımına vurulmuşum
Hep sana vurulacak değilim ya
Kırmızı ışıkta geçmiş acemi bir şoför
Alkışlamışım
Beni çabuk götürdü iyilik sanmışım
Yayaya çarptığında da yuhlanmışım
Her son durağı çocuk parkı sanmışım
Bir gün sevmediğim birini ispiyonlamışım
Ve sonra aynı işi ben yapmışım
Her güneş doğumunu yaz
Her kar beyazlığını kış sanmışım

Oktay Avcu

Karanlığa alışasım gelmiyor

Kollarımda ilkbaharın müjdesi
Çiçekler baharın habercisi
Ve dudaklarımda güzel geleceklerin sesi
Sarıl bana darılmayayım
Sarılar kırmızılar dünyası
Neredesin leylak
Kınalı kuş
Allı turna
Kör baykuş
Kanadı kırık serçe
Tek bacaklı çekirge
Gözlerimi kör edeceğinize
Öldürsenize
Kolumun birini koparın
Bacağımın birini kesin
Annemden ayırmayın çocukluğumu
Geleceğimi de mutluluktan
Ve beni ayırmayın aydınlıktan
Karalığa alışasım gelmiyor

Oktay Avcu

Karanlığı kovmak geceden

beklerim
gecede doğacak güneşi
git dersen
gidemem
bırakamam
ayrılık ölüm olur
unut dersen
unutamam
gündüzden aydınlığı
geceden karanlığı kovmaya benzer
içimdeki seni unutmak
onun için atamam
yaprağa yeşil olmasın
denize mavi olmasın denirmi

Oktay Avcu

Karanlıklar ışık ister

Aydınlığa ışık tutanlar
Aydınlığa ışık tutmaya ne gerek
Karanlıklar dururken

Oktay Avcu

Karanlıktayım

Sana alışmam
Bana mutsuzluğu öğrettin ya
Daha sevmem
Sarılasım gelmez
Öpmem dudaklarını
Uzatma kollarını
Uzanmam
Sevinçlerim kursağımda kaslı
Bakma güneşinde bana görünüşüne
Karanlıktayım aslında

Oktay Avcu

Karar

Şu anda karakoldayım
Suçum mu
Sorma
Sen çok seviyorsun diye tutukladılar
Sorgum bitti
İfadem tamam
Hakim belki idam verir
Belki müebbet
Sanmam ki beraat desin

Oktay Avcu

Karar benimdi

Seni seçerken
Kimseye sormadım
Terk ederken de sormayacağım
Severken de sormamıştım
Sevmedin diye de sormayacağım
Karar benim

Oktay Avcu

Karar tanrının

Biz hiç suç işlemedik
Nerden günahımız olacak dersen
Hiç iyilikte yapmadık
Nerden sevabımız olacak
Camiden eve evden işe
Yetmeyecek
Cennetle cehennem arasında
Cennete bakıp ağlayacak
Cehenneme bakıp ağlayacaksın

Oktay Avcu

Karda yağmalı kış ayında

Yaprağa dökülmeyin dersen
Sonbaharı nerde bulacaksın
Kar yağmalı ki kış olsun

Oktay Avcu

Karın altında yanacağım

Kuru bir rüzgâr esecek
Yapraklar üşüyecek
Sen üşüme
Bekle beni geleceğim
Şımsıcak kal
İlkbaharda
Ayazda
Sonbaharda
Kışta
Bir zamanında günün
Bekle geleceğim
Gece üşüyecek
Ben üşümeyeceğim
Ay sönecek
Ben yanacağım
Kaçma
Kaçırmasınlar seni
Beni asacaklar
Ölmeyeceğim
Korkma
Çağı aydınlatıp geleceğim

Oktay Avcu

Karınca yuvasına sığar başım

Bazı gün kar yağar saçlarıma
İhtiyarlarım
Beyaz beyaz olurum dururken
Bazı gün hüzünden aklaşır yaşlanırım
On dokuzundan altmışıma basarım
Bazı gün mutluluktan siyahlaşırım
Gençleşir vücudun her zerresi
Övünç dolarım
Bazı gün gururum artar
Onurum dağlar kadar olur
Bazı gün küçülürüm
Karınca yuvasına sığar başım
Bazı gün utanırım
Yerden kalkmaz
Toprağa gömülürüm
Bazı gün iğrenirim kendimden çirkinliğimden
Anamı da tanımam babamı da
Kitabı da kuranı da
Bazı gün insanlaşırım
İyilik yapmak gelir içimden
Herkesi severim
Yaşamı, geçmişi, geleceği
Bazı gün hayvanlığım tutar
Bilmem ki kaç yaşında olurum
Neye benzerim

Oktay Avcu

Karışık şiir

Bir ara aklım gidiyor
Başa alıyorum radyoda çalan müziği
Çünkü karaca oğlandan dizeler dökülüyor kulağıma
Ruhi sunun değişiyle
Aklım karışıyor benimde her bir şeye
Oysa böyle bir şey söylemedi ruhi su
Hepsi uydurmam bunlar
Çünkü ben bir yalancıyım
Doğruya aklım ermez
Ne başa alınır radyodaki müzik
Nede ruhi sunun çıkacağı var radyolarda

Oktay Avcu

Karışıklık

Cesaretimi korkuya borçluyum
Korku cesurluğumun başarısıdır
Korkunun başarısızlığı cesurluğumdur

Oktay Avcu

Karışmasınlar

Bana bırakın beni
Kendim sevdim yaşamayı
İsteyerek geldim
Savaşın yangın yerine
Bana bırakırsanız seni
Daha güzelleşirim
Dolarım
Zenginleşirim

Oktay Avcu

Kariyerim insanlığım

Boyun eğdikmi zulmedenlere
Sustukmu
Korktukmu
kaçtıkmı
Saklandıkmı
Sahip çıkmadıkmı mazlumlara
Bananemi dedik
Ezdikmi güçsüzleri
Ezildiğini gördük görmezdenmi geldik
Kimin neyine
Neyin neyini çaldık
Ağlayan bir çocuğun gözyaşları
parçalamadımı yüreğimizi
uzatmadıkmı elimizi acılara
sevinçlerimizi dağıtmadıkmı
kimden esirgedik aydınlığı
şimdi kariyermi sorulur böyleyken
paramız yokken ve işsizken
çok paralı onursuz mu olmalıydık
kariyermi olacaktı mirasım
bana insanlığım yeter
kimsenin önünde eğilmiyorsam
dimdik durabiliyorsam
karşı koyuyorsam haksızlıklara
hırsızlıklara
zalimlere
zulmedenlere
benim kariyerim sorgulanmaz
benim kariyerim insanlığım
Paramın çokluğu
Zekamın azlığı değil kariyerim
küstümmü küserim
küstürmem
kırıldımmı kırılırım
kırmam
ağladımmı ağlarım
ağlatmam
kendim yaşarım acılarımı
sevinçlerim olursa paylaşırım

Oktay Avcu

Karmakarışık

Eskiler atar
Yeniler alırız
Yeniler yaratır
Eskiler unuturuz
Eskiler satarız
Yeniler aşındırırız
Eskiler yaşatır
Yeniler yaşarız

Oktay Avcu

Karşılaşırsak

Gözlerine bakmazsam
Ellerini tutamazsam
Kızma
Küsme
Üzülme
Gözlerin gözlerimde hapis
Ellerin ellerim de kelepçeli
Senden başkasını sevmedim
Başka ne istersin

Oktay Avcu

Kavgacı değilim

Işıkların arkasından bak
Karanlıkta da
Güzelim değil mi
Aydınlıkta
Başkayım
Çiçekler vardı ellerimde
Onlarda mı karanlıkta kaldılar
Kollarımı kıvırıp aldılar
Şimdi aydınlığa bakamıyorum
Tepemde güvercinler
Seslerini zor duyuyorum
Bana kalleşlik yaptılar
Kavgacı değilim ki
Kime gücüm yeter
Bakmayın iri yarılığıma
Benim gücüm düşüncemde
Bedenimde değil ki
Beni yanlış tanıdılar

Oktay Avcu

Kaybolan trenler

Giden bir trenin arkasından koşmak
Çocukça
Anıları yakalamaksa
imkansız
İmkânsızı başaracağını sanmak
Akılsızca
Anlayacağın İmkânsızı başarmak
ölüyü diriltmek gibi
imkansız
boşuna tutuyoruz güneşi
elimizinde yanacağı belliyken

Oktay Avcu

Kaybolanları saymadım

Yaşam bir buz dağıysa Erciyes ‘te
Herkes gidecek ne kadar üşüse de
Kimi düşecek
Kimi parçalanacak
Kimi tırmanacak en zirveye
Kimi de yolda kalacak
Ve bekleyenler olacak
Bir yangın yeriyse himalaya ‘da
Yine herkes yüz derecede yanacak
Fazlası kimseyi yakmayacak
Kaçanlar da olacak
Kurtulanlar da

Oktay Avcu

Kazanış

Ben gün gelecek asker olacağım
Elime silah
Silahıma mermi isterim
Memleketimi korutmayacak mısınız bana
Bana yasak mı koyacaksınız
Beni nasıl yıldıracaksınız
Cayacağıma nereden çıkardınız
Ben kararlı militanım
Ve benim devrimciliğimde taviz yok
Beni biter mi sanıyorsunuz
Ben bir gider
Milyon milyon gelirim
Yerden biter gibi soyum
Arsız bir kır çiçeğine benzetmeyin
Ben soylu bir böceğim
Ondan mücadeleyim
Vuruldukça kırıldıkça büyürüm
Yeşeririm çoğalırım
Sayım artar
Yani yenemezsiniz boşuna
Boşuna uğraşmayın
Gönlünden kopart güzelim
Kopart kanasın biraz saplantın
Kopart kinini
Alışmaya bak zaferimize

Oktay Avcu

Kelebek olsaydı

benim kanadım yok
olsaydı uçardım
bir günlükte olsa
bir saatlikte
ama geri dönedim
vefalıyım
şimdi insanım
kelebek olsaydım gelmezdim
yani çocuğun olmazdım
düşün neden
kelebek olsaydım diyorum
belki sen olmak istemezdin

Oktay Avcu

Kelimeler

Bütün saatler sana çalıyor
Çalıyor dedimse değiştirme
Bu bir hırsızlık oyunu değil
Sana boşalıyor zembereği saatlerin
Şimdi bunu da yanlış anlarsın
Güneş sana doğuyor
Ay sana batıyor
Batıyor dedimse canını acıtmıyor
Ne söylesem yanlış anlaşıldı bugün

Oktay Avcu

Kelimelere takılıyorum

Bir şiir arıyorum ezberlediğim
Kafamı darma dağın ettim
Eşeledim eşeledim bulamadım
Beynimden kelimelerin hepsini çıkardım
Ortaya serdim masamın üzerine
Güneş sere gibi dağlara
Denize balık, denize martı sere gibi
Yok, hiç biri aradığın değil
Bilmediğim öğrenmediğim bir şiir yazacağım
Onun yoğruluşunu arıyorum

Oktay Avcu

Kelimenin anlamı

Kaymak istiyor canım
Şubatta bembeyaz karın üstünde
Çarşıdan istasyona değil
Bir yaz günü
Balın üstüne sürülmüş
Bir çarşı ekmeği tadında kaymak

Oktay Avcu

Kendi dünyana gir

Bırak
Ağır adım yudumlasın dumanını sigarasının
Nasılsa bitecek zevkine
Bırak
Ağladığın yerde kalsın gözyaşların
Geriye dönüp arama
Unut sevdiklerinin vefasını
Sen yeni bir dünyadasın
Alışmaya bak
Yağmur yağsın ıslan
Güneş doğsun ısın
Bırak herkes kendi eliyle yıkasın yüzünü
Ve yüzündeki lekeyi kendi silsin
Ve kendi kurulasın yüzünü havlusuyla

Oktay Avcu

Kendime

Bir aile düşünün
Baba hırsız
Anne hırsız
Çocuklar hırsız
Kim kaldı çalmayan
Kim kaldı çalamayan
İşte Türkiye bu
İşte gerçek Türk bu
Ben türküm
İşte bakanlar
İşte meclis
İşte devletimin hali bu
İşte memur
İşte işçi
Ne versen hiç doymadan
Üretmeden tüketen
Öyleyse işsize ne kaldı
O ne çalacak
Ben ne çalacağım
Esnafa ne
Köylüye ne
Kızdığım ve korktuğun bu
Ben de türküm
Ben hırsız değil miyim
Biz ne çalacağız
Peki ne

Oktay Avcu

Kendime kızgınım

Canım sıkılıyor
Canım sıkılıyor sebepsiz
Yemek içmek nafile
Bağırmak çağırmakta kabalık
Kibarca canım sıkılıyor
Başkalarına kirlensin yüreğiniz
Küfürler edersem bana küser

Oktay Avcu

Kendime yalan söylerdim

Yalan söyledim kendime
Hiç unutmadım seni
Ve vazgeçmedim senden
oysa her defasında
yalan söyledim kendime
aldattım

Oktay Avcu

Kendimede saygım olmalı iyilerede

İnsanlar kırılmasın diye
Hak etmediği bir şekilde davranırsam
Kendime yaptığım saygısızlığı nasıl izah edeceğim

Oktay Avcu

Kendimi bulamadım

Her gidişin bir daha dönüşü olmayacak
İmkansızlıklar içindeyim
Kendimi bulsaydım her aradığımda
Kaybetmezdim en sevdiklerimi

Oktay Avcu

Kendimi yansın diye ateşe attım

Canımı yaksın diye yanacaktım
Bu ateş ne diye söndürür beni
Kör edip terk edecektim
Kendi ellerimle kendimi vurdum
Kimseye bırakmadım, kıskandım
Çaresizlik bana vurdurur beni
En kör bıçaklarıyla düşmanın
Bu deniz ne diye yüzdürür beni
Yüzme bilmiyordum boğulacaktım
Bu soğuk ne diye kaynatır beni
Sıfırın altında donacaktım

Oktay Avcu

Kendine gel

Başım döndü
Kim fark etti evvela
İlk ben
Son ben
Canım yandığında aynıydı
Dişim ağrıdığında da
Nedense hep ben yaşıyorum acımı
Halbuki başkaları da var dünyada

Oktay Avcu

Kendine sor

Çıkar içindeki sana ait olmayanları
Soyun kendini bul
Seni bul her şeyinde
Çıkar diyorum at
Güzeli bul
Sevdayı bul kendinde

Oktay Avcu

Kendine sorular sor

anne tut ellerimi
anneciğim bırakma
istemeden sen fırlatma uçuruma beni
bu yaşam düşürür beni tut
sarıl korkuyorum
üstümü ört
bu yaşam üşütüyor beni
ama sen bilmeden kirletme güzelliğimi
kanma
benden birşey isteme
verirsem alma
getirdiğim herşeye sevinme
bazen üzül
kendine sorular sor
beni yargıla
ödüllendirme
cezalar ver
ben bir gencim öğrenciyim
nereden buldun de
ben bir çocuğum
hırsızlıkta yaparım
bedenimide satarım
alıcımda çok olur
herkesin ağzı sulanır tazeliğime
bana yaptırma anne
ve yaptığımda mutlu olma
sana bu versiğim hediyeler
bedenimin
bedeli olmasın
onurumun ve insanlığımın
anne beni duy
anne beni anla

Oktay Avcu

Kendini vuracaksan

Yazıktır sana
Bana attığın her taş
Kendini yaralayacaksa
Yazıktır acı kendine

Oktay Avcu

Keşkeler geri getirmiyor

Bende bir gün öleceğim
Dokunmayın
Yakmayın canımı
Sözleriniz kurşun olmasın
Bende bir gün öleceğim kırmayın
Bir gün belki yarın
Belki öbür gün
Belki bugün olacak
Hak etmedimse Aşağılamayın
Küfretmeyin bana
Ağırıma gidiyor
Helalleşin
Belki tanrıda affeder sizi,
Haksızlıklarınızı
Yarın ağlarken kahrolmayın
Keşkeler geri getirmiyor
Düzeltmiyorsa hataları
En sevip sahip çıkmadığınız insan ölecek
Dört imamla giderken
Sen hala onumu suçlayacaksın
Zavallım
Biçarem
Sevgiden anlamayanım
Bende bir gün öleceğim bilesin

Oktay Avcu

Kırmızı saçlı kız

Senin afsunlu gözlerinde kayboldum
Gerçek rengi bu değildi saçının biliyorum
Kaybolmamla da alakası yok rengin
Bulunmamla da

Oktay Avcu

Kırmızıdan maviye

Yani benim canım oğlum
Yani benim aşkım
Yani benim umudum
Yani benim Anadolum
Yani benim ülkem
Yani benim geleceğim oğlum
Sevincim ol
Yani benim gençliğim ol
Düşün sen olmasan ben olur muyum
Toprak
Yağmur
Bulut olur mu
Yani benim aşkım kızım
Seni sevdiğim kadar kimseyi sevmedim
Tanrı da sonra geldi senden
Ahrette
Senin için ölmez miyim
Renk karmaşası gibi bu
Çözülmez kırmızıdan maviye

Oktay Avcu

Kırmızının maviden farkı

her şey
Benim yeşili sevmemle başlar
Ne kırmızı suçludur
Ne mavi ödüllü
Benim sarıyı seçmem ihanetse renklere
Aslında beyazlarda üstün değildir
Ve her şeyin bir sebebi vardır
Ve birileri torpilliyken
Zavallılar hep arkada kalmak zorundalar
İyiyle kötünün karışması da bundan
Fırsatlar tanımıyor beni
benim psikopat olup savaşı seçmem
savaşın üstünlüğünü kanıtlamaz
bir gün biride barışı seçer
yenilirsin bir orduyla bir kişiye

Oktay Avcu

Kısa bir söz

Üzülmenin çaresizliğe hiç faydası olmadı
Yenilgiye de
Olsaydı en çok ben üzülmüştüm

Oktay Avcu

Kısaca ben

Benim bana ihtiyacım var
Yani kısacası
Ben bana muhtacım
Başkasına ne yaparım
Zaten acizim

Oktay Avcu

Kıskanılmayan tek şey

Hiç kimse kıskanmadı
Akıllarına bile gelmedi kıskançlık
Oysa en güzel müziği dinliyordum
En güzel yorumcusundan
Neden kıskanmadılar sanki
Paylaşırken
Sebepsiz miydi
Halbuki ben herkesten çok
Ve en yüksek sesle dinlemiştim

Oktay Avcu

Kış gününde ateşlerde

Tam haziranın ortasındayım
İçimde yağmur yağıyor
Yağmur yağıyor nasıl olur
Harlı ateşe su serpmek gibi bir şey
Patlatırsın moleküllerini atomun
Yakarsın bir kibrit çöpünün alevinde dünyayı
Zemheri soğuğu
ıslanıyorum
Sırılsıklamım
kış gününde ateşlerde yanıyorum
Terk edilmek o kadar kolay değil
İnsanın dengesi değişiyor

Oktay Avcu

Kışın soğuğunda kim denize girecek

Ağaçlarda yerinde duruyor
Kuşlar saklanmış karanlığa
Havuz aynı yerinde
Suyu boşaltılmış
Beleşte desen yüzen olmayacak kışın soğuğunda
Yazın sıcağında kim soba alacak
Ve hangi çılgın balık
Ayılarla oynayacak
Bu bir denge meselesi

Oktay Avcu

Kışlalının anısına

Bir kaşık suda bir karınca
Çırpınıp durur
Nedir ki karınca bir kaşık su
At kendini dışarı
Sana göre nedir
Bana göre çok şey
Tutun parmaklarıma
Kışlalı öldü
Sen yaşa karınca

Oktay Avcu

Kıyma

Köpekler sahiplerini sever
Kalleş de olsa
Kötü de!
insanları iyileri

Oktay Avcu

Kızdığımdan

Sen bir öğrenciysen
Okul dönüşü beklerim
Çalışsan iş çıkışı bir ömür beklerim
Saat verme
Gün verme
Saatlere düşman olurum verirsen
Günlere düşman
Bir defasında Pazar demiştin
Oysa cumartesi verdin kararı
Pazar ben duydum
Şimdi ne günahı vardı pazarın
Ekimin sekizinin yoktu ben yine düşmanım

Oktay Avcu

Kızdırmışsada sevdamı

Uzaktan uzağa sevdalandığım
Rüzgâr kanatlı
Şimdi renk renk peruklar ister
Saçlarının dökülmesine an kala
Hep jöleyle barıştırdığı
Kıvırcık saçlarının
Dalgalarına düşmanlığı
Kızdırmışsa da sevdamı
Boş ver böyle daha güzel zannetsin kendini
Çocukken içtiğim Munzur suyunun
En acı gerçekleri
Sadeleştirmiş düşüncelerini
Ta ki dersim etkinlikleri kadar doğal
Rüzgâr kanatlı arı kız
Uçur beni
Kendine benzeyen kız
Beni sana yakıştır
Onbeşindeyken utanıp sakladığı
Bedelini de kamburluğuyla ödediği
Birbirine uymayan yapışık göğüslerinin cezası
Vücudunun en düzgün bakışlı
Kayısı çağlası gözleri
Ve en şekilsiz dudakları
İncecik sanki çocuk kollarını söksen yerinden
Yerine kimin kolları uyar ki bilmiyorum
Ve dokunmama bile izin vermediği
Çıkık kalçalarının
En ince beline sarılmadan sevdalandığım
Çılgınım ben
Çak şu muhtar çakmağını
Sigaramı yak
Türkü sevdalısı kız
Beni bile az sevdin türkülerden

Oktay Avcu

Kızım yüreğim ağlıyor

Kızım yüreğim sızlıyor
Sen orada acılarla boğuluyorsun
Ve beni bekliyorsun imdatlarında
Ben gelemiyorum yanına
Koşamıyorum yardımına
Güçsüzüm
Çaresizim
Yeniğim
Almıyorlar
Göstermiyorlar
Saklıyorlar seni
Kızım yüreğim bitiyor
Ben bitiyorum
Ama sen bitme
Sen diren
Sen yen
Kızım canımın her yanı acıyor
Seni duymak isterim
Çaresizliğinde sana ulaşmak

Oktay Avcu

Kızımın adı

Bu benim kızım
Benim kızım Çiçekçim
Bu benim çiçekçim
Çiçek taşır bana bahçelerden
Gül taşır her öğün
Adını sorsam bilmez
Rengini sorsam
Sevgi gösterisi olduğunu bilir
Usanmadan yorulmadan
Unutmadan
Sanki görevmişçesine
İstekle avuçlar dolusu
Çiçek kokusu getirir
Kızımın adı çiçekçi

Oktay Avcu

Kızlarımızın yasağı

Denizden utanır kışlarımız
Hiç çıplak ayak yürümediler ya kumsalda
Hiç soyunmadılar dalgalara karşı
Ve göğüslerini paylaşmadılar denizle
Tuzlar sivilcelerinde kurumadı
Boğulmadılar korka kaça
Korka kaça derinliğinde
Boğulurken bağırmadılar
Denizden korkar kızlarımız
Ölüm gibi
Güzelliğini saklar
Denizi yok köyümüzün
Kaçamaklar derlerde de yapılmaz
Birilerinin gözü üstünüzde olur hep
Bizim kızlarımız hiç soyunmazlar dışarıya
Hep kapalı kalır yedisinden sonra
Evde kalmazsa eğer
Bir gün birinin koynunda soyunur
İstese de istemese de

Oktay Avcu

Kibarca

Sosyetik orospular
Ne sanıyorlar beni
Bilmiyor muyum
Sevebilir miyim onları
Kandırabilir mi güzellikleri
Kalbim aldanır mı onlara
Vazgeçtim dünya güzelliklerinden
Onlar doymaz
Onlar aç
Onlar sorumsuz
Sizde orospusunuz
Sizi herkes biliyor
Sizi aşağılıyor herkes
Onlar başka
Onlara laf yok
Onlar güzel
Onların zengin dostu var
Onlar her gece biriyle
Siz orospusunuz

Oktay Avcu

Kiliselerin arasında imam

sınırda bir kuş öter
tel örgülerin üzerinde
kargada olsa gak der
kanarya olsa şakırdar
ama ne yana uçsa gider
ülkeler sınırsızdır
yasak konulmaz göklere
pasaport vize, asker polis
rüşfetçi memurlar
kuş olmak istiyorum
sınırsızlık istiyorum
herkes bilir kanaryanın ötüşünü
anlaşılmak istiyorum
aynı dili konuşup
aynı dünyayı paylaşmak
siyahların arasında bembeyaz bir zenci olmak istiyorum
kiliselerin arasında müslüman
çanlar çalarken namaz kılsamda olur
ortakça yaşamak istiyorum
insanım isteklerim bitmez
bu bir menfaatçi bakış değil
insanım insan olmak istiyorum
herşeyden ve hepsinden önemlisi

Oktay Avcu

Kim bu katil

Girme bebek odama
Bakma yüzüme
Bakma güzelliğini sevmiyorum
Odamda ağıt var
Odamda sancı
Odamda karanlık var benim
Ağıtlarını da dinleyecek değilim
Bende ölüm var
Bende kavga var
Canın ölmek istemiyor senin
Uzak dur yakınımdan
Kim öldürüyor bu ihtiyarları
Kim öldürüyor bu çocukları
Bu gençleri
Bu bebekleri kim öldürüyor annesinin karnında
Kim acımadan öldürüyor insanları
Sen dur bebek
Ben yerine savaşırım

Oktay Avcu

Kim daha çok seviyor

Gözlerimde uykunun en derini
Ve en isteklisi
Sabahı düşündüğüm yok
Atmışım kendimi
Tozun, toprağın, çamurun içine
Ne üstümün kirlendiğini düşünüyorum
Ne yeni elbiselerimin eskiyeceğini
Ne de birilerinin
Şakağıma silahını dayayıp
Asmaya götüreceğini beni
Yılgınım, bezginim, çaresizim
Sinekler rahat bırakmıyor böyleyken
Kimisi kollarımı kemiriyor
Kimisi yüzüme yapışıyor
Birilerinin kovmasını istiyorum
Rahatsızlığımı
Ne bileyim annemin
Öldürüyorum bazılarını
Birinin kanı suratımda asılı
Aslında kendi kanım
Yine de tiksiniyorum
Kalkıyorum
Ezikliğim bir kat daha artıyor
Kollarıma zincirleşmişler yarınımı
Ranzama uzanıyorum
İsteğim yorgunluğumu atmak
Kaldırıp alabildiğine uzağa
Kokusuz, rahat, dürüst bir uyku
Ama yine de rahat değilim
Birileri beni tanımak istiyor
Yüzümde birilerinin soruları
Suratım yazboz tahtası şimdi
Kimileri bir şeyler yazıyor
Kimleri çiziyor
Kimileri karalıyor
Yeniden herkes beğendiğini yazıyor
Korkuyorum
Sırılsıklam
Ter içinde kokuyorum
Memleketimi alıyorum
Sevdiklerime bakıyorum
Hiçbirisi unutmamış
Hepsi eskisinden çok seviyor
Bir daha seviyorum ölmeden
Sarılarak yaşamayı

Oktay Avcu

Kim direnebilir sana

Sarhoş olmadan işkence yapılmaz insana
Evvela kendinden geçmeli
Kişiliğini kaybetmeli
Kimliksizleşmeli
Hafif mayhoşluk yetmez insanlıktan çıkmaya
Bir güzel kafayı demlemeli
Arabesk müzüğüyle meyhanelerde
Bu mesleğin özelliğide burada
Böyle çekilir
Şimdi ne kurşun işler
Ne tank kafana
Kim direnebilir karşında
Beyin durmuştur anlasana
Ne korku kalmıştır
Ne vicdan
En yeni küfürler o zaman doğar
Ve orjinallik kazanır
En çok tutan işkence sitilleri de

Oktay Avcu

Kim haklı

Beklide sen haklısın
Hatta kesin sen haklısın
Ama aşk haklılık tanımıyor

Oktay Avcu

Kim isterse ona

Dine ve Allaha değil
Ama şeriata hayır

Oktay Avcu

Kim kime

Neyi bekliyor bu bekçi
Gecenin öbür ucunda
Hâlbuki biz bu ucundayız
Neyi bekliyor bu karga kuşu
Ceviz ağacının en tepesinde
Ceviz de benim ağaç da

Oktay Avcu

Kim kimi sever

Kaç dünyam var bilmiyorum
Ardı ardına yıkılıyor
Bir dünyam daha yıkıldı
Yıkılsın yıkılası ya
Nasılsa alıştım biraz, alışasıya
Konuşup kendi kendime
Kendime kendim acıyıp
Kendimi kendim sevmeye

Oktay Avcu

Kim özlemez bu gece

Kim elini vurabilir askıda sallanan bir kızın boynuna
Kim sarılıp öpebilir on yıllık bir ölüyü
Ve kim, hangi anne tanıyabilir oğlunun kemiklerini
Paslanmış ve çürümüş, nem tutmuş etler arasında
Kim tanıyabilir ha kim
Kim dokunabilir ölünün soğukluğuna
Kim sımsıcak bakabilir
Gurbetten sılaya bakar gibi
Ve kim korkmaz sabahı bekler gibi ölümü beklemekten
Ve kim korkmaz geceleri karanlıkta
Şimşek çakar gibi patlayışından silahların
Ve on yaşına bile gelmemiş bebelerin üstüne atılan bombalardan
Kim özlemez bu gece sevdiklerini
Kim sallanmaz 3,4 şiddetindeki bir depremde
Ve yine kim istemez salıncakta sallanır gibi sallanmayı
Ve kim kurşunlara açar göğüslerini gererek
Kim eğilmek istemez suratına atılan tokatın acısından
Kim asabilir bir kediyi kuyruğundan
Assalardı ne derdiniz
Ne derdiniz soruyorum
Ya insanı boynundan asana ne demeli
Fala bakmak kolay
Kim bakabilir gözlerini açıp yaralarıma
Kim içebilir zehri sevinerek
Bir bardak süt içer gibi

Oktay Avcu

Kim tanır acının rengini

Şimdi ağlasak
Nereden duyuluruz
Kim işitir sesimizi susarken
Ağıtlar konuşurken söylenmeli
Susarken ağlamak
Susarken konuşmak
Susarken sevmek
Ve susarken hak aramak
Kim anlar güzelim seni
Kim anlar sevdiğini dokunmadan
Öpmek hissetmeden
Susarak susmak
Kim tanır acını
Ve kim eşlik eder kavgana
Şifreni ver gecenin bu saatinde
Ses ver
Kim vurmak istemez seni
Kalleşçe
Kalleş sanarak

Oktay Avcu

Kim usanır

Hiç bu tuvalet taşı yazılmadı
Değersizliğinden olmalı
Kimsenin aklına gelmedi
Kimse film çevirmedi tuvalette
Baştan sona
Belki porno filmlerde oldu
Günün her vakti uğrarız usanmadan
Şikayet bile etmeyiz
Ne işveren kızar
Ne ev sahibi
Hiç bıktığımızda olmaz
Yemek yemek gibi doğal
Utanır soramayız bazen
Üstümüze bile yaparız gecelerde
Oturup hayaller kurarız
Dünyalar yıkar
Dünyalar kurtarırız
Hesaplar yaparız
Sınıflar geçer
Puanlar toplarız
Cezalar alırız saatlerce
Kendimizle sevişiriz
Kendimizi okşarız

Oktay Avcu

Kimdi o

Kalbini çaldım
Açan olmadı
Seni kalbime aldım
Gel anahtarını ver kalbinin
İstediğimde gireyim
İstediğimde kilitleyeyim

Oktay Avcu

Kimdi onlar

Güneşten gölgeye kaçar gibi kaçtık onlardan
Yüzlerine bakmadık
Dua ederek girmediler aramıza
Sepetlerin de neler vardı öğrenemedik
Bize ne getirmişlerdi
Evet ellerinde zeytin dalı vardı
Ve bir güvercin beyazlığındaydılar
Neyimiz eksikti
Onu da bilmiyorduk
Söylemek istediler
Susturduk
Duymadık, duymak istemedik
Onlara bir kalleşlik yaptık
Bir kötülük bir ceza
Birbiriyle en büyüğünden
Altında kaldılar
Şimdi kafama takıldı
Kimdi onlar
Uzaydan gelmediler biliyorum
Bize ne vereceklerdi
Bir şey almayacaklardı belli
Biz aslında gölgeye sığınmak istedik
Ama hata yaptık
Güneşe çıktık
Yandık kap kara
Ve gölge uzaklarda kaldı

Oktay Avcu

Kime istersen

Bugün de mesaj menüsü boş telefonumun
Ben de sanmıştım ki
Yine vefasız çıktın
Tek kelime de yazmadın
Ben sana bir akşam
Bir ömür ayırdım
Sen esirge dakikanı
Olur mu
Sen de biliyorsun olmaz
Herkes de
Denizde balığa sor
Dağda ayıya
Rüzgâra, kara sor
Soğuğa zemheriye sor
Git ahrette zebaniye sor
Çobana sor istersen
Kavalında anlatsın

Oktay Avcu

Kimi sevem

Ben kimi sevem
Seni sevdim unutuldum
Seni sevdim kandırıldım
Şimdi kimi sevem
Seni sevdim küçüldüm
Seni sevdim sensiz kaldım
Seni sevdim kahroldum
Seni sevdim sevilmedim
Ben kimi sevem
Seni sevdim horlandım
Seni sevdim kovuldum
Seni sevdim kördüğüm
Şimdi kimi sevem

Oktay Avcu

Kimi seviyorsan

Üşürsen bir kış günü
Soğuktan
Titreyecek olursan
Ve ısınacak bir ev bulamazsan
Yanıma gel
Evime gir demeyeceğim
Ellerini ceplerine sok
Ve sevdiğini düşün, beni sev demiyorum, kimi seviyorsan onu
Bak nasıl soban yanacak eriyecek
Yeniden çiçekler açacak
Bir bahar gelecek dünyaya
Sen o zaman kırlarda beni bulacaksın
Ellerimde,
Bir karanfil çiçeği
Birde çalı gülü
Yıldız renginde göklerden kopardığım

Oktay Avcu

Kimin kabahat

Çocukken alışmıştım
Oruç tutmaya değil
O sayılmaz
Açlığa
İstemeden
Sevmeden
Zoraki bebekliğimde
Zavallı kadın
Zavallı annem
Çocuksun anlayamıyorsun
Yaşayanlar bilir
Birileri karşısında görürken
Sen körsün
Sen sağırsın
Sen dilsizsin
Senin bacakların yok ayağında
Sen açsın
Parmağınla ağzını kapatıp dudaklarını yalasan
Kimse görmez
Yutkunuyorsun üstelik
Bir şeyler boğazında kalır gibi
İstemiyorsun direniyorsun
Ama çocuksun
İraden çocukluğun istiyor
Söyleyin şimdi ben kime küfredeyim
Kime küseyim
Zavallı anama mı
Kaderime mi
Bozuk devrin
Bozuk insanların
Tamir edilmeyişine mi

Oktay Avcu

Kimler kazandı

Dayadım şakağıma silahı
Boşalttım mermilerini
Vurdum tutsaklığımı
Ne inat ne gizleme
Açıkça dobra dobra
Öldürdüm acıları
Ve köleliği
Sonra da kaçtım yaşamın içinden
Yakalanmadım
Teslim olmadım
Yenilmedim işte yenilmedim

Oktay Avcu

Kimlerdi

Kimse farkında bile değildi üşüdüğümün
Oysa donmaktaydı parmakalrım
Ayaklarım da kopmuştu sanki
Hissetmiyordum
Ağıtlar boğazımda patlamaya hazırdı
Sen de sımsıcağım sanıyordum memleketim
Bu senin nöbetindi tuttuğum
Sense idamlar yazıyordun adıma
Gecede karanlığını beklerdim
Gündüz aydınlığını
Bazen neyi beklediğimizi de bilmezdik
Kapı gıcırdadı
Gıcırtısını
Köpeğin havlayışını
Kedinin miyavlayışını
Astsubay hayrinin de
Namusunu bekledik
Nöbetteyken kaçmasın diye
Doğruysa dedikleri
Masum insanları da vurduk
Bir vehimle
Bu da nöbet işte

Oktay Avcu

Kimliğim var

Burası benim ülkem
Kimse benim sevdiğim kadar sevemez ülkemi
Hele benden çok hiç sevemez
Siz parayla bekliyorsunuz
Maaşınız kadar seversiniz
Ve ancak o kadar korursunuz
Sen karşılığında
Karşılıksız
Kimliğim var benim

Oktay Avcu

Kimse çirkinliğimi görmüyor

Bende çok çirkinim
Ama yüreğim o kadar cesur
Ve tertemiz ki
Kimse çirkinliğimi fark etmiyor

Oktay Avcu

Kimse çözemez

Yalnızlıkta saklıdır biz
Yalnızlıkta saklıyız
Aslında biz biz değiliz
Biz saklananız
Görünmeyeniz
Olmak istediğimiz
Biz
Gücümüz
Düşüncemiz
Hayallerimiz neyse biz oyuz
Kim çözebilir beni
Yanlış anlaşılmasın
Hiçbir yerim bağlı değil
Ne kadar süslesekte
Ne kadar gizlesekte
Biz varız karanlıkta
Kimsenin görmediği
Kimsenin ulaşmadığında

Oktay Avcu

Kimse farkında değil

Yaşamı seviyorsan
Yendin demektir
Yaşamı yenmek için
Onu bilmek gerekir
Tatlıyı sevdiğin kadar
Acıyı da sevmek
Kadercilik değil bu
Varlığını değerlendirmek
Gecekondudan saray yapmak değil
Gecekonduluca mutlu olmalı
Ekmeğine umut banıp
Umudu ağzında ballandırıp
Mutluluğu damağında tatmalısın
Sevilmez biliyorum açlık
Sevilmez işsizlik
Sevilmez adaletsizlik
Ama sevmek gerek bir şeyleri
Sevmeden yaşamak olmaz
Sarı kuşum
Kafesinden kaçan kanaryam
Özgürlükçüm
Sevilmez biliyorum çaresizlik
Ben seviyorum gocunmadan
Çaresizlik içinde çareler üreterek
Küfretmeden olmaz
Severek seviyorum
Severek savaşıyorum
Belki kimse farkında değil sevdalı olduğumun yaşama
Ben farkındayım
Ve siz şaşırmayın
Nasıl sevebildiğime
Tanıyın
Tanırsanız severseniz siz de
Sevdalanırsınız
Zorluklar var
Zulüm var
Çekilmezlik var
Böyleyken hiçbir kötülük yok
Böyleyken her şey güzel

Oktay Avcu

Kimse kızmasın bana

Bende göremiyorum çocuklarımı
Bin yıldır
On bir yıldır
Bilmem ki kaç asırdır
Bana yüz asırdan fazlaymış geldi
He diyemez oldum isteklerime
Cevapta veremiyorum
Bana seslenenlere
Duymuyorum uzaktayım
Kimse kızmasın bana
Duvarları yıksa bile
Karanlığı delemiyor gözlerim
Göremiyorum
Çürümüyor bu demir yığınları
Bu bağnaz düşüncenin insanları çürümüyor
Bir ağıt var, özlem var türkülerim de
Güneşi mi ayırdılar üstümden
Ne gece, ne gündüz gelir odama
Sarılasım var, öpesim var sevdiklerimi
Kırk yıldır hasretim, görmüyorum insanlarımı
Yüz on beş yıldır da memleketimi
Gördüğümde güneş gözümü kamaştırırsa şaşırmam
Sizleri tanıyamazsam da kınamayın
Çirkin görünürse gözüme dünya
Yabancı gelirse yaşamak
Ona da karışmam

Oktay Avcu

Kimse seni yalnız sanmasın

Karsın bir dağ köyünde
Yeni göreve başlamış bir öğretmen
Sınırsız bir aşk yaşamak isterim
Tabi ki sonsuz
Bir defa telefonda karşılaştık
Sen aşkın sesini tanımazsın
Uzaklardan gelir kulağına
Bazen duymazsın
Hassassa duyguların anlarsın
Titreyişinden belliydi yıldızları saymak
Kimseye göstermeden gündüz güneşi paylaşmak
Çaresiz ve sahipsiz bir kızın her şeyine ortak
Ve kimse seni yalnız sanmasın
Ben varım

Oktay Avcu

Kimse sevmesini bilen

Bana bir hikaye anlatır mısın
Ama içinde sen ol
Ben olayım
Barış olsun
Dostluk
En güzeli insanlık olsun
Bütün kadınlar sevmiyor savaşı
Varsın erkekler olmasın

Oktay Avcu

Kimse sevmez çirkinden

Ellerimi sıkı tut
Düşmesin ellerinden
Sıkı sarıl güzelliğime
Kaybolmasın
Kimse sevmez çirkinden
Ellerimi sıkı tut düşmesin
Ellerim şiir yazar
Gün gelir kelepçe takılır
En mutlu gündeyse yüzük
Savaşlarda silah tutar
Barışlarda da uzanır
Ellerime sahip çık

Oktay Avcu

Kimseler fark etmez kaçtığımızı

Her gün aynı saatte biter mesaimiz
Aynı yollarda ayrı hızda yürürüz
Kimsenin olmadığı caddelerde hızlanırız
Koşar adımla atılır adımlarımız
Kimseler fark etmez yorgunluktan kaçtığımızı
Bazen yağmur yağar üstümüze
Islanırız
Suya boğulur elbiselerimiz
Birileri bekler bizi odalarda
Biz birilerini bekleriz aklımız da
Ellerimiz ceplerimizde olur çoğu zaman
Güzel bir artistik pozudur bu
Bazende tespih parmaklarımızı oynar
Seneler geçer böyle
Bırak seneleri ömür geçer
Farkına bile varmayız

Oktay Avcu

Kimsesiz çocuklar parçalanıyor

Depremler oluyor komşuda
Şehir sallanıyor çığlıklarla
Bu korkuya ne dayanır
İstediğin kadar sağlam yap
Yıkılır alt alta
Üst üste acıdan binalar
Ben karnımı doyurmakla meşgulüm
Bir elimde kanalları zapladığım kumanda
Ve diğer elimde hala cinsel isteklerim var
Birde habire tühkü tüh diyorum
Taklalarımı atıyorum
İnsanlar parçalanıyor betonların arasında
Ben sayılarla oynuyorum
Ve okşarken kucağımda bir süs itini
Kimsesiz çocuklar parçalanıyor
Çocuk yurdunda
Her çığlık bir şehri parçalıyor
Her tırnak izi bir tarihi yazıyor

Oktay Avcu

Kimseye

Bir defa dinin sahibi yok
Allahın da öyle
Sahibi herkes
Sahibi kız
Ama kendimiz için
Kendimiz adına

Oktay Avcu

Kimseye görünmeden öldüler

Küçücük bir sivilceyi
Patlatırken yanağımda bir silah gibi
Abartılacak ne vardı bunda
Azıcıkta olsa
Bir ürküntü
Acı duyduğum doğru
Bize göstermeden ölümlere gidenleri de gördük

Oktay Avcu

Kimseyede olmadı

Korkunun bize faydası yok
Korkunun kimseye faydası yok
En cesur yürekle vur beni

Oktay Avcu

Kin ve öfke doluyum

Asker ocağına gidiyorum
Gidiyorum memleketim
Doğduğum köy
Büyüdüğüm sokaklar
Sevdiğim insanlar
Korka korka
Kaça kaça
İstemeye istemeye, gidiyorum
Kin ve öfke doluyum
Gidiyorum
Bir güneşin uzaklığı kadar bile yaklaşmadan
Ağzımı açsam öldürürler
Yumuyorum
Nefretle, küfürler ederek gidiyorum
Ne kapımı kilitlememe zaman kaldı
Ne sevdiklerimle vedalaşmama
Ölüme gidercesine
Yaka paça gidiyorum
Ben bir asker kaçağıyım
Burası da asker ocağı
Soru sorulmaz insanlara
Sevilmez insanlar burada
Sevilsede sölenmez

Oktay Avcu

Kirli bir yaşamın temizlenişi

Kirli bir aynanın karşısında
Kendimi nasıl temiz görmeyelim
Söylermisin
Aynayı mı silmeliyim
Kendimi mi uzaklaştırmalıyım aynadan

Oktay Avcu

Kirli ve kanlı ellerimden utanıyorum

Bana bir mendil verin
Silmek istiyorum yaptığım en kötü davranışları
Kötü huylarımı yakmak istiyorum
Biri bana çakmağını uzatsın
Çekmeyin beni
Bu bir kamera şakası olmasın
Kendim için değil
Yarınlar için
Barış için
Biri bana bir mendil uzatsın
Bir tas su döksün
Kirli ve kanlı ellerime
Utanıyorum
Savaşa dair ne varsa silmek istiyorum sözlüklerden
Biri bana bir silgi versin
Ve kimse kötü kelimeleri öğrenmesin
Silmek istiyorum beyinlerden

Oktay Avcu

Kitaplar allahsızsa

kitaplar sağır
kitaplar dilsiz
kitaplar kör
kitaplar ölü
kitaplar topal
kitapların tanrısı yok
kitaplar allahsızsa
kitaplar vurulmazki
kitaplar öldürülmezki
idam verdiler kitaplarıma
müebbette
topladılar kitaplarımı
yaktılar
yırttılar
sakladılar
hapsettiler
yargıladılar
kitaplar konunşmazki
kitaplar korkutulmazki
kitaplar suskun
kitaplar sessiz
kitaplar bağırmazki
ben yandım
ben bittim
ben yok oldum

Oktay Avcu

Kocaman bahar

Bütün çiçekleri toplayacağım
Kollarım da taşıyabildiğimce
Ağır adımlarla
Onu tanımak
Öpmek için
Babamı da arayacağım
Kırlarda
Biliyorum duyuyor
Ölmekle hata etti
Bizi çaresiz yalnız bıraktı ya
Boynumuz bükük kaldık yıllarca
Halen de acılıyız
Ondan bırakıyorum
Şu toprağın üstüne
Gözyaşlarımı
Çekin şimdi ellerinizi
Çiçeklerimden
Onlar babamın
Hepsini onun yanına sereceğim
Bugün onunda günü
Kocaman oğlu
Küçükmüşçesine ağlamak istiyor
Özlemlerini
Acılarını, kaygılarını bırakıyor sana
Bir dolu baharın içinde
Seni arıyor
Bulabilirse

Oktay Avcu

Kocaman çocuklar

Şunların resmini yapmalıyım
Şu çocukların
Kocaman çocuklar onlar
Çocuk diyorum
Onlar benden büyük
Ben onlardan küçüğüm
Yanıldım yanıldım bir daha
Ben resim yapamam ki
Şiirlerini yazmalıyım o zaman
Ama nasıl çizebilirim dört satıra
Dört satırda dört
Dört satırda dört bin kişi
Dört satırda dört milyon
Ben yazamam onların şiirini
Ressamlar çizsin o zaman

Oktay Avcu

Kocaman oldun deme

Beni kucaklarından atma
Bırakma kaderin kollarına anne
Sende kalayım
Sen üzmüyorsun beni
Her şey olduğu gibi kalsın
Kelebekler uçsun
Çiçeklerime konsunlar
Arılar bal yapsın kovanımda
Çekirgeler zıplasın dağ yarımda
Kocaman oldun deme anne
Çocuk kalmak istiyorum
Hala karanlıktan korkuyorum
Ve yaşamak çok zor ülkemde
Ağlamak istiyorum anne çocukça
Susturma

Oktay Avcu

Kokusu da yok rengi de

Senle güzeldi bu caddeler
Sen gittin ağladı sokaklar
Yokluğunda yastaydı koca şehir
Sensiz anlamı da yok güzelliği de
Kokusuda yok
Rengide bu çiçeklerin
Sen topraktın
Çiçekler açardın ilkbaharda
Sonbaharda eserdin yapraklarında ağaçların
Rüzgardın
Savrulurdun
Şimdi sonbaharda yo
Kışta
Gömleğimde kırmızıydın
Şimdi rengi de yok
Ütüsü de

Oktay Avcu

Kolay değil böyleyken

Benim namuslu bir karım var
Herhalde ben ölürsem oda yaşamaz
Bu bana sevdasından mı, bağımlılığımdan mı
Hayır kendine olan saygısından
Ve kendine olan sevdasından
İnsanlığından
Ve yaşamayı on altı kere bildiğinden
Ustalığından yani
Ve üzülerek söylüyorum
Güvensizliğinden ve güvenmediğinden insanlığa
Kalmadığını tükendiğini bildiğinden
Bağışlayın bağışlayın beni
Bende öyle olmasını istiyorum
Dürüstçe mertçe bir kaçış
Niye mi
O her şeyden önce varlığıyla namuslu bir insan
Tahammülü olmaz herhalde namussuzca yaşamaya
Namussuzca yaşamazsa eğer, başka türlüde yaşayamaz
Ben ona hiçbir şey bırakmıyorum, bırakamıyorum doğrusu
Onunda yemeye, barınmaya ihtiyacı olacak
Kolay değil, kolay değil böyleyken yaşamak
O bildiğim sıska, cılız ve çirkin kadın
Yani karım
Bir daha söylüyorum namuslu bir insan
Namussuzca yaşayamaz
Ve yine biliyorum ki
O namusu en iyi tanıyan ve tanıtan olacak

Oktay Avcu

Kolaymış

Hiç ağlayamam sanıyordum
Ağlarmışım yanılmışım
Meğer ne kadar kolaymış
Zor diyordum
Yalanmışım
Gözlerimden dökülürken tanelerce yaş
Öyle güzel gülüyordum ki içimden
Mutluluğu buldum şimdi ağlayışımla

Oktay Avcu

Kolunu koluma tak yürüyelim

Ceplerimde para yerine
Kalem taşımak isterdim çocuklar
Sizleri resim yapmak
Sizleri şiir yazmak
Sonra şarkı yapmak şiirleri
Kitap taşımak isterdim sizlere
Okumak
Çok okumak
Çok öğrenmek
Çok bilip
Her şeyi bilip
Çok sevmek için
Kanıtlamak isterdim şimdiden
Kimse bilmezken
Kimsenin haberi yokken
Sevginin kurtaracağına dünyayı
Bir kravat isterdim boynumda çocuklar
Yıllarca takınmak
Medenice uygarca
Yağlı ilmek hoş olmadı
Özgür yaşanacak bir dünya çocuklar
Çok değil
Fazla değil
Şimdi kolunuzu koluma takın yürüyelim
Yürüyelim hep bir adımda çocuklar
Dünyayı boydan boya

Oktay Avcu

Komplekslerimin tatmini

Bir defasında amcamın kardeşiydi babam
Sarı otomobilli komik adam
Arkadaşlarıma öyle söylemiştim utandığımda
Komplekslerimin tatminiydi bu
Bir defasında da hizmetçi kadındı annem
Bunu da siz anlayın

Oktay Avcu

Komşunun tavuğu anneme inek görünür

Babam günde 12 saat çalışırdı
İstisnasız,
izinsiz,
istirahatsız
Annem babamın bizle ilgisiz olduğunu söylerdi
Söyledim ya bize hiç zaman ayırmazdı
Günün kalan 12 saatini kendine ayırırdı
Çok mu bencildi
Neden iyi bir baba değildi
Onu bir makineye benzetsem
Hep çalış desem hiç dinlenme
Ne kadar dayanırdı
Ve nerede işe yaramaz olurdu
Tanrının güneşi de 12 saat yanıyor
Bizim evde ekmek iki türlüdür
Yemekte
Babama ayırdığımız
Soğuk ve beğenmediğimiz
Yemeklerden arta kalan
Bölüp parçaladığımız
Birkaç günlük
Herkesin elinin tersiyle ittiği
Sert ve atık ekmekler
Ve kendimizin yediği taze ve çıtır ekmek
Babam sessiz
ve uysal bir insan
Kendinden çok başkalarını seven
Başkaları dediğim önce biz
Sonrasına karışmam
Toplumla ve yaşamla barışık
Bu itirazsız
iyi huylu
yumuşak insanı sevmiyoruz
Annem hep başkalarını örnek veriyor
Arada babamın işe yaramadığını düşünüyorum
Evinin ihtiyaçlarını karşılamak
Harçlıklarımız
okul masraflarımız
Ve rahat yaşamamızın temini dışında
Teyzemlerde de ekmek ikiye ayrılır
Bir eniştemin yediği taze ve çıtır ekmek
Yemeğin en sıcak
en yağlı
en etli bölümü
İki teyzemlerin yiyeceği
Kuru, sert
ve eniştemden arta kalan ekmek
Ve yiyecek
Eniştem çalışmayı çok sevmeyen
Ağzı küfürlü
Dayakçı
Toplumdan kopuk

Kendinden başkasını anlamayan
ve sevmeyen
Sorumsuz
kaba saba bir insan
Biz ailece eniştemi çok seviyoruz
Annem babamın dışında kim varsa
ne iyi insanlar diyor
komşunun tavuğu anneme inek görünür

Oktay Avcu

Konuşmadan gidermiyim

banma konuşma diyorlar
ulan susarsam adamlığım kalırmı
dünyaya bir defa geldim
konuşmadan ölürmüyüm
saklana
sine
ne oluyor kaçakmıyım
korka
çekine
suçlu benmiyim
susarsam
susan bir oktay avcu olurmu,
ben olurmuyum
susan bir şair sevilirmi
ağzımda dilim var
bana konuşma diyorlar
konuşmayı yasaklıyorlar
susarsam insanlığım kalırmı
dünyaya bir defa geldim
konuşmadan gidermiyim..

Oktay Avcu

Konuşmak sığmıyor ağzıma

Bir avuç sarılıyorum yaşamaya
Ağzıma sığmıyor
Dişlerim değil dilimde
Gülücüklerim
Yaşamak sığmıyor dünyama
Yetmiyor koşmak, güvenmek, sevinmek
Özlemek susmak
Konuşmak sığmıyor ağzıma
Yutamıyorum da
Susuyorum o zaman
Beklide susamıyorum
Ondan ağlıyorum
Güneşin ışığı üstüme çarparken
Ondan sevgim uzanamıyor
Güneşe değil hepinize

Oktay Avcu

Konuşsana ustam

Kimdi o hazirandan bahseden
Kimdi karın kışın ortasında güneş yakan
Kimdi haziranı kışa benzeten
Soğuk ve sert bir kış günü gibi üşüyen haziranda
Soruyorum soruyorum
Yüz bin defa soruyorum
Hey hasan Hüseyin bu yana bak
Senden bahsediyorum
Susma
Sen alışkın değilsin kelimelerin boğazına takılmasına
Konuş konuş konuşsana ustam
Sen yine saklamıyorsun bulutların arasında güneşi
Belki yağmuru saklıyorsun
Soruyorum, kimdi küfürlerini üstümüze atan
Farkında değilsin
Şafak vakti elinde pankart
Kaleminde işçi grevleri
Sen de bizdensin
Parmaklarında oynadığın zaman
Avuçlarında sarı bir gül yaprağı
Sana soruyorum
Neydi kaldırmaya çalıştığın taşın altındaki
Ve onlar seni niye engelliyorlardı

Oktay Avcu

Konuşurken kelimeleri unutmuşum

Bu yaşam beni usandırıyor
Televizyondaki filmler
Tiyatroların önündeki afişler
Sokaklarda insanlar
Avare yürüyüşler
Mahallemizden geçen trenler
Habire çıplak avrat resmi satan gazeteler
Bahçemizde oynayan çocuklar
Şu tomurcuk, şu yeşil
Her sabah tavukları kovalayan horoz
Arabaların kornalarından çıkan ses
Usanıyorum yaşarken
Kimini özleyerek
Kiminden nefret ederek
Konuşurken kelimeleri unutmuşum
Kalemimin ucunun kırılışı tam ortasında yazımın
İstediğim gibi olamayışım
Vardiyelerini değişen işçiler
İşte usandırıyor beni
Bu yaşama küsüyorum bazen

Oktay Avcu

Koparırcasına

Belki sen baharlardan yaklaşırsın bana
Ben bir kış günü kadar uzak kalırım
Soğuk ve sert
Ama yine severim
Sonsuz isteklerimle
Koparırcasına tutarım ellerini
Ama sen anlayamazsın
Ama sen bilemezsin
Ondan ne anlamanı isterim
Ne bilmeni

Oktay Avcu

Korkmayın kuşlar

Gökyüzü öyle karanlık ki
Ne desem anlatamam
Bu gece ne var dünyada
Ay mı öldü yıldızlar mı
Yoksa yine mi üzüldünüz sultanım
Kim söyledi küstüğümü
Ben size küsebilir miyim
Dağ başında rüzgârlar ağlamayın
Ağlamayın yine barışacağım
Korkmayın sevgilim ölmedi
Bende yaşıyorum

Oktay Avcu

Korkmayın sürgündeyim diye

Ay bir yanda
Güneş bir yanda
Yaşamak ne güzel uykularımda
Uyandırma uyandırma beni anne
Mutlu yarınlarımdan
En güzel geleceğimden
Uyandırma beni anne
Kandırma bahar geldi diye
Bahar değil, yaz değil, kışın ortasında
Karanlıktayım
Uyandırma anne
Çocukluğumu gördüm rüyamda
Annem vardı babam yoktu
Sevdiklerim kardeşlerim yanımda
Ben bir baharım
Sen bir çiçeksin
Ben geldim
Bahar aç artık
Ay bir yanda
Güneş öteki yanda
Biri gecen
Ötekisi gündüzün
Mutluluğum, sevdiklerim
Yıldızlar gelin oturarak, masamızda boş yer var
Korkmayın sürgündeyim diye, içkimiz çok, kadehlerimiz boş
Meyvemiz var, karanlığımız var
Gelin yıldızlar konuşak, korkmayın sürgündeyim ya
Ay bir yanda, güneş öbür yanda
Çocukluğum hatırım da
Ötelde kaldı gece uykularımda

Oktay Avcu

Korkuların ölümü

Bu gece öyle bir yorgunluk var ki üstümde
Bir de hafiflik var bedenim de
Sanki göklerdeyim
Kanadım var
Karanlıklar da uçuyorum
Gözlerim her şeyi deliyor
Görünmezleri görüyorum
Korkarım bende bir hal var
Ondan korkuyorum
Kapatın pencerelerimi kapılarımı
Yumuyorum gözlerimi
Siz korkularımı

Oktay Avcu

Korkumdan

Dün akşam
Sabaha kadar
Bir gece dolusu sevgi yığıldı
Evimizin önüne
Bir o kadarda çiçek
Ne demek
Bir gece dolusu sevgi
Bir gece dolusu çiçek
Sen yoktun
Parmaklıklar vardı
Ben şimdi nasıl ağlayacağım
Bu kadar çok nasıl öpeceğim geceyi
Ağlamasam da olmaz
Öpmesem hiç olmaz
Geceyi kızdırırımda korkumdan
Sen yoksan özlemlerin oksa
Hasretliğin varsa
Nerde bu bir gece dolusu sevgi

Oktay Avcu

Korkumu bekletiyorlar

Kavgamı buldum
Kavgam şiir yazmak şairce
Ve şiir yazarının şiirlerini okumak
Dünyanın şiirlerini çalmak gizlice
Kimseye göstermeden
Ateş hırsızları gibi
Ve afrikadan amerikaya köle çalar gibi
Kavga mı buldum
Kavgam beynimde patlayan dinamit
Ve bu kocaman kocaman ses
Bu bomba artıkları
Barut kokusu
Gözümü bağladılar
Ellerimide öyle
Korkumu bekletiyorlar
Ellerinde kurşun dolu silahlar
Sıkacaklar bir emir bekliyorlar
Beni vurdular
Beni vurdular silahların sesiyle
Onlar kavgasını bulamayanlar
Aslında beni değil sevdiklerini vurdular

Oktay Avcu

Korkunun tarifi insan

Her zaman aynı hızda koşamazdım
Hızlı koştuğum zaman da vardı
Hiç koşamadığım da
Herkesin karşısında konuşulmuyor
Bazen susturuluyorsun
Kendin bile susuyorsun istemeden
Sen korku de buna
Ben kaçış
Tarifini yapıyorum sana insanın

Oktay Avcu

Korkusuz bir ölüm

Bu yaşadığım günleri de fazladan sayıyorum
Nesinden korkacağım ölümün
Ha on yıl önce bir gün
Ha yüz yıl sonra bir gün

Oktay Avcu

Korkuyorum

Bağlasanız kırardım zincirlerimi
Be nasıl dururdum
Nasıl susarım
Susturmayın sesimi
Susturmayın beni
Bırakın bağırayım
Bırakın duysunlar
Bırakın bilsinler
Seni sevmek kötü değil
Seni sevmek gurur
Seni sevmek onur
Severken kuş olurum uçarım
Dokunsan
Dokunsan kanatlarım

Oktay Avcu

Koşar adım yürürdüm

Şu bebekle hiç oynamadım çocukluğumda
Hiç aklıma gelmedi oynamak
Elime geçtikçe attım
Kaybettim on defa
Yeniden buldular
Tahtadan sapan yaptım
Ok yaptım
Kılıç yaptım
Silah yaptım
Ve en sevdiğim arkadaşlarıma doğrulttum namluyu
Annemi kardeşlerimi vurdum
Hiç babamı vuramadım
Keşke bebeğimle oynasaydım
Şimdi sevgilim kollarımda
Bahar şarkısı söylerim
Şimdi koşar adım yürürdüm
Ellerim parmaklarını çalardı korkuluğun
Ve sen ellerimin olurdun
Şu köprüden yapayalnız geçerdim
Asımlarımı sakınmadan
Bir manga askerle değil
Ellerimle tek başıma

Oktay Avcu

Kovarlar

Mesai harici gel
Sabah altı
Akşam sekiz olsun
Asarlar beni görevdeyken
İş bitimi
Benimken gel ben
Çaldı derler
Hırsız derler
Arsız derler
Onlarınken zaman
Atarlar beni
Kayırmazlar
Kovarlar
Bir de işsiz bırakman beni

Oktay Avcu

Koynuma gir

Durma çık meyhanelerden
Sarhoşları sevmem ben
Suratını da asma
Öyle bakma bana
Kızgınsan dokunma sevgime
Kaşların çatıksa, uzaklarda dur
Niye kızdın
Ne yaptım sana
Yok mutluysan
Dudakların gülümsüyor
Gözlerin gülüyorsa
Gel koynuma gir
Öpeyim seni

Oktay Avcu

Kölelikten imparatorluğa

Tepeden tırnağa savrulmuşuz
Düşüncemiz ve yaşımızla
Başağın savruluşu gibi kabuğundan
Değişmişiz yeşilden sarıya
Ve sarıdan bembeyaza
Ağızda yenişi gibi olmuşuz buğdayın
Bir şeyler çalmışız zamandan
Öğünüşü gibi değirmende unun
Öğütmüşüz düşlerimizde zamanı
Emeğimizi ve ırgatlarımızı çaldırmıyoruz
Kölelikten bir şeyler öğrenmişiz
Ondan karşı çıkmışız köleliğe
Doğarken yüzyılın tecrübesini almışız anamızdan
Ve karnımız doymuş
Yenilenmişiz
Eskiliğimiz kalmamış
Biz uygar olmuşuz uygarlığın yollarını öğrenmişiz
Biliyoruz her bir şeyi

Oktay Avcu

Köleyken özgür ol

Soğukta ateş ol
Karanlıkta ışık
Kendini yak
Kendini ısıt
Kendini ışıt
Kendini aydınlat
Yaşlandığında genç
Çocukluğunda olgunlaş
Bazen zamana karşı
Çağa aykırı
Bazen tanı
Köleyken özgür ol
Hürken de köleliği düşün
Ama köle olma
Kul olma
Çaresizken
Çareler üret
Ürettiğin çareleri
Çaresizlere öğret

Oktay Avcu

Köpeğin dünyası

Rintintin fani dünyada yaşıyordu ne diyorsunuz
Nesi var yaşamın içinde
Sen de yaşıyorsun
Horlaya aşağılaya yaşamı
Rintintin öyle mi
Severek sarılıyor
Üstüne üstlük bir de haz alıyor
Öpüyor bile yaşamı
Şaplata şaplata ağzını
Şen de duyuyorsun ben de şapırtısını
Öyleyse ne farkımız kaldı ondan

Oktay Avcu

Kör birine

Bakar mısın
Bakamam
Çünkü körüm
Göremiyorum

Oktay Avcu

Kör çocuğa

Ey gözleri görmeyen çocuk
El sallıyorum bak burdayım

Oktay Avcu

Kör olurum kendime

Uzaklar yalan söyler
Ve uzaklar hep kandırır beni
Kendi güzelliğimden kaçarım
Uzakları özlerken
Göremem yakınımı
Kör olurum kendime
En kartal gözlerim görmez

Oktay Avcu

Köy hali

Karşı köy de
Ağıt mı var
Göç mü var
Toplamışlar mahalleli uğurlar
Toplanmışlar bizim köylü el sallar
Toplanmışlar aynı evde ağlarlar
Bir yanımda ağıt
Bir yanım sevinç
Karşı köyde sevinçte var
Yasta var
Bütün köylü oynarlar
Karşı köyde düğün mü var
Şölen mi
Toplanmışlar
Davul çalar oynarlar
Halaya kalktı gızlar
Zurnaca nerde gezer
Haydin bizde oynuyah

Oktay Avcu

Köylüyken

Ellerim hamur kokardı
O zaman
Ayaklarımsa çamur
Şimdi ellerimde yok
Ayaklarım nerede

Oktay Avcu

Kravatım da olmasa

Ben de dilenmeye başlasam
Ben de avuç açsam
Bana da üç beş kuruş verecekler
Dilenciden çok iş yapacağız nerdeyse
Utanmasam
Kravatım da olmasa
Sıkılmasam yani beş paralık onurumdan
Yamalı ayakkabılarımız
Köselesiz derisiz
Yıllanmış ceketimiz
Liyme liyme gömleğimiz
Kravatımız da olmasa yakasız mintanımızda kaldırıp çöpe atasım geliyor kendimi

Oktay Avcu

Kucakla

Ben balık sandım denizde
Sevmeyi
Kum sandım
Kıyıda yumuşacık
Sıcacık
Ayaklarımı okşayan
Gökyüzünde mavi sandım sevmeyi
İçimi gıdıklayan
Su sesi sandım
Ruhumu okşayan
Başarının verdiği haz sandım
Kazanmak gibi
Yanıldım mı
Sevecenliği sandım
En gaddar insanım
Bir çocuğu kucaklaması gibi
Ve bir kuş yuvasında
Yumurta sandım meyveyi
Ötmeye hazır
Uçmasını bilmeyen
Açmaya hazır gül sandım

Oktay Avcu

Kullanırsan

Sağırsan gözlerin var
Gördüğünü
Körsen kulakların var
Duyduğunu
Kolsuzdan bacakların var
Yürüdüğünü
Dilsizsen
Beynin var
Okuduğunu
Anladığını
Sen militansın
Neyin varsa olanı
Neyin varsa onu
Olanı kullan

Oktay Avcu

Kuntadan kalma

Belli
Yorgunluğu bitmeyecek işçinin
Yılgınlığı
Ezikliği de
Ve köleliği
Sırtında hep kunta kinteden kalma acı
Ve kuntanın sırtındaki kırbaş izi
Kamburluğu esirliğin
Ve yaşadıkça korkusunu taşıyacak

Oktay Avcu

Kural bu

Yaşlılara aşk yasak
Gençlere sevişmek
Çirkinlere sevilmek
Şişmanlara güzellik yasak

Oktay Avcu

Kuralı var

Annemi toprağa gömdüler
Bugün ağlıyorsam
Yarın güleceğim biliyorum
Ağıtlar yakıyorum bugün
Yarın gülücükler satacağım
Unutulmaz biliyorum
Ama yaşam sürüyor

Oktay Avcu

Kuran ı kerim mealleri oktay avcu

Alak suresi
Ve yarışa sokuyor
Korkutuyor zebanilerle
Sevgiyle yaklaşmak yerine
O alnı sürteceğiz diyor
Baskıcı ve zalimce bir inanç oyunu
İkna yok
ikram yok sevgi yok

Kalem suresi
Suçlular cinler ve şeytanlardır
Savunma hamleleri
ve haklı çıkarma politikaları
Kişisel arayışlar
Kıskançlıklar
Herşeyi yok sayma ve
herşeyi bir sayma

Müzzemmil süresi

Allahı ibadetle kendinize borçlandırın
Utandırın onu
Ödünç verin
Alacaklı olmak herdaim güçlü olmaktır
Ve allah size karşı şefkatli
ve esirgeyici olacaktır

Fatiha suresi

Zenginliğe mala mülke özeniştir
Azın çoğa değişimidir
Fakirliği aşağılamadır
Doğru yol neresidir
Dosdoğru giden yol ne demektir
Biri bana dosdoğru giden bir yol göstersin
Doğru yürürsen bütün yollar doğru gider

Tebbet suresi
Bir beddua
Bir kin
bir intikam
bir öç alma ve sevinç
tanrı bu kadar küçülmez ve kişilerden öç almaz

tekvir suresi
o diri diri gömülen kız çocukları
hariç

ben yazsam herkes deli der
meczup ilan edilirdim
alaya alınırdım
iyiki ben yazmadım.

Ala suresi

Ne hoş
ne ala
hepsi insanlık için
hepsi umut
hepsi

leyl suresi
en kısa anlatımı
paylaşmak
ve olmayana vermek
olduğu kadar vermek
vermediğinde cezalanmak

fecr suresi

geçmişten
yaşananlardan örnekler verilirken
gelecekten
olacaklardan
yaşanmamış olanlar
ortada hiç görünmüyor
duha suresi
gereksiz
anlamsız kelimeler bir araya getirilmiş
uyaklanmıştır
yetimi örseleme
yoksulu azarlama
bölümü cezp edici ve yol göstericidir

inşirah suresi

mani şeklinde yazılmış
mesaj içeriği az

Oktay Avcu

Kuran ı kerim mealleri oktay avcu şair şiir düşünürü

Alak suresi
Ve yarışa sokuyor üstad
Korkutuyor zebanilerle
Sevgiyle yaklaşmak yerine
O alnı sürteceğiz diyor
Baskıcı ve zalimce bir inanç oyunu
İkna yok
ikram yok sevgi yok

Kalem suresi
Suçlular cinler ve şeytanlardır
Savunma hamleleri
ve haklı çıkarma politikaları
Kişisel arayışlar
Kıskançlıklar
Her şeyi yok sayma
ve
Her şeyi bir sayma

Müzzemmil süresi

Allahı ibadetle kendinize borçlandırın
Utandırın onu
Ödünç verin
Alacaklı olmak her daim güçlü olmaktır
Ve allah size karşı şefkatli
ve esirgeyici olacaktır
taraf olacaktır
kaldıki Allahın böyle zaafları olmamalıdır

Fatiha suresi
Üstat nimet verdiklerinin yoluna derken
Zenginliğe,
mala, mülke özenmiştir
Azın çoğa değişimidir
Fakirliği aşağılamadır
Doğru yol neresidir
Dosdoğru giden yol ne demektir
Biri bana dosdoğru giden bir yol göstersin
Doğru yürürsen, bütün yollar doğru gider
Bütün yollar doğrudur

Tebbet suresi
Bir beddua
Bir kin
bir intikam
bir öç alma ve sevinç
tanrı bu kadar küçülmez ve kişilerden öç almaz

ve o ateşle yanmaz

tekvir suresi

üstat espri yapmış olmalı
o diri diri gömülen kız çocukları
hariç
ben yazsam herkes deli der
meczup ilan edilirdim
alaya alınırdım
iyiki ben yazmadım.

Ala suresi

Ne hoş
ne ala
hepsi insanlık için
hepsi umut
hepsi sevinç

leyl suresi

en kısa anlatımı
paylaşmak
ve olmayana vermek
olduğu kadar vermek
vermediğinde cezalanmak

fecr suresi

geçmişten
yaşananlardan örnekler verilirken
gelecekten
olacaklardan
yaşanmamış olanlar
ortada hiç görünmüyor
Uzakdoğu yok
Arabistan var,çöller var

duha suresi

gereksiz
anlamsız kelimeler bir araya getirilmiş
uyaklanmıştır
yetimi örseleme
yoksulu azarlama
bölümü cezp edici ve yol göstericidir

inşirah suresi

mani şeklinde yazılmış
mesaj içeriği az

asr suresi

tam bir çelişki yumağı

bir biriyle alakasız olsada
3. madde de insani kavramlar öne çıkıyor
Hayır, barış, sabır ve hak kavramları kullanılıyor

Adiyat suresi

Tanrının kavramları
Kelimeleri
bu kadar basit
bu kadar sıradan
Bu kadar zavallı
Bu kadar fakir olamaz
Bu kadar aciz olamaz
Kuranı kerim bir beddua yumağımı?
Anlamsız kelimelerin uyaklandığı.

Kevser suresi

Üstadım nelerde neler demiş
Beklentiler içinde yazılan
Ben sana verdim sende bana ver anlayışı
İyilikse karşılıksız olmalı
Buradaki karşılıklı menfaat alışverişi
ticari bir bakış yaşama

TEKASÜR SURESİ

Üstadım almış kılıcını gidiyor
Gözdağı ve uyarı dolu
Kelimelerin anlamlarının üstüne basılarak
Tekrarlanarak inandırıcılığının artırılması sağlanmış

Maün süresi

İnanmayanların gaddar olacağı aşikar değildir
Onlarında vicdanları varsa
Her şey burada başlar ve burada biter
Alakasız söylemler devam ediyor
Bir yanda inanmayanlar haksızca eleştirilirken
bir yanda sahte ibadet yerden yere vuruluyor

kafirun suresi

üstadım ne bu hiddet
tam bir muammasın
bir yanda çağrı var
bir yanda kaçış
bir yanda öteleme
bir yanda aşağılama

fil suresi

vay üstad
ne hikayeler ne hikayeler
boşa koysam dolmuyor
doluya koysam almıyor

felak suresi
vay üstad
sendemi korkardın
sendemi inanırdın muskaya, üfürüğe
göze, nazara
inanırsan sığınırsın
inanmazsan sığınma ihtiyacın olmaz

nas suresi
vay üstadım vay
cinler, şeytanlar parsellemiş dünyayı
haberimiz yok
neden kovmadın
neden onlara bıraktın alanları

ihlas suresi
üstadımdan tanrıya övgüler
isa öyle demiyor
neyin yarışı bu üstad
kim yarışıyor onla
yada kim yarışabilir

necm suresi
gökte ve yerde var olanlar allahınsa
bunu kulları ödüllendirmekte kullanıyorsa
fakirler her zaman kötü
zenginler her yerde iyi demektir,
yaşam tarzı bunu anlatır
güzellikler zenginlerin
bir yerde kuşkuları yok ederken
ustaca seçenek bırakmıyor

abese süresi
kahrolası insan ne kadarda nankördür derken
bir yanda hakaret
bir yanda nefret
bir yandan güvenmiyor yarattığına
onu spermden yarattım diyor
sanki diğer canlılar farklı yaratılmış gibi

kadir suresi
bin aydan daha hayırlıdır bu gece
bin ayda kaç defa bu gece var hesaplamamış üstad
bu hesabı yapsaydı böyle bir matematik olmadığı anlardı
ve bu yorumu yapmazdı

şems suresi
Allah ın gazabını ve cesaretini gösteriyor
O günün en önemli ulaşım araçları olan develeri koruma kollama
Su içme hakkı diyor
Vay üstad
Bu gün olsaydı otomobiller ve akaryakıt olurdu

Büruc suresi
İnsanların öldürülüşüne gebertildi kavramıyla aktarması
duygularıyla bir sevincin anlatımının yaşanması
bir intikam yemini gibi öne çıkarılmaktadır.
Bir şizofrenik ve
Psikoloji bozukluğunun belirtisidir

Tin suresi
Üstad tanrı için
yargıçların en güzel hüküm vereni desede
ben en adili olmasını isterdim
yersiz ve zamansız verdiği tüm kararlar bunun kanıtıdır
dedesinin haksızlığını torunundan
babasının ibneliğini kızından çıkartıyor.

Kureyş suresi
Bir kabileye bir aşirete muhtaç
yardım bekleniyor
Bir bölgeye hitap ediliyor
Tüm dünyaya açılınmıyor
Kısır bir döngü
Kapsam alanı çok kısıtlı

Bakara suresi
Burada üstadın eksiği
İnkar edenler
İnanmayanlar için
İkna yolunda bütün kapıları kapatıyor
Gözleri perde. kalpleri ve kulakları mühürlenmiştir diyor

Bakara suresinde tanrıiyı hayvanlarla yarıştırıp, hayvanları, sığırı bırakın bana inanın demesi
Ve kendi dışında ne varsa aşağılaması yerine sadece kendiyii anlatıp tanıtması daha doğru olurdu, üstat burada yanlış bir yürüyüş yolu seçmiştir
178. ayet öldürmede kısas farz derken, başka bir ayetinde benim verdiğim canı ancak ben alırım diyerek bir çelişkiler yumağı ortaya koymuştur
Doğanın ve yaşamın kanunu olan savunma duygusu vurgulanırkende 191. Ayette yine barizdir. onları nerede yakalarsannız, görürseniz öldürün derken aynı ayetin sonunda size saldırırlarsa öldürün diiyerek anlam düzeltilmiştir. Ve katliamların bir nebze önüne geçilmiştir.. 217. Ayette fitne öldürmekten daha büyük bir günahtır derken cinayetlerin kapısını açıyor. Ve meşrulaştırıyor

Ali İmran suresi
Üstat burada çok zalim
Allah intikam alıcıdır diyor
Zalim ve zulmeden gaddar bir tanrı
Ve çocuklar ateşin yakıtıdır diyor
Böyle cani bir tanrıyı seversem
İnsanlığımdan utanırım
Korkup sakınanlar için diyor,

cennet vaat ediyor.
sevip inananlar için diyemiyor

nisa suresi

Bir mümin bir mümini öldürürse, mümin bir köleyi azad etmelidir. Peki bir mümin mümin olmayan birini öldürürse sorun yokmu üstad. Şimdi kölede kalmadı, ara dur, sor dur. Mümin Köle bulamadın, vay haline. mümin olmayanda olmaz. zenginsen kölende çoksa bak keyfine, sevmediklerini öldür, köleleri bağışla, vay tanrım. Hele birde psikopatsan, Hiç olmazsa iki ay oruç tut yeter, iyiki hukuk var, iyiki vicdan var, iyiki ahlak var, 56. ayet derileri cehennemde döküldükçe yenileyeceğiz, aynı acıları tekrar tekrar yaşatacağız diyor, zulümden, acı çektirmeden, işkenceden zevk alma, haz duyma tekrar tekrar yaşatarak 88. Ayet umutsuzluk ve iknayı reddediyor. 89. Ayet ise sana inanmayanı öldür derken tanrıyı bir cani katliam meraklısı olarak gösteriyor. Böylemi olmalı üstat iyi ibir tanrı. 90. Ayetle çelişkier devam ederken. Bu defa size onları öldürme yetkisi verilmemiştir diyor. 101. ayet dünyayı ikiye bölerek inananlar ve inanmayanlar olarak kutuplara ayırıp dünyayı kan gölüne dönüştürme çabası sarfedilmektedir. İnsana insan olarak bakmak yerine inanan ve inanmayan olarak bakarak yanılgılar başlatılmıştır. Üstad 140. Ayetle çok zeki ve çevik bir hamle yaparak. Zayıfladığın anda, yenileceğini anladığında geri çekil yoksa düşüncelerin değişir diyerek başarının yolu açmış ve doğrudan kaçmanın yolunu bulmuştur.ve seçmiştir, tartış ikna et dememiştir, ikna olmaktan korkmuştur.

Maide suresi

33.ayet kim tanrıya karşı gelirse ayak ve ellerinin çaprazlama kesilmesi, ilkelliği ne allaha nede kitaba uymamıştır
Yine 38. Ayet hırsızlık yapan birinin ellerini kesin talimatı üstada yakışmamıştır ödeşme zihniyeti hoş kaçmamıştır, bir yanda bağışlayandır derken diğer yanda intikam

Araf suresi
Kalleşçe diyor 4. Ayet gece yatarken gündüz uyurken nice kentler katlettik üstat, gece adamın evini bastın 5. Ayette biz zalimlermişiz dedirttin, yalvarttın hoş olmadı üstat,. 13. 14. 15. 16. 17Ayette Tanrıyla iblisi tartıştırmak uygun düşmemiştir. Ve tanrı iblis denilen mahluka yenik düşürülmüştür. 22. Ayet çirkin yerleri derken insanın bütün uzuvları zarurettir 40. Ayet beni çok şaşırttı, hiçbir mantığa dayandırılamayacak devenin iyne deliğinden geçmesi sözü komik ve aldatıicıdr.116. ve 117 ayette sihirbbazları musayla yarıştıran üstat musanın galibiyetiyle bu oyunu bitiriverdi, ama bunlar gerek varmıydı. Asasıyla herşeyi gözler önüne serdi. Bravo demek kalıyor banada. 136. ayet onları yani inanmayanları denizde boğduk yani katliam yaptık derken üStat bir suçu üstlenmektedir ve tyanrının zalimliğine kanıt göstermektedir.186. ayet allah kimi saptırırsa onu yola getirecek kimse yoktur diyor, peki üstat allah neden saptırıyor, allah böyle bir kötlüğü neden yapsın kullarına diyorum

enfal suresi

Birinci ayetinde, irkildim. İnsanlığımdan utandım.Tanrının kitabında savaşlarda yağmacılık ve ganimet paylaşımı ele alınıyor, vurgunun 5 te birini resul e yani Muhammede bağışlamak şartı ile izin veriliyor. vay tanrım vay. Ben bu tanrıya savaş açarım. Vurgunda yapmam, yağmacılıkta, ganimette vermem. 22. Ayet çok ilgimi çekti hayvanların en kötüsü sağırlar ve dilsizlerdir derken tüm özürlüleri aşağılıyor ve onların

bunu hakettiğini iddia ediyor üstat, allahı aşağılıyor farkında olmadan, yerin dibine sokuyor. Ve 23. Ayetle aşağılamalar devam ediyor, allah onlardan bir hayır görecek olsaydı diyor, menffaat ilişkilerini öne çıkarıyor nedendir.28. ayette çocuklar ve mallar aşikarca tehdit edilip gözdağı veriliyor 29. Ayette iman edenlere, korkanlara, tanrı suçlarınızı örter diyor, ey muhammet tanrı tarafsız değilmidirki, inanmayanların suçlarına ceza, inananların suçlalrına ödül verecek.30. ayet allah tuzak kuranların en iyisidir diyorsun, koruyanların desen daha yerinde ve daha doğru olur, ama bana sana cümle kurmayı öğretmek düşmez.65. ayet müminleri savaşa davet et diyor. Üstat allah savaş delisimidir her fırsatta savaş istiyor, öldürün diyor, bire on diyor, ve 66. Ayette yine matematik zayıfladı, nedendir. rakamlar bire ondan 2 ye bir e düştü güç. Zayıfladı

kuranı kerim yeniden üzerinde çalışma yapılmalı ve yanlışlar düzeltilip, eksikler tamamlanmalı, güncellenmeli muhammedin eksikleri tamamlanıp fazlalıkları atılmalı, yokas müslümanlık dini sırasdan ve basit özelliği olmayan bir din olarak tarrihteki yerini alacaktır, muhammet iyi ibir yazar oalrak günümüze kafdar yaşamıştır, dünyanın neredeyse en çok kabul gören yazarıdır, en çok okunan kitapların başında gelmektedir, ve peşinden en çok yürünen inandırıcı olanıdır. Çok okunmuştur, çok kabul görmüştür, iyi bir yazardır.kitapları en çok satılmışlarda birincidir. Çok tartışılamamıştır. Buna imkan sunulmamış, kendini ve tanrıısını tartışmalardan uzak bırakarak ve tartışmalara kapatarak yanlışların bulunmasını engellemiştir. Ve bu kadar uzun bir süre ayakta kalmış ve güçlü olarak yaşamıştır,. Kuranı kerimin başından sonuna İnsana hiç insanlık cephesinden bakılmıyor, ve bakamıyor muhammet ve tanrısı, bakış açısını çok dar tutmuş inanan ve inanmayan oalrak sınırlandırmış. Ben öyle bir tanrı isterimki hiçbir zaman kötülerin ve zulmedenlerin yanında yer almamalı, muhammedin tanrısı hep taraf tutuyor, müminlerin yanında oluyor, hiç iyileri savunmuyor. Dürüstleri şereflileri korumuyor. Mümin olsun yeter, ganimet paylaşıyor, ganimet paylaştırıyor, yazıktır yağmacılık haram demiyor, diyemiyor, derse başına gelecekleri biliyor, kimse muhammedin peşinden yürümeyecek. bu konuda zeki kurnaz ve ikna edici, haramilerde öyle imiş. Zorbalarda, bugünkü çetelerde. Mafyalarda.

Tevbe suresi

Tanrı kullar arasında mahalle kavgasına başlamış, diktatörlüğünü ilan eder burada muhammet ve tanrı. fitne fesat yoluyla haram aylarda inanmayanlara ölüm fetvaları yağdırmıştır. Bu emirlerki cenet kapıları gösterilerek verilmiştir. Cahil arap halkının koşulsuz ikna olup uyacağı emirlerdir. Çünkü bu emirlere aynı zamanda zenginliğin, yağmanın, korku salmanın, baskının önünü açmaktadır. insanların tam arayıpta bulamadığı bir liman ve sığınaktır, din için öldürdüm, allah için öldürdüm.kafirdi, murdardı,kelimei şehadet getirmedi, kulağa ne kadar hoş gelmiştir bu iğrenç kelime asırlarca, şimdi insan olanın iğreneceği, ve tiksineceği, bir kelime, şimdi hayvan kalanların, insanlığa erişemeyenlerin kabullenip, hala uygulayabileceği bir tahrik. Çok şükürki hukuk kuralları var. Hukuk var yargı var, ve insan beyni gelişti. Belli alanlarda sabit kalanları saymıyorum, 42. Ayette muhammet tanrısını açıkça ele vermiştir, o sefer yakın ve kolay bir ganimet olsaydı diyerek sizi gidi ganimet avcıları sizi. Sizi gidi zulmerdenler ve soyanlar.106. ayet savaşa katılmayanların affı ertelenmiştir denilliyor. Bravo muhammet onlarıda elinde tutmayı başarıyorsun, hemen ceza alırlarsa

biliyuorsunki onları kaybedeceksin ancak bbeklemeye aldığında bir şansın daha var. Vay be 111. Ayet allah müminlerden cennet vaadiyle canlarını ve mallarını satın almıştır diyor, bir menfaat çıkar bağlantısı ve alma satma ticaret. Böyle bir tacirdir muhammet.

Oktay Avcu

Kurbağaların gülümseyişi

Biz şairdik
Şiirler yazardık
Dünyanın güzel kelimelerini birleştirip
Bildiğimiz ne varsa yazdık
Öyleye ya ne yazacaktık başka
Bize müebbet verdiler
Hak etmedik
Neyin cezasıydı bu
Boğazımızda kaldı sorular
Beynimize hapsettiğimiz düşüncelerin serbest kalışının mı
Birilerini övmeyişimizin öcü müydü

Oktay Avcu

Kurşuna yasak yok

Dikenlerin arasında şimdi
Kaldırıp attılar
Mayın yüklü toprakta
Uzanıp alacağım
Kurşunlar korkutuyor
Kanım akar vurulurum da
Şu sehpa
Şu sevdiklerimden ayrılmak korkutuyor
Mehmetin elinde mavzer
Parmaklarında tetik
Islıklarında korkusuzluk
Nişancılık desen o biçim
Ve rüzgarın arasında boşluk var
Kurşuna yasak yok
Tel örgülerin arasından bile geçiyor
Mayın tarlalarından
Kuşlar gibi uçuyor
Ama kuşlar kadar sevmiyorum
Herhangi bir yerimi
Cigerlerimi ya da beynimi
Belki sağ omzumu
Belki sol bacağımı
O zaman
Sol kolumla tutmak istersem
Kim bilir onu da koparırlar
Benim canım diye yasak mı koyacağım
Vurmayın yeter diyemem ya
Eğilecek miyim kurşunlarınıza
Ayaklarımı uzatabilsem
Mayınlar tehdit ediyor
Bir yerimi koparacak
Bedenimi gövdemden ayıracak
Havada uçmasını bilmiyorum
Kanadım yok
Yıldızlarım uçuyor orada
Ben buradayım
Şu kaç yüz metrelik toprak
Sevgilerimi kopardı
Memleketimin çocuklarını göstermiyor
Islık sesleri gelmiyor kulağıma
Burası bizim çobanların duvar güttüğü dağ değil
Güllerimi kopartamıyorum
Koklayamıyorum
Takamıyorum saçlarına sevgilimin
Sunacak sevdiklerimde yok
Kendim içinde uzanamıyorum
Tam uzatıyorum ki elimi
Bir keskinlik sinsice yaklaşıyor
Çocukluğum sevdiklerim geliyor aklıma
Aklım orada kaldı
Alamıyorum
Geri çekiliyorum

Korkuyorum
Kaçıyorum
Ama nereye kadar kaçacağım

Oktay Avcu

Kurşunlara dizmeliyim inancımı

Kör bir tanrı görmüyorsa beni
Sağır bir tanrı duymuyorsa
Kurşunlara dizmeliyim inancımı
Yazdırmalıyım söyleyemediğim
En okunmaz karşı koyuşları
Ustaların emrindeki çırakları kırmadan

Oktay Avcu

Kurula insanlığını

Yağmurlu bir günde
Bütün kötülükleri yıkadımsa
Ve kurutmadan giydimse üzerime
Yine bulaştı biliyorum
Onun için de kirli kaldım
Hiç tertemiz olmadım
Keşke en mavi denizine girseydim bir
Ve hiç çıkmadan kurulasaydım insanlığımı
Ama güneş de yoktu
Ve mavilik bir şeyi değiştirmiyordu
Ve ayaklarım çamurda yere basmıyordu
Sıcak kum ve havlu da yok
Nasıl kuruturdum kirliliğimi
Bir yolu varsa insan olmanın
Kaf dağının ardında mı
Formülü nedir

Oktay Avcu

Kurumuş ekmekleri yerken oktay avcu oktay avcı malatya mersin şiir şair hekimhan

Annem
Dolmalar
sarmalar yapardı
mumbarlar kış aylarını ısıtırdı geceleri
saatlerce kaynayarak
bir ramazan günü oruç tutmasamda
iftar saatini beklerken yutkunarak
ne tadılacak yemekleri vardı annemin
anlatamam
Ama yinede
Annemin en sevdiğim
en unutamadığım yemeği
Hiç bir şey bulamadığında
Çaresiz kaldığında
Kurumuş ekmekleri
Salçalı suya bulayıp kaynatmasıydı
ve sunmasıydı utanarak
gülümseyerek

Oktay Avcu

Kuş olduğum söylesem

Kim inanır güneşin yakmadığına teni
Kim inanır ezilmediğine
Yorulmadığına
Ve horlamadığına
Ve kim inanır annemin beni sevmediğine
Söylesem inanır mısınız
İnanır mısınız yaşamak istemediğime
Hiç sevmedim desem
Sevdalanmayacağıma kim inanır
Bir kanadım var desem
Kuş olduğumu söylesem
Uç dersiniz
Kanatlarını aç dersiniz
Gülersiniz
Ve balık olduğumu söylesem
İnanır mısınız
Biliyorum inanamazsınız
Haklısınız
İnanır mısınız zenci olduğumu söylesem
Kömür ve zeytin karalığında
Bakarsanız beyazlığıma
Bileğime ve yüreğime kim inanır
Savaşmasam
Kazanmasam
İnanır mısınız gözü karalığıma
Ölümlere gitmesem
Adımı yalan söylesem
İnsan olduğuma kim inanır
Bir kanıt ister
İki ayak
İki kol yeter mi

Oktay Avcu

Kuş sütü eksik derlerdi öyle

İnsanlar acıkırlar
Acıkmaları eşittir
Susarlar susmaları eşit değildir
Sabır ve bilin meselesidir bu
Ama susamaları eşittir
Uyurlar uykularıda eşittir
Ama uyanmaları
Bazıları sabahın köründe güneşten evvel
Bazıları güneşin batmasına yakın
Canının istediğinde
Kaygısız kedersiz ve korkusuz
Zehirdir zıkkımdır bazısınında uykusu
Ama yemek
Bazıları soğan ekmeği araken
Bir kaşık ayran ve bir kaşık suyla
Bilmem gerek var mı söylemeye bazılarını
Hani derler ya kuş sütü eksik diye
İşte öyle

Oktay Avcu

Kuşlar affedin

Taş attım
Sapan attım
Silah sıktım
Korkuttum gökyüzünün kuşlarını
Şimdi kaçıyorlar insanlığımdan
Oysa sevmek
Yaklaşmak
Yakın olmak isterim
Onlar bir defa inandılar
İkincisi de asla

Oktay Avcu

Kuşlar çok seviyorlar sabahı

Daha gencim
Mutlu yıllar
Yeni aydınlık günler bekliyor beni
Kuşlar çok seviyorlar sabahı
Kuşlardan çok ben seviyorum
Öyle güzel oynuyorlar ki günle
Sabahın gelmeyeceğine inansalar
Yaşamazlar ki zaten

Oktay Avcu

Kuşluk vakti yokum

Bana kurşunlar sıkıyorlar
Göz bebeğim duymuyor musun
Direniyorum
Her söylenen söz bir yerlerime saplanıyor
Çözemiyorum en sevdiğim insanları
Yaralıyım
Onurumu kurşuna diziyorlar
Bu kuşluk diziyorlar
Bu kuşluk vakti nerdeyim
En güzel yanım parlement mavi
En güzel yanım param parça
En beğendiğim yönüm yok
Benliğim nerdesin
Her susuşumda bir organımı kaybediyorum
Pahalıya mal oluyor bana susmak
Yine de ölümü özlemedim
Çözemiyorum kendimi
Ne kadar tahsilimi yapsam da
Toplayamıyorum bu tek basamaklı sayıları

Oktay Avcu

Kuşpalazım, kuru fasulyem

Herkes aynı parayı ödese de
Aynı ekmeği alamaz
Ve aynı ekmeği yiyemez
Aynı koltuğa oturamaz aynı anda
Biri inmeliki diğeri binsin
Sen az daha çok verki farkın olsun
Sevgi bitmez aslanım cesur ol
Kuşpalazım
Kuru fasulyem
Cömertlik bir adım öne çıkartır seni

Oktay Avcu

Kutlama kartı

Özlemlerin gerçeğe
Hasretlerin beraberliğe
Savaşların dostluğa ve sevgiyi
Dönüşmesi istemlerimle

Oktay Avcu

Kutluyorum

Zilini çaldım karanlığın
Ama aydınlanmadı
Aynı renk kaldı
O korkunç bağırtısında dindanların
Cesaretimi kutluyorum
Bir ışık aradım
Bağırtıdan öte

Oktay Avcu

Küfürlerime karşı

Bir domates doğranmamış
Yarısı kırmızı yarısı beyaz
Birkaç tel maydonoz
Ve kahvaltıdan kalma yarım kızarmış yumurta
Birkaç zeytin
Sevmediğim yemeğe karşılık
Karımın masama oturttuğu yiyecekler bunlar
Sevmediğim yemeğe gelince
Acılı çorba ve sarımsaklı dolma
Öfkelenip gül kokusu gibi dağıldım
Sağdan ve soldan taş atar gibi attığım küfürler
Hep kızgınlığım bundan

Oktay Avcu

Kürk dediğin nedir

Yaşam bir şeylere benzemeli
Bir şeyler olmalı yaşamın içinde
Sevilecek, özlenecek, aranılacak
Uğruna ölünecek
Tutunca kopmamalı
Tutulacak yanı olmalı
Kopunca korkmamalı düşmekten
İnsan kendi boynunu asmamalı
Kendi boynunu uzatmamalı ilmeğe
Kendi elleriyle örmemeli asılmayı
Birileri, bir şeyler zorlamalı
Yaşam bir şeylere değmeli
Kürk dediğin nedir
Ama para etmeli
Beleşe kaptırmamalı postu
Biraz uslu olmalı
Biraz yaşamasını bilmeli
Savaşı kazanmalı savaşacaksa insan

Oktay Avcu

Küs adam

Hayal kurmak bedava değil mi?
Varsın param olmasın
Gözlerim kör değil
Ben bir küs adamım koca kafalı
Saçım kelse
En beğendiğim şapkamda saklarım çirkinliğimi
Bana yinede küs adam de
Bu şehir beni böyle tanısın
Biraz kaba oluyor koca kafalı kel adam
Çabuk kırılıyorum
Bu günlerde sinirlerim mi gerildi
Oysa ne var bunda
Biraz cesur olsam
Kelsem kelim
Yâda çok kısa boyluyum
Burnum kocaman
Ağzım abur cubur
Gözüm şaşı
Elalemin göbeğinden banane
Kulaklarım sağır değil cümbüşçü
Dişlerin çürüğü yapmak istersin
Canın bir şiir okumak ister
Kitaplarını karıştırırsın
Bir gün bakarsın seninde bir işin düşer
Ama yinede içimdekileri gördüğünde şaşırma
Herkes çok gülecek bana
Bir gece karanlığında
Şu ağaca tosladığımda kazayla
Ön fren lambaları ve motor kaputu parçalanırken
En sevdiğim arabamın
Küfretmek yerine
Yeşil dallarının kırıldığına üzülen bendim
Oturup kurtuluşumun şerefine
Bir şampanya patlatabilirdin en ucuzundan
Ben bunu da yapmadım bardakçı
Gözlerim kör değil
Bir şapkanın içine kaybolurum saklansam
Ama sen saçımı ustura san
Çocuklar gülmesin
Alay etmek hoşuna gider birinin
Küçülttüğünü zanneder şu kel adam derken
Merdivenin basamaklarından tırmandığını sanır güneşe
Oysa güneşi o kadar yakın sanma

Oktay Avcu

Küs adamın meyhanesi

Denizler martıları sevmiyor
Bir atmaca gibi dalıyorlar denize
Denizi çiçek sanıp konuyorlar
Balıklarını çalıyorlar denizin
Balıklar sahipsiz
Balıklar çaresiz
Balıklar çırpınıyor
Martılara kanat oluyor sazanlar
Martılara tüy
Martılara renk
Levrekler martılara ötüş
En sükseli hareket oluyorlar martılara
Denizi bırakıp martılara bakıyor insanlar
Arada bir görmüyorlar maviyi
Dalgayı
Boğulmayı
Martıların çığlığını dinliyorlar çünkü
Şimdi bir şair martıları okşuyor şiirlerinde
Arı tadını çalıyor çiçeklerin
Kelebek kokusunu
Yinede martılar en hırsız kuşlar
Çaldıklarının karşılığını hiç vermiyorlar
Ama en güzel kuşlar bu martılar
Denizde insanları sevmiyor
En çok onlar kirletiyorlar yaşamı
Küs adamın meyhanesinde meze yapıyorlar sarhoşlara denizi

Oktay Avcu

Küs değilim

Ben şimdi ölmeye gidiyorum
Küs değilim
Yaşamı seviyorum
Aldım sesimi gidiyorum
Sevdiğim bütün insanları da götürüyorum
Eşyalarla işim olmaz
Sahi sana küs değilim
Adını söylemem
Sırlarım saklı kalmalı
Aldım kendimi gidiyorum
Gidiyorum ama küs değilim
Kaç yıl kaldı ayrılığımız
Yetişemiyor zaman bize
Biz mi çok hızlıyız zamandan
Küs değilim
Denizi su sanmayın
Tuzda var balıkta karışımında
Yılanda var yengeçte
Köpek balıklarına dokunma
Korkak değilim
Aptallığı cesaret sanma
Yaşamda başkası da var
Sende varsın unuttum sanma
Kabullenmek şart
Kanıtım var samimiyim
Küs değilim
Yaşamı tanımak zor
Kolay anlaşılmıyor
Sen kimsin seni tanımıyorum
Yaşamla dalga geçilmez
Küs değilim
Bu şehirde yaşamak zor
Başka şehirlerde zordur
Küs değilim
Galiba kendimi fazla şımartıyorum
Sevmek hiç basit değil küs değilim
Yaşam acımasız
Kendini fazla serbest bırakma
Küs değilim
Sevilmesem de sevdiklerim var
Küs değilim
Sende küsme
Yaşam barışıkken güzel
İstanbul u mersin e tercih ettim
Uygarlığı bağnazlığa
Medeniyeti seçtim küs değilim
Direnmek
Karşı koymak küsmek değil
Sevdiğim şehir
Beğendiğim ülke
Beni anlamayan insanlar
Küs değilim

Hep bindiğiniz dalı kestiniz
Zoru kolaya değişmedim
Hep olmayanı seçtim aç değilim
Siz beni asarlarken susarken
Beni savunmadınızsa küs değilim
Anlayamadığınız masumluğumu sorguladığınızda
Suçluysanız da küs değilim
Yine de kanıtım var
Yüz yıl da sürse bitecek bu zulüm
Beş yüz yılda
Zaman çözecek tüm sorunlarını bilinmezliğin
En çaresiz
En sefil insanlarıma
Küs değilim
Asırlardır onlara hiçbir şey öğretmeyenlere küfrettim
Ben eskiden böyle değildim
Hiç vermeden almaya alıştım
Bu beleşçi zihniyetle barışık değilim
Arsızlığımla
Hırsızlığımla
İnsan olarak hoş değilim

Oktay Avcu

Küs değilim küsmedim

ve bir gün uçar adım döneceğim
sakın soru sormayın
bırakın susayım
herşeyi kendiniz yanıtlayın
oyunun kuralını belirleyin
ve tek başınız aoynayın
beni karıştırmayın
küs deilim
kızgın değilim
onlar çocukluğumda kaldı

Oktay Avcu

Küs konuşma

Suçumuz insan olmakmış bizimde
Dur
Dur
Dur
Dur bana dünya
Suçumuz insan sevmemiş bizimde
Dön, dön, dön
Dön sana dünya
Suçumuz burada doğmakmış
Kaç kaç kaç
Uzaklaş dünya
Adımız yanlış konmuş
Suçumuz
Küs küs küs
Barışma dünya
Al hürlüğüm
Senin olsun
Özgürlüğüm sende kalsın
Küs küs küs
Konuşma dünya
Hep kötüyü bana verdin
Güzelliğim senin olsun
Al dünya

Oktay Avcu

Küserse

En kırmızısını seçtim güllerim
En yeşil yapraklısını
En hızlı açanını
Atasın diye değil
Koklayasın, saklayasın
Kurutasın belki
Asasın odanın bir görünmeyen köşesine
Islatasın kuruyan yapraklarını
Senin elinde güzelleşmek
Senin elinde solmak istedi gül
Hakkıydı
Dalından sormadan kopardım
Koparırken hiç düşünmedim atacağını
Tam açarken güzelliğini
Soyunurken çırılçıplak
yoldum

Oktay Avcu

Küskün Atatürk

Ben sizin lideriniz olmadım
Ben sizi kurtarmadım
Sizin için savaşlarda ölmedi atalarınız
Süngülerle
silaha karşı
havan mermileriyle
Bomba yüklü uçaklara karşı
En modern araçlara karşı,
kağnılarla
Sahip çıkmadınızsa devrimlere
Demokrasiye
İnsan haklarına
Medeniyete
Üretime
Çağdaşlığa
Ben sizin için boşuna savaştım
Boşuna öldürdüm
Kendimi yüzlerce kez
Ölüm emirleri
Fetvalar
boşuna döktüm yunanı denize
Boşuna türk subayıydım
Boşuna cumhuriyet
Bağımsızlık boşuna
Yakın resimlerimi
Adımı unutun
Silin ezberinizden
Şiirlerinizden çıkartın
Ben sizin lideriniz olmadım
Halen açsa yurttaşlar
Taşlar yerine oturmamışsa 80 yılda
Yurttaşlık bilinci sıfırsa
Milliyetçiliğin adı çete kurmak,
tetikçilikse
askerlerim menfaat için rütbelerini kirletiyorsa
alınıyor ve satılıyorsa en kutsal değerler
Kurduğum parti mafya babalarının emrindeyse
Bu cennet ülkede cehennem hayatı sürülüyorsa
Ben size hiçbir şey öğretmedim
Ben sizin hiç bir şeyiniz değilim
sürün beni kalplerinizden
küskünüm halkıma
küskünüm akdenize,
egeye
karadenize
marmaraya
küskünüm kaşlarımı çattım bakıyorum
doğuya
ve güneye doğuya

Oktay Avcu

Küskünse ATATÜRK CUMHURİYET. ON KASIM ŞİİRİ

Ben sizin lideriniz olmadım
Ben sizi kurtarmadım
Sizin için savaşlarda ölmedi atalarınız
Süngülerle
silaha karşı
havan mermileriyle
Bomba yüklü uçaklara karşı
En modern araçlara karşı,
kağnılarla
Sahip çıkmadınızsa devrimlere
Demokrasiye
İnsan haklarına
Medeniyete
Üretime
Çağdaşlığa
Ben sizin için boşuna savaştım
Boşuna öldürdüm
Kendimi yüzlerce kez
Ölüm emirleri
Fetvalar
boşuna döktüm yunanı denize
Boşuna türk subayıydım
Boşuna cumhuriyet
Bağımsızlık boşuna
Yakın resimlerimi
Adımı unutun
Silin ezberinizden
Şiirlerinizden çıkartın
Ben sizin lideriniz olmadım
Halen açsa yurttaşlar
Taşlar yerine oturmamışsa 80 yılda
Yurttaşlık bilinci sıfırsa
Milliyetçiliğin adı çete kurmak,
tetikçilikse
askerlerim menfaat için rütbelerini kirletiyorsa
alınıyor ve satılıyorsa en kutsal değerler
Kurduğum parti mafya babalarının emrindeyse
Bu cennet ülkede cehennem hayatı sürülüyorsa
Ben size hiçbir şey öğretmedim
Ben sizin hiç bir şeyiniz değilim
sürün beni kalplerinizden
küskünüm halkıma
küskünüm akdenize,
egeye
karadenize
marmaraya
küskünüm kaşlarımı çattım bakıyorum
doğuya
ve güneye doğuya

Oktay Avcu

Küsmüşüm baksana

Ağlatmayın geceleri üstüme
Bir defa küsmüşüm sana
Küsmüşüm dağlara
Küsmüşüm baksana
Küsmüşüm yaşama
Ve küsmüşüm insanlara
Aç karna, karnımı doyuramadan
Bırakında seveyim dünyayı
Küserek

Oktay Avcu

Lan abi oktay avcu oktay avcı hekimhan malatya mersin şair şiir

ayrıldı yollarımız
ayrıldık
yollarımız ayrıldı
ama yerini kim dolduracak
yani kimi koyacağım yerine
onu de
onu bil
onu bul lan paşam
en önemlisi o
vur tekmeyi
vur tokadı
şut çek
avuta at
lan abi yedeği nerde
ıhlamurlar nerde
çaylar nerde
ver elini
elin nerde

Oktay Avcu

Lan küdük

Lan oğlum küdük
Rakı bir kişiylede içilir
Örgütlü içecek değilim
Bir çay demle içelim
 başbaşa
Örgütlü içecek değiliz her işi
bireyin önemi yokmu

Oktay Avcu

Liderlik Önderlik Oktay Avcu Şiir Şair Araştırmacı Malatya Hekimhan Mersin

Gerçek liderler
Çıktıkları yerden,inmesini bilenlerdir
Her defasında kovularak atılanlar değil

Oktay Avcu

M.K. Atatürk ün isyanı.10 kasım cumhuriyet şiiri

Ben sizin lideriniz olmadım
Ben sizi kurtarmadım
Sizin için savaşlarda ölmedi atalarınız
Süngülerle
silaha karşı
havan mermileriyle
Bomba yüklü uçaklara karşı
En modern araçlara karşı,
kağnılarla
Sahip çıkmadınızsa devrimlere
Demokrasiye
İnsan haklarına
Medeniyete
Üretime
Çağdaşlığa
Ben sizin için boşuna savaştım
Boşuna öldürdüm
Kendimi yüzlerce kez
Ölüm emirleri
Fetvalar
boşuna döktüm yunanı denize
Boşuna türk subayıydım
Boşuna cumhuriyet
Bağımsızlık boşuna
Yakın resimlerimi
Adımı unutun
Silin ezberinizden
Şiirlerinizden çıkartın
Ben sizin lideriniz olmadım
Halen açsa yurttaşlar
Taşlar yerine oturmamışsa 80 yılda
Yurttaşlık bilinci sıfırsa
Milliyetçiliğin adı çete kurmak,
tetikçilikse
askerlerim menfaat için rütbelerini kirletiyorsa
alınıyor ve satılıyorsa en kutsal değerler
Kurduğum parti mafya babalarının emrindeyse
Bu cennet ülkede cehennem hayatı sürülüyorsa
Ben size hiçbir şey öğretmedim
Ben sizin hiç bir şeyiniz değilim
sürün beni kalplerinizden
küskünüm halkıma
küskünüm akdenize,
egeye
karadenize
marmaraya
küskünüm kaşlarımı çattım bakıyorum
doğuya
ve güneye doğuya

Oktay Avcu

Mademki diyorum

Bu yaşamın içine düştükse istemeden
Boğulmasak
Yüzsek denizdeysek, balıklarca
Havadaysak uçsak, kuşlarca
Karadaysak yürüsek ayağımızla
Bitsek tarlalarda tohumca
Olsak
Olsak istiyorum insanca
Mademki düştük
Kalksak diyorum tutuşup dostça

Oktay Avcu

Mademki Türküm

Mademki Türk üm
Türküm
Önce yurttaş olmalıyım
Türküm
Önce insan olmalıyım
Türküm
Önce birey olduğumu bilmeliyim
Çobansam da önemliyim
Çöpçüysem de
Bu benim kariyerim
Kimse kendini bir şey sanmasın
Başkalaştırmasın
Kayırmasın
Türküm
Topçuysa da popçuysa da önemli değil
Ülkenin valiye de ihtiyacı var
Berbere de çırağa da
Müdüre de odacıya da
Önce çok çalışmalıyım
Tembellik bana ait değil
Türküm türk üm türküm
Türküm
Sevmeliyim d
Doğuyu batıyı ve güneyi
Haksızlık etmeden kuzeye
Türküm
Özgürlüğe sevdalıyım
Türk sem
Demokrasi savaşçısıyım
Hoşgörü sevgi ve saygı ilk özelliğim
Üretmeliyim
Çoğaltmalıyım
Çünkü türküm
Sevmek yetmez
Fedakârlık şart
Barış demeliyim
Savaş ne ki
Kalleşlik, kin, haset ne ki
Sınırsız ve sınıfsız bir dünya ya imza atıyorum
Türküm
Fişimi almalıyım
Türküm belgelemeliyim alışverişimi
Türk sem devleti mi soymamalıyım
Belge almamak, vermemek ihanetse vatana
Soruyorum ben nasıl türküm
Türküm
Damarlarımda asil bir kan varsa
Onu taşımak yetmez
Sahip çıkmalıyım
Göstermeliyim var olduğunu
Türküm en büyük asker değilim
En barışçıl ve özgürlükçüyüm

Demokrasi insan hakları ilk görevim
En hoşgörülü
Ve en çok seven olmalıyım
Aptallık bir şey değil
En zeki olmalıyım
Türküm
Okumalıyım ezberden uzak
Fırsatçı olmamalıyım
Ve yarınlarımı güvenceye almalıyım
Bunlar bana ait değilse
Ben nasıl türküm
Hırsızlar la arsızlarla soysuzlarla gurur duymayan
Aksine iğrenen bir türküm
En büyük zenginlik onurum
Para ne ki
Servet ne ki
En büyük zevkim
Türküm, türküm, türküm
Önce ülkem
Sonra ülkem
Her zaman ülkem
En son ben
En son ailem
Fedakâr olmalıyım
Ödünü kendimden vermeliyim
Hiçbir şey gâvur icadı değil
Her şey insanlar için
Türküm

Oktay Avcu

Makama

Şairsem
Cellât derim ben buna
Kimse kızmasın
Kimse de ceza vermesin bana
Yıkılan benim duvarlarım
Yanan benim
Yıkana
Yakana bakın

Oktay Avcu

Makamın önemi yok

Kötü bir insan
Hiçbir şey
İyi bir insan
Herşey

Oktay Avcu

Makamsa

Kim çıkardı seni oraya
Kimler çıkardı
Şen aklı yetmeyen bir çocuksun
İn aşağıya
Düşersen elindeki bombalar patlar
Birilerini yakarsın
Kim doldurdu silahına mermiyi
Senin ne olduğun da belli değil
Kim olduğun da
Hadi hak etmediğin yerden in
O koltuk sana yakışmaz
Kalk başkaları otursun
O makam hak edenin olsun

Oktay Avcu

Mantığıda olmalı

Elbette seninle ölümleri de paylaşırım
Ama bize yaşamak yakışır
Yaşasak daha faydalı oluruz
Ölümün kimseye yararı dokunmaz

Oktay Avcu

Mantığımın söylediği

Ben zaten tanrıya inansaydım
Ta başında ölürdüm yaşamın
Var olan cenneti dururken tanrının
Dünya denilen cehennem de yaşamak
Hiçte hoş olmuyor
Hele birde tertemiz ve günahsızsan
Hiç sebep kalmaz yaşamaya
Akılsızlık bu
Delilik inananlara
Önemlisi
Kendini lekesiz sananlara söylüyorum
Neden cenneti dururken
Cehenneminde yaşanır tanrının

Oktay Avcu

Mapusluk

Bir şeyler unuttun
Bir şeyler unuttunuz
Ranzamda oturuşun
Parmaklıklarda ellerinin tutuşu kaldı
Ve yüzümün parmaklıklarla bölünüşü
Sen rehin kalmadın
Ben rehin kaldım düşünceme
Suratımda ağrın ağıtın kaldı
Suratımda asılı kaldı bakışın
Yapıştı ellerinin izi
Dur ellerin ellerimde kaldı
Anılarımın sizde kalışı gibi
Oyunlarımda kaldı çocukluğum
Yüzerken çocukluğumu bıraktım derede
Anne senin kucağında çocukluğum
İstiyorsan öp
İstiyorsan sarıl
Ben içerde kaldım
Sevgilim sende kaldı sevgim
Sen de kaldın
Yarınım dışında kaldın
Yarınım dışında kaldı
Bir gün de
Tespihimin taşlarında kalacak mapusluk

Oktay Avcu

Martılar yasak tanımaz

Martılar balık avlıyordu en yasak mevsimlerde
Uysalar diyeceğim ama
Yaşayamazlardı o zamanda
Öyleyse yasaklar herkese konulmamalı
Yasaklarında sınırı olmalı

Oktay Avcu

Maviler kadar

Yol yok
Şu yukardaki göklere giden
Yol yok
Yıldızlara, güneşe, geceye varan
Yol yok
Şu sallanan, yüzen şelaleye uzanan
Oradaki yeşilliklere gücenmeyin
Onlar yalnızlıklarıyla yaşıyorlar
Mutlular ve öyle güzeller ki
Anlatılacak gibi değil
Yaya, ayaklarımla yürüyorum
Ve öyle erişebiliyorum
Nefesim tükendiğinde oradayım
Ve dört köşeyim
Bütün kuşlar burada ötüyor
Bütün balık cinsleri burada yüzüyor
Bütün güller burada kokuyor
Ve renk renk açıyor çiçekler
Ne kadar orman varsa
Ne kadar ağaç varsa
Ne kadar mavi
Ve ne kadar yeşil varsa
O kadar da sevinç var burada

Oktay Avcu

Mazeretin var

Bir gün gelir de
Bir karınca ayağına basarsa
İncinir miydin
Hâlbuki sen çok basmıştın onun üzerine
Çok öldürmüştün
Bir kuru ekmeğini çaldı
Şimdi öldür onları
Senin ayağına bastı

Oktay Avcu

Mecburen

Bunca yıl yaşadım tek başıma
Kim sayarken birden yüze
Yüz birde beni unuttu

Oktay Avcu

Meğer sendeymiş

Bu işte bu kadar
Ne güneş yakar tenimi
Ne buluttan boşalan yağmur ıslatır
Sevdanı tadım ya
Kurşunda sıksalar işlemez bana
Buymuş
Bu işte bu
Ne öldürülen olur
Ne ölen artık
Ne uyurken sinekler çalar kanımı
Ne uyanıkken güneş karartır ağustosta beni
Senmişim aradığım
Sensizlikmiş kaçtığım
Meğer sendeymiş
Bunca yıllık özlemim

Oktay Avcu

Mehmetçiğim

Bana göre değil bu parmaklıklar
Bak etime tırnağıma
Elim yüzüm aydınlık benim
Söyle değiştirsinler
Askerim Mehmetçiğim
Bak kollarımı koparmıyor
Bu zincir
Ellerimi sıksada
Nefesimi tutamıyor karanlık
Bu duvarın arasında yaşayabiliyorum
Konuşuyorum da
Şarkı söyleniyor burada da
Söyle de ağzımı da kapasınlar
Özgürlüğe ıslık çalmayayım
Zindanlarda karnalığı iyi akıl etmişler
Yazı yazmak zor
İnsan yaşamaktan da bıkıyor
Ölüme en güzel koşuş
En güzel intihar
En güzel öldürüş

Oktay Avcu

Mehmetin yapacağı

Ula Mehmet kim öldü
Kim öldürdün Mehmet
Ben mi öldüm
Ben mi öldüm
Ne zaman öldüm Mehmet
Oda da bir çocuk ağlar
Kim ağlatıyor Mehmet
Orman yanar dağ başında
Can yanar
Bunu kimler yapar mehmet

Oktay Avcu

Memurdum ya adamım sandım

Bende bu dağlarda bir sürüngendim
Ne kazandırdım sürünürken yaşama
Ne kazandırdım istanbula
Ne kazandırdım kentlere
Bende bu yaşamda sülüktüm
Hep kanını emdim devletin
Ne verdim ülkeme
aldıklarımı söylemem
Sabah sekiz
Akşam beş nedir ki
Onu da istemeden zoraki
Hep mazeret ürettim
Üç saatin birini kaçtım
beş günün ikisini
Bende kendimi adam sandım
Kravat
Takım
Makam aracı
Makam şoförü
Bazen de korumalarla
Ne kazandırdım ülkeme
Kendi kazançlarımı saymazsak
Sıfır eder toplarsak
hattaki eksilerde
sıfır bile iyi yaptıklarına
Bu ülke böyle sıfırsa
Bende sıfırım, memurluğumda, amirliğimde
Sahi adam sandım kendimi
bir iş sandım yaptıklarımı
iş değilmiş engellemekmiş yaşamı
ve ertelemekmiş bu günleri yarınlara

Oktay Avcu

Memursan olmaz

Bana bir harf öğretenin
Kırk yıl kölesi olurdum
Ama karşılıksız
Maaşsız
Beklentisizse

Oktay Avcu

Memursan sevmiyorum

Sevmiyorsam sebebi var
Makamları sevmiyorum
Bürokrasiyi sevmiyorum
Yetkileri
Ve yetkilileri de sevmiyorum
Boşuna değil
Sevmiyorsam sebebi var
Çünkü hep kötüye
Hep çıkmaza
Hep olumsuza
Hep ulaşılmaza
Oluru var biliyorum
Ama hep engel
Hiç üretmeden
Hep tüketiyorlar
İşsizleri seviyorum
Esnafı seviyorum
Çiftçileri tarlalarında
Öğrencileri seviyorum okullarında
Anneleri
Babaları seviyorum evlerinde
Çalışma saatlerinde sevmiyorum kimseyi
Çünkü bugün git yarın gel
Çünkü böyle olmaz
Çünkü bu olmaz
Çünkü bu nasıl
Çünkü bu ne biçim
Çünkü sen kimsin
Çünkü bu nerde
Çünkü örgü
Çünkü hep yorgun
Çünkü telefon
Çünkü yemek
Çünkü cami
Çünkü bayram
Cumartesi Pazar
Çünkü izin
Mesaj bitti
Çünkü hasta
Usandım artık
Yeter diyorum

Oktay Avcu

Menfaat ve acizlik iyiliği doğurur

Her iyiliğin karşısında bir acizllik
Çok iyiliğin karşılığında çok acizlik vardır
menfaat ve çıkar iyiliği doğurur

Oktay Avcu

Merhaba

Öyle sevdalısınız ki özgürlüğe ve demokrasiye
İnsanın yerinizde olası geliyor
Barışa ve özgürce bir geleceğe merhaba

Oktay Avcu

Mersin Kimliksiz bir köy ağacıydı

Ekşi olsa da limonlar
Bu kente aitti
Söküp atamazsın tadını
Bir deniz kentiydi mersin
Henüz kentleşmemiş bir köy ağacıydı
Meyveleri Türkçe konuşamayan çocuklardı
Bu emekliler niye burada toplanıyor diye sormayın
Bedava bir şehirde ondan
İşsizliğin
Gelişmemişliğin
hatta açlığın
Tüketimin uç noktasıydı
Ne sanayisi vardı,
ne turizmi
Ne tarımı
Ne mavisi mavi
Ne yeşili yeşil
Kim kirletiyor bu kendine ait olmayan denizi
Kimler kesiyor ağaçlarını bu şehrin
Bir sabah kalkıyorum bir site kurulmuş bahçemde
Ağaçlarım yok çalınmış
Bağırıyorum herkes sağır,
herkes kör
Bu sahipsizlik beni çıldırtıyor
Oysa bu dağların başı boş
Bu verimli araziler yağmalanmış
Betonlaşmış
Birileri önünü görsün
Bayramlar burada da vardı
Çocuklar şekeri burada da çok severdi
Ve yine en çok anneler severdi çocuklarını
Bu yüzden sevgi yarışında
Israrla birinciliği annelere verdiler
Kirlilik yarışında da biri kazansın
Ama yine de sevmek, kucaklamak,
sarılmak değildi
Öpmek değildi
Sahip çıkmaktı geleceğine
İyi bir yurttaş, iyi bir insan yetiştirmekti
Bu kenti kirletenlerden iğreniyorum
Bu kimliksiz şehri hiç sevmiyorum
Kaldırımlarında yürünemeyen
Denizinde yüzülemeyen
Dostlukları anlaşılmayan
Biri beni bu şehirden kaçırsın
Ve çocukların olmadığı bir günde bombalasın

Oktay Avcu

Mesaj

Ne bir selam geldi
Ne haber senden
Yaşar mısın
Kayıp mısın
Ölü mü
Sever misin
Unuttun mu
Dağ nerede
Sen nerede bilmiyim
Doğru mudur sana boşa yandığım
Ne bir özlem duydun
Ne bir özlem duydun
Ne bir gözyaşı
Bu nasıl aşk
Nasıl sevda bilmiyim
Bu nasıl yol
Nasıl yürünür burada

Oktay Avcu

Meyhanelerin sarhoşluğu

Mutluluk nerelerde biliyor musun
Ya bir fıçı şarabın içinde
Damla damla içtiğinde anlarsın
Anlarsın meyhanelerin sarhoşluğunu
Ve mutluluğun avuçlar dolusu parada
Ya da parada olduğunu
Ya da aşk dersen
Yanılırsın
Bir gün anlarsın aşkın anlamsız olduğunu
Aşkın tek başına yetmediğini

Oktay Avcu

Mumcu'yu bende öldürdüm

Ve bir gün bir insan daha öldürdüm
Bin insan büyüklüğündeydi katlettiğim
Bir gazeteci
Bir yazar
Bir araştırmacı
Bir düşünür
Bir hukukçu
Bir aydın
Bir basın emekçisiydi
Ne gelirse o aklınıza iyi ve güzel olan
İşte bu uğur Mumcu'ydu
Ona yakışırdı bu renkler
Bu kelimeler
Bu kesim
Bu ölçü
Tam onikiden vurmuştum
Böylesine bir isabet
Sapıkça ve sadistçe
Orospuca bir pusu kurdum
Asırlarca düşünüp
Son on yılın hesabı ve ürünüydük biz
Tahrip gücü yüksek bir bomba patladı
Saatler ölüme yaklaşırken
Orada uğur parçalandı
Burada düşüncem
Burada ben
Burada insanlar
İnsanlığım
Burada demokrasi
Burada laiklik
burada güzel olan herşey
Sarsıldım evvela
Sarsıntı düşüncelerimi kopardı
Sevinç çığlığı değildi toplumdan yükselen
Gözyaşıydı insanlığın
Ağıtıydı
Öfkesiydi
İyiye ve güzele olan sevdaydı
Neydi bu
Dinse din
Allahsa alıntı
Ve o sabah kalktım
Cehennem zebanilerini andıran sakallarımı kazıdım
Şimdi insana benzedim
Bu bir uyanıştı
Çünkü o onların çirkinliğiydi
Neden kaslındı suratımda
Surat benimdi
Beynimi yokladım yerindeydi
Aklım fikrim tastamamdı
Bağnazca
ve yobazca saplantılarla körelmiştim

Çağdışıydı
Derim ya hep
Kör olmak görmemek değil,
görmemektir kör olmak
Oyleyse görmeliydim
Neyi mi
Gerçeği
Gerçekleri
Benim olmayanları kaldırıp
Benden çok uzağa atmalıydım
Attım
Kendimi buldum
Elimden düşürmediğim tesbihimin
Doksan dokuz taşını kırdım bir beynimde
Sonra ateşe attım ve yaktım
Yine de katildim artık
Hep bir ağızdan katlettik
Bir ışığın
Hızı kadar çabuk ve acele
Yanımıza allahı aldık
Yanımıza kur'anı
Yanımıza Muhammedi
Yanımıza dini
Dinde tacirlik kolaydı
Yanımıza masum insanları siper aldık
Polis kulübeleri bile korkutmadı gözümüzü
onlarda dahildi cinayetlere
ortaktı caniliğimiz
Camide vaazın ardından imamın
Seyrettik olanları
Doğrusu bu ne Allaha yakışırdı
Ne kitaba
Ne kurana
Ne de peygambere
İnsana bile yakışmazdı
Bunlar insan kılığında hayvanlardı
Tüm insanlığı hayvanlaştırmak
Kendilerine benzetmek istiyorlardı
Neydi 21.yüzyılda beş yüz yıl geriye gitmek
Hangi akla hizmet
Çarşafa sarılarak özgürlükleri hapsetmek
Camilerle dualarla geleceği hesaplamak
Sonra da saman altından sular yürütmek
Kim inanır
Kim aldanır
Yine de kimdi
Sözüm ona Allahın fedaileriydi bunlar
Bekçiliğini yapıyorlardı dinin
Bir köpek bile kendilerinden daha sadıktı
Gereği de var mıydı bilmiyorum
Tanrının neye ihtiyacı olurdu
Kimden korkardı ki, köpek tutardı bunları yanına

Tutarsızlığımız
Duyarsızlığımız
Ve vurdumduymazlığımızla yenildik
Yine de kendi hançerlerini
Kendi kalplerine batırdılar
Tüm hücreleri dondu
Konyalarda dil uzattılar Atatürk'e, laikliğe
insana ve insanlığa
Sesimizi yükseltmedik
Dillerini kesemedik kendi dillerince
Şimdi bin yürek dolusu insan öldürdüler
Öldürürken beni de aralarına aldılar
Seni de
İşte uğur'u öldürmem böyle başladı
Cuma namazlarına gittim evvela
Orada sayılarına batkılara
Bir şey zannettiler kalabalığımı
Sokaklarda dolaştım
Selam verdiler
Tanrı selamıdır dedim ve aldım
Beni sakalımdan tanıdılar
Tespihime baktılar aldandılar
Oysa ben yenilikçiydim
Laiktim
Söyledim inanmadılar
Habire sayılarına baktılar
Rakamları karıştırdılar
Güçlerini hesaplamadılar
Kimleri saymadılar kimleri
Müslümanlığı kullandılar
Herkesi katletmek istediler
Kimi mi
En başta Ateistim diyeni
Camiye gitmeyeni
Oruç tutmayanı
Dini için adam öldürmeyeni
Kendilerine benzemeyen
Kendilerinin dışında kim varsa
Düşüneni
Soranı
Cevaplayanı
Ama güçleri yoktu şimdi
Zaman kolluyorlardı
Bir düşsen ellerine ah bir düşsen
Cehennem ateşinden beter yakarlardı
Tanrının vicdansız ve insafsız kullarıydı bunlar
Yoksa nasıl korurlardı tanrılarını
Bende tespihimle ve sakalımla aralarına girdim
Müslüman'dım yanlış anlaşıldım
Onlara benzemekle hata ettim
Yürekli ve onurlu bir insanı öldürdüm
O ki yüz milyon sakallıya değişmeyeceğim

Şimdi bütün mevsimlerini yıkadım zamanın
Günleri ayları seneleri hepsi tertemiz
Kuruttum beynimin güneşinde
Sakallarımda yok anlamsızlığımda
Ve beni yanlış tanıtacak doksandokuzluğum da
Beynim ve düşüncelerim pırıl pırıl
Ama bir ışığı söndürülmüş basınımın
Evimdeysem odamın
İşyerindeysem çalışma masamın
Okulumdaysam dersliğimin
Yine de o tarih sayfalarında aydınlatacak beyinleri
Yaşayacak hiç susmayacak
Caddelerimizi
Bulvarlarımızı
Parlaklıklarımızı onla süsleyeceğiz
Güzelleştirecek bizi
Onla özledik demokrasiyi laikliği
Ve en güzel gelecekleri
Onsuz da özleyeceğiz çaresi yok
Ama yine de her şeye ve herkese inat
Hep olacak
yine yanıldım
yine yanıltıldım
ama MUMCU yu devletim öldürdü
faturayı başkası ödedi
ben dahil

Oktay Avcu

Mustafa Kemalin isyanı 10 kasım

Ben sizin lideriniz olmadım
Ben sizi kurtarmadım
Sizin için savaşlarda ölmedi atalarınız
Süngülerle
silaha karşı
havan mermileriyle
Bomba yüklü uçaklara karşı
En modern araçlara karşı,
kağnılarla
Sahip çıkmadınızsa devrimlere
Demokrasiye
İnsan haklarına
Medeniyete
Üretime
Çağdaşlığa
Ben sizin için boşuna savaştım
Boşuna öldürdüm
Kendimi yüzlerce kez
Ölüm emirleri
Fetvalar
boşuna döktüm yunanı denize
Boşuna türk subayıydım
Boşuna cumhuriyet
Bağımsızlık boşuna
Yakın resimlerimi
Adımı unutun
Silin ezberinizden
Şiirlerinizden çıkartın
Ben sizin lideriniz olmadım
Halen açsa yurttaşlar
Taşlar yerine oturmamışsa 80 yılda
Yurttaşlık bilinci sıfırsa
Milliyetçiliğin adı çete kurmak,
tetikçilikse
askerlerim menfaat için rütbelerini kirletiyorsa
alınıyor ve satılıyorsa en kutsal değerler
Kurduğum parti mafya babalarının emrindeyse
Bu cennet ülkede cehennem hayatı sürülüyorsa
Ben size hiçbir şey öğretmedim
Ben sizin hiç bir şeyiniz değilim
sürün beni kalplerinizden
küskünüm halkıma
küskünüm akdenize,
egeye
karadenize
marmaraya
küskünüm kaşlarımı çattım bakıyorum
doğuya
ve güneye doğuya

Oktay Avcu

Mutlu çocuklara doğru

İşte yaşamak
Al eline kavgayı
Ve savaşarak yaşa
Dağa çık eşkıya ol
Fabrikalarda işçi
Okulda öğrenci ve öğretmen
Tarlada ırgat
Amele ol bir günlüğüne
Sonra sokaklarda yürü ite kaka insanları
Memur ol sürsünler dağ bayır
Evde karını döv çocuğuna söv
Bu yakışmaz bize
Ama ezil yaşamın içinde
İşte buna derim yaşamak
Meydanlarda bir elin havada fotoğrafların çekilsin
Grevlerde el ele yürek yüreğe
Omuz omuza
Mutlu çocuklara doğru

Oktay Avcu

Mutlu muyuz

Siz eski satardınız
Biz eski alırdık
Eskici değildik
Bizim yenilerimiz
Sizin hurdalığınızdan gelirdi
Sizin paranız çoktu
Bizim mutluluğumuz
Değiştik yerlerini
Hata ettik
Parayla mutluluk değişilmezdi

Oktay Avcu

Mutluluğun formülü

Sen uykusuz kaldığına üzülürken bir gece
Ben beş parmağımdan
Üçünün olmadığına üzülmek yerine
İkisi var diye en azından seviniyorum

Oktay Avcu

Mutluluğun resmi

Gülerken çekmiştim en son
Hatırlıyorum, albümünüm bir köşesinde, hala saklanır durur
Bir daha görmedim
Ne işittim
Ne hissettim
Oda aramadı
Unuttu belli ki
Bilemedik, bulamadık adresini
Arkasından kaderim
Bir oyun daha oynadı
En son çareyi isyanda buldum
Ve tanrıya sığındım

Oktay Avcu

Mutluluğun türküsünü söyleyeceğim

Daktilomda yaşayacağım
Şiirler yazacağım
Bazen kısa
Bazen uzun
Canım nasıl isterse
Bazen gökyüzünü delip
Bazen yıldızlara uzanıp
Parmaklarımı dokunacağım
Denizleri taşıracağım
Zincirlerinizi bileklerim de çürütüp
Taş duvarlarınızı
Beton yığınlarınızı
Omuzlarımla yaslanıp delmeyeceğim
Orada bir boşluk bulup
Aydınlığa bakacağım
Deredeki balıklarınızı tutacağım
Bulutlarınızı hapsedeceğim hayallerime
Oradan getirdiğim karanfil kokusunu
Kan kırmızı gülleri
Hiç göndermeyeceğim
Kuşların ötüşü yanımda kalacak
Bir gece bakacaksınız ki odanızdayım
Ya mutfağınızda en sevdiğiniz yemekleri çalıyorum
Ya balkonunuzda caddeyi seviyorum
Ya da özgürlüğünüzün seyrindeyim
Sobanızın yanışını
Bebenizin ağlayışını okşuyorum
Mektup bile yazacağım
İstediğim tanıdığım, tanımadıklarıma
Biliyorum ellerimle
Mürekkepli kalemimle daha samimi
Şarkıda söyleyeceğim
Ama daktilomla değil
Islılarımla
Gözlerimi
Dağların
Ağaçların, kuşların, gökyüzünün doyulmazlığına yumarak
Resim bile çizmek geliyor içimden
Onu da kalemime yaptıracağım
Parmaklarım daktilom olacak

Oktay Avcu

Mutlulukta var

Yaşıyorsak ve açsak
Yaşıyorsak ve çaresizsek
Yaşıyorsak
Kimsesizsek
Mutlu ol yaşıyorsak
Elimizden tutmuyorsa tanrı
Bize gülmesini öğretmiş
Yaşıyorsak
Ve yılgınsak
Mutlu ol yaşıyorsak
Yaşamak da önemli
Yaşamakta yeter

Oktay Avcu

Mutsuzluğum olmayacak

Sen şöyle dur
Bugün görmeyeceğim seni
Kırları
Sabahı
Yağmurda ıslanan benliğimi
Soğukta üşüyen ellerimi
İnsanlığımı yaşayacağım
Ne kadar olduğumu
Büyüklüğümü düşüneceğim
Kuşların kanatlarına asılıp
Gökyüzünde gezeceğim
Balıkların sırtında
Denizleri yüzeceğim
Bugün dışarıda
Sevdiklerimin yanında
Gerçeği yaşayacağım
Kulaç kulaç
Mutluluğu seyredeceğim uzaktan
Sen sevgilim
Bugün mutsuzluğumla olmayacaksın

Oktay Avcu

N e kadar kürt olsanda

Elimde değil aşığım
Ne kadar Kürt olsan da
Güzelliğine mani olamadı ırkın
Sana aşığım Kürt kızı havin
Yüreğime kinimi anlatamıyorum
Düşmanlığımı babam anlamıyor
Konuştuğun dilin önemi yok
Türk olup ta seni sevmek yürek ister
Bu ne güzellik helin
Yüreğime yürek kattın

Oktay Avcu

Namus

Namusun doğusu batısı yok
Sana göre ekmeğini çalmaktır bir fukaranın
Bana göre komşunun kızına yan gözle bakmaktır
Sana göre sevişmektir en sevdiğin adamla
Bana göre koparmaktır ağacın en meyve veren dalını
Sana göre ölümdür
Bana göre onur kırmaktır
Mektup yazmaktır bir zengin kızına
Fakirliği unutup aşık olmaktır Mehmet ağaya göre
Söz verip tutmamaktır
Aldatmaktır sana güveneni
İki bacak arasıdır birine göre
Seviştiği için namusuzdur sevdiğiyle

Oktay Avcu

Namusmudur namuzsuzlukmudur

erkeğin namusu kadınmıdır
kişiliği
kimliği
benliği nedir öyleyse
attığı adımlar
kendisi nedir
varmıdır
öyleyse git işine
namus
kendine olan saygısıdır kişinin
duruşudur herşeye inat
satmadasn ve satılmadan
eteğin altındaki et değildir
o etin başka bir etle karışmasıda değildir
yapılan bir haksızlıktır
doğrulara sahip çıkmaktır
savunmaktır
mazlumun yanında olmaktır
susmadan karşı koymaktır
saman altına saklanıp
11 arkadaşı ölürken canını korumak değil
beraberce ölmektir
topluma karşı olan sorumluluğudur
duyarlılığı
ve tutarlılığıdır
yaşamdaki davranışların toplamıdır
üst üste
5 yaşında bir çocuğun
karşısında patates cipsi yemektir nefsine aldırmadan
ve bir cenaze evinde kahkaha atmaktır namuzsuzluk
içinden kimseye göstermeden
acılara gülmektir işkence evlerinde

Oktay Avcu

Namusun tarifi bumu

Bir kadının göğsünde
Beş yüz gram et olmamalı namus
Dokunulduğunda bozulan
Başka bir tarifi olmalı
Beyinde başlamalı
Beyinde fışkırmalı
Beyinde filizlenmeli
Beyinden çoğalıp
Yürekte bitmeli
Bir erkeğin
Kaşı kara
Gözü kara
Çukulata bir hatuna
Duyduğu dayanılmaz arzu da olmamalı
İçimde akan
Zehirli bekleyişin
Saldırışı olmalı haksızca
Çaresizliğe
Horlanmışlığa
kullanılmışlığa

Oktay Avcu

Nankörlük

Nankörlük öyle birine
Sanmalısın ki
Suratını ekşittiğinde
Dünyayı başıma yıkmışın
Kurşunlar atmışın bedenime
Her yanımı kanatmışım
Bu dünyaya biraz geç geldim
Ama erken gideceğim unutma
Bir karıncayı küstürsem istemeden
Yerine
Bir karınca çiftliği yaratmalıyım
Yaşantımın her yanı fedakârlıkken
Yaktınsa beni bencilliğinin ateşlerinde
Daha çok ağlayacaksın unutma

Oktay Avcu

Nasıl çizilir insan şiirlere

Nasıl çizdiniz bir şairin resmini şiirlere
Belki onu dizelerde yakalıyoruz kaçarken
Şapkası ayakkabıları, giyimi, kuşamı
Düşünceleri felsefesi tamam
Ya yürüyüşü, konuşuşu ve gülüşü
Düşünceleri yorumlayışı
Selamlayışı nasıldı uzaktan insanları
Nasıl çizdiniz şiirlere bunları
Nasıl çizilir bir insan her şeyiyle
Nasıl yanar mısralarda
Gecelerde nasıl aydınlanır sayfalar

Oktay Avcu

Nasıl içerim avuçlarımdaki çayı

Nasıl yürürüm ellerim ceplerimde
Seni düşünmeden sokaklarda
Bir o yana, bir bu yana, gönlümce sallanarak
Nasıl seyrederim
Sana bakmadan yıldızları
Nasıl bakarım
Rıhtımda batan güneşe
Karanlıktan aydınlığa
Bolluğa, berekete
Ve güneşli günlere
Nasıl tuttururum
Ateşleyip cigaramın dumanını
Seni içime çekmeden
Ve nasıl içerim avuçlarımdaki çayı
Demini bile almadan

Oktay Avcu

Nasıl istersen

Sevgi var yüceliği bilinmez
Sevgi var
Görülmez uzaklardan
Sevgi var kimliksiz adressiz
Sevgi var sevgiye benzemez
Sevgi var bitmez tükenmez
Sonsuz kaynaklı
Benim için
Hangisini istersen onu seç

Oktay Avcu

Nasıl olsun

Hiç suç işlemedik ki biz
Nerden günahımız olacak

Oktay Avcu

Nasıl olur baharlar

Bambaşkadır köylerdeki ilkbahar
Daha güzeldir sanki kentindekilerden
Çiçekler açar öbek öbek
Derelerden sular akar, çağlaya çağlaya
Coşa coşa, köpüre köpüre
Balıklar yüzer, desen desen, boy boy
Başkadır sanki köylerde yaşam
İnsanlar daha bir sıcak
Daha bir yakıcıdır güneş
Bambaşkadır ağaçların yeşermesi
Dallanıp budaklanması, uç vermesi
Tohumların filizlenmesi yeşermesi
Çocukların kırlarda oynaması
Bağıra çağıra özgürlüğe
Kuşların kelebeklerin sevişmesi başkadır
Dağın taşın yeşile bürünmesi başkadır sanki
Başka bir yaşamdır
Git gide kokuşan ve kirlenen şehre bakıldığında
Balık tutmasıda başkadır sevmesi de
İnsanın insanlığı başkadır kısacası

Oktay Avcu

Nasıl ölünür akşamdan sabaha

Dün gelinliğini giydin
Süslendin
Güzelliğini serdin salona
Herkes senle güzelleşti
Seni konuştu seni sevdi
En mutlu günündü dün
Bir yaşam bekledin
Beyazlar içinde sevdiğin insanla yüzmeyi
Aradan birkaç asır geçti
Bir saniye kadar kısaydı gece
Sabah kalktın ve öldün
Kim vurdu kalbine bu keskin kılıcı
Kalleşçe ve kaçakça
Nasıl ölünür geceden sabaha
Gelinliklerini kaldırıp sandığa koymadan
nasıl karşı koymadın kaderine
bu insanlık mı
bu sevgi mi
bu bekleyiş mi
sana yakışan bu mu
bu muydu güzelliğin
bu kadar mıydın

Oktay Avcu

Nasıl sevem

Ben sevdim mi gözyaşına
Ben sevdim mi isyanına
Ben sevdim mi feryadına
Nasıl dayanamam
Be nasıl sevem
Ben sevdim mi acılara
Ben sevdim mi ağıtlara
Ben sevdim mi yokluklara
Nasıl dayanamam
Ben nasıl sevem
Ben sevdim mi sensizliğe
Ben sevdim mi mutsuzluğa
Ben sevdim mi arsızlığa
Nasıl dayanamam
Ben nasıl sevem
Ben sevdim mi korkmak bilmem
Ben sevdim mi kaçmak bilmem
Ben sevdim mi kovmak bilmem
Ben sevdim mi terk edilmem
Ben nasıl sevem

Oktay Avcu

Nasıl tanımadım hüznü

Hüznü
Ya şarkılarda duyardım
Ya şiirler de okurdum
Ya şiirler de okurdum
Oysa yaşamın içinde vardı
Ve gerçekti
Hergün karşılaşırdık
Mesela merdivenlerini tırmanırken evimin
Her akşam çocuğum karşıma geçecek
Ceplerimi karıştıracak ayaküstü
Karım elimde file arayacak
Ya da getirdiklerimi yoklayacak
İstediklerini almadım tekrarlanmayacak
Tekrarlarsa da kavgaya başlasak
Kavga kurtaracak
Bu sahne hüzünlendirir insanı
Böyleyken nasıl tanımadım hüznü şaşırıyorum
Neye benzetiyor neyle karıştırıyorum
Üzüntüyle mi eş çaresizlik mi
Yoksa kendi kendine var olan ve yaşayan
Apayrı mı bir kavram

Oktay Avcu

Nasıl yutacağım

Ben çirkin bir adamım
İnsanları sevmesem eğer
Kim bakar yüzüme
Kim çeker kahrımı
Ve çekilmezliğim dam boyu olur
Nasıl saklayacağım çirkinliğimi
Kompleksimi nasıl yeneceğim
Nasıl yutacağım ağzıma sığmayan koca koca lokmaları boğazımdan
Nasıl yutacağım geceleri
Uykularım nasıl gelecek
Sabahı nasıl getireceğim
Dudaklarımın arasında gülerek
Nasıl anlatılır nasıl bilmiyorum
Anlatmayalım öyleyse
Anlatmayalım da kalsın

Oktay Avcu

Nasılsa beleş

Başkalarının ekmeğini
Sırf başkasının diye
Çok yiyen asalaklar
Başkalarının işindeyken
Kaytaranlarla aynıdır
Ve kendilerinin olmayanı
Sahiplenmeyenleri
Soruyorsan
Şerefsiz derim bunlara ben
Nankör derim
Nasılsa beleş
Öyleyse bana ne
Bu öyle bir zihniyet

Oktay Avcu

Ne acı

Şimdi pişmansın
Geriye dönemiyorsun
Geriye dönmek kötü
İleriye ileriye yürü
Arkana bakmadan
İstersen
Sesinin yetiştiğince ağla
O anı bir daha yaşa
Bir daha gör istersen
Pişman olmadan

Oktay Avcu

Ne bileyim

Güç denemesi yapıyoruz
Birimiz bir elimizi uzatıyoruz
Birimiz iki
Birimiz dişlerimizi sıkıyoruz
Birimizin ağzını kahkaha dolduruyor
Ve ben
Bu karanlıkta öfkeden kaçıyorum
Kinden ezginlikten
Ve yılların yorgunluğundan
Şimdi kaybetmekten korkuyorum
Ne bileyim yılların gücünü
Belki en sevdiğim yaşamayı
Kuşların gagasında bir bahar
Belki onu
Belki seni ne bileyim

Oktay Avcu

Ne boka yarar istanbul

Bütün şehirler birbirine benzer,
bütün binalar aynı
caddeleri sokaklara bağlar kavşaklar
köyden inersin şehri beğenirsin
şehirdeysen büyük şehirler dikkatini çeker
cazibe merkezidir metropoller
dağdan denizi özlersin
denizden dağı izler
köye gönül verirsin
bir şehirli düşün apartman boşluğundan sıkıldığında
yalnız başına ne boka yarar İstanbul
sevdiğinde yoksa pariste
çıkmaz sokaklar yanıltırsada arada insanları
neye yarar dağ başında kırmızı ışıklar
içini insanların doldurmadığı boş binaların anlamı ne ola
ananı
babanı
kardeşini
sevgiliini atmışın
çok para kazanmışın zengin olmuşun
sevensiz, sevilensiz senin zenginliğin ne boka yarar

Oktay Avcu

Ne çok yüreğim varmış

Bir elinde şiir
Bir elinde zaman
Bir elinde ölüm
Bir elinde yaşam
Bir elinde ağıt
Bir elinde tanrıya bayraklar taşıdım
Bir elinde
Tanrıya taşıdığın bayrakları yırttın
Bir elinde sevincini
Bir elinde zaferini kutladın
Bir elinde yenilgini
Yanılgının suskunluğunu
Aman tanrım ne çok ellerim varmış
Ne çok öfke
Ne çok kin
Bir dünyayı seviyorum bitmiyor
Ne çok sevgi seli

Oktay Avcu

Ne değişti

Beni kurşunlardan kaçırıp
Asmaya götürdünüz
Ve değişen bir şey olmadı
Suratımda izi kalacaktı mermilerin
Kan akacaktı kıpkızıl
Uzandığım toprak kanayacaktı
Şimdi boğazımda morluğu kaldı
Ve bir çingeneye
Bir de darağacına kinlendim
Kuşların kanatlarına takılıp uçmak istedim boğulurken
Ne hayaller kurdum
Bir bilseniz ne hayaller
Umutlarım terk etmedi böyleyken
Ve siz boşuna yediniz küfürlerimi o kadar
Yalvaracağımı yakaracağımı sandınız
Korktunuz işte korktunuz
Boşuna korkunuzu artırdınız
Ve size az daha yaklaştırdınız kızgınlığımı
Öfkemi
Az daha yaklaştırdınız kinimi

Oktay Avcu

Ne denir

Gidersen beni de götür
Götürmezsen vururum seni
Götürmezsen ölürüm
Öldürürüm kendimi
Buna intihar denmez
Buna sevda
Buna yeniliş
Buna sensizlikten kaçış
Senden kurtuluş denir olsa olsa

Oktay Avcu

Ne derdiniz

Kim asar insanı boynundan
Asılırken de seyreder gaddarca
Biliyorum insansa asmaz
Astırmaz da
Düşünün ki bir oyun bu
Ne dersiniz oyunda asılana
Ne derdiniz astırana
Bir de sussa baştan sona
Konuşturulmasa
Ve seyretse bir yabancı gibi ölümü
Sessizce
Sonra ağzını açıp koparsa dişlerini sırtınıza
Söyleyin ağlamaz mıydınız
Katlanabilir miydi yüreğiniz böylesine çaresiz bir acıya
Dayanabilir miydi gözleriniz
Güzelliğiniz ve insanlığınız
Dayanmaz, başkaldırırdınız korkusuzca
Böylece sizi de bir başka gün
Bir başka darağacına bağlarlardı
Siz de boğulurken ne derdiniz
Bırakın bir insanı
Bir köpeği assalar karşınızda
Sessizce susar ve seyreder miydiniz

Oktay Avcu

Ne gerek

Dostluk
Barış
Özgürlük bize yeter
Başka bir şey vermesinler
Ne parada gözümüz var
Ne başka şeylerde

Oktay Avcu

Ne göğüs ama

bacağı sorarsanız
ne bacak ama
dolgun
kaslı
kemikli
göğüslerse
ne göğüs ama
en eldeğmemiş
en okşanmamış
en dokunulmamış
yüz gramdan başlar
bir kg a kadar kemiksiz et kas
gözlerini yom ve dokun
kimi şişman
kimi zayıf
kimi siyah
kimi bembeyaz
görmeden anlayamazsın rengini
ama kısa
ama uzun
ama küçük
ama büyük
sonuçta tarif
bu
aynı yola çıkar
taş gibi dersin
tam tarifi bu en iyi anlatımdır

Oktay Avcu

Ne gün uğrar pencereme

Hayal kurmayı sevmem
İsterim ki gerçek olsun düşündüklerim
Üzülürüm hayallerim olursa
Bir çaresizlik sarar beni
Kararsız karamsar olurum
Koparım gerçeklerden
Koparım yaşamın içinden
Ne gün uğrar pencereme
Ne karanfil getiren olur odama
Ne kendime faydam
Biliyorum zararım da olur başkalarına

Oktay Avcu

Ne günahı

Hiç üzdük mü insanları
Hiç terk ettik mi
Ayrı kaldık mı birbirimizden isteyerek
Yalnızlığımızla
Umutsuzluklarla dolup taştık mı
Boğduk mu birilerini acılarımızla
Ya sen küstün
Ya ben
Oda şakacıktan
Nerden günahımız olacak
Hiç suç işlemedik ki biz
Vurmadık öldürmedik
Silahımız bile yok
Ekmeğini çalmadık zavallının
Güçsüz diye ezmedik
Hırsız olmadık hiç
Arsızda
Onursuz da

Oktay Avcu

Ne hortlak ne öcü

Bana dürüst bir ceza verin
Yumuşasın kızgınlığım
Erisin soğukluğum
Bir bahar günü
Yağmurun altında ıslanırken
Bir saksı düşsün balkondan çiçeksiz
Tomurcuk açsın ıslanan toprakta tohum
Ve bir kuş
Bir başka saksıya isabet ettirsin
Alnımın ortasına
Bu defa yeşil bir dal kırmızıya boyansın
Ve bir gül açsın alnımda
Senin de vicdanın rahat olsun
Korkma o zaman uykularında kâbuslarından
Dudağın uçuklamasın sabah vakti
Korkma yürürken uçuşundan kuşun
Karanlıkta ışık vurursa alnına
Beynine sıkılan kurşun sanma
Eğilme dostum boşuna
Ve bir ayakkabı boyacısı seni korkutmasın
Seni korkutmasın siyah elleriyle
Ve ellerin ceplerinde saklanırken
Bir simitçinin sesi şakağında patlamasın
Ben sana acırım zavallısın
Bir kara kedi geçsin önünden günün bir vakti
Kötüye yorma kalbini
Rahat ol serin tut kendini
Ben ne hortlak olurum ne öcü
İnanma sana kötülük etmem

Oktay Avcu

Ne kadar ateistsemde

Her mevsim ilkbahar değil sonuçta
Her şeye rağmen
Seni seviyorum diyor tanrı bana
Ve sonbaharı yaşatıyor
Göz kırpıyor sararan yaprakların ıslaklığında
Seninde yaşamak hakkın diyor
Tutunmama izin veriyor
Bir ucundan kaçırdığım ipin
Direncin hoşuma gitti diyor
Ne kadar ateistsen de
Tanrıyla barıştım
Tatvan dan Anamur a koşturmam
Tanrının hoşuna gitmiş olmalı
Yaşamak seninle de güzel diyor
Ne kadar asi olsam da
Ve elimi tutuyor
Bahçenizde en sevmediğiniz dut ağacının
Bütün dallarını dolaşıp en olgularını yerken komşular
Kimsenin gözlerine bakmadan
Saymadan
Ve uyarmadan
Ve utanmadan
Bir fazla bir eksikte yedimse
Kızmadan
kıskanmadan ısmarladığın
Senin en doyumsuz gözlerinde büyümeden
yeter ulan in aşağıda demeden
en bereketli
Tek meyvesiyse tanrının
Dut ağacının meyveleri
Nasıl herkese yetiyorsa
Doyuruyorsa
Tanrı bana da ısmarlıyor
İzin veriyor yaşamda var olanı herkesle paylaşmama
Her mevsim ilkbahar değildir sonuçta
Saçlarıma beklide ak düşmeyecek bir gün
Ama yaşamla barışık olmak istiyorum
Bu gece sarhoş olmayacaksam

Oktay Avcu

Ne kalacak geriye

Evet denizlerin rengi bitmez
Göklerin sonsuza uzanışı da
Oysa hasretim bitecek
Gün olacak sevineceğim
Müebbetliğim son bulacak
Özgürüm, özgürce bağıracağım
Yaşamın kollarına atacağım kendimdi
Bakacaklar ki uçmuşum ellerinden
Şaşıracaklar adam akıllı
Ve görecekler ki kendilerde de tükeniş birer ikişer
Benden evvel kayboluş
Ne kalacak geriye
Peki ne kalacak

Oktay Avcu

Ne kaldı

Korka korka
Kaça kaça
Saklanan sine
Yaşamak güzel değil
Körebe oynamıyoruz çünkü biz
Oh be dünya varmış
Ne güzel avazını bağırmak çıktığınca
Kimseyi incitmeden, kırmadan
Boğulurken oksijene kavuşmak gibi
Koparıp zincirlerini baskının
Kovalamak yaşamı kendi içinde
Tam beş yıl sustum
Koparıldım, koptum yaşamın içinden
Beş yıl yoktum
Neredeydim
Konuşmak ne hoş duyguymuş
Sınırsız sonsuz
Kelimeleri gizlemeden boğazında
En beklenmedik kavramları savurmak yeryüzüne
Rüzgâr eker gibi
Hep korkuttunuz
Ne yüce duygu korkusuzluk
Kanunsuzluk demiyorum
Yanıltmayın
İnsanlara istediğini istediğince söylemek
İsterseniz asın
İsterseniz kesin
Ne kaldı şunun şurasında
Susarken yaşamak için

Oktay Avcu

Ne kaldı geriye

Yeni bir aşkı denemek için yola çıktın
Girdiğin tüm sokaklar çıkmazdı
Peki, bir ben mi vardım dünyada
Aslında oda değil
Yeni imkânlar aradım
Yeni alternatifler
İnsanlar açtı
İnsanlar acımasız
İnsanlar zalim
Ve önemlisi insanlar hep ikiyüzlü
İnsanlar menfaatçi
Yeni arkadaşlar
Yeni sevgililer edindin
Hepsi sahteydi
Gördün
Ne kaldı geriye
Denediğin
Yanıldığınmı?
ve benim aldatıldığımmı

Oktay Avcu

Ne mutlu insanım diyene

Tanrı böyle daha çok seviyor beni
Ben hiç bir ırka mensup olmayan
Tanrı nın özellik verip,
övünerek yarattığı İnsanım
Annem bana sormadı
Babam bana danışmadı
Tanrıda bana sormadı beni yaratırken
Dilimi,
rengimi
ve ırkımı
tek başına karar verdi
Boyumu ve beden ölçülerimi
Öyleyse
Bana ait olan tek vasıf insanlığım olmalı
Türk olsam ne
Yunan olsam ne
Arap olsam ne
Kürt olsam ne
İnsan gibi insan olabiliyorsam
Nu mutlu insanım diyebilene
Türklüğünle övünüyorsun
Kürtlüğünle övünüyorsun
Hıristiyanlığınla övünüyorsun
Müslümanlığınla övünüyorsun
Bir defa da insanlığınla övünsen
Ürettiğin ne var ona bakıyorum
Ben yaşama ne verdim
Ve hiçbir şey vermeden neler aldım
Hep tüketirken
Fransız olsan ne
Malatyalı olsan ne
Annemi tanımadan
Babanı takmadan
Zengin amcalarını sevsen, sözlerinden çıkmasan ne
Hiç fedakârlık yapmadan
İyiyi kötüyü ayırmadan
Bütün insanları sevsen
Adam mısın oğlum demirci
at kötüyü kalleşi
yakala iyiyi dürüstü fedakarı
sahip çık güzel olana
Şimdi Müslüman olsan ne
Yahudi olsan
Ve faydalı olsan yeter
İster puta tap
İster ateist ol
Tanrında olmasın
Hep üreterek insan olmalıyım
Çalışarak
Tanrı böyle daha çok seviyor beni

Oktay Avcu

ne Oldu

karpuz kabuğundan gemiler yaptıkta ne oldu
bir ucundan balık asıldı
bir ucundan yengeç
sonra sulara gömüldü
azgın dalgalarında şelalelerin
boğuldu üzerinde uygunadım yürüyen karıncalar
hepsi savaşçıydı
hepsi cengaver
o yüzden
gözyaşlarım tanımıyor kaçışlarımı
bana ait olan
kapılar hep başkalarına açılıyor
kollarıma ve duygularıma kapanıp

Oktay Avcu

Ne olduk çocuklar

Çocuklar ne oldunuz
Hep birden mi büyüdünüz
Bir ömür bile geçmedi
Göz açıp kapadık sadece
Neden acele ettiniz
Büyüdünüz de ne oldu
Özlemleriniz geçmişe ve geleceğe
Farkında bile değilsiniz yaşadığımız günün
Ne olduk çocuklar biz
Güzelliğimiz ve sevimliliğimiz kalmadı
Büyüdükçe çirkinleştik
Gaddarlaştık bencilliğimiz arttı
Çocuklar ne oldunuz
Neden acele ettiniz

Oktay Avcu

Ne olur

Tut ki benim annem öldü
Tut ki ben öldüm
Tut ki sen öldün
En sevdiklerin öldü
Olur ya ölüm bu
Karşı koyamazsın
Kaçamazsın
Saklanamazsın
Yakalar seni
Kabullenmek ölümü en iyisi

Oktay Avcu

Ne oluyor

Son bir kez yaşamakta ne demek
Ölümümü özlüyorsun
Yaşamaktan mı korkuyorsun
Yoksa sen vaz mı geçtin
Kararlarından
Vaz mı geçtin davandan
Yıldın mı
Bezdin mi
Usandın mı
Yoksa aklıma kötü şeyler geliyor
Düşünmek istemiyorum
Düşünmek istemiyorum bunları
Sen kaypak değilsin
Tutarsız, korkak değilsin

Oktay Avcu

Ne ölürdüm

Bir gün yanılsam da parmaklarını tutsam
Ne sanırdım bilmiyorum
Bir avuç altın mı dolardı içim
Benim mi olurdu dünyalar
En harika şairi mi olurdum dünyanın
Tırnaklarım kesilir miydi kendiliğinden
Uzamadan saçlarım sakallarım
Elbiselerim kirlenmez tertemiz mi olurdum
Sabahları yıkanır mıydı elim ve yüzüm
Kokusu mu sürülürdü dünyanın yetmiş renkli
Ya sigaram ateşlenir miydi
Bir gün yanılmasam da parmaklarını tutsam karanlıkta
Şiir mi olurdun şarkı mı içimde
Ellerim ellerim ne olurdu

Oktay Avcu

Ne önemi var sevdanın

Doğduğumda bir isim vermişlerdi bana
O ismi taşıyorum defterim de ve hüviyetimde
Ona bakıp beni tanıyorlar
Şimdi büyüdüm
Ne önemi var kavgasızca kazanılan hakkın
Ve başkalarının zevkini ne önemi var

Oktay Avcu

Ne önemi vardı renklerin

NE ÖNEMİ VARDI RENKLERİN
Ve yağmur yağıyordu
Kardan beyaz duygularıma
Korumak aklımdan geçmiyordu
Eriyordum
Sen ihanet etmiştin
Sevdana
Ne önemi vardı
Renklerin
Kiloların boyların
Fırtına bekliyordum
Tufanlar saçlarımı bile dağıtmıyordu
Hiçbir nehir yüzdürmedi kendimden kaçışımı
Taşıyamıyordu ağırlığımı dünya
Bir ucuna bassam
Öbür ucu havada kalırdı
Korkaklığımdan sen, anladım
O yüzden teslim oldum sensizliğe
Lağım fareleri kuyruklarını salladı
İzledim karanlık sokak ışıltılarının parıltısında
Oturduğum kaldırımlar en yeni pantolonumla temizlendi
Tiksinmedim cardın ın bakışlarından
Kucağıma da gelse sevecektim
Hele ki senin yaptığından sonra
Boynuma atılsa öpecektim…
Ve hala yağmur yağıyordu
Umutlarımı ıslatıyordu
Düşlerim yarım kaldı
Ah en sevdiğim pantolunum da kirlendi

Oktay Avcu

Ne sayısı

Uzansam tutamam
Uzansam koparamam
Uzansam uzanamam
Uzansam ne diye uzanayım
Şu özgürlüğe

Oktay Avcu

Ne sevmesi

Ben korkumdan bakıyorum gökyüzüne
Geceyi kızdırırımda diye
Yoksa ne gereği var
Sen yoksun ki orada
Ben günah diye inanıyorum kadere
Kınarlar beni inanmasam
Sen yazmıyorsan yoksan
Ne diye boyun eğeyim
Bir de yalandan
Seviyormuşum gibi yapıyorum yaşamı
Ne sevmesi iğreniyorum bile

Oktay Avcu

Ne söyledik ne yaptık

Şarkı söyledik
Dilimiz dolaştı
Sohbet oldu
Kitaplar okuduk
Anlayamadık okuduğumuzu
Böyleyken
Kim inanır okuduğumuza
Yazıyor sandık
Resim diye çizdik
Roman oldu
Kim inanır gerçeğimize

Oktay Avcu

Ne suçu vardı renklerin

Ben bir seni sevmek için
Çiçeklerini yoldum baharın
Ve yürürken farkına bile varmadılar
Farkına bile varmadım öldüğümün
Üstüne basarken
Toprak Rengi böcekleri öldürdüğümün
Uykularımı bozdum
Geceler küstü bana
En sevdiğim arkadaşım Orhandı
Onu kırdım çaldım yerlere
sırf sana yakın
sana sıcak diye
oysa değmedi
sen daha mı çok sevdin orhandan beni
balıklara küstüm
kuşlara küstüm
yaşamın içinde ne varsa küstüm mavileri bile görmedi gözüm
yeşilleri de
ne suçu vardı zavallı patronumun
İşi de bıraktım
cebimdeki son parayı da sana harcadım
sarhoş oldum
en beğendiğin kolyeydi
çaldım ve aldım
hırsızlığı da yaptım senin için
arsızlığı da utanmazlığı da
ben bir seni sevmek için
kendimden oldum
boşuna öldürdüm tavşanı
sincabı ve tilkiyi
sırf sen daha güzel olasın diye

Oktay Avcu

Ne tuhaftı ölümü beklemek

Sonunu getirebilecek miydim yaşamın
Yarın mı kalacaktı yoksa
Hep merak ettim
Hep düşündüm
Zihnimi yordum
Hiç çözemedim
Belki öyle
Belki böyle olacaktı
Kolay değildi sonuna kadar yaşamak
Bir ömrü bitirmek tanıyarak
Ne tuhaftı ölümü beklemek
Sonunu bildiğim bir filmi seyretmek gibi
Çirkin çekilmezdi bu duygular
Oysa
Doğduğumdan bu güne beklemekten nefretliydim
Şimdiyse bekleyecektim
Belki otuz
Belki elli yıl
Daha yirmi beşimdeydim tarihçe
Oysa asırları arkamda bıraktım sanıyordum
Yaşamı paylaştığım insanlarsa seviyordum
Bayılıyordum onların güzelliğine
Onlardan ayrılmakta zordu
İhanet edemezdim sevdiklerime
Yine de ölecek olursam zamansız
Doğal bir ölüme benzemeli
Kimse küsmemeli
Kızmamalı
Aramamalı arkamdan
Kader oyununa benzemeli
İşte bir çözümü olmalı
Yaşam bir bulmacaysa eğer

Oktay Avcu

Ne Türklüğüm Ne Müslümanlığım DÜNYAYA BEDEL DEĞİL

bir Türk dünyaya bedel diyorlarya
İnanma
bir Türk dünyaya bedel değil
bunu biliyorum
hiç olmadı
hiç olmayacak
böyle bir şey yok,
komiklik yapmayın,
bu bir şaka
bu bir yalan
bir yarış varsa eğer
insanlığımla öne geçmek istiyorum
ne Türklüğümle ne müslümanlığımla

Oktay Avcu

Ne yaptılar

Hem eğleniyorlardı gönüllerince
Hem de yürüyorlardı aldırmadan
Üstüne basa basa güneşin
Ay vaktinde yıldızlardan kaçarken
Geceye saklanıyorlardı istemeden
Yani karanlıktan kaçarken
Karanlığa saklandılar
Ne yaptılar öyle
Ne yaptılar karma karışık

Oktay Avcu

Ne yaptınız beni büyüklerim

Para her şey olmasın
Onurumu
Gururumu
Haysiyetimi
Beni esir almasın
Köle kul olunmasın
Kim azdırıyor bu insanları
Kim hayvanlaştırıyor beni
Anne sen mi
Baba sen mi
Öğretmenim sen mi
Doğduğumda en güzel şey para değildi
Büyüdüm her şey değişti
Biri bana başka şeyler anlatsın
Başka bir şey öğretsin
Servetsiz insan olunmuyor mu
Sevgiye
Hoşgörüye engel mi parasızlık
Ne yaptınız beni büyüklerim

Oktay Avcu

Ne yesem zayıflıyorum

Ne yesem zayıflıyorum
Ne yesem yarıyor.
Ne içsem inceliyor bedenim
Beynim vücudumu denetliyor….
Alma diyorum almıyor
Al diyorum alıyor
Korkmadan istiyorum
Karşı koyuyorum
İsteklerim iradem beynim
Çaresiz hissetmiyorum kendimi
Komplekslerime yenilmeden
beynimle barışıp hallediyorum her işimi
güzelleşiyorum
beyinde bitiyor mutluluk anlayacağın

Oktay Avcu

Ne zaman kaçtık

Sus ay yüzlüm
Güneş gülüm sus
Gözlerinde takılı kalsın özlemlerin
Gösterme, gösterme de sakla
Sus yıldız serper gibi serperler seni karanlığa
Yakarlar kâğıt gibi
Odun gibi
Kömür gibi kapkara
Cehennem gibi
Ağlamada sus
Boğarlar ölüme hücrende
Kaç gerçeklerden
Kertenkele gibi
Ama kuyruğunu bırak yalnız
Seninde bırakacak atacak şeylerin olmalı
İhbar et, itiraf et demiyorum,
Diyemem de
Hain değilsin biliyorum
En son ne zaman bıraktık karamsarlığı, kararsızlığı
Ne zaman umutlandık
Ne zaman umutlanmadık
Her zaman umutluyduk

Oktay Avcu

Ne zaman sorsam

Ne zaman göstersem yüzümü aynaya
Sorsam ne zaman
Ben sanatçıya benziyor muyum
Gülüşümden mi anlaşılır
Susuşumdan mı
Ne zaman bakayım aynaya
Aynalar ne zaman mutlu yapacak
Ne zaman sorsam
Ne zaman anlatsalar beni
Ne zaman istesem resmimi aynalardan
Ve ne zaman tanıtsalar beni

Oktay Avcu

Neden

Keşke iyi nişancı olmasaydım
Oldum da ne oldu
Ne oldu attığımı vurdum da
Ne oldu dağda taşta nişancıyım
Keşke silah tutmasaydım
Sapan atmasaydım kuşlara
Okum yayım olmayaydı
Ne oldu
Kurdu kuşu vurdum da dağlarda
Ne oldu
Üstüme yokta nişanda
Sağda bir kurt
Dağda bir kuş
Dağda bir kelebek eksik
Dağda bir şeyler azaldı
Bir şeyler tükendi
Bir şeyler yok oldu

Oktay Avcu

neden ATATÜRK

Ben sizin lideriniz olmadım
Ben sizi kurtarmadım
Sizin için savaşlarda ölmedi atalarınız
Süngülerle
silaha karşı
havan mermileriyle
Bomba yüklü uçaklara karşı
En modern araçlara karşı,
kağnılarla
Sahip çıkmadınızsa devrimlere
Demokrasiye
İnsan haklarına
Medeniyete
Üretime
Çağdaşlığa
Ben sizin için boşuna savaştım
Boşuna öldürdüm
Kendimi yüzlerce kez
Ölüm emirleri
Fetvalar
boşuna döktüm yunanı denize
Boşuna türk subayıydım
Boşuna cumhuriyet
Bağımsızlık boşuna
Yakın resimlerimi
Adımı unutun
Silin ezberinizden
Şiirlerinizden çıkartın
Ben sizin lideriniz olmadım
Halen açsa yurttaşlar
Taşlar yerine oturmamışsa 80 yılda
Yurttaşlık bilinci sıfırsa
Milliyetçiliğin adı çete kurmak,
tetikçilikse
askerlerim menfaat için rütbelerini kirletiyorsa
alınıyor ve satılıyorsa en kutsal değerler
Kurduğum parti mafya babalarının emrindeyse
Bu cennet ülkede cehennem hayatı sürülüyorsa
Ben size hiçbir şey öğretmedim
Ben sizin hiç bir şeyiniz değilim
sürün beni kalplerinizden
küskünüm halkıma
küskünüm akdenize,
egeye
karadenize
marmaraya
küskünüm kaşlarımı çattım bakıyorum
doğuya
ve güneye doğuya

Oktay Avcu

Neden değiştim

Burada suçlu kim bilinmez
Ama kendimi
Eski eşyalarımın yanında
Değişmiş olarak buldum

Oktay Avcu

Nerde sevda

Yaşamın içimde ne varsa yok
Şevme yok
Özlemek yok
Sahiplenmek yok
Her şey yalan
Özgürlük yok
Vefa yok
Varolan bir ben
Bencillik
Egoizm
Sevda yok
Aşk yok
Sen yoksun
Başkaları yok
Bana ait değerler var
Benim dışımdakiler yok

Oktay Avcu

Nerden bileceksin

Bilmezsin
Nerden bileceksin
Korkak olduğumu
Karanlıktan korktuğumu
Gecelerde sensiz uyuyamadığımı
Üşürken güneşim olduğunu
Nerden bileceksin
Beni unut
uykusuz kal diyorsun
Bilirmisin uykusuz yaşanmadığını.

Oktay Avcu

Nerden geldin aklıma

Yine ihanette bulundum sana
Kollarımda sen uyurken
Hayalimde başkası yaşıyordu
Affet sevgilim
Sen masum tertemiz yüreğinle sarılmıştın
Bense
Nerden geldin aklıma çocukluğum
Onu hazmediyordum
İlk sevenim
Kollarımda ılık tuttuğum
Sarıldığım ve ilk öptüğüm
İlk darılan sözlerime ve küsen
Nasıl aklımdan atarım seni
Sana da ihanet olur bu
Eskimiş giysilerimi atar gibi şeytana

Oktay Avcu

Nerdeydin

Seni güneşin sıcağında aradım
Ama bulamadım
Senin sıcaklığın başkaydı
özledim

Oktay Avcu

Nerede eski günler

Yıldızlar göklerde uçuyorlar
Çocukken uçurduğum teyyareler gibi
Gözlerimi yumabilsem bakabilsem göreceğim
Çektikçe ipini sallanan yıldızları
Rüzgar koparacak kuyruğunu teyyaremin
Ya da ipim kırılacak ortasından
Ağlayacağım
Anneme şikayet edeceğim rüzgarı
Yakala anne
Ben koşamıyorum
Sen tut
Tutta bana ver diyeceğim
Annem yenisini yapacak
Daha fazla salacağım ipini
Bu defada şakadan bırakacağım
Yıldızları kandıracağım
Yatarken hayallerimle bir güzel eğleneceğim

Oktay Avcu

Nerede kalmışız

Nereye sürmüşler özgürlüğü
Bizim ellerimiz muhtaç
Bizim gözlerimiz
Bizim yüreğimiz açken
Biz sefilken
Nereye kovmuşlar barışı
Savaştan bıkmışız
Usanmışız
Hep yenilmişiz
Kime kimlere sunmuşlar
Mutluluğumuz nerede
Hep özlem duyuyoruz bir şeylere
Nereye saklamışlar
Kimden saklamışlar
Biz uyurken mi yapmışlar
Ne zaman olmuş
Biz ne olmuşuz böyle
Utancınız çoğalmış
Kaçar olmuşuz kendimizden
Ayna da bir başkayız
Gerçekte bir başka
Kim bu aynadaki biz değil miyiz
Nasıl değişmişiz
Nasıl
Nasıl gelişmemişiz

Oktay Avcu

Nerede yanıldık

Sevda dedik
Yaşadık
Sevdik yaşamı güzelleştirdik
Sevinci bulduk
Ama nerede aradık
Hep başka yerlerde
Yanıldık
Yüreklerde patlayan bombaydı
Sende başka
Bende başka
Herkeste bambaşka
İnançtı
Taştı içimizde nehirdi
Çağlayandı coştu
Bir gül kokusu kadar hafifti
Uçtu
Hiçbir tartı aleti tartamadı ağırlığını
Sevda dedik savaştık
Barıştık yaşamla
Umutlara sarıldık
İşte sevdanın rengi bu
Kokusu,tadı,filati bu
Sevda dedik aldandık
Aldatıldık
Kullanıldık
Nereye baktık nereyi gördük

Oktay Avcu

Nereden başlasak

Şimdi nerden baksak yaşamaya
Ve kazsak mezarımızı nerden
Nerden başlasak
Birinci sınıfta birinci sırada mı öğrensek
İki yaşında konuşmaya başlarken mi
Babama beş parasızken çikolata aldırırken mi
Tarlada yetmişinde acıyı sürerken mi
Yirmisinde savaşırken mi düşmanla
Yok yok yeniden on sekizine dönelim
Savaşırken topla ve tankla ve mavzerle
Silahsızca silaha karşı
Önemlisi düşünceye ve insana
Düşmana ve kötüye karşı değil
Halka ve gerçeğe karşı
Nereden başlasak yaşamaya
Üniversite de baskıya ve zulme karşı direnirken mi
Yok okuldan atılırken
Ve siciline binlerce polis jopu yazılırken mi
Nereden başlasak aynı

Oktay Avcu

Nereden belli

Sevdim
Çünkü karşılıksız
Çünkü bakışın yetti
Gülüşün yetti
Mutluluğun yetti
Ellerimi tutmak önemli değil
Çırıl çıplak sarılmak
Sevişmek
Yüreğini ver bana yeter
Verdim de bileyim
Sevdim çünkü
Çünkü ilk defa
Ne etini isterim
Ne sütü nü
İncitmekten korktum seni
İşte sevdim
Böyle sevdim

Oktay Avcu

Nereliyim

Başımda ağlayanlar var
Zil zurna sarhoşum
Oynayanlar
Tekme atanlar
Bir ben miyim
Sarhoş olan
Ayakta duramıyan
Masalar havalarda uçuyor
Şişeler bardaklar kırılıyor
Sarhoşluğum
Yani içkiler yerlerde
Gülenler var kahkahayla
Herkes ayakta sallanıyorlar
Kimse oturmuyor
Konuşan yok
yapayanlızım

Oktay Avcu

Neresi acıyor kırmızının

Ellerim kan
Ellerimden kan damlıyor kırmızı
Nedir bu kırmızıda kanayan
Özlemlerim
Hasretlerim
Beklentilerim
Umutlarım
Hepsi kırmızı
Kavgalar
Barışlar
Dostluklar
Şu güvercinde kırmızıya uçuyor
Neresi güzel kırmızının
Neresi çirkin
Neresi acıyor kırmızının

Oktay Avcu

nereye kaçıyorsun ERDOĞAN

Ne olurdu yargıda dosya saklayanları sen cezalandırsaydın
Zaman aşımı neyin nesi hain deseydin
Suratına çarpsaydın bir sabah güneşi aydınlığıyla
Halkını sevindirseydin
Boşa çıkarmasaydın umutlarımı
Benim Başbakanım yapmaz diyordum
yapıyorsun
yaptın
Ve yapacaksın
Sende değiştin
Bir yanıldım de
Bir özür dile
Bütün organlarımı sana bağışlayayım
Yeniden EREDOĞAN ol
Robinhudum ol
Umudu ol zavallılların, çaresizlerin
barışalım ……
Özür dile barışalım.
Ama niye beni yanılttın.....
Sende yalan söylüyorsun artık
Sanada küstüm,
küstüm üstad
Seninde diğerlerinden farkın yok
Kahramanımdın
Kurtarıcımdın
İdolümdün
İdeallerimin, hayallerimin uygulayıcısıydın
Ben gibi bendin
Araştırmadan
Öğrenmeden
Tam bilmeden
Yalanlar söylüyorsun
gözlerime bakmadan
Beni kandırmak kolay
İnançlarımı kirletiyorsun
Tecavüzcüleri aklıyorsun
İşkencecileri, zalimleri savunuyorsun
Koruyorsun kol kanat geriyorsun
Olmuyor usta olmuyor,
olmuyorsa gidiyorum

İnsan hakları
Demokrasi askıda
Özgürlükler elimden gidiyor
Şimdi birer birer kaybediyorum kazandığım argümanları
Yeniliyorum, yeniliyorum çirkin kral
Geri istiyorsun
Geri alıyorsun verdiklerini
Yine kaybediyorum demirci
Yine savaş diyorsun
Yine oturmuyorsun masaya
Yine silah diyorsun,

otur diyor,
konuş, diyor,
barış diyor sana analar,
bu yenilgi değil,
bu taviz değil,
bu ödün değil,
bu zaruret,
bu ihtiyaç
bu kazanış,
bu zafer,
bu şahlanışı ülkemin,
bu tarihe yazılışı ERDOĞANın en okunaklı harflerle.
Ve bu benim mutluluğum,
Bu askerde ölmeyecek çocukların yaşam hakkı
vermezsen
İnsanlar ölecek
Bebekler her zaman ağlar
Ağlatan sen olacaksın Bu defa madenci
Yakışmıyor sana ustam
Bu ustalık değil
Bu kalfalık değil
Bu çıraklık bile değil
Bu cellatlık
Bu gaddarlık
Bu hal bilmezlik
Bu ırkçılık
madem geri alacaktın vermeseydin
sevindirmeseydin
açılım dedin
yürüdük arkandan
yürümedik koştuk
en büyük adımlarımızla soluksuz
buraya kadar geldik
kimseyi öldürmeden çöz bunu
kansız,
kinsiz,
ölümsüz,
en önemlisi silahsız
askersiz
acısız
ve ağıtsız
çözümü yok diyorsan
bende var usulca kulağına söylerim
bir sor kimse duymaz.
Bana güvenmezsen Ahmet ALTAN da biliyor
başka bilenlerde var
yeterki korkma,
yeterrki cesur ol
korkuyorsan
Türkiye değil dünya arkanda unutma
yinede yoksan
yinede korkaksan

sür beni paşam sen asker olmuşsun
savaş açmışsın halkına
yakında SADDAM olursun
KADDAFİ
ESAD olursun
DEMİREL, EVREN olursun
derin devletin olur
çetelere ihaleler açarsın
vur beni paşam
seni böyle görmek istemem
seni yanlış tanımışım
bağışla beni halkım
bağışla beni sevenlerim
sizleri yanılttım
ERDOĞAN yapmaz dedim
Yalan söyledim
niye yanılttın beni ekmekçi
neden yanılttın
senin için kardeşime kızdım
kızımla hala konuşmuyorum
senden bir oyu esirgediya
barıştır beni oduncu
annemi kırdım
arkadaşlarıma düşman oldum
aram açıldı
seni senden çok ben savundum
ve ben sahiplendim
ERDOĞANa satılmışsın dediler
Sen bana hiç para vermedin
Beni almaya gücünde yetmez
ne oldu padişahım
şimdi senden büyük allah yokmu
ULUDEREye ne oldu
ölen çocuklara figüran diyen İÇİŞLERİ BAKANın ne oldu
niye hala görevde
beğenmediklerine ucube diyorsun
ucube Camilerin yokmu
ucube Bakanların
ucube Valilerin
tecavüzcü müdürlerin
tavizci bürokratların
sana küstüm ERDOĞAN
sana gücendim Başbakanım
beni yanılttın
Kes arkadaşlığını
Kes selamını
küs
Yine bütün organlarım senin olsun
En inatçı en sert bakışlarını savur üstüme
En kirli ellerinle dokun en yeni elbiselerime
Bir şey olmaz
Ama niye beni yanılttın……

Öl de ölürüz, ama bizi sen öldürme
yani en sevdiğin renk beyazsa, kirlendiğinde siyah olur unutma
kirletme üstad kendini siyah olmasın
beyaz kal,
ÜLKEMde temiz kalsın
nereye kaçıyorsun ERDOĞAN,
Bu özgürlük,
bu demokrasi,
bu insan hakları
bu barış
bu Kürt sorunu
senden yardım bekliyor
bu korku seni nereye götürür
bu kaçış ülkeme ne kazandırır
söyle balıkçı
Teslim olmazsan savaşa barışı kazandırırız

Oktay Avcu

Nereye kaçıyorsun ERDOĞAN...oktay avcu oktay avcı şiir şair mersin malatya hekimhan

Ne olurdu yargıda dosya saklayanları sen cezalandırsaydın
Zaman aşımı neyin nesi hain deseydin
Suratına çarpsaydın bir sabah güneşi aydınlığıyla
Halkını sevindirseydin
Boşa çıkarmasaydın umutlarımı
Benim Başbakanım yapmaz diyordum
yapıyorsun
yaptın
Ve yapacaksın
Sende değiştin
Bir yanıldım de
Bir özür dile
Bütün organlarımı sana bağışlayayım
Yeniden EREDOĞAN ol
Robinhudum ol
Umudu ol zavallılların, çaresizlerin
barışalım ……
Özür dile barışalım.
Ama niye beni yanılttın.....
Sende yalan söylüyorsun artık
Sanada küstüm,
küstüm üstad
Seninde diğerlerinden farkın yok
Kahramanımdın
Kurtarıcımdın
İdolümdün
İdeallerimin, hayallerimin uygulayıcısıydın
Ben gibi bendin
Araştırmadan
Öğrenmeden
Tam bilmeden
Yalanlar söylüyorsun
gözlerime bakmadan
Beni kandırmak kolay
İnançlarımı kirletiyorsun
Tecavüzcüleri aklıyorsun
İşkencecileri, zalimleri savunuyorsun
Koruyorsun kol kanat geriyorsun
Olmuyor usta olmuyor,
olmuyorsa gidiyorum

İnsan hakları
Demokrasi askıda
Özgürlükler elimden gidiyor
Şimdi birer birer kaybediyorum kazandığım argümanları
Yeniliyorum, yeniliyorum çirkin kral
Geri istiyorsun
Geri alıyorsun verdiklerini
Yine kaybediyorum demirci
Yine savaş diyorsun
Yine oturmuyorsun masaya
Yine silah diyorsun,

otur diyor,
konuş, diyor,
barış diyor sana analar,
bu yenilgi değil,
bu taviz değil,
bu ödün değil,
bu zaruret,
bu ihtiyaç
bu kazanış,
bu zafer,
bu şahlanışı ülkemin,
bu tarihe yazılışı ERDOĞANın en okunaklı harflerle.
Ve bu benim mutluluğum,
Bu askerde ölmeyecek çocukların yaşam hakkı
vermezsen
İnsanlar ölecek
Bebekler her zaman ağlar
Ağlatan sen olacaksın Bu defa madenci
Yakışmıyor sana ustam
Bu ustalık değil
Bu kalfalık değil
Bu çıraklık bile değil
Bu cellatlık
Bu gaddarlık
Bu hal bilmezlik
Bu ırkçılık
madem geri alacaktın vermeseydin
sevindirmeseydin
açılım dedin
yürüdük arkandan
yürümedik koştuk
en büyük adımlarımızla soluksuz
buraya kadar geldik
kimseyi öldürmeden çöz bunu
kansız,
kinsiz,
ölümsüz,
en önemlisi silahsız
askersiz
acısız
ve ağıtsız
çözümü yok diyorsan
bende var usulca kulağına söylerim
bir sor kimse duymaz.
Bana güvenmezsen Ahmet ALTAN da biliyor
başka bilenlerde var
yeterki korkma,
yeterrki cesur ol
korkuyorsan
Türkiye değil dünya arkanda unutma
yinede yoksan
yinede korkaksan

sür beni paşam sen asker olmuşsun
savaş açmışsın halkına
yakında SADDAM olursun
KADDAFİ
ESAD olursun
DEMİREL, EVREN olursun
derin devletin olur
çetelere ihaleler açarsın
vur beni paşam
seni böyle görmek istemem
seni yanlış tanımışım
bağışla beni halkım
bağışla beni sevenlerim
sizleri yanılttım
ERDOĞAN yapmaz dedim
Yalan söyledim
niye yanılttın beni ekmekçi
neden yanılttın
senin için kardeşime kızdım
kızımla hala konuşmuyorum
senden bir oyu esirgediya
barıştır beni oduncu
annemi kırdım
arkadaşlarıma düşman oldum
aram açıldı
seni senden çok ben savundum
ve ben sahiplendim
ERDOĞANa satılmışsın dediler
Sen bana hiç para vermedin
Beni almaya gücünde yetmez
ne oldu padişahım
şimdi senden büyük allah yokmu
ULUDEREye ne oldu
ölen çocuklara figüran diyen İÇİŞLERİ BAKANın ne oldu
niye hala görevde
beğenmediklerine ucube diyorsun
ucube Camilerin yokmu
ucube Bakanların
ucube Valilerin
tecavüzcü müdürlerin
tavizci bürokratların
sana küstüm ERDOĞAN
sana gücendim Başbakanım
beni yanılttın
Kes arkadaşlığını
Kes selamını
küs
Yine bütün organlarım senin olsun
En inatçı en sert bakışlarını savur üstüme
En kirli ellerinle dokun en yeni elbiselerime
Bir şey olmaz
Ama niye beni yanılttın……

Öl de ölürüz, ama bizi sen öldürme
yani en sevdiğin renk beyazsa, kirlendiğinde siyah olur unutma
kirletme üstad kendini siyah olmasın
beyaz kal,
ÜLKEMde temiz kalsın
nereye kaçıyorsun ERDOĞAN,
Bu özgürlük,
bu demokrasi,
bu insan hakları
bu barış
bu Kürt sorunu
senden yardım bekliyor
bu korku seni nereye götürür
bu kaçış ülkeme ne kazandırır
söyle balıkçı
Teslim olmazsan savaşa barışı kazandırırız

Oktay Avcu

Neydi aradığın

Bu kadar mı çok üşüdün
Kendini ateşler de yaktın
Ve bu kadar mı susadın
Denizlerde doyurmadı susuzluğunu
Ey benim en sevdiğim insan
Kendimden de çok
Ne vardı bu kadar çok yanacak
Bu kadar boğulacak
Özlediğin neydi

Oktay Avcu

Neye bağlı

Kimileri zengin olmak ister
Mutluluk için
Ben mutlu olmak istiyorum
Parasız
Yarınsız
Güvencesiz
Para da aramadan mutluluğu
Bulamam biliyorum
İnanmak istemeyende çıkar bana
Ama aptal desinler
Yine de gerçeği söylüyorum
Aramadan
Soramaya fark eder mutluluk
Ben şairim şiirlerimi isterim
Sen ressamsın resimlerini
Türkücü türkülerini
Türkü yerine para
Resim yerine para
Şiir yerine para
Aşk yerine para
Yakışır mı

Oktay Avcu

Neye yararsa

Yaşamak neye yarar sancılıyken karnın
Ve ağrılıyken başın
Üstüne akarken yılanların çıyanların zehri
Ve boşa biterken zaman
Neye yarar yürümek ayaklarının üstünde
Ya da sürünmek ayaksız kolsuz
Kavgasız yaşam neye yarar
Geleceksiz
Ve tek başına baş kaldırmak
Haykırmak neye yarar
Ezerler geçerler zalimce ve kalleşçe
Duyan olmaz sesini
Ağlarsın sessizce hallederler

Oktay Avcu

Neyi bekliyorsun

Küskünlüğüm en keskin
Acılarımın en doğru sebebi
Kimse senin gibi bekleyemiyor
Sen beklerken kızmıyorsun
Ve sen beklerken biliyorsun
Boşuna beklemiyorsun

Oktay Avcu

Neyi duyuracağız

Verilen bu otuz yıla karşı
Otuz gün açlık grevi yaptık
Otuz yıl otuz güne sığmadı
Ölüm oldu
Biz öldük
Kim galip geldi
Yine biz
Yine ben
Direncimizi
İnancımızı gösterdik
Sonuçta karım
Karım ve kızım babasız kaldı
Buradan bütün dünyaya haykırsak
Neyi duyuracağız
Bu bizim ülkemiz
Bizim ayıbımız
Bizim utancımız

Oktay Avcu

Neyi yenersiniz on yılda bir

Yüz kurşun nedir ki insana
Neyi öldürür
Yaşam ya da kavgayı mı
Kanatırsa yaraları odur hepsi
Nedir ki boğmak insanı on kişiyle
Yalan yanlış
Savaşı öldürür mü ilmekler
Öldürür mü kavgayı
Bitirir mi yaşamın kalan yarısını
A'D an z' ye neyi öldürürsünüz beyler
Neyi yenersiniz on yılda bir tekrar tekrar
Neyin çözümüdür bu
Sorsak matematikçilere
Fizikçilere kimyacılara
Neyin formülüdür
Öldürür mü şimdi
Arkamdan kalleşçe sıkılan bu kurşunlar düşüncelerimi
Öldürür mü benden sonrakileri
Öldürür mü gerçekleri
Bir daha dönmemecesine
Neyi öldürdük bunca yıl kalleşçe
Kimdi o astıklarımız kime düşmandı
Savaşa mı
Sömürüye mi
Zulme mi
Varsın olsundu
Özgürlüğe mi sevdalıydılar
Alın beni de asın
Ben de düşmanım soyguna
Soysuzluğa ve yağmalığa
Asın işte beni de

Oktay Avcu

Neyim varsa onu

Zamanı öldürüyorum Abidin
Nasıl katiller katlederse düşmanlarını
İşte öyle sinsice
Aldım elime çekicimi takımlarımı
Tarladaysam orağımı
Denize gireceksem mayomu
Yatacaksam uyku tulumumu
Kahvaltıdaysam çatalımı
Isınacaksam sobamı
Koşacaksam ayaklarımı
Konuşacaksam kelimelerimi
Yazacaksam kalemimi
Neyim varsa onu
Sanma ki kaçıyorum yaşamdan
Sanma ki üzülüyorum geçen zamana
Yılları öldürüyorum beynimde
Mecburum
Bedenimde eskiyen seneleri
Öldürmeliyim

Oktay Avcu

Neyin vardı

Neyini sevdim
Düşüncesizliğini
Vurdumduymazlığını
Sevmeyişini
Kabalığını
Katılığını
Hissizdin
Duygusuz
Güzelliğin vardı birde
Onu sevdim

Oktay Avcu

Nihayet

Bütün yağmurları yağarsa gökyüzünün
Üstüme
Islanırım
Sonra soğuk olur
Üşürüm
Bir sığınak ararım ısınacak
Bulamazsam
Sonunda insanım

Oktay Avcu

Niye

Onun imside mevlüdeydi
Ama o bir memur değildi
İşçide değildi
Sınıfı sadece
Sınıfsızdı
Evinin hizmetçisiydi
Dışarıda gündeliğinde gitmezdi
Hiçbir zaman hanım olamayacaktı
Mahallenin mevlüş lakaplı komşusu
Bahçesinin en deli bekçisi

Oktay Avcu

Niye sevem

Ben niye sevem
Adın belli
Sen bellisin
Bilirim kimsin
Bugün varsın
Yarın yoksun
Yarınsızsın
Hayırsızsın
Ben niye sevem
Kahpe desem diyemem
Kalleş desem diyemem
Söyle ne diyem
Ben niye sevem
Sevdim dersin kaybolursun
Sevdim dersin unutursun
Sevdim dersin avutursun
Sevdim dersin aldatırsın
Ben niye sevem

Oktay Avcu

O anlaşılmadı

Öyle miydim küçüklüğümde
Ne komplekslerim vardı
Ne aptallığımı bilen
Ne çirkinliğimi beğenmeyen
Giyinir kuşanırdım bayramlıklarımı
Herkesler beğenirdi
O zamanlar çocuktum
Şimdiyse büyüdüm
En güzel duygularım
Ve yaşamdan habersizliğim geride kaldı

Oktay Avcu

O başka

Dört yanım bağlı
Şu kalan köşeler
Onlarda kapalı
Ne baharı görebiliyorum
Ne yağmur yağıyor üstüme
Ne ıslanıyorum
Ne güneş karartıyor
Kısa kollu gömleğimden artan kollarımı
Ne sevdiğim türküler söyleniyor
Ne köşesinde seni bekleyebiliyorum
Ne de sen parkta yanıma geliyorsun
Yalnız,anılarım yanımdalar
Seni düşünebiliyorum
Fantezilerim
Yaşantım dört duvarın acıları

Oktay Avcu

O bendim

İlk defa ayağına dokundu
Ayağında ayakları yoktu
Ellerin de elleri
Anlamadı ayağının olmadığını
Ne zaman yürüyemedi
Ne zaman koşamadı
O zaman anladı
Bağırdılar
Duymadı
Tutmak istedi
Tutamadı
Parmaklarını aradı
Gözleri vardı
Yüreği vardı
Yetmedi
O bir candı
O bir insandı

Oktay Avcu

O benim

Saçları kel
Yüreği kel
Gönlü kel
Dünyayı satsan alamazsın
Öyle güzel bir adam ki

Oktay Avcu

O benim köyüm

O benim köyüm
Kentim
Yaşadığım ev
Memleketim olur
Aşkımdır
O benim işim
Taşım toprağım
Uykum
en sevdiğim francala ekmeğimdir
Çok sevdiğim olur
Emeğimdir
Gözyaşımdır
Sevincimdir
Işığımdır
Daha ne olsun
Çocuğumdur
Beni eşkıyalardan koruyan mavzerimdir
Kavgam
Kaçamağım
Umudumdun
En geniş açılı ufkumdur

Oktay Avcu

O bile değil

Seni sevdim
Kuş gibiyim
Bir de sen sevsen
Uçacağım
Bulut ne
Gök ne
Sığmayacağım
Kanat ne
Uçak ne
Hepsinden özgür
Rüzgarca
O bile değil

Oktay Avcu

O bir deli mi

Güneşi karşısına almış ısınıyor
Kış günün de sobasında yanar gibi
Ellerinde parmaklarını sayıyor
Alacaklarını hesaplar gibi
Ve gülüyor oturduğu yerden sımsıcak
O bir deli mi
Kim söyleyecek

Oktay Avcu

O bir insandı

Kim diye sormayın
O bir insan
Etten ve kemik ten
Ademin oğlu
Kolunda saati var
Üstünde giysileri
Yüreğinde sevgileri
O Fransa devriminde de vardı
Kurtuluş savaşında da
Elinden bırakmadı zafer bayrağını
Evet hiroşimada öldürdüler
Yahudi diye fırınlı sobalarda da yaktılar
O amerikata kuntaydı
Yıllarca kölelik yaptı
Rengi siyahtı
Ve bir gün çarmıha gerildiler
Savaşlara girdi gerdeğe girer gibi
Ve kapalı karanlıktan kaçtı
Orospudan kaçar gibi arkasına bakmadan
Onu mekkede kılıçtan geçirdiler
Acımadan çanakkalede, sakaryada kurşunladılar
Sonra istanbulda astılar
Şimdi o bir insan ve yaşıyor
Onu siz yaşatıyorsunuz

Oktay Avcu

O bir kim

Yüreği Afrika sıcağı
Bakışı Erciyes kışı
Duruşu buz
Dağ yolunda bir kır çeşmesi
Durup dinlenip serinlediğim

Oktay Avcu

O değil

Geceler uzadı
Yetişilmiyor aydınlığa
Son baharın en son günleri
Ağaçların son sarı yaprakları
Ve rüzgarın son sallayışı
Şu daldan düşen son sarılığı
Gündüzler kısa
Bir yudum
Üflesen kaybolacak
Doyasıya uykuya dal
Gözlerin uyku dolsun
Ama o değil
İstediğimiz başka
Özlenen bir rekor değil

Oktay Avcu

O kolay

Sana seni anlatsam
Anlatamam
Sana beni anlatsam
Onu da anlatamam
Bana sensizliği sor
Anlatayım
O kolay

Oktay Avcu

O kuş haini

O mavi kanatlı kuş varya
Bir daha gelecek olursa
Ötüşünü kaydedip size
Size aktaracağım
Göreceksiniz o bir hain
Başkaldırı var ötüşünde

Oktay Avcu

O türküyü biz söylüyoruz

Gözlerini aç
Aç ve bak
Ne yana istersen o yana
Orada bir şey göreceksin
Parlak ve sıcak
Gözlerin kamaşacak
Özgür ve gücü sonsuzda
Gürbüz ve coşkulu
Bizim mutluluğumuz orada
Bir ses duyacaksın
Yılan kıvraklığında
Kulaklarını çınlatacak
Kalk koltuğundan
Kalk da iyi bak
O insanlığın sesi
Ve özgürlük türküsü
O türküyü biz söylüyoruz
Siz de duyacaksınız mutlak

Oktay Avcu

O yakışmaz

Sen dünyanın en çirkini değilsin
En güzeli de
Biraz güzelsin biraz çirkin
Dünyanın en uzun boylusu değilsin
En kısa boylusu da
Ortalardasın
Ve böyleyken
Ben en çok seni seviyorum
En çok sen sevilmiyorsun
Onu demek istemedim
Biliyorum ki benden daha çok sevenlerde vardır
Yani en az sevilen de değilsin
Biraz sevenin var o kadar
Ama senden kaçanlarda yok
Korkanda yok çirkinliğinden
Ben mesela sevebiliyorum seni
İstiyorum en azından
Öyleyse mutlu olmak yeter sana
Başka bir şey isteme
Bende dünyanın en yakışıklısı değilim
Onun için benden yakışıklısını özleme
İşte o yakışmaz sana
Bırak o sana özlem duysun

Oktay Avcu

O zaman

Seni hangi çiçekten kopardılar
Hangi ağaca yapıştırdılar
Hangi dalın meyvesi
Kırmızı açmışsın
Bu dal mavi yapraklı
Mavi olmalıydı bu ağacın da meyvesi
Hangi derede akıyorsun
Okyanuslara uzanıyorsun
Ya boğuluyorsun
Ya kaybolursun
Yutarlar karanlıklar
Yutarlar gemilerin yolcuları
Sen şu mavi gökyüzüne çık
Orada yağmur olursun
O zaman severiz
Üstümüze yağdığında
Islattığıda tarlalarımızı
Bereketliliğini, bolluğunu biliriz hiç değilse

Oktay Avcu

Oda olsun

Yağmur yağar ıslanırım
Güneş doğsa kurur muyum
Kurursam da
Peki ıslandığım ne olacak
Adımlarım kaçarken çamurlardan
Ayağıma bulaşanlar nolacak

Oktay Avcu

Oda sana ağlayacak

İsteyerek sevdim seni
İsteyerek kaçırdım dağlara
Korkmadım
Kaçmadım sevgimi alıp
Kaçırdım işte omuzlayıp
Sen bohçanı aldın yanına
Sevgini ve düşündüklerini
Umutlarını aldın
Bazı elbiselerini unuttun
Siyah eteğin vardı örneğin
Başka küçük kardeşin eylem
Onu da bıraktın sevdiklerinin arasında
Kendini aldın ve kaçtın

Oktay Avcu

Odamdan penceremi almayın

Güneş ne taraftan doğuyor
Bütün kalelerin kapılarını
Güneşten yana çevirip
Pencereleri güneşe göstermeliyiz
Sağlıklı günler güneşte var
İnsanlar onu istiyor
Kaçırmayın güneşi gökyüzünden
Gökyüzünü de perdemden
Odamdan penceremi almayın
Penceremden güneşi
Penceremden ayı, yıldızları
Umutlarımı verin

Oktay Avcu

Odanı terk edeceğim

Bu gece yatağıma uzanıp
Seni düşüneceğim
Her gece yaptığım gibi
Düşünürken
Sana sarılacağım
Okşayacağım saçlarından omuzlarına
Yine ellerim bir yerinde olacak
Sonra sen ıslatacaksın yanaklarına
Mendili mi uzatıp
Gözyaşlarını sileceğim
İçim de parça parça bölünerek
Üzülmeden, ağlamadan odanı terk edeceğim
Sen farkına bile varmayacaksın
Seni terk ettiğimin
Kaçtığımın

Oktay Avcu

Oğula dair

oğlum bir şiir olsa
nasıl okunurdu
nasıl yazılırdı
ben iyi bir şair değilsem anlatamam
ama iki kelime
çölde su olur bana
nehirde sandal
köleyken kaçış umudum olur

Oktay Avcu

Okusana sesimi

Bunlar ne ki
Şiir dediğin benimki gibi olmalı
Taşmalı kitaplardan
Derelerde akmalı
Ormanları ve yeşili yaşatmalı
Denizlerde dalgalanmalı
Maviyi ve sarıyı yaratmalı
Parası olmayanda ezberlemeli
Şehirdeki de
Yasak mı var dağdaki eşkıyaya
Öyleyse öğrensene
Ne duruyorsun
Hadi esen rüzgara bak
Okusana renksizliğinde sesimi

Oktay Avcu

Ol

Kırmızı ol
Göl ol
Kırmızı ol
Kan ol
Ama kanama

Oktay Avcu

Olacaksa

Beni vuracaksanız
Maviyle vurun okyanuslarda
Ve yine ormanlarda yeşille asın
İlmekleriniz sarmaşıklardan örülsün
Kırmızıyla yakın ateşlerde
Ben böyle seviyorum yaşamı
Ölümü ve acıyı

Oktay Avcu

Olacaktı

Seni alacaktım ders çıkışı
Beraber kuşları yemleyecektik
Sonra limanda yürüyecektik
Balıkları sevecektik
Denizi maviyi sevecektik
Sana bir pantolon bakacaktım
Bir gömlek
Hamburger ısmarlayacaktım
Kendime de midye
Sonra ben çay içecektim
Sen kola
Arkadaşını da getirecektin
O da gülecekti bizimle
İyi kız
Hoş kız
Ama ben seni sevdim
Şakalaşacaktık
Sana bir kaset alacaktım
Adını söylemem
Olmadı bunlar
Olacaktı
Sen yarışmaya katılıp İstanbul'da
Sonuncu gelirsen evlenecektik
Sen birinci gelecektin
Ve terk edecektin
Değişen bir şey olmadı
Biraz önce alındı tarife
O kadar

Oktay Avcu

Olaki

Deseler ki
Yaşamak yalan
İnanırım
İnanmak hakkım
Yine de gözerlim arkada kalır
İnsanım ben
Kalmalı da
Olaki yanıldım
Haksızlık ettim yaşama
Bu kez gözlerim ıslanır
İnsanım ben
Islanmalı da

Oktay Avcu

Olduğu gibi

İnanmak delilikti sana
Yine de inandım
Bile bile
Delice

Oktay Avcu

Oldumsa

Şakin bir deli olmaktansa
İnsanları rahatsız etmeyen
Hiç rahat vermeyen bir deli olmalıyım
Mademki deliyim
Benim deliliğim
Böyle olmalı
Çıldırtmalıyım
Fırtınalar estirmeliyim
Yoksa boşuna mı deliyim

Oktay Avcu

Olma

Sus çocuğum ağlama
Çünkü öl
Bu dünya sana fazla

Oktay Avcu

Olmadı

Bir kız tanıdım on sekizinde sarı
Gözleri yeşil
Gözleri çakır
Gözleri ela
Sevdi sandım
Sever sandım
Yanıldım
Gözleri deniz kokar
Denizin kızı belli
Gözleri güneş
Gözleri hep yalan
Oldu sandım
Olur sandım
Var sandım
Ben onu hiç sevmedim
O bana âşık
O bana sevdalı
Bir kız ki
Böyle biri yok

Oktay Avcu

Olmadığın yer körlüğüm

Sen yokken her yer karanlık
Çünkü
Gördüğüm her yerde sensizlik var
Olmadığın yer
varsa eğer
körlüğümdür

Oktay Avcu

Olmak yok

Soğukta kim üşümez
Ya da sıcakta kim terlemez
Herkes ölür açlıktan
Ama yaşayacak olanlar
Yaşaması gerekenler ölmezler
Ne açlık dokunur onlara
Ne susuzluk
Ne yenilgi ne korku
Ne silah işler düşüncelerine
Ne panzer
Ne de karanlık engeller
Onlar ebedidirler
Onlara yaşamakta yok ölmekte

Oktay Avcu

Olmasa da

Bu yıl da ertele umutları
Bir dahaki seneye
Bir sonraki hasada
Tarlada başaksız buğdaylar
Meyvesiz bostanlar yazıda
Bu yıl da ertele umutlarını
Zamsız
Faizsiz
Bu yıl da sevmediler seni
Bir dahaki yılda sevmeyecekler
Sen yine ertele
Beklet düşlerini
Güzel gelecekler sakla yarınlara
Tohmanın serin sularında soğut umutlarını
Sakla en güzel gelecekleri yarınlara
Kavak ağacı su ister
Domates tohum
Suyu da bul
Tohumu da
Gübreyi de
Şediri de
İnsan sevgi ister
İnsan emek
İnsan hoş görü
İnsan sabır
Ertele bugünü
Ertele yarını

Oktay Avcu

Olmasada olur

uy ananı
Avradını
Uy dedim
Yüreğim yanıyordu
Söndü mü yangını bağırdığımda
Ben bağırdım
İster dinsin
İster alevlensin

Oktay Avcu

Olmasaydı

Keşkeler çoğalıyor şuramda
Düşündükçe
Sordukça
Sen olmasaydın diyorum
Yaşam olmasaydı
Evim
Arabam
İşim
Çocuklarım
Sevgi
Emek
Susmak
Yorulmak olmasaydı
Kaçmasaydım
Paylaşmak zor geliyor
Olmasaydı
Keşke diyorum

Oktay Avcu

Olmayan babam

Çocuktum
Elma şekeriydi babam
Yemek isterdim
İşçiydi ter kokardı iş çıkışı
İnmeli miydim kucağından
Çocuktum
Karlar eriyip dağlarda
Börtü böcek çoğaldığında
İlkbahardı babam
Ne de olsa Malatyalıydı
Kayısıya benzerdi
Çocuktum bir sürü ad takardım babama
Köfte babam
Hamburger babam
Nerdesin
Çocuktum
Tatlıya benzerdi
Ve bayramda harçlığımdı babam benim
Bitmesin isterdim
Ah bir de çalışmışa
İşe gitmese sabahları
Çocuktum
Pamuklu şekerdi babam
Tatlandıkça ballanırdı
Çocuktum
Oyunlarımdan çok sevdim babamı
En sevdiğim renk
En kolay yaptığım şekildi babam
Üçgene benzerdi
Jeton sayardı
Çok parası vardı
Televizyona çıkardı
Ne iş yapardı bilmiyorum
Babamın resmi vardı kitapların arkasında
Çocuktum
Kimse öğretmedi bana en çok babaların sevileceğini
Yine de babamı isterdim annemden
Annem de dualar ederdi
Ağladığını da gördüm göstermeden
Anladım ki anneler de çok sever babaları
Çocuktum
Babamı yitirdim ona ağlıyorum

Oktay Avcu

Olmayan yanın bendeydi

Anladım ki bugün yoktun
Anladım ki dünde yoktun
Anladım ki neden yoktun
Anladım ki yoktun
Vardın ama yoktun
Çoktun ama yoktun
Sendin ama sen değildin
Geldin ama gelmeyendin
Bir yanın başkalarındaydı
Önemli yanın yoktu
Olmayan yanın vardı

Oktay Avcu

Olmayan yol

Olmayan yol
Elimde bir kalemim var
Bununla yazmak zorundayım
Kırmızıyı da
Maviyi de
Başlığı da
Bitişi de
Paltosunu da
Çizmesini de
Çünkü çare bu
Olmayan bir yol var önümde
Öyleyse yürümemeliyim

Oktay Avcu

Olmayanlar

En güzel çay
Hiç benim olmayanlardır

Oktay Avcu

Olmaz

Ayağımın altında dünya
Bassam bir ucuna
Öbür ucu ayağa kalkar
Devrilir
Basamam
Sen de varsın içinde

Oktay Avcu

Olsun

Ben daha çok ağlarım
Ağlamazsam olmaz
Önümde bir dünya var
Eskiden de ağlardım
Yeniyken de ağlayacağım

Oktay Avcu

Oltamdaki balıklar

Yanımda değilsin ama
Senleyim
Sevmiyorsun
Mutluyum
Gelmeyeceksin
Umutluyum
Önce kucaklıyorum
Önce öpüyorum
Önce saçlarını tarıyorum
Önce özlüyorum
Yanaklarıma dokunma
Şimdi seni düşünüyorum
Dur unutturma
Sana anlatacağım
O kadar çok ki
Seni sevmediğim günlerde
Baharı bile beğenmiyorum
En güzeli yaşıyorum
Sanki bir dere kenarında
Oltamdaki balıkları seyrediyorum
Ne sırtımda dertlerim
Ne sırtımda kederim
Ne sırtımda sensizlik korkusu
Cennette gibiyim sanki

Oktay Avcu

Oltanın üstünde balıklar

Dağların üstünde duman
Dumanın üstünde kan
Kanın üstünde insan
İnsanın üstünde can
Canın üstünde yaşam
Yaşamın üstünde mavi
Mavi dedimse gökyüzü
Üşüyorum üşüyorum anne can
Dağların altı dere
Derenin altında kum
Kumun üstünde bir çöl
Çölün üstünde dünya
Dünyanın içinde insanlar
İnsanın içi sevgi
Sevgiyi yaşatan umut
Umutu yaşatan barış
Barışta korkunun umudu
İnce uzun bir dere
Derede ince uzun bir su
Suyun içinde balık
Balığın ağzında olta
Balığın önünde tor
Balığın arkasında bir korku var
Susuz yerde yüzüyorlar
Susuyorum susuyorum anne su
Konuşmak yasak mı insana
Yaşamak yasak mı oltanın üstündeki balıklara

Oktay Avcu

Olur böylede

Sevgi emek ister
Kolay değil
Bazen karşılıksız olur
Katlanırsın
Dayanmalısın
Bazen istemezsin
Bazen kaybedersin
Kolay değil
Zor değil
Beter
Yine de sevmesini bilirsin
Tek başına
Sen seversin

Oktay Avcu

Olur ki

Nerede bir kaldırım
Orada yalvaran bir dilenci görsem
Başımı önüme eğer giderim
Başım ki eğilmez benim
Dimdik
Nerede kavgada vurulan bir can görsem
Kendimi ölmüş
Kendimi vurulmuş sanırım

Oktay Avcu

Olur mu

Şairleri susmayacak
Ozanları konuşacak ülkemin
Susmayacak
Susmayacak
Haykıracağız
Ülkemi asacak
Ülkemi paylaşacak
Ülkemi yağmalayacaksınız
Susmak olur mu
Bize yakışan bu mu
Dağda güneş savrulacak
Okyanusta su
Kentlerde insan savrulacak
Susmak olur mu
Yürekte ateş yanacak
Söndürmeden durulur mu
Dayanılır mı
Ülkem dönmüş yangın yerine
Alevler sarmış
Dumanından boğunulur mu
Bırakıp kaçmak olur mu

Oktay Avcu

Olurdu

Ben küçükken
Dam üstünde yatardık yaz günleri
Parlak yıldızları sayardık bazen
Bitirdik mi
Masallar okunurdu akıllarda
Kitap bile yoktu o zamanlar
Eşkıyalar geçerdi konu
Ben korkardım
Korktuğumu anladığında
Eşkıyalar kaçardı
Kaçırılırdı
Şimdi korktukça üstüme geliyor
Hele babannem
Ne güzel uydururdu hikayeleri
Bir keresinde hiç unutmam
Nasıl da bağırmıştı eşkıyaya
Korkmuştu
Korkutmuştu
Sonra yine arardım bir köşesinde
Beklerdim ki yeniden çıksın
Bir daha korkutsun babannem
Sakla babanne kaybetme eşkıyayı
Yine getir

Oktay Avcu

Omuz omuza

Şimdi bir sen kaldın
Dostluğun kaldı senin
Memleketten ayrıldık ayrılalı
Evet kardeşlerim var geride
Annem var
Ama sen başkasın
Omuz omuzasın
Yaşamı paylaşıyorsun benimle
Sevdiğim yemekleri de yapıyorsun
Şimdi bakalım ne kaldı geriye
Acımı da paylaşıyorsun
Ama yine de gideceğim günü geldiğinde
Söylemeden
Söylesem olmaz
Saklımız gizlimiz yok
Demek isterim ki üzülürsün
Belki ölmeden
Yüz defa öpmek isterim
Yüz defa sarılmak
Yüz defa da ayrılmak isterim ayrılamam
Yüz defa ağlarım içimden
Karıcığım yüz defa korkarak baktım aynaya
Ve yüz defa kendimi gördüm içinde
Sonra bir defa insanlara baktım
Ve kararımı verdim
Karıcığım yüz defa fa dönmek istedim kararımdan
Anla işte dönemedim
Seni bu kadar çok öpüşüm
Ondan sana doyamayışım

Oktay Avcu

On dediğin nedir ki

Hedef on iki
On ikiye on kala durmak olmaz
Korkmak korkutulmak
Kaçmak savsaklamak
Tutarsızlık kaypaklık
Aldatılmak olmaz
On dediğin nedir ki
Hatır için bile beklenir
Toplar tanklar üstümüzden geçse ne olur
Birden ona geçilmez
Birer birer sayılır rakamlar
Yinede on dediğin nedirki
Asırlar yoksa arkasında

Oktay Avcu

Ona

O benim okul
O benim iş
O benim hayat arkadaşım
Onla güzelleşirim ben
Gökyüzüm
Denizim
Kumsalım
Onla severim yaşam
Paylaşırsam da
Yok paylaşmaz haksızlık edersem de
Şimdi soruyorum o ben neyim

Oktay Avcu

Ona bakıyorum

Güneşe bakıyorum
Aldanma
Orada sen varsın
Seni görüyorum
Güzelliğin var, bir damla düşüyor dudaklarıma, seni öpüyorum
Saçlarını tarıyorsun
Göğüslerin düğmelerin açık
İsteklerim var
Umutlarım
Hasretlerim var orada
Ona bakıyorum

Oktay Avcu

Ona bir parantez açtım

Ve tuttu elleriyle yorgunluğumu
Sıktı sıktı, sıktı gücünün yettiğnice
Sıktı canının sıkıntısını
Özlemlerim kanayıp aktı
Annemin şefkati vardı bakışlarında
Öyleki sarılmak geldi içimden
Öptüm doyasıya
Beni yalnızlığımdan kopardı
Sarıldım sarıldım öptüm
Farkında değildi o
Ona bir parantez açtım
Ve içine onu sevdiğimi yazdım
Sonra da kapattım parantezi
Ve noktaladım
Bir daha bir daha
Üst üste milyon nokta koydum
Doğrusu sevdalandım

Oktay Avcu

Ona göre sarıl

Bana mektup yok
Mektubunda karanfil
Mektubunda gelincik
Mektubunda çiçek olsun
Ve açsın
Deniz olsun mektubunda
Martılar uçsun
Kumsalda güneş yansın akşamları
Bir demli ıhlamur kokusu sinsin
Baharda kalsın zaman
Bahara ayarla her şeyi
Kuş olsun, kuş uçmasın
Gül olsun, gül kokmasın
Ona göre sarıl
Ona göre sev
Ve ona göre özle

Oktay Avcu

Onca o zaman

İki bayram
Bir yılbaşı geçti aradan
Hala sana aldığım bir yüzük
Onu da bilmeni isterim, anane gereği
Ondan yüzüne bakamıyorum
Sanmaki sevmiyorum
Şana satırlar dolusu mektup yazamıyorum
Özlemlerimi sunmayışım da ondan
Biliyorum
Suskunluğum
Sessizliğim, delice sevdiğimi söylemez
Ama anla, bir şeyler bilmeni istiyorum

Oktay Avcu

Ondan

Mavi mavi boğuluyordu deniz
Güneş boğuluyordu sapsarı
Ve çırpınıyordu deniz
Bir kurtaran yoktu yorgunluğunu
Yem yeşil boğuluyordu orman
Ben o zaman sensizdim
Ben o zaman yalnızdım
Ben o zaman sevmesini bilmiyordum
Ondan kurtarmadım
Ondan görmedim boğulduğunu

Oktay Avcu

Onlar da faniydi

Ölümlüydü
Yaşadı
Savaştı
Ve kazandı
Onlarda insandı
Ama peygamberdi
Zeki uyanık
Çağını aşmış
Biz onları çözemedik
Biraz geç kaldık
Çok geç kaldık

Oktay Avcu

Onlar oyun

Sana hiç bağırmadım
Çağırmadım
Sana hiç sövmedim
Yalan değil
Bağırdım
Çağırdım
Ve sövdüm
Seni hiç asmadım
Kendime sövdüm
Kendimi dövdüm
Ve kendimi astım
Sen belki fark etmedin
Etseydin
Atar mıydın
Beni taşlara
Ateşlere
İki gözüm
Yüreğim
İlk sen
Ve tek aşkım
Daha evvelde sevdim
Daha sonrada
Sevmek dersen onlara
Onlar oyun
Onlar kaçamaktı sevdam

Oktay Avcu

Onlar öğretti

Beni annem büyüttü kucaklarında
Ağlarken ağladı canım
Gülerken güldü mutluluğuma
Annem sevgiyi
Ve öğretmenlerim insanlığı
Onuru ve özveriyi
Paylaşmayı ve savaşmayı
Asacaksanız annemi asın
Öğretmenlerimi, okulumu asın
Onlar sevdiler dürüstlüğümü, taktir ettiler
İtiraf ediyorum onlara verin cezanızı
Onlar öğretti başkaldırmayı
Karşı çıkmayı
Haksızlığa soyguna ve sömürüye
Zulme ve eziyete
İşte anneler
İşte öğretmenler
Onlara sıkın kurşunlarınızı
Ve düşmanlığınızı onlara gösterin
Onlara kinlensin yüreğiniz
Çıkarın ilmeklerinizi boyunlarından gençliğin
Öğretmenim ne diye öğrettin dürüstlüğü öğrencine
Ne diye anne çocuğuna
Bunlar çalanı değil göreni suçluyor
Baştan söyleseydin gözlerimizi yumardık
Saklardık hırsızları evlerimiz de
Ne diye onursuzluğu aşılamadın
Onuru zincirlerde çürütüyorlar
Onursuzluk baş tacı
Öğrencini asıyorlar
Gördün mü öğretmenim becerini
Gördün mü anne

Oktay Avcu

Onlar yinede yaşatacaklar

Küfrederken silahım suratınıza
Kaçtınız
Arakanıza bile bakmadan
Yalvar yakar
Korkakça
Şimdiyse hep birden geldiniz üzerime
Hep birden geldiniz üzerime
Kaçma mı bekliyorsunuz
Ve suçlanmalı
Kalleşçe patlamak için silahınızı arkamdan
Oysa düşündüğünüz gibi değil
Kaçmayacağım
Size inat
Siz öldüreceksiniz
Ben yaşayacağım
Onlar yaşatacak
Alacaklar şimdi beni ellerinizden
Gökyüzüne atacaklar
uçacağım

Oktay Avcu

Onlarda vardı

Burada insanlar öldü
Ölürse ölsün denilmez
Onlar etli
Kanlı
Tırnaklı
İnsandı
Candı
Bir tomurcuk tadında
Mutluluğu yaşama taşırdı
Yaşamı mutluluğa
Ve çözerdi doğanın en zor bulmacalarını
Sevdiğimde vardı sevmediğimde
İçlerinde

Oktay Avcu

Onlarki gerçek insan

Bir gün herkes ölüyor
İsim vermezsek
Bir gün sen de öleceksin
Ama bir gün yaşayanlar
Ölmeyenler de olacak
Onlarki gerçek insan

Oktay Avcu

Onsekizimde vuruldum

hekimhanda doğdum
bağyolunda çocuğum
,onbeşinde mahkum
on sekizinde vuruldum
şimdiyse unutuldum
hani nerde gençliğim
nerde ihtiyarlığım
ne zaman seveceğim
tanışacağım insanlar
ve nefret edeceklerim nerde

Oktay Avcu

Onu isterim

Memleketim cehennemli
Zebanili olsun
Bu çam ağaçlarını sevmiyorum
Bu yedi bin renkli
Yetmiş kuşaklı iklimi de yaşamak ölüm
Ben bu güzellikleri
Bu ekinli tarlaları istemiyorum
Ne denizim olsun
Ne mavi gökyüzüm
Beni doğduğum yerde öldüren
Memleketim en güzel

Oktay Avcu

Onu ver

Karanlıkta saklı
Gecede saklı
Bir gök dolusu çok
Bir dere boyu uzun
Bir deniz mavisi mavi
Bir göz görebildiği kadar
Ne demek bunlar
Ne istiyorlar
Güneş bu
Güneş istiyorlar

Oktay Avcu

Onun için

Yeni açmışım
Lüle lüle
Katmer katmerim
İyimserim
Oturup bir köşesinde gecenin
İçeceğim

Oktay Avcu

Onun için temiz tut

en sevdiğin renk beyazsa
kirlendiğinde siyah olur unutma

Oktay Avcu

Oralarda

Saatim deliriyor
Bir akrebin üstünde yelkovan
Birden on ikiye geçiyor
Akrebin altında
Zapt etmek zor
Gecenin öbür yarısı
Kızgın güneşi öpemiyorum
Peki ya mehtabı
Ona sarılabiliyor muyum
O da yok
Ötesi de
Kumsalda ayaklarım yanmıyor
Yalınayak dolaşamıyorum ya
Denizi zapt edemiyorlar
Bizi zapt ediyorlar
Ve bağlayamıyorlar güneşi
Biz bağlanabiliyoruz
Gecede ayın aydınlığına karışamıyorlar
Bizi karanlığa atıyorlar

Oktay Avcu

Organ bağışı

Organ bağışı dedim anneme
Ölüm her yerde
Var
Korktuğun şeye bak memedim
Öldüğünde ne yapmalı onu sor
Bu şehirde de aynı ölüm
Paris te de, roma da da, başka yerde de
Dünya da ölümün tarifi bu
Sevenler üzülür
Sevmeyenler sevince boğulur
Bu iş acısız olmaz
Bir yerde ağıtlar yakıyorlar
Bir yerde ağlamak yasak
Yüreğine hapsedeceksin acını
Ağıtlarınla taşırmayacaksın nehirleri
Bir yerde kül ediyorlar, yakıyorlar külünü savuruyorlar
Farkında değiller dünyanın yakıtını tüketiyorlar
Bir yerde balıklara yem atıyorlar
Martılarda paylaşıyor
Ne yaparsın
Burada toprağa çürümeye terk ediyorlar
Beni insanlara paylaştır anne
Benim annem bir melekse, bir annem sultansa
Yapar bunu
Kadabramı hekimlere teslim et
Stajlarını bende tamamlasınlar
Vazgeçtim tabutumda bayrak mayrakta istemem
Tabutta olmasın
Merasimde, yasta
Katkım olsun şu öldükten sonra da yaşamaya
Organ bağışı bu güzel şey olmalı

Oktay Avcu

orgazm. Çığlıklar içinde Bir orgazm oktay avcu

Bu kadar çok severek
Ne istiyordun benden
Bu kadar çok istemesinin
Çok sevmesinin sebebi neydi
Beklentisi
Özlemi
Arzusu neydi
Bir köşede sıkıştırıp
Kimsenin olmadığı bir tenhada
On dakikalık bir zevkti
Versen ne olurdu
Tattırsan ne kaybederdim
Kimseye söylemeden
Çığlıklar içinde Bir orgazm
şehvet iniltileri
zevk çığlıkları
Ve arkasından yorgunluğu
Pişmanlıklar
Neydi bu tanrının bana verdiği
Esirgediğim
Sakladığım
Kıskandığım
Göstermediğim
İzin vermediğim
Duygularımın içinde saklı olan
Kırdığım
döktüğüm
dağıttığım
anlatamadığım
paylaşamadığım
götüm ağrıyor derken konuşup ta
oram ağrıyor diyemediğim
en sevdiğim yemeklerin adını söylerken,
istediğim onu söyleyemediğim
canım şu an seni istiyor diyemediğim
rahatlasam
mutlu olsam
yaşamı sevsem
kızmasam

Oktay Avcu

Ormanlar ağaçsız

Gelmedin
Bütün ışıkları söndü bu şehrin
Gelmedin
Sen yokken
Milyon nüfuslu bu şehir ıssız
Terkedilmiş
Kimse yok caddelerinde
Ve kim için yakmışlar bu trafik ışıklarını
Kim kullanıyor bu araçları
Otomobillerin içi boş
Denizler boğmuyor
Güneş aydınlatmıyor
Ormanlar ağaçsız

Oktay Avcu

Osman

Orada da kapı vardı
Pencere olmasa da
Çaldı çaldı
Kim çaldı
Zil çalmadı
Oynanmadı
Açan olmadı
Kapının arkasında
Bir mahkum kaldı
Adı osmandı
Osman hiç usanmadı
Yılmadı
Meydan okudu asırlara
Uslanmadı
Restleşti
Kendi türkülerini hep çaldı
Adı osmandı
Değiştirmedi
Değişmedi
Barış istemekti suçu
Savaşa karşı
Birde devrim şarkıları söylemekti
Yine de adı osmandı
Osman kalacaktı
Bin asır verselerde

Oktay Avcu

Otuz beş ikiye bölünmez

Yaşamı ikiye bölelim ortasından
Bir ucundan sen tut
Bir ucundan ben
Bakalım yürüyebilecek miyiz böyleyken
Önce bir otuz beş yaşı bölelim ikiye
Yarısı sevinç
Yarısı acı
Ve bir yaşam, ikiye bölünürse
Biliyorum otuz beş ikiye bölünmez
Yine de yarısı on yedi buçuk
Çocukluk cahillik ve bir bölünmezlik
On yedi buçuğun yarısı bebek
Yarısı çocuk yarısı bir daha çocuk
Çocuk ne anlar mutsuzluktan, ne anlar acıdan
Öndan diyorum otuz beş ikiye bölünmez
Bir elmayı ısırırsın
Yarısı kalır sana
Ama bir ülkeyi, bir yıldızı, bir insanı ısıramazsın
Bir tavuğu alırsın eline
Basarsın bıçağı boynuna
Evet ikiye bölersin yaşamını
Ya bir sevinci
Nasıl tutarsın
Ve nasıl bölersin ikiye
Bir bebeyi annesinden ayırıp
Mutluluğu özletirsin
Ama ikiye böldüm demek değildir bu

Oktay Avcu

Oydu

Sıradan biri değildi o
Bazen o da ağlardı
Ağladığını saklardı
Kimseye sezdirmeden
Kimseye sormadan
Durduk yerde olur mu
Elbette sebebi vardı
O bir başkaydı
Bazen de gülerdi
Gülerken saklamazdı kahkahasını
Paylaşırdı herkesle

Oktay Avcu

Oysa

Seninde yüzünde çil
Burnunda kırık var
Ben seni güzel sandım
Severken
Yanıldım
Nasıl da sıradandın
Herkes gibi

Oktay Avcu

Oyun havalarının unutuluşu

Bir komşumuz Muhammed'in
Halay tutuşu geliyor aklıma
Kollarını savuruşu gökleri deler gibi
Sonra yıldızlarda saklatışı parmaklarını
Bir eniştemin içki masasından rakılar kaçırışı
Bir abimin zil zurna sarhoş oluşu
Öğretmenliğini unutuşu
Ve yengemin yalınayak yürütüşü abimi
Ve fukaralığı,
Fakirliği geliyor aklıma düğünümün
Ve kardeşim zeki'nin tezkere keyfi
Öbür abimin sefilleri oynayışını nişanlısına
Çaresizliğini anlatışı
Davulcu Bekir ağanın yaşlanmışı
Zurnasında karıştırışı oyun havalarını
Ve oynayanları şaşırtışı
Daldan dala
Halaydan türküye kaçışı
Validemin sevincini unutmam
Ve sevgili kızı hüsrana uğrayacak
Mutluluğu beklerken bir gün

Oktay Avcu

Öfkelenince ihanet

Benim sevdiğim
Sanırım ki
Ben onu kerhaneden çıkardım
Bir orospoyu
Evimin sultanı
Ve kadınım yaptım
Böyleyken
Altı yaşında bir çocuk masumluğunda olmalı
Kızınca sevgili aramamalı
Öfkelenince ihanet
Eski dostları aklına gelmemeli
Hemen Songül e koşmamalı
O en kötü örnek arkadaşıydı
Ezberlediği telefon tuşlarına kaçmamalı aklı

Oktay Avcu

Öğrenciyken

Sen hiç okulun ikinci yarısı
Saçlarını ustura yapmadın
Ben birinci yarısındada yaptım
Ve sınıf değiştirdim üst üste her yıl
En çok sevdiğim öğretmenlerle tartıştım
Saatlerce yıl boyu
İnanmazsın zevk bile aldım
Tek başıma bir sınıftım ben
Bütün soruları yanıtladım
Bütün problemleri çözdüm
Ve deneylerde başarılıydım
Kimse fark etmedi tek başıma sınıfsızlığı
Sen ne yaptın öğrenciyken
Ben kahveye gittim ders çıkışı
Kumar oynadım
Herkes gördü beni
Hiç saklanmadım
Kız tavladım sokaklarda
Yetmedi okullardaki
Okurken yasak olan kıyafetleri giydim
Hiç kural tanımadım
Gözlük bile taktım sınıfta
Ve çayımı da içtim ders yaparken
Bir de deli müdürümüz vardı
O bile sustu
O bile kabullendi ayrıcalığımı

Oktay Avcu

Öğrendim

Terlemişti alnı memedin
Şarıl şarıl sular akıyordu
Şelaleden boşalırcasına
Belli ki yorulmuştu
Savaşmıştı
Ve küsmüştü
Kızgınlığı da vardı
Bir şey daha öğrendim memetten
Kızgınlıkta yorar insanı
Küskünlükte
Meğer boşunaymış üzüntün
Ben başka sandım

Oktay Avcu

Öğreneceğiz hepsini

Öyleyse meşaleni de al git
Onu da götür uzaklara
Özgürlük aydınlıkla da yetmiyor
Onsuz da
Şimdi biliyorsunuz her şeye rağmen aldatmasını
Belki zamanda öğretir bize aldanmamasını
Belki değil öğretecek biliyorum
Öğreneceğiz her birşeyi

Oktay Avcu

Öğrenilecek şiir

Şairliğinize bir şiir armağan ediyorum
Ve bu şiir ki
Yaşadığınız
Ve yaşayacağınız günlerin
Güzelliği ve özlenirliği gibi
Sade ve sonsuz
Bir şiir ustasına
Bir şiir çırağından

Oktay Avcu

Öğretmenim

Öğretiyorsun bana bilmem gerekeni
Veriyorsun bana almam icat edeni
Seviyorsun sevmesem de seni
Sana çok şeyler borçluyuz öğretmenim
Bir an düşünmek istesem seni
Dalarım tatlı güzel hayallere
Düşünüp anlayabilsem bana yaptıklarını
Sen senin olan her şeyini
Sevgini şefkatini bilgini
Hiç çekinmeden veriyorsun varlığını
Sana başarımı göstermek çok mu ki
Eğer sevmiyorsak dersi
Şayet çalışmıyorsak derse
Bu size karşı değil
Ya tembelliğimizi
Ya da dersi sevmediğimizi gösterir
arada bir Gece gündüz demeyen
arada bir bıkmak usanmak nedir bilmeyen
arada bir Çalışan kim bizim için öğretmenim

Oktay Avcu

Öğretmenlerde

Şimdi sormadan tak bandananı
En çıplak kimliğinle
Yoksa boyuna da karışırlar
Kilona da
Kimseye aldırma
Biraz kaba olacak
Hatta biraz değil çok
Kimseyi takma
Herkes kendini atsın
Kendini satsın
Renklere de düşman şu bizim insanlar
Ve hatta eğitimciler
Siyah kedime de düşman
Onu da hiç sevmediler kucaklarında
Evlerine alıp açlığında doyurmadılar
Öbür renkte kediler kadar sevimliydiler
Siyahı çok sevdim bana da dost değiller
Ben bunlara emanet eder miyim kendi kara rengimi
Ah kendiyle aydın diye şişinenler
Yazıklar olsun aydınlığınıza
Karanlık olsaydınız üzülmezdim bu kadar
Nasıl da yakıştırdınız kendinize
Bandanama düşman
Renklere düşman
Kıyafetlere düşman
Dostluğumuz nerede

Oktay Avcu

Öğüt

Her kaybediş
Bir şey kazandırır bana
Ya da bir şey alır benden
Eklenirim bir şeyler
Ya da eksilirim
Bir kar yumağını düşünün avucunuzda
Her sıkılışta
 Ne olur

Oktay Avcu

Ölçüsü olmaz sevmenin

Güzeller şarap içer ciğerim
Nara atmadan
Dağıtmadan dağılmadan
Şiir okur şarkı söylerler
Güzeller gezmeyi sever mavilim
İnsanları sevdiği kadar
Kuşların kanadınca özgürlüğü
Delikanlılığı ve mertliği
Savaşı sever düşüncelerle
Yaşamı sever
Ölçüsü olmaz sevmenin
Ne teraziye sığar ne metreye
Sınır konmaz
Dedim ya
Güzeller şiir yazarlar
Betonlardan duvar örerler
Üst üste yığarlar taşları tuğlaları
Şekiller verirler
Kaleler çizilir hanla hamamlar
Boyarlar karaya yeşile
herkes sevdiği
Kürtler kırmızıyı kırmızıya
Hovardalar beyazı beyaza
İçinde insanların yaşadığı resimler çizerler doğaya
Fidanları diker
Orman yaparlar kıraçları çölleri
Kentler kurarlar bataklıklara
Güzeller güzele sevdalıdır canım
Çöpçüler caddeleri temizler
Anneler evleri sever
Güzeller temizliği sever
Tertemiz bir yaşam yazar şimdi güzeller

Oktay Avcu

Öldüm mü

Bir insan
Her şeyini kaybederse ölür
Ben bir ben kaldım
Şimdi neyim

Oktay Avcu

Öldüremediler istanbulu

Öldüremediler İstanbul u
Sarıyer i bilirim
Emirgan ı, taksim i bilmiyorum
Kadıköy ü bilirim
Beyoğlunu Beykoz u bilmiyorum
Ama İstanbul u bilirim gözlerim kapalı
Cağaloğlu Erzurum da
Arnavut köy Malatya da
Armutlu Sivas ta
Kâğıthane Hakkari de
Beşiktaş Trabzon da
Şilivri Antalya da bir İstanbul
İstanbul benim memleketim
Fenerli olmam bir şeyi değiştirmez
Ben İstanbul um
Bakın seksen yedi il var İstanbul da
Gözlerimi yumarım galata kulesinde
Buradan dünyaya bakarım
Dünyayı görür dünyayı yaşarım
Uçan halının üstünde gibiyim kartal da
Dünyayı sevmek kolay Yeşilçam da
Kolay Halikarnas balıkçısını tanımak Ortaköy de
Kolay Orhan veliyi anmak Üsküdar da
Ben savaşçıyım
Kimse beni gözlerim açık öldüremez
Kış uykusuna dalayım da öyle
Soyum savaşçı
Yavuz selim büyükbabam
Dünyanın çok yerini dolaştım
Macellan kadar olmasa da
Amerika yı keşfetmedim
Şu ipek yollarından hiç geçmedim
Makro paşalığım da yok
Ama Bizanslardan kalma Konstantinopolis i
Ve yine Osmanlılardan kalma dersadet i tanırım
Osmanlı savaşçılarını tarihlerde okudum
Nice şövalyelerin Donkişotluğunu görüm
Kızaklarla geldim ben İstanbul a
Toplara, panzerlere, otomatik silahlara karşı
Çarıklarla kağnılarla geldim
Boğaz köprüsünden çok atladım tepe takla
Çok öldüm
Çok bir yerlerim kırıldı, sakatlandım
Galata kulesinden çok uçtum kuş misali çelebice
Şişli de çok kaçtım elimde simit tablası zabıtalardan
Bakırköy de bir tımarhane var duyduğum
Az yatmadım delilendiğimde
Ve ihtilallerde az sürülmedim Bayrampaşa dan sağmancılara
En masum öğrenci tavrımla
Fatih Çerkezköylü
Ben Erenköylüyüm
Öldüremediler İstanbullu oluşumuzu

Öldüremediler İstanbul u ve güzelliklerini
İstanbul denilince aklıma ne geliyor
Taşı toprağı altın bir kent
Roma
Paris
Tarih geliyor
Bir ülkenin satılışı geliyor
Mustafa kemal geliyor
Mustafa kemal in kovuluşu
Ve yeniden korkusuzca savunuşu
Bizim olanı alışı geliyor
Kazanışı
Türk ulusuna sunuşu geliyor
Kucakla beni anne
Biri korumalı beni birilerinden
Çalmasınlar kırmasınlar
Dökmesinler, dağıtmasınlar, eskitmesinler
Yine bir daha satmasınlar
Kaybetmesinler beni anne
Ben İstanbul um
Bana sahip çık
Masallardaki devlerden korkmuyorum
Alâaddin in sihirli cininden de
Simbad ın koruyucu uşağından da
Ama kucakla beni anne
İnsanlardan korkuyorum…
Onlar ki şekilde insan
Düşünce de sen söyle

Oktay Avcu

Öldüremezler

Bir şairi assalar
Gözlerini bağlayıp
Kurşun yağmuruna tutsalar
Öldüremezler
Delik deşik olur bedeni belki
Ama karanlığa gömüp öyle gözlerini kör etseler
Sevdiklerinden ayırsalar
Alsalar kalemleri kâğıtları ellerinden
İşte özgürlüğü de yok hürlüğü de
Tanın kızıllığını koparın öyleyse
Ayağımın altında kalmasın toprak

Oktay Avcu

Öldürmesini bilmiyorlar

Bir banka soygununda beş kişi
Biri kadın
Biri çocuk
Üçü kocaman adam
Üçü de ağlamasını bilmeyen
Ellerinde silah
Silahlarında mermi
Namlu yakışıyor kemerlerine
Onlar kullanmasını bilmiyorlar
Elini atıyor cebine takılıyor parmakları
Ve nişancı değiller
Attıklarını vuramıyorlar
Öldürmüyorlar
Öldürmesini bilmiyorlar
Onlar hırsız ve çalmamışlar
Ve karınlarını doyuramıyorlar
Ve açlıkları şahlanmış
Dörtnala
Onların ilk hırsızlıkları bu
İlk soygunları
Ve ceplerini doldurmadan ilk yakalanışları
Ve birinin kurşunlar arasından ilk kaçışı
Ve kaçarken ilk vuruluşu
Ve kendi kanına bakıp
İlk ağlayışı
Ve merminin ilk defa değişi çocuğun ağıtına
Ve ilk susturuşu

Oktay Avcu

Öldürsemmi kendimi

dün çarşambaydı günlerden
içimde bayram sevinci vardı
ve bir sana kavuşma heyecanı
nerden bilirdim
hevesimin kursağımda kalacağını
senin beni aldatıp
beni bedavay asatacağını
dayanamam şimdi haksızlığa
birde radyomda yaylalar türküsü çalarsa
atamamda canımı metropolün 52. katından aşağı
kıyamam kendime
daha gencim
elli yaşımdada değilim
izinde vermezler oraya çıkmama
ne oldu ne olacak şimdi
sanada söyleyemem
söylesem anlayacakmısın
söylesem sevecekmisin
öldürsemde kendimi dönüşü olmaz geri

Oktay Avcu

Ölelim gitsin

Böyle yaşamak niye
Kölece ve korkakça
Ölelim gitsin
Bitsin korkumuz
O ki özgür değiliz
O ki sevmiyoruz
At yaşamı
Sırtından atar gibi yükünü
İki gözüm at gitsin
Ne diye çekiyorsun kahrını

Oktay Avcu

Ölenler hariç

Onlarda severdi vatanını
Senin kadar değil
Uğruna ölecek kadar
Sen ne asıldın ne öldün
Ama sen daha çok sevdin
Uğruna kahrolup tükenecek
Ve uğruna öldürecek kadar
Senin eksiğin vardı
Onların fazlası
Sende seversin biliyorum
Sizlerde seversiniz
Ama korkakça
Yüreksizce
Ne uğruna idama gidersiniz
Ne süresiz mapuslara
Yinede daha çok seversin
Daha çok sevdiğini sanarsın
Ve yanılırsın
Hiç kimse ölecek kadar çok sevmedi vatanını
Ölenler hariç

Oktay Avcu

Ölesiye

İnsanlar öldüğünde
Hiç başkaldırmazlar
Haksızlıklara
soysuzluklara
öyleyse
Başkaldırmadan yaşayanlar da ölüdür

Oktay Avcu

Öleyim

Bir daha dönmeyeceksen yarim
Gir koynuma saklı dur
Gir koynuma öyle kal
Gitme
Bir daha doğmayacaksa güneş
Açık tut gözlerini yumma
Sakın yumma gözlerini öyle dur
Orada kalsın
Bir daha olmayacaksa sabah
Kapatma kapıları dur kalsın
Uyanma uykularda kal
Bir daha olmayacaksan
Usulca vur arkamdan
Öleyim
Gösterme vur arkamdan öleyim
Bir daha düşeceksen koşmadan
Bak önüne arkana
Ama durma yürü
Bir daha anlatacaksan konuşmadan
Gözlerime bak ama susma

Oktay Avcu

Ölmek anlatıldığı gibi değil

Ölmek anlatılır gibi değil
Anne o ağlayan çocuk benim
O sokağa attığın aşağıladın
Sevmediğin
Bir oyuncağını çaldı diye hırsız sandığın
Baba o işsiz genç benim
İş vermeyip azarladığın
Bu ayda sigortanı yaptım deyip aldattığın
Hani maaşına hiç zam yapmayıp
Her gün eve saatlerce geç gönderdiğin
O kanını emdiğin arsız evlat benim
Amca ne yaptın sen
Onun işe ve paraya ihtiyacı vardı
Himayende çalışırken göz koydun
Kandırdığın, aldattığın
O üç kuruşa satın aldığın genç ve körpe beden benim
Ruh başkasının olabilir
Canım yanıyor
Hani hep namustan söz ederdin ya
Başkaları için miydi?
Kirlettiğin bu yaşam benim
Abla o banane dediğin sokakta üşüyen çocuğum
Tanımadın mı kardeşini
Peki, bu siz misiniz?
İnsanını sevmeyen
O okulda iyi eğitim yaptırmadığın sınıfının en tembel öğrencisiyim
O nezarethanede haksızlığa uğrayan o işkencedeki genç benim baba
O yargısız infazlarda kurşunlanan
O nöbetlerdeki asker benim tekmelediğin
O dağlarda vurulan
Subay amca kim sandın
O yaktığınız köy bizim
O bağ bahçe bizim
Ve o sokak aralarında sıktığınız kurşunlarla vurulan bendim
O iki gözü görmeyen
O tek bacaklı
Otistik çocuk senin anne
Ne yapardın
Kurtarsana yavrunu
Doktor amca parası yok diye hastane kapılarında ölen
O muayene yapmadığın çocuklar senin
Sen kurtarmadığın canların katilisin
Boşuna kendini savunma
Alamadığı yiyeceklerde gözü kalan
Suç işlemeden kıyafetinden
Ellerinin karalığından
Açlığından utanan
Babasının işsizliğinden
Hastalığından
Tek bacağının olmayışından
Kazada kesilen parmaklarından
Topallığından

Utanan çocuk benim
Unutma anne ben senin oğlunum
Karşına çıkan ilk ve tüm çaresizlik benim
Şefkatini esirgeme
İnsanlığın gelsin aklına
Her kötülük yaptığında beni getir aklına
En sevdiklerini getir
İyilik yaptığında da sevin
Beni mutlu göreceksin
Gülen hep ben olacağım
Öpmen yetmez beni anne
Bağrına bas
Yinede özgürlük sandığın bu değil
O suçunu görmezden gelip salıverdiğin
Beni vurdu, beni öldürdü
Bense senin öz çocuğunum hâkim amca
Kurşunlar canımı almadan
Bu kader değildi
Çok korktum
Ölmek anlatılır gibi değil
Beni gasp etti
Bendim tecavüze uğrayan
Suça ortak mı oluyorsun
Kanunlar suçlular için çalışmalı
Çalışmıyorsa kanunsuzluktur

Oktay Avcu

Ölmek sıradan geliyor

Ben yaşamayı seviyorum
Yaşamak kutsal bir şey
Ben savaşmayı
Başarmayı seviyorum
Kaybetmek hoşuma gidiyor arada bir
Kırılmak ve kırmak hoşuma gidiyor
Ölmek sıradan geliyor
Vurulmak sıradan
Katledilmek sıradan
Terk edilmek sıradan
Yaşamak nasıl bir şey
Bana kolay geliyor
Ve özel olmak kadar
Ve sıradan olmakta bir şey

Oktay Avcu

Ölmektense her akşam

Ölmektense bir ömür
HER akşam
Şevdanı atarsan yüreğinden
Öbür akşam olmadığında
Arayacağın kimse kalmaz
Her akşam ölmezsin böylece
Kahrolmazsın
Şu kurt inine sıkıştırıldığın hayatta
Ve böylesi daha kolay değilmi

Oktay Avcu

Ölmemecesine yaşamak

Bu mu düşünebilmek
Bu mu insan olmak
Karın tokluğuna ekmek
Karın tokluğuna zevk
Öylesine
Karın tokluğuna iş
Ölmemesine aş
Ölmemesine yaşamak
Görüyorum kör değilim
Dünyanın yaşantısını

Oktay Avcu

Ölmeyide beceremediniz

şimdi size insan olun desem
hep bir ağızdan insanız diyeceksiniz
peki içinizde hiç değilim diyen olmayacakmı
önce ben
değilim diyorum
hiç insan olamadım
öğretmediler
kimse bilmiyor
arada bir olmak istedim
olmaya çalıştım
ve o duygular çok hoştu
farklıydı
şimdi bir teklif sunsam
konuşan
duyan ve dinleyen olun desem
böylece başlasak insanlığa
ve susan olmayın
hadi hep beraber

herkes en önde
ölelim ölünecekse
neden herkes hep arkada
arkada ölmek dahamı güzel
önce beni vursun yasal mermiler
sonra sizi vurmasın
nerdesiniz
kimse yokmu bu ülkedebiliyordumki sizler birer zavallıydınız
ölmeyi bile beceremediniz ustaca
yaşamayı nerden bileceksiniz
o yüzden kimse yokmu diyorum bu ülkeye

Oktay Avcu

Ölüler gibiyim

Bütün gemilerim battı
Ala bora sırt üstü
En derinine çaresizliğin
Boğuldum yudum yudum
Islandıkça etlerim kemiklerim
Nefesimi birileri kapadıkça
Kestikçe düşüncelerimi
Kumaş keser gibi değil
Film keser gibi
Birileri beklentilerimi attıkça çöplüklere
Attıkça çıkmaz kuyulara
Kapadıkça güneşimin perdesini
Ondan yaşayamam diyorum
Sevdiğim güller soldu
Öldürdüler duygularımın hepsini
Hayallerim umutlarım bitti
Yıkıldım kavgadan yılgınım
Yaşamaktan yoruldum
Ondan ölüler gibiyim

Oktay Avcu

Ölüm

İnsan bir defa ölür
Çünkü ikincisine sıra gelmez

Oktay Avcu

Ölüm bumudur

Yaşam sırtında taşımaksa acıları
Ölüm sevinçleri bulmak mıdır?

Oktay Avcu

Ölüm gömülmek değil

Ölüm vurulmak değil
Asılmak değil
Bombalanmak değil
Atlarken uçaktan paraşütünün açılmayışı değil
Üstüne toprak atılmak sanma
Yüreğinde ölenleri düşün
Kaç defa
İlk ne zaman
Son ne zaman olacak
Umutsuzlukları
Yenilişleri
Yanılışları
Kaçışları
Kabullenişleri
Üstüne toprak atılmak sanma ölümü
Benim bildiğim ölüm
Hiç dirilmeyiş
Hiç var olmayış
Hiç parçalamayış dünyayı
Ve yaşamı tanımayış
Farkına varmayış olup bitenin
Yaşamı bir şey sanış
Hâlbuki yaşam hiçbir şey
Ya da çok şey

Oktay Avcu

Ölüm hazır

Haydi kirvem
Halay horon tepilsin
Haydi kirvem
Omuzlarda taşınsın
Haydi kirvem
Sen hazırsan
Haydi kirvem
Düğün dernek kurulsun
Haydi kirvem
Dağlar hazır
Haydi kirvem
Yollar hazır
Haydi kirvem ben hazır
Haydi kirvem ölüm bekler yolunu
Haydi kirvem
Dağlar bekler yolunu
Haydi kirvem
Davul zurna çalınsın
Sevin kirvem
Haydi kirvem
Coş kirvem
Haydi kirvem
Öl kirvem

Oktay Avcu

Ölüm tarlalarında aç

Sen beni düşman bildin
Oysa aslı yoktu
Kuruntuydu
Sevdam
Kovdun
Uzaklar yetmedi
Ta sonsuza
Ebediye
Çiçek ol
Ölüm tarlalarında aç dedin
Yine de sağ ol sevdam
Ben istediğim gibi sevdim

Oktay Avcu

Ölümde sır değil artık

Sarıl bana en sevdiğim kızım
Sarıl bana en çok ihmal ettiğim
En çok unuttuğum kızım
Birlikte gömeceğiz seni
Ben ve gözyaşım
Seni yüreğimin sıcağında yaşatacağım
Hiç düşünmeyeceksin
Sarıl bana ağız tadım
Son aşkım
Artık ne kadar çok sevsem de faydasız
Ne kadar sıkı sarılsam da anlamsız
Ama sarıl bana bin yıllık aşkım
Canım ne kadar çok yansa da okşayamam artık
Yalvarmak nafile
Ellerimde tuttuğum son el ol
Sen nasıl öldüğünü anlayamazsın

Oktay Avcu

Ölüme koşar giderim

Giderim, giderim, giderim,
 seni almadan giderim
acımam sana giderim
Giderim, giderim, giderim
Tut elimi tut giderim
kafamı bozma giderim
Gidelim, gidelim, gidelim
ver elini ver gidelim
Başarısız ve sıradan yaşamaktansa
Ölüme korkmam giderim
Böyle yaşamak güzel değil
Bana göre değil asalak olmak
Ölüme koşar giderim
bu şiir avutmaz beni,
bu kente küser giderim
Gidelim, gidelim, gidelim
bırak elimi giderim
Canımı sıkan bir şeyler var
Yaşamam küser giderim
Düşlerim avutmaz beni
Gerçekten kaçar giderim
Son bir fırsat verdim kendime
Başaramazsam giderim
Bırak elimi gidelim
Gideyim gideyim gideyim
Ver elini götüreyim
Bırak yakamı gideyim

Oktay Avcu

Ölümü

Çal yüreğim kapılarını acının
Açılsınlar
Sevinçten bize pay düşmedi
Sen sakladın kendini
Kaçırdın benden
Benden de kimseye hayır yok
En doğrusu
Kaç yüreğim

Oktay Avcu

Ölümü göm toprağa

Ölümün üstünü aç
Eşeler gibi yap toprağı
Kibriti çal yakar gibi sigaranı
Duman çıksın ağzından
Dünyayı yak demiyorum
Eş toprağı eş toprağı
Tırnakların kanlansın
Kırılsın tırnakların
Şimdi ölümü göm toprağa
Üstünü kapat taşlarla
Bir daha çıkmasın insanların üstüne
Dişlerini de fırçala
Korkunun kokusu kalmasın damağında

Oktay Avcu

Ölümü kim ayıplıyor

Zengin olsaydık neyse
Fakiriz işte anasını satıyım
Her şeyde parayla
Ölümün adı var
Gözünü seveyim
Ya aç kalmak
Açlık ne ayıp şey insana
Ölümü kim ayıplıyor
Ya insan olmamak
Ya da suçlanmak durup dururken
Geri kalmak herkesten

Oktay Avcu

Ölümün tarihi olmaz

Günler insanlar içindir
Kimi Pazar günü ölür
Kimi Salı kimi Cuma
Kim bilir Perşembe öleceğini
Herkes sevdiği günü seçerse olmaz
Saatlerde öyledir yıllarda
Her istediğinde ölemezsin
Her istediğinde de yaşayamaz
Bazıları gece ölür bazıları gündüz
Hiç belli olmaz zaman
On yıl sonraya tarih atılmaz
Bir gün önceye de
Rakamlar tutmaz birbirini atarsan
Sen güneşli bir gün dersin
Yağmur yağar yaz ortasında ölürsün
Rüzgarı seversin
Güneş yakar cesedini
Yeri de önemlidir
Kimi kaza da gider
Kimi uykuda
Kimi canilerin kurşunuyla katledilir
Kimi asılır
Kimi işkencelerde çözülür
Çözülmeyenler mi sonsuza dek yaşar

Oktay Avcu

Ölünün kimseye faydası olmaz

Elbette seninle ölümleri de paylaşırım
Ama bize yaşamak yakışır
Yaşasak daha faydalı oluruz
Ölümün kimseye yararı dokunmaz

Oktay Avcu

Ölürsem

Bu sıralar
Kimse vurmasın beni
Kimse öldürmesin
Kimse kıymasın
Çünkü sevenim var
Sevdalıyım
Yarım kalır ölürsem

Oktay Avcu

Önce babalar suçludur oktay avcu oktay avcı malatya hekimhan mersin şair şiir

Kuralı buysa yaşamın
Önce babalar ölür
Önce babalar öldürülür
Önce babalar susturulur
Önce babalar atılır
Önce babalar suçlanır
Önce babalar
Hep babalar
Sonra yine babalar
Yine benim için üzülme
Önce babalar satılır
Babalardan sıra gelmez
Başkalarına
Her zaman
her yerde babalar haksızdır

Oktay Avcu

Önce sen

Uygulamadığın sürece
Ne kadar doğru söylesen de yalandır

Oktay Avcu

Önce tanrı sandım parayı

Önce tanrı sandım parayı
Sonra yanıldığımı anladım
Bu defa para sandım tanrı yı
Bir daha yanıldım

Oktay Avcu

Önceden bilseydim

Ben yeni anlıyorum
Ayrı bir insan
Ayrı bir can
Ayrı bir ben olduğumu
Herkes için savaşırdım
Ben benim
Herkes kendininmiş
Yanıldım
Kendim için
Benim yaşantım benimmiş
Doğru buymuş
Bilemedim
Keşke önceden bilebilseydim
Hiç değilse yaşardım
Yaşamadım

Oktay Avcu

Önemi yok

Bu benim kalbim
Severse de
Sevmezse de
Severse kucak açar
Sevmezse
Durma aç
Durma uzaklaş
Bu benim yaşım
Otuzsa da
Seksense de
İhtiyarsa elini öp
Çocuksa saçını okşa
Gençse
On sekizindeyse
Sımsıkı sahip çık
Sarıl sıkıca

Oktay Avcu

Önemin yoksa

Hadi ne duruyorsun
Ne olduğun bellisin
Bir aldanış için at beni
Gönlünün en yüksekliğinden
Ne parçam kalsın
Ne anım
Okyanusların en derininde boğ
En vahşi ormanlarda terk et

Oktay Avcu

Önemli olan

Müslüman olmak
Yahudi olmak
Yahut Hıristiyan olmak
Önemli değil
Çok şükür insanım
İnsan olmak
İşte bu önemli

Oktay Avcu

Önemsizliğim

Ne çok sevgi getirdi sana ölümüm
Sen gül
Sen sevin
Sen bayram et
Ben öleyim
Önemi yok
Bu benim önemsizliğim

Oktay Avcu

Önemsizlik

Ne önemi var renklerin
Yeşil olsa gözlerin
Mavi olsa
Siyah olsa
Varsa yürek ondan bahset
Varsa bilek
Varsa duygu
Varsa his
İki metre olsa boy
Bir metre en
İnsan mısın onu söyle
Saçın kömür
Saçın altın
Saçın martı
Ama neye yararsın
Kolun çolak
Bacağın sakat
Tek gözün kör
Beynin mi sağlam
Yetersin

Oktay Avcu

Örtülü Kadın oktay avcu

Örtülü kadın
Güneş görmeyen eve benzer
Hep karanlık
Hep korku
Hep tasa
Hep gam
Hep dram
Gizler doğanın güzelliklerini
Hijyende istemez
Temizlikte gizlenen yerler
Örtülü kadın özgürlükleri hapseder
bir güzel yanı vardır çirkinlikleri gizler

Oktay Avcu

Ötesi

Tanrının ötesi
Tanrısızlıktır

Oktay Avcu

Ötüşü kadar martıların

Bana bir bahar getirin
Örtüsüne bürünmüş
Bir mevsim en güzel elbiselerini giymiş
Güneşten atlar gibi atlamış renkler
Bir dilencinin cebinden çıkan bozukları
Ve yalvarışları kadar bir bahar
Gülmek gibi doğal
Soyunmak gibi üstünü
Ve sunulmak gibi sevgiliye
Bir bahar getirin bana
Annemin çocukluğumda aldığı güvercin gibi
Bir denizin balıkları
Ötüşü kadar martıların
Ve köpeğimizin havlayışı kadar sevmediğine

Oktay Avcu

Öyle bil ki

İki kere iki dört
Onu bana öğretmenim vardı
Adımın baş harfi o
Onu da bilmiyor muyum
Ama bana öğretmenimin hediyesi
Bana başka
Bana güzel
Bana iyi bir gelecek
Bana en güzel huy
İyi bir insanlık verdi
Bana özgürlüğü
Bana düşünmeyi
Bana çileyi değil, mutluluğu verdi
Korkmayı değil
Kaçmayı değil
Savaşmayı da değil
Bana başka kazanmayı öğretti
Ben barışı aldım öğretmenimden
Uygun adımlarla ilerliyorum
Ve ben savaşları ondan kazanıyorum
Yani yenilmiyorum hiç
Yenemiyorlar
Bana bakmasını
Bana beni bile öğretti
Şu kitapları okuyorum
Şu yazıları yazıyorum
Şu resimleri yapıyorum
Şimdi öğretmenim gökyüzüne bakıyor
Beni gökyüzünde öğretmenimi görüyorum
Işıkların aydınlıkların içinde
Yıldızlardan bir gül atıyorum öğretmenime
Kızmasın kendinden yüksektim ya
Beni oraya çıkardı diye
Seviniyor öğretmenim

Oktay Avcu

Öyle bir zaman seçki terkederken oktay avcıktay avcu şiir şair malatya hekimhan mersin

Bana öyle bir zamanda koşki
Çaresizken
Acizken
Çıkmazdayken
Ağlarken sil gözyaşlarımı
Sevineyim
Beni öyle bir zamanda tutki
Düşmüşken
Düşecekken
Yürüyemezken
Gir koluma
Kuş olayım uçayım
kanatlanayım
Beni öyle bir zamanda sevki
İnsan olayım
Utanayım hayvanlığımdan
Beni öyle bir zamanda sevmeki
Ve benden öyle bir zamanda kaçki
Şaşırayım
Kariyerimin zirvesinde
kendime acıyayım
ve yüceliğine
tek kelime söylemeden
bakakalayım
hayalim ol
idolim ol
umudum ol
zamanını iyi seç terkederken
ve severken

Oktay Avcu

Öyle bir zaman seçki terkederken oktay avcu oktay avcı hekimhan malatya mersin şair şiir

Bana öyle bir zamanda koşki
Çaresizken
Acizken
Çıkmazdayken
Ağlarken sil gözyaşlarımı
Sevineyim
Beni öyle bir zamanda tutki
Düşmüşken
Düşecekken
Yürüyemezken
Gir koluma
Kuş olayım uçayım
kanatlanayım
Beni öyle bir zamanda sevki
İnsan olayım
Utanayım hayvanlığımdan
ve Beni öyle bir zamanda sevmeki
benden öyle bir zamanda kaçki
Şaşırayım
Kariyerimin zirvesinde
kendime acıyayım
ve yüceliğine
tek kelime söylemeden
bakakalayım
hayalim ol
idolim ol
umudum ol
zamanını iyi seç terkederken
ve severken

Oktay Avcu

Öyle de

Bende seni seveceğim
Ama şartım var
Bir defa ben sevdim mi çok severim
Ne kadar diye sorma
Rakamlar kafamı karıştırıyor hep
Yıldızlar kadar diyeyim olsun bitsin
Ne dağların yüceliği erişir
Ne de anlattığım kelimeler
Onun için
Açlığı, işsizliği ve korkuyu tanımalısın
Biz halkın devrimcisiyiz
Ve halkımızın militanıyız
Onların sevdalısıyız
Şartım şu ki hepsine birden katlanmalısın
Ve hala sevmek istiyorsan
Ben her zaman ki yerimdeyim
Karanlıkta yıldızları sayıyorum
Ve saydığım yıldızları koparıyorum
Ve çiziyorum kopardığımın üstünü
Geleceğin problemini çözüyorum

Oktay Avcu

Öyle olmasın

Resim yapmak gelmiyor içimden
Şiir yazmakta
Türkü söylemekte
Yalnız üzülmek istiyorum
Üzülebildiğimce
Seni düşünmek değil
Seni yaşamak
Yanında olmak
Ellerinden tutmak
Ve öpmek istiyorum
Resimlerini değil
Gerçeğini
Seni
Bir elin bir yerde
Bir elin bir başka yerde olsun istemiyorum
İki elin bende
Düşüncen duygun
Sen bende ol

Oktay Avcu

Öyle sevdimki

soruma bir yanıt ver
içinde hayır olmasın
içinde olmaz olmasın
içinde yok olmasın
içinde sensizlik olmasın
içinde biz olalım
içinde geleceğimiz olsun
öyle sevdimki

Oktay Avcu

Öylece götürdüler

Yasak bir şarkıydı
Gizlice ve aramaz da söylediğimiz
Oysa herkes duysun istiyorduk
Herkes çok sevsin
Herkes söylesin
Ama yasaktı
Söyletmiyorlardı ağzımın içinden
Ne vardı zehir mi zıkkım mı
Olurduk söylesek
Kendileri mi kaybolurdu
Büyü mü yazmıştık şarkı diye
Bir gece meyhanede söylemiştim sarhoşken
Duydular bir daha söylettiler
Ve beni asmaya götürdüler
Ne vardı asılacak bir defayla

Oktay Avcu

Öyleyse

İnsanlar öldüğünde
Hiç başkaldırmazlar
Haksızlıklara
Başkaldırmadan yaşayanlar da ölüdür

Oktay Avcu

Öyleyse ayağım niçin var

Babalar nasıl ölür
Nasıl ölür anneler
Minicik yavrularını terk eder
Yaralarsan acır her yarım
Unuturum terk edildiğimi
Hep kanat bir yerlerimi
Her gün bir yerlerimi kes
Canım yansın
Tanrım ayağımı basamıyorum
Öyleyse ayağım niçin var
Annem olmayacaksa ben niye varım

Oktay Avcu

Öyleyse savaşmaya geldik

Biz paylaşamaya geldik yaşamı
Dostça ve kardeşçe
Ortak olmaya dertlerinize
Zevklerinize de
Sizse hep bize
Zevk bize
Dert size diyorsunuz
Öyleyse savaşmaya geldik
Dünyayı bilmem kaç milyar
Kaç milyon
Kaç bine bölmeye
Eşit ve tarafsız adilce
Sana yüz bana bin olmaz
Yüzse yüz
Binse bin herkese

Oktay Avcu

Öyleyse sevmeliyiz

Yaşamak güzelse
Güzeli sevmek gerek
Ve güzelin kıymetini bilmek
Güzeli yaşamak
Yaşatmak
Ve güzeli güzel görmek
Olduğu gibi doğal
Çirkini de çirkin
Onu da ayırmak

Oktay Avcu

Özal a Ankara ‘ya övgü

Sizler bozuk düzenin kahramanlarısınız
Sizlere sigaramı bile yaktırmam
Zehirleyesiniz diye
Bırakın bir daha temsilciliği

Oktay Avcu

Özdeyiş

Kör olmak
Görmemek değil
Görmemektir
Kör olmak

Oktay Avcu

Özdeyiş 108

İnsan bir defa ölür
ÇÜNKÜ İKİNCİSİNE SIRA GELMEZ

Oktay Avcu

Özdeyiş 109

fakirler paylaşmayı sever
çünkü verecekleri yoktur paylaşırken
verecek birşey olmayınca
eşitlik ne güzel
paylaşmak ne güzel
lay lay lom ne güzel

Oktay Avcu

Özdeyiş 115

insan göremediği kadar kördür

Oktay Avcu

Özdeyişim

Kendi önünü göremeyenler
Başkalarına pusula olamaz

Oktay Avcu

Özgür

İnsanların en özgür olduğu yer
Yalnızlığı en çok sevdikleri yer

Oktay Avcu

Özgür bir geleceği selamlarken

Gün gelecek birikmişliğimiz patlayacak
Ve acısı çok büyük olacak
Altında kalacak
Kalkamayacaksınız
Kaldıranda olmayacak

Oktay Avcu

Özgürlüğü çalmak

Mavi umutlara
Mavi gözlü insanlara değil
Mavi heveslere değil
Mavi göklere
Mavi denizlere
Mavi kuşlara bak
Nasılda maviler değil mi
Karanfilimin kokusu gibi
Bakamıyorsan yeşillere
Özgürlüğünü çalmışlar senin
Özgürlüğüm gibi
Öyleyse
Onların mutluluğunu çalalım
Umutlarımızın çokluğuyla
Sabrımızla
Ve ölmezliğimizle
Bizi görsün ve yıkılsınlar
Bizi yaşarken
Bizi direnirken
Bizi bu halde mutluyken görsünler

Oktay Avcu

Özgürlüğüm

İşte karım
Seni sevmiyorsun diyordun
Ben sana en sevdiğin üç şeyi verdim
İşte para
İşte eşya
İşte ev
Sevmiyor diyordun
İşte sana en sevdiğim üç çocuk
Sende kalsın
Al üçü de senin olsun
Bana beni bırak o yeter
Sevmiyor diyordun
Sevmeseydim verir miydim

Oktay Avcu

Özgürlüğün tanığı

En miyop gözlerimde
Görmemi sağlayan
Gözlüğümün camının kırıldığını düşün
Özgürlüğümün tanığı
Ve bir daha olmayacağımı düşün
Gözlerim yok
Gözlerim kayıp
Ve toplayıp cam kırıklarını yapıştırırken
Dört büyük parçayı birleştirmediğimdeki sevinci
Ve kırk yaşındaki bir ihtiyarın ağıtlarını seyret
Göremiyorum
İşimden de atılacağım

Oktay Avcu

Özgürlük

Özgürlük her istediğini yapmak değildir
Yaşamı kirletmeden
Kendine ait olanı kullanmaktır

Oktay Avcu

Özgürlük yasak değil

yasaksız ve sınırsız bir dünya istiyorsan
özgürlüğü askıya alacaksın
özgürlüğün olduğu yerde
yasaklar ve sınırlar hep olacak
senin anlayacağın
yasakların ve sınırların olduğu yerde
özgürlük olmayacak

Oktay Avcu

Özgürlük yasaklarla başlar

yasaksız ve sınırsız bir dünya istiyorsan
özgürlüğü askıya alacaksın
özgürlüğün olduğu yerde
yasaklar ve sınırlar hep olacak

Oktay Avcu

Özlediğim askerlik

Bana bir silah verin
Asker olup barışın nöbetini tutacağım
Barışın nöbetini tutacağım
Dostluğun ve sevgininde
Komutanım önce ver elini öpeyim
Bir kurşunla rüzgârı vuracağım
Koparınca yaprağını ağaçların
Bir kurşunla acıyı
Ve en kötü kaderleri vuracağım
Çaresizlikleri de
Sonra mevsimlere yaslanacağım
Mapushaneye atacağım korkuyu
Yılgıyı
Kaçışı
Karanlıklarda çürüteceğim
Kilit vurup
Bir işkence açlığıma çaresizliğime
Hapsedeceğim sensizlikleri
Verin mavzerimi elime
İlk defa ben barışın askeri olacağım
Boşaltayım mermilerini karanlığa
Vur emri ver komutanım
Şu sevmediğim güzel olmayan yaşamı öldüreyim
Dişlerimi takıp
Koparayım parmaklıkları
Tel örgüleri
Tırnaklarımla sökeyim
Çelik zincirli kelepçeleri
Komutanım bana bir özgürlük ver
Ben şu insanları seveyim

Oktay Avcu

Özlediğim gibi

Ve sonra
Bir yunus sırtlayıp karaya atarsa beni
İssız
İnsansız
Ve kimsesiz
Yalnız
Tek başıma
Alabildiğime özgür
Canımın istediği gibi
Aradığım bu değil aslında
Ama aranızda da böyle olmayı isterim
İsterim ki sonsuza uzanabil eyim
Uzanırken birileri koluma vurmasın
İncitmesin
Bende birilerini ezersem olmaz
Ve sonra
Tutabileyim neyi seviyorsam
Düşmesin elimdekiler

Oktay Avcu

Özlediğim türküyü söyleyerek

Geleceğim karıcığım apansız
Bebeğini emzirirken ağlayarak
Ninniler söylerken geleceğim
Beşiğini sallarken yorgun kollarında
Çalacağım kapını
Kıracağım zincirlerini korkunun
Özlediğimiz türküyü söyleyerek
Şakın kötü olduğumu söyleme kızıma
Ülkemide anlatma ona
Öyle tanımasın
Biliyorum değişecek
Baştan sona
Bekle daha çok var yarına
Göreceksin sen de seveceksin

Oktay Avcu

Özlediğim yer

Niye mi seviyorum denizi
Tabi ki mavi diye değil
Kırmızı da olsa severdim
Siyah da
Sırf boğulmak için de sevilmez derinliğinde
Kumsalı var yürüyorum
Duygularımı kabartıyor
Dalgaları var
Üst üste
Kulaç kulaç
Vatınımı getiriyor yanıma
Anılarımı
İnsanlarımı da
Bana binlerce anne taşıyor
Binlerce kardeş
Sevdiklerimi çocukluğumu getiriyor
Babamı değil
O hariç
O öldü
Kimse getiremez onu
Sizinse bu kadar anneniz yok
Bu kadar sevdiğiniz de
Mavileri görmediniz dağılırken
Yeşilleri de
Kırmızıları da
Bir de yılgınsızlığına sevdalıyım
Limanı var
İnsanlar konuşur
İnsanlar buluşur
İnsanlar dertleşir
Ayrılıklara dayanamam
Deniz ki ne deniz
Herkes yorgunluğunu bırakıyor
Ben geliyorum özlemlerimi atıyorum
Alıp götürüyor sevdiklerime
Sen geliyorsun kızgınlığını atıyorsun
Küfürlerini bile aldırmıyor
Başkası öfkesini
Başkası kavgasını
Umutsuzluğunu atıyor
Ve bir sarı kız yalnızlığını
Yılgınlığını fırlatıyor
Bir deniz ki bu kadar çok sevdim
Bu kadar tanıdım
yine beni götürmüyor sevdiklerime
götürmüyorsa kızacak değilim
yine de dalgalarında sallanırken
sevdiklerimi özledim
şu gemiler beni almıyor denize
üzüntümden kahroluyorum, tükeniyorum
sevdam ondan

Oktay Avcu

Özlemi tut

Yağmuru sil camlardan
Ve gözlerinden ağıtları
Güzelliğini kirletmesin
Upuzun şu yolların üstünden akan
Güneşi at
Yorgun işçiliğimin üstünden
Bulutları kovda gitsin
Odamdan çıkmak istiyor canım
Kovda gitsin küskünlüğünü
Kovda barışalım
Şu yenilgiyi
Şu yılgıyı
Savaşı at artık ellerinden
Bırak korkuyu
Bırak kavgayı
Kini bırak
Kalemi al
Defteri al
Senin olanları al
Özgürlük senin
İnsanlığını al
Bırak karmakarışık yaşamayı
Şu bahar gününü tut
Balıklı gölün güzelliğini
Umutları tut
Tutki gerçekleşsin
Şu özlemlerimi tut
Öpmek istiyorum sevgini
Beni tutma
Tutki öpeyim

Oktay Avcu

Özlenilen şeyler

Size sır vereceğim
Çözdüğüm bir bulmacanın cevabı
İnsan bazen duygulanır
Farkında olmadan bir yerlere gider
Bir şeyler özler
Mesela bir filmi seyrederken
Bir şiir okurken
Bir resim tablosuna bakarken
İşte burada özlenilen mutluluktur
Orada bir şey görmüştür
Alabildiğine ona koşar insan
İçinde bir şeyler canlanır
Özlem duyar
Ne memleketimin çağrışı mıdır
Ne ailemizin
İlk çocukken mutludur insan
Beklide bir daha mutluluğu yaşamaz
Ve ondan çocukluğunu özler
İçinden bir şeyler kopar
Bir şeyler hisseder anlayamadığı
Dayanamaz
Kaybettikçe kaybeder

Oktay Avcu

Paramı onurmu çok

Herkes parayı her şey sanarken
Ben hiçbir şey olmadığını öğrendim bir gün
Ve bu kazandığım en büyük başarıydı yaşamda

Oktay Avcu

Paranın değersizliği

Sana öyle bir borcum var ki yüz bin lira
Yüz bin lira dediğin nedir ki
Bir kurşun yarası kadar bile değil
Sanırsın ki yüz milyon lira
Her sabah sorarsın
Her akşam da
Hep aynı yanıtı alırsın telefonlar da
Ne usanır ne utanırsın
Yoksa yok olmazsa olmuyor demezsin
İşte sen de insansın
İşte parada para
Otomobil farları bile aydınlatmıyor karanlığını

Oktay Avcu

Paranın kutsallığı

Hava sıcak
Hava mavi
Hava da kar kokusu
Hava zemheri
Hava kış
Açlık çalmış kapımı
İşsizlik çalmış
Soğuk çalmış
Kars'ta eski Onaltıdayım
Tanrının nimet dediği, paraydı anladım
Üstüne basılmaz
Yırtılmaz, atılmazdı
Günahlar kanıtlıyordu delilimi
Hiç kimse değiştiremezdi
Açtım, yorgundum, çaresiz
Ve kimsesizdim
Dualar ettim tanrıya
Yalvardım yakardım
Ama doymadım
Ama ısınmadım
Suçlarımı sıralamalıyım
Hırsızlık
Arsızlık
Yalancılık
Günah işledim
Parasızdım
Hava soğuk, hava beyaz, hava kış, hava yalan
Bütün iyilikler onla kapanır
Beyazda yaz
Beyazda para
Paranın tanrılığı burada

Oktay Avcu

Parantez içinde

Acı keder ızdırap
Parantez içinde mutsuzluk
Üstüne birkaç yudum şarap
Kazanç mutluluk sevinç
Kayıp mutsuzluk
Hadi yine karlısınız

Oktay Avcu

Parasız

Kuşlar yeşili
Kelebekler çiçekleri sever
Zenginler yeşil yaptırırlar kuraklıkları
En çok zenginler sever güzeli
Parayı herkes sever
Ağaçlar
Kuşlar
Kelebekler
Ve kediler mama alırsın onlara
Ve köpekler
Parayı en çok severler
Parasız ne kemik alınır
Ne şampuan
İtte olsan parayla ol
eşekte

Oktay Avcu

Parasızda sevinilir

Seni bugün yine mutlu gördüm
Az para kazanmışsın
Hatta hiç kazanmamışsın
Ama buda güzel
Mutluluğu unutmuyorsun
Ve değişmiyorsun yaşamın acımasızlığına
Bende biliyorum
Sevincin yeri başka
Acının başka
Öğrendim parasızda sevinilir
Sevdasızda
Birinin yerini bir başkası doldurur

Oktay Avcu

Parayla sayılmaz

Mademki ülkem için öldüm
Öyleyse en çok ben sevdim
Nasıl hain olurum
Düşüncelerime sövenler
Bana hain diyenler
Ülkesini sevmeyenlerdir
Bu bir matematik denklemi
Hiçbir bedel
Hiçbir çıkar olmadan
Daha güzel bir Türkiye için can verenler
Para için ölenler de sayılmaz
Görevliler hariç
Ülkesi için ölenler adına
Karşılıksız
Beklentisiz
Tertemiz

Oktay Avcu

Pardon

Yağmur yağıyor
Yılın kuraklığını ıslatıyor
Ne kadar da güzel akıyor
Şırıl şırıl camlarında boşluğun
Otobüsün içinden seviyorum yağışını alkışlarla
Ne iyi ettinde yağdın
Ah pardon çoban bacım
Sen ıslanıyor muydun
Görmedim
Görmeden söyledim

Oktay Avcu

Paslanacağım

Bahar ikinci yaşına bastı bugün
Ben görmedim
Nasıl süslendi
Nasıldı
Katılamadım doğrusu
Yaşamadım bu iki baharı
Böylece özlemler çoğalıyor
Yokluklar büyüyor
Zapdedilmez kolayına
Kanım akmıyor dürüstçe
Hesaplaşmıyorum kendimle
Hep birikiyor
Biriktiriyorum kursağımda
Bir gün kusacağım biliyorum hepsini
Hepsini suratına yaşamın
Utanmadan ve korkmadan
Ama bir on yıl daha paslanacağım
Öyle sanıyorum
Belki de yepyeni kalacağım
Gıcırlaşacağım
Hep bir şeyler ekleyeceğim kendime
Güçlü bir yaşam kuracağım
Düşündüğünüzün tersine

Oktay Avcu

Paşam barış

İndir silahını paşam
İndir silahını koçum
Barış olsun
Bir elinde silah
Bir elinde yine silah
Barışmı arıyorsun
Oğlun san Vurduğun her teröristi
Kızın san leşe benzettiğin bedenleri
Ve yine aynı kararı ver
Şimdi barışa ne dersin
Kucakla oğlunu
Kucakla kızını
Kucakla beni
Kimi kime düşman edip
Kimi kime vurduruyorsun
Babam ol
Annem ol
Sarılayım
Sürme dağlara
Sürme sürgünlere
Ayırma beni senden
Saflaştırma
kutuplaştırma

Oktay Avcu

Paşam onudamı astınız

Gökyüzünde bir güneş vardı
Bir gece kayboldu
Paşam
onudamı astınız
O güneş bir daha doğmayacak mı?
Hani şu minicik çocukların ellerini ısıttığı
Bir çılgın şairin ellerini bıraktın
Bak ne oldu
Şiirler yazmıyor bize
Hani şu sokaklardaki
En sevmediğim şiirleri
En kalabalık caddelere ezberleten

Oktay Avcu

Paşam sen olsan

Şimdi bana barış sunsan
Öldürmesen gençliğimi
Anneler babalar ağlamasa
Şimdi ellerimi tutsan bırakmasan ölümlere
Kine, kana bir son versen
Kaçmak değil
Korkmak değil
Sahip çıkmak böyle olur
Şimdi bu askerler ölmesin desin paşam biri
Durdursun savaşları
Son versin kardeşin babaya düşmanlığına
Oturun barışalım desen,
Konuşsan ha paşam!

Oktay Avcu

Patlayacaksın ülkene

Bu güneş yine doğacak acıların üstüne
Ne kadar ölsen
Bağırsan çağırsana nafile
Kaçsanda uzaklara
Acılar çoğalacak, salmaların birleşimi kadar çabuk
Umutlar filizlenecek
Yeşerecek ve boy verecek
Yaşam zorlayacak seni
Patlayacaksın ülkene
İnsanlar ölecek
Korkutacaksın birilerini
Bu arada sende öleceksin

Oktay Avcu

Patronumdan çaldığım saatler

Seni düşünmeye çıkıyorum dağlara
Orada daha çok geliyorsun aklıma
Öyle çok zamanı mı alıyorsun ki
Patronumdan çaldığım saatler bile az geliyor
Yetmiyor
Ne seni düşünmeye
Ne sana doymaya

Oktay Avcu

Paylaşacak olursam dünyayı

Ay annem olsun
Geceler karanlıkta korkarım
Bana ninni söyler
Saçlarımı tarar parmaklarında
Uyurum korkusuzca
Bir öpücük kondururum yanaklarına
Uyurken
Kusurum da olmaz suçum da
Bulutlar kardeşim olsun
Maviliklere sevişeyim
Beni uçursun yanına
Umutlar dostum olsun
Umutsuz kaldığımda senelerce
Umut yedirsin açlığıma
Güneşte babam olsun
Güneş baba
Bana çok ışık ayır
Karanlıkta kaldığımda da yetsin
Üşüdüğümde
Ben ellerimi uzatayım
Sen ısıt
Bazen bulutlara saklandığında
Beni görmüyorum sanma
Geceler kâbuslar içinde boğulacak olursam
Ay annem var aldırma
Yıldızlar sevgilimin olsun
Renk renk açarlar saçlarında
İstediğini al
İstediğini seyret
İstediğini at
Beğenmezsen yerlerini değiştir
İstemezsen birer birer yere çal

Oktay Avcu

Paylaşmak

Kimse bir şey vermek için paylaşmaz
Almak için herkes paylaşır

Oktay Avcu

Pazar günü gibisin

Bugün bayram günü gibisin
Giyinmiş kuşanmış süslenmişsin
En güzel
En sade
En sevdiğimsin

Oktay Avcu

Pencerem de kaldı

Bütün kuşlar kapısında kaldı özgürlüğümün
Adları yanımda
Renkleri ötüşleri yanımda
Canları dışarıda kaldı
Resimleri tuvalimde şimdi

Oktay Avcu

Penceremden güneş kaçtı

Odama bir yıldız girdi
Kaçak ve gizliden
Girerken kimseler görmedi
Görselerde tutacak değiller ya
Ağladım
Ağladığımı o biliyor
Sevdim
Sevdiğimi de
Severek ayrıldığımı da
Penceremden güneş baktı odama
Işık saldı
Bir gül attı biri
Gül renginde
Karanfilin adında
Tadı acı
Tadı zehir
Tadı tad değil
Tadı yenmez
Rengini bilmiyorum
Ya kokusu
Ya güzelliği
Senin kadar
Senden bile güzel
Penceremin kenarında bir ay var
Senin gibi oda odamdan kaçtı

Oktay Avcu

Penceremin camları

Şiirlerimi yazarken
İstemeden neleri geçtim kâğıtlarıma
Ne bileyim
Kelebek ölüsü
Kelebek kanadı
Kelebek uçuşu
Kelebek güzelliği
Sevmediğim sineklerin konuşu bir yerlerime
Ve penceremin camları
Camlarda yağmur taneleri
Camlarda doğaya bakış
Bunlar yazılarımda yok
Daktilomun kâğıtlarıma yapıştırdığı
Ay ışığı var
Güneş sıcağı var
Odamın perdelerinin gölgesi
Ve dışarıda birilerinin izinsiz bakışı var odama
Parmaklarımın itişi var tuşları
Tuşların kamçılayışı var kâğıdı
Ayın altında görüyorum seni
Sen varsın
Karanlıktan korkan yıldızlarla

Oktay Avcu

Politikaya

Ve sizler de kimdiniz,
bizim oylarımızla doğup
Alkışlarımızla büyümediniz mi
Başka neyiniz vardı
Cebinizdeki paranızı saymazsak
Birde yalanlarınız,
hatırlamadım

Oktay Avcu

Polun dünyası

Birazdan pol inecek üçüncü kattan aşağı
Asansörden iner gibi yalın ayak
Tırmanacak merdivenleri
Bir elinde kocaman mavi tüp
Öbür avucunda sakladığı dört dolar
Ve dolduracak tüpünü ayak üstü
Acelece, kaçacak beklemeden
Sağmancılardan kaçar gibi
Karısına ve çocuğuna
Ve ben pole kaçmadan, hav are you diyeceğim
Oda bana eminimki fine diyecek
Arkasından anlamadığım başka sözler söyleyecek
Gülmekte kolay İngilizcede
Ağlamakta,sarılmak,tokalaşmakta
Birazdan pol yine inecek gülerek
Ve anlamadığım başka sözler söyleyecek

Oktay Avcu

Polyanadaki iyilik oyunu mu

İlk nerede rastladım aşka
Nerede karşılaştım
Ve kimdi neydi ilk aşkım
Birinci sınıfta sınıf öğretmenim miydi
Yoksa komşumuzun kendini beğenmiş zengin kızımı
Bir yıldız mıydı gökte
Yoksa bembeyaz kar mıydı kışın ortasında
Sobamızda yanan sıcak mıydı
Masal ülkelerindeki iyilik perisi miydi
Elinden ekmeği çalınmış zavallı keloğlan mıydı
Çizgi filmlerdeki kahramanlar mı
Polyanadaki iyilik oyunu mu
Robensonun bulduğu ıssız adamı
Sonraları sana sevdalanacaktım
Beraberinde de özgürlüğe
Sense özğürlüğümü isteyecektin senden
Çaresizce verecek miydim
Bu cevapsız bir soru

Oktay Avcu

Postacı amcam

Şimdi bırak ve git diyeceğim
Kapat bütün kapılarını sevinçlerin
Aşkımı kirletmeden
Bana umutsuz bir dünya bırakıp
Gideceksin
Öylece duracak kalbim
Sevmeyecek gökyüzünde yıldızları
Denizde kayısı ağaçlarına kör bakacak
Yalan söyledim denizde ne arasın koca kafalı pornocu
Balığı bulursun
Tuzu bulursun
Küçücük balıkların sırtında
Kuru kafalı bir korsan gemi sırıtır onu bulursun
Birileri aklımı kaybettiğimi sanacak
Çıldırdığımı söyleyeceğim herkese
Söylemesem nerden bilecek
Aldandığımı ahali
Aldattığını herkes biliyor
Teyzeme sorayım
Teyze sen çok yaptın orospuluğu
Nasıl oldu sonu
Şimdi yıllarca seviştiğin adamlar yok koynunda
Aldatılan bir âşık var yanı başında
Ne söylemek istersin postacı amcama
Ya bu dünya tatlısı bebelerin suçu ne
Seni görüp onlarda denedi
Yanına aradığın yoldaş mıydı?
Herkese bulaşsın mı istedin
Yoksa yaşamın kuralı aldatılmak mıydı?
Sende mi hep aldattığını sanarken aldatıldın
Şimdi iki kandırılmış insan kaldı ortada
Biri yaşam arkadaşın postacı
Diğeri sen güllü şan

Oktay Avcu

Postacıya da selam

Bugün bayram değil
Görüş günü de
Posta günü bugün
Mektubunu bekliyorum
Bol paralı değil
Şelamlı
Öpücüklü
Haber dolu
Bol anlat sevdiklerimi
Ve sevgilerini gönder
Bu kadar yeter
Bekliyorum
Postacı getirmiyor
Gözlerim bir daha ki posta gününde
O zaman gelecek biliyorum
Sana mektup yazdım
Mektubumda postacıya da selam
Sende selam yaz postacıya
Unutma o zaman getiri
Selamımı almıyor postacı biliyorum
Olsun ben yine de yazıyorum
Sende yaz
Sende yaz sevgilim
Mektuplarını bir gün topluca alacağım
Ve hepsini birden
Günlere doldurup okuyacağım

Oktay Avcu

Psikopat kurşunu

cenabet dolaşırken
en çıkmaz caddelerinde kiremithanenin
bir psikopat kurşunu dahi yemeden
çıktınsa sağ salim
yarasız, darpsız,
gaspsız
en banyosuz evinin
çaresizliğine şükret
çünkü
bir tavşan kadar hızlı
kaplumbağa kadar yavaştı

Oktay Avcu

Rahatıma da düşkünüm

Ben ters adamım
Neremden bakarsanız
Ben sağdan sola
Soğukta sıcağı severim
Sıcak ta soğuğu
Onun için yumuşak bir yastık yap başıma
Yüksek olmasın alışkın değilim
Başımın yükseklerde dolaşmasına
Rahatım bozulmasın
Yorganım da uzun olsun
Omzum açık kalmasın
Boyumca
Yutsun bir metre doksan santimi
Sevmem bir defa var olanı
Olmayanı isterim
Hak ederek
Hazırı huzursuzdur
Ben sevmem koçum yenilgiyi
Kabullenmem
Kazanmayı isterim hep
Dedim ya serseriyim
Ayrıca insanım
Asiliğimden belli değil mi tersliğim

Oktay Avcu

Randevusuz geldiğim bir vali makamında

En büyük işkenceyi keşfettim bu arada
Beklemek, bekletilmek
Zamanın en gereksiz katledilişi

Oktay Avcu

Reddediyorum

Eğitimsizliği reddediyorum
Güneşsiz bir gökyüzünü reddediyorum
Olmayan bir tanrıyı yaşatmayı reddediyorum
Kabullenmek kadar reddetmekte hakkım
Öldüğümde ağlanmayı reddediyorum
Buruşuk kağıtlarda resimlerim yaşamasın
Felsefemin unutulmasını reddediyorum
Tanrı bir eğlence çocuklara
Ama Tanrısız bir dünyayıda reddediyorum
İsteyen ona aşık olsun
İsteyen onun ateşinde yansın
İnanıpta Yanmayışları reddediyorum
Bu kitapları hangi yaramaz çocuklar yazdı
Çocukça sevinmeyişleri reddediyorum
At savaşları,
at kinleri,
at kızgınlıkları
Öfkeleri at
Senden başkasını kabullenmeyişleri at
İnanmayanlardan kaçışları at
Kucakla herkesi sevişleri
Dışlamaları at
Manevra kabiiliyetim olsun
Yinede yanılmış olabilirim
Döneklik, ibnelik başka şey
Reddediyorum
Yehowa diyorlar tanrıya güzel isim
Ama nice güzel isimlerin yasaklanmasını reddediyorum
Kınıyorum ve affetmiyorum
Pis ruhlu insanların yasaklarını
Reddediyorum yasakçı zihniyetleri
Hiçbir kitap gideremiyor açlığımı
Biri beni aydınlatsın
Biri beni ikna etsin
Biri beni durdursun
Nereye gidiyorum biri bana yolumu göstersin
Bilipte öğretmeyişleri reddediyorum.
Teslimiyetçi değilim reddediyorum
Hak etmeden
verilen tüm haklarımı reddediyorum
rızamla almadığım
Eğitimsizliği reddediyorum

Oktay Avcu

Rejim ve ERDOĞAN, Cumhuriyet ve ERDOĞAN

Erdoğana haksızlık yapılıyor
Bu güne kadar
Herşeye sustunuz,
Herşeyi kabullendiniz
Tecavüzü,
tacizi,
hakareti
ve gaspı
Ama insanlığı sindiremediniz
Özgürlüğü,
Demokrasiyi,
Üretimi,
Hizmeti kabullenmediniz
inkarcısınız
Çünkü bu kadar insandınız
Size baskı,
Size zulüm,
size işkence
Ve insanlık dışı muamele yakışır
Anladığınız dil türkçe,
Ve birde bu,
Biraz ağır oldu, ama gerçek
Siz terör yaptıkça benim demokrasim,
benim özgürlüğüm elden gidiyor
Ama Ben bu oyunu bozarım
Erdoğan için değil,
İnsanlığım için,
Ülkem için,
Onurum için
İhanet yakışmaz,
hainlik yakışmaz,
İnkar yakışmaz
vefasızlık yakışmaz
yinede diyorsanızki Cumhuriyet
onu bende diyorum,
herkes diyor
ve demeli gözüm,
ve ben ekliyorum
rejimin bir yere gittiği yok
giderse ben burdayım
sen burdasın,
herkes burda olsun.
Ama yinede şeriat denirse,
din denilirse
Rejimin üstü çizilirse
Bende seni çizerim ERDOĞAN,
inan ne kadar seviyorsam o kadar silerim
Ben bunu kabul etmem,
Ben bu oyunu nerde görsem bozarım

Oktay AVCU
Şiir Düşünürü - Şair

Oktay Avcu

Resim yapmıyorum

Şiir yazmıyorum
Kuşların kanatlarını takıyorum
Uçsunlar diye özgürlüğe
Birbirine bağlayıp aydınlığı
Yıldız yapıyorum göklere
Umut yağdırmaya uğraşıyorum
Yorgunluğunu yapıyorum güneşin
Sabahların hep aynı olmasına şaşıyorum
İki defa üst üste akşam olmayışına yani
Resim yapmıyorum
Şu ölüleri diriltiyorum
Ölü kuşları
Ölü insanları
Ölü şiirleri
Ölü Hiroşima'yı
Ölü Küba'yı
Ölmüş insanları düşünüyorum
Onlar geliyor masama
Oturuyorlar
Ağlıyoruz beraber
Şu yırtık elbiselerimi yamıyorum
Yakıyorum, yıkıyorum, savaşıyorum
Kırıyorum, asıyorum, karanlığı deliyorum
Parçaları bütün
Bütünü parça
Şu yana bakıyorum şu yana
Resim yapmıyorum
Tek bacaklı çekirgenin
Öbür bacağını arıyorum
Şiir yazmıyorum
Sevdiğim türküyü dinliyorum
Kırmızı gülleri kokluyorum
Şimdi umutlara bakıyorum
Beni ne yana atacağına kaderin
Neremi kırıp
Neremi kırmayacağına

Oktay Avcu

Rüzgar

Bir rüzgar esiyor
Saçlarımı dağıtıyor tel tel
Yeni taradığım
Yıkayıp jölelediğim
Sessiz, sakin kendi halinde bir rüzgar
Tarar gibi
Okşar gibi
Denizi çalkalayan bir rüzgar
Tozu dumana katmış esiyor
Bulutların arkasından
Dağların eteklerinden
Üstüme üstüme yürüyor
Yeni değiştiğim elbiselerim
Eskisinden de toz duman
Beni tepelercesine bir rüzgar
Bana inat, üstüme inat
Karımın yorgunluğuna inat
Bende ona inat, yeniden tarıyorum saçlarımı
Yeniden alaylı bir gülüyorum
Ve yeniden güzelleşiyorum

Oktay Avcu

Rüzgârın çığlığı

Bırak kendini yıldızlara
Gecenin karanlığı süslesin
Güneşin aydınlığı süslesin
Makyajsız
Kıyafetsiz
En doğal sen ol
Permasız
Boyasız
Cilasız
Seni karın beyazı süslesin
Ağacın gölgesi
Rüzgarın sessizliği
Yeni taktırdığım dişlerim ağrıyor
Yaşamda hiç bir şey
Saçlarımın yerini tutmadı
En pahalı şapkalar
En birinci sınıf ekimler
Dikimler
Doğal olandı en güzel
Bu peruklar yakışmıyor
Bu bermuda saç ben değilim
Bu postij başkası

Oktay Avcu

Saati ayarla yeter oktay avcu oktay avcı malatya hekimhan şiir şair mersin

Erken kalkmak için
erken yatmak gerekmiyor
saati ayarlamak yetiyor

Oktay Avcu

Saatleri bile saydılar

Kapatın perdelerini güneşin
Akşam olsun geceyi yaşayalım
Görüş sırası ayda yıldızlarda
Korkunçluğunda karanlığın
Hoş eski çekilmezliği de kalması gecelerin
Korkuyu yaşayalım
Kuşkulu günler geride kaldı
Geride kalan günleri saymadım
Onlar saydılar bir bir
Hesabını yaptılar
Gün geldi salıverdiler
Ellerimi ayaklarımı çözdüler
Işığı bıraktılar
Onca yıl yaptıklarını unutup, kucakladılar
Uçtum alabildiğine özgürlüğe
Kinlenmek küsmek olmazdı
Bu yaşam bizimdi nede olsa
Yine de o karanlıklar değil bahsettiğim
Bu günün içindeki doğal karanlık

Oktay Avcu

Saçlarına bomba düşmüş memleketimin

.Saçlarına bomba düşmüş memleketimin
.Yamacında ot bitmez
Bir mehlem sür ben ölem
Bir ilaç ver ben ölem
Kırsalında dağ gülleri açar
Özgürlük çiçekleri gülümser
açarda açar arsızca, bombalara inat
.Ağaç yetişmez
.Tüketmişler, yok etmişler memleketimi
.Savurmuşlar atmışlar
Ceplerinde para
Yakasında rütbe olanlar
Odası koltuğu var
.Askeri var tankı var
Silahı bombası var
.Polisi panzeri var
Yargısız infazı var
Ağacı ormanı yok
Fidanı ekini yok
Gençleri var işi yok
Gençlerin geleceği yok
Meraklanan yok, ilgi yok
Telaşı kaygısı yok
.Tarımsız sanayisiz
.Turizmsiz, hayvancılıksız
.Saçlarına bomba düşmüş memleketimin
.Kanarda kanar.
Kanarda kanatılır yaralar kaşındıkça
Bir mehlem sür ben ölem
Bir ilaç ver ben ölem
Bilgisi birikimi yok
Becerisi, mahareti yok
Bir top atta ben ölem
Saçlarına bomba düşmüş memleketimin
patlarda patlar
Patlarda patlar Gençlerin geleceği,
Susmaz, susturulmazsa bu iğrenç bomba sesleri
yanar ha yanar anaların yüreği
saçlarına bomba düşmüş ülkemin

Oktay Avcu

Saçlarını yolmuşlar toprağın

Bu şehirde Kayıp insanlar yaşıyor
Memleketini bulamayanlar var
Bu gece gözyaşlarımı istiyorum
Ağlayacağım
Kaybolduğumu zannediyorum karanlıklarda
Bilmediğim
Anlamadığım insanlar
Ha bire aldatıyor beni
Kültürüm ayrı
Ahlakım ayrı
Bakışım bakışınıza benzemiyor
Gülüşüm gülüşünüze
Kahkaham mutlu insanların sevincine
Çaresizliklere değil
Ağıtlarım
kırılana
dökülene
Ve kaybolana
Yapılana var olana değil
Doğallığım dengesizliğim olmuş
Yitirdiğim sendin oysaki
Bir hayaldi yaşayamadığım
Bu şehir
Bu açlık
Bu şükürsüzlük
Bu kuraklık
Bu bereketsizlik
Bu acımasızlık
Gulyabani yaptı beni
Çocuklarıda korkutuyorum artık
Bu iklimde her meyve yenmez
Her bitki yetişmez
Yolmuşlar saçlarını toprağın
Denizi balıksız bırakmışlar
Savaşı öğretmişler bu şehre
Hırsızlığı
Yolsuzluğu
Yağmacılığı
Barışı ve erdemi unutmuşlar
Bu dev metropolleri ondan sevmiyorum

Oktay Avcu

Saçsızlığımda olacak

Güneş yağar saçlarıma
Üşürüm
Saçlarım kaşınırsa
Suya bakar gözlerim
Rüzgârda dağıtamazsa saçlarımı
Saçsızlığımdandır
Ne olacak başka

Oktay Avcu

Sadece

Cennete giriş yoksa türbansız
Kapatın ölülerinizin başını
Türbanı olan geçsin

Oktay Avcu

Sadece sus

Ben sana sevdiğimi söylüyorum
Sakın sen sevmediğini söyleme
Çünkü ben biliyorum
Ama sen sus

Oktay Avcu

Sağ kolumun cezası

Artık sağ kolumu kullanmıyorum
Sağ kolum cezalı
İhanet etti
hal bilmezlere uzandı
zalimlere, Zulmedenlere,
kucak açtı hayırsızlara
Sağ elimi uzatmıştımVefasızlara
Ve tutmuştum
ihanetlere
Sana uzatmıştım
Unutma tutulmayan elimdi sağ kolum
Ceza verdim cezalıyım
Artık sol kolumla tokalaşıyorum
Kimse yanlış yorumlar çıkarmasın
ne sağa düşmanlığım var ne koluma
Sol kolumu temizlerken kullanıyorum
Artık görevi bu
Ve yazı yazarken kalem elim oldu
İşte sağ kolumun hikâyesi bu
soranlara
Merak edenlere
ne ben alıştım
ne komşular ne kolum alıştı cezaya

Oktay Avcu

Sağı solu olmaz insanlığın

Sanatçının
Ve insanlığın
Sağı olmaz
solu olmaz
partisi olmaz
Doğrusu ve yanlışı olur

Oktay Avcu

Sağken

İşte öldüm
Kime kaldı bu dünya
Ben öldüm
Benimiydi ki bu dünya

Oktay Avcu

Sahibine

Sen ölmeden
Dünya üç kez diz çökmeli önünde
O zaman ölümü hak etmelisin

Oktay Avcu

Sahibiyin kötülüklerin

imkansızlıkların sahibi benim
işte böylesine çaresizim ben
.....çaresizim ben, çaresizim ben
....talihsizim ben, talihsizim ben
şansım küstü bana, talihsizim ben
tuttuğum takımlar yenilen oldu
yürüdüğüm yollar hep çıkmaz sokak
elverdiğim dallar elimde kaldı
bindiğim dalları kesen ben idim
kısmet benim değil
şans benim değil
huzur benim değil
yaz benim değil
zemheri, ayazlar kışlar hep benim
acılar ağıtlar çaresizim ben
azar beni buldu, kovulan benim
dövülen ben oldum, dövdürülen ben

Oktay Avcu

Sahiplendim

Bunca acı yaşanırken ülkemde
Ben ülkemi terkeder miyim
Bunca zulüm yapılırken insana
Ben insanları sevmez miyim
Ben kendimi
Ben ülkemi
Ben insanımı sahiplendim

Oktay Avcu

Sahteydi

Boşuna diye ben buna derim
Ne sahte umutlardı o
Bir gün pişman olacak
Bir gün anlayacak
Bir gün geri dönecek
Boşuna diye ben buna derim
Sahte umuttu bu
Adını bile bilmiyorum doğru dürüst
Sen kimdin
Neden tanıştık
Neden kayboldum
Neden sevmedin
Neden duygularımı çaldın
Neden sana alıştım

Oktay Avcu

Sakla zenginliğini

ey benim çekilmezim
kararsızım
karamsarım
ey beni hiç sevmezim
anlamazım
hırçınım
halikarnasım
kirli sofram
şımarık kaprislim
çelimsiz
kara kuru bir erkeğim
benimi seçeceksin
benimi bulacaksın
benimi seveceksin
benimi anlayacaksın
parası çok
aklı hiç olmayanım
nerden bileceksin
seni kimin sevdiğini
bilemezsin çok zenginsin
anlamana izin vermezler
herkes çok seviyor seni
çok seviyor paranı ve havanı
sevmeyen yok
sakla zenginliğini
gösterme gizle paralarını
anlarsın kimin sevdiğini
anlarsın gerçeği

Oktay Avcu

Sakladım

Sana yasaklar koydum kalbimde
Seni sevdim
Yüreğimde yaşayacaksın
Seni kışa saklamadım
Seni bahara saklamadım
Seni hiçbir mevsime ayırmadım
Sen her mevsimde vardın
Güzelsin çirkinsin
İyiydin kötüsün
Seni kendime sakladım

Oktay Avcu

Saklama güzelliğini

Söyle
Saçlarına uzamasın
Bir gün tutarda koparırım
Sarkmasın omuzlarından dayanamam
Kapatma göğüslerini aç
Aç düğmelerini taşsın
Odamızda başkaları yok
Saklama benden güzelliğini

Oktay Avcu

Saklansan da kaçamazsın

Çaresi yok
Denizci denizi içer suyunda
Balıkçı balığı yudumlar sigarasında
Demirci terini yer sofrasında
İşçi yorgunluğunu
Terzi işini giyer üstünde
Birinde deniz tüter
Martılar öter sesinde
Diğerinde balık kokar
Birinin oradan gelir mantığı
Diğerinin marifeti

Oktay Avcu

Saklarsan olur

Cebimdeki mavi deniz
Biliyor musun
Cebimdeki memleketim
Anlıyor musun
Ben boşuna ölümleri seçmedim
Düşün seni cebime kim sığdırdı
Nasıl sığdırdı
Kim fark ettirmedi başkalarına
Gizlice çaldı

Oktay Avcu

Saklayacağım seni

Senle yediğim yemek
Başka tatil
Senle içtiğim su
Doyumsuz
Senle yaptığım iş
Dinlenceydi
Ama benim özgürlüğüm
Benim için her şeydi
Ve tek şeydi
Onsuz ne ben olurdum
Ne de varlığımın anlamı
Pazarlıkta bana yakışmaz
Ben karar veririm
Ben yaparım
Doğru olanda
Olması gereken de bu
Her şeye rağmen
Sevgin hep saklı kalacak içimde
Saklayacağım seni
Atmayacağım

Oktay Avcu

Saklayın

Şimdi ellerinizi açmayın
Avuçlarınız da kalsın dualarınız
Dualarınızı gecelere
Karanlıklara saklayın
Umutsuz geleceklere
Yılgıya
Yenilgiye
Korkaksanız kaçışa
Boğuluşa
Hatta yanışa
Ve nice acılı günlere saklayın
Daha çok yol var önümüzde
Bitirmeyin
Bitti sanmayın

Oktay Avcu

Saldırganlar kuduz olur

Köpek ısırır mıydı bilseydi
Kudurduğunda
en sevdiği arkadaşını

Oktay Avcu

Salıverin özgürlüğümü

Kollarıma taktığınız kelepçeleri
Duymasın annem
Görmesin
Paslı paslı zincirleri bileklerimde
Çirkin gelecekleri avuçlarımda
Üzülmesin annem
Ağlatmayın
Sevgilim duymasın
Karanlıkta boğulduğumu
Ezikliğimi
Çirkinliğimi
Ben güzelim
Bir günde yeniden cennet gibi olurum
Umutlarım kırılmaz
Ben aldırmam
Yinede sevenlerimi ağlatmayın
Yas tutmasınlar
Salıverin özgürlüğümü

Oktay Avcu

Samimi sevdiklerimiz

Bahçelerimizde
Çiçekler erken açar
Ve mavi renklidir
Kırmızı kokarlar
Kuşlar gecelerde öter
En sevdiğim şarkıları söylerler
Onlardan duyarım mutluluğu
Penceremizde ağaçlar
Camların arkasında
Yeşil yapraklı dallar
Perdelerimizin altında
Rüzgârın sesi
Odamızda güller
Camlarımızda yıldızlar
Balkonumuzda akşam sohbeti
Sehpalarımız var karanlıkta
Olmasakta yalnız değil memleketimiz
En samimi
En sevdiklerimiz var

Oktay Avcu

sana Atatürk üm

Atatürküm
Sen cumhuriyet i kurdun
Ne kaldı ki bize
Yaşatmak
Fidanları diktin
Yeşerttin
Bize seyretmek kaldı güzelliği
Arada bir su serpmek
Çapalamak toprağını
Nedir ki
Sonra meyvesini yemek doyasıya
Ve dallarında sallanmak
Özgürce
Özgürlüğe
Bazen kuruyan dallar olur
Yapraklar olur
Onları temizleyip
Yeşertmek
Yaşatmak var olanı
Çok mu ki
Bazen hatalar
Yanılgılar olur
Onları düzeltmek
Doğruyu bulmak
Çok değil
Zor değil
Zaruret

Oktay Avcu

Sana boğuluyorum de

Şimdi sevme zamanı
Öyleyse durma
Sarıl bana
Sev beni
kucakla
Kulaklarıma hiç söylenmemiş aşk sözcüklerini fısılda
Sana ait olsun
Başkalarının ezberlediği şiirlerle bıktırma beni
Yeni bir şeyler söyle
Sana çıldırıyorum de
Sana boğuluyorum de
Ben anlarım

Oktay Avcu

Sana da

Düşene de kalkana da merhaba
Birinciyede
Sonuncuya da merhaba
Merhaba canım merhaba
Merhaba iki gözüm merhaba
Merhaba karın ağrım
Güzele de
Çirkine de
Kazanana
Kaybedene merhaba
Güçlüye de
Güçsüze de merhaba
Merhaba yarınlar
Hoşça kal dün
Yüreğimden kopan sevgi merhaba
Bana ait güzellikler merhaba

Oktay Avcu

Sana da söyledim

Sen de çalma güzelliğini benden
Sevdiklerime benzeme
Kaçırma onlar gibi
Yeşilden maviden pembeden
Ve güzel olandan
Uzakta kal el gibi
Sevgilim ol demiyorum
Adının yanına yazılmasın soyadım
İşte bir sen kaldın benim olmadan kaybolan
Sen de kaçırma düşlerini
Kaçırma beni

Oktay Avcu

Sana saklanıyordu karanlık

Bütün ceplerimde sen vardın
Elimi attığımda yüzüne dokunmalıydı parmaklarım
Dükkânların en parlak vitrinlerinde resimlerin asılı
Çıldırmış bu esnaflar
Aynalar seni yansıtıyor lavabo duvarlarında
Ve bütün faturaları senin için kesiyordu vezneler
Tüm sinemalarda sen oynuyordun
Tiyatrolarda sen kapalı gişe
Gökyüzünü maviye boyamadan güneş
Sana saklanıyordu karanlık
Nedendir bilinmez
Uluslar arası tren yollarında
Yüzünü taşıyordu lokomotifler
Balıkçı seni ısmarlıyordu en kalıcı müşterilerine

Oktay Avcu

Sana sormadan seveceğim

Seni bu aşka mahkûm etmeyeceğim
Hak etmedinse esareti
Özgürlüğünü hapsetmeden
Seni sana sormadan seveceğim
Ve sevmene izin vermeyeceğim

Oktay Avcu

Sana sözüm yok

Sarhoşum
Sevdalıyım
Saat gecenin yüz on beşi
Ayaklarım dört
Ellerim sekiz
Gözlerim on altı görüyor
Güneşe bakıyorum
Üç tane dört tane beş tane
Altı tane dünya var
Ayaklarımın altında bir şey yok
Ben sarhoşum
Benim başım dönüyor
Sen bir tanesin
Seni bin defa seviyorum
Sonsuza kadar

Oktay Avcu

Sana verdim

Sana yüreğimi verdim
Sevgi mi
Emeği mi
Zamanı mı
Güzel olan ne varda verdim bende
Hislerimi
Duyguları mı
Hayalleri mi
Umutlarımı da
Neyim varsa istedin
Esirger miyim
Feda olsun
Onurum kalmadı
Sakın ha
Ona uzanma
Ona dokunma
Ayıp edersin
İki gözüm
Göz bebeğim

Oktay Avcu

Sanada banada

Bir yol bırak bana yürüyeceğim
Bir yol bırak bana koşacağım
Beni yolsuz bırakma
Bir yol bırak yarınlara açılsın
Kapatma
Bir yol bırak sürüneyim
Bir iz bırak
Kaybolma
Kalbolmayayım
İkimize bir yol bırak

Oktay Avcu

Sananlara

Yaşam
İki çocuk
Bir kadın
Bir görevden ibaret değil
Başka şeyler de var
Çok şeyler olmalı

Oktay Avcu

Sandalcı

Sandalcı küreğiyle yazdı denize sevdasını
Bütün mavi adını taşıdı
Bembeyaz uçurdular göklerde martılar
Yüzdürdüler seni
Gece ay düştü üstüne harflerin
Gündüz güneş
İşte sevdası sandalcının

Oktay Avcu

Sanırsın cehennem sıcağı

Bu sıcakta insan da yanar
Denizde ormanda gülüm
Bu sıcak sevgi sıcağı
Eritir soğukları donları
Çıkarır atar avuçlarından nasırları
Yüzünden sivilceleri
Takar dökülen saçlarını tel tel kelliğin körlüğün kalmaz
Dirileşir sarkan göğüslerin
Küçücükse kocaman
Kocamansa küçücük olur
Doğrulur belinin kamburluğu
Gözlerin istediğin gibi bakar seni istediğince görürler
Bu sıcak sevgi sıcağı kızım
Yedisinde de vardır yetmişinde de
Yakar mı yakar gökleri
Sanırsın cehennem sıcağı

Oktay Avcu

Sanki tanısaydın

Ne kadar isterdim tanısaydın
Anlatmak istemiyorum kendimi
Tanısaydın
Her sabah güneş toplardın odama
Arının bal topladığı gibi kovana
Kırlardan çiçek toplar gibi
Sabahlardan güneş toplardın bana
Odam da yıldız sayardın toplardın bana
Odamda yıldız sayardın akşamları
Sen ki tanısaydın

Oktay Avcu

Sanma ki

Bir sen değilsin yaşam
Acı var
Ölüm var
Kaygı var
Sevinçte var
Umutta
Varda var
Bu yüzden
Sana verirsem hepsini olmaz
Başkasına kalmaz

Oktay Avcu

Sanma ki ölmez

Bir gün babalarda ölür
Ve sen de ağlarsın
Şaşırırsın
Küsersin
Ve babalar da ağlar
Belki sen duymazsın
Görmezsin
Bu sırrı babalar saklar
Kimse anlamaz

Oktay Avcu

Sansınlar

Onlar bana gülüyorlar
Sen aldırma
Gülsünler
Güldüğünü sansınlar
Adım Osman değil benim
Kendimi biliyorum
Adımı da
Bana bakıp
Kendilerine ağlıyorlar aslında
Bırakta daha beter ölsünler

Oktay Avcu

Sarhoşken

Gördün mü
Bu sabah kendini bilmezler yıldızlarımı toplamışlar
Oysa her akşam ben onları seyrederdim
Yarın yine açacak biliyorum
Karıştırmazsam gündüzle geceyi

Oktay Avcu

Sarhoşum

İçkiler kadehlerimde
Şişeler dolusu şarap sarhoşluğumda
Başım dönüyor
Sen dönüyorsun
Herkes Mevlana
Masamda çerezlerim
Sen varsın sevgilim
Efkarımı dağıtıyorum
Küfürler edişimde ondan
Davul zurna çalmıyorlar
Oynayasım var
Beni şimdi ben olarak görmeyin
Şu an serseriliği oynuyorum

Oktay Avcu

Sarı saçlı kara kız

Balık tutuyordu derede
Düşüncelerini atmış yüzdürüyordu
Sarı saçlı kızdı o
Beklememişti beni
Oltasına yemini takmış
Beni arıyordu gözlerinde
Ararken de
yapraklarını koparıyordu otların.
farkında bile değildi zalimliğinin
Unutmuştu oltasına takılan balığı
Ara sıra dağılan saçlarını topluyordu
Gözlerini kaçırırken güneşten
Etrafını da yokluyordu
Onu seyrediyorum uzaktan
Aldatıp yapabilir miydim ki
Yakışır mıydı bir defa bana
o beklerken
ben ihanet edeceğim
ve gelmeyeceğim
olurmu?

Oktay Avcu

Sarılırsın

Sen geldin
Baharda geldi
Çiçeklerin açmasına gerek yok
Şen bana
Üzüntülerimi aldırma
Ağlamana gerek yok
Toprak tohumuna kavuştu
Yağmur toprağa
Sen geldin
Sırılsıklam aşığım

Oktay Avcu

Savaş ne iğrenç şey demirci

kılıcı sen icad etsende
savaş ne kötü şey demirci
ne iğrenç

Oktay Avcu

Savaşın öbür adı

Bizler toprağın bağrından koparılan ve atılan
Birer çiçek misali
Köksüz ve topraksız kaldık
Bir tutam kolumuz kalmadı
Kopardılar omzumuzdan aşağı
Bizler şereflice savaşırken
Onlar şerefsizce çiynediler bizi
Ve dayanamadık
Dayandık aslında
Çünkü bilerek ve inanarak girmiştik davaya
Sadece sayıca azdık gücümüz yetmedi
Ne silahımız ne gaddarlığımız vardı
Sevgimiz, saygısız vardı insana
İnsanlığımız vardı sonra
Neticeye gelince yenildik
Bak açık seçik tablolarımız
Gir içine odamızın
Gör niye yenildik
Bizi tanıyacaksın
Korkma kalleşliğimiz kinimiz yok
Öbür adına da gelince savaşımızın
Mutluluk ve umut diyeceğim
Sen anla
Yeniden başlıyoruz çünkü

Oktay Avcu

Savaşın suçlusu ERDOĞAN Oktay Avcu Şiir Şair Araştırmacı Malatya Hekimhan Mersin

Savaştan kazancı olanlar,
En karanlık güçler
Açılımı çarmıha gerdiler
Kaos için şehit cenazelerinde bulundular
Şehit kanıyla ırkçılık,Milliyetçilik yaptılar
Barışla yaşatmayı denemediler
Çok kan,
Çok kin,
Çok şehit,
Çok dokunulmazlıktı
Çok para,
Çok mevkiydi,
Az demokrasi,
Az özgürlük,
Az insan haklarıydı,
Savaş ve kan olmadan da tam tersi
Okulun,
İşin,
Aşın,
refahın,
Her şeyin fazlası
Öyleyse P.K.K lılarla el ele
Teröristlerle ortak,sırt sırta
Yeni teröristler yaratmaya
Yeni terörler estirmeye
Askerlerde vardı
Siyasetçilerde
Medya patronları da
Koruculardа
Bürokratlarda
Silah tüccarları da
Beyaz zehir tacirleri de
Çetelerde
Avukatlarıda
Kaçakçılarda
Göz yumanlarda
Hepsi omuz omuza
Yürek yüreğe
Mehmetlerin katili
Olur ya biri ıskalarsa diğerleri
Şimdi bitirebilirsen bitir terörü ERDOĞAN
yinede savaşın suçlusu erdoğan

Oktay Avcu

Savaşlar acını tanımazki

nenni bebek
kanadın yok
nenni bebek
uçamazki
nenni bebek baban ölmüş
anlamaz ağlayamazsınki
nenni bebek
annende yok
süt istersin veren yokki
nenni bebek
buna yürek dayanmaz
annenin cesedi ağlayamazki
babanda seni kucaklayamaz
bebek anlıyorum çaresizliğin
ama savaşlar acını tanımazki

Oktay Avcu

Saygı her büyüğe değil

Ancak hak edene verilmelidir

Oktay Avcu

Sayısı

Seni yıldızlar kadar sevdim
Ama yıldızları ne kadar sevdim ki
Sabah olduğunda aramadım
Bir akşamdan sabaha
Bazı akşamlarda da bakmadım
Fark etmedim
Öyleyse seni yıldızlardan çok sevdim
Güneş kadar
Çünkü güneşi gecelerde de aradım

Oktay Avcu

Saymadım kaç gece ağladım

Bir tren olurum istasyonuna
Ve her gün aynı saatte uğrarım
Aynı hızla
Ve bir gün beklenmedik bir kazaya uğrarım
Parçalanır bütün organlarım
Seni tanımaz olur
Ve ben nasıl kalkıp gelirim
Bilirim ki bir demirim
Artık başka limanlarda dururum
Anlarım ki bütün garlar sen değilsin
Ama anlıyorum ki sende bütün garlardan farksızsın
Bir gün karım olursun
Bir gün annem
Bir gün çocuğum
Şimdi bu bir aşk mıdır?
Alışkanlık mıdır?
Sevda mıdır?
Sevgi midir?
Yoksa bütünlüğü müdür insanın
Belki de kendisidir
Ne dersen de
İster sövgü de,
ister nefret de adına
canım sıkılır geceleri uyuyamadığımda
Bu saatte araçlar kalkmaz
İstanbula da yürüyemem ki
Gecenin bu yarısında canım yemekte istemez
Aşkta
Ama bir şeyler kemirir
Çırpınır durur koskoca Karadeniz içimde
Hiç izin vermedim taşmasına
Ama bugün bu deniz beni de boğar zapt edemem
Bütün şehir ıslanır, sessizce ağlarım gözyaşlarım akar
Anlamadığım bu savaşta kurşunlar hep beni vuruyor
Oysa ben savaşın hep karşısındayım
Kaç gece ağladım sana saymadım
Kaç gece uyumadım bilemezsin
Bu Munzur çayının içinde akan gözyaşlarımdır
Bu insanları korkutan ve hırçınlığında boğan ihanetindir
Babam öldü hiç bu kadar ağlamadım
Hiç bu kadar küsmedim
Ve kötü değildim
Çünkü babamın öldüğünde bebektim
Öldüğünü bile anlayamadım
Aşkımız bir daha bu limana sığmayacak
Şimdi annemde ölse ağlamam
Yinede bu nasıl söz desin biri
O benim annem
Sen aşkımdın
Bu büyük şehir bir uçtan bir uca yürünmez
Uykum kaçtı diye
Bu saatte araçta bulunmaz

Cebimde paramda varsa
Bu taksici bunu hak etmez
Otur oturduğun yerde ulan
Kal
Bir cigara yak
Bir gökyüzü ol kimseye görünmeden karanlıkta
Yine şu gara uğrayan trenlere soy duygularını
Ve seni taşısın yolcular
Anladım sevdan bu seferde de bitmez
Sevdasızlık
Sevmediğinin birinin elini tutmak kadar iğrençse de
Bu türkülü barda bira ne güzel
Müzik ne güzel
Halay ne güzel
Koynunda uyumak iğrenç sevmediğinin
Sensizlik ne güzel diyemeyecem
Yokluğun ne güzel diyemeyecem
Seni düşünmek sevmek ne güzel içerken
Aslında sensiz güzel değil hiçbiri
Sensiz ben güzel değilim
Birde yanımda iğrenç adamın bakışları olmasa
Arada bir ellerimi avuçlarına almasa
Ve sarhoşluğumu beklemese
Boşunamı getirdi beni buraya
Boşuna mı ödeyecek bu hesapları der birileri
Şimdi sarhoş bir araba olsam
Ve duvarlarında ezilsem her çarptığımda bu garın
Bu nefret burada biter
Ve ben biterim
Bu gün bir daha kırdımsa sazımı
Türküleri çalgısız söyleyeceksin
Ve daha güzel olmayacak

Oktay Avcu

Sazımsız

Ben anamsız
Ben babamsız
Ben sahipsiz
Ben bir başıma
Özgürlüksüz
Vatanımsız yaşarım
Nasıl dayanılır buna şaşarım
Vatan benim içimdedir
Ben vatanın dışında
Nasıl
Nasıl
Nasıl
Evim
Barkım
Ağacımsız
Yorganımsız
Karımsız
Ormanımsız
Dağımsız
Türkümsüz
Şiirimsiz

Oktay Avcu

Sebebi var

Nedenmi bu kadar mutsuzum
Çok soru soruyorum
Çok düşünüyorum
Çok yanıtsız kalıyorum
Dahası kendimden başkalarınıda seviyorum

Oktay Avcu

Sebebsiz şiir

Ağlamak istiyorum ölesiye
Öldüresiye ağlamak
Ağlayamıyorum
Bu defa ağlamayışıma ağlıyorum
Bütün insanlarını toplayıp tanrının
Ağlatmak istiyorum
Niçin diye soranlar olacaktır
Sormayın sormasınlar
Bilenler de sussun

Oktay Avcu

Seçemedim

O sendin yüreğim
O sendin sevdam
Bırakan ve kaçan
Beni unutan
Ben yalnız
Ben kimsesiz
Ben bensiz kaldım
Uzaktı seçemedim
Yine sendin

Oktay Avcu

Seçimim

Ölerek yaşamak değil
Bilerek ölmek güzel
Ben hep güzeli severim
Onu seçiyorum
Ölümlü bile olsa sonu

Oktay Avcu

Sel ol yüreğimde

Sel oldun yüreğimde
Taşmadan
Kazmayı vur
En acıyan damarlarıma
Yol ver

Oktay Avcu

Selam herkese

Ayrılırken selam doldurdum
Otobüsümün içine
Açılınca dağılıyorlar
Herkese uzanıyor
Herkes alıyor
Kim bilir yanına
Sana koşuyorlar mı

Oktay Avcu

Sen

Zemheri de alev alev yakarsın
Cigaramda duman duman tütersin
Ellerimde burcu burcu kokarsın
Gül değilsin
Al değilsin
Yaprak değilsin
Kör değilsin
birazda gör beni
Gözlerim de dalga dalga coşarsın
Kahvaltımda yemeğimde sen varsın
Yüreğimde
Öfkemdesin
Ağzımdaki gülüşümde sen varsın

Oktay Avcu

Sen acımasını bilmiyorsun

Sen ağlamasını bilmiyorsun
Bana bak nasıl ağlıyorum
Nasıl ağlanır öğren
Gözlerinden yaş gelecek ağlarken
Herkes inanacak
Senle onlarda ağlayacak
Sen sevmesini de bilmiyorsun
Bak nasıl sevilir insan
Bak nasıl seviyorum ben
Kucakla
Kucağına al
Sarıl yüreğin nerede
Yüreğinle kap
Sen acımasınıda bilmiyorsun
Bak acımam ben mutluluğa
Acımam sevince
Ben sahipsizliğe
Bana bak
Sen siz çökmesini de bilmiyorsun
Yalvarmasını da
Öğreteyim
Ama bende bilmiyorum

Oktay Avcu

Sen alma

Herkes yanlış
Sen doğruyu yap
Bırak yanlışı başkalarına

Oktay Avcu

Sen benim ellerim ol

Sen benim ellerimi tut
Ben senin kanadın olurum
Sen benim gözlerime bak
Ben senin güneşin olurum
Sen benim yanağımdan öp
Ben senin ömrün olurum
Sen benim ellerimsin
Kolsuz bırakma bedenimi
Sen benim yüreğim ol
Sana hiç söylemedim
Yine söylemeyeceğim
Yine duyma
Ve yine bilme
Ama yine sarılayım sana
Yine bir asır uyu benle
Fazlasında gözüm yok
Sen benim ellerim ol

Oktay Avcu

Sen bilirsin

Bir selamında gelmedi
Çok muydu
Değmedi mi
Değmez miydim
Sen öyle diyorsan
Doğrudur

Oktay Avcu

Sen bir kağıttan değerliydin

Kendimi sürgüne sürdüm
Ateşte yaktım
Buzda soğuttum
Kendimi denizde boğdum
Ölüme gömdüm
İntiharlar çoğaldı önümde
İşkencede çürüttüm etlerimi
Sen nerdeydin gelmedin
Anama sövdüm
Babama kinlendim
Karım değildin
Sevdiğim kadınım değildin
İçkimde sigaramda
Kızım değildin dört yaşında
Memleketim vatanımda
Bir bilettin piyangoda
Özlem duydum
Bir kâğıttın elden ele
Asırlarca yaşadın

Oktay Avcu

Sen bir melektin

Söylemesen de
Duyuyorum düşündüklerini
Parmağına pırlanta yüzük değil
Sevgi dolu öpücük istiyorsun dudağına
Boynuna gerdanlık inci boncuk değil
Bir karanfil
Bir gelincik
Manolya da istiyorsun
Sen bir meleksin biliyorum
Ne istiyorsan
Al bana ait
Sorma
Hepsi senin
Sen hak ettin

Oktay Avcu

Sen bitir bu filmi

İnsanlar ölmesin diyoruz
Ölüm olmasın
Aman tanrım iyi ki bildiğini yapıyorsun
Ne olur halimiz ne oluruz
Ne oluruz aklımıza uysan
Denize atlarız boğulmayız
Yaşamdan bıkarız silahlar sıkarız alnımızın ortasında
Deler geçer beynimizi
Kılımız kıpırdamaz
Ne korku kalır ne kuşku
Bomba patlar üstümüze parçalanırız
Damarlarımız kesilir yeniden dikeriz
Yama vururuz üstüne
Yaşamdan bıkarız kaçamayız
Kurtuluşu olmazsa anlamımı kalır yaşamın
Neydi bu felsefe tanrım, bağışla kullarını
Ne kadar dünyamızın boyu kilosu ve eni
Sayısı belli insanların
Ya belirsiz olsa düşünün
Ne rakam kalır bilinen ne renk
Dün olmaz, bugün olmaz yarın olmaz
Bir kavgaya başlıyoruz
Bir tarafta polis
Bir tarafta biz
Korku yok
Ölüm yok
Hadi sonunu getirin filmin

Oktay Avcu

Sen böyle yapmazdın

Sen içmişsin sarhoşsun
Zil zurna ayakta duramıyorsun
Biliyorum Çünkü sen hiç böyle yapmazdın
Camları kırıyorsun
Kapıları tekmeliyorsun
Ve benim sevdiğim insanlara küfrediyorsun
Büyüdüğün çıkmaz sokakta kayboldun diye
Duvarlara yazdığım yazıları siliyorsun
Savaş açtın
Surlarımızı kalelerimizi yıktın
Biliyorum çünkü bende sizinkilere aynını yaptım
Karılarımızı çocuklarımızı korkuttun
Ağlıyorlar
Biliyorum çünkü sizinkilerde öyle
Benimde başım dönüyor bende sarhoşum
Bende şişeleri yerlerde kırdım
Bağırdım çağırdım
Küstürdüm sevdiklerimi

Oktay Avcu

Sen bu dünyalısın

Atma verdiğim çiçekleri
Solar
Bıraktığın gibi kalmaz
Kırma dallarını güzelliklerin
Bir yerleri eksik kalır
Çirkinleşir
Koparma kuşların kanadını göklerden
Sen bu dünyalısın
Onlar öbür dünyada da varlar

Oktay Avcu

Sen çal türkülerimi

Beni benden çok
Beni benden önce
Beni ben kadar
Hem anam ol
Hem babam
Hem de ben ol
Ozan ol sen yaz şiirleri
Ve sazımın tellerini kırmadan
Sen çal türkülerimi
Sen soğut yüreğimin volkanlarını
Şehirlerde
Hazır basamaklı merdiven taşlarının
En yükseğine çıkar beni

Oktay Avcu

Sen eski sen değilsin

Arayıp sormam artık
Git
Artık gelme
Geciktin
Şu güneş bir defa battı
Belki yarın yeniden doğacak
Belki derken mutlaka doğacak
Ama yarın bugün olmayacak
Ağlıyorsan
Gözlerinin yaşını sil de gel
İstemem bu halde
Eski halini alda gel
Artık bir daha zor
Eski sen değilsin ki
Ben eski ben olamam

Oktay Avcu

Sen geliyorsun

Benimde duygularım var
Bazen
Bende gözlerimi yummadan
Boşluğa takılıyorum
Ve askıda kalıyor bakışım
Sen geliyorsun gözüme
Çaresizliğim geliyor
Zayıflığım ve yenilgim geliyor
Yılgım geliyor
Seni öpüyorum şu resimde
Sevgin yığılıyor önüme
Boğuluyorum
Yıldızlar saçlarına takılıyor
Saçların göklerde uçuyor
O zaman
Ve ellerim saçlarına
Saçların ellerime uzanıyor
Ve ben sana yeniden sevdalanıyorum

Oktay Avcu

Sen hasreti yenebilir misin

Özlemim eskitti prangamı
Hasretim eritti parmaklıkları
Dört yanım pas kokuyor çürümüş
Umutlarım yıktı karanlığı
Sevdam yıkılmazı yaktı
Dört duvarı kul etti
Çürüttü yılları peş peşe
Sen hasreti yenebilir misin
Bak ben karanlığı yendim
Karanlık bana ne yaptı
Yılları nasıl eskittim
Özlemleri sabır yaptım da

Oktay Avcu

Sen insansın

Camımıza vurduğunda
Kırıldı diye mi düşmansın doluya
Ya rüzgâr estiğinde dağılmasaydı saçların
Serinlemeseydin
Sıcak yaz günlerinde aramayacak mıydın
Hep menfaat için mi sevdin yaşamı
Peki ya güneş ısıtmasaydı
Aydınlatmasaydı karanlığı
Şu ağaç meyvesiz olsaydı
Sele düşmanlığını anlıyorum
Tufana da
Salıncağa dostluğunu da
Depreme tedirginliğini de
İnsan olduğun belli

Oktay Avcu

Sen iyi bir savaşçısın

Sen küçücüksün
Herkes seviyor seni
Sen de herkesi seviyorsun
İyiyle kötüyü karıştırma
Ayır birbirinden
Yanılma
Ayırmazsan iyilere haksızlık edersin
Yaşamayı da öğren
İhtiyacın olacak
Yaşayacaksın çünkü
Hep savaştın
Hep koştun
Hep kaderin acımasız, hep zalimdi
Sen şimdi kaderine savaş aç
Ve yen
Sen iyi savaşçısın
Ve güçlüsün buna inan

Oktay Avcu

Sen kimsin

Sen içmişsin
Ben burada tepiniyorum
Sen sarhoşsun
Benim başım dönüyor
Sen suçlusun
Cezalar benim
Sen yatıyorsun
Benim uykum geliyor
Sen kimsin

Oktay Avcu

Sen koynumda sabahlarken

Aynı yaşamı paylaştığımız günlerde
Sabah dokuzda başlardı sevincimiz
Akşamları son bulmadan
Saat sekiz olurdu
Ve sonra on
Aynı otomobilde sevişirken
Ve dokunurken dudaklarına
Geceleri silmek isterdim günlerin sayfasından
Sonra sen araçtan inerdin
Seni seyrederdim giderken
Uzaklardan kayboluşunu izlerdim
Her uzattığın adımda
Yaklaştığını sanırdım
Bana koştuğunu
Yanıldığımı anlasam da
Önemsemeden kendimi aldatışımı
Seni kucaklardım
Sımsıkı sarılarak düşlerime
Sen koynumda sabahlarken
Bu defa sabahlar olmasın isterdim
Ve güneşi kovardım düşlerimden
Kaçmanı istemezdim
en çıplak dokunduğum bedenimden
Ve her konuştuğun kelime
Her kurduğun cümle
Melodi tadı verirdi kulaklarıma

Oktay Avcu

Sen kötü olma

Birileri başka diyor
Sen değilsin
Sen geliyorsun aklıma
Birileri ağlıyor
Sen değilsin birileri gülüyor
Yine sen değilsin
Birileri elimi tutuyor
Şakalaşıyor
Mağazaların merdivenlerinde birileri oyun çıkarıyor
Sen değilsin
Ben sen olmanı istiyorum
Başkaları çağırmasın
Sen sarıl
Sen kucakla
Sen öp
Sen dokun
Sakın ha yaşama sırtını dönen sen olma
Yaşamı en çok seven ol
En çok tanıyan da

Oktay Avcu

Sen misafirim olduğun gün

Güneşte odamın içinde doğdu
Ayın soframda kalışı gibi
Misafirlik dediğin budur
Gelir konar sofrana
Sorgusuz sualsiz oturur koltuğuna
Yazılarını karıştırır
Çekmecelerinde kasetlerini arar
Sende misafirim olduğunda
Saçlarının örgüsünü açtığın gün anadan
Tokasız ve kurdelesiz
Taraksız ve fırçasız
Senin misafirim olduğun gündür bugün

Oktay Avcu

Sen nasıl o kadarsın

Yanıma gel
Yanıma gel de boylarımızı ölçelim
Beni metreyle bir metre
Seni kilometreyle bir kilometre
Sormayacağım sen nasıl o kadarsın
Sende bana sorma ben nasıl buncağızım
Haydi bağlarımızı da çözelim
Sen örümcek ağıyla bağlanmışsın
Ben kalın zincirlerle
Sen nasıl da kırıyorsun zorlamadan
Ben ne kadar güçsüzsem sorma

Oktay Avcu

Sen nasıldın

Kimse sevmedi senin kadar
Herkes az
Herkes eksik sevdi
Herkes karşılık aradı sevgisinde
Sense ne karşılık
Ne lam
Ne im
Sen nasıl sevdin
Kuralsız
Radikalce
Sen beni sevdin

Oktay Avcu

Sen ne dersen de

Değer mi un ufak olmaya
Sevda uğruna yollara düşüp yorulmaya
Değer mi kılıktan kılığa girmeye
Bir elini umuttan
Bir elini güneşten
Bir elini yaşamaktan çekmeye
Ben değmez diyorum
Sen ne dersen de

Oktay Avcu

Sen ol biraz

Hep aynı hayvanları sever
Salyangozdan tiksinirdin
Deden de atan da değişmediyse
Değiş biraz
Deden olman gerekmiyor
Sen ol biraz

Oktay Avcu

Sen olacaksın

Bu bahar benim
Bu yedi renkli günlerde
Bu güneş yine doğacak
Ve aynı yerden batacak
Bir daha doğacak
Ve yarını yaşatacak
Rüzgarlar deli esecek
Serseri korkacak güller
Sırtımı ıslatacak yağmur
Beni ısıtmak için
Yine sobam yanacak
Yine sen olacaksın içimde
Yanımda olmayacaksın biliyorum

Oktay Avcu

Sen olma

Ben ekşi bir limon ağacıysam
Sen portakal ol
Tadına doyulmayan

Oktay Avcu

Sen osun

Ne kadar güzelsin
Maviler ve yeşiller solgun
Anlatılmaz kadarsın
Gözerlin dudakların
Saçların parmakların
Her şeyinle osun
Anladım sen sevdiğim
Sen aradığım kadınsın

Oktay Avcu

Sen ölürsün

Uzun yollarda geceleri
Yani karanlıkta
Kar altında
Ayağına bir çelme atılırda düşersen
Göklerden yıldız kaymışçasına
Kaldırımlardan
Ve kalkamasan
Kar erir
Toprak erir
Sen erirsin
Kaygıların erir
Duyguların, umutların erir
İsteklerin biter
Sevdiklerin yokmuşçasına kaybolurlar
İstemediklerin, sevmediklerin başına üşüşürler
Ölürsün istemesen de
Sevmesen de bir daha ölürsün
Mutluluğun ölür
Acıların yaşarlar

Oktay Avcu

Sen sevmeye devam et

Sakın ölürüm diye korkma
Nasılsa öleceğiz günü geldiğinde
Onlar vursunlar seni
Hapsetsinler
İdamlarla yargılansınlar
Silahında yok
Çakında olmasın
Yanılıp ellerini ceplerine sokma
Özgürlüğünü kıskanırlar
Sen sevmene bak
Sevgi bitmez
Sal salabildiğin kadar uzağa
Kendinle başla
Sonsuzda bitirme
Sev bütün bildiklerini
Sen sevmeye devam et
Bırak kurşunlasınlar seni
Sakın ha barışı atma düşlerinden
Sürgün yüreğine susmayı emret
Sevmeyi öğret bağırmadan
Usulca sev fukarayı
Kaçırma kuşlarını toprağın
Fısılda doğan güneşi kızdırmadan
Senin görevin sevmek
Unutma insansın
Görevini iyi yap
Eline silah verdilerse
Belinde mavzer varsa
Vurmalı mısın beni
Öldürmeli misin kardeşlerini
Düşürme yerlere sevgiyi
Küçültmeden büyü
Ayağa kaldır insanlığı

Oktay Avcu

Sen sevseydin

Benim için hiç uykuların kaçmadı
Gece vardiyaları
Hiç işe geç kalmadın
Eve de geç dönmedin
Benim için
Hiç okuldan
Derlerden
Arkadaşlarından
Kaçmadın
Yalan mı
Çünkü sevmedin
Hep ben sevdim
Tek başıma

Oktay Avcu

Sen söyle

Dudaklarında öyle güzel duruyor ki şarkım
Öyle bir dönüyor ki kelimeler dilinde
Anlatamam
Biliyorum en güzel sen söylüyorsun
Anlatamam diyorum işte
Hep sen söyle şarkımı
Başkaları
Başkaları söylemesin

Oktay Avcu

Sen taşlamadın

Ben ne yapayım
Üstüne kar yağıyorsa yaralarının
Karın üstünde leke leke kan
Ben ne yapayım
Takibindelerse
Gece kalleşlik ediyorsa sana
Ayın sıcağı üstüne vurmuyorsa
Şu ayıcık
İninde seni bağrına basmıyorsa
Ben ne yapayım
Bana ne demiyorum
Ne yapayım soruyorum
Sen bir militansın
Sen fırınlı sobalarda yanan Yahudiler
Ve onların küllerini de gördün
Sonra Musa'nın dokunuşunu gördün asasıyla
Almanya'ya
Sen yakmadın onları biliyorum
Sen bütün varlığınla karşı çıktın
Ve seni ondan vurdular biliyorum
Sen Küba'yı da biliyorsun
İsa'yı çarmıha sen germedin
Meryem anamızı taşlamadın
Belki bir gün uzattın
Sevgin uzandı
Dayanamadın karşı çıktın
Sen şu sürgündeki şairi biliyorsun
Halkın da seni biliyor
Senin sesini tanıyor
Sen yabancı değilsin onlara
Sen onlarsın
Sen halksın
Onlar öldürüyor seni
Be ne yapayım

Oktay Avcu

Sen vardın

Ölümü isteyerek mi sevdim
Onca güzelliğin arasında
Seçtim güle oynaya
Saçlarında tutam tutam güller vardı
Gecede yıldızlar
Gündüzlerde güneş
Yağmur
Soğuk vardı
Yaşanmamış yıllar vardı
Ellerinde güneş sıcağı
Bakışlarında bir bahar yeşil
Bir deniz mavi
Mutluluklar saçardı
Ne isterdin başka
Ne istenir
Ve güzelim sen vardın her şeyden önemlisi
Sen vardın
Seni bile sevmedim
Uzak durdum güzelliğimden
Kaçtım
Dağlara kaçmadım eşkıyalığa
Aynı evimde
Aynı sokakta
Aynı şehirde
Adımı değiştirmedim
Kod adım bile aynı kaldı
Adreste değiştirmedim gün aşırı
Aynı insanlarla yaşadım
Okuluma gittim
Okul dönüşü çayımı içtim
Çocukları sevdim caddelerde top koşturan
Sohbet ettim geç saatlerine kadar gecenin
Asırlarca düşündüm
Ve ben ölümü seçtim koşar adım
Seni seçmeyişime gelince aldırma
Böylesi daha iyi
Sonunu anlatayım da hak ver
Saçlarımdan asılıp yoldular tel tel
Astılar sonra bilmediğim bir yerde
Bu yol ölümün yoluydu
Yine de isteyerek seçtim

Oktay Avcu

Sen varya

Görmediğim
Güzel şeyler anlattın bana
İsteyip ulaşamadığım
Güzel şeyler sundun
Düşlerimi yaşattın bana
Tatlı bir hayal
Özlenen bir hayal
Özlenen bir anı
Tuhaf efektler uyandı içimde
Garip bir his işte anlatamadığım
Söylemek isteyip söyleyemediğim
Sen varya
Sana bir şey söylemek isterim
Sana çok şey söylemek isterim
Sen aradığım
Sen sevebildiğim
Sen seveceğim adamsın

Oktay Avcu

Sen vermedin

Ben aldım ellerimi ellerinden
Ben çaldım yüreğini yüreğinden
Ben çaldım seni senden
Kaçırdım
Güzelliğini senden
Kalbin benim
Ruhun benim
Sen benim
Yasaklar koydum sevmene
Yasakladım seni başkasına
Çaldım işte
Hırsızınım
Seni kendime hapsettim

Oktay Avcu

Sen yine yap

Kimsenin hoşuna gitmiyor
Kimse beğenmiyor
Bu monoton ve hep aynı şekilde biten ölümleri
Hoyratça ve korkakça alışları canımızı
Bağırıyorum kimse sevmiyor sizi
Ve istemiyor yaptığınızı
Evet yine ölüyoruz
Yine yırtarcasına çekiyorlar seslerimizi ve boğazımızı
Ve yine nefesimizi bağlıyorlar
İp sallanıyor boynumuzda
Yine yap yine sallansın
Ne güzel acıyor canımız
Yine yap mutluluğunu
Becereni göreyim, görmek istiyorum
Sen son defa bir daha yap
Ben şuraya yazıyorum
Bir gün sende oku, herkes okusun
Yine yap
Taşın üstünde kayar gibi yapıp
Beşiğimdeki gibi sallanayım
Sen yine yap
Ben hepsini ezberliyorum

Oktay Avcu

Sen yinede çek

Bir resmini çek konuşurken
Sözcükler asılı kalsın havada
Ustalığını kullan net olsun
Harfler büyük ve okunur
Bir ucundan bir ucuna konuşsun
Konuşsun bu özgürlük
Dudağımdan fışkıran kelimelerin anıtı şahlansın
Duysunlar insanlar
Bilsinler bu resimde kim var
Ne anlatıyor
Neyin savaşını veriyor
Onu anlat

Oktay Avcu

Sen yoksan

Gözlerimde yaş olmasada her zaman
Yani ağlamasam da
Yutkunmasam da
Titremesemde
Dudaklarımı gülmeyede zorlasam
Sayki ağlıyorum
Mutluluk çizgileri belirse de yüzümde
İnanma
Gözlerimde
Dudaklarımda yalancı onlar
Sen varsan
Gülüyorsam
Mutluysam doğru
Sen yokken
İçim kan
Gözüm yaş
Dudaklarım titrek
Sen yoksan ağlıyorumdur
Birşeylerim eksik
Çok şeylerim kayıp
Cebimde cüzdanım
Cüzdanımda param tamam
Çocukluğum
Anılarım tamam
Yüreğim yarım
Kalpsiz
Duygusuzum
Düşüncelerimde yitik
Birşeyler eksik
Çok şeyler eksik bende

Oktay Avcu

Sen yoktun

Dün akşam
Seni bekleyen biri vardı
odamda
Bir ömür
Sen yoktun
O hep bekledi

Oktay Avcu

Sen yüreğimsen

Sus yüreğim konuşma
Sus yüreğim
Sus bağırma
Sus dedim ya küsme
Sus yüreğim sevme
Sus yüreğim
İnsan olma
İnsan olma dedim ya küsme
Sus yüreğim kaçma
Dağlar uzak
Dağlar sessiz
Dağlarda kaybolma
Sen yüreğimsin
Beni dinle

Oktay Avcu

Sende aynı

Benim gözlerimin en kör rengi
Dalgınlığım
Ve taşırken en zorlandığım yıldız
Tam uyurken son saniyelerdeki seyredemediğimdir

Oktay Avcu

Sende deki

deki o annesinin değil,- babasının kadifesiydi
deki kadife yaşamasınmı
var olmasınmı
dünyanın öbür ucundada olsa savaşmasınmı
kaybettiği değerleri uzaklarda aramasınmı
kendine yeni sevdalar bulmasınmı
deki onurunu korumasınmı
deki kaçmasınmı
korkmasınmı
üşümesinmi soğukta
ateşe koşmasınmı
yinede kadifenin babası yok, tabiki annesinin olacak
deki abiside olsaydı, kardeşide, sevgiliside
kadifenin tutunacak dalı yok
el verdinde tutunmadımı
sevdinde yağmaladımı sevgilerini
elini verdin kolunumu istedi
yinede deki kaçıyor
çünkü ben değerlerimi altüst ettim
göz koyduğum bütün kavramlar kirlendi
deki hırs değil,
heves değil
açlık değil
doyumsuzluk değil
deki acıyor her yanım
bulutlarda asılı çığlığım, boğuluyorum
yaşamın ve sevdiklerimin ihanetine uğradım,
deki dayanamadım
arkamdan vuruldum
milyon kere hançerlendim
çıldırıyorum
bir damla hoşgörüyü
bir adım özveriyi esirgedinizse,
çok sandınızsa
ben dünyalarımı paylaşırken
de işte
deki kapışırken dünyayı herkes
ben başka savaşların peşindeydim
keşfettiğim başka aşkların,
deki sebebini bilmiyorum
kristof kolomp olmaya gerek yoktu
kaşiflik başka birşey
insanlığımı arıyordum
deki kadife bir kumaşsa
bütün renklerden, desenlerden
ketenden ve patiskadan ayrı
kadife olmak ister
deki dünyanın en sevilen kuşuda olsa
vurulursa ölür defalarca,
yara alır, kanar biryerleri
deki kadife fırtınada sığınılacak bir liman değil artık
depremlerde, tufanlarda yıkılmış, komikse sığınak arıyor kendine

kağnılarlada olsa, uçaklada olsa farketmeyecek
bu ceset taşınacak
bir kefenimiz olacak gömüleceğiz
deki uzaklarda kimse acılarımı bilmesede,
görmesede
paylaşamasada
deki yaşanacak iki gözüm
saklı kalacak gözyaşlarım
acılarım
sevinçlerimi yine paylaşırım
çoğalsın diye
deki kadife herşeyden kaçıyor
kadife kaybetmiş kendini bulmaya uğraşıyor,
yenilmiş
yanılmış
korkuyor artık
dayanamıyor
deki direnemiyor
ve ağlarken gözyaşlarını daha kolay saklıyor
kimse göremiyor uzaktayken
deki kadife ihanete uğramış
bu kavramı hiç sevmiyor

Oktay Avcu

Sende gel

Sen sevebiliyor musun
Umutsuzlukları
Burada umutsuzluk yok
Hep insanı bir şeyler bağlıyor hayata
Yaşamı sevdiren bir tutku var
Kopmayan kırılmayan
Karanlık yok gecelerde
Kış yok
Karın altında donulmuyor
Burada insanlar ölmüyor
Açlık yok
Bir kez daha yaşıyorum
Özgürlüğü
Sen de gel isterim yanıma
Bir tek yok olan sen varsın

Oktay Avcu

Sende mutluluk formülü var anne

Sen zamandan yaşlısın anne
Bilirsin insanların nasıl yaşaması gerektiğini
Tılsımlı değneğin yok
Değdirdiğinde bir insana
Bin insana mutluluk verecek
Alnındaki bir çizgi her asırlık
Bin asırlık belli
Kaç torun büyüttün bu memlekete
Hangi nesil senin
Biz senin çocuklarınız
İnkâr etme anne
Kimlerin büyükannesisin
Kaç torun emzirdin yaşlı memelerinde
Kaç bebenin alnından öptün
Kaçına isim verdin, kaçının saçlarını taradın
Kaçına masal anlattın, kaçına ninni söyledin
Tokat attın kaçına
Kaçını okşadın, kaçını çok sevdin
Kim bilir kaçını da sevmedin
İnkâr ettin sonradan
Onlar da çocukların anne
İnsanlığı bilmiyorlar tanımıyorlar insanı
Sen yıldızlardan güzelsin anne
İnsanlarında senden güzel
Ama hiçbiri sana benzemiyor
Senin kadar bilmiyorlar
Onlar da bir senin kadar olsunlar hele
Öğrenirler belki de
Sen umuttan sen barıştan, sen sevgiden
Sen geleceğimden güzelsin
Sen hayatsın yaşamaksın anne
Senin içinde en güzel güller var
En iyi insanlar da
Sende mutluluk formülü var anne

Oktay Avcu

Sende vurma başkalarını

Sen kaç yaşındaydın o zaman
Bir düşün
Bir sor hafızana
Ne kadar üzülmüştün
Kahrolmuştun
Ateşler yanmıştı üzerinde
Ağıtlarını susturamamıştı mantığın
Ben vurulmuştum
Ölürüm diye de kahrolmuştun
Sende vurma başkalarını
Sana da katil derler
Sana da söverler

Oktay Avcu

Senden değil

Bıktım seni başkalarıyla paylaşmaktan
Her gün birinin koynundasın
Her akşam biri alıyor odasına
Belki sen gitmiyorsun
Belki sen her akşam odamdasın
Koynumda yatıyorsun
Ama onlar
Koynumdan kucaklarımdan alıyor seni
Seni sımsıkı tutuyorum
Yine alıyorlar
Yine ellerinden alamıyorum
Onlar hayallerinde seni buluyorlar
Sensiz yapamıyorlar
Ondan
Gece boyu elimi süremiyorum sana
Hep onların elleri üstünde
Hep onların elleri üstünde
Ondan bıktım diyorum
Ondan usandım
Ama senden değil

Oktay Avcu

Sendeyim

Paramda yok
Pulumda yok
İşimde yok
Aşkımda yok
Unutmuşum
Unutmuşum
Paramı kaderimde
Aşkımı kaderimde
Kaderimden aşk isterim
Kaderimden para
Çiçeğim yok
Gülümde yok
Ben beni senden isterim

Oktay Avcu

Seni

Senin gözlerin çocuk
Yeşil de desem denizlere
İnanırsın
Ne bilirsin yalan söylediğimi
Senin gözlerin dürüst
Anlamazsın kalleşliğimi
Seni kandırmak kolay

Oktay Avcu

Seni buraya atıyorum

Seninde parmakların benim parmaklarıma benziyor
İnce ve uzun
Kaderimiz gibi
Kaderimizde kör, sağır ve topaldı
Belli
Sende hep kalem tutmuşsun
Ama yazılarımız farklı
Sen
Sakin
Düz
Ve anlamlı yazıyorsun
Ben dağıtıyorum harfleri
Bayram şekeri dağıtır gibi
Kelimeler karmakarışık
Seni buraya atıyorum ben uzağa kaçıyorum
Ben uzağa kaçıyorum
Kavgadan kaçar gibi
Şu da var ki
İkimizin de avuçlarında nasır yok
Ve ikimiz zor koparıyoruz
Bir somun ekmeğini tuttuğumuzda
Birer sigara yanıyor dudağımızda
Sen ayrı içiyorsun
Ben ayrı
İşte demek istediğim
İşte söyleyeceğim
İşte diyeceğim bu
İkimizde insanız
Ama ikimiz de insanız
Ama ikimizde bir değiliz
Sen başka şeyi seviyorsun sen
Ben başka güzeli

Oktay Avcu

Seni insansın

Senelerce sevişsen
Bir orman kadar çoğalır mısın
Ve elini kolunu bağlayıp yanabilir misin
Bağırmadan çağırmadan küfretmeden
Karşı koymadan
Hatta yalvarmadan
Asırlarca uzasan
Bir dağ kadar yükselir misin
Korkuları yiğitlikleri taşıyarak sırtında
Bir deniz kadar büyür müsün
Dünyaları yesen
Enine boyuna ve uzununa
Sen insansın
Bir sınırın var aşamazsın
Kaşların gözlerin ellerin
İnkar edebilir misin onurunu
Sana yakışır mı haysiyetsizlik
Güzelim sınıfını sınırını belirle
Düşüncesizlik ortada kaybolmak

Oktay Avcu

Seni mi arayacağım çöllerde

Ben her sevişimde kayboldum
Her seven mutlu olmaz anlayacağın
Her sevincin bir hüznü vardır
Yaşadım
Şimdi gözlerimi istemiyorum
Sen gözlerimden de yakındın
Kaybettim
Sensiz ne önemi var görmenin
İşitmenin, duymanın
Koşmanın ve
Ve kavuşmanın

Oktay Avcu

Seni olduğun gibide severim

Değiş sevgilim biraz
Geriye dön ve geliş
Hatalarını tanı
Kolaysa diyorum
Zor biliyorum
Yine de değiş
Senin olmayanları at üstünden
Sadeliğini al
Kendin ol biraz
Ne varsa yak üstünde senden başka
Geriye sen kal
Düşüncen duyguların
Gerçeğin kalsın
Değiş sevgilim
Kendini bul
Seni öyle severim

Oktay Avcu

Seni sevdiğim için

Bugün de göreceğim seni
Umut dolu çık karşıma
Bir defa olsun üzülmeden bak yüzüme
Ağlamadan, sızlanmadan
Şikâyet etmeden
Yüzüme bakarken dolmasın gözlerin
Sus
Pişman mısın diye sorma
İyi yaptın de
Davana sahip çıktın
Yıldıramazlar
Caydıramazlar de
Biliyorsun isteyerek seçtim savaşmayı
Seni sevdiğim gibi
Ama bir taktik hatasına düştük
Oydu işte pişmanlığımız
Ve onun için buradayız

Oktay Avcu

Seni sevmediğimi sanma

Bugün birine sevdalandım
Adı ayşe
Adı Fatma
Adı Zeynep
Adını bilmiyorum
Her yanım alt üst
Her şeyim allak bullak
Ne düşünmeme fırsat var
Ne dinlememe
Bugün her şeyimi o aldı
Öyle yorulmadan
Öyle tertemiz kollarıma uzansan
Beynim çatır çatır çatlamayacak
Kafamı kaldıramıyorum, bune ağır sevgi
Ağırlık ağırlığın üstümde
Sanki eziliyorlar eziliyorum
Küçüldükçe küçüldükçe kayboluyorum
Canım bir şeyler istiyor
Mutluluğun yolunu bulamıyorum
Küçücük gözlerimde büyüyorsun
Uzanıyorum uzanıyorum uzaklardasın
Uzanamıyorum
Kalkıyorum ki rüyamdasın

Oktay Avcu

Seni sevmedim ankara

Seni sevmedim amca
Bakışlarında kin
Tırnaklarında kan
Tutanaklarında savaş var
Seni sevmedim Ankara
Bana yurttaşlığı öğretmedin
Sevmeyi
Hoşgörüyü
Barışı öğretmedin
İyi bir vatandaş nasıl olunur bilmiyorum
Çalmayı
Hırsızlığı
Yağmayı gösterdin
Seni sevmiyorum öğretmenim
Özveriyi fedakarlığı öğretmedin
Ve bir liran düştüğünde
Tahta döşemelerini kırdın sınıfın
Onlar dahamı değersizdi senin kuruşundan
Bana kötü örnek oldun
Yurttaşlığı öğretmedin

Oktay Avcu

Seni sevmek en kötü alışkanlığımdı

En kötü alışkanlığım
Seni sevmek oldu
tanımadan

Oktay Avcu

Seni vuranları utandırsaydın

Kavak diplerinde açan
Zehirli mantarlara
Annem göbelek derdi
Zehrinden kaç insan öldü
Sen dağda eşkiyaydın
Birileri tererist derken
Gerilla dedin adına
Kaçına kıydın
Ne farkın kaldı senin zehirden
kasırgadan, zebaniden
Neden kurtarmadın hep
Bir lokman ustalığında
Katlettinse bir defa
Kim olursan da fark etmez
Canilik savunulmaz
Anne şefkatiyle barışı kucaklasaydın
Vurulduğunda
Kucağında çocuğunmuşçasına sarılsaydın
Fırlatmasaydın uçurumlara
Seni vuranları utandırsaydın

Oktay Avcu

Senide karıştırdım

Biri geçti sokağımızdan
Sen sandım
Başkasını da sen sandım
Sen değildin
Sen hiç geçmedin
Hayalimde hep sen geçerdin
Sen vardın
Aklım senle doluydu
Bir de akılsız derler bana
Akılsız olsam sever miyim
Ben susarak konuşmayı
Ben bağırarak susmayı
Bazen de susarak sevmeyi
Sana da söylemeyeceğim
Bazı gerçekler gizli kalacak bende
Anlarsan ne ala
Bir kız gördüm uzaklarda
Oda sen olma

Oktay Avcu

Senin gemilerin

Benim canım
Benim bir tanem
Benim her şeyim
Benim güzelliğim gitti
Ne fark eder
Ağlasam
Kahrolsam
Ben kaldım
Ben kahroldum
Ben yittim
Ben yoruldum
Ne varsa attım beynimde
Ben deli oldum
Param olmasın
Paranın getirdiği zenginlikler olmasın
Oda üzüldü
Oda istemedi
Ne fark etti
Sonuçta gitti
Yolun açık olsun
Yolunuz açık olsun
Kim ağlasın şimdi
Kimin gözlerinden seller boşalsın
Senin paraların batıyor
Senin gemilerin batıyor
Yastasın
Benim her şeyim gitti
Ben ne yaparım

Oktay Avcu

Senin için

Yağmur yağıyor penceremde
Senin için ıslanacağım
Islanmazsam
Anlamazsın sevdiğimi
Senin için ıslanmışım
Senin için yanmışım
Vurulmuşum
Kaybetmişim neyim varsa
Geceler uyumamışım
Çok mu ki
Gündüzler delbeder
Gündüzler kayıp
Güneş doğarsa da yanacağım
Yine senin için

Oktay Avcu

Senin için sana değil

Her çaldığımda zili
Sen aç kapıyı
Açtığında da sen çık karşıma
Bana bırakıp kaçma
Kahverengi demir parçasını
Sen kapat
Arada bir sarıl kucakla
Çocuklaşırım
Sarıldığında ağla
Sarıldığında sevin şaka yap
Bana ne getirdin de
Dinlemek isterim derdini sevincini paylaşmak
Bu gülü senin için aldım ama sana değil

Oktay Avcu

Senin için var

Seni kalemim öyle güzel yazıyorki
Sanki ucunu yeni açmışım
Mürekkebini yeni doldurmuşum
Sanki seni yazsın diye almışım
Öyle güzelsin ki sayfalarda
İşlediğim danteller sönük
Sakladığım güller soluk
Senin için öğrenmişim okumayı
Bütün sayfalar senin için açılıyor
Seni yazıyor
Toprak senin için yeşerdi
Senin için filizlendi
Senin için doğuyor güneş
Ve en sonunda
Mehtap sana ne kadar benziyor

Oktay Avcu

Senin kadar seviyorum

Sana sarılıyorum
Bahar oluyorsun bir kucak
Açıyorsun en sevdiğim gülcesine
Çiçekten çiçeğe
Şımsıcak bir bahar kuşu oluyorsun
Ötüyorsun daldan dala
Okşuyorum seni bakarken güzelliğine
Artık üzülmüyorum da gülerken
Üzülürken gülmeye de çalışmıyorum
Daha çok seviyorum dünyayı
Şimdi yaşamayı senin kadar istiyorum

Oktay Avcu

Senin olsun

Başkalarının kanatlarında
Açılırsan gökyüzüne
Boşlukta asılı kalmazsın
Kanatta senin olmalı kulaçta

Oktay Avcu

Senli yaşam

Sen şafak olursan
Gün başka başlar
Yıldız olursan gece başka biter,ne günler sayılır
Ne aylar
Bahara da yetişemezsin
Kışa da

Oktay Avcu

Senmi delisin benmi oktay avcu oktay avcı malatya hekimhan mersin şair şiir

Senin Beğenmediğin yaşantın
umutlarımın en son noktasıydı
Üzüldüğün
Sitem ettiğin
Hep isyan ettiğin yaşantın
Benim hayalini kurduğum
Benim Özlediğim
Benim ulaşamayacağım hedefimdi
Senmi delisin benmi
Yada senmi çok akıllısın benmi çok aptal
Benmi azla yetiniyorum
Senmi aşırı doyumsuz
Hangimiz hangisi
Senin odalarında yıkanmaya beğenmediğin çeşme suyu
Benim evimde her istediğimde içmeye bulamadığım dere suyu
Senmi çok çalışkansın
Benmi, çok tembel
Bir ayda kazandığım asgari ücret
senin Bir saatte İçki masasında garsoniyer ücretin
yada 18 inde bir Rus bedeniyle yatak muhabbeti 10 dakikalık

Oktay Avcu

Sensen

Bugün seni dünden çok sevdim
Dün az mı sevmiştim
Niçin çoğaldın
Niçin büyüdün içimde
Keşke küçülseydin
Keşke unutsaydım seni
Dün de fazlaydın
Yarın nasıl sığacaksın
Nasıl taşıyacağım seni
Yine de çoğal
Yine de taş

Oktay Avcu

Sensiz kadere inanmam

Söyleme duymasın kulaklarım
Beni terk ettiğini
Yazgımda varsa bile ayrılık
Anlatma
Ben sensiz kadere inanmam
İnanmam ağlatma şu şımarık duygularımı
Belli ki tekmeliyorsun beni
Şimdi yerin yetmiş bin kat derinindeyim
Göklere yükseltinde
Kanatlarım vardı uçuyordum
Öyle bir gömdün ki
Sevmez olaydım demeyeceğim
Dilim varmıyor beddualara

Oktay Avcu

Sensizce

sensizce
Merdivenlerden iniyoruz
Olmayan basamaklar
Olmayan ellerin
Olmayan sen
Canımı sıkıyor

Oktay Avcu

Sensizde sevilirmiş

İnandım sensizde yaşanırmış
Boşuna diretmişim olmaz diye
Bak çiçekler açmış
Bahar gelmiş
Ağaçların dallarında rüzgarlar sensizde sallanıyor
İşte mutluluğu görüyorum
Sensizde mutlu olunurmuş
Ve yaşamın kahrı çekilirmiş
İnandım, inandım ki yaşamaya karar verdim

Oktay Avcu

Sensizliğe gidiyorum

Seni aldım
Sensizliğe gidiyorum
Benide aldım
Yaşamda kimseye borcum yok
Herkesten alacağım var
Ama alacağım varsa var
Asıl söyleyeceğim o değil
Onun için çok mutluyum
Borçlu geldim
Alacaklı gidiyorum
Daha ne olsun be gözüm
En çıkmaz sokaklarda yürüdüm
Kimse anlamadı çaresizliğimi
Yılmadan sevdim yaşamı
Hiç ortağım olmadı yaralıyken
Dertlerim bana kaldı
Hep kendimle paylaştım acıları
Sevincimde herkes vardı

Oktay Avcu

Sensizliği bile sevdim

Seni çiçeklerde sevdim
Arıydın
Baldın
Seni güllerde sevdim
Kelebektim
Seni sevdim göklerde
Kanatlarında kuşların
Seni sevdim uçarken
Seni toprakta
Ağaçlarda
Meyvelerin tadında
Seni derlerde sevdim
Balıklarda seni sevdim yüzerken
Umtularda
Kavgalarda
Gelecekte en çok seni sevdim
Gecede en karanlık
Güneşte en sarı
En aydınlık
Seni en son defa sevdim anılarımda
Sensizliği de sevdim
Korktuğum da
Kaçtığım da
Yenildiğim de
En çok yaransızlığım da

Oktay Avcu

Sensizliğin seni

Ben senle süslüyorum zamanımı
Her akşam yataklarımı sana açıyorum
Sarılmak öpüşmek ne ki
Koynumdasın her gece
Her sabah soframdasın
Süslemek güzelleştirmek demek
Kahvaltımı sen şenlendiriyorsun sabahları
İyi ki hayallerim var
İyi ki kaçamıyorsun düşlerimden
Öyle saatleri ayrı
İkindi de ayrısın

Oktay Avcu

Sensizlik

Bir kış günü
Kar altında üşüyen bir serçe görürsen
O benim sensizliğimdir

Oktay Avcu

Sensizsem yanlızımdır

Saçlarını birinin dağıtması
Sevdiğinin dağıtması gibi değildir
Yanımda sen yoksan
Ve sen dokunmuyorsan bana
Birinin okşaması
Yalnız olmadığımı kanıtlamaz
Tutamıyorsam elerini
Ben hep yanlızım demek

Oktay Avcu

Serçe kuşu

Serçeler en vefalı kuşlar
Dağa çıksam
Dağlı
Denize girsem
Kumsallı
Şehirde de yanımda
Ne sevimli
Ne şirin
İnsanın kuşları bunlar

Oktay Avcu

Sevda için

Öyle aydınlıksın ki
İçime akıyor güzelliğin
Yüreğime geldiğindeyse patlıyor
Mayın tarlalarında piminden koparılan bombalar gibi
Ve üstünde parçalanan bedenler gibi

Oktay Avcu

Sevda kaçağı

Habire öldürmüşüm kendimi
Elimde kör bıçak
Damarlarımı kesmişim
Kanatmışım kendimi
Gören de jiletçi sanacak
Ben sevda kaçağıyım
Koştuğum her adımda
Vurmuşum sırtımdan kendimi
İstesem de
İstemesem de bu böyle
Ben hep kendime saldırmışım
Kendimi hapsedip acıların parmaklarına
Kendimi boğmuşum kendi duvarlarımla

Oktay Avcu

Sevda kanalı

Yaşamda yürüdüğüm en uzun mesafeli yol
Sensizlikti
O zamanlar ben sevgi kanalındaydım
Siz başka kanallardaydınız
Elbette ki anlamanız zor olacak

Oktay Avcu

Sevda sözü

her yanım kan içinde
her yerimden vurdular sevdam
ölmez sağ kalırsam eğer
hesap soracak değilim devletimin polisinden
intikam peşindede deilim
bir daha ayrılmayacağım söz
bunu kaçış sanma
bu yeniliş değil
bu kazanış
bu var oluş
bu anlayış yaşamın gerçeğini
ve seni kabulleniş
aşk borcunu ödeyiş
sevda sözünü tutuş

Oktay Avcu

Sevdalanırım

Benimde yüreğim vardı
Bu bir sevda
Bu bir yürek mevzusu
Sen beni ne sandın yüreksiz
Düşüncesiz
Kalpsiz
Duygusuz
Taş
Toprak
Deniz mi
Ben insanım gülüm
Severim

Oktay Avcu

Sevdam Atatürk 10 kasım Cumhuriyet şiiri

Ben sizin lideriniz olmadım
Ben sizi kurtarmadım
Sizin için savaşlarda ölmedi atalarınız
Süngülerle
silaha karşı
havan mermileriyle
Bomba yüklü uçaklara karşı
En modern araçlara karşı,
kağnılarla
Sahip çıkmadınızsa devrimlere
Demokrasiye
İnsan haklarına
Medeniyete
Üretime
Çağdaşlığa
Ben sizin için boşuna savaştım
Boşuna öldürdüm
Kendimi yüzlerce kez
Ölüm emirleri
Fetvalar
boşuna döktüm yunanı denize
Boşuna türk subayıydım
Boşuna cumhuriyet
Bağımsızlık boşuna
Yakın resimlerimi
Adımı unutun
Silin ezberinizden
Şiirlerinizden çıkartın
Ben sizin lideriniz olmadım
Halen açsa yurttaşlar
Taşlar yerine oturmamışsa 80 yılda
Yurttaşlık bilinci sıfırsa
Milliyetçiliğin adı çete kurmak,
tetikçilikse
askerlerim menfaat için rütbelerini kirletiyorsa
alınıyor ve satılıyorsa en kutsal değerler
Kurduğum parti mafya babalarının emrindeyse
Bu cennet ülkede cehennem hayatı sürülüyorsa
Ben size hiçbir şey öğretmedim
Ben sizin hiç bir şeyiniz değilim
sürün beni kalplerinizden
küskünüm halkıma
küskünüm akdenize,
egeye
karadenize
marmaraya
küskünüm kaşlarımı çattım bakıyorum
doğuya
ve güneye doğuya

Oktay Avcu

Sevdam kurula gözlerini

Sen kulaçlarınla aşarken okyanusları
Arkamda motorlar koşsun
Zavallı kahramanım
Adalet mi bu
Savaş mı
Sevdam
Gözüm
Kuş olsam nereye uçarım
Kaçırır mı bu aç kurtlar insanı
Kaçarsam biliyorsun konuşurum
Susmaz dilim
Nasıl soyarlar o zaman yurdumu kaygısızca
Ben bağırırken
ve senden korkarken
insanlarım aç
insanlarım işsiz
susabilir miyim
dünyanın çocukları bunlar
çaresiz gelecek siniz
zavallım
sevdam
nasıl öldürmezler beni
vatanımı seviyorum
sevdiğim için savunuyorum
ülkemi de satmıyorum kendim için
sevdam
yaşatırlar mı sanıyorsun
işte dağlara çıkıyorum
ağlama patlamasın gözlerinde yaşlar
sevdam
kurula yüreğini

Oktay Avcu

Sevdama

Şiir gözlüm
Sen şiirlerimden de güzelsin
Anlatamadığım
Hiç yazmadığım şiirdin
Bir gün yazacaktım
Dursaydın
Bekleseydin
Neden sanki kaçtın şiirlerimden
Şiir dudaklım
Senin gülüşün şiirden de güzel
Şiirden de etkili
Şiir saçlım
Seni anlatamam

Oktay Avcu

Sevdamın hatırı var

Sen benim koynumda yılansın
Besleyeceğim
Bir gün akıtırsın zehrini
Ama hatırı var sevdamın
Sevgimin
Aşkımın
Atamam
Kovamam
Gönderemem
İhaneti sende göreceğim
İftirayı sende
Ve en kör hançerler senden gelecek
Canımı en çok o yakacak
Ağlarken gözlerim gülecek
Acılar acıtmayacak
Bir gün atacaksın
Bir gün tanımayacak
Yenilerle değişeceksin
Eskidiğimi sanacaksın
ama Sevginin yerini
hiçbir yenilik doldurmayacak

Oktay Avcu

Sevdamsa ATATÜRK

Ben sizin lideriniz olmadım
Ben sizi kurtarmadım
Sizin için savaşlarda ölmedi atalarınız
Süngülerle
silaha karşı
havan mermileriyle
Bomba yüklü uçaklara karşı
En modern araçlara karşı,
kağnılarla
Sahip çıkmadınızsa devrimlere
Demokrasiye
İnsan haklarına
Medeniyete
Üretime
Çağdaşlığa
Ben sizin için boşuna savaştım
Boşuna öldürdüm
Kendimi yüzlerce kez
Ölüm emirleri
Fetvalar
boşuna döktüm yunanı denize
Boşuna türk subayıydım
Boşuna cumhuriyet
Bağımsızlık boşuna
Yakın resimlerimi
Adımı unutun
Silin ezberinizden
Şiirlerinizden çıkartın
Ben sizin lideriniz olmadım
Halen açsa yurttaşlar
Taşlar yerine oturmamışsa 80 yılda
Yurttaşlık bilinci sıfırsa
Milliyetçiliğin adı çete kurmak,
tetikçilikse
askerlerim menfaat için rütbelerini kirletiyorsa
alınıyor ve satılıyorsa en kutsal değerler
Kurduğum parti mafya babalarının emrindeyse
Bu cennet ülkede cehennem hayatı sürülüyorsa
Ben size hiçbir şey öğretmedim
Ben sizin hiç bir şeyiniz değilim
sürün beni kalplerinizden
küskünüm halkıma
küskünüm akdenize,
egeye
karadenize
marmaraya
küskünüm kaşlarımı çattım bakıyorum
doğuya
ve güneye doğuya

Oktay Avcu

Sevdanın adı

Hâlbuki be nen çok suyu severdim
Çaya kim alıştırdı
Kolaya kim
Biraya rakıya kim
Çayımın şekerini aldılar
Suyunu da eksilttiler
Ocağını söndürdüler
Ben en çok sıcak çayı severdim
Soğuğa kim alıştırdı

Oktay Avcu

Sevdanın gözü kör

Sevdanın gözü kör
Kulağı sağır
Dili lal
Sevda bir kuş
Gökyüzünde
Uçmasını bilmeyen
Kanatsız kolsuz
Kulaksız gözsüz
Öyle olmasaydı
Konmazdı kötüye
Çekilmeze
Ve huysuza
Üstüne atmazdı beni
İstemeye istemeye
Zoraki

Oktay Avcu

Sevdanın sevdası

Öyle deli sevmişim ki
Bilsen
Alır kaçarsın kendini dağlara
Atamazsın aşağılara
Uçurumlar korkutur
Kaybedeceğin sevdayı

Oktay Avcu

Sevdanın sevdasızlığı

Sana sevdalandım, sevdasız kaldım
Sevda bunun neresinde a kızım
Terk etsin bu sevda beni böyleyken

Oktay Avcu

Sevdanın tarifi

Küskünse sevdam
Yorgunsa
Bu sevda benim olmaz
Dargınsa sevdam
Usanmışsa
Bu sevdama yakışmaz
Üzgünse
Kimsesizse
Sahipsizse sevdam
Terk edilmişse
O sevda benim olmaz
Kullanılmış
Atılmışsa
Aldatılmış
Satılmışsa
Bu sevda bana yaramaz
Kızgınsa sevdam
Kararsızda
Kan ağlıyorsa
Suskunsa
Benim sevdama yakışmaz

Oktay Avcu

Sevdanın tarifi annem

Benim içindir
Banadır
Bu mavi gökyüzü
Bu annem
Bu dağların eteğinden fışkıran
Sibirya buzundan soğuk
Gürül gürül su şelaleler
Bu ıssız bucaksın adalar
Bu karlı dağlar
Bu sahipsiz ülke benimdir
Annem gözyaşlarını kırmızıbiberle siliyorsa
Ve ben fırınlı sobalarda yanarken
Beni kucağına alıp yerime yanıyorsa
Benim içindir
Bu sevda yalnız banadır
Ve beni en suçlu halimle bağrına basıyorsa
On idamda verseler azken
Ferhat ta kim ki,halt etmiş
Bir ömrü saklıyorsa bekleyerek
Sil gözlerindeki kanı anne
Geleceğim
Ekmeğime katık soğanda doğrasan
Dünyanın en güzel aşçısının elinden yiyeceğim
Ve yemekte en sevdiği lokmayı
Düşünmeden ağzıma sokuyorsa
Benim için ölürken de korkmayan annemdi
Annemin sevdası
Annemin aşkı
Sevdanın tarifidir
Aşkın kendisidir
İki odalı barakasının
İçini bana bırakıp
Dışını kendine saklayan annem
Ve en bereketli toprağın
Bire on vermekteki marifeti
Tanrının beni doyurmaktaki ısrarı
Kendisine kulluk etmemden çok
Benim için
banadır

Oktay Avcu

Sevdasızsa olmaz

Baba olmaz
Baba yok
Baba ne diye
Baba beni ateşe atma
Baba beni yakma
Baba gözlerimde yaş
Yüreğimde kin olmasın
Baba lütfen
Baba seviyorum seni
Beni bu adama satma
Beni bir gaddara
Bir sevda bilmeze
Hal anlamaza
Beni bir ömür ağlatma
Seni kırmadan
Seni üzmeden
Suratına suratsızlığını vurmadan
Baba beni sana konuşturmadan anla

Oktay Avcu

Sevdayı yeşile ve maviye bağlayın

İnsanı aşka, aşkı şiire, şiiri zamana
Zamanı güzele, güzeli ölüme, ölümü sevgiye ve estetiğe
Sevgiyi gözyaşlarına ve yozlaşmaya, yozlaşmayı umuda
Umudu arayışa, arayışı kaçışa, kaçışı gurbete
Gurbeti savunmaya, savunmayı sürgüne, sürgünü zafere ve özleme
Zaferi sipere, siperi işkenceye, işkenceyi sevdaya
Sevdayı yeşile ve maviye, maviyi denize ve gökyüzüne
Gökyüzünü martılara ve diğer kuşlara, kuşları rüzgâra
Rüzgârı güneşe, güneşi geçmişi ve güle benzeten ve bağlayan
Geçmişi geleceğe ve yaşanılan güne mi benzetiyor deniz
Sözü namusa bağlayan namusu silaha, silahı kana ve kine
Kanı kırmızıya ve yaraya, yarayı korkuya, korkuyu kuşkuya ve meraka
Merakı katılığa, kabalığa, acımaya ve yemine, sövgüye ve ağıta
Çalgıya ve emeğe kaynaştıran, işi ve işçiliği
Ekini ve dikimi
Demiri ve pası
Zinciri ve kolu
Ve odasında kilimi teras katında sakladığı eski savaşta denilen
Kanlı postu
Ve miğferi ve kını kılıcının
Kalemi ve kâğıtları
Şöminesi ve içindeki yangını ve içkiye düşkünlüğü
Ve bir kadehte sarhoşluğu
Sonra ufukta asılması
Ve kementi koparmak istemesi boynunda
Devleti, polisi ve jandarması ve sevdikleri
Hepsine birden küfredişi ölmeden

Oktay Avcu

Sevdiğim birine ait

Neyi mi seviyorsun dersen
Nerenden başlasam diye sorarım kendime
O göğüslerin
Ah öpmek istiyorum ölesiye
Ya o gülüşün
Bakışların
Orospuca atışın adımlarını
Her şeyinle harikasın
O kalçaların
Kalçalarının kıvrılışı adımların da
Ve sütyensizken atletinin sarışı göğüslerini
Ve benim hep uzaklarda kalışım
Çıldırıyorum
Çıldırtıyor beni
Bana bir şey kalmayacak mı
Hep başkalarımı alacak
Bekliyorum ne zaman hissedeceksin beni benliğinde

Oktay Avcu

Sevdiğim en güzel insana

Seni sevdim
Severken kimseye sormadım
Terk ettin
Sende kimseye sorma
Değişmeden yap

Oktay Avcu

Sevdiğini zanneden anneler

Seviyorsan tut elimi
Kaldır başımı
Seviyorsan
İzin verme terk etmeme
Beni toprağa terk etme
Beni koynuna sar
Beni ısıt
Sevmek bu değil işte
Sevdiğini sanan anneler babalar
Kucaklamak
öpmek
Sarılmak zanneder
Sahiplenmek
Hatalarını düzeltmek olduğunu bilmezler

Oktay Avcu

Sevdimmi tam severim

Ve yine sevdam
Sevdimmi tam severim
Kader demem
Yazgı demem
Alır giderim
Kaderimsende, değilsende
Bu benim yüreğim
Ve yine sevdam takıldı gözlerime
Gözlerimki mayın tarlası
çekerim pimini
Patlatırım
Korkutamam sevdamı
Kahpelik olur susarsam
Vur arkamdan ben severken ölmen

Oktay Avcu

Sevebilirim de

Belki biraz üzülürüm
Öyleyken de ellerim ceplerimde gezerim
Saçlarımı tararım
Saçımın bir teli göklere ulaşır
Müzükte yaparım şarkılara dudaklarımda
Mutlu bakarım dünyaya
Sevebilirimde yaşamı
Sensizlik nedir ki
Katlanırım
Üzgünlük nedir ki
Yaşamın içinde kayboluyor

Oktay Avcu

Seveceksem kızmalıyımda Oktay avcu oktay avcu malatya mersin hekimhan şiir şair

mademki seviyorum
küfredebilmeliyim sevdiğime
sevme hakkım kadar küfretme hakkımda olmalı
Ben kızamayacağım birini sevemem
Birini sevebiliyorsam kızabilmeliyim
sevdiğime kızmalıyımda
böyle bir hakkım olmalı seveceksem

Oktay Avcu

Sevenler ağlamaz

Sen ağlama
Sen çok seviyorsun
Sevenler ağlamaz
Ben ağlıyor muyum
Bak nasıl seviyorum yaşamayı
Sende seviyorsan ağlama

Oktay Avcu

Sevenler erken ölür

Dedim ya
Sevenler erken ölür
Genç ölür sevmeyenler
Birini bulurlar
Eğlendirirler
60 lık yatağına meze olurlar
Güzel yanıdır zenginliğin
Bol para verirler
16 sında balonlar patlar bacağından
Önce onuru acırsa da
Sonra alışırlar bu çirkin yaşama
Daha kolay sever
Daha kolay teslim olurlar

Oktay Avcu

Severken güzel

Acının da yaşı yoktur
Sevincinde
Seksende de vardır
Otuzda da
Ondada
Ne garip sevdanın da
Yaşadığım aklıma gelmiyor sevmezsem
Bazen güneşi severim
Bazen geceyi
Bazen kırlangıçları
Bazen kanaryanın ötüşünü
Bazen denizde martıları
Bazen on sekizinde bir kızı
Bazen de altmışında bir nineyi
Sevmezsem hoşuma gitmiyor yaşamak

Oktay Avcu

Seversen

Bahçenizde gül olsam
Yine açmam seversen
Özlersen
Hasretliğin olursa
Öpersen güzelliğimi
Her gün sarılasın gelirse
Sanma ki uyanırım
Uykularımdan
Duygularım dize gelir
Sen sevdikçe
Ben kaçarım
İsteme ki
Bak nasıl
Kul köle oluyorum
Seni nasıl seviyorum

Oktay Avcu

Severseniz

İnanmazlar size
Kimse sizin öldüğünüzü görmedi
Yanıp tutuştuğunuzu
Kül olduğunuzu
Barışa sevdalısınız
Siz gün ağarırken de seversiniz
Güneş batarken de
Dağların tepesinde kaybolurken
Batıra çağıra
Siz hep seversiniz
Böyle ölesiye severken
Ölmeden
Benimle eşit tutulursunuz
Asarken de seversiniz
Vururken de
O kadar çok seversiniz ki
Hiç asılmazsınız
Hiç vurulmazsınız

Oktay Avcu

Sevgililer günü cancazım oktay avcu oktay avcı şair şiir malatya hekimhan mersin

Bedenim senin diyorsun
Bu vapurlar bu iskeleler
Bu feribotlar
Bu tren istasyonları
Bu garlar
Benimse neden getirmiyor
Bedenim senin diyorsun
diyorsunda getirmiyor
Giderken çalmıştı en son
En ürkütücü sesini bağırarak
Ağlamıştım
gözlerim dolmuştu
İçim burkulmuştu
Bir hal olmuştum
Oturup kaybolmuştum sensizlikte
Hüzünlü sahnelerin en acıklısını yaşamıştım
her durduğunda,
her kalktığında
Her geldiğinde
her gittiğinde çalıyor kulağıma
Geçerken istasyonlardan yolcular
Hep gittin
Hiç gelen olmadın
Oysa hep çaldı Tren raylarında klaksonlar
En durgun
en kaybolduğum saatlerde
dalgınlığımı korkuttu bu ibne sesler
delirdim..
bazan sevinçten,
bazan öfkeden
ne zaman akıllı olduk
aslında hep çılgındık
aslında hiç akıllanmadık
yanıldık,
yanıltıldık cancazım
hep en rahatsız edici
en sevimsiz sesini duyduk gidişlerin
gelişlerin tadını çıkaramadık
erteledik sevinçleri
öteledik kuru fasulyem
dost acı günde beli olur
bu güne özel değil yanında oluşu kalbimin
her zaman düşlerimdesin karabiberim,
tek şekerli çayım her zaman
sevgililer gününde mesajımda aldın
en acı gününde yanındayım
unutma cancazım
bedenim senin diyorsun
Yasaklar koymuştun sevişirken
Benimse neden bu yasaklar
Bağırarak karşı koymuştun
bugün olmasın yarın demiştin

benimse neden bu erteleyişler
neden çağırdığımda gelmeyişler
neden cancazım.

Oktay Avcu

Sevgilim seni unutturdular

Sımsıcak içim ısınıyor
Ne derbeder bir bahar
Şimdi başka dünyadayım
Burada güller başka açar
Gidin uzaklara yalnızlığımlayım
Cennetteyim
Bu sahipsiz göl
Ve oltama takılmayan balıklar
Nereden geliyor sallanarak bu dere
Bu ağaçlar
Dallarda güzel güzel kuşlar
Ah yaşamak istiyorum
Rest ölüme
Aklıma getirmeyin
Çimenlerin içinde uyumak
Boğuşmak gökyüzüyle
Şulara gömülüp boğulmak
Ürkütmeden balıkları
Oh buraya bir sahip olmalı
Verin içkilerimi
Ne sarhoş olunur burada
Bu yemyeşil dağlar
Kırmızı kırmızı güller
Sevgilim seni unutturdular
Aldırmıyorum ayrıldığıma
Özlemim olacak
Mutsuzluk umutsuzluk tadlanacak ballanacak burada
Sende ağlamaya geliyorsan
Arkanı dön de uzaklara git
Burada ağlamak olmaz

Oktay Avcu

Sevgilinin soysuzluğu

Yalan olur bekle geleceğim dersen
Umut işte ben yine bekleyeceğim
Gelmeyeceksin ne baharda ne yazda
Çiçekler kokularını sunmayacak sana
Mutluluk da getirmeyeceksin bir sabah
Sevgi işte yine bekleyeceğim
Sana hazırlayacağım bütün günleri
Umut işte ben yine beklemedeyim
Yarınlar yarınlar yarınlar
Deyip beklemedeyim
Sevginin soysuzluğu bu
İstersem de bekleyeceğim

Oktay Avcu

Sevgim kadar

Beni hiç kimse sevmeyecek
Benim annemi sevdiğim kadar
Benim seni
Benim beni
Benim şu kırmızı gülü
Benim şu kuşları
Benim şu derenin akışını
Benim şu yaşamayı
Benim şu güneşi
Şu uykudan uyanmayı
Şu özgürlüğü
Şu kaçan zamana koşmayı sevdiğim kadar
Seni hiç kimse sevmeyecek
Seni hiç kimse özlemeyecek
Yani benim
Yani sevgim kadar
Sana hiç kimse şu karanfillerin en güzelini sunmayacak
En güzel duygularla
Benim kadar

Oktay Avcu

Sevgimi beğenmediniz

Çoktan terk ederdim seni sevmesem
Siz ki beni bu hale soktunuz
Ben severken görmediniz
Acıdınız mı yaptığınıza
Sevmediniz
Sevgimi beğenmediniz
Beni çirkinlere çaldırdınız
Şimdi seni sevmeseydim terk ederdim
Değişirdim güzelliğini
Bir çirkine
Bir kendini bilmeze
Bir hiç sevmediğine
Bırakır kaçardım
Şükret ki hala seviyorum

Oktay Avcu

Sevginin böylesi

İçimdeki sevgi bir nehir büyüklüğündeydi
Her gün derinleşiyor
Hızı artıyordu
Ve boğuyordu beni
Sense her şeyden habersiz
Atmak istiyordum
Bütün gücüyle saldırıyordu
Bense zayıf kalıyordum
Çaresizdim
Hiç böylesine aciz olmadım
Ve sevmedim
İtiraf ediyorum
Anlatılmaz ne kelimeler
Ne yaşamla
Öylesine sevdalıyım ki sana bir anlasan
Sen de vazgeçmezsin sevdamdan

Oktay Avcu

Sevginin çocukları

Öp beni gülüm
Sen öptükçe ben çoğalırım
Okşadıkça büyürüm
Sayım artar sevildikçe
Boyum uzar kilolanırım
Öp be güzelim
Sempatin güzelleştirir beni
Bunu bilenler bilir esir
Esirgerler sevgini benden
Gerillalar savunulmaz biliyorum
Yine de koru be güzelim
Benim silahlarım senin bana bakışından doğar
Kurşun bile işlemesin bedenime öyle bak ki
Kendi kurşunum da patlamasın şakağıma
Tepmesin geri
Öp be güzelim
Kanatlanıp uçayım

Oktay Avcu

Sevginin özeti

Fırından yeni çıkmış
Taze ekmek kokusuydu sevgin
Denizdeki mavilerdi
Sensiz balıksız deniz gibiydi yüreğim

Oktay Avcu

Sevginin sencesi

Seni bir çöp tenekesi kadar çok seviyorum
Sense bir balığın kılçığı kadar, çok seviyorsun
Yine de ben sana hiç kemik atmadım
Çünkü sen köpek değildin
Sende bana kedi demedin
Çünkü hiç miyavlamadım
Şimdi kimliğimiz karıştı

Oktay Avcu

Sevgisini çalıyor yaşamın

bir çocuk büyüyor
neye bedel
önce annesinin yılları
babasınında
sonra öğretmenlerin
hastalandığında doktorların
oynarken arkadaşlarının
ve aşık oluyor
sevdiğinin
hep birşeylerini çalıyor yaşamın
az yada çok
duyduğunda ve dokunduğunda
gördüğünd eve sarıldığında
sevildiğinde ve istendiğinde
sevgisini çalıyor yaşamın

Oktay Avcu

Sevgisizlik kalsın

herkesi alıp gitmek olmaz
herkesi bırakmakta olmaz
bir yerden ayırmalıyım
hiç birşey almadan gitmek yakışırsada
hiç birşey vermeden gitmek olmaz
bütün sevgilerimi
bütün birikimlerimi
güzelliklerim yaşama kalmalı

Oktay Avcu

Sevgiye örnek

Dün
Bütün gün güneşi bekledim
Yalvardım
Yakardım
Üşüdüm
Gelmedi
Bugünse çağırmadım
İşte geldi
Kovsam da gitmez artık

Oktay Avcu

Sevilen en güzel olansa

Barıştan yanayız hepimiz
Özgürlüğü seviyoruz
Biz kardeşiz
Kardeşliğin kıymetini bilmeliyiz
En güzel duyguları yaşatmalıyız
Güzel duygular barıştan geçer
Yaşamalı güzel
Yaşamalı özlenilen
Sevilen her şey yaşamalı
Yaşatılmalı

Oktay Avcu

Sevincin iğrençliğini

Acının masumluğuna değişmedim
Çünkü paylaşırken
Aldıklarımız hep sevinç
Verdiklerimiz acıydı yaşama

Oktay Avcu

Sevincin sallanışı

Kapat çocuğum ellerini
Görmesinler gösterme karalığını
Kir değil biliyorum
Onlar senin emeğin alın terin
Ve emeğinin karşılığı
Yine de gösterme ellerini
Ne arkadaşlarına ne öğretmenlerine
Utanıyorsun
Görmesinler boyacılığını
Hâlbuki iyi kullanıyorsun fırçanı
Ve iyi parlatıyorsun
Cömertsin
Bolca sürüyorsun boyayı cilayı
Ama kimse taktir etmez
Anlamazlar bunun güç bir savaş olduğunu
Savaşını anlamazlar
Ezikliğini de
Ve sen boynuna yüklenen simitlerin ağırlığını gösterme
Bağırışını görmesinler
Ve akşam eve dönerken
Sevincini sallayışını tepside
Görmesinler gösterme çocuğum ezikliğini
Zaferini göster, gücünü ve yaşamını
Bugün bütün simitlerini bitirdin
Mutluluğunu göster

Oktay Avcu

Sevincin yaşatılmasıdır seks

Seks bir mutluluk oyunudur
Bedenim acılar içindeyken hiç sevişmedim
Ve dünyanın en güzel bedenini arzulamadım
Çünkü seks sevincin yaşatılmasıdır

Oktay Avcu

Sevinçlerin dağılımı

Sevinçler paylaştıkça çoğalır
acılar saklandıkça azalır

Oktay Avcu

Sevinsinler

Ağla bacım
Onlar ağlatmayı sever
Aslında ağlanacak halimiz yok
Sende biliyorsun
Ama yine de ağla
Senin gözlerin ıslansın
Benim de umutsuzluğum artsın
Onların istediği bu
Ağla ağlada
Onlar sevinsin
Yağ sürelim ekmeklerine
Sevinsinler
Biz de kahrolalım

Oktay Avcu

Sevmediğim müzik

Arabeske inat diyordum
İşte inadımı açıklıyorum
Bir defa sömürüye karşıyım
İster duygu
İster din
İster sosyal ve ekonomik olsun
Yanında da
Yanılgıya da karşıyım
Karamsarlığa da
Kaderciliğe de
İşte arabeske inadım bundan

Oktay Avcu

Sevmediğim yerlerde

Bol bol şaka ister canım
Sigarada ister demli çayda
Oysa bırakalı yıllar oldu sigarayı
Şakalaşmayalı da
Bu gurbet insana yapmadıklarını da özletiyor
Bu askerlik sevmediğin şeyleri ezberletiyor
Ben bu şarkıyı hiç söylemezdim
Hem de sevmezdim
Ayrılık insanı çıldırtıyor
Canım sigarada ister bira da
Sevdiğim bütün türküler aklıma geliyor
Hepsini birden söyleyemiyorum
Kovamıyorum da aklımdan
Canım sıkılıyor sevmediğim yerlerde

Oktay Avcu

Sevmedin diyorsun

Hayallerde sevdalanılmaz
Nasıl sever insan görmeden
Belki sen bir ucundasın dünyanın
Ben öbür
Kör olmak gibi bir şey bu
Nasıl sever insan konuşmadan
Sağır olmak gibi
Duymadan nasıl anlaşılır kelimeler
Evet aşık oldu seni görenler
Buydu böyle olurdu yıldırım aşkı
Banaysa sevmedin diyorsun
Ben taştan yapılmadım
Ne kadar sevmem desemde yalanım
Dün görsem dün severdim
Bugün görsem bugün
Şimdi oturdum kaderimi bekliyorum

Oktay Avcu

Sevmek

Yine de sevmek güzel
Sensizde seni

Oktay Avcu

Sevmek çıldırmaktır

Seni unuttuğum her gün
Kendimi yerlere çalmalıyım
Seni sevmediğim saatlerde
Budamalıyım dallarımı
Burnumu kanatmalıyım
Canım yanmalı
Yalnız hissetmeliyim kendimi
Karanlık olmalı
Korkmalıyım
Tanıdık sesler aramalıyım kulağımda
Yaşadığım acıları hissetmeliyim
Denizden çıkarılmış bir balık gibi
Çırpınmalıyım
Böyle değilsem inanma sevildiğine

Oktay Avcu

Sevmek neye benziyor

Ham bir armutun nesini sevecek çocuk
Tutturursun avucuna atar
Nesini sevecek çiçeğin ve yaprağın
Tadı olmalı
Anlamı olmalı
Bir badem çağlası öyle mi
Koyarsın ağacın bir dalına
Koparır koparır doymaz
Bir avuç tuzu bir badam çağlasına tutturur en son
Ve hala açtır
Doygun değildir
Ya karnı ağrımalı
Ya dişi kamaşmalı
Ya düşünmeli en tepesinden
Canı yanmalı
Ya da bir çocuk en yeni oyuncalarını sever en çok
Sonra annesini
Babasını
Ve ilk tanıdıklarını
İşte sevmek neye benziyor
Bir kış günü güneşi sever
Yazın da gölgeyi
Oynar akşamlara uzanır oyunları
Sonra tutar o küçücük parmaklarıyla geceyi
Kendine çeker gücünün yetiğince sabahları
Sevmek neye benziyor anlatılmaz
Bir zevk midir,duygu mu, tutku mu
Bir sanat mıdır sevmek
Kocaman ak sakallı bir zat
On yedisinde bir kıza aşık
Kız ki sarı ve Sıçak
Dokunsan yanacak
Henüz el değmemiş dipdiri göğüsleri
Ve yerinde duramayan yalnızlığı
Kızgınlığı ve albenisi
Ak sakallı bir adam ki yetmişinde ölüme bir kala
Anlatayım da zor
Bir kapitalist kasasında paraları sever en çok
Sonra kazanacaklarını
Bir entel en sade duygularla
Yaşamı ve güzeli sever
Yarını ve geleceği sever ayrıca
Güzel gelecekler kurar düşlerinde
Umudu sever
Sevmek neye benziyor anlatılamaz

Oktay Avcu

Sevmesem de güzelsin

Sen benim en güzel kuşumdun
Ben senin en çirkin sahibin
Çirkinlik engel mi sevmeye
Engel mi çok sevmeye
Engel mi sevilmeye
Ne ki engeldi sevilmeye
Sen sevmeden de güzelsin

Oktay Avcu

Sevmesin diyorsun

Hayallerde sevdalanılmaz
Nasıl sever insan görmeden
Belki sen bir ucundasın dünyanın
Ben öbür
Kör olmak gibi bir şey bu
Nasıl sever insan konuşmadan
Sağır olmak gibi
Duymadan nasıl anlaşılır kelimeler
Evet şık oldu seni görenler
Buydu böyle olurdu yıldırım aşkı
Banaysa sevmedin diyorsun
Ben taştan yapılmadım
Ne kadar sevmem desem de yalanım
Dün görsem dün severdim
Bugün görsem bugün
Şimdi oturdum kaderimi bekliyorum

Oktay Avcu

Sevmesinler seni

Ne olur
Ne olur öyle söyleme
Üzülürüm sevme kimseyi
Üzülürüm sevme kimseyi
Öldürecek misin dayanamam
Dayanamam sevmesinler seni
Bırak bir ben seveyim
Sende bir beni sev

Oktay Avcu

Sevmeyişini sevdim beni

Kirpiksiz gözlerini sevdim yaşarken
Zeytin karası
Kömür karası
Zindan zifir gözlerin
Nasıl sevdim
Deniz mavisi gök gözlerin
Buğday başağı saçlarını sevdim
Yukarıdan aşağı
Sarısını sevdim
Tel tel tane tane dökülüşünde
Susuşunu sevdim
Sorularımı yanıtsız bırakışını
Beni sevmeyişini nasıl sevdim
Nasıl sevdim en çok

Oktay Avcu

Sevmişim çocuklarımız olmuş

Ya gelirim ya da gelirim
Çaresi de, kolayı da yok
Gelmek istemesem de
Bir mıknatısın çekişi gibisin
Çekilişim var ortada
Birilerine çıkacağım
Sihirbazın şapkasından çıkar gibi
Yinede şans işi bu
Bir güvercinin havadayken görünüşü
Ve birden serpilen yemlere koşuşu
Uçmayışı, özgürlüğünü satışı
Ben de öyle, ya gelirim, ya da gelirim
Bir şeyler yapmışım sanki sana
Sevmişim, sevmişiz, çocuklarımız olmuş
Onların gözleri yollarımda
Sevmişim sevenlerim çoğalmış
Umutlandırmışım sanki herkesi
Ve sevmişim tırnaklarımı kesmeden
Tırnaklarıma takılmış sevenlerim
Ayrılmak en iyisi
En iyisi, işte buldum

Oktay Avcu

Sevsem atarmıydımki

Sevsem terk eder miydim ki
Sevsem unutur muydum ki
Sevsem aldatır mıydım ki
Sevmedim
Sevsem üzer miydim ki
Sevsem iter miydim ki
Sevsem kızar mıydım ki
Olmadı
Sevsem küser miydim ki
Sevsem kaçar mıydım ki
Sevsem saklanır mıydım ki
Koşmadım
Sevsem atar mıydım ki
Sevsem eskitir miyim ki
Sevmedim
Sevsem susar mıydım ki
Sevsem gecikir miydim ki
Sevsem saklanır mıydım ki
Gelmedim

Oktay Avcu

Sevseydin

Senin kanatların yok uçamıyorsun
Kanat takmaz mıydım sevseydin
Çobanken rizenin dağlarında
Arkamda bir Karadeniz dağ keçisiyle
Bir laz türküsü söylemez miydim
Söylerdim dinleseydin
Söylemeden olmaz
Akdenizde sana uzanmaz mıydım kumsalla
Ellerinden tutup
Çoğalırcasına yüzmez miydim
Egeden marmaraya

Oktay Avcu

Seyrederken denizin bekçilerini

Ne zamandır ayrıyım senden
Haberin var mı
Belki üç yıl
Belki beş
Belki de sekiz
Kim bilir ne kadar özledim
Her gece rüyalarımdasın
Mehtapta seni sarıyorum kollarıma
Isınıyorum ılık haşin dalgalarında gecenin
Seyrederken martıların uçuşunu
Gökten dalışını denize
Seyrederken denizin bekçilerini
Sandalların bir bir dönüşünü
Ve dizilişini peş peşe
Yağmurlu bir günde üzülüşünü balıkçıların
Ve güneşli bir günde
Açtıkları ağlardan çıkardıkları balığa sevinişlerini
Atıyorum denize ellerim ceplerimde
Ayrılışımı senden

Oktay Avcu

Sıcağın ateşten farkı

Ellerime ateş
Ayağım buz tuttular
Yine ellerim yanarken
Ayaklarım üşüdü
Ayağımdaki soğuk
Parmağımdaki ateşi söndürmedi

Oktay Avcu

Sıfırdan başlamak

Ben kırıldım yanına gelemiyorum
Seni bekliyorum, kulaklarım kapıda
Adımlarını duymak
Yaklaşmak, yakın olmak istiyorum
Odamdayım haber salki uçayım
Aradığında yok,arayacağında
Nerede sende gelmeyeceksin
Bitecek miyiz biz burada
Son mu bulacağız
Beni gururum yendi
Senide öylemi
Öyle olmasaydı uğrardın
Bende kollarımı açıp sevgilerimi sunardım
İşte gelmedin ya yanıma
Bu dünyayı da terkedeceğim

Oktay Avcu

Sıfırında

Sende bir doksanken boy
Ben de bir kırk
Bir kırk beş
Bir elli
Hatta bir atmış
Elbette yarımın da lafı olur
Birinde böyleyken

Oktay Avcu

Sigaram küllenmeli parmaklarımda

Gitmeliyim uzaklara
Ellerim ceplerimde ağır adım
Sigaram küllenmeli parmaklarımda
Bir kaplumbağanın
Koşuşu kadar
Sırtıma geleceğimi bağlayıp
Boğularak
Koluma geçmişimi takmalıyım
Gidişim güneşin doğup batmasına benzemeli
Gitmeliyim
Atımı semerleyip
Gemini sıkı tutmalıyım
Çözülmemeli
Kaçmamalı elimden
Pankartlarımı unutmamalıyım
Yıldızlardan asılmak da ne
Kulaç kulaç yenmeliyim denizi
Dalgaları kulaç kulaç
Ve gitmeliyim

Oktay Avcu

Silahı boynuma tak

Eğer terk eder de gidersen beni
Elimi kolumu kırda öyle git
Eğer sevmez isen
Bugün sen beni
Ateşlerde oda yakta öyle git
Külümü göklere savur öyle git
Eğer başkasını seversen bir gün
Al hançeri bağrıma
Sapla öyle git
Eğer giderde geriye dönmezsen bana
Toprağı üstüme örte öyle git

Oktay Avcu

Silahın senin olsun

Bugün Salı! Mutlu olmalıyım
Güneşli bir havada üşüyorum
Yanmıyorum da ateşlerde
Bugün Çarşamba kızmamalıyım
Bisikletimin tekeri patladı
Yürüyorum yorulmayı öğreniyorum
Bugün Cuma! Kutsal gün ağlamamalıyım
Bir çocuğun saçına dokundum
Sevinci hissettim
Her gün bir başka gün! Sabırlı olmalıyım
Kabullenmeliyim
Bir başka teselli bulmalıyım
Bugün çok güzel güneşli hava var gökyüzünde
Yarın yağmur yağacak
Fırtınalardan uzağız
Ve sel götürmediyse sevdiklerimizi
Bugün en harika şiirimi yazdım
Bugün bayram! Bir çocuğu sevindirdim
Ve bugün bir çaresize yardım ettim
Bir çocuğu ezmedim önüme fırlayan aracımın
Frenlerime teşekkürler
Aracımı ağaca da çarptımsa sevinçliyim
Her gün bir bahanem var mutluluk için
Ben çok şanslı bir insanım
Bu günde yaşadım
Bu gün birine çok kızdım
Haksızlık yapıyordu insanlara

Oktay Avcu

Silahlarım olsaydı

Nasıl uzanacağım buradan sevdiklerime
Nasıl uzanıp sevgilimin ellerini tutacağım
Gün boyu beraberken özlediğimi
Nasıl aylarca görmeyeceğim
Bu parmaklıkları da kıramam ki
Hepsi çelik, demir bile değiller
Ne kadar uzanırım
Hangi mahalleyi kavuşur elim
Kavuşsa da nasıl bulurum görmeden

Oktay Avcu

Silahlarımla vurdu beni

Ben kardeşim yapmaz dedim
Kaçar sandım
Askerimdi vurdu beni
Korur sandım
Elindeki on dörtlük lav
Parçalara böldü beni
Ben kimseyi öldürmedim
Vatanımı böldürmedim
Katil sandı vurdu beni
Kalleş sandı
Hain sandı
Yanıldı öldürdü beni
Adım eşgalim belliyken, yurt bilmeze inandı da
Karıştırdı sattı beni
Ben aldımdı o panzeri
Acımadı ezdi beni
Ben verdimdi maaşını
Ona rağmen vurdurdu beni

Oktay Avcu

Silahların gölgesinde

Saçlarımı kestiler
Bıyıklarımı beğenmediler
Oysa ne kadar özenmiştim
Giysilerimi değiştirdiler
Beni karanlığa sakladılar
Kalın kalın demirler var
Kapılar ve parmaklıklar bahsettiğim
Kalanı kapalı duvar
Dünyaya buradan bakıp
Buradan güleceğim artık
Nöbetçilerle geçireceğim ömrümü
Silahların gölgesinde

Oktay Avcu

Silmek istiyorum

Bana bir mendil verin
Silmek istiyorum yaptığım en kötü davranışları
Kötü huylarımı yakmak istiyorum
Biri bana çakmağını uzatsın
Çekmeyin beni
Bu bir kamera şakası olmasın
Kendim için değil
Yarınlar için
Barış için
Biri bana bir mendil uzatsın
Bir tas su döksün
Kirli ve kanlı ellerime
Utanıyorum
Savaşa dair ne varsa silmek istiyorum sözlüklerden
Biri bana bir silgi versin
Ve kimse kötü kelimeleri öğrenmesin
Silmek istiyorum beyinlerden

Oktay Avcu

Sitem

Al güneşi karşına
Isın
Soğuk diyorsan
Kış diyorsan
Al oğlum Allahını masana
Otur
Pazarlığını yap
Açsan
Çaresizsen
Pişmansan
İşsizsen
Sefilsen
Ne dersek oysan
Anlat
Anlaş
Mertsin
Gururlusun, delikanlısın
Anlayacaktır seni
Cömertsin
Sözlerini esirgemiyorsun
Tut oğlum elini allahının
Yap pazalığını
Sımsıkı kucaklasın seni
Bir daha düşme
Bir daha yenilme
Ve bir daha hiç yanılma

Oktay Avcu

Siyah gül

Dertlerimi kadehlere
Zincir yapıp takıyorsam
Birbirine geçirip de
Halka halka doluyorsam
Elbet ki bir sebebi var
Bir demet güle gelmiyorsam
Her gün kabrine
Seni hiç aramıyorsam
Bırakıp gittiğinden
Terk ettiğinden
Kadehler izin vermiyor
Gelmeme sana
Bende gelmiyorum
Elimde bir demet gülle
Hıçkırarak ağlamadığım ondan

Oktay Avcu

Siz bilin

İki kapım
Bir pencerem var benim
Biri yemek aralığım
Biri gardiyanım
Biri de siz bilin
Üstüme duvar kilitli
Güneşin çizdiğim resim
Onun da sarısı yok
Onda da ışık yok
Sıcak hiç yok
Üşüyorum
Ayım
Gündüzüm
Şehirler
Pazar yerleri de düşlerim
Hiç bulut taşımasa yağmuru
Hiç deniz görmesem
Hiç insan tanımasam
Kör olsam daha iyi

Oktay Avcu

Siz cezamı hazırlayın

Ben acıyla kıvranırken ağlayarak
Olur mu ki gülmeniz
Dünya herkesin dünyası
Ben küfürler ederken sevmeniz
Ters değil mi yaşamaya
Siz cezamı kararlayın
Ben razıyım günahımı tövbemle ödemeye

Oktay Avcu

Siz olsaydınız

Şimdi yok
Söylemeye dilim varmıyor
Şimdi öldü
Güzeller güzeliydi
Oturduğunda çimlere
Güller açardı toprakta, severdim, sevinirdim
Koklardım akşamlara sabahlaraca
İşte ağıtlarım varya
Ona sızlanıyorum
Siz olsanız güler miydiniz yani

Oktay Avcu

Siz savaşın

Kaç defa söyledim
Bahar gibi bakma bana diye uzağa
Unutma unutma yanında olduğumu
Yanındayım
Vur sevgilim ellerini
Güneş toplar gibi
Çiçeklerden toplayın beni sabahları
Güzel insanlar beni ballarda tadın
Evet bana uzanmak yasak
Bana dokunmak bana konuşmak yasak
Ama sizler özgürsünüz
Korkmazsınız yılmazsınız
Özgürce yaşamak serbest
Kimse karışamaz kimse yeremez sizi
Kimse asamaz sizi sorgusuz sualsiz
Siz yeter ki savaşın
Kaleminiz ve insanlığınızla
Bana da öyle uzak bakmayın
Yanı başınızdayım

Oktay Avcu

Siz sevmesini bilmiyorsunuz

Siz gurbeti bilmiyorsunuz
Yalansınız tanımıyorsunuz
Bir havlunuz yok çantanızda
Birde mendiliniz cebinizde
Ağladığınızda neyle sileceksiniz gözyaşınızı
Sevgilinizin resmi
Onu da mı unuttunuz
Böylemi sevilir
Neye bakacaksınız özlediğinizde

Oktay Avcu

Siz söyleyin

Özgürlüğüme dokunuyorlar
Sesleniyorum
Oralı bile olmuyorum
Özgürlüğümü azaltıyorlar
Ağzımı açmıyorum
Belki farkında bile değilim
Özgürlüğümün hepsini alıyorlar
Öyleyse haklılar
Alsınlar
O zaman susmalı mıyım
Hiç kimseden hiçbir şey sormadan
Böyle insanlığım kalmıyor
Her an ölebilirim
Ne yapmalıyım

Oktay Avcu

Sizde kalsın

Niye ölmekten bahsediyorsun
Ağrıdan ağıttan, çaresizlikten
Kıskanıyor musun
Güzel geleceklerin umutlarını
Niye yılgınlığı istiyorsun
Daha mı beteri var
Çok mu hoşuna gidiyor yaşamak
Öyleyse çok yaşayın
Hey siz ağzı gülenler
Ne kadar yaşayabildiniz
Yaşınızı sormuyorum
Ne kadar sevebildiniz yaşamayı
Ne kadar tanıdınız
Kuşları, okyanusları, gökyüzünü
Kaç defa üst üste
En sevdiğiniz
En istediğiniz oldu
Kasırgalar götürmesin
Geri kalmışlığını odanızın
Üstünüz de kalsın komikliğiniz
Rüzgâr uçursun başınızdan kahkahalarınızı
Hey siz ağzı gülenler

Oktay Avcu

Sizin için

Kimse sevmiyor mu sizi
Biz seviyoruz
Sizi sevmeyenler
Size ulaşamayanlardır
Düşünceleriniz
Yıldız kadar uzak olsa da bizden
Bize uzanan ışığınız yeter
Karanlıklarda
Ve biliyorsunuz ki
Güneş de yakın değil
Ama aydınlatıyor
Isıtıyor

Oktay Avcu

Sizinleyim

Beni tutabilir misiniz
Kuş oldum uçtum
Beni saklayabilir misiniz
Gül oldum açtım
Kırmızıyım
Sarıyım
Pembeyim
Beni atabilir misiniz?
Suratınızda tebessüm
Gözünüzde bakış oldum
Hadi size can oldum
Size yol oldum
Size umut
Size ışık oldum
Ama yoruldum

Oktay Avcu

Sizlerin olsun

Barıştan yanayız hepimiz
Özgürlüğü seviyoruz
En güzel şiirim en içten
En güzel duygularımla
Özgürlüğü sevenlerin olsun

Oktay Avcu

Slogan

Sloganımız değişmedi
Her zaman olduğu gibi
Savaş yok
Barışa devam

Oktay Avcu

Sobam yoksa üşüyeceğim

Topraksa da her yanım
Boğulacağım yüzme bilmiyorsam
Ben hiç öğrenmedim
Okyanusta yelken olmayı
Ve yağmurda şemsiyem yoksa ıslanacağım
En yakınımdaki komşumuz
Deli Abdi'nin yıkık damına sığınmak bile yasak
Anlayacağın hiçbir yere sığmam ben
hep aynı yerde kalmayacağım
Ekmeğimde yoksa çıkınımda
Belli ki aç kalacağım
Sobam yoksa üşüyeceğim
belliki ceketime sarılıp uyuyacağım
dilenciliği sevmem
Acelem yok
Bir kar tanesi kadar hızlı erimem
Ve güneşin karşısına geçip
Beni ısıt diye emirler yağdıracağım
Mademki yenildim
Bir kartal leşi kadar
Çabuk yenmeyeceğim akbabalara
Ama hak ettimse öleceğim
Bakın bu benim tercihim

Oktay Avcu

Sobamı Kürtçe yaktım

Sazım çalmayı bilirsem bütün dilleri çalıyor
Sobamı Kürtçe yakamıyorsam
Tutuşunca aynı ateş
Aynı duman
Aynı ısı
Ekmeği Kürtçe yiyemiyorsam
Aynı tat
Aynı lezzet
Aynı koku
İstediğim dilin önemi yok
Isırıp koparmam
Aldığım tat
Parçalamam aynı
Koşarken de hiçbir şey değişmedi
Aynı adım
Aynı hız
Aynı varış
Düşerken de
Türkçeyi iyi bildiğimden onu seçtim
İngilizceyi bilseydim değişirdim
Onun için türküm
Yemeden de yaşanmaz
Konuşmadan da
Sevmenin de suçu mu olur
Cezası mı olur suçsuzluğun
Özgürlüğü seçmenin bir bedeli olur biliyorum
Durduk yere beni biri vurduysa
Anlayamam niçin vurulduğumu
Kimin düşmanıyım
Sorularımın yanıtını da bildiğim dilde isterim
Sazım çalmayı bilirsem bütün dilleri çalıyor
Sobamı Kürtçe yakamıyorsam
Tutuşunca aynı ateş
Aynı duman
Aynı ısı
Ekmeği Kürtçe yiyemiyorsam
İstediğim dilin önemi yok
Isırıp koparmam
Aldığım tat
Parçalanmam aynı
Koşarken de hiçbir şey değişmedi
Düşerken de
Türkçeyi iyi bildiğimden onu seçtim
İngilizceyi bilseydim değişirdim
Onun için türküm
Yemeden de yaşanmaz
Konuşmadan da
Sevmenin de suçumu olur
Cezası mı olur suçsuzluğun
Özgürlüğü seçmenin bir bedeli olur biliyorum

Oktay Avcu

Soğuksun

Seni hep güneşe benzetirim yazın
Sıcaklığını mı değil
Uzaklaştıkça ateşin artar yakarsın
Yaklaştıkça da
Buluta benzersin kışın
Buz gibisin
Yağmurla dokunursun
Buharla tekrar kaybolursun
Ne yazın sevilir ne kışın

Oktay Avcu

Soğumasın

Şimdi sıcaksın
Soğumasın daha
Çünkü hala seviyorsun
Az kaldı biliyorum
Az kaldı uzaklaşmana
Hadi git şimdi
İyice yozlaşmadan
Güzelliğin ve güzelliğim
Delikanlılığım tutmuşken
Hadi ayrıl
Damağınızda kalsın sevdanın tadı

Oktay Avcu

Sokaklar kimsesiz

bu gün bu şehirde sen yoktun
bütün caddeler boş,
bu sokaklar kimsesizdi
sen kimdin söylemeden
hiç kimse yürümüyordu kaldırımlarda
pazar yerlerinde alışverişte yapılmadı
satışlar alabora
anneler evlatsız
sevgililer yanlızdı
ben bu bebelere kıyamam
annesiz olmasın
o kocaman gözlerinde yanlızlık büyümesin
bugün bu şehirde sen yoksan
kimseyi görmüyor gözlerim
kulağıma bağır sesini
hepsinin birdenmi bitmişti yakıtı
bütün atraçlar yollarda çaresiz
ulaşım

Oktay Avcu

Sokaklarda

Sokaklarda kavga
Sokaklarda kin
Sokaklarda nefret
Sokaklarda umut
Sokaklarda ölüm
Sokaklarda bir başıboşluk
Sokaklarda kan gölü
Dağ başında çoban
Dağ başında bir kara kaval
Dağ başında ıslık sesi
Ve çınar ağacının gölgesi
Dudaklardaki umutluluk dağ başında
Gelecek korkutmuyor kimseyi
Ve kentlerin ortasında bir dağ başı
Ve dağ başında sürü
Ne yana dehlesen oyana
Dağ başına yılgınlık
Sokakların bitiminde bir dağ başı yalnızlığı
Dağ başında kırmızı günler
Kanlı günler
Güneş dolusu gurbet
Gün aydınlığı hasret
Hasret dolusu sevgi
Sevgi dolusu özlem
Özlem dolusu sevdiklerim
Bir yıldız sayısı beklenti
Bir öğüt ver dağlara
Bir gelecek sözü sokaklara

Oktay Avcu

Sokar arılar

Çekilmiyor yaşamın iğrençliğini
Oh be iyi ki ölüyorum diyemiyorsam
Kurtulmak istemiyorsam
Korkutuyorsa beni ölüm
Tuzağına düştüm demektir korkunun
Şimdi sonuna kadar sokar elini cebine
Bir daha çıkartabilir miyim bilmiyorum

Oktay Avcu

Sokarım lan böyle yaşama oktay avcu oktay avcı malatya hekimhan mersin şair şiir mersin

Ben hiç soru sormuyorum
Sormasınıda bilmiyorum
Sorduğum sorular hep akılsızca oluyor
Hakarete giriyor
Tehdit sayılıyor
Satarım anasını
Sus gitsin
Dur gitsin
Ne zaman yürümek istesem koşuyorum
Frenleri tutmuyor bindiğim araçların
Dayak yiyorum her defasında
Uslanmıyorum
Canım yanıyor
Adam hiç uslanmazmı oğlum
Ne canavar
ne yorulmaz
Ne kabullenmez
Ne istakoz adamım
Al başımı vur taşlara
Kaçarım belki
Bir orduya saldırıyorum
Yetmiyor gücüm
Ama nedense her defasında ben kazanıyorum
Kaybeden haksızlık oluyor
Zulüm oluyor
Zalimler oluyor
Ama benimde canım çok yanıyor
Her yanımı acıtıyorlar
Dağılmayan dosyalarım
Yırtılmayan defterlerim
Kırılmayan kemiklerim kalmıyor
Neskafemi bile döküyorlar
Çayımı içirmiyorlar
Sigarayla işim olmaz
ama sigarasızlık cezasıda veriyorlar
Yıllar çabuk geçiyor
Onlarca yıl hapsediyorlar
Sonra birde bakıyorlarki yaşlanmışım
Dişlerim dökülmüş
Dudaklarımdan çürükler fışkırmış
Sokarım lan böyle işe
Yaşam bitmiş zalimler bitmemiş
Tüketememişim
Islah edememişim
Hiç bir şey öğretememişim
Aynı pislik aynı kir
Boşunamı üzmüşüm ağlatmışım sevenlerimi
Sokarım lan böyle yaşama

Oktay Avcu

somalide Akbaba

Önce insanlığımızı kaybettik
Artık usulca her şeyimizi yitiriyoruz
Bir resimde görmüştüm
Bir akbaba sabırla,
aç bir çocuğun
açlıktan ölmesini bekliyordu
Akbabayı anlıyorum
Bir onun ölümünü izleyen kameramanı anlamıyorum
Birde kendimi
O beni oğlum muydu?
Düşündüm belki de kızımdı
Suya ve ekmeğe uzanan
O yalvaran çaresiz gözler
Akrabanın umutlarını
Sevinçlerini
Beklentilerini boşa çıkarsın biri
Biri bir bardak çamurlu su
Biri bir leş parçası uzatsın bu yavrucuğa
Unutma pirzola tadında yenecek
Ve hayatın boyu yaptığın en büyük ibadet olacak
Biri kurtarsın bu çırpınışı
Acı bir itiraf istiyorsan
Ona o acıları yaşatan bendim
Yakında hiçbir şeyimiz kalmayacak
Bizde olmayacağız
Nasıl oluruz insanlığımız olmadan
Afrika da
Somali de
Adını bilmediğim ülkelerde
Bir damla suya
Bir kuru ekmeğe muhtaç
İlaçsız ve hekimsiz
Susuz denizlerde yüzdürülen balıklara kızıyoruz
Kendimize sözümüz geçmiyorsa
En karanlık gecelerde güneşe bakıyoruz
Kendi körlüğümüzü görmeyip
Gözlerimiz kapalı
Günün aydınlığında yarasa avlıyoruz

Oktay Avcu

Son defa öp desem

Son defa öp desem
Annem ne dersin
En güzel karım
Son defa koynuma gir desem
Sevinir misin
Ya sen oğlum
Baba yine gelmeyi unutma der misin
Zeki kardeşim
Son defa sıksam ellerini
Göz yaşını tutabilir misin
Kim saklayabilir acısını

Oktay Avcu

Son gece nasıl olur ozanım oktay avcu oktay avcı malatya hekimhan mersin malatya şair şiir

Son gece nasıl olur bilemezsin
Sarılmak istersin sevdiklerine
Ağlarsın
Uyuyamazsın
Bitmesini istemezsin
Sabah olmasın
Güneş doğmasın
Bütün kurşunlarını sıkarsın zamana
Durduramazsın
Değer verdiğin her şeye dokunursun
bütün servetinden vazgeçer
en vazgeçemediğin paralarını unutur
insan olursun ilk defa
aklına vicdanın gelir
Bakarsın
tutarsın
Hıçkırırsın kımseye duyurmadan
Ama son gecede olsa bitecektir bilirsin
Kahrolursun
Yapamadıkların
Terkedemediklerin
Doyamadıkların
Her şeyi götürmek istersin
Herkesi yeniden tanımak
Yeniden daha çok sevmek
Daha fazla değer vermek
Daha fazla ona ait olmak
Son gece nasıl olur ozanım
Nasıl yaşanır
Bir dakika kadar kısadır
Bir asrı sığdırırsın
Hani asırlar uzun olurya
Cüce kalır
Kelebekleri düşünürsün
Bataklık sineklerini
Ama teselli etmez hikayeler
Avutamazsın beklentilerini
Bakarsın dokunursun
Sarılısın
değiştiremezsin
gitmek bir şey değil ozanım
geride bıraktıkların
okyanusta boğulsan
güneşin ortasında yansan bu kadar acımaz canın
kalmayı denersin
Direnirsin
Son gece ağlayamazsın zaman yok
Kaçamazsın
Küsemezsin
Küstüremezsin kimseyi
Herkes anlar seni
Herkes dinler

Ama son geceler zor be ozanım anlatamazsın
Yarın her şeyin sonudur bilirsin
Herkes senin için üzülecek
Ama sen sadece olmayacaksın
Teselli veremeyeceksin en sevdiklerine

Oktay Avcu

Son mektup

Bir gün bu mektubu da yırtıp atacağım
Bıktığımda öbürleri gibi
Senden değil
Mektubundan
Ya çöpe kıvrım kırık
Ya sokağın bir köşesine parça parça
Ya şu masanın üstünde kalacak
Toz kaplayacak
Örümcek ağları saracak üstünü
Bir böcek saklanacak belki içine
Ya şu dereye atacağım
Ya ceketimin koyun cebinde kaybolacak
Ya şu dağ başında rüzgara savuracağım bölük pörçük
Ya bir gece yıldızlarla uçacak
Ye elimde kalacak üzüntüm
Ya da duman olacak gözlerimizi yakacak
Biliyor musun on defa okudum
On kez anladım
En kez acıdım
On kere sevdim
Ama on kere yırtamam
On kez yakamam
Sende on kez yazamazsın
Son mektubunu

Oktay Avcu

Son yolcu

En son seni yaşadım kalbimde
Ve en son sen kaldın içimde

Oktay Avcu

Son yolculuk

Ellerinizi uzatın
Tutunmak istiyorum
Yaşamın içinde boğulurken
Sizlere ihtiyacım var insanlar
Ellerimi tutun
Sevginize muhtacım dostlar
Çok görmeyin insanlığı
Adam gibi uğurlayın giderken

Oktay Avcu

Sonra birşey oldu

gökyüzünde bulutlarım vardı
onlara asılırdım
yağmur yağardı
yüreğimde yırttığım kağıtlara
özghürlüğümü asardım
sonra bir şey oldu
hapsedildim
hiçbirşeyim kalmadı
herşeyimi aldılar
güneşlede dosttuk bir zaman
her ağustos kaçardı küfrederek
kıskandılar yüreğimin zevklerini
renkleri yasakladılar gözlerime
şimdi kör oldum
trenler geçerken istasyonlardan
bütün tekerlerine ezildi özgürlüğüm
sevmek en doğru yürüdüğüm yoldu
bütün yolları kapadılar
sabretmek,
sükut etmek
sakince bildiğim yoları yeniden açmak
iyiliğim olacak

Oktay Avcu

Sonradan

Eskiden maviydi sevdiğim
Şimdiyse yeşil
Ve siyahlığını fark ettim bulutun
Ve arkasından yağmuru
Kim bilirdi bulutun yağmur olacağını
Yaşamadan
Dolunun kar
Karın su
Seni de yaşadım ki anladım
Sonradan
Bir söz daha edersem
Değmezsin

Oktay Avcu

Sonrası kolay

Önce anlamak hastalığı
Teşhis koymaksa sonra
Ve tedaviye geçmek
Netice önce anlamak hastalığı
Bilmek üç kere üçün çarpımını
Toplamından ayırmak
Sonrasıysa kolay

Oktay Avcu

Sonu gelmedi dünyanın

Şiir yazdım
Kimi vurdum
Şiir yazdım kim oldu
Şiir yazdım
Savaşlar mı başladı ülkemde şiir yazdım köprüler mi yıkıldı
Barajlar mı taştı şiir yazdım kim vuruldu
Kim asıldı çarmıhta
Kim sallandı
Şiir yazdım
Ben asıldım
Ben vuruldum
Ben kırıldım
Ben atıldım taşlara
Şiiri ben yazdım
Ben şiir yazdım diye olmadı kavgalar
Aç kalmadı şiir yazdım diye insanlar
Üşümedi
Sonu gelmedi kışın

Oktay Avcu

Sonuçta insanım

Bütün saçlarımı yol
Bütün gözlerimi oy
Dindirecekse öfkeni
Kinini
Ve hatta
Silindir altında ez bedenimi
Sonuçta insanım
Kaybolduğumu gördüğünde üzüleceksin
Kezzapta yaksan suratımda
Sana benzediğimi gördüğünde korkacaksın
Biliyorum açlığım rahatsız edecek oburluğunu
Öyleyse doyur açlığımı
Ve işsizliğimi

Oktay Avcu

Sor

İnanmıyorsan
Düşlerime
Yatağımda uzanıp
Başımı koyduğum yastığıma
Şu dereye
Deredeki balıklara
Ayağımı bastığım toprağa
Ve içinde seni aradığım
Geceye sor
Yıldızlara
Çiçeklere
Kanaryalara, kırlangıçlara, kuşlara yani
Yolculuğuma sor
Kimi özlediğimi

Oktay Avcu

Soramadılar

Ağladım bir ömür
Hiç kimse duymadı hıçkırığımı
Gördüler de gözlerimin yaşlı olduğunu
Sormadılar niye gecelerde uyumadığını

Oktay Avcu

Sormadan

Kim kopardı gökyüzünün bulutlarını
Kim kıydı acımadan
Kim
Kim yoldu denizlerin maviliğini
Yosunun yeşilliği yetmez
Suyun tuzluluğu da
Kim yağmurlar yağarken
Kar yağarken
Hep sakladı kendini
Hep sakladı kendini
En güzel beyazlığından
Ve sırılsıklam ıslaklığından
Kim
Kim kıskandı
En güzel gülleri açarken
Dikenlerden ve topraktan

Oktay Avcu

Sormam

Bir daha sormayacağım
Sen söyle
Sen iste
Sen sor
Ben bekleyeceğim
Beklemeye gücüm yeter
Sabırlıyım
Seviyor musun dersem
Haksızlık ederim kendime
Sözüme
Sana
Belki hiç söylemeyeceksin
Bu söz çıkmayacak dudaklarından
Bu bir sitem değil
Sormam
Hakkımda yok
Soramam

Oktay Avcu

Sorsaydım

Hiç sormadım kendime
Güzel olan
Güneşli günler mi sadece
Yoksa güneşin hiç doğmadığı
Yağmurun bulutun ve gecenin olmadığı
Kapalı odalarda saklanan insanların
Yasaklanan düşüncelerimi
Hiç sormadım
Sorsaydım
Yanıt arasaydım

Oktay Avcu

Soru

Beni kim nasıl tanır
Ben çocuktum
Ben gençtim
Ben yaşlıydım
Ben dürüsttüm
Ben değiştim
Ben çalışkandım
Ben yorgunum
Şimdi ben hangisiyim
Şimdi ben kimim
Bazen hırsızlığa karşı oldum
Bazen çaldım
Bazen de konuşacağım yerde sustum

Oktay Avcu

Sorular sorduk

Biz geldik
Ayağımız yalın
Biz geldik sallanarak
Misafir olduk
Biz geldik sürünerek
Yarım ayak
Kollarımız tutmaz, parmaksız
Kulağımız sağır ve dilsiz
Biz geldik konuşmasını öğrendik
Sorular sorduk
Sonra yürüdük, koştuk
Biz geldik düşünerek
Kollarımız tutar oldu
Yaşamasını öğrendik
Tuttuğumuzu bırakmadık
Tatlı tatlı konuştular güldük
Ağlamasını zaten biliyorduk
Bir salkım üzüm, tadı damağımızda
Ve bir limon ekşiliği, suratımızda
Hepsi de ezberimiz de
Biz geldik umut getirdik
Biz geldik barış ve özgürlük açtı güllerimiz
Biz geldik mutlu yarınlarla

Oktay Avcu

Soruyorum

Sevdim diye terk edildim
Hiç bilmediğim sokaklarında
Karanlık şehirlerin
Yapa yalnız değil elbette
Ama senin olmadığın
Ezberlediğim caddelerde tek başıma
Bir kuş sütüde eksik olmasa da masamdan
Hadi sen nerdesin
İşte sen nerdesin
Demem o ki
Dediğim boş
Sen yoksan

Oktay Avcu

Soylarımız

Sen neslini seviyorsun belli
Atatürk Selanik'te doğdu
Nazım hikmet de
Ve daha niceleri
İkisi de mavi gözlü
İkisi de yaşamıyor
İkisi de dünyayı fethettiler
Biri az
Biri çok
İkisinin de bir eli sonsuzda
İkisi de daha çok yaşayacak belli
Ben Malatyalıyım
Annem de
Dayılarım amcalarım da
Kardeşlerim ve babam da
Hepimiz senin soyundayız
Öyleyse hepimizi seviyor musun
Aynı hız
Ve aynı büyüklükte
Hepimiz aynı mıyız
Ahmetimiz Mehmetimiz kemalimiz
Ayşemiz fatmamaız eminemiz
Yani işçimiz emeklimiz
Kentlimiz ve köylümüz
Aynıysa yazık ettik
Aynıysa yandık
Aynıysa boşa harcadık
Aynıysa yenildik
Ben bir çobanım dağ başında
Sense koskoca profesör
Ben senden akıl almazsam
Ben senden çok konuşursam
Ben senden çok bilirsem olmaz

Oktay Avcu

Söyle yap

Acılara boyun eğerek
Acıları yutarak
Acılara susarak
Anlamımı var yaşamın
Acıları tadlandır
Acıları bal yap
Acılara diren
Acıları yen
Yaşamak böyle güzel

Oktay Avcu

Söyleneni yap

Ayağa kalk hüsne
Ayağa kalk fatoş
Ayağa kalk güneş
Ayağa kalk Ahmet
Ayağa kalk ırgat hasan
Kurt musa
Maraşlı ökkeş
Adanalı memet
Malatyalı sende kalk
Çelik Bekir
Kara çetin
Yamuk Mahmut
Yetim veli
Öksüz Osman
Aç metin
Ayyaş selim
Berdoş milla
Topal seyid ayağa kalk
Ayaklan demiyorum
Yürü önüne bakarak
Dik durma öyle dik durma
Başını havaya kaldırma
Aç ellerini ellerindeki nasırları
Ne diyorum
Ne diyorsam onu yap

Oktay Avcu

Söylersem

Yaşamın içinde bir benim adım
Ya öyle
Ya böyle kaldım
Yaşamı istedim
Boğuldum daldım
Kulaklarım sağır
Gözlerim kör
Hem duydum
Hem gördüm
Söylersen olmaz

Oktay Avcu

Söylesene

Bu şehir tanımaz beni
Sen tanırsın
Çok bilenler anlatsın beni
Bu dağlar anlamaz
Güzelliğimi satın beleşe
Parada istemiyorum
Benden bir şeyler kalsın
Yüzüme bir şeyler sür
Cilala demiyorum
Olduğu gibi kalsın elim yüzüm
Değiştirme aklının düğmelerinde
Üstümü başımı
Ütüleme beni

Oktay Avcu

Söz ki ağlamayacağım

Bu bahar sana çok yakışıyor
Hep baharı giyin üzerine
Baharla süslen
Bende bir gün seni yaşayacağım
Sırtımdan şu karanlığı attığımda
Hayallerimde ki gibi
Özlemek yok
Hasretlikte
Söz ki ağlamakta yok
Bir bahar kapını çaldığımda
Boynuma sarılırsın
Öpersin kucaklarsın
O zaman ağlayabilirim
Onca yılın sensizliğine

Oktay Avcu

Söz verdinse ölme

Bugün ölme
Bugün yanına geleceğim
Bugün sana söyleyeceğim çok şey var
Bugün sözüm var sana
Bilmen öğrenmen gerekenler var
Söz verdin ölme
Sana her şeyi anlatacağım
Beni sevme
Söz verdiğim her şeyi yapacağım

Oktay Avcu

Söz vermiştin ya

Hepsini mi unuttun
Hani sevdiğini söylemiştin
Resmini gönderecektin
Ufuklara bakacaktık
Gecenin karanlığında
Günün aydınlığında beraberce
Beni sensizliğe itip
Ağlatmayacağına
Terk edip üzmeyeceğine
Söz vermiştin ya
Niye sözünü unuttun

Oktay Avcu

Sözdür

Kardeşliğe atılan her adım
Bir zafer
Bir başarıya koşuştur
Bir kazanıştır
Mertçe mertliği
Bir insanlığa yaklaşımdır
İnsan oluştur
İnsanca yaşama verilen önemdir
Sözdür gururun ötesin de
Örtülüşüdür ayıplarımızın
Ve kapanışı yaraların kendiliğinden
Büyümeden çoğalmadan
Başkalarına bulaşmadan
Dürüstçe bir yaşamdır
Alın terinin kazandığı
Emeğin
Bilincin
Sevginin kazandığı

Oktay Avcu

Sözlerin yeter

Şen güneş kadar yakın ol sevgime
İnsanlığın mı
Yine uzaklarda kalsın
Kolların başkasına sarsın
Başkalarının ol
Sevdim de yeter
Unuturum gider

Oktay Avcu

Startı verdim

Dürüstlüğünde bir sırrı olmalı
Ben bunu nasıl başaramadım
Neden kimse başaramadı
Kim biliyor
Bilmeyenler mi parmak kaldıracak hep
Bilenler susacak mı
Sorusu soruldu artık
Yanıtı bulunur

Oktay Avcu

Su ol bardağımda

Soframda ekmek ol
Kuru ve katıksız
Ama ol
Su ol bardağımda
Beydağı nın berrak ve doyumsuz tadı olmasın
Ama ol

Oktay Avcu

Subaylığım

Ben küçücük bir subayım
Buradan görebilir miyim dünyayı
Tarafsız
Ve yalın bir gözle
Kapalı bir kafesteyim
Nasıl uçarım
Uzatabilir miyim düşüncemi
Parmaklıklardan dünyaya seyredilir mi
Oncaz yerden
Kimlere seslenilir ki
Duyulur mu acılar
Kimlere acınır ki o haldeyken

Oktay Avcu

Suç

Dağda bir sürü gezer
Bu sürüyü kim güder
Sürüyü kurt parçalar
Kurdu avcı yaralar
Çoban köylüye ne der
Köylü çobanı ezer

Oktay Avcu

Suçlu bir tanrı

Suçlu bir tanrı
Suçlu bir gökyüzü vardı karşımda
Arsızca gülümsüyordu güneş
Oysa bir gün önce
Daha dün
En sevdiğim insan donarken nerdeydi
Kimsesizler sokağının arka bahçesinde
Nerdeydi sıfırın altındayken dereceler
Islanırken sırılsıklam sokaklar
Ve kerpiç evlerin saçakları
Sular altında boğulurken
Ve apartman dairelerinin
Bodrum katında yaşayan kapıcıların
Tek kitapları
Ve inançları da olan
Kuranı kerim in bütün sayfaları
Dağılırken ve yüzerken
En kirli suların orta seviyesinde
Toplamaya fırsat bile bırakmayan
Yalvarmaya şans tanımayın
Suçlu bir tanrı vardı şimdi karşımda
Dualar boğazımda düğümlenirken
Azgın sel sularında
Bir o yana
Bir bu çalılığa çırpınırken
Nerdeydi toprağın suyunu emen bu ağaçlar
Nerdeydi bu tanrılar
O kadar yemin ettim
O kadar inandım
Boşuna mı?
Ve bir defasında
Alevler içerisinde yanarken
Tek odalı evimiz
Kendimizi kaçırırken
İçerde unuttuğumuz yavrumuz
Tutuşmuştu ağıtların en çaresizliğinde
Nerdeydi bu tanrılarım
Oysa bildiğim bütün duaları okudum
Bütün yeminleri ettim
En ağır sözleri vermiştim
Bir babanın yetişebileceği
Ne yapmalıydım başka
Şimdi suçlu bir bahçıvan vardı karşımda
Tek beğendiğim güller yolunurken
Sesini de çıkarmamıştı kaymakamın süslü kızına
İşinin hatırına
Ya bir sokak çocuğu olsaydı
Ve annesinin kucağından fırlayıp
Yeni yapılan kaldırım betonunda yürüseydi
Hangi eşeğin sıpası bu diye başlayıp
Kızgınlığını ayak izlerinde artırarak
Bu kimin piçi der miydi?

Serseri bir kaldırım taşeronu gibi
Suçlu çocuğunu kucaklayıp
Yüzleşmeye
Hatta kızmaya gelen makama
On paralık eşeğin
Beş paralık sıpası böyle olur diye azarlar mıydı?
Suçlu bir Türk ordusu vardı karşımda
Henüz yeni darbe yapmış bir komutan
O canım gençleri öldürmeye başlamadan
Ağzının suyunu akıtarak
Komutlar veriyordu radyolarda
Açıkça masumlar katledilecek demiyordu
Diyemiyordu
Ama suçluları da aramıyordu
Suçlular bu gençleri savaşlarda alkışlayanlardı
Ve meclisteydi
Suçluları aramadan suçluları bulmadan
Gerekçeyi sorgulamadan dağları bombalayan bir komutan vardı
Ülkeyi savunmak adına ekonomiyi savuruyordu
Bu vergiler taşlar bombalansın diye ödenmiyor komutan
Ve meclisteydi
Ve ülkeyi yönetemeyenlerdi
Suçlu bir polis vardı karşımda
İşkenceden çıkmış bir polis şefi
Zafer çığlıkları atıyordu
Dünyayı kurtardılar zannettim
Kendince düşman zannettiği birini
Daha fazla acıya dayanamadılar diye
Seviniyordu
Oturtmuştu
Bir zavallı çırpınırken zulmün çirkinliğinde
Kirletiyordu ülkesini
Kirletiyordu kendisini
Kirletiyordu mesleğini
Kirletirken insanlığını
Şimdi kirli memurlar vardı karşımda
Milyarları kaçvan bir işletmeden
Aldığına rüşvet demiyordu
Hırsızlığını arkadaşlarıyla paylaşmadan
Çaldığının yarısını
Bir daha çalıyordu göstermeden
Soysuzca bir hırsızlık daha yapıyordu
Çocukların ülkesini soyuyordu bilmeden
Geleceğini çalıyordu kendinden
Bir sigaraya ülkesini
Bir kilo baklavaya onurunu
Bir yemeğe namusunu satmıştı
Nasıl alacaktı geri bunları
Parayla bir daha alınmazdı kaybettikleri
Bir tembel Türk vardı karşımda
Kendinden başkasını düşünmeyen
Çalışmayı sevmeyen

Üretmeyen
Hep tüketen
Her şeyin kolayını
Acelesini
Ve hepsini isteyen
Veremediğim her şey için üzgünüm
Özür diliyorum
Bu şehir
Bu ülke
Bu dünyada yaşayanlar
Bu henüz doğmamış çocuklar
Savaşları durduramadım
Katliamları seyrettim
Başarıyı kıskandım
Üretimi engelledim
Yazıklar olsun onuruma
Yazıklar olsun bana da
Karım üzgünüm
Benim eksikliğimdi
Anlatamadım kendimi
Tanımana izin vermedim
Benim bir yanımı gördün hep
Diğerini sakladım
Çocuğum üzgünüm
Hiç iyi bir baba olmadım
Öğrencim olmalıydın ders saatlerinde
Teneffüslerde arkadaşım
Sevgilim gibi paylaşmalıydım
Bazen sevincini görmedim
Bazen hüznünü
Bu kentte yaşayan herkes
Her şey ne varsa
Dokunduğumu mahvettim
Sokaklarınızı kirlettim
Kendime ait olmayanlara sahip çıkmadım
Başkalarının sandım
Menfaatsiz tanımadım güneyi
Birim için binini katlettim
Doğru muydu diye sorma
Kibarca aptalca ve sapıkçaydı
Kapı komşumuz saadet abla
En beğendiğin yemekler koktuğunda mutfağımızda
Sana tattırmadan
Balkonumuzu yasakladım kendime
Görmeni engelledim
Hâlbuki ağladığımda ilk sana duyurmuştum sesimi
Sevincimi kendime sakladığımda doğru
Komşu parkın ağaçlarının dallarını kırdık
Çiçeğini kopardık
Hep hor kullandık
Çaldık yaşamı
Sana vermediğim her şey için üzgünüm

Çayımı, sigaramı, rakımı senden aldım
Verdiğimse, denizini kirlettim, yeşilini yok ettim
Yazıklar olsun gözlerime
Hep çirkinliği kirliliği tercih etti
Varlığı yokluğa değişti tembelliğim

Oktay Avcu

Suçlular her yerde suçlu

Ne kadar şeklini değiştirsende
Sen her zaman aynı sensin
unutma
Suçlular her yerde suçlu
Masumlar nereye gitse masumdur

Oktay Avcu

Suçsa cezamı isterim

Suç mu gülüm bir canı ipten kopartıp yaşatmak
Sevmek güzelliğini insanın
Acılarına ortak
Ağıtlarına ortak
El ele omuz omuza
Sımsıcak
Suç mu gülüm birlik olmak
Isıtmak soğuğunu kışın
Beraberce savaşmak silahlara karşı silahsız
Ve savaşlara karşı savaşsız

Oktay Avcu

Suçum

Korku benim
Kuşku benim
Kin benim
Acı benim
Yara benim
Kan benim
Söylesene
Söylesene ben kimim
Yarama ağladım
Acıma su serptim diye suçluyum
Yollar benim
Bağlar benim
Bağlar benim
Bağ benim
Bağlarıma baktım diye
Sahiplendim diye suçluyum
Savaş benim
Barış benim
Dost benim
Barışa el salladım ya suçluyum
Söylesene
Söylesene ben kimim
Benim olanı istedim diye
Düşmanım

Oktay Avcu

Suikast

Benim işime düşkünlüğümü bilirsiniz
Sabah erken gider
Akşam geç gelirim
Pusu kurmak kolay bana
Ölüme götürmek de
Korumam da yok
Silahım da
Hemen bir akşam bekle
Gecenin on birinde evdeyim
Aracımdan indim
Güzelliğini seyrediyorum gecenin
Ve yorgunluğumu bırakıyorum
Atıyorum karanlığa
Eve dinç ve zinde gitmeliyim
Kimse görmemeli usanmışlığımı
Ve sadece başarımı
Sevincimi götürmeliyim
Şimdi çek silahımı
Ve ateşle
Üç el
Beş el
Ve hatta emin olmak için on el
Kaçmama da fırsat kalmaz
Yalvarmama da
Yine de dilenciliği sevmediğimi bilirsiniz
Kaçmayaysa bir şey söyleyemem
Bir de kafamda sakladığım umut ve düşlerimle
Sabah araca binerken tam
Parçalandığımı düşün bir

Oktay Avcu

Sular götürdü güzelliğini

Neden açtın göğsünü sanki gecelerde
Bütün yıldızlar gördü
Ay ışığında setrindeydiler
Kıskandım
Hepsi de vuruldular yüreklerinden
Neden sarkıttın derelerde ayaklarını
Sular aldı götürdü seni
Taşıdı memelerini
Onun tadını arıyor insanlar sularda
Neden saçıldın
Kıskandım

Oktay Avcu

Suratım kızarmıyor değil

Karıncaları çiğniyorum
Öldürdükçe öldrüyorum
Onlar yeniden diriliyor
Ayağımın altında bir yol boyu karınca ezikliği
Biri ayağımı kaldırmaya uğraşıyor
Kaldırabiliyor mu
Biri ayağımın boşluğunda sevinçli
Biri başparmağımı sürüklüyor
Sonra ayağım kayıyor
Çocukluğumun üstüne düşüyorum
Çocukluğum eziliyor
Üzülüyorum
Kızgınlığım geçiyor
Üzülecek başka şeyler buluyorum
Yine kızgınlığım artıyor
Ama kimsenin suratına vuramıyorum
Utanıyorum
Utancımdan un ufak oluyorum
Suratım kızarmıyor değil
Kıpkırmızı olmuyorum
Başkaları bilmiyor
Başkalarına söylemiyorum

Oktay Avcu

Sus diyorum konuşuyor

Bana işkence aletini getirin
Vurun zincirlere cumalileri
Cumaliler benim düşmanım
Ben cumalileri sevmiyorum
Koparın boynunu
Ayırın başını bedeninden
Yaşatmayın
Cumali aç
İş istiyor
Baş kaldırıyor
Kaşlarını çatıyor
Cumali grevde yapıyor
Ekmek paramı
Para diyor yemeklere cumali
Cumali dinsiz isyan ediyor tanrıya
İçki bile içiyor cumali
Cumali dinsiz isyan ediyor tanrıya
İçki bile içiyor cumali
Bakın arkadaşlar nerelere bakıyor
Uzaklara dikmiş gözlerini
Ne kadar oflu ne kadar amanlı
Çekilir mi bu cumali
Yakın ateşler içinde
Sus diyorum konuşuyor
Söyleme dediğimi söylüyor
Bu cumali düşmanımız

Oktay Avcu

Susarken de ağlarım

Gecelerde büyür acılar
Geceler de çoğalır
Misli misline
Geceler de sarar vücudu
Yayılır parmaktan beyine
İsyanlarla biter
Susarken ağlarım gecelerde
Kimse fark etmez ağladığımı
Gecelerde görülmez ağıtlar
Ve duyulmaz hıçkırıklar

Oktay Avcu

Susarsa

Bir de yüreğimden dinleyin beni
O söylesin
O anlatsın
O sussun

Oktay Avcu

Susarsan öldüğünü anlarım

bir anne düşünün
bebeği yatağında ağlıyor
feryat figan
kendisi oturma odası kavgasında
kendisi dedikodu
kendisi sağır
kendisi görmüyor
bu nasıl annelik
bu annelik değil
böyle anne olunmaz
ağla çocuğum susma
susarsan öldüğünü anlarlar
ben babanım
bu benim suçum değil
yakınında değilim
beynimde çığlığın parçalanıyor

Oktay Avcu

Susayım

Sözümü dinlemiyorsan
Susayım
Sevmenin de gereği yok
Atarım gider duygularımı
Bir daha suratıma bakma
Şımardın
Biliyorum çok sevdim
Yüreğimi parçalıyor halin
Benden uzakta dur
Dağlara kaç demiyorum
Yaklaşma demek kaldı geriye
Ömrümde
En sevdiğim sevmediğimsin
Alışkınız terk edilmeye
Aydınlıktan karanlığa atılmaya

Oktay Avcu

Susma biraz

En sevdiğim ağaçları görmedi gözlerim
Aman tanrım bu ben miyim?
Bu kuşlar yüreğimde uçardı
Hatırla biraz
Dudaklarımda gülerdi yeşil
Maviler sabahımdı
Konuş biraz
Dördüncü katından balkonumun
Farkında bile olmayacağım düştüğümün
Susma biraz
Haksızlık ediyorum kendime
Haksızlık ediyorum yaşama
Haksızlık ediyorum sevenlerime
Dur biraz
Vur kendini öldür diyor yüreğim
Fazlası haram bir yaşam
Neleri kazandım
Neleri kaybettim
Düşün biraz
En zor matematik bu
Çözemem
Kaybettiklerime baktığımda
Fazla çıkacak kaybedeceklerim
Kazan biraz
Sevincime hükmetmeliyim
Acımı çoğaltmalıyım
Bu benim
Acısızda olmaz yaşam
Hep ürettim
Onun için gül biraz
Şu çağlayan dereyi duymadım
Bu benim en hassas kulaklarımın ibneliği
Şimdi tarih oldum
Bugün kaç
Taş devrinde de vardım
Uzay çağında da olmayayım mı?
Sonuçta insanım
Adımı değiştirirsen
Soyadımı da
Geriye insan kalır
Öyleyse sev beni
Öp dudaklarından yaşamı
Amerika da sam amcaydım
Bir dağ köyünde oeremino
Kutup ayısı değildin ekvator da
Orada Eskimo dediler
Peki, çöl devesi miydin Arap sahrasında
Muhammed oldun bir yerde
Bir yerde de Musa
İsa da sen değil miydin?
Hitler başkası mıydı?
Napolyon başkası mı?

Heredotta kim
Hepsinin toplamı benim
Hadi uyan biraz
Kötüye karşıysam iyiyim
İyiye karşıysam kötü
Dinle biraz
Dinlerken gülümse yaşama
Çirkinlik dediğin hangisi
Gözlerimin küçücük
Tek bacağımın olmayışı mı?
Yüzümdeki çiller
Göğsümün küçüklüğü mü?
Omzumun dar olması
Korkaklığımın kanıtı
Sor biraz
Artık sevmeyenlerim de çoğaldı
Kaybettimse kazandıklarımı
Düşün biraz

Oktay Avcu

Susma hakkımı kullanıyorum

Sıkma artık canını kocaoğlan
Gidiyorum
Susma hakkımı kullanıyorum
Yanıt vermiyorum küfürlerine
Aldırmıyorum
Sen sövmene devam et
Çirkin şey
Kirlet kendini
Ben aldım kendimi götürüyorum

Oktay Avcu

Susmasaydım

Her kapatışımda gözlerimi
Ve her dinlemediğimde seni
Bir şey kaybettim
Ve her sustuğumda da siz kaybettiniz
Belki bir şey verecektim
Miktarını siz belirleyin

Oktay Avcu

Sustum

Bana kan kusturdular
Kin güttüler
Bana zehir zıkkım yedirdiler
Karşı çıkmadım
Yedim
Sesim ağzımda kaldı
Dövmediler
Tekme tokat atmadılar
Ama beterini yaptılar
Katlandım
Sustum
Şimdi kızabiliyorum
Yani şimdi ben mi galibim
Ben mi kazandım, yoksa
Çok önceden mi yenildim
Çok önceden mi kızmalıydım

Oktay Avcu

Sustunuz

Size de söz verdim
Kendime de
Gidiyorum
Ama geleceğim
Eğer sözümde durmazsam
Ne siz beni tanırsınız
Ne de ben kendimi sayarım
Gün geldi
Bende geldim
İşte geldim
Karşınızdayım
İşte sözüm
Hep bir ağızdan sustunuz
Konuşun

Oktay Avcu

Sustur yüreğini dilan

Tut gidelim
Avuçlarım sıcak
Avuçlarım korkusuz
Avuçlarım seni istiyor
Sorma liselim ne yapacağımı
Sevdinse terk edelim
Bu şehirde olmasa olur
Bu ülkede
Sevdasız olmaz
Ve kimse doldurmaz yerini
Sustur yüreğini dilan
Ağlamasın
Vermedilerse seni bana
Kaç gidelim
Denize bak
Güneşe bak
Şu saksağan kuşuna bak
Soyunu da inkâr etmiyor
Sen sevdanı mı saklıyorsun
Gözyaşlarınla
Acılar boğuyor yüreğimi
Mutluluğu tut gidelim

Oktay Avcu

Susturalım diyorum

Bırakın savaşsın
Bir bebeği karnında
Bir bebeği memesinde
Bir bebeği sırtında
Ve beşiğindekini saymıyorum
Elinde tırpanı
Yüzünde güneş yanığı
Ağızlarında ninnisi
Bırakın analarımız türküsünü söylesin savaşın
Namlumuzda babamızın alın teri
Namlumuzda anamızın ak sütü
Gözyaşları arkamızdan uzanan
Namusumuz namlumuzun yarısı
Bırakın savaşsın sevdamız
Susturalım suratımızda patlayan tokatın sesini
Susturalım sırtımızda şaklayan kırbacı
Bileklerimizdeki demirin tiksintili gıcırtısını
Susturalım kapıların üstümüze kapanışını
Susturalım işte
Susturalım diyorum

Oktay Avcu

Suyla sakız gibi

doğruyu söylemek gerekirse
doğruyu söylediğimden eminim
en sevdiğim kardeşimdi o
bana en çok faydası olan
en çok düşünen
en çok düşündüren
ne gibi dersen
suyla sakız gibi
küçük kardeşimi su san
diğerlerini sakız
kötüyle iyiyi karıştırmadan
ayırmak gerekiyor
yağla boyayı
balla birayı

Oktay Avcu

Sürüp gideceğiz

Hiç kimse uzanıp asılmayacak acılarımızdan
Hiç kimse koklamayacak güllerimizi
Hiç kimse sevgimizi beğenmeyecek
Hiç kimse beğenmeyecek geleceğimizi
Çünkü biz güzel değiliz
Geleceğimiz güzel değil
Hiç geleceğimiz olmayacak ki
Ama biz yine yaşayacağız

Oktay Avcu

Şair dediğin oktay avcı oktay avcu malatya mersin şair şiir yazar hekimhan

şair dediğin sakallı olur
kara kaşlı kara gözlü olmasına gerek yok
Saçları ustura
Saçları ala bula
Saçları kart kurt
Saçları peygamber efendinin gibi
Arkadan kadın san
Önden adam
Şair dediğin korkusuz olur
kaba saba, küfürbaz
çok kibarlığı atar ağzından
Sarışında olsa
Kumralda
Onurludur
haksızlara karşı
mazlumun yanında
Kadir kıymet bilir
ihaneti sevmez
Hain değildir
Nankör değildir
Almadan vermeyi bilir
karşılıksız
önder olur, yol gösterir
Alınmaz ve satılmaz
Herşeyin bedeli varsada
Gücü yetmez paranın şaire
alışılmışın dışında,
farklıdır, radikaldir
En çirkin hali Yakışıklıdır
Karizmadır, asildir
Bacaksızda seversin, kolsuzda
Paşam şair dediğin bir ülkedir
Bir denizdir
En beğenilen renktir
Ve renksizliktir
Ekmeğide yer
Rakıyıda içer
ama en çok çocukları sever
Yataksızda uyur
Kulubedede yaşar
Saraydada
İtirazı olmaz
Kabullenmezde
karanlıktanda korkmaz
aydınlığa döner yüzünü
Sen ressamları en çok yeşile düşkün sanma
Yinede bildiğini yap
bana aldırma
ressamlarda sakallı olur
dağıtır saçlarını taramadan

Oktay Avcu

Şairin aşkı

Türkiyeli şairin bitmeyen aşkı şiir
Sokaklarda çoğalıyor
Türkiyenin şairi
Kılıç gibi keskin
Asi
Başkaldıran
Radikal
Alışılmışın dışında
Çağdaş
Bireyselliğin karşısında
Toplumcu

Oktay Avcu

Şairin aşkı şiir

Şair Oktay'ın
İlk işi değil şiir yazmak
Son işi de olmayacak
Şiir
O sevmeyi de bilir aşkı da
Yaşamayı,yaşatmayı da
Sen hiç şiir aşkı tattın mı
Hiç okşadı mı duygularını dizeler
Tatmadın
Nereden bileceksin
Belki bir şiirde
Ölesiye kendini buldun
Ölesiye kayboldun içinde şiirin
Ama bu yetmez
Bu az
Bu hiçbir şey

Oktay Avcu

Şairin kompleksi

Şairin acı çekmesi doğalsa
Şiirlerinde başkalarına zulmetmesi
Acı çektirmesi ne oluyor

Oktay Avcu

Şairler adam öldürmez

Vurmak zor şiirlerle
Beyninin tam ortasından insanı
Tabancayı dayayıp on mermi atmışçasına
Şairler adam öldürmez
Öldürseydi kimleri vururdum
Alırdım kalemimi
Başlardım taramaya diktatörleri
Sonra ihtilalcıları
Devrimler karıştırılmasın ihtilallarla
Şairler şiir yazar
Şiirler de vururlar düşmanları
Şiirlerde karalar
Şiirler de çizer üstünü

Oktay Avcu

Şairler çoğalsın

İlk şiirimi on beşinde yazdım
Sevdiğim birine itiraftı
Onunda mıydı yoksa
Sekizinde mi bilmem
Ama ilk şiirimi yazdım biliyorum
Şairler ölmesin
Son şair olmak istemem
Son şiirim de olmasın
Ben şairim şiirler çoğalsın
Şairler çoğalsın
Hiç biri son olmasın

Oktay Avcu

Şairler güzel yapar bunu

Ah bir yaşamı sevebilseydim
Ne zor iş şu sevmek oyunu
Şairler güzel yapar bunu
Hoş becerirlerde
Savaşmayı sevseydim kendimi sevdiğim kadar
Bu kavgalar ağır geldi sırtıma
Kaldırmak taşımak zor
Uğraş emek ister
Sonrası mı cesaret ister
Yürek ister
Tembelliğimden olmalı
Korkaklığımdan da
Anlaşılan biraz fazla egoistim

Oktay Avcu

Şairler korkmasa da korkuturlar

Ne zaman şiir yazmaya kalksak
Elimiz tutulur
Dilimiz korkutulur
Karanlıklar serilir önümüze
Onun içindir ki korkaktır şairlerimiz
Ondandır
Ağzımızdan çıkanı yazmaz kalem
Gözün gördüğünü dilimiz söylemez
Söylerse ne olur bilirsiniz
Yine de şairler korkmaz biliyorum
Ama korkutulur

Oktay Avcu

Şairsem hep sevecek değilim

Sevindirme
Al silahı vur kötüleri
Acıma kalleşlere
Şairsem hep sevecek değilim
Kabullenmekte olmaz her defasında
Dengesi bozulduğunda doğanın
Arada bir öldürmeliyiz
Budamalıyız kuruyan dallarını meyvenin
Ve dağları da yıkmaya omuz vermeliyiz
Yapılacaksa fabrikalar

Oktay Avcu

Şairsen

Şairlerini suçu şiirdir
Şairlerin sevdası da şiir
Şiir suçtur
Şiir sevdadır
Şiir ödüldür
Şiir emektir
Şiir cezadır
Büyüttüğü de şiirdir kucağında
Ürettiği de
Sarıldığı da
Yok sarılmayıp attığı da

Oktay Avcu

Şairsiz kalır dünya

Ve şairleri ateş yakmaz
Okyanus boğmazdı
Şairlerin silahı yüreğiydi
Her ateşlediğinde on ikiden vururdu
Ve öldürür insan olanı
Bir hayvanlar anlamaz
Birde yine hayvanlar
Yargıçlarda bilir
İmparatorlarda
Şairlerin ölmediğini
Ağrının zirvesinden atılsalar
Tozlarını silkeleyip devam ederler
Ve yaşam bu yüzden çok sever şairleri
Güneşe dokunsam ellerimi
Yıldızlar üşür
Sarkıtıp bir ayağımı dünyaya dokunsam
Düşündüm dünya şairsiz olmaz
Hiç güzel değil

Oktay Avcu

Şakaydı

Deli misin şakaydı
Ben seni sever miyim
Aşık olur muyum
Hiç bekler miyim
İş çıkışı yollarını
Her gelen telefonu sen sanır mıyım
Her kapı açılışında seni bekler miyim
Hiç ağlar mıyım ben sana
Deli misin
Şu mağazadaki en beğendiğim elbiseyi
Senin üzerinde düşler miyim
Yok, yok sen dilediğini sev
Aradığın ben değilim

Oktay Avcu

Şans buya

Bir gece yıldızları seyrederken
Güneş yakarsa beni
Ya da gündüz vakti
Önümü göremezsem karanlıktan
Şaşırmam
Benim şansım bu
Böyle olur

Oktay Avcu

Şarkı

Buradan doldur
Buradan doldur içem ben
İçem içem ben kendimden geçem ben
Al sazını vur teline yudumla
Aşık olmak
Sevip kaçmak yok bende
Aş aramam
İş aramam güzel de
Huyu suyu
Özü sözü
Ol yeter
Buradan doldur
Rakı doldur içem ben
Buradan doldur
Şarap doldur içek biz
İçek içek kendimizden geçek biz

Oktay Avcu

Şarkı söylerim

Çoğu zaman
Dağlara açılırım
İnsanlardan kaçıp
Efkârımı bastırmak istediğimde
Şessizliklere gömülüp
İsteklerimi arzularımı dinlerim
Kopardığım meyvelerinde ağacın
Ya da rüzgarın güneş yağdırdığında üstüme
Şarkı söylerim alabildiğine güzel
Sevdiğim şarkıcılardan
Ve ıslıklarımdan, özgürlük savaşı dinlerim
Yeşil dallar, sarı,kırmızı, mavi, güller arasında

Oktay Avcu

Şarkımda ıslanacak

Yağmur yağıyor
Boşalıyor güneşten kopmuş sular
Yanıma şemsiyemi de almadım
Islanacağım
Saçlarım kravatım saatim
Ayağımda adımlarım ıslanacak
Gözlerimde bakışım
Dudağımda şarkım ıslanacak
Islanacağım baştan aşağı
Yine yağmur yağıyor
Oysa biz güneşlenecektik
Sırtımıza yaslanıp
Sap sarı parlayacaktık

Oktay Avcu

Şaşkınım

En çok kirazı severdi meyvelerden
Oysa kışın portakal
Yazın kavun
Karpuz üzüm yerdi
Elma derdi bir mevsim
Bir mevsim hurma
Yine de en çok şeftali severdi yılda bir
En çok neyi severdi meyvelerden
Şaşırdım

Oktay Avcu

Şayet

Onlar bildiğim şeyler
Bana bilmediklerimi öğret
Öğreteceksen

Oktay Avcu

Şehitler nerede

Bu ölümü herkes gördü
Herkes duydu
Herkes yaşadı
Herkes istedi
Herkes beğendi
Ve herkes sevindi
Herkes şahit
Bir o hariç
O duymadı
Görmedi
Kabul etmedi
Çünkü o hep yenmiş
Hep kazanmış
Hep öldürmüş
Hiç ölmemiş
Bu ilk
Bu birinci
Aman tanrım bir donjuan öldü
Ama suçlu benim
Aranan
Asılacak olan
Herkes sustu
Herkes kaçtı
Herkes konuşmayı unuttu
Az evvel buradaydılar
Ne oldu
Bunca insan
Şahidi kalmadı
Şahidim yok
Şahitler nerede

Oktay Avcu

Şekille anlatım

Bir elin parmaklarını saklarsanız avuçlarda
Parmaksız olur
Yok açarsınız
Çoğalır birden beş, beşten ona
Bir güç gösterisidir bu anlayana
Birliğin beraberliğin anlatımıdır
Şekille anlatımıdır yani
Hadi açın ellerinizi hep birden
Ağızlarınızda dişleriniz konuşsun
Şaklasın parmaklar
Bu ülke sizin
Sizin olduğuna inansınlar

Oktay Avcu

Şımarıkmış meğerse denizlerde

Denizi sevdim
Denizde ölmek istedim
Boğularak
Her şeyimle yok olurum
Unutulurum diye
Yosunlarla ağlayıp dertleşirim diye
Şımarıkmış meğerse denizlerde
Şımarıkmış dünyadan
Beni boğsa acılarımı değil

Oktay Avcu

Şımarıkmıyım küstahmı

akşamları uyku tutmazdı
şöyle bir yıldızlara uzandım
yıldızlardan düştüm
canım yandı
ölmedim
gündüzleri güneşe tırmandım
elim yandı
biraz terledim
gözlerinden düştüğümdeyse öldüm
nasıl oldu
parçamıda bulmadılar
tümümüde
beni attın yüreğinden
atmasaydın
beni bu hallere komasaydın diyorum yüreğime
şımarıkmıyım
küstahmı

Oktay Avcu

Şiir yazıyorum

Resim yapıyorum kuşların kanatlarına
Uç diyorum
Uçuyorlar
Ta özgürlüğe
Şiir yazıyorum
İnsanların geleceğinize dair
Yarınlar boyu umut
Hep aynı özlem
Resim yapıyorum kuşların kanatlarına
Konuyorlar
Ağlıyorum kuşların kanatlarında
Ötüyorlar
Sallıyorum gökyüzüne
Sevdalanıyor kuşlar
Her biri bir yerime
Şimşek çakıyor
Islık çalıyorum
Yıldızlardan yana
Şafakta gün doğarken
Çiçeklerin üstüne
Şiir yazıyorum
Balıkların ağızlarından
Bütün dere yazdığım şiirlerle doluyor
Balıklar daha güzel oynuyor
Bir aşığı bir yukarı yüzerken

Oktay Avcu

Şiirin tarifidir

Bana şiiri sorarsanız
Size yaşamı anlatırım
Çünkü yaşamın kendisi şiirdir
Kimse farkında olmasa da
Yaşarken şiirler yazdığının
Özüdür şiir yaşamın
Açıklayamam sadece yazarım

Oktay Avcu

Şiirse nefes almalı

Şairlik neyine anam senin
Şiir kim sen kim
Her şeyden önce
Sen fakir bir aile çocuğusun
Taşrada yetişmişin
Bildiğin kelimelerin sayısı belli
Konuştuğun insanlar
Ve oynadığın oyunlar
Değerin nedir senin
Sen ki sevmesini bile bilmezsin
Yaşamaya beceremezsin
Kelimeler ağzına takılır konuşsan
Kaç kelime bilirsin
Düşünmek kim, sen kim
Kaç kitap okudun
Kaç üniversite bitirdin
Kaç ülke gördün
Ve kaçına âşık oldun
Bir sevda şair yapmaz insanı
Omzundan parkeni çıkartıp atmak
Daktiloyu parmaklarında şaklatmak, şairlik midir
Şiirde nefes olmalı, yaşamalı
Yemeli, içmeli, efkârlanmalı
Düşünmeli ve konuşmalı
Acılarını dindirmeli, sen kendi karnını doyuramadın
Doktorcasına şifa olmalı yaralara
Şairlikte, şiirde bu anam
Onun için, şiir kim, sen kim

Oktay Avcu

Şikayet

Penceremden güneş bakıyor bana
Baksınlar
Yağmurun yağmasından iyidir
İyidir diyorsam iyidir
Kış günü
Soğuğa inat

Oktay Avcu

Şikâyet

Bir çocuk düşünün
Sayın valim
Avucunda
Sımsıkı sarıldığı ekmeğini
Dişlerinde sevinciyle paylaşıyor
Bir baba düşünün sayın valim
Çocuğun ekmeğini alıp
Çamura fırlatıyor
Ne gazeteler yazıyor
Ne savcılar duyuyor bu gaspı
Çocuk çaresiz
Gözyaşlarıyla
Ekmeğini kurtarmaya uğraşıyor
Ve ağlıyor durmadan
Sadece ağlıyor dişlerini sıkarak
Ekmeği tuttuğunda elleri de çamur
Yiyebilir mi artık
Bilinmez
Siz hiç böyle baba olur muydunuz
Anlattığım sizdiniz oysa

Oktay Avcu

Şimdi beni terkmi ediyorsun

beni sonbahar gelmedenmi terkedeceksin
ilkbaharda dayanamam
zor olur sensizlik
ağır gelir yazın sıcağı
taşıyamam
yanarım
şimdi bana
görgüsüz,
duygusuz herifmi diyorsun
kaba sakallı
aç gözlü
şimdi beni terkmi ediyorsun
başkasınamı gidiyorsun
bu yazın sıcağinda zor olur ayrılık söylüyorum
konuşmazsam üşürüm.
dokunmazsam kaybolurum.

Oktay Avcu

Şimdi katil mi oldum

Ayrılık ölümse
Dört yıl önce annemi öldürdüm
Arkasından kardeşlerimi
Daha önce nice sevdiğim dostlarımı
Aradan bunca zaman geçti
Şimdi katil mi oldum

Oktay Avcu

Şimdi ne kaldı

benim kuşlarım uçardı
balıklarım yüzerdi
benim ayım
yıldızlarım vardı
güneşim
benim renklerim vardı
benim nelerim vardı
benim evim
ocağım
benim kapım
köceğim
benim işim
arabam
benim herşeyim vardı
şimdi ne kaldı

Oktay Avcu

Şimdi neler olacak

Sıkı durun
Şimdi ağaçlardan kargalar asılacak
Kuşlar asılacak
Yum gözlerini kalbini ve kulaklarını
Açık hiçbir yerin kalmasın
Görme ölümün çığlıklarını
Sana gerçeği söyleyeceğim
Şimdi insanlar ölecek sırayla
Çocuklar asılacak
Sen insansın dayanamazsın
Yum yüreğini

Oktay Avcu

Şimdi pişmansın

Hep beni sokardın
Zamanlı zamansız
Oysa şimdi bak ne haldesin
Arıcık arıcık zavallı arıcık
Yağmurdan kaçarken doluya tutuldun
Sen bu hallere düşmezdin
Şimdi yalvar yakarsın
Geç oldu
Bende sensizliğe alıştım
Bende senden kaçtım

Oktay Avcu

Şimdi sorsam

ya herşeyimsin
ya hiçbirseyim
şimdi soruyorum
nerdesin
ve neyimsin

Oktay Avcu

Şimdi tadı kalmadı şekerlerin

Eskiden şekerler tatlı gelirdi ağzıma
Hep şeker yemek isterdim
Çürütse de dişlerimi
Çocuktum işte o zaman
Yarını düşünmeden
Gününü gün ederdim
şekerler aynı, aynı olmasınaya
belki dahada güzel
Şimdi tadı kalmadı şekerlerin

Oktay Avcu

Şimşekler arkanda kalsın

Koş çocuk koş
Hadi bekletme umutlarını
Bekletme özlemlerini
Onlar bekletilecek aksatılacak işler değil
Hadi bütün hızıyla koş gücünün
Şimşekler arkanda kalsın
Onlar kutsal değerler
Namus kadar şeref kadar
Özgürlük ve barış kadar
Hadi zaman varken koş
Koşarken büyü
At sevgiyi bayrağı yap
Koş çocuk uç kanadın varsa
Yakala bulutlarda özgürlüğü

Oktay Avcu

Şu ıslık sesi senin

Korkma özgürlüğüne karışmam
Dokunmam korkma hürlüğüne
Biz kinle yaşayamıyoruz
Öfkeye sevdalı değiliz
Şu uçuşan güzellikler
Mavi gök
Kırmızı gül
Karanfilin kokusu senin
Kır çiçekleri
Dağlar
Dağlardaki
Çobanın çaldığı ıslıkta senin
Şu kavalın içinden çıkan
Tutsaklık değil
Güzel ses senin
Şu yalınayaklı insanlar
Şu Afrikalı zenciler
Şu fabrikanın işçileri
Şu eli yüzü kirli
Şu bakımsız sokak çocukları da senin
Şu ağacın gölgesi
Güneşli gün, yağmurlu gece
Ağlayan insanlar
Ve çocukların gözlerindeki mutlulukta senin

Oktay Avcu

Şu karanlığa bir şey yap

Bana bir şey söyle
Bir şey söyle de seveyim
Bana bir şey göster
Bir şey göster de gökyüzüne bakayım
Gözlük istemiyorum gözlerime
Orada yıldızları
Orada sevdiklerimi göreyim
Orada özlemlerimi
Orada hasretimi gidereyim
Orada gurbetten uzak
Orada sevdiklerimin yanında
Kulağıma bir şey söyle
Söyle de sen gel aklıma
Bana bir resim yap
Yağmur yağsın üstüme
Bana bir şiir oku
Güneş doğsun
Şu karanlığa bir şey yap
Bir şey yap da bitsin
Bana bir kalem verme
Bana bir selam
Bana insanlığa bir bakış
Bir gökyüzü
Bir sen gelme aklıma
Ben geleyim sana
Bir söz verin bana
Söz değil karar
Verinde sevdiklerime koşayım

Oktay Avcu

Şu kürtlere ne desem

Şu Kürtlere bir şey desem
Bana kızacaklar biliyorum
Tembel Kürtler
Hain Kürtler
Kavgacı Kürtler
Gelin barışalım
Ben yine de söylüyorum
Sınırsız sınıfsız toplumlara doğru
Kavgayla bir yere varılmıyor

Oktay Avcu

Şu mendili al

Ne yaparsan yap
Ben görmeyeyim
Gösterme
Sakla
Toprağa göm
İçimde kaybet
Ateşlere at
Kırmızı kırmızı yansın
Alevlerle savrulsun
Sil gözyaşlarını
Ben seni seviyorum
Sevmiyorum sanıp ağlama
Kopar içindeki ağıtları
Yazık etme
Kirletme güzelliğini

Oktay Avcu

Şu yürek benim

bu heves
bu hırs
bu başarı benim
bu yeşil benim değil
bu mavi benim değil
bu toprak benim değil
şu villa
şu kat
şu yat
şu hiç binmediğin otomobil
benim değil şu dokunmadığım güzel kız
aşıkta olsam
uğrunada ölsem
bu onur
bu gurur
bu beynimde patlayan başarılar benim
şu insana duyduğum sevgi
şu dokunurken incitmeye korktuğum
ve ağıtlara dayanamayan
mazlumların yanında yer alan vicdan
haksızlığa susmayan şu yürek benim
çalmayan
ağlatmayan
bu güzellik benim

Oktay Avcu

Şuncağız

Şuncağız ilgine yenildim
Gücün şuncağız değil
Şen şuncağız değilsin
Düşüncen dağlardan yüce
Şuncağız bilgini suratıma
Şuncağız ilginle beni parça parça kırıp döktün
Suratım acımadı
Şuramda bir yerlerime bir şey oldu
Alnımın ortasında bir silinmezlik
Bir unutulmazlık
Şuncağız yaptın beni şuncağız

Oktay Avcu

Şunu da bil

Buldum mu seni
Bulduğum sen miydin
Öyle değil
Aradığım sen miydin
Yoksa
Seni mi buldum başkasını aradım da
Şunuda bil
Sen aradığımdan güzelsin
Seni aradığımdan çok seviyorum
Yalnız
Bir sevgi borcum var kaderime
Onu ödemeliyim evvela
Ondan arıyorum
Ondan aranıyorum
Yoksa neyime
Sobam yanıyor
Denizim dalga dalga
Balıklarım kulaç kulaç
Kırlangıçlarım kanatlıyor gökyüzünü

Oktay Avcu

Şükrediyorum

Hep olması için şükrediyordum ya
Şimdi olmadığına seviniyorum
Bir cenaze merasimi
İnsanların omuzlarındaki tabutta yokumya
Birinin evi yanmış
İyi ki evim yok
İyi ki yanan ev benim değil
Yoksa nasıl üzülürdüm
Kahrolurdum
Ve bir başkasını
Sevgilisi aldatmış
Buna da bir değil
Bin şükür
Ben değilim ağlaması gereken
Aldatılan
Açım serseriyim
Ama
Azda olsa mutluyum
Şükürler olsun allahıma

Oktay Avcu

Şükür buna oktay avcı oktay avcu mersin malatya şair

Bulursam soğan ekmeğe bin şükür
Olmazsa yavan ekmeğe çok şükür
Peki, isyanlar niçin var

Oktay Avcu

Tam orası

Yürekte sevgi
Yürekte barış
Yürekte insan
Yürekte sen ol
Yürekte hak etmeyeni sevmek
Yürekte haksızlığı savunmak
Yürekte sevdasızlık
Yürekte yüreksizlik olmasın
Yüreğim neresi benim
İçimde sızlayan bir yer
İçimde kanayan bir yara
İçimde ağlayan bir yanım
İçimde susmayan bir ses
İçimde sevinç
İçimde coşku
İçimdeki haykırış yüreğim

Oktay Avcu

Tanıdığım yaşam

Ağlayasım var
Öpemiyorum ya güzelliğini
Konuşup, gülüşüp, okşayasım saçlarını doyası
Üzülesim geldi
Tutamıyorum ya sevinçlerimi
Ve kızasım var kendime
Unutamıyorum ya insanlığımı

Oktay Avcu

Tanıdıkça

Bir çentik atıyorum alnıma
Her vuruluşumda
Her kovuluşumda
Her aldanışımda
Her aşağılanışımda
Ve her yenilişimde
Her kaçışa bir çentik
Yaşamı öğreniyorum
Tanıdıkça
Kahpeleri
Ve kahpelikleri

Oktay Avcu

Tanım

Aşk
İnsan duygularında zapt olmayan bir uyanış
Bir haykırış
Bir rest
Bir sonsuzluk
Ve bilinmezlik

Oktay Avcu

Tanımadılar

Yani param yoksa
Arabam yoksa
İşim de yoksa
Ben ben değil miyim
Kucaklamayacak mı kimse beni
Açın diyorum
Bu ses benim
Bağıran
Söven
Ve haykıran
Bu konuşan benim tanımadınız mı
Benim susmayın
Tavrım aynı
Özleyişim ve sevişim de
Aynı anne
Kardeşlerim
Bu yalvaran ses benim
Aslında tanıdılar
Sadece tanımadılar

Oktay Avcu

Tanırsan

Beni önce sevmediler
Sonra mı
Anlatayım
Tanıyıp sevdalandırdılar
Uğruma ölenler olmadı
Sende seveceksin ölesiye
Yalvarmanı
Yakarmanı
Ağlamanı istemem
Sana yakışan bu değil
Ama çok seveceksin
Benden de bunu isteyeceksin

Oktay Avcu

Tanıyamadım

Taş mısın
Parçalanmıyorsun
Kaya mısın
Kırılmıyorsun
Bu bilinç
Bu sevgi
Bu bağlılık
Bu özveri
Söylesene kimsin
Söylesene nesin

Oktay Avcu

Tanrı acımaz kuralcıdır

sana söylemeden ölürsem beni bağışla
bırakıp gittimse istemeden
kızma
tanrıya karşı gelecek değildim
bu benim soysuzluğum değilki
tanrı korkmaz biliyorsun
silahlarda patlatsan
tanrı acımaz kuralcıdır
kaderimi ben yazmadımki
yalvarsanda dinlemezki
cehennemde yanmak
acıtmıyor canımı
korkutmuyor beni
cennetinide istemiyorsam tanrının
bu dünyada sen yeter diyorsam
elimin tersiyle itersem tanrıyı
saygısızlık olur
düşerse üzülürüm yokluğuna
onun için gitmeliiyim
istemeye istemeye terketmeliyim

Oktay Avcu

Tanrı bile ayırmadı

Asın beni tel örgülere
Mayın tarlalarında patlatın
Yasakladığınız sınırsız dünyanın
Sınırlarında ölmek
Yok olmak istiyor insanlığım
Gömün beni pasaportsuz vizesiz ülkelere
Sınırların ötesini istiyor insanlığım
Tanrı bile ayırmadı toprağı taştan
Paylaştığınız ulusları birleştirip
Bütün yapın dünyayı
Dilleri ve dinleriyle

Oktay Avcu

Tanrı böyle de seviyor beni

Ben bir Akdeniz dağ keçisiyim
Bir ucum Toroslar'da
Bir ayağım Ilgaz'da
Olur, olmaz soğuklara aldırmam zemheriye de
En sarp köşesinden dağların
Yıldızları sayarım gün batımı
Kurtlar benim düşmanımsa
Anlarım
İnsanların dost olmayışınaysa yanarım
Ben de ormanların düşmanıyım çünkü
Tanrı bu yüzden hiç sevmiyor beni
Ben bir çöl devesiyim
Sıcağa da aldırmam
Susuzluğa da
Başım kerbela 'da
Kuyruğum tih'te
Ne eşarp taktım
Ne çarşafa büründüm
Böyle Mekke'ye gittim
Doğduğum gibi çırılçıplak
Tanrı böyle de seviyor beni
Ellerimi kendine doğru tutarak

Oktay Avcu

Tanrı canlarını almıştı

Koynuna almıştı tan vaktinde yıldızları
Saklıyordu her birini bir yerde
Ellerini ceplerinden çıkardı
Yıldızlar vardı avuçlarında
Uzanıverdi sessizce cadde boyunda
Avuçlarının aydınlığı
O zaman yollarda
Koskocaman kamyonlar
Küçücük otomobiller bile yoktu
Şehir ölüydü
Hiç insan yaşamıyordu
Ya hep birlikte zehir içmişler
Ya da tanrı canlarını almıştı
Mutlaka bir şeyler olmuştu
Bu sessizliğin arkasında
Yoksa ne diye görünmüyorlar
Ne diye konuşmuyorlardı
Yas mı tutuyorlardı
Bu kadar uyumak fazlaydı
Belliydi belliydi bir şeyler olduğu
Bir ihtilaldı bu belki de
Sessizce gerçekleşen

Oktay Avcu

Tanrı kim

Tanrı bir düş ürünüdür
Hayallerin kanıtıdır
İnancın olmadığı yerde yoktur
Öyleyse tanrı inançtır
İnandığımız her şeydir
Değer verilendir
Sevilendir
Aşktır
Nerdedir diyorsan
İnancın olduğu yerdedir
Hep güneş aynı yerden doğuyor
Ve batıyorsa
Tanrı işi olsaydığı belli
Bir defa olsun şaşırır mısın
Yanılır mısın
Unutur musun
Balığı karada
İnsanı suda yaşatamazsan bir defalık
Bulutlar hep yağmur taşıyor
Ve iki defa üst üste gündüz olmuyorsa
Bu yaratılışın doğa olduğunun kanıtıdır
Tanrısızlığın kanıtıdır
Tanrısızlığın kanıtıdır
Be ne söylüyorsam doğru demiyorum
Bilmediğim her şey doğru olmalı diyemiyorum
Çünkü bilmiyorum
Doğrular kanıt ister
Delil ister
Tekrar ister
Bir defasında güneş olur
Bir defasında ateş
Bir defasında taş
Bir defasında hayvan
Bir defasında annem
Ama her defasında olmazsa olmasın
Tanrı bir hayal ürünüdür
Hayallerin kanıtıdır
İnancın olmadığı yerde yoktur
Öyleyse tanrı inançtır
İnandığımız her şeydir
Değer verilendir
Sevilendir
Aşktır
Nerdedir diyorsan
İnancın olduğu yerdedir
Hep güneş aynı yerden doğuyor
Ve batıyorsa
Tanrı işi olsaydığı belli
Bir defa olsun şaşırır mısın
Yanılır mısın
Unutur musun
Balığı karada

İnsanı suda yaşatamazsan bir defalık
Bulutlar hep yağmur taşıyor
Ve iki defa üst üste gündüz olmuyorsa
Bu yaratılışın doğa olduğunun kanıtıdır
Tanrısızlığın kanıtıdır
Ben ne söylüyorsam doğru demiyorum
Bilmediğim her şey doğru olmalı diyemiyorum
Çünkü bilmiyorum
Doğrular kanıt ister
Delil ister
Tekrar ister

Oktay Avcu

Tanrı ne istiyor benden

Bir canım var
Veriyorum almıyor
Sevdiklerimi üzüyor
Güzel olan ne varsa katlediyor
Dayanamıyorum
Bu katliamlara

Oktay Avcu

Tanrı zalimleri sever

Ben hiç zulmetmedim
Zalim olamadım
Ondan hiç şımartmadı beni
Ve benden yana hiç taraf olmadı
Ne elimi tuttu
Ne başımı okşadı
Şimşeklerini çakardı tanrı kalbimin ortasına
Afetlerini salardı üstüme
Belalarını saldırtırdı
Kime saklardı güzellikleri
Bilemedim
Mutluluğu
huzuru
sevinci
kime saklardı
hadi gözyaşını anladım benim
vay tanrım bu şeker çocuğu
yaramaz haylaz yaptın
renginimi beğenmedin
kilosunumu
boyunumu
isminimi
masum bakışlarınımı
az sorguladı seni
tanımak istedi
kötü bir şey değildi masumca
yinede tanrı istiyor diye zalim olacak değilim
insan kalabilmek benim özelliğim
ben böyle daha mutluyum
ve tanrı zalimleri sever
severse sevsin
insanlık galip geldiğinde
işin sonuna bak sen

Oktay Avcu

Tanrıda abartıyor

Sokaklar yüzümü tanımıyorsa
Annemde artık sevmiyorsa beni
Güneş yakmıyorsa ağustosta tenimi
Tanrıda abartıyor beni demektir
Şımaracak değilim
İnsan olmayışım utandırıyor beni
En sevdiğim balık avlama oyununu oynayamam artık
Oltama solucanlar bile takılmaz
Vazgeçtim balıktan
Kim yakacak sigaramı
Ateş bile vermezler zehirlenmeme
Kadehleri tokuşturduğum ayyaşlar
Şaraplarını paylaşmazlar
Bedava içkiyi sevmiyorum
Beleşçilere karşıyım
Bende ısmarlasam olur her defasında
İçimde bir şeyler değişiyor
Parçalıyorum kendimi
Galiba bu kötülük fırtınası dinecek

Oktay Avcu

Tanrıda böyle birşeymi

Güneşi ver avucuma
Hapsedeyim
Yakarsa elimi
Sen haklısın
Getiremezsen
Ben mi haklıyım
Tanrıda böyle birşeymi

Oktay Avcu

Tanrılar karışmadılar savaşlara

Ve gün geldi insanlar tanrıyı da yarattı
Sonra da tanrı insanları yarattı
Kulu oldular tapındılar tapınaklarda
Tanıttılar ibadethanelerde
Bebeden dedeye korkutarak
Ve gün geldi savaştılar tanrı uğruna
Tanrılar karışmadılar savaşlara
Baktılar uzaklardan
İnsanlarsa hep öldüler
Ne suçluluk duydular ne de pişmanlık
Hiç diriltmediler ölenleri

Oktay Avcu

Tanrılar neden tanrı oldu

İnsan beyni gelişti
Kafalar karıştı
Savaşlar çoğaldı
Ve tanrılar yenildi
Ve tanrı doğdu tanrısızlığa az kala

Oktay Avcu

Tanrım annem olurmusun

Tanrım annem olur musun?
Beş yaşında kimsesizler yurdundaysam
Ve kimse kucaklamıyorsa beni
Gözyaşlarıma aldırmıyor
Acılarımı paylaşmıyor
Okşamıyorsa saçımı
Tanrım kucaklar mısın beni
Ve gecelerde karanlıklarda
Şimşekler çakarken korktuğumda
Tanrım sabah olur musun?
Ve en çok canım bir şey istediğinde
Çok acıktığımda
Yemeğim olur musun tanrım
Bir dağ başında yalnız kaldığımda
Beni bir köpeğe emzirtip
Şapur şupur yalasa da her yerimi
Bir sevenim olmasına izin verir misin?
Mademki böyleyim
Annesiz
babasız
Kardeşsiz
Ve akrabasız
Soru soramıyorum
Merak edemiyorum
Yanıt alamıyorum
Tanrım ben çocuğum
İzin vermiyorlarsa ağlayamıyorum
Ağladığımda gözyaşımı gizler misin?
Ve bazen gecenin 12 sinde kaldırılıp
Sorgulanıyorsam
Onikiler olmasın tanrım
Gece kontrolleri olmasın
Beni çok mu güçlü yarattın
Taştan
Demirden
Ruhsuz
Duygusuz
Etim
kanım
ve hislerim olmayacak mı?
Tanrım böyle bir çocuğa anne olur musun?
Hiç oyuncağım olmasın
Kollarım bacaklarım olmasın
Tanrım annem olur musun?

Oktay Avcu

Tanrım rahatladığımda kovdum seni

Gecelerde çok büyüktü tanrı
Ölçüsüz
Limitsiz
Gündüzleri küçüldü
Hatta kalması
Çaresizliğim de çoğaldı
Mutluluğum da olmadı
İnsandım
Korktuğumda aradım
Rahatladığımda kovdum

Oktay Avcu

Tanrım şaşırt beni

Bir günde isyan et desen
Şaşırtsan beni tanrım
Her gün şükrediyorsun
Teşekkür ediyorsun
Bir günde yeter de
Dur de
karşı çık
Başlarım lan senin kabullenişlerinden
Özür dileyişlerinden
Kız
bağır
Küs
küfret
Her akşam, her akşam
Neyi alsam seviniyorsun
Mutluluk oynuyorsun
Beterin beteri diyorsun
Doyduğunda,
uyuduğunda
Yürüdüğünde
Başın ağrıdığında
Cezaevine girdiğinde
Dayak yediğinde
Yeter artık
Tanrı asi kullarınıda sever

Oktay Avcu

Tanrım yaşarken ver cezanı

Tanrım
Bize yaşarken doğru yolu göster
 merhamet etme
Harlı ateşlerde yak
Acıma
ama yaşarken ver cezanı
erteleme
öldüğümüzde vermesende olur

Oktay Avcu

Tanrıma sor

Seni seviyorum
Ama yetmiyor
Sevenler de acı çekiyor
Sevmesem de acı çekeceğimi biliyorum
Ne yapmalıyım bilmiyorum

Oktay Avcu

Tanrımmı bu

Vay tanrım vay
Beni de bu hallere getirdin ya
Nefes alırken korkuyorum
Param yoksa konuşamıyorum
Yürürken sermayemi soran yok
Adımlarım korkuyor

Oktay Avcu

Tanrının çocukları ağlıyor

Kör şeytan boyunlarına basmış
Doğdu boğacak
Koparacak ince boğazlarını
Cinli perili
Gul yabinili
Şeytanlı
Melekli
Tanrının masalında
Yine çirkinliğim üstümde bugün
İsyan edeyim de gör
Gücü yetmez mi tanrının
Çaresizliğe
Acının çirkefliğine
Acımasızlığın zalimliğine
Ne diye üzüyor
Niye ağlatıyor ya insanlarını
Kimin bu çocuklar
Bu insanlar
Bu doğa
Kim doğurdu
Kim yarattı
Kim var etti
Tanrının çocukları ağlıyor
Sahipsiz
Çaresiz
Zavallıca
Ne diye kucaklamıyor

Oktay Avcu

Tanrının en gaddar azraili

Sen
Cennette yaşadığımı sanıyorsun
Zebanilerin içindeyim
Her gün vuruluyorum bin yerimden
Bin bıçak,
bin kurşun,
bin hançer
Hep kanatıyorlar bir yerimi
Ama cennetin bu olduğunu düşünüyorum
Başka türlü yaşanılmıyor
Sevincim
Mutluluğum,
huzurum bundan
Hani huriler
Periler
Melaikeler var ya
Onlar en iyi insanlar yaşamın içindeki
Kötülerse
Maskelerini çıkardığımızda
Tanrının en gaddar Azrail ini düşün
Ona benzet
O san

Oktay Avcu

Tanrının izni

Oğluma sözüm var
Tanrı izin verirse sözümde duracağım
Borçlarımı kapatıp
Geceleri eve gideceğim
Çalışmak olmuyor hem gece
Hem gündüz
Oğlumun koynunda uyuyacağım
Tanrı izin verirse sözümde duracağım
Söz verdim yemine gerek yok
Kızıma da sözüm var
Ona da zaman ayıracağım
Yüreğimdeki bitmeyen sevgiyi paylaşacağım
Bu kış olmazsa yaz var
İlkbahar olmazsa sonbahar
Oğluma sözüm var büyümeden yetişmeliyim
Hele şu borçlar bir bitsin
Büyük kızım sana da sözüm vardı
Sözümde duramadım
Tanrı ya beni sevmedi ya seni
Kızacaksın ona kız
Küseceksen ona küs
Sevmeyeceksen onu sevme
İzin vermedi
Kendime zaman ayıramadım
Kendimden vazgeçtim
Onu size harcayacaktım

Oktay Avcu

Tanrının kabulü

Tanrı kötülerin düşmanıysa eğer
Benim dostumdur
Çünkü ben de düşmanım
Kötülere
Kalleşlere
Kaypaklara
Öyleyse tanrı kötüler için var
Korksunlar korkutulsunlar diye
Ondan karşı değilim varlığına
İyiler içinse
Anlamı da yok
Gerekliliği de
Ama iyileri kötülerden korusun
Vicdanım rahat
Vicdanım huzurlu
Vicdanım dupduru
Nasılsa korkacağım yok
Ne öbür dünyada cehennem
Ne öbür dünyada zebani
Ne öbür dünyada sırat
Cennetler benim için
Cennetler bana hazır

Oktay Avcu

Tanrının kuşları ağlıyor

Her şey gibi
Hepsi gibi
Tanrının topraklarına da yazık ettik
Boşa harcadık
Ziyan oldu
Otlu çöplü
Bakmadık da aç kaldık ya
Ölenlere insafsız
Aç kalanlara verdik mi ki fazlalığı
Ceplerimize doldurduk
Kâğıtlarla parça parça
Tanrının bereketini
Bolluğunu birimiz
Kalanını diğerimiz
Tanrının kuşlarına yer kalmadı
Ne kanarya var ötecek
Ne de başka kuşlar var uçacak
Boşluğu da parselledik nişancıyız
Nişancıyız da
Neşesi yok renklerin de
Yazık ettik şu güzelim dünyamıza
Yazık ettik tanrının kuşlarına
Tanrım kurtarsana kuşlarını
Hadi ağlatmasana

Oktay Avcu

Tanrının oteli

Tanrının oteli iğrençti
Gaddardı
Acımasızdı
Zalimdi
Öfkeliydi
Kin doluydu
Korkunçtu
Ürkütücüydü
Sevinecek değilim
Bedava olmasının önemi yok
Hiç yakışmıyordu
Sıradandı
Binlerce yıldız varsa da üstünde
Öylesine bir oteldi
Odasız
Parasız
Lobisiz
Müşterisiz
Siftahsız desem yalanım çıkar
Çaresizdim misafir oldum
Sefildi
Adaletsizdi
Güçlünün güçsüzü yok ettiği
Tanrının otelinde uyumak zor iş
yemyeşil bir park bahçesiydi
sineklerin böceklerin istilasında

Oktay Avcu

Tanrının yaratılışı

Siz tanrının varlığını kanıtlayamıyorsanız
Ki görünen öyle
Doğa kanunlarını tanrı kanunları olarak kabul ediyorsunuz.
Ben yokluğunu ısbat edebilirim.
Ben şu şekeri dağıtıyorum, oysaki tanrı ezilmemesini buyurmuştu
Bu bardağı burdan alıp fırlatıyorum tanrı burda olmasını emretmişti
size bir tokat atıyorum canınızı acıtıyorum,
oysa burda adam gibi, medeni bir hareket yapmalıydım,
buda yazmıyordu formatımızda,
ama nedendir tanrı engel olamıyor çılgınlığımıza
ve olamayacak.
Kötülükler, zulümler, cinayetler işleniyor oysaki tanrı bunları haram kılmıştır, ama dünyada bunlar devam ediyor,
tanrının istediği, emrettiği hiçbirşey olmuyor
hep aksi, hep tersi tutum davranışlar

Oktay Avcu

Tanrısızlık

tanrıların sonu
tanrı
tanrının sonu
tanrısızlıktır
beyinler geliştikçe
tanrılar hep değişmiştir

Oktay Avcu

Tanrıya gerek yok

Herkes güzel
Herkes dürüst
Herkes haksızlığa karşı
Herkes iyi
Herkes Korkusuz
Herkes kendinin olanı alsaydı
o zaman gerek kalmazdı tanrıya
Anlamı da olmazdı
Ve kimse tanrıyı yaratmazdı

Oktay Avcu

Tanrıya küstüm

tanrı yoktur
çünkü tanrıyı beynimde öldürdüm
ondan küskünüm
ondan konuşmuyorum
ondan sevmiyorum tanrıyı

Oktay Avcu

Tanrıya maaşla hizmet

Tanrı ya hizmet edenler
Karşılığını tanrı dan alırlar
Tanrı ya hizmet edip
Karşılığını devletten alanlar
Büyük günah işlerler
Ve tanrı ya her maaş günü borçlanırlar
Ve iyi bir tanrı
Bu borcu cehennem cezasıyla ödetir
Çünkü bunlar para için tanrılarını savunurlar
Tanrılarsa
Karşılıksız hizmet eder

Oktay Avcu

Tanrıyı neden sevmediniz

babam hiç sevmezdi tanrıyı
asık suratlıydı
tanrı çirkin yaratmıştı
sempatikliği yoktu
oysa anlayamadı
seven bir karısı
mutlu bir yuvası
yaşadığı kasabası
ellerini tutabildiği çocukları
ve en siyah gözlerini zeytine benzettiği bir kızı vardı
dünyalar tatlısı bir oğlu
dahası işi vardı
ve her akşam sofrasını süsleyen
sepetine doldurduğu meyveler taşırdı
ayaklarıda vardı
elleride
hatta ellerinde parmakları bile eksiksizdi
saysan
beş birinde
beş diğerinde
daha ne istersin baba
ama yinede babamın gerekçesi vardı
sıradan da olsa
ve hatta
neden sevmediğini bilmeyenler vardı tanrılarını
sorsanız
sebepsiz
gerekçesiz
kanıtsız
aptalca inkarcılar var
onlara asıl kızgınlığım
babam yine iyi
biliyor en azından
sebebi var
hasan oğlanda öyle
doğuştan kötürüm
kör musayada sözüm yok
onlar kendilerince haklı
ve belkide alacaklı tanrılarından

Oktay Avcu

Tanrıyıda yok sayamazsın

Yol gösteren insandır
Birileri bir şey söyler yaparsın
Dinlersin büyüklerini
Kulak verirsin körlere ve sağırlara
Denersin
Yanılırsın
 Başarırsın
Farkına bile varamazsın nerde yürüdüğünün
Tecrübedir
araştırmadır
İmkandır torun
Dedene sor o bilir
Dedeler
babalar kadar yalan söylemez.
Yol gösteren insandır insanlara
Tanrıyı gözardı etmek olmaz
Ama insanıda yok sayamazsın.

Oktay Avcu

Tanrıysa

Tanrı insanı vurdurmaya başlarsa
Bende savaş açarım tanrıya
Hey ataistler
Hey hümanistler
Hey çağı yakalayanlar
Gelişen beyinler
Buyurun savaşıma bekliyorum sizi
Çağın gerisinde kalanları
Uygarlığı aşamayanları
Aydınlatalım
Çağı tanıtalım
Ve körleri
Ve sağırları
Ve özürlüleri
Ve örümcek sarmış beyinleri
Buyurun
Başaralım

Oktay Avcu

Taptazeyiz

Acının çiçekleriyiz
Taze açtık
Taptaze koparıldık dallardan
Ve taptaze acı dolduk
Başkalarından almadık
Hepsi bizim kendi acımız
Asırlardır ondan bundan biriktirdiğimiz

Oktay Avcu

Tarif

Ağlamak
Bazen gözle
Bazen yürekle
Susarak
Ve dinleyerek
Bazen bağırarak hıçkırıkla
Bazen sesle konuşarak
Bazen de hiç ağlamayarak

Oktay Avcu

Tarih unutmadı seni

Yenilmek denmez ona
Yok olmak
Unutulmak da
Şakladılar seni
Üstünü örttüler
Gün doğmadan
Güneşin içinde kayboldun
Şimdi arasalar
İsmin göklerde yazılı
Nüfus kütüğünde soyadın
Resmin duvarlarında sevdiklerinin
Sen devrimin sayfalarına geçtin
Belki gerçek adın değildi
Kod adın
Tarih unutmadı seni
İkinci adınla da olsa hatırladı

Oktay Avcu

Tarihte aldattı sizi

Dalından koparırlar devrimler, devrimciler
Adına soyadına ve kişiliğine bakılmadan
Dalından koparılanlar
Size şiirler yazılmadı
Adınıza ağıtlar yakılmadı
Türkülerde bile yoksanız
Taşlandınız dallarda
Hamdınız
Olgun değildiniz
Döküldünüz birbiri ardına
Sırt çevirdi yaşam size
Olma çağındaydınız
Tarihler sayfalarına almadı devriminizi
Yarım kaldı bitmedi çünkü

Oktay Avcu

Tastamam

Bir gün kurtulursa bir elim
Öbür gün öbür elimi bekleyeceğim
Beklemek var
Beklemeye gücüm yeter
Umut var
Umutlarda gerçekleşir
Ve bir gün iki elim hür
İki elimi sallayarak yürüyeceğim
Ve ayağımın biri içerde biri dışarıda kalmayacak
Önce biri çıkacak arkasından öbürü
İki ayağım özgür yürüyeceğim
Ve düşüncelerim bölünmeyecek

Oktay Avcu

Taşardım dağ bayır

çarşı pazar dolaşırdım
sığmazdım şehirlere
taşardım dağ bayır
şimdi bu ülke küs bana
bir karanlık barışık
birde küçücük odam
asyaydı
avrupaydı
dünyaydı çok bana
şimdi güneşli bir bahçe istiyorum
geceleri ay yıldız olsun
fazlasından vazgeçtim
nerden nereye

Oktay Avcu

Taşlama çocuk duygularımı

Yüreğinin denizinde boğma beni
Boğma beni yüzme bilmiyorsam
Ne olur bağışla
Affet duygularımın en kocamanlığını
Recm etme
Taşlama çocuk duygularımı
Kır çiçeğine benzet beni
Mevsim ilkbaharsa açacağım
Sonbaharsa savrulacağım

Oktay Avcu

Taşmalı sevdalar gönüllerden

Ne demek iki gözüm sevdadan kaçmak
Ne demek sevdadan utanmak
Biz sevdayı biliyorsak övünmeliyiz
Yüreğimizde biriken, coşkun sevdalarla
Çağlayanlar gibi akıtmalıyız
Bağıra çağıra gürül gürül
Sevdamızı büyütmeliyiz erişilmeze
Kimse durmamalı önünde
Ve karşı koymamalı
Yıkmalı bentlerini
Taşmalı sevdalar gönüllerden
Ve herkes duymalı sevdamızı

Oktay Avcu

Tavandaki arayış

Güzelliğinde kalmaz askıda
Adın kalır
Soyadın ve cezan kalır
Sen kalmazsın
Suçun yoktur oda kalmaz
Şana yapılan haksızlıklar
İftiralar ve işkenceler
Anlamayışları kalır
Çirkinsen eğer çirkinliğin kalır
Bir bebeğin beşiğinde sallanışı gibi sallantın kalır
Ve bir mavi arayış kalır tavanda
Yalın ayağında Çingenliğin
Boynunda medeniyetin değil, yağlı ilmeğin izi kalır
Ve dudaklarında dişlerinin ısırığı kalır
Ve dilinde susmanın sızısı
Susamışlığın kalır sevdiklerine
Sen kalırsın, sen kalırsın dostum
Yanıldım sende kalmazsın

Oktay Avcu

Tek bacaklı babalar

Babalar tek bacaklı olur mu baba
Kolsuz bile olur
yaşam bu figüranım
birgün sende başrol olursun

Oktay Avcu

Tek bacaklı şair

İki bacağım vardı başlangıçta
Yeni doğduğumda masumdum
Oldumsa sonradan hırsız
Karıştımsa etliye sütlüye
Şimdi bir bacağım var
Yani tek bacaklı şair derseniz
Bu şehirde herkes tanır
Zaten şiir yazarken
İkinci bacağa da gerek yok
İyi silah kullanman da gerekimiyor
Iskalasan da önemli değil
Şimdi beni yeniden doğursa bu kent
Aynı sakarlığımı isterim
Bir daha vursunlar beni
Ve koparsınlar bacağımı
Aslında tek bacaklı şair olmakta zor
Her ne kadar kolay görünse de

Oktay Avcu

Tek başıma

Olmalıyım
Tek başıma bir şehir
Tek başıma bir ordu
Tek başıma bir ülke
Ormanda aranılan bir ağaç olmalıyım
Ve tek başıma her şey olmalıyım

Oktay Avcu

Tek başına aşk ne eder

İt torunu
Köpek oğlu
Kalleş adam sende
Dangalak mı sandın beni
Sevgim yeter mi
Aşkım
Sevdam
Yüreğimdeki yangın yeter mi
Bir ömür karın doyurmaya
Bir ömür yaşamaya
Yaşam
Ekmek ister
Aşk ister
Aşk karın doyurmaz
Aş ister
Yakacak ister
Giyecek te ister
Ev ister
Otomobil ister
Çocukların olur
Çoğalırsın
Okul
Eğitim ister
Çocuklar şeker, çikolata ister
Bayram gelir harçlık ister
Gönül tek başına
Ne eder

Oktay Avcu

Tek şekerli çayım

Ben hep ihanet ettim yaşama
Bana güneşini ayırma
Bu yaşamı paylaşmaya değmem
Yağmurlar başkasını ıslatsın
Şu gürül gürül yanan soba başkasını ısıtsın
Şu en demli tavşankanı çayı başkaları içsin
Ben bu tadı hak etmiyorum
Ben hiç emek vermedim yaşama
Hiç paylaşmadım bana ait olanları
Hep başkalarından aldım
Hiç vermedim
Söyleyin bu yaşamın neresi güzel
Kimse zamanını harcamasın bana
Annemin sevgisi de gereksiz
Bu dokunduğum yeşillikler kirlendi
Durduğum dünyayı kirletiyorum
Baktığım mavi deniz
Önünüzden geçtiğimde görmeyin beni
Ben bir hiç olmalıyım
Hatta olmamalıyım
Adım varsa da önemli değil
Yaşama hiçbir değer katmadım
Hep yıldızların ışığında gölge oldum
Hiç aydınlatmadım karanlığı

Oktay Avcu

Tekrarı olsa

En sevdiğim türküye benzetirim şakı
Hiç bitmesin isterim
Az daha
Az daha sürsün
İmkânım da olsa
Geriye sardırsın radyomun müziğini

Oktay Avcu

Telefonda

Sen çıkarsan telefona
Bir şiir saklamıştım sana
Ama yanlış numara
Başka biri var şimdi karşıda
Hem de şiir delisi
Dur dersen sevinirim
Dönerim sana
Kulağım sende dinliyorum
Nöbetini tutuyorum
Biliyorum arayacaksın
Ama kaçta
Ama ne zaman
Ama nasıl
Ya annen komşuya gitmemişse
Ya baban evdeyse
Korkuyorum
Yalnız değilsen
Ya nasıl konuşursun
Konuşurken nasıl öpersin
Nasıl sarılırsın
Nasıl tutarsın elimi
Biliyorum
Yasak
Açma ağzını
Sus
Sen söyleyemezsin
Anlıyorum
Anlamasan sever miydin seni

Oktay Avcu

Terk ediş

Elbette ki seni terk etmesem de olur
Hangi kitapta yazıyor seni bırakacağım
Ve tanrı ne zaman söyledi seni istemediğimi
Ben hangi yemeği beklerken karar verdim
Ve hangi şarkıyı söylerken seni kustum
Ama her şeyden sonra bırakacağım seni de
En son işim bu olacak kör olası hayatta

Oktay Avcu

Terörist ve militan oktay avcu oktay avcı mersin malatya hekimhan şair şiir

Mecbur değilsin
Tek şekerli çayım
Kara biberim hiç değilsin
Alırsın başını çıkarsın dağlara
İster terörist olursun
İster miliitan
İster şehit olursun
İster leş
Kahraman yada kalleş
seç birini iki yol var
o senin bileceğin
Birileri öyle der birileri böyle
Hangisi doğrudur bilemem
Ama ideallerin toplumsalsa
Kim ne söylerse söylesin ben kahraman derim
Yasakmı var oduncu derim
bana bakma ben delinin biriyim
derim tamirci çırağı
ama diyeceğim olurki
kimin olursan ol kahraman kal
hangi ırkın olursan önemli değil
yüreğine sağlık
benimde canımı yaktın
bende insanım
attığın her kurşun banada değdi
ama seni anlamayanların hiçmi günahı yoktu
hepmi masumdu
onlar hain değilmiydi
oturup dinlemeyenler seni
anlamayanlar halini
uzlaşmam diyenler
bu cinayetlere ortak değilmiydi
sebebiydi demirci
gerekçesiydi
hatta var oluşuydu
tanrı şahit en büyük sorumlusuydu
suçlusuydu
yinede adımlarını çiynemeden at karıncaları
karıncalarada yazık kapıcı
iyi temizle merdivenlerini apartımanın
herkesle iyi geçin
saygılı ol
herkes sevsin seni
kırma dökme, söylenme
görevden kaçma
herşeyi sen yap
iyi yap
iyi kapıcı desinler senden yana olsunlar
sevenlerin çoğalsın

Oktay Avcu

Teröristte olsa ağlarım

hablemitoğlu nuda vurdular
niçinse yaşatmadılar
tanımadığım birine üzüldüğüm
tanımadan ağladığım yüreğimle
tanımadan tanıyamadığım
her vurulan can üzer beni
teröristte olsa
militanda
sana neden ağladım sanıyorsun

Oktay Avcu

Terside aynı

Beni ben severim en çok
Beni benden çok kim tanır
Kimse tanımaz
Tanımadan da sevemez
Kim beni benden çok sever
Herkes kendini
Kendini en çok sever

Oktay Avcu

Tırnaklarım da kesilmedi

Seni düşünüyordum
Düşünürken hiç kimse çarpmıyordu
İnsanların tıka basa doldurduğu
En dar caddelerinde
En büyük şehirlerin
Ve pazarlar ve çarşılarda
Sanki herkes biliyordu seni düşündüğümü
Yol veriyordu saygıyla
Seni düşünüyorum
Düşünürken attığım kulaçlar okyanuslara taşıyordu beni
Farkına bile varmıyorum yüzme bilmediğimin
Göğsümü gere gere seni düşündüm boğulmaya an kala
Ah şu erkeklik gururum olmaz olsun
Seni düşünüyorum
Sen ki başkalarının koynundaydın belki
Hayallerinden bile kaçıyordun
Yine de düşünürken korkusuzlaşıyor devleşiyordum
Zayıflığımın altında
Hem en dürüstü, hem onurlusu oluyordum yeryüzünün
En çok seveni de
Kimseler yetişemiyordu arkasından
Onun için diyorum hep seni düşüneyim
Tüylerim diken diken
Başım dik, gögsüm ilerde
Notalı adımlarım
Seni düşünüyordum
Düşünürken hiç aklımı yitirmedim
Saçlarımda düşmedi başımdan
Düşünmezlik de etmedim boğulurken
Tırnaklarım da kesilmedi
Karnım da doyma kendiliğinden
Hiç kimse bana birincilik vermedi

Oktay Avcu

Tufanlar saçlarımı bile dağıtmıyordu

Ve yağmur yağıyordu
Kardan beyaz duygularıma
Korumak aklımdan geçmiyordu
Eriyordum
Sen ihanet etmiştin
Sevdana
Ne önemi vardı
Renklerin
Kiloların boyların
Fırtına bekliyordum
Tufanlar saçlarımı bile dağıtmıyordu
Hiçbir nehir yüzdüremedi kendimden kaçışımı
Taşıyamıyordu ağırlığımı dünya
Bir ucuna bassam
Öbür ucu havada kalırdı
Korkaklığımdın sen
anladım
O yüzden teslim oldum sensizliğe
Lağım fareleri kuyruklarını salladı
İzledim karanlık sokak ışıltılarının parıltısında
Oturduğum kaldırımlar en yeni pantolonlarımla temizlendi
Tiksinmedim cardının bakışlarından
Kucağıma da gelse sevecektim
Hele ki senin yaptığından sonra
Boynuma atılsa öpecektim…
Ve hala yağmur yağıyordu
Umutlarımı ıslatıyordu
Düşlerim yarım kaldı
Ah en sevdiğim pantolonumda kirlendi

Oktay Avcu

Tut ki

Gün gelir de ayrılırsak
İstemeden
Sayarım ki tanımadım
Tanışmadık
Aynı kavgayı paylaşmadık
Yemedik
İçmedik
Oturmadık hiç beraber
Hep kavga ettik
Hep kaçtık
Sayarım ki sevmedim seni, nefret ettim
Sayarım ki sevmedim de öldün
Yine de ölme
Ağlarım tutamam gözyaşlarımı
Ölme dayanamam
Gökyüzüne de bakmam
Güneşe de
Yıldızlı gecelere de
Sayarım ki ulaşamadım
Ne geceye
ne sabaha
Ne de sana

Oktay Avcu

Tutamazdım gözyaşlarımı

Çocuktum
Annemde bizi döverdi
Canım yanardı
Ağlardım
Korkardım
tutamazdım gözyaşlarımı
hatalıysamda, suçluysamda
sorgulamazdım kendimi
haketmişmiydim bilemiyorum ölçüsünü
dedimya çocuktum
Vicdanım sızlamazdı
Üzülmezdim
Şimdi size verilen cezadan
Ben daha çok suçlanıyorum.
Vicdanım rahatsız
Şanzımanım dağılmış
Şaftım kırılmış
Akülerim boşalmış
En dağınık toparlanmaz bir araç gibiyim
çocuk psikolojisini bilmeyen
Babalar ve anneler karşımda
Terbiyeyi
Nizamı
disiplini
dayakta
baskıda arayanlar
haksızlığa uğrayan
her çocuk canımı acıtıyor
canı simit çeken çocuğa sokak ortasında terbiyesiz diyen bir anne
soru soran bir çocuğu tokatla susturan bir baba
sokakta çocuk terbiye edilmez hanım
terbiye evde verilir bey
diyesim geliyor
yada bir tokat atasım suratına

Oktay Avcu

Tutamazdım gözyaşlarımı oktay avcılar oktay avcu avcı malatya hekimhan mersin şiir şair

Çocuktum
Annemde bizi döverdi
Canım yanardı
Ağlardım
Korkardım
ödüm bokuma karışırdı
tutamazdım gözyaşlarımı
hatalıysamda, suçluysamda
sorgulamazdım kendimi
haketmişmiydim bilemiyorum ölçüsünü
dedimya çocuktum
suçsuzsamda suçlu sandım kendimi
Vicdanım sızlamazdı
Üzülmezdim
kabullenirdim
bekledikçe korkularım çoğalırdı
konuyu biri dağıtsın bitsin isterdim
Şimdi size verilen cezadan
Ben daha çok suçlanıyorum.
Vicdanım rahatsız
Şanzımanım dağılmış
Şaftım kırılmış
Akülerim boşalmış
En dağınık toparlanmaz bir araç gibiyim
çocuk psikolojisini bilmeyen
Babalar ve anneler karşımda
Terbiyeyi
Nizamı
disiplini
dayakta
baskıda arayanlar
haksızlığa uğrayan
her çocuk canımı acıtıyor
canı simit çeken çocuğa sokak ortasında terbiyesiz diyen bir anne
soru soran bir çocuğu tokatla susturan bir baba
sokakta çocuk terbiye edilmez hanım
terbiye evde verilir bey
diyesim geliyor
yada bir tokat atasım suratına
dinsizlikmi bu imansızlıkmı

neyse ne zoruma gidiyor

Oktay Avcu

Tutmasın

Birisi gelirde
Tutarsa elimden istemeden
Ve özgürlüğümün
Birazını alırsa
Zorlarsa isteklerinde
Yasaklarını yaşatmak isterse
Ne bileyim
Duygularımı,düşüncelerimi,isteklerimi
Sürüklerse yarınlarımı
O zamanda ben kavgacı olurum
Belki öldürürler
Belki sakat kalırım
Belki çocuklarım olmaz
Belki hiç bir şeyi hatırlamam
Belki yanlış tanıtılırım
Küfredenlerde olur arkamdan
Ama sevenlerim
Ama dostlarım
Ama annem
Ben bildiğimi yapacağım
Kavgacı desinler, eşkıya desinler, memleketimden ayırsınlar
Yıldızlara bakmamı engellesinler, asker kardeşime vurdursunlar
Öptüm seni kardeşim, sen vur, başkası vurmasın
Kapılarımda demir, bileklerimde pas, ayaklarımda kilit olsun
Ben yinede özgürlüğü yaşıyorum
Onlarda bildiğini yapsınlar

Oktay Avcu

Tutuklu bir it

Bir sokak köpeğini tasmalarsan
Türüne ve cinsine sövmezlerse
Sana küfrederler
Soysuz,
uyuz bir köpeğin
İpi ellerimde kalır
Uyuz bir it
İstanbul un en özgür caddelerinde tutuklu

Oktay Avcu

Tutuklu halimi beğendim

Görmeyeli çok değişmiş
Burası benim ülkemmi
Hala konuşana yasaklar
susma, susturma cezaları
Hala özgürlükleri hapsedenler
Demokrasi diye kandırılanlar
Ve hala kalemleri alınan şairler
Ben özgürlük
demokrasi derim
karettaları başkaları yazsın
denizin maviliğini herkes biliyor
ressamlarada iş bırakılsın
bilinmeyenleri istiyorum
en iyisi ben hücremde kalayım
tutuklu halimi beğendim
tutuksuz olup özgür olmamak daha kötü
daha zor
daha çekilmez
daha katlanılmaz
dayanamıyorum
yinede kalemimi istiyorum

Oktay Avcu

Tutunma bana

Dünya öyle dar geliyor ki
Düşüncelerim sığmıyor
Taşıyorum
Ben mi deliyim
Düşünmeyenler mi akıllı
Bir anormallik var ama neremde
Saçlarımda mı
Kirpiklerimde mi
Bakışlarımda mı
Yoksa gözlerim mi görmüyor
Konuşamıyor muyum
Beni hiçbir şey mutlu etmiyor
Ben bir şeyler arıyorum
Tutunmayın bana
Düşüreceksiniz
Düşüreceksiniz beni boşluğa

Oktay Avcu

Tuvalet

Tuvalet = kapalı bir alan
Tuvalet = en özgür oda

Oktay Avcu

Tühki tüh akılsızlığıma

ben delinin kendisiyim
yıllarımı kimsesiz geçirdim
seni beklerken
herkesi yitirdim
zamanı bitirdim
tühki tüh görmezliğime
senden başkalarıda vardı
şimdi ben yokum
tühki tüh pişmanlığıma
geri dönüşü olmayacak
ben delinin kendisiyim
sevenlerimi kaçırdım
aklım olsa yaparmıyım
tühki tüh akılsızlığıma

Oktay Avcu

Türk olmak mecburi değil

herkes Türk olmak zorunda değil
bütün meyveler kayısı
ve bütün hayvanlar it olmaz
kediside olmalı aslanıda
armutta olmalı muzda
insanlığımla yarışmak istiyorum

Oktay Avcu

Türk olmak zorundamıyım

herkes Türk olmak zorunda değil
bütün meyveler kayısı
ve bütün hayvanlar it olmaz
kediside olmalı aslanıda
armutta olmalı muzda
insanlığımla yarışmak istiyorum

Oktay Avcu

Türkçe bağıramıyorum türkülerimi

Bağırmak derken
Sevmek
Sevdirmek
Haksızlığa karşı çıkmak
Beğendirmek
Haz etmek
Zorla değil
İsteyerek duyurmak sesimi
Bazen susmak
Bazen hoş görmek
Bazen anlamak başkalarını
Bazen haksız olmak
Bazen yenilmek
Adam Kürtçe bağırıyor
Arapça
İngilizce
Ben türküm neden bağıramıyorum
Kimse duymuyor
Beğenmiyor beni
Sesimi
Güzelliğimi
Hoş görümü
Türkçe bağırmak istiyorum ben Türküm
Kimseyi incitmeden
Kimseye basmadan
Kimseyi yok etmeden herkes varken

Oktay Avcu

Türkçe küfürler

Türkçe küfürler etmişim
Kaba konuşmuşum
Ağzımda dillerim kirlendi
Sizse utanmadınız bile
Tertemiz mi kaldınız öyleyse
Ben çocukken de söverdim
Babam sevinirdi,
bir daha küfret amcana derdi
Küfürle başladım konuşmaya
Ve küfürlerimle güldürdüm en çok
Gülünç buldunuz
Korktuğumda içimden
Gücüm yettiyse yüzüne karşı
Büyüdüm yine devam
Terk edilmişliğim
İhanetim
Aldatılmışlığım
Başarısızlığım
Korkutulmuşluğum
Susturulmuşluğum
İçimde kalan her şey
Saklanmışlığım
Kalleşliğim
Kimliksizliğim
sinmişliğim
En başta sevgisizliğim
Ondan küfürler ediyorum
Ağza alınmayacak ne varsa
Söylenilmeyecek olan
İşte söylüyorum
Türkçe küfürler listemde herkes yerini alsın
Ben bu kadar yazıyorum
Gerisini siz getirin
Ağaçtan düştüm
Acıyan yerime
Kırılan dala
Kırana
Kırdırana
En çok da ülkeyi bu duruma getirene
Yönetene
Yönetemeyene
Yönetilene
soyana ve soydurana memleketimi
Cezaevinde gardiyan
Karakolda polis
Hastanede tabip
Az mı küfür yedi benden
Gülerken küfretmiştim ya hani
Severken etmedim mi
Susarken de
Dişlerimi sıktığım neydi
Kahkahalarımın içindede vardı

Ağıtlarımda olmasın mı
Yeminlerimizde de vardı
yaşamın kendisi küfür değilmi
tanrı annemi aldı
Beni aç bıraktı, sevgisiz
Ve de işsiz
Bu küfür değilse ne
Tanrının bana yaptığı
ve
İnsanların hala ona taptığı
Taşını, toprağını
ağacını, meyvesini
Amerika'sı nı IMF'sini
pazarınıda, cumasınıda, hafta sonunuda
hocasınada, imamınada,
allahınıda, kitabınıda
camisinede, kilisesinede
orucunada, namazınada
Hep küfürlerimdedir
Kim varsa bunlara dahil
Al götür hepsini küfürlerle at
Bana insanı bırak

Oktay Avcu

Türkiye benim yurdum

şiir benim öz dilim
ben şairsem yazarım
ben ressamsam çizerim
türkü benim ana dilim
ben ozansam söylerim
küsersem olmaz
kızarsam olmaz
susarsam olmaz
konuşmazsam olmaz
kaçarsam hiç olmaz
türkiye benim yurdum
savunmalıyım
bırakırsam olmaz

Oktay Avcu

Türkü

Benim sevdiğim gızı
Vay vay vay anam
Eller almış gidiyi
Vay vay vay vay anam
En sevdiğim guzuyu
Para vermişte yiyi
Vay vay vay vay anam
Bu bir değil beş değil
Her şey elden gidiyi
Vay vay vay vay anam
Seviyim el alıyı
Sonra geri geliyi
Vay vay vay avam
Bu gidiş gidiş değil
Bu geliş geliş değil
Vay vay vay anam
Bu seviş seviş değil

Oktay Avcu

Türkü 115

dağların kızı hümeyra
sabah oldu kalk oyuna
seher vakti topla lavinya
ormanın oğlu maluya
gece yanlızlığı sakla
ağaçlarda yeşili yakala
korkusuzluğu

Oktay Avcu

Türküm ihanettir işim

Nasıl bir türküm
Türküm tembelim
Türküm fırsatçıyım
Türküm beleşçiyim
Türküm hırsızım
Türküm yağmacıyım
Türküm tüketiciyim
Türküm üretmem
Memuriyet isterim
Benim olmayanları kırarım
kıskanırım
Bana ait bir çöpü korurken
Başkasının ormanlarını yakarın
Devletimi soyar soydururum
Hep ihanettir işim
Türküm cenneti cehennem yaparım
Ben cennetinde yaşarken
Herkes yansın isterim
Hoşuma gider
Ve hep açım hiç doymam
Böyleyken ben nasıl türküm

Oktay Avcu

Türküz doğruyuz ama? hainiz

Kaybettiğim bir şeylerin yasını tutarken
Kaybedeceklerimi göremiyorum
Bir çocuğun kumar oynatılışı geliyor aklıma
Üç yaşında
Çek oğlum bir piyango bileti diyorsun
Bir sevdiğin numara söyle
bir sayı tut birden kırk dokuza
Bir zar at
Bu bizim kültürümüzse
kaderimiz olmamalı
Türk üz doğruyuz
ama kumarcıyız
Türk üz doğruyuz
ama tembeliz
Türk üz doğruyuz
ama fırsatçıyız
Türk üz doğruyuz
ama bedavacıyız
Türk üz doğruyuz
ama tüketiciyiz
Üretimi sevmiyoruz
Türk ün doğruyuz
ama hainiz
Kolay satıyoruz devletimizi
değerlerimizi
ve kendimizi
Çok ucuza
Türk üz doğruyuz
ama iyi bir yurttaş değiliz
vermeden hep almayı severiz.

Oktay Avcu

Uç deyince uçarım

Ben belki yıldız olurum
Belki de konduğunda iğrendiğin bir sivrisinek
Belki de uç uç böceğine benzerim
Kanatlarım olur
Ellerine konarım
Birden yüze kadar sayarsın
Uç deyince uçarım
Yalnız sevdiğin başkasıysa eğer
Uğur dilenme benden
Bakarsın ateş böceği olurum
Bir söner bir yanarım
Gecede çıplaklığını
Yalnızlığını seyrederim
Görmek istediğim her yerini görürüm aydınlığımda
Görüyorum işte
Hadi yalnızlığımlasın
Hadi bir bana bak
Birde kendine
Görüyorum seni, görüyorum

Oktay Avcu

Uğraşlarım

Biraz gerçekliğe
Biraz seni anlamaya
Biraz kendimi tanımaya
Sevmeye de çalışıyorum dönen dünyayı
Yanan güneşi
Ve akşamın gecesini
Güzelliklerini de görmeye uğraşıyorum yaşamın
Yanı sıra yaşamaya da çalışıyorum

Oktay Avcu

Ulan bir defada doğru söyleyin

Hangi taşı kaldırsam altından sen çıktın

Bir ilkbahar güneşiydin

Saçlarımda bir sonbahar yorgunluğu

Hangi ağaca baksam senin güzelliğin kirletiyordu beni

Gece dökülüyordu üzerime

Bakışlarımda bir güz eriğiydin

Güneşin gölgesi yakıyordu tenimi

Komşular ağaçları taşlıyordu

Bayram telaşında kapılar çalınıyordu

Hırsızlar üst üste patlatıyorlardı silahları üzerime

On defa öldürüyorlardı

Ne gereği vardı bir defa yeterdi hâlbuki

Bana sormadan kaldırıyorlardı cenazemi

Kaldıran hocayı hiç sevmedim

Arkamdan aldatıyorlardı tanrılarını

Herkes için aynı sözlerdi sarf edilen

Nasıl bilirdiniz merhumu

İyi

Ulan bir defa da gerçeği söyleyin

Biri iğrenç olduğumu söylesin

Hiç sevilmediğimi

Hiç insan olmadığımı

Yaptığım kötülükleri haykırsın

Biri bir daha vursun beni

Kefenimin beyazlığı kirlensin

Tertemiz kalmasın çirkinliğim

Karşı köyde yaşlı bir kadın

Asırlık ceviz ağaçlarının son kalan tanelerini çırpıyor

Kızgınlığı, kıskançlığı kargaya değildi

Bana inat

Güzelleştiriyor en tembel yaşamı

Sırf ağızlar tatlansın

Bebeler sevinsin

Oyunlarını süslesindi

Sevinci yakalamaktı amaç

Kimsenin tadamayacağı fiyatlarla pazarlarda görücüye çıksın değildi

Bir Samanyolu akşamında

Misafire sunulan ikramdı özlenen

Yeri dolmayan

Oktay Avcu

Ulaşılmayanlar

Toprağın üstende at
Atın üstünde bendim
Benim üstümde gökyüzü vardı
Hep yıldızlara koşardım
Ama hiç yetişemedim

Oktay Avcu

Umudu sensin çiçeğin

Bir çiçeğe benzet beni
Giderken sana bıraktığım
Bana İyi bak
Döndüğümde solmasın
Kurumasın
Paşam
Olur ya
Sevgiye susar
Konuşmazsan kurur
Umudu güneş
Umudu sevgin
Umudu sen bu çiçeğin
Bir düşün ne olur sensiz

Oktay Avcu

Umut doluyoruz

Şu kuşun
Ayağının altındaki dal
Bir kırılsa
Pattanadak öpmez yeri
Kanatları var
Uçar
Onu bulutlar da taşır
Ve boşlukta asılır
Boynundan asılır
Boynundan değil
Şevdalarından
Özlemlerinden
En azından rüzgâr uçurur
Biz öyle değiliz işte
Ayağımız kayıyor
Hemen düşüyoruz
Bir yerlerimiz kırılıyor
Canımız yanıyor
Birikmiş acılarımızla ağlıyoruz
Bazen yanlışımız oluyor
O zaman
Bilmediğimiz acıları yaşıyoruz
Yaşadıkça kinleniyoruz
Nefretimizle
Gücümüz de artıyor
Bir umut kaplıyor dört yanımızı
Doluyoruz
Birden kanatlarımız açılıyor
Ah uçamıyoruz
Birileri
Bir yerlerimizden
Bizi bir yerlere bağlamış
Ondan hep olduğumuz yerdeyiz

Oktay Avcu

Umut oluruz

Baharda biziz
Güneşte
Yıldız da biziz
Bulutta
Şimşek olur çakarız göklerden tepetakla
Yağmur olur yağarız baş aşağı
Ve derelerden akarız coşkun ve gürül gürül
Tohum olur filizleniriz
Boy atarız göğe
Topraktan havaya fışkırırız
Umut oluruz sararız yaralarını çaresizin
Ve hiçbir zaman yılgı olmayız
Zaferde biziz gelecekte

Oktay Avcu

Umut taşıyorum

Bu odaları omuzluyorum
Sırtımda kocaman karanlık
Ellerimde ağıt
Pankartlar taşıyorum dünyaya
Mutluluk savaşı
Gelincikli papatyayı kuşları satıyorum
Ve bir gelecek korkutuyor beni
Her gün yeni bir umut
Yeni bir kapı açılıyor
Yeni bir pencere
Karanlığıma
Ve müebbetliğim yine bitmiyor
Yine asılıyorlar
Yine şu tel örgülerin öbür yakasındayım
Mayınlı tarlalar
Tanklı, panzerli, mermili Mehmetçikler var karşımda
Adıma sövüyorlar
Adımı öldürüyorlar
Ben yaşarken
Adımı gömüyorlar
Yine kollarımda kelepçenin yarası
Ve tam kaçarken özgürlüğe
Bir kurşun değiyor
Arkasında başkaları
Sımsıcağım üşümüyorum
Hiçbir yerim acımıyor
Hepinizi öpüyorum ölmeden

Oktay Avcu

Umut ver

Ben böyle değildim
Ben bu değildim
Korktum
Ayda bir güne de razıyım
Sene de bir saate de
Bir ömür beklesem
Yeter ki
Umut ver
Belki de

Oktay Avcu

Umut yarında

Bekliyorum
Bugün de açmadı karanfiller
Dün de beklemiştim
Bekleyeceğim
Umut yarında
Karanlık günler yaşıyorum
Aydınlıklar senelerce önümde
Çaresi yok açacak

Oktay Avcu

Umutlarım neredeler

Umutlarım,umutlarım neredeler
Unutup unutup gittiler
Neredeler benim umutlarım
Ben şimdi çaresiz kaldım
Çarelerim neredeler
Umutlarım
Karanlıklardan gün aydınlığına çıkaran beni
Sevdadan sevdaya atan
Köleyken özgür yapan
Umutlarım neredeler
Demir kapıları çürüten
Ve eriten çelikleri
Duvarları delen
Bir avuçken bir dünya görünen
Umutlarım neredeler

Oktay Avcu

Umutlarımız gibi

Yaşamak bir kolaylaşsa da yaşasak
Yüzümüze güneş doğsa
Aydınlansak
İnsanlığa bir adım geriden değil
Bir adım ilerden yaklaşsak
Bizde sevsek
Karışanımız olmasa
Kaçmasak
Kovalamasalar da
Gülümsemek yetmez
Ağzımıza sığmasa mutluluğumuz
İçimizden geldiği gibi
Umutlarımız gibi olsak

Oktay Avcu

Unutma bu günler bitecek

Biraz akıllı ol
Ve yarınları da düşün
Hep sen soyarsan ülkeyi
Çocuklarında olacak
Unutma bugünler hep bitecek
Ve yarın en sevdiğin çocuklara kalacak
Onlar aç
Onlar çaresiz
Biraz sessiz ol
Gökyüzünü uyandırma
Sabah olur
Uykusuz kalır kuşlar
Biraz sakin konuş
Bağırırsan korkar güneş
Gece olur
Korkar çocuklar karanlıktan
Oyunlar çocuksuz kalır
Hep düşün birini
Sade sen değilsin dünyanın sahibi

Oktay Avcu

Unuttum

Hatırladım da
Bu hafta hiç gülmedim
Sanırım sekiz gün
Unuttum
Kimse espri yapmadı
Kimse gıdıklamadı
Yoksa mutsuzluğumdan değil
Yasta da değilim
Unuttum
Hiç aklıma gelmedi gülmek

Oktay Avcu

Unuttum mu sandın

Sevmiyorum ya
Üzülme
Aldırma
Düşüncesizliğime
Sevmesini bilmiyorum da ondan
Biliyorsam sevmez miyim
Sanma ki unuttum

Oktay Avcu

Usancımdan utanıyorum

Utanıyorum
Ama senden değil sevgilim
Senden değil annem
Senden değil kardeşim
Senden değil dostum
İnsanlığımdan
Yaşayışımdan
Utanıyorum işte
Usul usul değil
Son hızla utanıyorum kendimden
Yıldızlardan değil
Gökyüzünün mavi olmayışından değil
Yılgınlığımdan
Çaresizliğimden
Ve güçsüzlüğümden
Ve kendimi zindana atışımdan
Usancımdan utanıyorum
Alın terimden utanmıyorum
Köylülüğümden, işçiliğimden değil
Şu taşı ben kırıyorum
Şu ekini ben biçiyorum
Şu ağacı ben yetiştiriyorum
Ve ben şu derede balık tutuyorum
Yine de utanıyorum şu tel örgülere bakıp
Göklere istediğim gibi bakmayıp
Utanıyorum böyle olmaktan

Oktay Avcu

Usançlarımız

Usandım artık
Her gece tanımadığım birilerinin gelip
Bilmediğim yerlere götürmesinden beni
Her gece korkmaktan
Bir şeyleri beklemekten korkarak
Üşümekten duvarların ve demirlerin soğukluğunda
Üstümüze yüz kapının birden kapanmasından usandım
Ne zaman saate baksam işkenceyi ve korkuyu görüyorum
Hep aynı şeyleri görmekten usandım
Ve her geçen gün sevdiklerimi biraz daha üzüp
Biraz daha beklemekten de
Amacım ağlatmak değil anneleri
Onların ağlatılmasından usandım
Uykumun içinden alıp bilmediğim saatlerinde günün
Korkunun içine atışlarından
Ve henüz yirmi yaşına bile değmemiş kardeşimi
Her gün korkutuşlarından
Ve en çok insan olmayışlarından
Usandım usandım artık
Annemin dilinden duymak isterim yine de
Ve gözyaşlarında öğrenmek isterim usancı
Az kalır benim ki biliyorum
Kalmaz

Oktay Avcu

Usandırma beni

Hadi kız
Ağzını aç dişlerinde öfkeni göster
Sana çirkin diyorum
Kötü diyorum
Kalleş ve kaba diyorum
Bak resmini ne kötü yapıyorum
Seni nineme benzetiyorum
Suratını ne renk yapıyorum
Sevmediğim de söylüyorum
Hadi kız, kızsana
Yoksa ben kızacağım
Usandırma usandırma beni
Alacağım elime bir kırılmaz
Kıracağım sevdiklerini
Kıracağım kıracağım güzellikleri
Kibrit çakıp
En beğendiğin
En yakışan
Elbiselerini yakacağım

Oktay Avcu

Ustam benim

Yine de zamana gücüm yeter
Beklerim
Sana yetmez
Başkalarına yetmez
Beklemeye dersen
Hay hay başım gözüm üstüne
Canım benim ustam
Sen öğrettin
Sabretmek
En güzel sabretmeyi öğrettin
Bir günde patlarım, onu hiç
Onu hiç öğretmedin
Ustam hep kendine sakladın
Bu kadar mı egoisttin
Bu kadar mı kaderci

Oktay Avcu

Utanacak mısın işçiliğimden

Seveceksen beni tanımalısın
Nasırlarımdan tiksinmesin tenin
Ben işçiyim
Günün on iki saati alış uzaklığıma
Terim de olur kokum da
Yorgunluğumda unuturum seni
Güzelliğini görmez gözüm
Kahvem yok
Kumarım yok
İçkim düğünde bayramda
Bir sigaram var daimi
Onu da hoşgörün
Kadı kızında da olur o kadarı
Bezen grevlerde duyulur adım
Bazen toplantılarda tutuklanırım
Unutma haklıyım davamda
Yine de parmak izimi alırlar
Adımı soyadımı
Adın çıkmaya görsün
Her canları istediğinde ararlar
Alırlar götürürler
Bazen de getirmezler
Yine de özgürlüğüne karışmam
Ama her aklın estiğinde bana gülersen
Yürütmez canım bu gemi yürütemeyiz

Oktay Avcu

Utandır babaları

büyüde baban sana
neler alamayacak
neler veremeyecek
büyüde döv
büyüde söv
büyüde karşı çık babana
büyüde gör
baban sana neler yapamayacak
sen şimdi birşey zannet babanı
sen neler alama oğluna
baba olmak kolay değil
güneşi isterse
hadi ver
avuçla denizi der
baba olda sustur
takma bacağını kaybeden oğlunu
ve bir akşam vurulduğunda
patlayan damarlarını sakla
ağlamasını engelle
üzülmesini yasakla

Oktay Avcu

Utandır babaları selim

büyüde baban sana
neler alamayacak
neler veremeyecek
büyüde döv
büyüde söv
büyüde karşı çık babana
büyüde gör
baban sana neler yapamayacak
sen şimdi birşey zannet babanı
sen neler alama oğluna
baba olmak kolay değil
güneşi isterse
hadi ver
avuçla denizi der
baba olda sustur
takma bacağını kaybeden oğlunu
bacaksızda olmaz kolsuzda selim
ve bir akşam vurulduğunda
patlayan damarlarını sakla
ağlamasını engelle
üzülmesini yasakla
utandır babaları selim

Oktay Avcu

Utanırım diyemem

Utanırım diyemem
Ben küçücük kız çocuğuydum
Suçum bedenimin farklı olmasıydı
Halaylarımı aldılar
Oyunlarımı aldılar
Nelerimi çaldılar
Nelerimi istediler
Utanırım söyleyemem
Utanırım diyemem
Ben annemin gözbebeğiyim
Ben babamın biriciğiydim
Büyüklerimin en sevdiğiydim
Hamburger dediler
Pizza dediler
kola içirdiler
Çizburger yedirdiler
Döner dediler
Et verdiler
harçlık sundular
Açlığımı giderdiler
Bedenimi istediler
Bedenimi ellediler
Gezdirdiler
yedirdiler
Her yerimi övdüler
Neymişim haberim yokmuş
Başım döndü
Çevirdiler
Ben bir küçük kız çocuğuydum
Utanırım diyemem
Demem yasak
Desem anam utanır
Babam utanır benden
Ben utanırım kendimden
Şimdi ne yapacağımı bilemem
Sussamda olmaz
Konuşmalıyım
Başka küçük kız çocukları yanmasın
Yakılmasın
Yok olmasın
utanmasın kendinden

Oktay Avcu

Utanma sor

Senle
Hiç bol güneşli havalarda dolaşmadık
Şimdi sensiz piknik planlamak ne zor bilir misin?
Annesizlerde anlar beni
Kardeşi olmayanlarda
Babasızlık ne zor bilir misin?
Ben çocuğumu istiyorum
En zoru bu
Benim kadar özleyebilir misin?
Utanma sor
Gözyaşımı dinler misin?
anomometreni takıp

Oktay Avcu

Uyandır bu şehri

Sen uyuyanları uyandır
Uyandır bu kasabayı geri kalmışlıktan
Kaldır bu ülkeyi ayağa
Silkinsin
Toplansın kendini
Uyandır batan geminin yolcularını
Boğulmasınlar
Uyandır ey gecenin korkusuz şairi
Baksınlar görsünler
Korkularının boşa olduğunu
Anlat güçlerini anlasınlar
Tanıt kendilerine kendilerini
Tanısınlar
Önce ranzandan uzan
Yanı başından arkadaşın yavuzu kaldır
Onu bırak o zaten kalkmış
Sen uyuyanları uyandır

Oktay Avcu

Uyandır ki inanayım

Uyandır beni bu kabustan
Acıma uykumun kaçacağına
Acıma karıcığım uykuma
Böl milyona
Uyandır ki inanayım uykuda olduğuma
Kurtar bu kabusun korkunçluğundan
Yaşam böyle acımasız olmaz
Uyandır ki inanayım

Oktay Avcu

Uygarlığa sevdalıyım

Eller ki her gün değiştirirler
Nakış nakış işlenmiş sevgileri
Aynı olsun benim ki
Değişmesin
Eskisin paslansın
Turistlerin antikaya düşkünlüğü gibi düşkünüm
Asırlarda geçse
Dünyada değişse ayrı kalsın
Yine de bağnazca yaklaşmayın yanıma
Diyeceğim o değil
Ben çağdaşlıktan yanayım
Uygarlığa sevdalıyım
Ve inancım var sevginin yüceliğine

Oktay Avcu

Uyku ölümün en sevileni

Mahkumlar uyurken özgür
Çalışanlar uyurken izinli
Acılar uyurken saklı
Korkular uyurken kayıp
Uyku ölümün en sevileni
Adaletin en doğru terazisi
Fakirler uyurken zengin
Zalimler uyurken zulmetmeyen

Oktay Avcu

Uykularından

Gökler yine sigarasını yakmış
Yiyen içiyor
Ayı
Yıldızları
Ve dumanını
Üstümüze savuruyor
Öyle vurdum duymaz
Öyle kadersiz ki
Bir ayağı denizlerde
Öbür eli göklerde
Ve görmeyen gözleriyle
Kör bakıyor
Uykusundan dünyaya

Oktay Avcu

Uyutmak insanları yıllarca

Uyutmak diyeyim
Siz anlayın
Avutmak ninnilerle öğrencileri
Üniversitelerde liselerde
Aldatmak tarlalarda ekin biçen anaları
Ve fabrikalarda direnci
Kandırmak on üçünde bebeleri camilerde
Tatlı tatlı okşayarak sömürmek işçileri
Soymak sıfıra çıkarmak
Yeminlerle sövgülerle ağıtlarla uyutmak insanları
Televizyonlarda radyolarda uyutmak seyirciyi
Birden yüze

Oktay Avcu

Uyuyun

Günaydın Türkiye
Günaydın ülkem
Daha henüz aydınlanmadı
Saate bakıp aldanmayın
Hele bir güneş doğsun
Hele bir insanlar aydınlansın
O zaman günaydın da yapılır
Saate de bakılır
Şimdi aldanılır.
İyi geceler Türkiye
Şimdi iyi geceler ülkem
Daima 24 saat
Üç yüz altmış beş gün
İyi uykular insanlar

Oktay Avcu

Uzaklığından

Sen böyle aşık oldukça
Ellerim kan
Yüreğim kan
Gözlerim kan olacak
Sen böyle insan kaldıkça
Ellerim ateş
Gözlerim ateş
Yüreğim ateş yanacak
Sen sevmeyi bildikçe
Gözlerim kin
Ellerim kin
Yüreğim kin dolacak

Oktay Avcu

Uzansam uzanamam

Yıldız kadar yakındım sana
Uzansam tutamazdım
Uzansam dokunamazdım
Uzansam yakalayamazdım
Ama baktığımda görürdüm
Gecelerdi süslerdi hayalin
Soluğumda nefesimdin
Yine de uzaktın varlığıma
Bir ışık yılı mesafeydi abartısız

Oktay Avcu

Üçüncü adım

Odaları paylaştık
Bir kişilik düştü herkese
İki adım geri
İki adım ileri
İşte hepsi
Üçüncü adımı attıysan
Atamazsın
Üçüncü adım önemli
Dünya da sana düşen mirasın
Ve işte tanrıdan kalan kaderin
Kapıda yemek aralığı
Ne gerek var aydınlığa
Hücredesin
Adın önemli değil
Sen hiç değilsin
Şey yani hiçsin
Oturuyorsun oturamıyorsun
Kalkıyorsun
Başın karanlığa değiyor
Uzanıyorsun yatamıyorsun
Yatağını nem çürütmüş
Senin çürüyeceğin yok
Ama daha yedi yıl buradasın
Tuvaletin de yok banyon da
Kirleniyorsun
Ellerini vuramıyorsun ellerine
Şakağına dokunamıyorsun simsiyah karanlık
Nerene el atsan aynı
Uyuyorsun uyuyorsun uykuda kalmak istiyorsun
Bu oyunu sevmiyorsun
Gardiyan küfrünü fırlatıyor kompleksiyle
Ve bir ilkokul bitirmişliğiyle
Alıyorsun alıyorsun almıyorsun

Oktay Avcu

Ülkem benim

Her sabah güneşle doğduğum
Ve aydınlığını gecenin söndürdüğü
En sevdiğim insanların yaşadığı
Ama sevilmediğim
Ama kovulduğum
Uğruna ölümler yaşadığım
Ülkem benim
Beni dinle
Beni sevmeyenler
Seni sevenleri katleder
Seni de
Güzelliğini tanımaz
Çirkinleştirir
Yaşanmaz hale getirir seni
Sen ki yine en sevdiğim
Taşım
Toprağım
Ağacım
Çoğaltırsak ormanımsın
Yeşilim mavim
Yine as beni
Kopar ayağımın altından toprağı
Feda olsun
Ama öldürsem de
Senin için olduğunu bil
Bil ki rahat öleyim

Oktay Avcu

Ülkem temiz kalsın dedimse

Yaprağımdan düştüm
dalımdan değil
kanadı kırılmış serçe misali
ağacımdan düştüm
düşümden değil
hak etmeden kovuldumsa yüreğinizden
sürüldümse ülkemden
toprağıma küstüm taşıma değil
kızgınım ankaraya
kızgınım meclise
kızgınım beni anlamayan sevgilime
kızgınım beni tanımadan yargılayanlara

Oktay Avcu

Ülkemide sattım

Hep iyi bir insan olmayı denedim
Ama istemedim
Üşüdüğümde nöbeti bıraktım
Aç kaldığımda çaldım
Korktuğumda yalan söyledim
Ülkemi de sattım
Kendimi de

Oktay Avcu

Ülkemin adresi

Prizi fişe tak
Radyonu aç
İki şarkı çalsın
İşte evimin adresi
Ya da yemeği bastır tencereye
Ocağın altını yak
Piştiğinde bizim şehir
Bardağındaki çayı yudumla
Bittiğinde deniz
Arkasından
Oğlumun hastalığı bitsin
Şarabı aç iki fırt çek
Fondip yaptığında köydeyim
Biraz Feride'ye bağır
İki soru sor çözümsüz
Gücünün yettiğini döv
Aman fırsatları kaçırma
Kendinden başkasını sevme
Kimse görmediyse götür
Sakın bir şey üretme
Senin olmayanları kırsan da bir şey olmaz
Hak etmesen de al
İşte ülkemin adresi
Boşuna atlasa bakmama gerek yok

Oktay Avcu

Ülkemin kaderi

Sizler neyi fethettiniz
Ne getirdiniz ülkeme
Açlığı mı, işsizliği mi
Yılgıyı mı, hırsızlığı mı
Çiçek mi taşıdınız toprağa
Yıldız mı göklerden yeryüzüne
Peki ne götürüyorsunuz
Evvela ülkemi katlettiniz
Soydunuz, soydurdunuz
Sattınız ve satıldınız
Hangi çağı yakaladınız
Hangi çağı tuttunuz
Çağın bir asır arkasındayız
Çağı kopardınız ülkemden
Birer fahişeden farsızdınız
Dün de, bugün de aynı
Onlar ruhsatlı ve damgalı
Sizse damgasız orospularsınız
Genelevlerde temiz kişiliğinizden
Soydunuz çırılçıplak yaptınız ülkemi
Ve insanlarımı
Kültürümü, ahlakımı aldınız
Kişiliğimi aldınız
Beni insanlıktan çıkardınız
Ne verdiniz orospular on yılda
Hangi yüzle karşımdasınız
Bu mu lan politika
Politikaya da pisliğinizi sürdünüz
Kirlettiniz
Ülkemi kirlettiğiniz gibi
Nasıl arındırılır şimdi bu milyonlar, nasıl dezenfekte edilir
Kaç asır lazım la, neler bekliyorduk yarınlardan
Nelere taşıdınız, yarınlarımızı bizlerden habersiz

Oktay Avcu

Ülkemin kurtuluşu yurttaşlık

Ülkesini seven
İyi bir yurttaş
Yaptığı her kuruşluk alışverişte fişini alan
Önce ülkem
Önce geleceğim
Önce devletim
Sonra bugün
Ve sonra ben diyen
bilinçli bir yurttaş
Başarılı bir polisten
Bir validen
Bir bürokrattan
Daha faydalıdır

Oktay Avcu

Ülkesiz olmaz

Unutmadan
Sözünü alayım
Sürmeyeceksin beni dağlara
Adını duymadığım ülkelere
Yalınayakta gezerim ayaksızda
Kolsuzda yaşarım bileksiz de
Memleketsiz olmaz
Bu ülke benimse ülkesiz olmaz
Şimdi otur da memleketimin türküsünü dinle
Bir Hekimhanlı havası çalayım sana
Ağlamak yok
Söylenmek yok
Üzülmekte yok

Oktay Avcu

Üstü kapalı şiir

Yaşamaya geliyoruz dürüstçe
Ve sonra dürüstlük bir yanına
yaşamaya başlıyor

Oktay Avcu

Üstünüze atıyorum

Sana bir söz vermiştim
Sana derken kendime
İşte sözüm
İşte tuttum
Ve işte kopardım sözümü
Geriye dönüş yok bize
İşte ayrılıyorum
Silahımı ve mermimi şakağıma saplayıp
Sorunlarımı atıyorum
Atıyorum üstünüze yaşamı

Oktay Avcu

Üşüdüğümde odun olurdu tanrı

Tanrı ne çok severdi bizi
Biz onu hiç sevmesekte
İlkbaharda güneşini açardı
Sobalarımızda odun olurdu kışın
Yanardı ısınalım diye
Ve seni ne çok sevdiğimi bildiğinden
Seni de bana gönderirdi
Her arzuladığımda tutardım ellerini
İnsanın sevdiğine dokunması ne demek bilir misin?
Bilir misin demirci çırağı
Bunu ancak ulaşamayanlar bilir
Tanrı ne çok severdi bizi anlayamadık
Şimdi 5 yaşında bir çocuk olsam
Bir yanımda annem bir yanımda babam
Ve uyusam
Daha nasıl sevsin tanrı beni
Dünyanın başka rengi var mı bilenen
Oğlum olsa yanımda
Ellerini sımsıkı tutsam
Tutsam ha oduncu

Oktay Avcu

Üzülürüm

Mutlu muyum sanıyorsun
Çiçeklerim
Güllerim soluyor
Yüzlerin saklıyorlar böyleyken
Korkuyorlar üzülüyorum ya
Kelebeklerin peşine bırakın beni
Daldan dala
Renk renk desen desen uçayım
Çocukluğuma çok görmeyin baharı
Bak bende büyüyeceğim bir gün
Büyümeden
Koklamak istiyorum güzelliğini
Uçurtmanın kuyruğu yoksa
Göklere bakmayacak mıyım
Karanlıktan korkuyorum diye
Yıldızları seyretmeyecek miyim
Bana verin çocukluğumu
Yaşamazsam üzülürüm

Oktay Avcu

Var mıydı

Unutup gitmek var mıydı beni
Yoktu yırtmak resmimi
Yoktu yakmak
Savurmak küllerimi
O benim yaktığım
Yanarken ağlayan
Yanarken kinlenen
yanarken yanan
yanarken
biten

Oktay Avcu

Var olan gerçek

Burada insanlar öldüyse
Şebebi olmalı
Ölmediyse de olmalı

Oktay Avcu

Var olanların değeri

ilk çocuğumu kaybettiğimde
bir park bahçesinde
salıngaçlar arasında
oyuncaklarıda bırakıp beni aramıştı
ağıtları çıldırtmıştı
çaresizdim
bağırmıştım gökyüzünün kulağına
sağırlığı ondan güneşin
ilk gözümü kaybettiğimde
gördüğüm tekşey oğlumdu
görmezliğin acısını yaşamıştım
ve var olanın değerini anlamıştım
olmayanların arasında

Oktay Avcu

Varım sananlar için

İnsan
İnsanlığıyla vardır evvela
Kişiliğiyle
Kimliğiyle
Ve bilinciyle
yaşama sunduklarıyla
Başka türlü ancak hayaldir
Ya da hiçtir
Varım sananlara diyorum
Olmayanlara

Oktay Avcu

Varken

Ben her bahar aşık olurdum
Sen gittin
Aşkında anlamı yok
Sevişmenin de
Çoğalmanın da

Oktay Avcu

Varsa sen yap

Cömertse cömertliğini yapsın
Mertse mertliğini herkes
Başkasının cebinden
Başkasının hesabından çalışmasın
Bu insanlıkta değil
Onurda
Kişilikte
Kalitesizlik
Varsa sen yap
Yoksa sus

Oktay Avcu

Varsayımların tanımı

Bir sürü para verdim
Bir jeton aldım
Biraz konuştum
Keşke bir sürü para verdiğimde
Bir sürü seni karşıma alıp
Bir sürü konuşsaydım

Oktay Avcu

Varsın

En güzel kavgayı ben ederdim
En azgın kabadayısıydım mahallemizin
İçkide yok
Sigara da
Kavgada yok
Çünkü seni sevdim
Geceler de ben eğlenirdim sabahlarca
Artık kumarda yok
Kadında
Seni sevdim
Sen varken
Başka şeyleri sevmek olmaz
Sen yetersin
Sen fazlasın
Yaşarken kazandığım tek şey
En değerli varlık
En kutsal insan
varsın

Oktay Avcu

Vatana ihanettir Şairin sevdası oktay avcı oktay avcu şair şiir mersin hekimhan malatya

Vatana ihanetle yargılanan Şair
Yargıçlara döner
Vatana ihanet eden sizlersiniz
Çünkü beni cezalandırıyorsunuz
Ülkesine aşık olan beni Der
Yargıçlarsa biz kanunları uyguluyoruz
aldığımız maaş karşılığı görevdir
Yani rejimin ve devletin bekçiliği
İnsanlık,
vicdan,
Mantık olmaz
Ben önce insanlığı,
sonra mantığı,
sonra vicdanı,
sonra susmayı, sonra kabullenmeyi tercih ederim
Bu yüzden suçluyum
Sizde bu yüzden yargıçsınız…
Ben vatanımı sevdiğim için burdayım
Siz rejimi koruduğunuz için
Kiminki hainliktir bilemem
Her defasında vatana ihanettir şairin sevdası

Oktay Avcu

Vay anasını gençliğim

Gençliğim
aldı başını gidiyor
Bir rampa çıkıyorum
çıkamıyorum
Pedaller bacaklarımda tıkanıyor
Kaslarım adalelerim
Etlerim kemiklerim desem
Bir hamlık var,
bir hamallık
yük oluyorum kendime
kendimi taşıtmak istiyorum başkalarına
bir hayırsever yardımıma gelse
alsa şu tanrı canımı
bir iyilik yapsa bunca kötülüğün arasında
bunca gaddarlığın
bunca kıymet bilmezliğin
bu kötü kuluna unuttursa
hatırlatmasa ağrıları
bir güzellik yapsa
al dediğimde alsa
verdiğimiz sözün arkasındayız.
Geride dönmesek
pişmanda olmasak

Oktay Avcu

Vay be vay

elim yüzüm
üstüm başım vay be vay
sağım solum
önüm arkam vay be vay
arkadaşım
can yoldaşım
kurumadan yolunmuşum
dalımda yok yaprağımda
vay be vay
bir ben kaldım nerdesiniz
nerdesiniz vay be vay
sevenlerim sizmisiniz
dağbaşında çobanidim
şehirlerde davar oldum
vay be vay

Oktay Avcu

Vay benim insanlığım

Vay benim güzel annem
Güzel olmuşun güpgüzel
Vay benim alın terim
Boşa yorulmamışın
Vay benim gözüm
Görmüşümde görmüşüm, görülmemişim
Vay benim nasır elim
Neler çekmişim
Vay benim yorgunluğum
Nere gelmişim
Acıyı bitirmişim, korkuyu yenmişim
Vay bitmez çilem
Vay annem vay annem
Sen ne açmışın
Dünyayı doğurmuşun doymamışın
Vay benim kırmızı gülüm
Vay gülün üstünde kanaryam

Oktay Avcu

Vazgeçemiyorum hayallerimden oktay avcu oktay avcı malatya hekimhan mersin şair şiir

Usta bu hayaller gerçek olurmu
Yükseklerde uçuyorum
Düşermiyim
Çakılırmıyım kayalıklara
Aldım başımı gidiyormuyum
Kirvem ne olur benim düşlerim
Bir sevgilim olsun istiyorum
Çalışma saatlerinin önemi yok
Maaşımın düzenli ödendiği Bir işim
Bir arabam
Bir evim
Bahçeli olsa
Ağaçlarını ben yeşertsem
Çocuklarım olsa emmoğlu
Dondurma alabilsem ayda bir
Bu hayaller aşılırmı üstad
Başka ne istiyorum dayoğlu
Canının sağlığı
Büyüklerime saygı küçüklerime sevgi
al beni şimdi at
en ulaşılmazından boşluğa
at haloğlu
vazgeçemiyorum hayallerimden

Oktay Avcu

Vazgeçmesini öğrendim oktay avcu oktay avcı şiir şair hekimhan malatya mersin

Aramaktan kovalamaktan yorulduğumdan beri
Aşağılandığımı öğrendim
Kaçmak aranmak daha kazançlı olmalı
Öyleyse kaçmasınıda öğrendim
Acı çektirmek ve zulmetmek zevk vermesede
Sevilirken sevinmesini öğrendim
Her gün her şeyimi kaybederken
Bulmasınıda öğrendim
Acınmaktan ve çaresiz görülmekten
Kovulmaktan kandırılmaktan
Erdemi öğrendim
Aramaktan, kovalamaktan yorulduğumdan beri
Değişmesini öğrendim
Sevmesini nereden öğrendim bilmediğimden
Her istediğimi elde edememekten
Vazgeçmesini öğrendim

Oktay Avcu

Vazgeçmeyen benim oktay avcu oktay avcı şair şiir mersin malatya hekimhan mersin

sen vazgeçilmez değildin
ben vazgeçmeyendim
vazgeçilmez olan sen değildin
vazgeçmeyen bendim

Oktay Avcu

Vazgeçtim uykudan

Saat gecenin on ikisi
Şafağın sökmesini bekliyorum
Bilmem ne karakolunda
Nezaretteyim
Bana yatak vermişler torpilliyim
Polisler adımı almış
Saatimi,
paramı,
kimliğimi
Parkamın bağlarını çözmüşler
Beni almışlar
Işık yakmışlar gözüme
Kaçamıyorum
Oysa görmek istediğim şey başka
İçim öyle kararmış ki
Beni almışlar karımdan
Ve uykumdan
Karımı düşünüyorum
Ve özgürlüğümü
Uykumdan vazgeçtim

Oktay Avcu

Ve artık yaşayacağım

Dostum bugün sendeyim
Misafirin olacağım bu gece
Duman savurmayacağız
Tavşankanı bir çay yap
Ama masamda sigara tablası olmasın
Artık sigarasız
Artık dumansız
Artık külsüz
Ve artık yaşayacağım
Dostum misafirine iyi bak
Sütünü hazırla demiyorum
Ama çerez merez
Birer bardak bira
Sonra da arkasından sallanmak yok
Unutmak yok
Ne unutması neyi unutacağız
Seni iki laf hazırla
Sabaha kadar laflayalım
Ve güneşe beraber selam verelim
Beraber bakalım yıldıza
Geceyi beraber bitirelim yani
Birde resmimizi çekelim hatıra
Sen şu yıldıza yaslan
Bende şu yıldızı tutayım

Oktay Avcu

Ve ben halkım yedi iklimi

Sen bir tüketensin
Bulutla yıldıza yükselirsin
Ben yağmur olur
Toprağa inerim
Özlenirim bereketlenirim
Ve bolluk olurum
Çünkü ben işçiyim
Ve halkım yedi iklimli
Yetmiş bin kuşaklı
Elimde canlanır yaşam
Biçimlenir

Oktay Avcu

Ve ben insanım

İnsandık
Evimiz vardı
Ama kiracıydık
Odalarımız gönlümüzce değildi
Teyibimiz bile yoktu
Bastığında düğmesine
Odalarımı dolduracağım
Bir ruhi su
Bir Selda
Bir Ahmet kaya
Kulaklarımda doyacağım
Arabeski sevmediğimi bilirsiniz
Tiksindiğimi de
Yoktu
Yok diye arabeski sevecek değilim
Ben insanım
Ağız dolusu nefes alıyorum

Oktay Avcu

Ve benden gizliyorlar

Bu günlerde bir başka haller var bende
Boğazımda fena
Öksürüyorum
Ciğerlerimi atmak istercesine
Sanki günlerimi saydılar
Ve bana söylemiyorlar
Öleceğim günü söylesem
Söylediğim günde ölmesem olmaz
Haksızlık ederim kendime
Ve sevdiklerime
En iyisi bilmezlikten gelelim
Ben ölürsem otuz beşte ölürüm
Geçenlerde yatağa düştüm
Kolumdan tutup kaldıran olmadı
Kendi başıma da zor kalktım
Bilirim iyiye alamet değil
İşlerim bile ters gidiyor
Yaş otuzbeş bile değilki
Yolun yarısı diyelim
Otuzun birkaç basamak üstündeyim
Yinede ben ölürsem
Canım istediğinde ölürüm
Otuzundada olmaz kırkındada
Hoş değil
Güzel değil
Otuzunda ölmek
Helede benim ülkemde
Neleri görmek ister canım
Neler beklerim
Umutlarım kursağımda kalmasın

Oktay Avcu

Ve benim de param olmadı

On üçümde başladım çırağı olarak çalışmaya
Önceleri utandım
Alışmak zor olmadı
Sonra trende yumurta ekmek satarım
Ve bir başka gün
Tuz fabrikasında tuzcuydum
Ayaklarım da parmaklarım erirdi
Yalınayaktım
Sonra bir eczanede
Kocaman bir adamdan, pansuman parasını istedim oğlunun
Ve o zaman ilk defa utandım
Utandım insanlığımdan
Ve kendimden
Ve o kocaman adam saatlerce sonra
Babasından alıp getirdi eczacının parasını
Sonra büyüdüm adam oldum
Ve benimde param olmadı cebimde
Utandım

Oktay Avcu

Ve bir başka sabah

Beni sevdiğini
Bana âşık olduğunu söylerdi
Ve bir sabah
Beni bir muhasebe bürosunda aldattı
Hâlbuki benim matematiğim daha iyiydi
Daha çabuk çözerdim problemleri
Ve boyum şüphesiz daha uzundu
Ve bir başka akşam
Bir alay komutanlığında
Bir uzatmalıya satılmayacağımı bilemem
Ve bir başka geceyi bir çaylağın koynunda geçirirdi
Ama beni nedense hep sevdiğini söyledi
Yalandı
Başımda boynuzlarım büyürken
Sevdamın küçüklüğünü gördüm
Ve bir gün kalmayacağını biliyordum

Oktay Avcu

Ve bir gün

Bir gün
elimi tut diyeceğim
ve hiç kimse duymayacak
birgün
göreyim yüzünü diyeceğim
kimse olmayacak
bir gün
sesini ver diyeceğim
herkes ağlayacak
bir köy mezarlığındayım
ben gülerken istemiştim

Oktay Avcu

Ve devamı

Bir kadın
Uzanıp dudaklarıma
Ben sevdiğimi düşlerken
Öpebilir beni
Sormadan ve söylemeden, habersiz
Ve devamı
Kalkıp bir tokat atmam suratına
Bir küfür savurmam
Gururunu parça parça istemem
Bende onu öperim belki
Sarılırım
Onun içinden nasıl geldiyse öyle
Atarım düşlerimdekini
O kadını yaşarım belki
O nasıl istiyorsa öyle
Canının istediği gibi

Oktay Avcu

Ve diyorumki

Bir dünya arıyorum yaşanılacak
Buluyorum
Bulduğumu sanıyorum
Bakıyorum aradığım dünya bu değil
O dünya bana sıcak gelmiyor
Yeni dünyalara keşifler ihale ediyorum kendime
Sen benim aşkım değilsin artık
Bu cezayı veriyorum yaşama
Ve dünayaya diyorum ki usulca
Beni seni sevmiyorum
Sevmeyeceğim
Belki dünyanın umurunda değilim
Ama ben böylede mutluyum
Bütün ihaleleri ben kazanıyorum
Üzerime yıkılıyor en zararına işler
Korkusuzca söyleyebiliyorum
Ve cesurca kabulleniyorum verdiğim sözleri
Cam kırıkları arasında dağılmış buluyorum bedenimi
Yeni kaza yapmış bir araçtan iniyorum
İncitmeyin diyorum beni
Herkes doktor değil ki
Tekme tokat sarıyorlar yaralarımı
Bende içimden ağlarım
Kimseye göstermeden gözyaşlarımı
Bir dünya arıyorsam yaşanılacak
Sen benim aşkım değilsin artık
Bu liman
Bu nehir değişmeli
Tersine akıtmalıyım

Oktay Avcu

Ve düşecek milyonlar boşluğa

Bir salıncakça sallanıyor dünya
Zalimlerin ellerinde
Korkuta ürküte insanları
Ha düştüm
Ha düşeceğim dercesine
Delice koparmacasına zincirlerini
Sallıyorlar bakmadan gözyaşlarına bebeklerin
Sallıyorlar zevklerine
Zincirler koptu, kopacak, ayrılacak halkalarından
Annelerin feryadları dudaklarında
Düşecek dökülecek milyonlar boşluğa
Kimsenin kimseyi düşündüğü yok
Herkes can derdinde kaybolacaklar

Oktay Avcu

Ve güneş çaldılar

Affet gitsin
Unut bulutların suçlarını
Onlar günahlarını biliyorlar
Sen yürürken üstüne yağdılar
Ve sana sunulan özlemleri sevgileri ıslattılar
Çamura gömüldük kirlendik
Affet yıldızları
Onlar senin için gece de varlar
Ve güneş çaldılar gündüzlerden
Habersiz ve gizliden

Oktay Avcu

Ve kara insanlara

Keşke yağmur olmasını bilseydim
Üstüne yağardım afrikanın
O zayıf ve kadersiz insanların
Kurumuş iklimin
Kara insanların yüzlerini aydınlatırdım
Bembeyaz silerdim
Tahtadan tebeşiri koparır gibi
Keşke güneş olmasını bilseydim
İkide bir kapkara insanlar yakmazdım
Ve yıldırmazdım henüz birine basmamış bebeleri
Belki kutuplarda bir beyaz ayının inini ısıtırdım
Ve keşke insan olmasını bilseydim
Bunca acıya çileye katlanamazdım
Ve katlansam da yenilmezdim en azından

Oktay Avcu

Ve kötüsü

Hey yavrum kominizm
Sen kızıl kızıl olmuşsun
Dallardaki çiçekler gibi açmışsın
Ama hala gören yok seni
Tanıyan ve sevende
Ve kötüsü önüne gelen koparıyor
Korkumuz yarın kalmayacaksın
Biteceksin

Oktay Avcu

Ve kuralsızca cezalandın

Sen nelerini verdin yaşama
Peki ne verdi sana
Adını verdin
Soyadını, güzelliğini verdin
Çobanı, emeğini, savaşımını, başarımını verdin
Sevdin, sevgini
En güzel duygularını, dürüstlüğünü verdin
Ne verdi sana yaşam
Acı verdi, kıskançlık verdi
Korku, kalleşlik verdi
Öfkelendin
Mutsuzluğu verdi
Direndin
Hiç bir şey vermedi
Kinlendin
Bilendin, keskinleştin
Durup dururken değildi
Yok yere değildi kızışın
Hepsinin bir sebebi, gerekçesi vardı
Ve gerçekti
Unutmadan yaşam gerekçesizce
Kuralsızca cezaladı seni
Kolunu verdi, bacağını aldı
Bacağını verdi, kolunu aldı

Oktay Avcu

Ve kuşlarda ötmeyecek

Kendimi bir balığa benzettim denizde
Yüzgeci olmayan
Ve suyun yüzeyinde derine dalamayan
Martıların gagasında çırpınan bir balık
Ve kuşlar kanatlarımı çaldı
Asılı kaldım yüksek bir ağaç tepesinde

Oktay Avcu

Ve öksüzdü serçeler

bütün gece yıldızları izledim
yıldızlar aldatmadı çocuk gözlerimi
hep aynı yerde
aynı ışığı verdi
güneş cansızdı
kördü
sağırdı
ama aldatmadı
her sabah uyandırdı beni
ve öksüz serçeleri
hep gözüm arkada kaldı seni severken
çoban aldatan yağmuruydun
birgün az birgün çok sevdin
ben hep aynıyken

Oktay Avcu

Ve ölsem serserice

Şimdi kalksam gecenin bu saatinde
Bu soğuğa
Yorgunluğuma
Uykusuzluğa aldırmadan
Ölsem hiç düşünmeden
Yarınlara umutlara sarılmasam
Sabah kalktığımda karımın ağıtlarına üzülmesem
Ve gece karanlıktan korkmasam
Ve ölsem serserice
Kimler ne söyleyecek arkamdan
Yarınlar ne verecek bana
Umutlanmasam

Oktay Avcu

Ve susmaz insanlar

Tükenmez denizlerin gözyaşları
Dinmedikçe ağıtlarımız
Durmaz dalgalar
Erimedikçe muratlara
Kırılmadıkça umutsuzca
Varılmaz amaçlara
Koşulmadıkça gerçeklere
Ve öğrenilmedikçe
Ve aç kaldıkça insanlar
Dinmez öfkeleri denizlerin
Ve susmaz insanlar
Susmasınlar

Oktay Avcu

Ve unutacağım

Özle beni sevmeyeceğim
Ara beni olmayacağım
Telefonlar susacak
Çalmayacak
Açmayacağım çağırsam da
Ağladığında gülecek değilim
Ama katlanacağım
Ve unutacağım

Oktay Avcu

Ve yağmurda ıslanırken düşlerim

Karanlıktı
Senin ışığın aydınlattı
Kuruttu ıslaklığımı
O yüzden korkularım düşman sana

Oktay Avcu

Ve yeniliyoruz

Ve bazen toz pembe görüyoruz
Tanıyamıyoruz kendimizi ve yaşamı
O zaman biri elimizden tutuyor
Tutturmuyoruz
Ve yeniliyoruz
Henüz başlamadan

Oktay Avcu

Vicdanımın hesabı

sustukça çoğalır acılarım
baskılarım artar
saklandıkça dayanamıyorum
kaçmadan yüzleşmeliyim.
vicdanıma hesap veremiyorum

Oktay Avcu

Vurduğunuzda ölmeyeceğim

Bir gün vuracaklar beni
Alnımın orta yerinden
Bu hoyrat
Bu kıskanç
Bu ne istediğini bilmeyenler
Hep arkamızdan vuruyorlar
Bu caddenin ortasında şelaleler akmayacak
Bu nehir sandalları taşımayacak
Bu parklar
Bahçeler
Yeşiller olmayacak
Bu çocuklar kahkahalar atmayacak
Sevinemeyecek
Hoşunamı gidiyor yavrucakları üzmek
Sizin aradığınız buysa
Asla vermeyeceğim
Vurduğunuzda ölmeyeceğim
Her defasında çoğalacağım
Yeni benler
Başka benler bulacaksınız

Oktay Avcu

Vurmasaydınız yüz yerinden

onlar
insan olamayan insanlardı
babamı öldürdüler
sevinçle ve coşkuyla
bayram havasında
kinleri
 kör etmişti gözlerini
babamın suçu yoktu biliyorum
silahıda yoktu belinde
çakısıda
bir sigara tabakası çıktı cebinden
teslim alsaydınız
vurmasaydınız yüz yerinden
ölmeyecekti
babam öldü
ne var sevinecek bunda
ne var övünecek
ne var kutlanacak
herkesin kanı aynı akar vurulduğunda
ne var bunda iğrenilecek
bu kadarmı çirkindin
bu kadarmı insanlık dışı
beni bayram yerinde omzuna alacak
ellerimi tutacak
babam olmayacak
seninde çocukların yokmu
onlar seni bu cani halinle bile seviyor
birde beni düşün
babamı düşün
ve öğretmenlerime
velisizliğimi anlatacağım
nasıl anlatacağım

Oktay Avcu

Vurulan bir bacağın öyküsü

İnsanlar da ölür
Hoş ölmesi bir şey değil de
Öldürülmesi çok şey
Ne şekil bacağım
Ne biçim
Bu kanunlar kim için bacağım
İnsanlar da vurulur
Uyurken uykusundan uyandırılır
Silahlar atılır
Sopalarla kırılır
Sen daha iyi bilirsin bacağım
İşkence edilir
Ateşlerde yakılır
Asılır gülüm insanlar
Askıdaki çamaşır gibi
Kurutulmaz havalandırılmaz
Bana sorsunlar bacağım
Sen kaç defa vuruldun
Kaç defa öldün
Kaç defa sakat kaldın

Oktay Avcu

Vurulan gence

Burada vurdulardı beni
Kardeşimin yanında
Elim kaldı
Ayaklarım kalmadı
Bir poliski devletimin
Kurşun sıktı bedenime
Canım almadı
Alsalardı
Yarım yarım kalmazdım

Oktay Avcu

Ya ben ne oldum

Tam yedi yıl geçti
Bu odalarda yedi yıl yoruldum
Yedi yıl yürüdü ayaklarım
Ve gardiyan kokusu sinde üzerimize
Yedi yılda uzak kaldı evim
Bahçemdeki karanfilim ne oldu
Yedi yıl oldu güneş bana doğmayalı
Ya ben ne oldum
Ya ben ne oldum yüz yıl daha burdayım

Oktay Avcu

Ya birde sorsam

Yaşamaya başlasak mı yeniden
Yine öldürürler mi bizi
Asarlar mı dersin sorgusuz sualsiz
Tadını unuttuk
Unuttuk yaşamın güzelliğini
Yine de hatırlamak olası
Bir korku var içimde
Ya yine kaybedersek
Ne olur halimiz, ne oluruz
Korkuyorum
Bu korku beni öldürecek
Bir tarafta insanlığım
Diğer tarafta korkum
Bakın ne hale getirdiniz
Görün beni nasılım
Ya birde sorsam nasıl olurum

Oktay Avcu

Ya da

Ya sen şuncağız bakıyorsun dünyaya
Ya gerçekten dünya şuncağız
Y da ben şuncağızım
Ondan yanılıyorum
Ondan şuncağız görüyorum

Oktay Avcu

Ya da ölmeyeceğim

Kimbilir nerede, ne zaman ve nasıl öleceğim
Yanımda kim olacak
Hangi saatte
Bir dut ağacının altında mı
Bir hücrede kokarak mı
Karanlıkta öperken mi sevgilimi
Bize hangisi yakışır
Ya üzüntü içinde
Ya inatçılığım üstümdeyken
Ya kinlendiğimde çirkinken
Ya da ölmeyeceğim
Ya kızgınken elim ayağım titreyerek
Öfkeleneceğim
Ya küskünken sana
Barışalım barışalım hadi
Ya hesabını yaparken geleceğin
Ya da ölmeyeceğim dedim ya
Aydınlıkta olacağım
Güneş yakacak gömleğimden artan kollarımı
Belki de penceremden ayı seyrederken, bir yıldız düşecek gözümden
Belki bir yunan müziği dinlerken
Belki şexpir'in eserlerinden birini incelerken
Masa başında şiirlerimi tamamlarken
Ya da daktilomun tuşları kalacak parmaklarımda
Yarım yamalak yazdığım beyaz kağıtta kara kara lekeler
Bir daha söylüyorum belki de ölmeyeceğim
Belki çocukken yaşlanmadan öleceğim gep genç
Bir mektup alacağım uzaklardan
Bahçeden kopardığım güllerin tadında
Ve denizimizin martıları gibi kanatlı
İşte o mektubu okurken, son mısralarını bir daha tekrarlayacağım
Ya sen gel ya da beni çağır
Ya özgürlüğünden vazgeç, ya da hürlüğüne versinler
Ya da sevme bizi böyleyken

Oktay Avcu

Ya ne olacak

Parçalanacağın bir uçurum varsa
Bir düşün
Hadi at kendini ölüme
Ne duruyorsun
Bir açıklamasını yap
Yakala kaçmasın ölümü
İrdele dünü
Ve bugünü
Yarını bilmiyorsun unutma

Oktay Avcu

Ya vermeseydin

Tanrım ellerinden öpüyorum
Gözlerin olsaydı
Gözlerinden öperdim
Ellerinde olmasın
Ben yine de öpüyorum
Dünyanın en güzel tanrısına
Bana mutluluk verdin
Paylaşıyorum
Aş verdin
İş verdin
Meşgulüm
Uğraşım var
Aşk
Sevgi
Haykırış
Susuşta verdin
Onur
His
Yürekte verdin
Tanrım seni sevmiyorum
Sevgisizlik verdin
Unutmadan
Senden nefrette ediyorum tanrım
Nefreti
Kini verdin
Vermeseydin etmezdim
Tanrım yoksan da seni seviyorum
Teşekkürlerin en büyük demetini sunuyorum
Hırsı
Başarıyı
Ve başarısızlığı
Kıskançlığı
Ve kabullenmeyi
İyi ki susmayı öğrettin bana
Hep konuşurdum
Saygıyı
Özveriyi
En güzel değerleri
Tiksinmeyi öğrettin
Şu insana benzeyenlerden
Sabırda verdin bana tanrım
Daha ne isterim
Bu kadar yeter

Oktay Avcu

Yaban gülleri

Ve sevgin
Gerçeklerden uzak
Çirkin ve sevimsiz
Bir tuzak
Bazen umuda benziyor
Uzaklarda
Erişilmeyen
Onca yakın varken
Dağlarda açan yaban güllerine benziyor
Güzel ve alımlı
Sevmeye değer
Ama erişmek
Ulaşmak yakalamak zor
Yine de aramalı mı seni
Sevmeli mi böyleyken
Eşsiz bir mücevhere benziyor
Dokunmakta pahalı sana
Almakta
Herkes beğenir seni böyleyken
Ama kim alır
Kim alabilir
Yaban güvercini gibisin

Oktay Avcu

Yabancılığımız

Bizim yaşama saatimiz
Gecenin öbür yakası
Rüyalarda desem olur
Birde yemek saatleri
Sevgilim ondan yabancıyız biz bize
Ve insanlığa

Oktay Avcu

Yabancılığına üzülürüm

Siz anlamazsınız kardeşlerim
Sen anlar mısın anne
Sana sorayım
Belki beni tanırsın
Kardeşlerim de tanır sanırdım
Tanımadılar tanıyamadılar
Ne yapayım
Sen bile belki tanıyamazsın
Tanımazsan üzülürüm
Üzülürüm yabancı kalırsan

Oktay Avcu

Yağmur daha çabuk ıslatır

Saatini koluna tak
Ve ayarını ver doğanın
Bir yanında güneş yansın
Diğer yanda yağmur yağsın
Yağmur mu çok ıslatacak
Güneş mi çok yakacak
Sevdamız yağmuru tutsun
Dışında kalanlar güneşi
Kim kazanacak
Biri yanarken hangisi sönecek

Oktay Avcu

Yağmurda kuruyan benim

Benim susuz çölde boğulan
Nehrin ortasında su arayanda
Güneşte ıslanıp
Yağmurda kuruyan
Ve sende
Düşmanımdan bıçak alıp
beni kesen
HANÇERLEYEN
değil misin

Oktay Avcu

Yağmurmu yağıyor umutlarıma

Gözlerime yağmur mu yağıyor
Neden ıslanıyor kaldırımlar
Bu sıcakta
Şemsiye de neyin nesi o zaman
Gözlerimde yağmur mu yağıyor
Neden ıslanıyor resmin
Neden ıslanıyorsun
Neden ıslanıyor dudaklarım
Kış mı geldi gözlerimde
Neden üşüyorsun
Ve neden ceplerinde saklıyorsun ellerini
Ellerin mi yok ellerinde
Parmakların nerede
Parmaksızlığın mı sakladığın
Ben sana kıyamam
Ağıtlar yakarım
Yüreğim kor olur
Yanarım

Oktay Avcu

Yağmurun olduğu yerde

Nerede yağmur
Nerede güneş varsa
Nerede gece varsa
Orada bir sen ben varım
Nerede deniz maviyse
Nerede orman yeşilse
Orada bir sen ben varım
Maviler kadar gerçeğim

Oktay Avcu

Yakın olma

Seveceksen
Yüz yıl boyunca
Her şeyimle sev
Militanlığımla
Hovardalığımla
Acımasızlığımla
Sevgisizliğimle
Yılgınsızlığımla
Hırsımla
Ve kabalığımla
Bazen saygısız
Bazen duygusuz
Bazen hırçın
Bunlar şaka
Kötü olanları al
At üstümden
Hiçbir zaman hırsız ve onursuz değil
Yılgın ve bezgin değil
Bazen yok say beni
Benle yat bensiz kalk
Benle otur sofrana
Bensiz yap kahvaltını
Ve ben yokken varmışım gibi yaşa
Varmışım gibi sev her şeyi
Sakın terk edip sevdiğini söyleme
Kaçıp sevmenin kolayına
Hiç bitmeyecekse aşkımız sev
Eğer bitecekse sevdiğini söyleme
İnanmam yalan olur

Oktay Avcu

Yakışırsa yap

Unutma ki insansın
Beni vurma
Beni kırma
Beni dağıtma
Benim vurulmam hiç
Benim kırılmam hiç
Benim dağılmam bir şey değil
Sen insansın
Sen insansan
Nasıl vurdun
Nasıl öldürdün beni
Nasıl kıydın güzelliğime
Nasıl astın
Unutma ki ben insandım
Ve sende insansın
Dokunma onuruma
Dokunma bana
Düşünki sende insansın

Oktay Avcu

Yaklaştığında da ben karışmam

Bir gün kapınıza dayanıp
Bütün çiçeklerini yolarsam bahçenizin
Saksıları kırarsam bir bir
Güneşinizi koparırsam dalından
Şaşırmayın
Kızgınlığım buraya vardı
Bütün sevdiklerinizi öldürürsem
Şişman zayıf
Güzel çirkin demeden
En beğendiğiniz şiiri karalayıp
Tablonuzu yırtarsam
Meryem ama ne der ona dokunmam
Kırarsam gitarının tellerini
Ve kitaplarının en kuvvetli sayfalarını koparırsam
Şaşmayın
Ondandır diyorum benden uzak dur
Yaklaştığında da ben karışmam

Oktay Avcu

Yakmışsın dünyayı haberim yok

Senin tanımın
Yalancısın
Kalleşsin
Sen sevmesini bilmeyensin
Bir taş kadar katı
Sıfırın altında eksi kırk derecede dondurulmuş
Su
buz kalıbı kadar soğuksun
Nankörsün
Bir kedinin sadakatsizliği az
Sen her şeyin bir fazları
Beteri
sonusun

Oktay Avcu

Yaktı insanın güzelliğini Güneş

Güneş yaktı bütün güllerini toprağın
Topraksa utandı
Kimseye göstermedi utancını
Kırmızıya boyadı gülleri
O zaman anlaşılmadı
Kimse fark etmedi yandığını
Pembelerin alların morların
Niye solduğunu güllerin
Su verdiler toprağa
Kurudu
Yağmurlar yağdı
Seller bastı dereleri
Yine susuz kaldı dağlarda çiçekler
Yine utandı toprak
Kök saldı derinlerine
Su çıkardı dallarına yapraklarına
Gün geldi insanı da kıskandı güneş
Yaktı insanın güzelliğini
Kötülükler kaldı geriye
Çirkinleşti insan
İnsanlığı kalmadı

Oktay Avcu

Yaktım kendimi

Tanrım bazen hata yapıyorum
Hata yaptığımda beni affet
İstemediğim şeyler
Sonradan pişmanlık duyduğum
Sana inanmıyorum
Sana kanmıyorum
Ama yine de affet
İnsanlar
İnsanlar affetsin aslında
İstemeden kırdığım bardak önemli değil
Çarptığım araçta
Bir cansa karşımdaki
O zaman beni affedin
Özrüm kabahatimden büyük olmasın
Affedin canlarım
Vicdanım rahatsız
Vicdanım isyankâr
Vicdanım kahrediyor beni
Ölsem mi diye düşünüyorum
Ölmem onaracaksa hatamı
Biliyorum onarmayacak
Öpeyim canım seni gel
Nasılda istemeden canını yaktım
İnan ben daha çok yandım
Yaktım kendimi

Oktay Avcu

Yalan söylüyorum

Sevgi bir ömür sürmez biliyorum
Sürsün istiyorum
Bir ömür dersem yalan olur
Yalanı sevmiyorum
Ama şimdi seviyorum

Oktay Avcu

Yalana güldük

Ne istiyorsunuz çocuklardan
Söyleyin yapsınlar
Beyninizi okumasınlar, bakmayın gözlerine
Kıskanmayın çocukluğu
Bırakın eğlensinler gönüllerince
Kim sever onlardan başka karı
Kim sever soğuğu kışı
Bırakın engel mi var kaysınlar
Yol yolak bilir mi onlar
Neresi yasaksa orada oynarlar
Kapatın yasak defterini
Yasaksız bir dünya istiyor çocuklar
Bizde çocuktuk sevilmedik
Çünkü yaramazdık
Neye nasıl ağlanır bilmiyorduk
Dövülmekti ağlamak
Yoka ağladık
Yalana güldük
Bırakın yasaklamayın yaşamayı

Oktay Avcu

Yalancı aynalar

Aklar düşmüş diyor saçlarıma aynalar
Yalan söyleyen aynalar değil ki
Küskün olan
İhtiyarlığıma inanmayan yüreğim

Oktay Avcu

Yalandı

Deli kız
Seni çok sevmiştim
Aşkımı haykıracak kadar
Sensizliğe ölecek kadar
Seninleyken öğrendim korkusuzluğu
Resti
Deli sevdam
Sayende mesajı da kaptım telefonda
Tam otuz beş yılın aşkı mıydı bu
Çoğalan
Biriken
Ve beni yutan
Sağol
Yaşadım
Yaşattın bana
Korktuğumu söylemiştim deli kız
yanılmadım

Oktay Avcu

Yalandım

Çirkin olduğunu söylemiştim ya
Yalandım
Şakadandın
Şaytana uydum
Sen dünya güzelisin
Çirkinsen kimse sevmeyecek değil ya
Seninde sevenlerin olacak
Önce ben
Sen rüyalarımda bile sevdamsın

Oktay Avcu

Yalanların rengini bilmiyorum

Ne güneşi istiyor canım
Ne geceyi
İkisinin ortasında bir liman
Tanımadığım insanların konakladığı
Kötülüklerin yüreklerden sökülüp atıldığı
Gizli bir geçit
Kimsenin geçemediği
İyiliklerin var olduğu
Yalanların rengini bilmiyorum
Maviyse
Mavi rengin
Yeşilse
Yeşil rengin olmadığı
Yinede renklere olmadığı
Yine de renklere dokunma
Kirletme onların güzelliğini
Yalansız
Kandırmasız diyelim

Oktay Avcu

Yalansan

Geceler uykuma bir sen girmişsin
Bir görsen bir silsen neler yapmışsın
Utanırsın
Utanırsın yaptıklarına
Sevmedim diyorsun
Yalan söylüyorsun
Ağıtlar yakmışsın
Ağlamışsın
Ellerin elime değmedi diyorsun
Yalan söylüyorsun
Geceler de ellerin hep ellerim de
Gecelerde gözlerin hep gözlerindeydi
Gecelerde sen bilmiyorsun
Gecelerde sen hep benleydin

Oktay Avcu

Yalnız ben oldum

Ben ölürsem
Ülkem ölür
Ben ölürsem
Sevdiklerim olur
Güneş doğmaz
Ben ölürsem
Şiirlerim savrulur
Sanırdım
Ben öldüm
Yalnız ben öldüm
Her şey güzel
Her şey devam

Oktay Avcu

Yanan insanları görmedim

Bir yaz günü
Saunadan çıktığımda
Yayla sandım Akdeniz in ağustos sıcağını
Yanan insanları görmedim

Oktay Avcu

Yanarım

Orada bir ateş yanıyor
İşte orası benim yüreğim
Dağlarda volkan sanmayın
Acılar patladı içerimde
Dayanamadım
Yandım

Oktay Avcu

Yanılanlara

Bir daha yanılmışsın
Şu yanılmak ah şu yanılmak
Ne kötü şey
İnsan bir defa yanılmaya görsün
Ardı arkası gelmez
Silersin silersin çıkmaz
Mürekkep lekesi değil ki
Kalemle de yazılmamış
Bulaşıkta değil ağzında yemekten kalan
Hep yanılır
Hep yenilir ardından
Sende yanılırsın
Başkaları da
Yanılman üzüyor beni
İsterdim ki yanılmayasın
Kararlarından emin
Dünde bugünde aynı
İsterdim ki değişmeyesin
Yanılmadan seveydin beni

Oktay Avcu

Yanılayım

O sen değilsin
Sen bu olma
Gelme
Kahrolayım
Ağlayayım
Öleyim
Bu sen olma
Böyleysen
Buysam
Be nasıl sevdim seni
Bırak yanılayım
Bırak aldanayım
Sakın sen olma

Oktay Avcu

Yanıldım

Yalnız seni severim
Yalandı başkasını sevdimse
Bir seni sevdim
İlk seni
Senden öncesi de yok
Sonrası da olmayacak

Oktay Avcu

Yanılgı

Sensiz yaşayamam diyordun
Yaşayınca
Yaşanıldığını anladım

Oktay Avcu

Yanılıyorsunuz bir daha

Beni yalnız
Beni tek başıma
Beni küçük mü sanıyorsunuz
Kocamanım aslında
Dağlar bile küçük kalır savrulduğumda
Beş milyar dünyayım
Beş milyar dünyanın insanı
Ağladığımda da beş milyarım
Sevindiğimde de
Konuştuğumda da
Yürüdüğümde on milyara çıkarım
Güldüğüm de de
Boğulursunuz okyanusunda sevincimin
Korktuğumda yalnızım
Sustuğumda da
Beni asıyorsunuz
Yanılıyorsunuz bir daha
Benle beraber kendinizi de boğuyorsunuz

Oktay Avcu

Yanındayım

Ben seni kim için sevdim
Sen ölür
Ben kalır mıyım
Ben seni kendime sevdim
Başkasına verir miyim
Sen hasta
Ben sağlam mıyım
Sen dağ
Şehir olur muyum
Olmaz olmaz böyle olmaz
Sen uzakta
Ben buradayım
Sen gider ben durur muyum
Sen ölüysen
Ben sağ mıyım
Attım kendimi denize
Boğulur muyum

Oktay Avcu

Yanlış anlaşıldık

Sonbahar rüzgârlarıydı bizi ayıran
Kış ayındaki sis değil
Yanlış anladık
Kar değil aramıza giren
Yağmur sevgimizi birleştirmeyen
Kırmızı gül sunmadığım
Dağ değil aşılmayan engel
Kalplerimiz bir olmayan
Yanıldık yanlış anlaşıldık

Oktay Avcu

Yanlış saatte seviyorsun

Gökler mavi
Güneş kızıl
Yapraklar mı yemyeşil
Günün en güzel saati zaman
Saatim mi altıya on var
Öyle güzel düşünüp
Öyle gönlümce yürüyorum ki
Göklerdeyim sanki uçuyorum
Yumuçacık, yumyumuşağım
pamuk rahatlığında
Her gün bu saatte uyanıp
Görmelisin
Bir daha aşık olursun
Sen yanlış saatlerde görüyorsun
Ben param parçayken
Saçma sapanken seviyorsun

Oktay Avcu

Yanlış şiir

Sana sevdiğin
Sana patates cipsi almıştım
Baharatlı
Pepsi almıştım
Sen yoksun
Şimdi kim yiyecek bunları
Kimi gezdireceğim balık pazarının arkasında
Kimle yürüyeceğim balık pazarının arkasında
Kimle yürüyeceğim enteller caddesinde
Kimle şakalaşacağım
Kimi kızdıracağım
Ellerimi omzuna atıp
Kimin saçlarını dağıtacağım
Kim önüne bakmadan
Kıracak mutfakta bardakları
Her cumartesi
Her Pazar
Dershane çıkışı kimi bekleyeceğim
Kim küsecek bana
Kim telefonları suratıma kapatacak
Kim mesajlarıma yanıt vermeyecek
Restorantların en beğenmediğim köşesinde
Kimle oturacağım
Bir daha gidecektik çay bahçesine
Aynı masada oturacaktık
Farklı şeyler konuşacaktık

Oktay Avcu

Yanlışlar

Ben çok güldüm
Siz ağlarken
Gözyaşı dökerken sevinçliydim
Peki size mi güldüm
Değil
Ama sonuçta çok güldüm
Peki bende mutsuzken
Ne kazandınız
Sayınız
Sayımız arttı
Bu kadar kıskanç olmasaydınız
Birileri de mutlu olurdu
Azalırsınız
Azalırdık
Şimdi söyleyin
Ağlamalı mıyım en sizin kadar

Oktay Avcu

Yanmaz sanıyordum

Ve bir kibrit çaldım
Yaktım içimdeki şiirleri
Bütün yazarlar tutuştu
Yandılar
Unuttum en güzellerini
Onlar yasaktı insanlara
Yazılmazdı okunmazdıda nasılda yandılar
Söyledim şairlere
Dinlemediler
Dinletemedim
Şimdi herkes yandı
Yakıldılar

Oktay Avcu

Yapamadığım şey

Kıpırdasan öbür ucundasın dünyanın
Başaracaksın ah bir aydınlansan
Bir atsan kafandaki sana ait olmayanları
Bir görsen önünü
Hiç düşmeyeceksin
Neden yumdun gözlerini hep
Kulakların da senin unutma
Unutma
Unutkanlıkların arkası gelmez
Hep başkalarının anlatmasını bekledin
Bir de kendin konuşsan
Kendin olacaksın

Oktay Avcu

Yapmazsın

Pencerem de seni aradım
Senin ne işin olacak ki burada
Yine de aradım
Yanılır da gelir misin
Yanılır da sever misin
Yanılırda arar mısın diye
Aramazsın
Ben saçmaladım

Oktay Avcu

Yaptımsa

Yine sever misin beni yüreğim
Seni kör kuyulara attım
Karanlıklar da bıraktım
Dinlemedim
Direndim

Oktay Avcu

Yargı bumu adil olan

Aldığım tüm cezalarda şunu söyledim
şunu savundum
şunu istedim
çok şeymi istiyordum
Rejimin üstünlüğü değil
Devletin üstünlüğü değil
Egemenlerin üstünlüğü değil
Güçlünün üstünlüğü değil
Hukukun üstünlüğünü istiyorum
Haklının üstünlüğünü
Ulan çok şeymi istiyorum
ne söylesem içeri atılıyorum

Oktay Avcu

Yarın çirkinliğimiz kalmayacak

Mustafa Kemal'i biliyorum anne
Onu sen büyüttün kucaklarında
Yunus Emre'yi de
Ya anne Hitler'i de mi sen büyüttün
Yok, anne inanmıyorum
Nazım Hikmet öz evladın
Hasan Hüseyin de
Yevgeni de
Benjamin de
Dostoyevski de
İşte Nevzat Çelik de
Hayyam da senden
Daha nice unuttuklarım
Bilmediklerim bilip de söylemediklerim var
Ben de mi senin oğlunum anne
Biliyorum Pir Sultan'ı, Aristo'yu da
Darvin'i biliyorum
Şu iki kere ikinin dört ettiğini bulanı da
Şu dört çizginin birini koparıp üçgen yapanı da
Edison da kardeşimiz
Şu işçi sokaklarında, gece kondu mahallesindeki
Ezilen insanlar da sensin
Uykusunda doyasıya mutluluğu yaşayan insanlar da
Aç uyumayan çocuklar da
Şu uykularımızı kaçıran korkulu insanlar da mı kardeşimiz
Şu resim çizen şövalye
Şu şair ruhlu Don Kişot
Şu Şekspir senin en güzel çocukların
Sen dilediğin gibi yaşa anne
Biz yine de senin evlatlarınız
Nasıl ki aynada daha güzel değilsen
Eski resimlerindekinden
Biz de yarın güzelleşeceğiz, bugünkü
Çirkinliğimizden kurtulduğumuzda

Oktay Avcu

Yarını bekliyorum

İçimden sabredemiyorum
İçimden sıkıştırıyorlar
Habire zamana bakıyorum
Zamanda usandı bakmamdan
Dakikaları ezberliyorum
Kapıda kulaklarımın yarısı
Postacı gelmiyor
Postacı beklentimi getirmiyor
Kimsede mutluluk müjdesi vermiyor
Kimse sevindirmiyor beni
Bekletiyor beni kaderim
Bekletiyor umutlarım
Bekliyorum belki gelir
Korkmuyorum
Yarına bakıyorum şimdi
Belki yarın benim günümdür

Oktay Avcu

Yarını bilemem ki

Dağların arkasında özlem
Dağların arkasında sevgi
Ve umut var dağların arkasında
Güneşin yarın doğacağı kesin
Seni sevdiğimde
Ama bu parmaklıkları yeneceğim
Umut işte
Ne bileceğim yarının ne olacağını

Oktay Avcu

Yarını çağırmaya gidiyorum

Üşümüşüm
Hasta olurmuşum
Donmuşum soğuklarda
Umurumda mı
Hayata küsmüşüm bir defa
Darılmışım
En kızgın gözlerimle bakmışım
Yürüyorum ağır adımlarla sallanarak
Nereye gidiyorum sanıyorsunuz böyle
Ölmeye mi
Öyle sanın
Seyretmeye gidiyorum güneşin batışını
Günü uğurlamaya
Yarını çağırmaya gidiyorum

Oktay Avcu

Yarınım yarınımız

Ağlıyorsam
Kimseye duyurmadan
Kimseye sormadan
Gözyaşlarıma kim ne karışır
Gülüyorsam
Kim ne karışır aydınlığıma
Gülen yüzüme
Söz verip tutuyorsam
Kim ne karışır doğruluğuma
Ama yarınımdan kime ne diyemem
Yarınım
Yarınımız
Herkesin dünyasına ne denir
Sözüm yok aynıysa

Oktay Avcu

Yarınımız

Bugün sevişmek istesem seninle
Yarın çoğalmak
Birden iki
İkiden üç olmak isterim
Üçten dörde
Dörtten beşe gerek yok
Bir sen
Bir ben
Bir de oğlum
Özür dilerim oğlumuz
Kızımız da olsa fark etmez
Sana benzesin ama
İnandım yok
Yeşil bahçeli evimiz
Bir işimiz
Bir de arabamız yeter mi
Yetmezse ötesi yok
Sen yemeğinizi yaparsın
Temizlik
Ütü falan
Kısaca ev işi
Ben çalışırım
Akşamları beraber içeriz çayımızı
Sen kolayı seversin
Çaya da alış
Bazı alışkanlıklarını da değiştir
Hafta sonumuz olursa
Pazarları pikniğe gideriz
Ellerini tutarım
Kucaklarım
Saklanırsan
Sakın kaybolma
Bırakma
Kaçma
Unut maki bu bir oyun

Oktay Avcu

Yarının hesabı

Her akşam ekmek götürürdüm evime
Ve her akşam
Beni kapıda karşılar kızım
Sorarım ona
Kızıma ne getirdim
Sevinçle yanıtını verir
Henüz iki yaşındadır
Eppek diye sevinir
Yaşasın bildi
Bizde sevinçle kucaklarız kızımızı
Ertesi gün
Yine aynı oyun
Yine aynı soru
Yine aynı yanıt
Eppek getirdim kızıma
Umutla
Bilinçle
Sevinci yaratmak kolay
Yarın ne getirebileceğimi kim nerden bilebilir
Yine de kızım
Eppek diyecek biliyorum
Ve sevinecek

Oktay Avcu

Yarınlar bayram güzelliğinde kalmalıdır

Düşler gerçeklerin umududur
Umutsuz bir yarın saklanmaz beyinlerde
Beyinler yarınları güzelleştirir, süsler
Yarınlar bayram güzelliğinde kalmalıdır.

Oktay Avcu

Yarınlarım

Nereme saplandı sevdan
Umutlarımı bağladı
Kavgacı mıyım
Kaderle savaşıyorum
Kıracağım kemiklerini
Sensizse yarınlarımın
Seni yaşıyorum kırlarda
Çiçeklerin içinde
Bahar güzelliğinde
Koluma gir
Üzme duygularımı
Çirkinliğimi vurma yüzüme
Bana öpücük ver sevgilim

Oktay Avcu

Yarınların yargıcısınız

Sende şehit ol herkes gibi yaşadıklarına
Ve yarın unutma
İnkar etme
Görmezlikten gelme
Bu sizin tarihiniz
Kimse utanmasın yarın sizden
Başınız dik alnınız açık olsun

Oktay Avcu

Yarışmadan

Sana bir yarışma düzenledim
Yarışmada sondan birinci seçildin
Jüri üyeleri bendim
Bütün puanlar sıfır geldi
Böylece toplamı da
Çarpımı da sıfırdı
En çok sıfır alan birinci geliyordu sondan
Kutluyorum seçildin

Oktay Avcu

Yarışmak başarıyla

Çok yaşayıp hiç yaşamamaktansa
Az yaşayıp sık yaşamalıyım
Yani bir yıla yüz yılı sığdırmalıyım
Ben yılda bir kitap okuyamazken
Sen günde bir kitap okuyorsun
Ben seni geçmeliyim
Ya da yetişmeliyim

Oktay Avcu

Yarimin bir kolu çolak

Yar geliyor geliyor
Aha bu yana geliyor
Vallah işte geliyor
Yarimin ayağı topal
Sevgisi bana yeter
Yarimin gözleri ama
Sohbeti bana yeter
Yarimin bir kolu çolak
Öteki bana yeter
Yarimin kulağı sağır
Duygusu bana yeter
Bakışı bana yeter

Oktay Avcu

Yasak

Bulutlar uzak
Buradan kavuşulmuyor
Bağırmak yasak
Buradan da konuşulmuyor
Duyulmuyor yani
Anlaşılmıyor insanın söylemek istediği
Güneşe bakmak yasak
Yardım çağırmak yasak uzaklardan
Uzanmak yasak yıldızlara
Uzanıp tutunmak bir köşesinden yıldızların
Oturmakta yasak gökyüzünde
Oturup yorgunluğunu atmak aşağılara

Oktay Avcu

Yasak aşklarr

yasakların
günahların bedeli
gençliğin yaşlılıkta özlenmesidir
ve parayla satılmasıdır aşkların
ve alınmasıdır en yüklü fiatlardan
yaşanmayan ne varsa
bir torbaya dolduruluşudur
sonsuz büyüklükteki
kaçırılışıdır sapıkça
gasp edilişi
filizlenmesi
çoğalmasıdır
uç vermesidir
fışkırmasıdır boşalmayan doluluğun
geri kalmışlığın
ve köhnemişliğin
başlangıcıdır insan fiziğindeki günahlar
dokunulmadan kirletilirse bir beden
bu yasakların iğrentisidir

Oktay Avcu

Yasaklar

Ve düşünürken bir gün sevdiklerini
Özgürce
Yasaklar koyduğun kendine bir bak

Oktay Avcu

Yasaklar herkesin özgürlüğüdür

sınırların ötesindede sınırlar var
yasakların özgürlüğündede yasaklar olacak
ne sınırsız
ne yasaksız bir dünya olmaz
senin yasakların olacak
benim özgürlüğüm tutuklanacak
herkesin özgürlüğü birilerini yasaklayacak
ve sınır koyacak
özgürlüğün olduğu yerde
yasaklar ve sınırlar hep olacak
yasaksız bir dünya istiyorsan
özgürlüğü askıya alacaksın

Oktay Avcu

Yasaklar koydun

Anne ben büyüdüm
Kocamanım
Silahım var
Kurşun sıkıyorum
Ateş açıyorum
Nişan alıyorum
İnsanlara değil
Dağlara anne
Seni kandıramadım
İnanmadın mutlu öleceğime
Öleceğimi bildin doğru
Ölmemi istemedin
Ondan karşı çıktın bana
Yani yasaklar koydun
Beddualar ettin
Sütünü helal etmedin
Ölmemi istemedin de ondan
Belki beni benden çok sevdin
Ve beni benden çok düşündün
Ondan anne seni kandıramadım

Oktay Avcu

Yasaklı türkü

Bir mendil ıslak
Bir göz ağlamaklı
Bir düşünce tutuklu
Hür değil yani
Bir beden tel örgülerin kovduğu
Topraklarında yürüyemeyen bir ayak
Ve el sevdiklerine dokunamayan
Ve bir gurbet ıpıssız, uzak, kimsesiz ve yalnız
İstenmeyen hasretlikler
Dostum kölelik zor
Kölelikten betersiz
Yasaklar yasaklıyor yaşamamızı

Oktay Avcu

Yaşam bir değişimse

sıyrılın kabuğunuzdan
özgürlüğü yaşayın
kıyafette devrim yapın
modada devrim
düşüncede devrim
tarzda devrim
şekilde devrim
baban takım kıravat
sen askılıyla şort
baban fötr şapka
sen bandaj
sen amerikan
sen ustura
sen alabuluz
annem eşarp elbise
ben blujeans
ben bady tayt
yaşam bir değişimdir
aynı kalmadan
siz kazanın
baban galatasaray sen fenerli ol
baban sağcı sen solcu ol babanın yanlışları babanın olsun

Oktay Avcu

Yaşam neler vercek sana

Yaşa da hele bir gör
Yaşam neler sunacak sana
Neler öğretecek
Kızını gör
Oğlunu gör
Dostunu gör
En sevdiğin kadınını gör
Emeklerinin karşılığını
Vermeden hele bir gör
Yaşam neler verecek sana
Verirken de
Neler alacak
Hep isteyecek

Oktay Avcu

Yaşama bakışı ustanın

Öyle güzel dövüyor ki zamanı örsünde
Elinin alışmışlığıyla
Bir çekici vuruyor
Bir ustalığını
Tavında bırakıyor işini ve yaşamını
Ne az fazla ne az eksik
Bilerek ve severek yaşıyor
Ancak böyle yaşanır zaten
Fazlası haram

Oktay Avcu

Yaşamak delice güzel değil

Bende deliyim
Hem de tımarhanelik
Ama soylu deliyim
Onun için
Mezarımı kazında öleyim
Yaşamak delice güzel değil
Akıllıca öleyim

Oktay Avcu

Yaşamanıza bakın

Niye sevdim yıldızları
Geceye alıştım da ondan
Usulca kapat aydınlığı
Duymayayım üzülürüm
Ona da alışkanım ya
Bu yosunun
Bu derenin
Bu çam ağaçlarının
Kokusu başka
Bu insanlar
Bu sözler
Bu bakışlar
Bu sevgi bambaşka
Kapatmayın
Açık kalsın perdem
Asmayın bedenimi
Ağlayacağım
Öldürmeyin düşüncelerimi

Oktay Avcu

Yaşamda

Ne zaman nereye atladıysam
Hiç düşmeyi istemedim

Oktay Avcu

Yaşamı çal

Çal kemancı
Bizim çarkımızı biliyorsun
Severim yaşadığımı söylemeyi
Ağlatma gözyaşları saklı kalsın tellerinde
Umudu çal
Hırsı çal
Ve yaşamı çal

Oktay Avcu

Yaşamı sende kaybetim

Akşamları
Sabahı beklerim uykusuz
Sabahları seni
İlk işim
Son işim bu
Sana ayarlamıştım zamanı
Ve sevinci
Saatler seni gösterdiğinde
Mutlu
Seni geçtiğinde
Hüzünlüydüm
Anlamadın bu oyunu
Anladınsa da sevmedin
Sıkıldın
Kaçtın
Ama bu bir oyun değildi ki

Oktay Avcu

Yaşamı Sende Kaybettim

Akşamları
Sabahı beklerim uykusuz
Sabahları seni
İlk işim
Son işim bu
Sana ayarlamıştım zamanı
Ve sevinci
Saatler seni gösterdiğinde
Mutlu
Seni geçtiğinde hüzünlüydüm
Anlamadın bu oyunu
Anladınsada sevmedin
Sıkıldın
Kaçtın
Ama bu bir oyun değildi ki

Oktay Avcu

Yaşamı seviyorsan

Çiçekler dalında özgürdür
Koparılınca tutuklanırlar

Oktay Avcu

Yaşamı yor

Ve yaşam
Bir örümcek ağıysa sırat köprüsünde
Bir cambaz ol
Örümcek ol
Sakın düşme

Oktay Avcu

Yaşamın bir dakika olduğunu san

İkinci dakikada bitecek
Öyleyse ne duruyorsun
Altmıştan geriye herkesi sev
Ve sarıl hiç durmadan

Oktay Avcu

Yaşamın da tarifi böyle

Ben bulutu sevdim sandım
Meğer bulutun içindekini sevmişim
Ben mavi sandım denizde
Ve gökyüzünde sevdiğimi
Oysa ne alaka
Senin gözlerindeki bakışsa mavi
O tamam
Gülde kırmızıyı
Memede moru
Deniz maviyi çalmış sandım gözlerinden
Yaprak yeşili
Kömür karayı
Güneş sıcağı
Ve zemheri soğuklarını
Hava renksizliğini
Toprak kahveyi
Hırsız senden almış
En gizli çalmayı
Kar beyazı
Lokum tadı
Pamuk yumuşaklığı
Taş katılığı
Sonunda sen yaşamın tarifine benzedin
Çocukken ısırdığım çağlanın tadında sen
Oyuncağa tutkumda sen vardı
Şekerin özünde bulduğum da sendin mutlaka
Ve elbette sigaramın dumanında nikotin

Oktay Avcu

Yaşamın içinde solucan olma

Eğitim ülkemin beynidir
Üreten ve yaratıcı olan odur
Beyin hücreleri dondurulmuş bir beden
Kuru meyvesiz bir ağaçtır
Kes onu
Eğitimsiz bir insan toprağın içinde
Nedenini bilmeden dolaşan bir solucandır

Oktay Avcu

Yaşamın içinden

Canım bir parça et istiyor

Oktay Avcu

Yaşamın içinden alıntılar

Ömrümüz çeltik atmakla geçecek
Şu gün doğduğumuz gün
Bir çarpı hemen hüviyeti
Şu gün yaşımıza bastık
Şu gün babamızın vefatı
Şu gün şair nevzatın cezaevinde girişi
Şugün mahkemesi
Şu gün beratı
Şu gün okula başlayacağımız
Derken sınavlar yıl sonu, diplomalar
Askerlik, iş bulma, evlilik, emeklilik
Şu gün borçların sıfırlanışı
Şu gün nişan ve düğün
Şu gün uğur abinin katledilişi
Ve milyonların ağlayışı
Şu gün ömrün yarısı
Ve şu gün ölüm

Oktay Avcu

Yaşamın içini

Gözümüzün yarısı görmese de
Bir yarısı üstünde olsun cehaletin
Ve zulmün
Ve kalleşliğin
Bir yarısı görmese de
Korkuyorum görmek istiyorum
Yaşamın en inceliğini önemlisi yaşamın içini

Oktay Avcu

Yaşamın sesi

Biri bağır bağır bağırıyor
Bu ses insanlardan
Analardan geliyor
Onlar sağır
Onlar sağır
Kime bağırıyorlar

Oktay Avcu

Yaşamın tamiri olmaz

Yaşam nedir diye sorarsanız
Hangi yaşam derim size
Kimin yaşamı
Gözü dünyanın içinde kalan
Bir tamirci çırağının mı
Oyunlar içerisinde kaybolan
yoksa Yaşamı ceplerine dolduran
Fabrika Patronununki mi
Yaşamı tanımlamamı İSTERSENİZ
Kime göre derim
Size denizi gösteririm
Gidin ve atın kendinizi diye
Size gökyüzünü gösteririm
Bulutlardan atlayın tepetaklak diye
Ve yıldızları gösteririm
Gün ağarımı asılın diye
Tamir ederim diyorsanız
Yanılmayın
Onarılmaz
tamiri olmaz yaşamın
ama yinede umutsuzluk olmaz
bekleyin derim ve görün

Oktay Avcu

Yaşantım

Sensiz de olsa yaşam sürüyor
Bir kolu sakat
Parmaksız
Bacağı topal
Bir gözü kör
Kulağı duymuyor
Devam ediyor işte
Anla
Deniz mavisiz
Deniz martısız
Deniz balıksız
Gece aysız
Gece yıldızsız
Gece güneşsiz
Devam ediyor işte
Görmüyor musun

Oktay Avcu

Yaşantım duvarlarda

Beni koğuşuma sorun
Ya da 356 numaralı dosyadan alın
Uyku saatim
Yürüme saatim
Görüşme saatim
Ve yaşama saatim hepsi orada
Ağlayışım gülüşüm
Kaçış planlarım
Aklıma gelen her şey
Yaşantım kâğıtlarda
Ve duvarlara yazdığım işlemlerde
Silmedilerse karalamadılarsa eğer
Koğuşuma sorun derken
Nasıl anlatılır yirmi dört saatin uzunluğu

Oktay Avcu

Yaşarken her şey olur

Zorla değil olacak
Yorgunluğum
İşsizliğim açlığım olacak
Baskıyla zulümle değil
Yılgınlığım
Kaçaklığım
Korkaklığım, korsanlığım olacak
Başkaldıracağım
Yaşarken her şey olur
Olacak işte olacak
Eşkıyalığım olmayacak
Anarşistliğim
Teröristliğim
Militanlığım olacak

Oktay Avcu

Yaşatmadılar

Tam özlemişken mutluluğu
Yakalamışken güzel günleri
Kopardılar içimdeki gelecekleri
Tam sevmişken yaşamayı
Unuttular umutlarımı aldılar
Yılgıyı yenilgiyi sundular
Özlemdiler özlemlerimi çaldılar
Barıştılar savaş açtılar
Kavgayı uzattılar
Sevdiğim çocukluğundan ayırdılar
Yaşatmadılar geleceğimi
Yaşatmadılar gençliğimi
Yaşatmadılar güzelliğimi
Yaşatmadılar sevdalarımı
Bir uçurumdan attılar beni

Oktay Avcu

Yatağım ol

Hastaysam sana
Uzak olma
Sıcak bir çorba yap
Uzaktan gülümse gözlerime
Ellerimi tut
Saçlarımı dağıt
Sobamı yaklaştır
Odama sal alevleri
Isıtsın yok olurken isyanı odunların
Kışın çaresizliğini
Ve hastaysam sana
İlacım ol
Doktorum ol

Oktay Avcu

Yaz çiçekleri

Nasılsa terk edeceğim
Seni de
Yaşamayı da, insanlığımı da
Umutalrımı, kavgalarımı
Ve geleceğe olan kaygılarımı
Nasılsa unutacağım
Her bir şeyi
Kaldırıp atacağım
En istediğimi
Unutacağım çocukluğumu da
Beklentilerimin hepsini
Bırakıp gideceğim
Yaz çiçekleri yanı başımda
Kollarımda ilk bahar
Kollarımda bahar olacak
Ay düşecek üstüme
Güneş düşecek
İşte uzansam yıldızları tutacağım
Koparacağım bir köşesini
Kuşlar konacak ellerime
Kelebekler tutulmayı sevmez
Yaz çiçeklerime konacaklar

Oktay Avcu

Yaz mevsimi gibisin

Hiç kimse benzemez sana
Benzemesin
Sen bir değil
Bin başkasın
Ellerin var ellerimden uzak
Tutunsam sıcacık
Gözlerin var
Gözlerim de kayıp
Badem kurusu
Yaz mevsimi gibisin
Yeşil mavi ve pembe

Oktay Avcu

Yazılarınızı pazarlarım

Sizle bir şirket kuralım
Şiir üzerine
Siz iyi şiir yazarsınız
Benimde ticari tecrübem ve daktilom var
Ve okuryazarlığım kuvvetli
Yazılarınızı pazarlarım
Birde siz içerde gün sayarken
Ben dışarıda para saydım
Ama başkalarının paralarıydı saydığım
Şimdide kendi geleceğimizi sayalım
Toplayalım çıkaralım
Ve özgürlüğümüzü hesaplayalım
Evvela nerudaya sonra nazıma
Sıra sende nevzat ve emirhan
Sende vardın seyit senide alayım
Hadi getirin yazdıklarınızı
Getirinde bir güzel böleyim ikiye
Ve görelim
Dört nasıl yozlaştırılıp sekiz yapılır

Oktay Avcu

Yediğin kazıklar olacak

En büyük körlüğü keşfettim
İki binli yıllarda
hala aptal olmak,
hala anlayamamak kandırıldığını
hala görememek soysuzluğu
Hala dümbelek olmak
Hala çalınmak
Hala tanıyamamak
Ama
Zararın kadar
karında var unutma
Kendine geldiğinde yediğin kazıklar olacak

Oktay Avcu

Yemin bile ederim

Nasıl yaşlanır bir ölü hücresinde
Söyle nasıl olur anne
Nasıl ölünür
Bugün onuncu yılım
Otuzuma basacaksam
Yirmisin de öldüm
Yirmi birim
Yirmi üçüm
Yirmi dokuzum nerde
Atlayarak mı geçti seneler
Sen de değişti mi anne güzelliğim
Eriyip gitti mi gözlerin de
Nasıl oldum
Oysa bıraktığın gibiyim
Toprağa
Ne saçlarımın dökülmesine izin var
Ne sakallarımın uzamasına
Ne kırışmasına cildimin
Kime sorsan aynı söyler
Ben yirmimdeyim hala
Ölüler bıraktığı yaşta kalır

Oktay Avcu

Yemin ettim

Beni öldüğüm gün
Öldüğüm toprağa gömün
Yerin ve zamanın önemi yok
Ne size zahmet olsun
Ne bana eziyet
Yolculuğu hiç sevmediğimi bilirsiniz
Olacaksa en kısasını yapın
Unutmadan organlarımı da bağışladım
Alırlarsa kızmayın, küsmeyin bana

Oktay Avcu

Yemin töreni oktay avcu oktay avcı malatya mersin hekimhan şair şiir

Askerdik
Ama Çocuktuk
askerdik
davulla zurnayla yolladılar
bir ucundan bir ucuna adımladık ülkeyi
vatan millet dediler
20 sindeydik
annemizin göz bebeğiydik
Kıçımızı yırttık ya törenlerde
Anlamını bilmediğimiz sözleri sarfederek
and içtik
Sonra dağlara gönderildik vurulduk
Sahip çıkan olmadı
Öldük
Arada bir öldürüldük
Eğitim zaiatları dediler
Şahitlik edende olmadı
Görenleride kör ettiler
Duyanları sağır
Ne diyorduk o yeminde
Kanunlara ve nizamlara
Amirlere
İtaat edeceğime
namusum üzerine yemin etmiştim
ulan ustam
ulan onbaşım
Geri alıyorum andımı
Namusu olmayanlara itat etmişim
Memleketi satanlara
Paraçalayanlara
Bölenlere
Savaşları bitirmeyenlere
Barışa yürümeyenlere
Bu kanunlar yanlış yazılmış
Halk için bir şey yok içinde
Barış için bir şey yok
Hep savaşı sahipleniyor egemen güçler
Bir ırkı yüceltiyor
Bir ırkı yok sayıyor
Bir ırkı tanımıyor
Bunun içinmi kıçımızı yırttık yemin törenlerde
Generallerin nezaretinde
en masum güneşi yağmurlara değiştik
nöbetlerde
patlayan demirlere değiştik yavuklumuzu dağlarda
üşüyen ellerimizi donmaya terkettik
bir gün biri çıkıp
yeter ulan bitirin bu savaşı diyemedi
unutun bu kini
bu öfkeyi
bu hırsı
bu kabullenmeyişi demedi

paylaşmayı bilemedi paşalar
ondan öldük
anlaşmayı bilemedi
ondan öldürüldük
ulan çavuşum boşunaymış andımız

Oktay Avcu

Yemine gerek yok

Sana beddualar
Bana ahlar
Bana itimatsızlıklar
İnandım sevmediğine beni
Artık ne gözlerine bakarım
Ne saçlarını okşarım
Ne de sevmeni beklerim
Şimdi ağlarsam
Ağladığımı görürsün
Ağlayamam
Aslında müebbede verseler gözyaşlarıma
Tutamam

Oktay Avcu

Yengeçli şiir

Balık tutamaz mıydık derelerde
Solucan taktığımız oltalarımızla
Yalınayak yürüyemez miydik
Yeşil yosunların üstünde
Taşlar kesmez miydi ayağımızı
Kanlar akardı da ağlamazdık
Biz ne güzel çocuktuk
Ya güneş yakar mıydı çıplak omuzlarımızı
Azmı mutluyduk çocukluğumuzda
Kumların içinde yüzerken
Kurbağalarla yarışmadık mı
Sesimizi ona uydurup
Az mı duvarların arasında balık diye kıstırdık yengeçleri
Az mı yılan ısırdı parmaklarımızı
Azmı öldüresiye kovulduk
Az mı korktuk öcülerden, cinlerden
Az mı dağlarda ağzımızı açıp bağırdık
Dişlerimizle gökyüzünü az mı ısırdık
Az mı kopardık parça parça bulutları
Ve umutlarımızı az mı savuruyoruz
Rüzgârlara çevirip bir yarısını
Şimdi duyman mı var sesimizi.

Oktay Avcu

Yeni kaderlerim

Sen varsın inkar ediyor muyum
İkide bir tehdid etme
Bak ayrılırsak yazgı derim
Kaderime sığınırım
O zaman sensizliğide yenerim
Terkedeceksen durma
Bana kendimi avutturma
Unuturum geçmişimi
Bir daha bakarım geleceğe
Elimdeki fincan fal dolu
İçerim içinde yeni kaderlerim var

Oktay Avcu

Yeniden çoğalıyorum

Yürüyorum adımlarım büyük
Adımlarım ileri
Ve adımlarım koşarak
Yaşamı yürüyorum
Bir cambazın ipte oynayışı gibi
Ürkek ve korkarak
Bitiremiyorum yürümeyi
Dünyayı yürüyorum
Dünya sonsuz, dünya uçsuz bucaksız
Dünya bitmiyor
Ben bitiyorum
Benim sonum geliyor
Ben azalıyorum
Beni bir bardağa boşaltıyorlar
Sığmıyorum taşıyorum
Bir şeyler birikmiş
Bende bir şeyler var
Seviniyorum ve yeniden çoğalıyorum

Oktay Avcu

Yeniden silmek olmaz

Bir şiir kadar ol yeter
Ne bir adım fazla
Ne bir adım geri
Çünkü bu ikinci başlıklı kağıda yazmışım adını
Yeniden silmek
Yeniden karalamak
Ve yeniden üçüncü bir kağıda yazmak olmaz
Onun için bir şiir kadar ol

Oktay Avcu

Yerdeki şeyler

Yerde bir türkü
Türküleri yere attılar
Ayaklarımızın altına
Ne dinlemek geliyor içimden
Ne de kovmak
Şiirler, resimler, sözler, suskunluklar yerde
En ağır karakterimiz gururumuz
Korkular var korkular
Korkular sinmiş üstümüze yerden
Kuşkuları kapıp kaçmışız yerden
Bir sigara izmariti atılmış
Tadı dudaklarımızda
Ve bir duman yükseliyor yerden
İşte o bizi kaldırıyor
Bizim yapacağımızı da yapıyor
Ve çöp kutularının arasında kaybolan insanlığımızı buluyor
Ve yine kinler öfkeler, kavgalar, barışlar yerde
Hepsini eğilip toplayasım
Ve bir bir yeniden yaratasım geliyor
Hepsini öpüyorum
Sonra kimini yeniden kaybedip
Kimini saklayasım
Ve şu yıldızlara,güneşe
En güzel geleceklere sarılasım geliyor

Oktay Avcu

Yere değmiyorum

Ne güneşim var doğacak
Nede gecem var
Mehtabım olacak
Yıldızlarım yok
Gökyüzünde
Karanlıkta adım yazmıyor
Beyaz cam yok duvarlarımda
Şu uzakları gösteren
İçerdeyken beni göstermeyen
Tül perdemde yok
Masam yok
Koltuğum yok
Daktilom yok
Beyaz kâğıtlarla harfleri kamçılarmışçasına yazacağım
Ama şafakta asılıyorum
Sallıyorlar ayağımı
Sallıyorlar beklentilerimi
Sallıyorlar özgürce özgürlüğümü
Sallıyorlar yarınlarımı
Beşikteki bebek gibi sallıyorlar havada
Gıcırtısı yok, annem yok ninnisi yok
Umut yok
Şimdi uçuyorum
Ayaklarım yerde
Yere değmiyorum

Oktay Avcu

Yerinde bir karar

Ne kadar saklanacak
Gizlenecek bilinmediklerim varmış
Nereye koysam onları
Kaybolmayacakları bir yer
Çantama mı soksam
Her gün açıp kapıyorum
En iyisi saklamamak
Öylece açıkta bırakmak
Kalsınlar da herkes görsün
Öğrensin
Kaybolmazlar böyleyken
Herkesin gözü önünde

Oktay Avcu

Yerken boğazıma düğümlendi ölüm

Bugün ölümü yedim hep beraber
Hep bir ağızdan
Tadı parmaklarımızda kaldı
Farkında bile olmadınız
Ben kalleşçe tuzak kurarken
Güvendiniz ve sevdiniz
Ne kokusunu aldınız ne tadını
Nasılda yuttunuz kırk yıllık aççasına
Ya sen kızım hiçbir şeyi beğenmezdin
Yemezdin elmayı portakalı ve muzu
Annen en güzel yemeklerini yapardı
Ağzına bile sürmezdin
Nasıl beğendin bu zehir tadını
Yüreğim parçalanarak yedim
Yerken boğazıma düğümlendi ölüm
Yinede yedim
Her şeye karşı geldim
Çiğnedim önüme geleni
Çünkü çaresizdim
Yarınımız yoktu
Yarınsız bir yaşam yaşanmazdı
Elbette umutlarımız vardı
Ama umutlar yetmezdi işte
Yetmezdi gözü karam
Çiçekçim
Dedim ya yetmezdi

Oktay Avcu

Yerlerimizi değiştirdik

Sen benim misafirimdin aslında
Oysa ben senin misafirmişim gibi yaptın
Sen böyle kabul ettin
Bu sevimsiz tutarsız davranışımı
Saf dışı bırakmadın beni ve tutumumu
Dışlamadın nedense
Sevginden olmalı güzelliğinden
Ama yinede yapmalıydın
Tutup atmalıydın kolumdan
Bağırarak son derinliğine kadar geçmişinin

Oktay Avcu

Yeşil yeşil

Yemyeşil yapraklara
Sıcak bahara benziyor gülüşün
Mutluluğunda sevgiye
Öyle bir ötüyor ki kuşlar
Seni mor sümbüllü bağ sanıyor
Dayanamayıp papatyalar kopartıyorum sana
Parmaklarımı kumsal gıdıklıyor
Seni deniz sanıyor balıklar
Martılarla oynuyor
Denizi okşuyor nefesim
Beni sahile bırakın
Çiçeklerime bakacağım

Oktay Avcu

Yeşili söylemedim

Gözünü atsan deniz
Elini uzatsan mavi
Bağırsan martı
Ayağını dokunsan yosun
Dinliyorum balık
Ne güzelsin ülkem
Yeşili bile sölemedim

Oktay Avcu

Yeter

Seni sevmeseydim
Terk ederdim

Oktay Avcu

Yeter bize can sağlığı

Ne var bunda kızacak
Ne var ağlayacak
Ne var kahkahayla gülecek
Ağlanır mı hüngür hüngür harçlığım yok diye
Gülünür mü param çok diye
Birde canınız sağ olsun
Ne çıkar parasızlıktan
Bir tabaktan bir bardaktan
Kaybolan milyonlardan
Batmasın dünya yeter
Yeter bize can sağlığı

Oktay Avcu

Yeter ki

Bir Pazar terk etmiştin
Bir Pazar dön
Üzgünüm seni üzdüm de
Affet de
Sonbaharı bekleme
Ekimi bekleme
Yaprağı
Gazeli unut
Yağmurlu bir gün olması şart mı
Kış olsun
Sobanda odunun olmasın
İlkbahar olsun
Çamur sel fark etmez
Aynı kıyafet olmasın üstünde
Ben razıyım döndüm de

Oktay Avcu

Yeter ki çal

Ben hep insanları sevdim
Uzanabildiğine gönlümün
Ama insanlar beni sevmedi
Kabayım
Katıyım
Kuralcıyım
Hep karşılıksız kaldım
Hoş beklediğim bir şeyde yoktu
Benim sevgim bu kadar mı
Bu kadar değil
Okyanus gibiyim
Herkese kapım açık
Pencerem açık
Yeter ki çal

Oktay Avcu

Yeter yeter

hiç birşey bilmiyorsan
özür dilemesini öğren
teşekkürü bil
o da yeter

Oktay Avcu

Yeterince

Kirlendim
Çöpçüler de almadı beni sepetine
Beğenmedi kirliliğimi

Oktay Avcu

Yeterki dön

Sana söz
Sana yemin
Sana tövbe
Bir daha terk etmeyeceğim
Alkol yok
Sigara yok
Su bile yok dön
Kahve yok
Çay yok
Yemekte yasak
Şu en sevdiğim hayvanı kucaklamak olmayacak
Bir daha dön
Son kez dön
Özlemlerime boğdurma beni
Esir etme duygularımı
Her şeyini sakla
Hiçbir şeysiz dön
Sahilde bile yürümek yok tek başıma
Yeter ki dön

Oktay Avcu

Yeterse

Seni bir haftalık sevdim
Bir saatlik de olmaz
Bir aylık da
Tadı kaçar uzatırsan
Sen bir hafta sonu aşkıysan
Cumartesi ve Pazar
Bugün pazartesiyse
Günleri say
Sonra bu kadar yeter
Sevdanın aylığı da var
Yıllığı da
Bir de ömürlüğü
Sana günlüğümü verdim
Bu yeter

Oktay Avcu

Yetişemezsen

Giden bir trenin arkasından bakmak
Özlenen sevgileri yakalamak gibi
İmkansız değil
Ama zor
hele içinde sevdiklerin varsa
ve yayaysan
koşmayla uzaya yetişemezsin
kaçırma sevdiklerini

Oktay Avcu

Yetmez ki

Susamış gözlerinde gözlerime
Nasıl da bakıyor yılların getirdiği nefretle
Ayrılığın verdiği kinle
Oysa kinide sevmezdin
Nefretide
yinede Yazık
yinede seviyorsun biliyorum
Özlüyorsun zaman zaman
Ağlıyorsun yıldızlara bakıp
Küsüyorsun
Görünce duvarda asılı resmimi
Kırmak geliyor içinden
Parçalamak param parça
Kaldırıp atmak sonrada
Ama yapmıyorsun
Yetmiyor sanki gücün
Cansız kağıt parçasına
Resmim yetmez
Beni istiyorsun
Ellerinde alıştı artık
Kaçmıyor ellerimden
Oysa bir zamanlar nasılda kızardın
İstemeden değince ellerim
Artık sende bıkmışsın
Biliyorum usanmışsın bensizlikten
Ama dönmüyorsun
Gurur mu
Eksik olsun
Olmaz olsun
Olmasın
Gözlerinde gülmüyor artık
Gülünce güller açardı dallarda
Gülümseyiş
Yetmez ki
Bakışlarında değişti
Bakmıyor sevgiyle
İstekle
Övgüyle
Unutmuş gibi sevmesini
Ağzında yudumlarken sigarayı
Dumanında arıyorsun beni
Mutlu anılarını
Hayatı sevdiğin günleri
Bende senin gibiyim
Sensiz mutlu değilim
Ne yaşamak güzel
Ne barışık olmak
Sensizlik olmaz olsun
Ayrılıkta
güzel değil
güzel değilim sensiz

Oktay Avcu

Yıkılıyorum

bir yandan
haklı bir savaşın sevincini yaşarken
diğer yandan
uğradığım haksızlığın sefaleti yok ediyor beni
yokoluyoprum
yıkılıyorum

Oktay Avcu

Yıldızlar kirlendi

ay vakti
geceye uzandım
yıldızlara elim değdi
yıldızlar kirlendi
ellerimi yıkamamıştım
ay vakti yıldızlarda yürüdüm
yandıysada ayağım aldırmadım.

Oktay Avcu

Yıldızları çiğniyorum

Üstümüze kar yağıyor
Biz erimiyoruz,
üstümüz erimiyor
Üstümüzde kar eriyor
Saçlarım sırılsıklam
Sanki yağmur yağdı da ıslandım
Yağmurun sesi yok
Bir kar sesi görüyorum
Üstüme beyaz bir şeyler konuyor
Elbiselerim kirlenmiyor
Tertemiz de olmuyor
Elimi vuruyorum
elim ıslanıyor
Kar yağıyor
Kar yağıyor dağlara
Yıldızlar karların üstünde
Ben de yıldızların üstündeyim
Yıldızları çiğniyorum;
ağzımda değil ayağımın altında
Eziyorum
eziyorum ezemiyorum
Sonra uzanıyorum
Yorgunluğumu atıyorum karların üstünde
Ve bir yıldız konuyor avucuma
Tutamıyorum
Sonra bir kar fırtınası
Kalkıyorum, kalkıyorum
Kalkamıyorum
Karlar boğuyor sesimi
Avazımca bağıramıyorum
Sen hala mektuplarımı bekliyorsun
Ben yaşamaya uğraşırken
Sen vefalı çıktın
Hala beni bekliyorsun,
kulakların kapında
Odanda soban yanıyor
Ve sobanda çayın kaynıyor
Ve ben yıldızlarda sallanıyorum
Uzan şimdi
uzan da bak yıldızlara

Oktay Avcu

Yıldızlı bir sevinmek

Yıldızlı bir gece
Yıldızlı bir gökyüzü
Yıldızlarda sallanan bebekler
Yıldız oynayan çocuklar
Yıldızda aydınlığa bir adım
Yıldızları görüyorum
Bir adım öte de
Yıldızları duymuyorum
Sesleri uzaklarda kalıyor
Yıldızlar mutluluk dağıtmıyor
Umut dağıtmıyor
Ama yıldızlı bir denize bakmak
Yarı yıldız yarı yağmurun altında ıslanmak
Komşumun kızı aklıma geliyor
Annem aklıma geliyor
Annemin yıldızlara atışı beni
Ve ben yıldızları yakalamadan
Geri yakalayışı
Yıldızlı bir göklere uçmak
Yıldızlı bir sevinmek
Biliyorum herkesin hakkı
Ve şunu da biliyorum
biliyorumki
Belki herkes yıldızlara uzak
Belki herkes dokunamıyor yıldıza
Ama ben
Parmağımı
kolumu uzatamıyorum
Ben insanlardan uzağım,
insanlara uzanmıyor sesim
Barıştan uzağım
Savaşa uzak değilim,
yılgıya
yenilgiye uzak değilim
Yalnız sana değil sevgilim,
insanlığa uzağım
İşte yıldızlar şahit
İşte siz şahitsiniz
işte sor
sana çocukluğun kadar yakın

Oktay Avcu

Yıllandık

Ben eski
Sen eski
Yıllar eski
Şarabımızda eski
Anlaşıldı ikimizde eskidik
Zaman eskidi demiyorum
O eskimez
O hep yeniler kendini
Elbiselerimiz yeni olsa
Kunduramız pırıl pırıl
Çoraplarımız bembeyaz
Neye yarar
Neye yarar derim
Etim kemiğim eski
Düşüncelerimi de yenilemedim
Yine de sevmedikten sonra yaşamayı
Yeni olmak neye yarar
İstemedikten,
beğenmedikten sonra yaşamı
Kapalı karanlık
Genç olsan on sekizinde
Güzel olsan,
bakmaya kıyılmasan neye yarar
Sizde istemeyin
Kimse almasın
Karanlık dünyayı
ışıksız
Neye yarar
Sıfırda olsa yaşın

Oktay Avcu

Yine canımız yanacak

Bu topraklarda yürütmediniz sağken
Yasaklar koydunuz üstüme
Peki öldük gömmeyecek misiniz toprağa
Nasıl yasaklayacaksınız uykumuzu
Kim yasaklayacak ölümü
Uyuyacağız
Uyurken basmayacak mısınız kitaplarımı
Sırıta güle
Sonrası apar topar
Sorgu sual
Şimdi bu topraklar bizim
Asımı sildiniz kütükten
Dolaşacak düşüncemiz şimdi özgürce
Kimse yenemez beni yargısız infazla
En ücra köşesinden
En sığ bölgesine vatanın
Tepikleye çiğneye düşlerimi

Oktay Avcu

Yine de

Ve zulamda ne var biliyor musun
Tam on iki kahpe kurşun yarası
Saklıyorum
Aman ha söyleme
Duymasınlar polisler
Duymasınlar askerler
Sorarlar kimin yaptığını
Söylersem öldürürler beni
Bir de ihbarcıya çıkar adım
Muhbir derler
Jurnal derler
Ne derler
Zulamda ne var biliyor musun
Zulamda hak etmediğim ölüm

Oktay Avcu

Yine de biliyoruz

Öyle güzel yaşıyoruz ki
Ne arkamızdakilerden haberdarız
Ne de önümüzdekilerden
Ne geleni biliyoruz
Ne geçeni
Ne de geleceği
Beraberimizdekileri de bilmiyoruz
Yanımızdakileri de çok az
Yine de her şeyi biliyoruz
Sindire sindire yaşamı öğreniyoruz kendimizce

Oktay Avcu

Yine de boşver anlama

Alıyorum hiç yazılmamış bir sayfa
Uçlarını yeni açmışım kalemimin
Seni dolduracağım
Anlatıyorum aşkımı kâğıtlara
Önce kâğıtlar dinlemiyor beni
Kağıtlar anlamıyor beni
Yine de yazıyorum
Yazdıkçada dağılıyorum
Toparlanamıyorum
Bir türlü kararda veremiyorum
Kararsızım
Yazdıklarım iyimi olmuş kötümü
Sen duygularımı anlayabilir misin yazmadan
Bakışlarım anlatmaz
Haykırışım anlatmaz
Susuşum
Kahroluşum anlatmaz
Peki ne anlatacak beni sana
Anlamazsın diye yazıyorum işte
Yine de boşver anlama
Sen sensin
Bende benim işte

Oktay Avcu

Yine de eksik

Şu yastığın üstündeki
Başımın altındaki yani
İğneyle yapıştırdığın güller
Kokmuyor ama
Bir yaprağı kopmuş
Bir yaprağı solmuş
Suyunu mu eksik ettin
Bir şeyini unutmuşsun anne
Ben mi üstüne bastım
Rengini mi ezdim
Ondan mı aç
Ondan mı susuz
Niye yaptın
Niye başımın altına koydun
Niye anne sen bilirsin
Niye gülmüyor bu karanlık
Niye ağlıyor sokak
Niye sevmiyor bu deli kız
Niye susturuyorlar insanlığımı
Niye kumsal sahipsiz
Niye bu gemi böyle sürünüyor
Niye dudaklarından düşmüyor
Dumanı sigaranın
Niye hava da kuş yok bugün
Niye kuşların kanatları sallanıyor
Niye sevdiklerini ağlatıyorsun
Niye tutukluyorlar Özgürlüğünü
Niye ellerinde başkalarının adı
Niye sen yoksun
Niye yaşamak istemiyorsun
Niye her gün öldürüyorlar seni

Oktay Avcu

Yine de güzeldi

İki çocuk annesiydi
Kırkını aşmış
Kendini on dokuzunda sanıyordu
Yeni kıyafetlerini giyip
Kocasına sordu
Nasıl oldum
Sütyenin çok güzel
Dışı on dokuzu
İçi kırkı gösteriyordu

Oktay Avcu

Yine de kadındı

Unuttum arkasından
Kadın açıktı
Şurası burası
Astarı da yoktu eteğinin altında
Görmek istedi canım
Sonra alışverişe başladı
Parası çoktu
Çok şeyler aldı
Nasıl unuttum çıplaklığımı
Paranın tadı
Paranın rengi
Paranın kazanılışı
Daha bir haz vericiydi
Unuttum çıplaklığımı

Oktay Avcu

Yine de olamamışım

Ben bir sarı gördüm güneşte
Ve güllerin üstünde
Bir renk alabildiğine uzak acıdan umutsuzluktan
Ve bir kızıl gördüm zerdalinin olgunluğunda
Zerdali dedim yanıldım
Bizde kayısı derler
Sonra nerede huylandım kızıldan
Belki vurulduğumda kanadım o zaman
Belki militanları kurşunladılar dağlarda
Ve meydanlarda yüzlerce o zaman
Belki de çinde tiemennan
Ama kominizmin kızıllığından asla ürkmüş değilim
Geriye çekildiğim yok
Kaçtığım yok
Üstüne üstüne gitmişim
Adımlarımı atmışım peş peşe
Yine de tanımamışım kominizmi
Ve bir kominist olamamışım

Oktay Avcu

Yine de suç zevkimin

Sev dedim ya sana
Zorla yapıştın kalbime
Tutkunun güzelliğini bozdun
Sevdanın tadını kaçırdın
Sevdaya yasak konulmaz
Sen yasaklar yarattın

Oktay Avcu

Yine de yanılmadım

Herkes duydu ağladığımı
Herkes hissetti
İnkar etmiyorum
Gerçekten ağladım
Gelmedin
Yine o serseriye döndün
Yine kalbini kıracak
Yine umutlarını
Hayallerini yıkacak
Yine aşağılayacak seni
Söz vermiştin
Bugün sinemaya gidecektik
Dönüşte birer künefe yiyecektik
Sen çok severdin tatlıyı
Bilseydim acıyı
Eziyeti sevdiğini
Bilemedim
Mutluluktan kaçtığını
Ben aradığını sandım
Beraber düğüne gidecektik
Orada birlikte ilk dansı
Sonra bütün arkadaşlarıma tanıtacaktım seni
Dünyanın en güzeli
En tatlısı
En sevimli kızı diyecektim
diyemedim

Oktay Avcu

Yine sen olma

Hayalim
Yani mutluluğum
Yani isteklerim
Ne zaman ereceğim murada
Özlemlerim ne zaman bitecek
Ne zaman mutluluk çanları çalacak
Umutlarım hep yanımda kalsın
Tutkum olmasın demiyorum
Yine sen olma
Yine sevme
Yine uzaklar da kal
Ve ben yine sana uzaklardan bakayım
Ama şu başka isteklerim
Başka heveslerim
Kursağımda kalmasın
Kızgınlığım bitsin
Yılgınlıklarım hayalim olsun istemiyorum
Hepsinin gerçeğini
Sahisini, aslını
Ve insan gibi olmak istiyorum

Oktay Avcu

Yine tanrı sevmiyor beni oktay avcu oktay avcı şiir şair malatya hekimhan mersin

Bu günde iyi değilim
Bu günde taş düştü başıma tanrılardan
Yara bere içindeyim
Kararsızım
Karamsarım
İsyankarım
Yine tanrı sevmiyor beni
Yolun sonuna geldim
Sonun sonuna geldim
Kimse sevmiyor beni
Yaşlandım
Parada kazanamıyorum
Korkuyorum
Kaçamıyorum
Direnemiyorum
Gücüm yok
Kara kuru bir adam oldum
Dedimya tanrı haz etmiyor benden
Savuruyor
Dosttuk düşman olduk sevenlere
Kardeştik kalleş olduk
Merttik yalaka olduk
Sırtımızdan vurulduk
Bütün sevenlerim taş attı
Bir gül bekledim
bir gülücük
Bir hatır
Bir gönül alma
Kalmadı kalmadı tükendim
Bir borcum var doğaya
Bir borcum var yaşama
Bir borcum toprağa
Söz ödeyeceğim
Söz diyorum üstüme gelmeyin
Sıcakta üşür oldum
Soğukta yanar

Oktay Avcu

Yine varım

Bir elimde bacağım
Diğerinde koltuk değneğim
Yıllarca yaşadım
Gördün mü
Görmedin
Çünkü yaşayan bendin
Hep kovalanan
Hep saklanan
Sağımda kar
Solumda sel
Önümde ateş
Arkamda kan
Telaşlarıma benim bu yaşam

Oktay Avcu

Yinede biz geldik

Biz geldik dostlar
Neşe getirmedik
Selam getirdik
Sevgi getirdik
Saygı getirdik
Bildiğimiz ne varsa hepsini getirdik
Büyüklerimizden kalma
Biz geldik hüzünde getirmedik
Biz geldik açmadı da güllerimiz
Biz geldikse baharı da getirmedik
Yine de biz geldik
Biz geldik sevinçlerle
Avuçlarımız da temmuz sıcağı vardı
Onu getirdik

Oktay Avcu

yinede Ne yani

neyin inadı bu
neyin intikamını alıyor bu tanrı
neyin kızgınlılğı
neyin öfkesi
bir sana inanmıyorum dedim
bir sevmedim
bir karşı çıktım
yağmurlar neyin intikamını alıyor
rüzgar neyin intikamını
sokaklarda kaldığımda üstüme üstüme geliyor
bu kış neyin intikamını
sobam yok
barınağım yok
sığınacak liman yok
tanrının bütün kavramları düşman
bütün kurumlar üstüme oynuyor
yinede ne yani
sen beni vurdun diye ölecekmiyim
ne yani
korkuttunmu
ürküttünmü
insanlığım
hiç susarmı
hiç vazgeçermi
hiçç cayarmıyım
onikidede sokağa atılsam
güneşe assalar beni
kararatsalar her yanımı
vazgeçermiyim beyazlığımdan

Oktay Avcu

Yinede sağol tanrım

Bir kış günü
Bir ceviz ağacında
Bir ceviz buldum
Çok açtım
Teşekkür ettim tanrıma
Ve kırdığımda çürüdüğünü
Yenmeyecek halini gördüm
Sevincim yarım kaldı
Ama öfkelenmek yerine
Bulduğumdaki sevinci
yaşatan tanrıma teşekkür etmeliyim

Oktay Avcu

Yinede sevdin

Şimdi bende kalan güzelliğin
Sevimliliğin
Şimdi bende kalan bakışların
Bende kalan sen
Ellerimi tutuşun
Dokunuşun önemli değil
Bana ayırdığın sevgin
Bana verdiğin değer
Sen yirmi yaşında bir kızdın
Gençtin
Güzeldin
sevdin

Oktay Avcu

Yinede sevsem oktay avcu oktay avcı şiir şair malatya hekimhan mersin

Yinede sevsem olmazmı Komşu kızı
Haksızlıkmı olur
Akılsızlıkmı
Onca zulmü unutup
Aklımı başımdan atsam
Ahmaklıkmı olur karşı köylüm
Yoksa büyüklük bumudur
Bir bilen varsa söylesin
Anlamak istiyorum
Dayımamı sorsam
Amcam başka sonuç çıkartır
Annem neder kirvem
Benim dediğimin önemi yok
Duygusalım
Parça parçayım
Param bile yok
Bana kim inanır
Ahırda yatsam
Hayvanlar üstümde tepinir
O kadar yokumki yalıda hisseden olmaz varlığımı
Bu ne şimdi emmoğlu
Söven sövene
Beni şimdi kimsenin vurmasına izin vermeyeceğim
Yinede sevsem olmazmı hocam
bunca yılın hatırına
imamın vaazınımı dinlesem
matematiksel bir hesapmı bu ayrılık
kesin sonucu yok
artısı eksisi
en keskin solcuyum desem
gülümsemelere katlanamam
saflarında yer aldığım entellerin
aşağılayıcı, alaycı tavrı
çok bilmişlikleri çekilmez bu saatte
ama sevdiğimden ayrıldım sağı solu olmaz ayrılığın
bir çözüme ihtiyaç var
bu tek taraflı suskunkluk
ayrılık eder desem yanılırım
ahlaksızlıkmıdır pir sultan sorarım
şairim sen söyle
Lan bacım ağlarken kime sormalıyım
Gülerkende sormadım
İçimden geldi sevindim

Oktay Avcu

Yinede yakışmadı

Bu gün ilk defa bir kadını dövdüm
Yazıklar olsun bana
Bir kadını beni bıçaklarken yumrukladım
Yakıştı mı bana
Oldu mu
Bu ülke
Bu kızgınlık
Bu kin olmadı
Sana yakışmadı

Oktay Avcu

Yobazlığın diğer adı

Ve ateş yaktık binlerce Müslüman toplanıp
Taşlı sopalı
Polisler ve askerler de vardı bellerinde silahlarla
Biri çıkıp ateş etse havaya dağılacaktık
Onlar bu vatanı korurdu
Namuslu ve dürüst insanları namussuzlardan
Onursuzlardan
Şimdi tersine işleniyordu zaman
Karşı koymadılar
Çünkü emir yoktu demiri kesen
Seyretmeye gelmişlerdi belli ki
İzledik izledik hep beraber şahlanışını alevlerin
İnsanlığımızdan utanmadan
Boğuluşunu izledik çaresizlikler içinde yüzlerce canın
Ne hoştu dinimizde insanları yakarken cayır cayır
Cehennem zebanilerinin ateşinde
Ne büyük sevaptı seyretmek seyrederken de coşmak
Bir yanda devlet büyüklerinin abartısız saçmalıkları
Politik hesaplar diğer yanda
Ve yanan insanları suçlayanlar
Kendini insan sananlar vardı yetkili
Ne büyük
Olup bitenlere göz yumanlar
Görmezden gelenler yobazlar

Oktay Avcu

Yok

Aşkın adı mı var
Tadı mı
Rengi mi
Kokusu mu
Sev sevebildiğin kadar
Bugün Emine
Yarın Nurdan
Öbür gün orman
Sonra deniz
Kumsalı sev arada bir
Bazen de çölü
Bazen yağmur
Bazen kar
Beyazı sev bir defa da
Hep siyah olmasın
Ben öyle yapıyorum
Üzülme
Ağlama
Boş ver
Sev bir şeyleri

Oktay Avcu

Yok olan bir ulusun hikayesi

Bir beyaz adam kaçıyordu
Çıplak atını kamçılayarak
Kaçarken bir ulusu yok ediyordu
Silahlar patlıyor
Bombalar depremler yaratıyordu
Şehirler sallanıyor
Beyaz adam attığını vuruyordu
O insanlığını öldürdüğünden
İnsanlarsa öldüğünden habersiz
Bağırıyorlardı
Elleri patlayan silahsız
Ellerinde sapan
Ellerinde taş
Ellerinde balta
Ellerinde elleri
Ve ellerinde haykırışları
Ellerinde umutları
Ellerinde inançları
Bir ulus savaşıyordu
Ve hala bir beyaz kaçıyordu
İnsanlığı avlayarak
En son kişi kaldığında vurularak
Bir çocuk ağlıyordu bağırarak
Küçücük bedenini babasına sarmış
Kaçırıyor bombalardan öte
Ve sekiz aylık bir bebek
Çırpınıyor ölü annesinin karnında
Kurtaran olmayacak mı
Ve bir beyaz hala oturuyor acımasız
Ağlamanın Arapçası yoktu
İngilizcesi de
Kahrolmanın da
Ölmenin de
Herkes anlıyordu bu dili
Ben yaşadım yüreğimde

Oktay Avcu

Yok olmanın Türkçesi

Yaşamı bir denize benzet
Yüzmesini biliyorsan açılırsın
Yok bilmezsen kıyıda dolaşırsın
Oradan da görürsün güzelliğini denizin
Yine bilmeden inadına açılırsan
Boğulursun

Oktay Avcu

Yok oluyorum ağlama

Şurama bir kurşun sıkılsa
ondan iyi her ağladığında
her bağırışında
her çırpınışında
bir şarapnel saplanır yüreğime
onun için ağlama
çaresizce yalvarma
bu çaresizlik beni bitiriyor
yok oluyorum ağlama

Oktay Avcu

Yoklamalarda çalınır

Kapımı çalınıyor
Yanılıyor muyum
Yanılıyor olmalıyım
Burada kapı dışarıdan açılır
Günde üç yemek saatleri
Birde bulaşıklarda
Hatta unuttum
yoklamalarda da çalınır
Günde üç defa
arada dördüde bulur beşide olur

Oktay Avcu

Yokluğun tadını çıkar

Başının altında yastığın olmasa da
Sabah biraz boynun tutulacak
Bir şey olmaz oğlum
Güneş tutulması değil bu
Yastıksız uykunun tadını anlat
Yastığının olmamasına acımasınlar

Oktay Avcu

Yoksa

İnsanlar sanat için yaşıyorsa
Sanatçı olmalı
Yoksa yaşamalı
karşı çıkmadan
itiraz etmeden
Her şeyi bir kenara koyup
Özgürce ve kardeşçe
Canının istediği gibi
Gönlünce
alabildiğine sıradan

Oktay Avcu

Yoksun

Gözlerim çoğalır
Gözlerim büyür
Gözlerim taşar denizleri
Sen görmezsin
Mavi olur
Bulut olur
Liman olur
Sen görmezsin
Yine açarım gözlerimi
Seni göremem
Çünkü sen diye biri yok
Var sandım

Oktay Avcu

Yorulduğumda bırakacağım

Biliyorum
Bu kemendi ebedi taşıyacağım boynumda
Ve kollarımda halatın ağırlığını
Belki bir saat
Belki on beş dakika
Gücümün yettiği kadar
Nefesim kadar
Yorulduğumda bırakacağım kendimi ölümün kollarına
Ve boğulacağım bağıra çağıra
Hiç kimse duymayacak ağıtlarımı
Ama beklentinize yer yok mısralarımda
Yalvarmak
Dilenmek yok
Bilmiş olun
Bilin
Biliyorum dediklerim olacak
Yaşıma bile aldırmadan
Korka korka
Küse küse öleceğim
Kolay değil
İlk defa geliyor başıma
Yine de öleceğim
Geleceğimden kaygısız
Kuşkusuz ve özlemle

Oktay Avcu

Yorulursa kanatları

sevda kuşun kanadında bulutsa
uçar gider sonsuzluğa
belki sıra gelmez ikinci kez
bir daha aynı dala konmaya
ve uğramaz göçebeyse
en uzak ülkelerin birinde
yorulur kanatları
ve kalır senden uzak
senden ayrı
yaşlanır

Oktay Avcu

Yorulursun

Tutma ellerimden düşersin
Bir uçurumun kenarındayım
Sen topuklu ayakkabı giymişsin
Yüksek ökçe
Ayağın burkulur
Düşersen
Ve bu yolları bilmiyorsun
Hastayım bulaşırım
Sevme beni
Sevmesini bilmeyendenim
Yolum uzak sen benimle yorulursun

Oktay Avcu

Yunuslarında sevdası var

Yitip bir sevdayı aradılar
Bulamayınca yunuslar
Astılar kendilerini karaya
Ben bir canıma kıymazken
Sürüler halinde katledildiler
Son bir pişmanlık var mıydı bilemiyorum

Oktay Avcu

Yüreğim

Açıl yüreğim okyanuslara
Okyanuslarda gemi ol
Al sırtına taşı insanları
Umutları
Sevinçleri
Hırsları
Açıl yüreğim dağlara
Özlemleri savur aşağılara
Ek rüzgâra
Sonra dön arkana
Arkanda kalanlara aldırma
Açıl yüreğim gökyüzüne
Gökyüzünde büyü
Gökyüzünde çoğal
Gökyüzünde taş

Oktay Avcu

Yüreğime

susma yüreğim konuş
seni kimse susturamaz
susma yüreğim sev
bağır yüreğim bağır
sağır et duymalarını
acıma
onlar zaten sağır, duymuyorsa
onlar zaten kör, görmüyorsa
durma yüreğim koş
yorulmak yakışmaz
susma yüreğim susma
susma barış
yaşam barışıkken güzel
susma yüreğim sarıl
sımsıkı sıcacık ol
koparmasınlar
koparmasınlar güzelliğini

Oktay Avcu

Yüreğimi güneşe sermeliyim

Hani beraber ağlayacaktık
Bu dağ üstüme yıkılıyor
tek başıma eziliyorum
yanlızım,sen yoksun
Yalan söyledin
Ölmeden seni de öldürmeliyim
Yüreğimi güneşe sermeliyim
Ve kurutmalıyım senin ıslaklığını

Oktay Avcu

Yüreğimi terk edeceğim

Seni dağlarda eskiteceğim yüreğim
Sen ki şehirlere sığmadın
Sen ki taştın şehirlerden
Sen ki yenildin şehirlere
Sen ki yoruldun
Henüz startındayken yarışın
Sen ki kaçtın
Seni dağlarda çürüteceğim yüreğim
Sen ki öğrenmedin sevmesini
Soğukta üşüdün
Sıcakta yandın yüreğim
Neden
Korktun yüreğim
Korkutuldun
Bir bağırdılar
Sustun
Bir bağırdılar
Anlattın bildiklerini
Bilemediklerini de söyledin
Hadi çık şimdi dağlara yüreğim
Kovuldun

Oktay Avcu

Yüreğimize güvenip oluruz

Bizim dağlar gecelerde büyür
Sevgimiz gibi
Gecelerde çoğalır
Bizimse dağlar
Yok bizim değilse
Yok olur erir
Siner toprağın altına
Siner en bilinmeyen renklere
Gecelerde saklanırız kaybolmuşçasına
Korkumuzu gecelerde buluruz
Cesareti gecelerde buluruz
Dağlar yutar bizi bağrında
Biz dağların oluruz
Sahibimiz de
Sahipsizliğimiz de dağlardadır
Dağlarda saklıdır
Aradığımızda
Bulmak istediğimiz de odur

Oktay Avcu

Yüreksiz kalışıma aldırmıyorum

Her şey neysede
Seni unutmak zor olacak
Bu iki ucu çengelli zırhı
Söküp atmak imkansız yüreğimden
Yüreksiz kalışıma aldırmıyorum
Bombalar patlatmaktan zor bedenimde
Ama çaresizse, kaçınılmazsa
Kaçmadan direneceğiz
En gaddar cellatça
Sensizliği kaydedeceğiz belleğimize

Oktay Avcu

Yürümek ne güzel kimseye basmadan

Bir uzun yürüyüştü yaptığımız
Olmadı yeni baştan olmadı
Olmadı baştan
Bir harfin okunuşu gibi yaşam
Yürümek ne güzel yaşamı
Heceleyerek ve kavrayarak
Ve öğrenerek a sından z sine
Ne güzel yaşamı yürümek yanılarak
Ve tadarak
Bir uzun yürüyüştü yaptığımız
Bir baştan bir başa
Dünyayı yalınayak ve koşarak
Bir asır yürümek ne güzel
Toprağın taşın üstünde
Kimseye yaslanmadan
Kimseye basmadan
Yürümek ne güzel
Bir asrın üstünde gülerek
Ve beyninde patlatarak bombaları
İmha etmek ne güzel savaşı

Oktay Avcu

Yürüyemeyen insanları koştum

Herşeyin çaresizini sevdim
yüzemeyen balıkları
uçamayan kuşları
konuşamayan insanları anladım en çok
gerek yok anlatmasına kendilerini
yürüyemeyen insanları koştum en çok
yetişemedim
hep onlar öndeydi

Oktay Avcu

Yürüyemiyorum

Yine akşam
Sokaklar karanlık
Sabah oldu
Yine karanlık
Güneş aydınlatmıyor artık
Her zaman zindandayım
Işıklar da eğleniyorlar
Bana mehtapta yasak
Toplanmış oynuyorlar
Ben konuşamıyorum da
Şimdi herkes uykuda
Ben acının nöbetini tutuyorum
Sancılar var
Her yanımda
Uykularım kaçtı
Bu saatte
Böyle yaşanmaz
Ayaklarım yok gibi
Yürüyemiyorum

Oktay Avcu

Yüz yıl susarmı insan

Hiç asılmadı
Asılacaktı
Hiç ölmedi
Ölecekti
Hiç konuşmadı
Konuşacaktı
Hele bir gelsindi zamanı
Yapacaktı hepsini
Ne zaman
Ama ne zaman
Sorsanız yanıtlardı
Sorsanız konuşurdu
suçlusunuz
Hiç yitmediniz denize arkadan
Ondan öğrenmedi yüzmeyi
Keşke sorsaydınız
Beklerken bir asır
O yüzündeydi yaşının
yüz birini bile görmeden

Oktay Avcu

Yüz yüze bakarken

Bunca insanın korkusu
Ve kaygısı olmalı
Bu karanlığa saklanmasının arkasında
Susmakta ve usanmakta amaç
Kinlenmek
Bilelenmek
Ve zenginleşmek olmalı
O kirli ve paslı eskiliğin altında
Yenileşmek
Ve güzelleşmek olmalı
Yüz yüze bakarken
Utanmak
Korkmak
Sıkılmak olmamalı
Dolu dizgin olmalı yaşam

Oktay Avcu

Yüzemiyorsam ölmelimiyim

Yüzme bilmiyorsam ölmeliyim
Denize girmeden boğulmak olmaz
Verme en mavi okyanusları
Derede yürüme
Van gölünde ne işin var
Binme en güvendiğin feribotlara
İçtiğin suya dikkat et
Ya ölmeli miyim yüzemiyorsam
Banyo yaptım şeymi oldu
Biraz sabun kaçtı gözüme
Biraz acıdı
Biraz temizlendim
Biraz mis koktum
Biraz herkes beğendi güzelliğimi
Yüzme bilmiyorsam
İçtiğim su değil mi?
Tohma çayında karşıya geçtiğim neydi
O yeni yapılan Atatürk köprüsünden

Oktay Avcu

Yüzlerine tükürende olmaz

Bu güneş yüzlü insanlar aydınlatıyor dünyayı
Sanmayın ki yanılıyorum
sanmayınki Yalanım var
Onurlarıyla,
şerefleriyle
Dürüstlükleriyle
ve iyi niyetleriyle
Anamın ak sütü haram olsun ki doğru
Bu yetmiş bin renkli insanlar
Boğulurlar karanlıkta onlarsız
Kim güzelleştiriyor yaşamı sorsak
Kendilerinde bulurlar mahareti
Yüzlerine tüküren olmaz parayla
Bakmayın atıp tutmalarına
Son model arabalara binmek
Yatlarda, yalılarda yaşamak
Temize çıkarmaz insanları
ne yesen kirli kalırsın
ne yesen doymazsın
hazımsızsan

Oktay Avcu

Zabtı yoktur öleyim mi

Gökyüzünde yıldızlara
Sorun hele ben nerdeyim
Beni saran benliğime
Sorunda bir ben kimleyim
Geceleyin karanlığa
Sorun bakın nasıl sevdim
Sevgim taşmış benden bile
Zabtı yoktur öleyim mi

Oktay Avcu

Zaman satımı

Hiç aklıma gelmedi satılmak
Kaç para ederim
Bahçıvan terini sildi
Alnındaki sıcağın
Ve kırmızıya boyandı beyaz
Beyaz gömleği
Sarı mı olmalıydı
Gül bahçesinde konuşmak
Ve bağırmak siyah
Gülmek
Öyleyse kaç para ederdim
Aldığım maaş belli
Bu benim fiyatım değil
Bu yaptığım işin
Verdiğim emeğin bedeli
Sabah gün doğu mu
Akşam güneş batı mı
Benim değil zamanımın satımı

Oktay Avcu

Zamana dair

Bir dakika bir günden çoksa bazen
Bir gün bir dakikadan kısaysa
Zaman değerliyken mi güzel

Oktay Avcu

Zamanın Tanımı

ha tanıdı
Ha tanıyacak zamanı insan
Az kaldı
Ya bu günden önce
Ya bu gün.
yarına kalmaz

Oktay Avcu

Zamansız

Be ne zaman deniz oldum
Hiç haberim yok
Yelkenlerim
Sandallarım
Gemilerim
Dalgalarım
Kumsallarım
Ve yüzen balıklarım
Dalgalarıma takılan insanlar olmuş
Haberim yok oğlum
boğulmuş

Oktay Avcu

Zaten vardın

Öptüğün yerler duruyor
Hatta öperken ısırdığın
Kulağımda fısıltın
nefesin dudağımda
Sevdan terk etmiş değil beni
Evet seni yıldızlardan koparmadım
Bir armudu yolar gibi dalından
Seni şiirlerinden de çalmadım
Kasa soyar gibi
Seni senden aldım
Sen gerçektin
Vardın
Yaşıyordun
Benimdin
Hayır yinede seni yıldızlardan koparmadım
Bir kitabın beğendiğim sayfalarını kopartır gibi
Koparıp almadım işte
Sen geldin
Kondun yüreğime
Yüreğini açtın bana
Zaten vardın
rengini sorsam
neredeyse kar beyazıydı kaçamağın

Oktay Avcu

Zavallı

Saçlarını da kısalt istiyorsan
Röflede yap
Boyat
Ama beni terk etme
İstemiyorsan sigarayı da bırakma
Bana söylemeden sokağa çık
Geceleri de aramam
Ben kanepede yatarım
Şen yatağında
Üstüme bir de battaniye alırım
Bir de yastık ver bana

Oktay Avcu

Zavallı kalacağım

İçimde bir şeyler oluyor
Kaynıyor yüz derecede suyun kaynayışı az
Ve tufanda parçalanan ana yüreği gibi
Ağaç dalları,
elektrik direkleri,
telefon hatları gibi
Volkanda patlayan
Ve yanan insanların cızırtıları
Kırılan ve dökülenler gibi
Bir sel afetini oynuyorum
Önüme geleni sürüklüyorum
İnsanlığım değişiyor
İçimde bir şeyler kopuyor
Zayıflıyorum
Yazık, yazık oluyor o şeylere
Yazık oluyor insanlığıma
Zavallı,
zavallı kalacağım onlarsız
Fukara ve aç
hiçbirşeysiz
hiçbirşey olacağım

Oktay Avcu

Zehir zıkkım olsun

Karanlık
ne çok karanlık
Ne çok karanlık odam
Aydınlık
ışık yok mu dışarıda
Odama girmiyor da
Bu nasıl yapı
Kapım var
Pencerem yok
bu mimar kör olmalı
bu proje beş para etmez
Zehir zıkkım olsun tanrıya ettiğim dua
Ben bu günler için mi aydınlıkları teptim
Tanrının bir dediğini iki etmedim
Neyin savaşımını verdim
Ne kazandım
Neler kazandım bak
kaybettiğimi saymazsak

Oktay Avcu

Zehirsede içerim

Geldiğinde sevinçler taşımıştın yüreğime
Giderken bıraktığın ağıya kızmalımıyım
İçmeliyim kana kana

Oktay Avcu

Zemheride ateşlerde yanarım

Sokaklarda duyduğum
Her çocuk ağıtı
Seni getirir kucağıma
Parklarda çoğalan her çocuk sevinci
Seni çoğaltır içimde
Zemheri de düşen kar taneleri
Bir öpücük kondurur yanağıma
Ve sen kulağımda duyduğumken
Gözümde her gördüğümsün
Ve sana öyle alıştım ki
Yazı da senle istiyorum
İlkbaharı da
Çiçeklere ihanet olduğunu biliyorum
Böceklere de
Kuşlara da
Aldırma
sen hepsinden önemli
hepsine değersin
Bir gece karanlığında ay sandım
Bir ormanda yeşil
Ve gündüz de sarı
Ve denizler de mavi
Ve parmağımda adını yazdığım
Hiç kaybetmediğim yüzüğüm
Bir çocuk uzaklarda
Uzaklardan el salladı yakınlarına
Kıskandım
Oğlumu özledim tanrım
Oğlumu istiyorum
Oğlumsuz beni al
Çal taşlara
Sabahları kahvaltımdı oğlum
Babam vardı
Ben vardım
Herkes vardı
Ya oğlum nerde
Ya oğlum niye yok
Burası şehir
Burası kent
Dağa çıksam oğlum nerde
Uyusam da nerde
Hele dur ağlama şimdi
Çeyrek ömrüm
Vakti gelmedi gözümün karası
Ölme vurmasınlar seni
Sus yüreğimin yarası
Ağlama
Bu yaşam sana çok değil
Oğlum yoksa
Olmayacaksa
Bana fazla
Oğlumu özlettin tanrım

Onu çağırıyorum
Oğlum orda mısın?
Çık saklandığın ölümün içinden
Bu oyun çekilmiyor
Sıkıldım
Hadi başka bölümlere geçelim
bütün başrollerde sen ol
beni figüranlığa at

Oktay Avcu

Zerdalinin tadı kadar

Dört kere dört on altı
Kerat cetvelinde de böyle
Hesap makinesinde de
Kolay olsaydı sevmek çarpma kadar
O kadar çok severdim ki matematiği
Hepsini bilirdim rakamların
Ya da bir çıkarma işlemi gibi
Sonucu görebilseydim
Küçükten büyüğün çıkamayacağını
Artı sonsuz kadar severdim
Zerdalinin dalından kopartılacak kadar
Doyurucu ve haz verici olsaydı yaşamak
Elbetteki can atardım
Ama gördüm ki
Ham bir ayva tadında
Kekre ve kokuşmuş
Henüz doğmuş bir kedinin
Güzelliği kadar iğrenç

Oktay Avcu

Zor

Yaralı yüreğim
Yaralı gururum
Yaralandım
Vuruldum bir yerlerden
Bu kavgadan
Sağ çıkar mıyım bilmem
Sağ çıkarsam şanslıyım

Oktay Avcu

Zor iş insan olmak oktay avcu oktay avcı şair şiir malatya hekimhan mersin

Hayvanca yaşamayı herkes çok güzel beceriyor
Bu konuda çok başarılı insanlar
Hep bu yüzden herkesi anlamayışım
Beni kimsenin sevmeyişi bu yüzden
ikazlarım, önerilerim
Kabbullenmeyişlerim, karşı koyuşlarım
En sevdiklerimi kırıp döküşüm
Dağıtışım hep bu yüzden
Aptallığı konduramıyorum insanlığın üstüne
Üst üste yanılgıları kabullenemiyorum
Belki çağımın ötesindeyim
Sivri dilliyim
Hatalara karşı hassas
mükemmeliyetçiyim
Herkes her şeyi anlasın istiyorum
Her iş doğru yapılsın
Başka ne gerekçem olabilir
Haklılığım hep bu yüzden
Zor iş be ustam insan olmak

Oktay Avcu

Zorlamı yaşatacaklar

İnanın sizde olmasanız
Yaşamam
Yaşamam diyorum
Öleceğim ölmesine de birgün
Demek istediğim o değil
O günüde beklemem
Ecel gelecek
Ya isteyeceğim
Ya istemeyeceğim
Yalvar yakar
Olamaz
Olmaz
Bu insan
Bu insan yüzlü
İnsan bakışlı
İnsan düşünceli
İnsan güzelliğinde
İnsanlarda olmasa
İnsanların içinde
Yaşamam zorla mı
Zorla mı sevmezsem yaşamayı

Oktay Avcu